

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတိယတွဲ။

နမောတဿဝဂဝတော အရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၆-နာဂသမာလက္ခေရဝဂါယာ။

စတုက္ကနိပါတေ၊ လေးပါးသောဂါထာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော စတုက္ကနိပါတ်၌၊ အလင်္ကာတာတိအာဒိကာ၊ အလင်္ကာတာ၌သို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နာဂ သမာလက္ခေရဿ၊ နာဂသမာလ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အာယမ္ပိ၊ ဤနာဂသမာလ မထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေးလင်္ကာထက် တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိညုတံ၊ သိကြား လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂိမ္မသမယေ နွေအခါ၌၊ သုရိယာတာပသန္တတ္တာယ၊ နေပူဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်း စွာပူသော၊ ဘုမ္မိယာ၊ မြေ၌၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊ သာ ကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာဂသမာလေဝတိလဉ္စနာမော၊ နာဂသမာ လဟုရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပဌပေတွာ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တော၊ အားထုတ်စေအပ် သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန ထိ၊ ကြောင့်၊ အပဒါနော၊ ကေဆတ္တိယမထေရ်၏အပဒါန၌။ ၊

ပံထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အင်္ဂါရဇာတာ၊ မီးကျိုးကဲ့သို့ဖြစ်လျက်၊ မဟိ၊
 မြေကြီးသည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌာနုဂတာ၊ ပျာပူကဲ့သို့ဖြစ်လျက်၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒု
 မုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဘောကာသမ္ဘိ
 လွင်တီးကောင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍရစ္ဆတ္တံ
 ပြုသော အဆင်းရှိသော ထီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အဋ္ဌါနံ၊ အဋ္ဌန့်ရှည်
 သောခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇံ၊ သွားပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌန့်ရှည်စွာသွားသောအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ ။ ဘူမိ၊
 မြေသည်၊ မရိမိအတ္တဓု၊ တန်လျှပ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၏၊ အယံမဟိ၊ ဤမြေကြီး
 သည်၊ အင်္ဂါရာဝ၊ မီးကျိုးပုံကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သရိရဿာဒစေပနာ၊ ကိုယ်
 အသက်ကို ကုန်စေတတ်ကုန်သော၊ မဟာဝါတာ၊ လေပြင်းမုန်တိုင်းတို့
 သည့်၊ ဥပဝါယန္တိ၊ တိုက်မှုတ်တွန်းကုန်၏၊ ဣမံဆတ္တံ၊ ဤထီးသည်၊ ဘိတံ၊
 အချင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍံ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမေတိ၊ ပယ်
 ဖျောက်တတ်၏၊ ဣမံဆတ္တံ၊ ဤထီးသည်၊ ဝါတာတပနီဝရဏံ၊ လေနေပူကို
 မြစ်တာ၊ တတ်၏၊ ဣမံဆတ္တံ၊ ဤထီးကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှ၊ ခံတော်မူပါလော၊ နိဗ္ဗုတိံ၊
 ငြိမ်းချမ်းရာမှန်းပြည်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿိသာသမိ၊ မြင်ရလို၏။ ။ အနုကမ္မ
 ကော၊ ဧဝနေယျကြာသတ္တဝါတို့ကိုလွန်စွာသနားတော်မူသော၊ ကာရုဏီ
 ကော၊ မဟာကာရုဏာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်တော်မူသော၊ မဟာယသော၊ များ
 သောချွေရံဇနတ်ပရိသတ်ရှိတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံသညာစေတနာကို၊ အညာယ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှ၊ ခံတော်မူ၏။ ။ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ တိသကပ္ပါနိ၊ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားနတ်
 မင်းသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အကာရယိံ၊ မိုးအုပ်ရပြီး
 သတာနံပဉ္စက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ငါးရာတို့လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော၊ ပဒေသရဇ္ဇံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း
 ကို၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိအား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊
 သင်္ကကပ္ပံ၊ မိမိကောင်းမှုကုသိုလ်၏အကျိုးကို၊ အနုဘောသိံ၊ ခံစားရပြီး
 အယံ၊ ဤဘဝသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပစ္ဆိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဘဝတည်း
 စရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈိ၊
 ယခုထက်တိုင်အောင်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သေ

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၁၈၉-နာဂသံမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၃

တန္တိတ္ထံ၊ ဝိစိန္တုတိ၊ ခရိယျတိ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကန္တုမှ
သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကန္တုတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပရမုတ္တရမြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဆတ္တံ၊ အကြင်ဝိစိန္တုတော်ကို၊ အဒိဇီ
ကပ်လှူခဲ့ဘူးပြီ။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း
ကြောင့်၊ နုတ္တံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရ
ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဆတ္တဒါနဿ၊ ထီးဖြူအလှူ၏၊ ပလံ၊
အကျိုးတည်း။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ
ဗိတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ လောဘအပ်၏။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဝုပ္ပာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အလင်္ကာ
တာသုဝဿနာ(ပ) ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ အလင်္ကာတာသုဝဿနာ(ပ)
ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊ စထူဟိဝါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ
ကိတ္တနုဓမ္မေန၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်ကိုကြားခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြားတော်မူ၏၊ အလင်္ကာတာ၊
လင်္ကာကောက်လက်ကျပ် အစရှိသည်ဖြင့် ပြုပြင်ဆင်ယင်အပ်သောတန်
ဆာရှိသော၊ သုဝဿနာ၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာရှိသော၊ မာလိနိ၊ ဆင်ယင်
အပ်သောပန်းပွင့်ရှိသော၊ စန္ဒနုဿဒါ၊ စန္ဒကူးနံ့သာတည်းဟူသောလိမ်း
ကျံခြင်းဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ နန္ဒကီ၊ ကခြေသည်မိန်းမဖြစ်
သော၊ နာရိ၊ မိန်းမတယောက်သည်၊ မဟာပထမဟာပထဿ၊ မြို့မခရီး၏၊
မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ထူရိယေ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်
သည်ရှိသော်၊ နုတ္တံ၊ ကခြင်းကိုပြု၏၊ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊
ပဝိဇ္ဇာ၊ ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အလင်္ကာတံ၊ လင်္ကာကောက်လက်ကျပ်
စသည်ဖြင့်တင့်တယ်စွာဆင်အပ်သောတန်ဆာရှိသော၊ သုဝဿနံ၊ ကောင်း
သောအဝတ်ကိုဝတ်သောနံ၊ ထိုကခြေသည်မကို၊ ဂန္ထန္တော၊ မြို့ခရီးသို့
သွားစဉ်၊ ဥဒိက္ခယိ၊ မြော်ကြည့်မိ၏၊ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
မစ္စ၊ သေမင်း၏၊ ပါသံပါသော၊ ကျော့ကွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအခိုခြင်း
နာခြင်းအစရှိသောသဘောတရားကို၊ ဩဠိတံဩဠိတော၊ ထောင်မိ၏။
တတော၊ ထိုသေမင်း၏ကျော့ကွင်းနှင့်တူသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရော၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်သည်၊ ပါတုရ
ဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏ်၏ အာနုတော်ဖြင့်ပြီး

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောဉာဏ်သည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌတ၊ ငါ၏နှလုံး၌ထားသောအားဖြင့်ကောင်းစွာ
 တည်၏။ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ မေ၊
 ငါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ လော
 ကုတ္တရာဓမ္မ၏ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
 တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပါစွာသိ
 ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာရပေပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အလင်္ကာတတိ၊ အလင်္ကာတဟူသည်ကား၊
 ဟတ္ထုဘဂါဒိအဘာရဏေဟိ၊ လင်္ကာကောက်လင်္ကာကျပ်အငြိသောတန်
 ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတဂတ္ထာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
 သုဝသနာတိ၊ သုဝသနာဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရာသနာ၊ တင့်တယ်သော
 အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောတဏဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ တင့်တယ်သော
 အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ မာလိနီတိ၊ မာလိနီဟူသည်ကား၊ မာလာခေါ်နီ
 ဆင်ယင်အပ်သောပန်းပွင့်ရှိသည်၊ ပိဋ္ဌန္တပုဗ္ဗမာလာ၊ ဆင်ယင်အပ်သောပန်း
 ပွင့်ရှိသည်၊ စန္ဒနုဿဒါတိ၊ စန္ဒနုဿဒါဟူသည်ကား၊ စန္ဒနုဗ္ဗလေပလိတ္တ
 သရီရာ၊ စန္ဒကူးနံ၊ သာတည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့် လိမ်းကျံသော
 ကိုယ်ရှိသည်၊ မဇ္ဈေမဟာပထေနာရိ၊ တူရိယေနစွတိနန္ဒကီတိ၊ မဇ္ဈေမဟာ
 ပထေနာရိ၊ တူရိယေနစွတိနန္ဒကီဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအရပ်၌၊ ဧကီ၊ တယောက်သော၊ နာရိ၊ မိန်းမဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ နန္ဒကီ၊ ကခြေသည်မသည်၊ နာဇူကိတ္တိ၊ ကခြေသည်မိန်းမသည်၊
 နဂရေဝိတိယာ၊ မြို့ခရီးလမ်းမ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ပဉ္စဝီကေ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ
 သော၊ တူရိယေ၊ တူရိယာကို၊ ဝဇ္ဇန္တေ၊ တီးမှုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နစွတိ၊
 ကခြင်းကိုပြု၏၊ ယထာပဋ္ဌပိတံ၊ အကြင်အကြင်ဖြစ်စေအပ်သော၊ နန္တံ၊ က
 ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပိဏ္ဍိကာယာတိ၊ ပိဏ္ဍိကာယဟူသည်ကား၊
 တိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ ပပိဋ္ဌောဟန္တိ၊ ပပိဋ္ဌောဟံဟူသည်ကား၊ ပပိဋ္ဌော
 ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆန္တောနံဥဒိက္ခိသန္တိ၊ ဂစ္ဆန္တောနံဥဒိက္ခိသံဟူ
 သည်ကား၊ နဂရေဝိတိယံ၊ မြို့ခရီးလမ်းမသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်၊ ပရိဿယ
 ပရိဟရဏတ္ထံ၊ ဘေးရန်ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လမ်းခရီးကို၊ ဩ
 လောကေန္တော၊ ဩညံသည်ရှိသော်၊ တံနန္ဒကီ၊ ထိုကခြေသည်ကို၊ ဩ
 လောကေသိ၊ ဩညံမိ၏၊ ကိရိယာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဩဋ္ဌိတံ၊
 ကောင်းမိသော၊ မစ္စုပါသံဝ၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကဲ့သို့တည်း၊ မဇ္ဈဿ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၆-နာဂသမာဓာတ္ထေရဂါထာ။ ၅

သေမင်း၏၊ မစ္ဆုရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ ပါသဘူတော၊ ကျော့ကွင်းသဖွယ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇရာဒိကော၊ ဇရာအစရှိသော ကျော့ကွင်းသည်၊ ဩဋ္ဌိတော
 ထောင်မိ၏၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ အနုဝိစရိတွာ၊ အဖန်ဖန်ထူညှိ
 လည်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ အနတ္တာဝဟောယထာ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
 ထိုအတူ၊ တေပိ၊ ထိုကခြေသည်တို့သည်လည်း၊ အပဋိသင်္ခါနေ၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်မရှိသောအရာ၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ အန္ဓပုဏ္ဏန္ဒာနံ၊
 ပညာစက္ခုမထင် ဥာဏ်အမြင်မရှိသော ပုဏ္ဏဉ်တို့အား၊ ဧကံသတော၊
 စင်စစ်အားဖြင့်၊ အနတ္တာဝဟာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မစ္ဆုပါသသဒိသံ၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဂတ္တာ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တသ္မာမစ္ဆုပါသသဒိ
 သတ္တာ၊ ထိုသေမင်း၏ကျော့ကွင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေတိ၊ မေ
 ဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါအား၊ မနသိကာရောယောနိသော ဥဒပဇ္ဇတတိ၊
 မနသိကာရော ယောနိသောဥဒပဇ္ဇတ ဟူသည်ကား၊ အယံအဋ္ဌိသင်္ဃာ
 တော၊ ဤအရိုးစုသည်၊ နှာရသမ္ပန္နော၊ အကြောဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏၊ မံသေန၊ ကိုး
 ရာသောအသားဖြင့်၊ အနုလိတ္တော၊ လိပ်ကျံအပ်၏၊ ဆဝိယာ၊ အရေဖြင့်၊
 ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော
 အနံ့ရှိ၏၊ ဇေဂ္ဂန္တိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပဋိကူလော၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏၊
 အနိစ္စုတ္တောဒန ပရိမဒ္ဒနဘောဒန ဝိဒ္ဓသနဓမ္မော၊ မမြဲသောသဘော အဝတ်
 အစားတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောသဘော ဇာတိဇရာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်သောသဘော ဖောက်ပြန်တတ်သောသဘောပျက်ဆီးအပ်သော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိကာရေ၊ ဖောက်
 ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ ဒေသထိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊
 အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဒိနဝေါပါတုရဟူတိ၊
 အာဒိနဝေါပါတုရဟူသည်ကား၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
 ၏၊ သဘာဝပဓာရဏမုခေန၊ သဘာဝဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊
 တဿစ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၏ လည်းကောင်း၊ သန္တိသိတာနုဗ္ဗဓိတ္ထစေတသိ
 ကာနံ၊ ကိုယ်လျှင်မှီရာရှိသောစိတ်စေတသိက်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဥဒယဗ္ဗ
 ယံ၊ အဖြစ်အပျက် ကိုလည်းကောင်း၊ သရသပဘဂ်တဉ္စ၊ မိမိတို့၏ကိစ္စ
 လက္ခဏာအားဖြင့် ပျက်စီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ မနသိ
 ကရောတော၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတသုစ၊ ထို

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကိုယ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောစိတ်စေတသိက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယက္ခရက္ခံသာ
 ဓယောဝိယ၊ ဘိလူးရေစောင့်ဘိလူး အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ တယတော၊ တေ
 အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌၊ မေ
 ငါအား၊ အနေကာကာရ အာဒိနဝေါဒေါသော၊ များသော အခြင်းအရာရှိ
 သောအဖြစ်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တပ္ပဒိုပက္ခတောစ၊ ထို
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာ
 နိသံသော၊ အကျိုးသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါဿမ္ပတိဋ္ဌ
 ထာတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဿမ္ပတိဋ္ဌထဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိန္ဒနံ၊ အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏ်
 ၏အာနုဘောသ်ဖြင့်ပြီးသောဉာဏ်သည်။ အာဒိနဝါနုပဿနာဘာဝသိန္နံ၊ အာ
 ဒိနဝါနုပဿနာဉာဏ်၏အာနုဘောသ်ဖြင့်ပြီးသော။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏံ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်
 သည်းမမ၊ ငါ၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ သဏ္ဌာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ မဟုတ္တမိ
 တဏှေမျှလည်း။ တေသံရူပါရူပဓမ္မာနံ၊ ထိုရုပ်နံတရားတို့ကို၊ ဂဟဏေ၊ စွဲ
 လင်းခြင်း၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီးအညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ မရှိတုကာမံ၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၌
 လည်း၊ ဥဒါသိနမေဝ၊ လစ်လျူရှုခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအ
 ဟံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတောတိ၊ တတောဟူသည်
 ကား၊ ဝိပဿနာဉာဏတော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊
 စိတ္တံဝိမုတ္တိမေတိ၊ စိတ္တံဝိမုတ္တိမေဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရာဘာဝနာယ၊
 လောကုတ္တရာဘာဝနာကြောင့်၊ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပဒိုပါဒိုယာ၊
 မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေတိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ မမ၊ ငါ
 ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို
 မမိတ္တံဝိမုတ္တိမေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဗလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊
 ပြ၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 မုစ္ဆန္တိနာမ၊ လွတ်ဆဲမည်ကုန်၏။ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်
 ပြီးသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ နာဂသမလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နာဂသမလ
 မထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၇-ဘဂုတ္တေရဂါထာ၊ ၇

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၇-ဘဂုတ္တေရဂါထာ၊

အဟံမိဒ္ဓေနာတိအာဒိနာ၊ အဟံမိဒ္ဓေနဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည် အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဂုတ္တေရဿ၊ ဘဂုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရု၊ ကြားရသည်ကား၊ အယံ၊ ဤဘဂုမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုပန်းဃူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနရတီသု၊ နိဗ္ဗာနရတီနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သကုရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂ္ဂဟိလဒ္ဓနာမေ၊ ဘဂုဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲငါးနှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓကိမိလေဟိ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားကိမိလမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဗာလကလောဏဂါမေ၊ ဗာလကလောဏရွာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထိနမိဇ္ဈာဘိဘူတံ၊ ထိနမိဇ္ဈာဖြင့်နှိပ်စက်သည်ကို၊ ဝိနောဒေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ၊ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိက္ခမ္မာ၊ ထွက်၍၊ စကံ၊ စကြိုထက်သို့၊ အဘိရဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ပပတိတွာ၊ လည်း၍၊ တဒေဝ၊ ထိုလည်းရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အင်္ဂုသံကတွာ၊ ချွန်းပြု၍၊ ထိနမိဇ္ဈာ၊ ထိနမိဇ္ဈာကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဇာတိဝုပ္ပိယမထေရ်၏အပဒါန်၌။ ။

မဟာယသေ၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ ပဒုမုတ္တရေ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုပ္ပဝဋ်သကော၊ ပန်းတန်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သရိရံ၊

ကိုယ်တော်ကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန
 ရတိတုံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားပြီး၊ ဒေဝလောကဂတော၊ နတ်ပြည်သို့သွား
 သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုညကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ သ
 ရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ မေ၊ ငါအား၊ အဗ္ဗရာ၊ ထက်ကောင်းကင်မှ၊ ပုပ္ဖ
 ဝံသော၊ ပန်းရံစားသည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဝဿတိ၊ ရွာ၏၊
 မနုဿေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သရာမိစေ၊ အကယ်၍ကျင်လည်သည်ဖြစ်အံ့၊ မဟာ
 ယသော၊ များသော အခြံအရံရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊
 တဟိ၊ ထိုမင်းအဖြစ်၌၊ သဗ္ဗဒသိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တာယေဝပုပ္ဖ
 ပူဇာယ၊ ထိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ကုသုမဝသော၊ ပန်းရံစားသည်၊ အဘိဝဿ
 တိ၊ ရွာ၏၊ မယံ၊ ငါအား၊ အသံ၊ ဤဘဝသည်၊ ပန္နိမကော၊ အဆုံးမြောက်
 ထနောက်ဘဝတည်း၊ ပန္နိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဝတ္တ
 တေ၊ ငါအားဖြစ်လာပြီ၊ အဇ္ဈပ္ပိ၊ ယခုတက်တိုင်လည်း၊ ပုပ္ဖဝသော၊ ပန်း
 ရံစားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မေ၊ ငါအား၊ အဘိဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ။

၉၀။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်
 ၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်ဦးဆောက်ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ တဿ
 ကမ္ဘဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုပ္ပတိ၊ အပါယ်
 လေးပါးကို၊ နဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းဟူ
 သောအကျိုးသည်၊ ဒေဟပူဇာယ၊ အလောင်းတော်ကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ပုဗ္ဗဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 အပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်
 သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဖလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသုခ
 န၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်စေသည်ရှိသော်၊ ကေဝိဟာရံ၊
 တခုတည်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် နေခြင်းကို၊ အနုမောဒိတုံ၊ ဝမ်းမြောက်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ဥပဂတေန၊ ကပ်တော်မူလာသော၊ သတ္တဝရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ သင်သည်၊ ကမ္ဘိ၊ အသို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မ
 လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာသိ၊ နေပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေးတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရံ၊ မမေ့မလျော့နေခြင်း

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၇-တရုတ္တရဂါထာ၊ ၆

ကို၊ နိဝေဒန္တော၊ သိစေတော်မူလိုရကား။ အဟံမိန္ဒေနပကတော၊ ပ၊
ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ အဟံမိန္ဒေနပကတော၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံ
ဟူ၍၊ ဣမေစတဿောဂါထာ၊ ဤလေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိန္ဒေန၊ မိန့်ဖြင့်၊ ပကတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ စက်မံ၊ စကြိုထက်သို့၊ အဘိရ
ဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစကြိုစောင်းတန်းလှေခါး၌သာ
လျှင်၊ ဆမာ၊ မြေသို့၊ ပတတေပတတိ၊ ပိုက်မြည်း၍ကျ၏၊ ဂတ္တာနိ၊ မြေ
မှ၊ လူးသောကိုယ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဝုနပိ၊ တစာန်လည်း၊ စက်
မံ၊ စကြိုထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ သောဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
အဇ္ဈတ္တံ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်း
စွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက်မေ၊ စကြို၌၊ စက်မိ၊ စကြိုသွား
၏၊ တတော၊ ထိုစကြိုသို့တက်ပြီးသည်နောက်မှ၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနံသော၊
အသင့်အားဖြင့်၊ မနုသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပပန္နထ၊ ဖြစ်လာ၏
အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ဖြစ်လတ်၏၊ နိဗ္ဗဒါ၊ သံသရာဝဋ်မှငြီး
ငွေ့ခြင်းသည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ နှလုံး၌ ထားသောအားဖြင့် ကောင်းစွာတည်
၏၊ တတော၊ ထို့နောင်မှ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊ အလုံးစုံ
သောကိလေသာ တို့မှလွတ်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ လောကုတ္တရာ တရား၏
ကောင်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုကြကုန်၊ တိသော၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်
ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်
ရပေပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မိန္ဒေနပကတောတိ၊ မိန္ဒေနပကတော ဟူသည်
ကား၊ ကာယလသိသင်္ခါတေန၊ စေတသိက်တို့၏ ပျင်းရိခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ အသတ္တိဝိဇာတ သဘာဝေန၊ သတ္တိကင်းသဖြင့် ဖျက်ဆီးတတ်
သောသဘောရှိသော၊ မိန္ဒေန၊ ပိုက်မြည်းခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာတိ၊ ဝိဟာရာဟူသည်ကား၊ သေနာသနတော၊ ကျောင်း
မှ၊ ဥပနိက္ခမိန္တိ၊ ဥပနိက္ခမိ ဟူသည်ကား၊ စက်မိတုံ၊ စကြိုသွားခြင်းငှါ၊
နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ တတ္ထေဝပတတေဆမာတိ၊ တတ္ထေဝပတတေဆမာဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစကြိုစောင်းတန်းလှေခါး၌သာလျှင်၊ စက်မသော
ပါဏေဝ၊ စကြိုစောင်းတန်းလှေခါး၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာတိဘူတတာယ၊ အိပ်ငိုက်
မည်းခြင်းဖြင့် လွန်စွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိပတတိ၊ ပိုက်

မည်း၍ကျ၏။ ဂတ္တာနိပရိမဇ္ဇိတွာတိ။ ဂတ္တာနိပရိမဇ္ဇိတွာဟူသည်ကား၊ ဘူ
 မိယံ၊ မြေ၌၊ ပတနေ၊ လဲကျသည်ရှိသော်၊ ပံသုကိတာနိ၊ မြေမှလူးကုန်သော
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သရိရာဝယဝါနိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်တို့ကို၊ အနုမဇ္ဇိတွာ၊
 သုတ်သင်၍၊ ဝုနပါရုပ္ပစကံမန္တိ၊ ဝုနပါရုပ္ပစကံမံဟူသည်ကား၊ ဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ပတိတော၊ ကျ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဥပါယ်တ
 မည်ဖြင့်၊ သင်္ကေသံ၊ တွန့်တိုခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဝုနပိ၊ တ
 ဘန်သည်း၊ စကံမနဋ္ဌာနံ၊ စကြိုရှိရာအရပ်သို့၊ အာရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ
 သုသမာဟိတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော ဟူသည်ကား၊ ဂေါစ
 ရဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏အာရုံ၌ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိဇရဏဝိက္ခ
 န္တနေန၊ နိဇရဏကိုခွာသဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
 စကံမိ၊ စကြိုသွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း
 သေသံ၊ တွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်
 လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဘဂုမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏ
 ဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂုတ္ထေရဂါ
 ထာဇဏ္ဍနာ၊ ဘဂုမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၁၀၃-သဘိယဇ္ဈေရပါထာ။

≡ ပရေဝာတိအာဒိကာ၊ ပရေစဉ်းသို့ အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာ
 ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သဘိယဇ္ဈေရဿ၊ သဘိ
 ယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊ ဤသဘိယမထေရ်သည်
 လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အတံတော်တို့၌၊
 ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဗ္ဗနန္တော၊
 ဆည်းပူး သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေပော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်းသိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဝဋ္ဋဝေဂ-၁၀၀-သဒ္ဓိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၁

ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေသန္တံ၊ ခြင်းငှါ
 ဂစ္ဆန္တံ၊ ဩဇေဝံ၊ မူသော၊ သတ္တဝါရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တံ
 မာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနဝံ
 ကိုး၊ အဒေါဝိ၊ ကပ်လှူ၏သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ စောနုပုညကမ္မေန၊
 ထိုသို့ဘိနဝံလှူဒါနကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ခေဝနေသောသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
 ပြည်ဘို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏစေတီယော၊
 ရွှေစေတီဘိုး၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်းပြီးသည်ရှိသော်၊ သဟိကုလသုတ္တေဟိ၊
 ခြောက်ယောက်သော အမျိုးသားတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ အတ္တသတ္တမော၊
 မိမိလျှင်ရနပ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ သံသနာတော်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရညော၊
 တော၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိသေသံ၊ မင်္ဂလိဝေ၊ နေရာ၊
 ထူးကို၊ နိဗ္ဗုတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စဉ်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဣတေ၊ မိမိမှတစ်ပါးလူနသော ခြောက်ယောက်သော သူတို့ကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပါတာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်၌၊ သာပေက္ခာ၊ ဝဲကွယ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောမေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇိဝိ
 တော၊ အသက်၌၊ သာပေက္ခေန၊ ဝဲကွယ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
 လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊
 မတတ်နိုင်၊ ပုထုဇ္ဇနကာလကိရိယာယစ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် သေရခြင်း
 သည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိဇ္ဈေသနိံ၊
 ထန်းခြင်ထွေခါးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ထိပ်သို့၊ အဘိရုပ္ပာ၊
 တက်၍၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌လည်း
 ကောင်း၊ အနုပေက္ခာ၊ ဝဲကွယ်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 ကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်ပို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
 သော်၊ တေ၊ ထိုခြောက်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုမထေရ်
 ဆိုတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ နော၊ ငါတို့၏၊
 မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ၌
 ပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ မြောက်ပါးသောအထိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဥတ္တရကုရုတောဝိ၊ မြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှလည်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း

ကို၊ ဥပနေသိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကတကိစ္စ၊ ပြုအပ်
 ပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိကုန်၏၊ တုမှဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သညံ၊ ပမတ္တိ၊ စကားပြောဟောခြင်းမျှသည်လည်း၊ ပပဉ္စော၊ ကြာမြင့်ပါ၏
 သမဏဓမ္မမေဝ၊ ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊
 ပြုကြကုန်အံ၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိဗ္ဗဓမ္မသုခ
 ဝိဟာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဋ္ဌချင်းသာစွာနေခြင်းကို၊ အနုယုညထ၊ အား
 ထုတ်တော်မူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
 ပဋိက္ခိဝိံသု၊ ပယ်လိုက်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့အား၊ ပဋိစ္ဆာပေတု၊ ဝန်ခံစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဗ္ဗိဟတိဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်
 သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ အဘိညာပရိဝါရံ၊ အဘိညာဉ်လျှင်အခြံအရံရှိသော၊
 အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တထေ
 ဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တော
 ပပာအာသညံဖြစ်၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 ရဟန်းတို့တွင်၊ ဝိကာသဝတ္ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူ၏၊ အနာဂါမိထေရော၊ အနာဂါမိမထေရ်သည်၊ သုဒ္ဓါ
 ဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသထံတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသော
 ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပုထုဇ္ဇနကာ လင်္ကီရိယမေဝ၊ ပုထု
 ဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် သေခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဆသုကာမသဂ္ဂေသု၊
 ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့၌၊ အနုလောမ ပဋိလောမတော၊
 အနုလုံ ပဋိလုံအားဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗယဗ္ဗတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘ
 ဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ အဟာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊
 ရတေခဲ့၍၊ ဧကော၊ တယောက်သော မထေရ်သည်၊ မလ္လရာဇကုလေ၊
 မလ္လာမင်း၏ အမျိုး၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ဧကော၊
 တယောက်သော မထေရ်သည်၊ ဂန္ဓာရရာဇကုလေ၊ ဂန္ဓာလရာဇမင်း
 မျိုး၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ဧကော၊ တယောက်
 သောမထေရ်သည်၊ ဗာဟိရုရဋ္ဌေ၊ ဗာဟိရုတိုင်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၈-သဘိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၃

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဧကိဿာ၊ တယောက်သော၊ ကုလဒါရိကာယ၊ အမျိုး
 သွီး၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ ဣတရော၊
 တယောက်သောမထေရ်သည်၊ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာ
 ဇိကာယ၊ ပရိဗ္ဗိတမ၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
 ယူ၏၊ သာ၊ ထိုပရိဗ္ဗိတမသည်၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ခတ္တိ
 ယဿ၊ မင်း၏၊ ဓိတာ၊ သွီးတည်း၊ တံ၊ ထိုသွီးကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ
 တို့သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဓိတာ၊ သွီးသည်၊ သမဟန္တရံ၊ အယူတပါးကို၊
 ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မယွင်းနှလုံးသွင်း၍၊ ဧကဿပရိဗ္ဗာ
 ဇကဿ၊ တယောက်သောပရိဗ္ဗိတအား၊ နိယျာဒဟိ၊ သုကိရ၊ အပ်နှင်းကုန်
 သတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုအပ်နှင်းရာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော
 ပရိဗ္ဗိတသည်၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ ဝိပဋ္ဌိပဋိ၊ ပောက်ပြန်သော
 အားဖြင့်ကျင့်၏၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဂဏ္ဍိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍
 ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတတို့သည်၊ နိက္ကမိံသု၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်၏၊ သာ၊ ထို

အမျိုးသွီးသည်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သဘာယံ၊ သဘင်၌၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်
 ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သဘိယော၊ ဝေဠဝနာမံ၊
 သဘိယဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသဘိယ
 သတို့သားသည်၊ ဝဇေတွာ၊ ကြီးပွား၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗ္ဗိတရဟန်း၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗိတတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နာနာသတ္ထာနိ၊ အထူးထူးသောကျမ်းတို့
 ကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်ကြား၍၊ မဟာဝါဒီ၊ များသောအယူရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝါဒပသုတော၊ ဝါဒ၌လေ့ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိ
 သော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသောသူကို၊ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်
 နဂရန္တိ၊ မြို့တံခါး၌၊ အဿမံ၊ တေးရန်မအောင်းသင်ခမ်းကျောင်းကို၊
 ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ခတ္တိယကုမာရာဒယော၊ မင်းသားအစရှိသည်
 တို့ကို၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ သိက္ခာပေန္တော၊ သင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ မာတုယာ၊ အမိ၏၊ ဣတ္ထိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏
 အဖြစ်ကို၊ ဇိဂုန္တိတွာ၊ စက်ဆုပ်၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ဗြဟ္မဿေကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဥပပန္နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသင်္ခ
 ရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ကုန်သော၊ ဝိသတိပဋ္ဌေ၊ နှစ်ဆယ်သော
 အမေးပုစ္ဆာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေတေသမဏာ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုထို
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တေတေထိရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

လည်း၊ တဿ၊ ထိုသတိယ၏၊ တေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့
 ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဗျာကာဝံ၊ ဖြေကြားခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်၊ သတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာယံပန၊ သတိယသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ သုဒ္ဓါ
 ဝါသဗြဟ္မာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည်၊ တေပဉ္စေ၊ ထိုအမေးပြဿနာ
 တို့ကို၊ အဘိသင်္ခိက္ခာ၊ ပြုပြင်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတံ၊
 လာ၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္ထ
 ဝရေဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်ပြီးသောတရားတည်းဟူသောစကြာရတနာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာ
 ဂတိံ၊ ကြွတော်မူသ၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာသိ၊
 သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဘိယော၊ သဘိယပရိဗိုဇ်
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တေပဉ္စေ၊ ထိုအမေးပြဿနာတို့ကို၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသတိယပရိ
 ဗိုဇ်၏၊ တေပဉ္စေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ ဣတိ
 သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ သဘိယသုတ္တေ၊ သဘိယသုတ်၌၊ အာ
 ဂတနုယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သဘိယောပန၊ သဘိ
 ယမထေရ်သည်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသုပဉ္စေသု၊ ထို
 အမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကာတေသု၊ ဖြေကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိလဒ္ဓ
 သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဧတနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အတ္တမနဒါယက
 မထေရ်၏အပဒါနံ၊ ပြောဟူသော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော၊
 ဝုသိမတော၊ သုံးပြီးသောအကျင့်သီလရှိသော၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန့်စင်ရာ
 ကျောင်းသို့၊ ဝဇေတော၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်
 အမည်တော်ရှိသော၊ မုနိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တမ
 နံ၊ ဘိနဝ်ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီ၊ ဣမတ္ထိံ၊ ညောင်ကပ္ပမှီ၊ ဤကပ်ကပ္ပာ၌
 သာလျှင်၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်ဘိနဝ်ဟူသောအလှူကို၊ အဒဒိံ၊ ကပ်လျှပြီ၊ တဒါ၊
 ထိုဘိနဝ်လှူဒါနကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာသိ
 ဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူ
 သောအကျိုးသည်၊ အတ္တမနဿ၊ ဘိနဝ်လှူဒါနကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးပင်ပေတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၈-သထိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅

ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တေ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သံဃာဝေဒါယ၊ သံဃာကိုကွဲပြားစိမ့်သောငှါ၊ ပရက္ကမန္တေ၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝဒတ္တပက္ခိပကာနံ၊ ဒေဝဒတ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိက္ခနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးထော်မှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရေစနဝိဇာနန္တိ(ပ)နဘံပထဝိယာယထာတိ၊ ပရေစနဝိဇာနန္တိ(ပ)နဘံပထဝိယာယထာဟူ၍၊ စတုဟိဂါထာတိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပရေစ၊ ပညာရှိမှတစ်ပါး၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံဃာကွဲပြားခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ ယမာမသေ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကိုပြုသဖြင့်သေမင်း၏အထံသို့သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်၊ ယေစ၊ အကြင်ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာကွဲပြားခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုသဖြင့်သေမင်း၏အနီးသို့သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏၊ တေတော၊ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းကြောင့်မေဓဂါ၊ ခိုက်ရန်တို့သည်၊ သမန္တိ၊ ပြင်းကုန်၏၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ အဝိဇာနန္တော၊ ဓမ္မဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုမဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမရာဗိယ၊ အိုခြင်းသေခြင်းကိုလွန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣရိယန္တိ၊ တုန်လှုပ်တတ်သောဥဒ္ဓစ္စတက်ကြွသောမာနလျှပ်ပေါ်လောင်မာတတ်သောစပလနွတ်ကြမ်းခြင်းမူရ ဖရိယုဒကြံသောစကားဟုဆိုအပ်သောဝိကိဏ္ဍဝါစာဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို၊ ဝိဇာနန္တိ၊ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းသိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာတုရေသု၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရောဂါဖြင့်ကြင်နာခြင်း ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနာတုရာ၊ ကိလေသာရှင်း ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣရိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိထိလံ၊ သျှော့ပေါ့နေသဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌဉ္စ၊ ပြည့်တန်ဆာမအစရှိသော ဆွမ်းမခံအပ်သောအရပ်၌ ဆွမ်းခံခြင်း အံ့ဩသွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသော ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်ညစ်

ညှားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံဝတံ၊ အကြင်အကျင့်ကိုဆောက်တည်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ကနိ၊ ဝိစိကိန္နာသင်္ကာသံသယတို့ဖြင့်အောက် မှော်အပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်း တရားကိုအားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထို ဝုတ္တိလ်၏တံ၊ ထိုလျှပ်ပေါ်သဖြင့်ပြုအပ်သောအလုံးစုံသောကုသိုလ်သည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ထိုသို့ပြုအပ်သောဝုတ္တိလ်အားလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဒါယကာတို့ အားလည်းကောင်းအကျိုးကြီးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဗြဟ္မစာရိ သု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အလုံးစုံသော ဝီတင်းသုံးတော်သံဃာ တော်တို့၌၊ ယဿ၊ အကြင်ဝုတ္တိလ်အား၊ ဂါရဝေါ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း သည်၊ နုပလန္တတိ၊ မရှိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဝုတ္တိလ်သည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ် ပဋိဝေဓဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားမှ လည်း၊ အာရုကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ နတံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝီယာ၊ မြေမှ၊ အာရုကာယထာ ဝေးသကဲ့သို့တည်း။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ ရှိတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တတော၊ ထိုပညာရှိမှ၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မံအဓမ္မောတိအဓမ္မဉ္စဓမ္မောတိအာဒိဘောဒကရဝတ္ထုဒိပနဝသေန၊ ဓမ္မကို အဓမ္မ အဓမ္မကို ဓမ္မအစရှိသည်ဖြင့် တဆဲ့ ရှစ်ပါးသော ကွဲပြားသော အကြောင်းကိုပြုတတ်သောဝတ္ထုကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝါဒပသုတာ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ပြုခြင်း၌ လေ့ကျက်ကုန်သော ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏၊ တော၊ ထိုပရေမည်ကုန်သောဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထို တဆဲ့ရှစ်ပါးသောသင်္ဘောကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သောဝတ္ထု၌၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်း ခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမာမ သေ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကိုပြု၍သေမင်း၏အထံသို့သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ မစ္စသန္တိကံ၊ သေမင်း၏အထံသို့၊ ဂန္ထာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိ တိ၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိ သောသူတို့သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခိုက်ရန်ပြုရာ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မစ္စသမိပံ၊ သေမင်း၏အနီးသို့၊ ဂန္ထာမာတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊ တတောသမန္တိ၊ မေဂေါတိ၊ တတောသမန္တိ၊ မေဂေါဟူသည် ကား၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တော၊ ထိုပညာရှိသောဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ ဇာနန္တော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၈-သဒ္ဓိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇

သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေဓဝါနိ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ကလ
ဟာနိ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ တာယ
ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ ထို အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်ကြောင့်၊ တေမေဓဝါ၊ ထိုခိုက်ရန်
ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရေစာ
တိ၊ ပရေစဟူသည်ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒါနုသာသနိယာ
တကြိမ်ဆုံးမခြင်းအတန်တလဲလဲဆုံးမခြင်းကို၊ အဂမနေန၊ မနာယူသဖြင့်၊
သာသနတော၊ သာသနာတော်မှာ၊ ဗာဟိရတာယ၊ အပဖြစ်သောကြောင့်၊
ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပရေ
မည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
မိစ္ဆာဂါဟံ၊ ဘောက်ပြန်သောအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇေယ၊ လာကြ
ကုန်လော၊ ဣလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊
ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါနိ၊ အကျင့်တို့ကို၊ ဂါဟေန၊
ယူသဖြင့်၊ ယမာမသေ၊ လုံ့လပြုကုန်အံ့၊ ဝါယမာမာတိ၊ လုံ့လပြုကုန်အံ့ဟူ
၍၊ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိဝါဒါ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊
နဂူပသမန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တဿဂါဟဿ၊
ထိုအယူကို၊ ဝိသန္ဓနဝသေန၊ စွန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယေစ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထတေသုဝါဒပသုတေသု၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို
လေ့ကျက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဓမ္မာဓမ္မဓမ္မာဒိတော၊ ဓမ္မကိုအဓမ္မအဓမ္မကို
ဓမ္မအစရှိသောအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဝိဇာနန္တိ၊
သိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သန္တိ
ကာ၊ အတံမှာ၊ တေပဏ္ဍိတပုရိသေ၊ ထိုပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့ကို၊
နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိဝါဒသင်္ခါတာ၊ ငြင်းခုံခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ မေဓဝါ၊
ခိုက်ရန်တို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်
ကား၊ ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဝိဇာနန္တာတိ၊ အဝိဇာနန္တာဟူ
သည်ကား၊ ဝိဝါဒဿ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏၊ ဂူပသမာယံ၊ ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း
ကို၊ ဓမ္မာဓမ္မဝါ၊ ဓမ္မဟုတ်သည် ဓမ္မမဟုတ်သည်တို့ကိုလည်း၊ ယာဏာ
ဝတော၊ မဘောက်မပြန် မှန်သောအားဖြင့်၊ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဣရိယန္တာ မယာဝိယာတိ၊ ဣရိယန္တာမယာဝိယ ဟူသည်ကား၊

အမရာဝိယ၊ အရိခြင်းသေခြင်းကို လွန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ
 မရဏကို၊ အဝိက္ခန္တာဝိယ၊ လွန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓတာ၊ တုန်လှုပ်တတ်
 သောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ စပ
 လာ၊ လျှပ်ပေါ်လေသကဲ့သို့၊ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်သည်။
 ဝိကိက္ခဝါစာ၊ ဖရိုဖရဲကြီးသော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ တဒေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဝါ
 ဒေါ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်သည်၊ နဂူပသမတေဝ၊ မငြင်းသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဝိဇာနန္တိစယေဓမ္မာအာတုရေသုအနာတုရာတိ၊ ဝိဇာနန္တိစယေဓမ္မာအာတု
 ရေသုအနာတုရာဟူသည်ကား၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနဓမ္မံ၊ ဆုံးမသောတရားတော်ကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ သော၊ ထိုပညာရှိသောသူသည်
 ကိလေသာရောဂေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနာဖြင့်၊ အာတုရေသု၊
 ကြင်နာကုန်သော၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အနာတုရာ၊ ကြင်နာခြင်းမရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ကိလသော၊ ကိလေသာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်း
 ရဲဒုက္ခကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုငြင်းခုံခိုက်
 ရန်မရှိသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်း
 ခုံခိုက်ရန်သည်၊ အစ္စန္တိမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ဂူပသမတိ၊ ငြိမ် ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ယံကိဉ္စိသိထိလံကမ္မန္တိ
 ယံကိဉ္စိသိထိလံကမ္မဟူသည်ကား၊ ဩလိယိတွာ၊ တွန့်တို၍၊ ကရဏေန၊ ပြု
 သဖြင့်၊ သိထိလဂါဟံ၊ ပေါ့လျော့သောစွဲလမ်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သိထိ
 လိကာတာဝေန၊ လျော့ညံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သံကိလိဋ္ဌန္တိ၊ သံကိလိ
 ဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဝေသိအာဒိကေးပြည်တန်ဆာမ အစရှိသော၊ အဂေါစ
 ရေ၊ ဆွမ်းမခံအပ်သော အရပ်၌၊ စရဏေန၊ သွားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကု
 ဟနာဒိမိစ္ဆာဇီဝေနဝါ၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသောယုတ်မာ
 သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဝတံ
 အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ သမာဒါနံ၊ အကျင့်ကို ဆောက်တည်
 ခြင်းကို၊ သင်္ကံသာရန္တိ၊ သင်္ကံသာရှိဟူသည်ကား၊ သင်္ကံဟိ၊ ယုံမှားဝိဝိ
 ကိစ္ဆာသင်္ကံသံသယ တို့ဖြင့်၊ သရိတဗ္ဗံ၊ အောက်မေ့အပ်သော၊ ဝိဟာ
 ရေ၊ ကျောင်း၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အသာရုပ္ပံ၊ မလျှောက်ပတ်သောအမူ
 အရာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အသုကေန၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ ကတံ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၈-သင်္ခယာတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၉

နန္ဒ၊ ပြုအပ်သည့်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အာ
သကီတဗ္ဗံ၊ ရုံရှာအပ်သော၊ ဥပေါသထကိစ္စာဒိသု၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းအစရှိ
သောကိစ္စတို့တွင်၊ အညတြကိစ္စဝသေန၊ တပါးပါးသောကိစ္စ၏အတွင်း
အားဖြင့်၊ သန္တိပတိတဗ္ဗိသံဃံ၊ သံဃာစည်းဝေးသည်ကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ အဒ္ဓါ၊ မညွတ်၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ စရိယံ၊ အကျင့်စရိုက်
ကို၊ ဥတွာ၊ သိင်သာကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဥက္ခိပိတုကာမာ၊ နှင်ထုတ်လိုကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြလေကုန်သလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
အတ္တနောဝိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ အာသကံ၊ ဟိ၊ ရုံရှားခြင်းတို့ဖြင့်၊ သရိ
တံ၊ အောက်မေ့အပ်သော၊ ဥဿကီတံ၊ ရုံရှားအပ်သော၊ ပရိသကီတံ၊
အာနိတလဲလဲ ရုံရှာအပ်သော၊ နတံဟောတိတိ၊ နတံဟောတိဟုသည်
ကား၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟုဆို
အပ်သော၊ တံသမဏဓမ္မကရုဏံ၊ ထိုရဟန်းတရားကိုအားထုတ်ခြင်းသည်
တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နမဟပ္ပလာဘာဝေနော၊ အကျိုးမကြီးသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗုဒ္ဓယဒါယကာနံ၊ ပစ္စယ
ဒါယကာတို့အားလည်း၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သလ္လေခဝုတ္တိနာ၊ ပစ္စည်းကိလေသာကိုခေါင်းပါးသ
ဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ အဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သလ္လေခဝုတ္တိနောစ၊ ပစ္စည်းကိလေ
သာကို ခေါင်းပါး၍ဖြစ်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိဝါဒဿ၊ ငြင်းခုံ
ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၏၊ အဝသရောဇေ၊ အခွင့်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ ဂါရုဓေါနူပလဗ္ဘတိတိ၊ ဂါရု
ဓေါနူပလဗ္ဘတိဟုသည်ကား၊ အနုသာသနိယံ၊ ဆုံးမအပ်သော အရာဌာန
ကို၊ အပဒက္ခိဏ ဂါဟိတာဝေန၊ အဆုံးအမကိုမခံယူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
ဂရုကာတဗ္ဗေသု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိသု၊ သိတင်း
သုံးဘော်တို့၌၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အပြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂါရုဓေါ၊ အရိုအသေ
ပြုခြင်းသည်၊ ဂရုကာရုဏံ၊ အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ နပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ဇေရူပေါ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မတော
ပိ၊ ပဋိဝေဓဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားမှလည်း၊ ဒုရေ၊ ဝေး
သောအရပ်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မ
ကို၊ ဂရူ၊ ဆရာဖြစ်သောသူတို့သည်၊ နသိက္ခာပေန္တိ၊ မိမိလည်းမကျင့်သူ
ကိုလည်းမကျင့်စေကုန်၊ အသိက္ခိယမာနော၊ မကျင့်စေသည်ဖြစ်၍၊ အနာဒိ

ယန္တော၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်၍၊ နပဒ္ဓိပစ္စတိ၊ မကျင့်၊ အပဒ္ဓိပစ္စန္တော၊ မ
 ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို၊ ပဒ္ဓိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ ဖုတ်ဖုတ်
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အာရုကာဟောတိသဒ္ဓမ္မာတိ၊ အာရု
 ကာဟောတိသဒ္ဓမ္မာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအဘယ်
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝီယာယထာ၊ မြေမှဝေး
 ဝေးသကဲ့သို့တည်း၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝီယာ၊ ပထဝီ
 ဓာတ်မှ၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်မှ၊ အတာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏၊ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နေသံ၊ ထိုကောင်းကင်မြေတို့
 ၏၊ သမ္ဘိဿတာဝေါ၊ ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်၊ န၊ မရှိ၊ တေနဝ၊ ထို့
 ကြောင့်သာလျှင်၊ နဘဉ္စဒုရေ ပထဝီစဒုရေ ပါရံသမုဒ္ဒဿတဒါဟုဒု
 ရေ၊ တတောဟဝေဒုရတရံဝဒန္တိ၊ သတဉ္စဓမ္မောအသတဉ္စရာဇတိ၊ နဘဉ္စ
 ဒုရေ ပထဝီစဒုရေ ပါရံသမုဒ္ဒဿတဒါဟုဒုရေ တတောဟဝေဒုရတရံဝ
 ဒန္တိ၊ သတဉ္စ ဓမ္မောအသတဉ္စရာဇဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ နဘဉ္စ၊
 ကောင်းကင်သည်လည်း၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏၊ ပထဝီစ၊ မြေကြီးသည်လည်း၊ ဒုရေ၊
 ဝေး၏၊ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း ဤမှာဘက်ကမ်း
 သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇ၊ ပြည်ရှင်မင်းမြတ်၊ တ
 တော၊ ထိုမြေကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာထက်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သတဉ္စ
 ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည်လည်းကောင်း၊ အသတဉ္စ၊ သူ
 တော်မဟုတ် ယုတ်မာသောသူတို့၏တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဒုရတရံ၊
 သာလွန်၍ဝေး၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ သတိယတ္ထေရဂါ
 ထာဝဏ္ဏနာ၊ သတိယမထေရ်၏ ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၉-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ။

≡ ဖိရုတ္တုတိအာဒိကာ၊ ဖိရုတ္တုအစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မ
 တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နန္ဒကတ္ထေရဿ၊ နန္ဒကမထေရ်၏၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤနန္ဒက မထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တ
 ရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိ နဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၀၉-နန္ဒာက္ခယောဂါယာ။ ၂၀

မဟာဝိဘဝေါ၊ နှာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိသော၊ သေဗြ၊ သူဌေး
သည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏ္ဏန္တော၊ နာစဉ်၊ ဧကံ၊ တိက္ခ၊ တယော၊ ကံ
သော၊ ရဟန်းကို၊ တိက္ခ၊ နာဝါဒကော၊ တိက္ခ၊ နိမိတသုံးမတတ်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊
သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံဋ္ဌာနန္တရံ၊ ထိုတေ
ဒဂ်ကြိုးအရာထူးကို၊ ပစ္ဆေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သတသဟဿန္တိ၊ နိကော၊
အဖိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိရက္ခေ၊ အင်ကြင်းမည်ရှိပင်
ဗောဓိ၌၊ ပဒီပပူဇေ၊ ဆီးမီးပူဇော်ခြင်းကိုလည်း၊ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေခဲ့ဘူး
၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုဘဝမှစ၍၊ ဒေဝမနုဿေ၊ သု
နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ထိုမှဤမှကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ က
ကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကရိကသကုဏော၊ ကရိကဋ္ဌက်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရုရကုဇိတံ၊ သာယာစွာသော ကြွေးကြော်တွန်မြူး
ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ကြွေးကြော်တွန်မြူးသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ကကုသန်
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒကိဋ္ဌိတံ၊ လွတ်ရှာရစ်လည်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ မယူရော၊ ဥဒေါင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အည
တရဿ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသ
နဂဟာယ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသောလိုက်၏၊ ဣရေ၊ တံခါး၌၊ ပသန္ဓမာန
သော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ
တိုင်းနေတိုင်း၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ မရုရဝသိတံ၊ သာယာစွာသောစတွန်
မြည်ခြင်းကို၊ ဝသိ၊ တွန်မြည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊
ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာဝတ္ထိပံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နန္ဒကော၊ တိလန္ဒနာမော၊ နန္ဒ
ကဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်
ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊
အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရ
အပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ

နာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဇာတိပုဂ္ဂိုလ်မထေရ်၏အပဒါနံ၊ ။

ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပါဒပုတ္တမေ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗောဓိဿ၊ အင်ကြင်း
မည်ရှိပင်ဗောဓိ၌၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမ
နော၊ နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်ကြည်လင် ရှင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
တယောဥက္ကေ၊ သုံးပွင့်သော ဆီးမီးတိုင်တို့ကို၊ အခာရယိ၊ တင်လှူဆောင်
ထပူဇော်ရပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ သတ သဟဿေသကဗ္ဗေ၊
ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံယာယစေတနယ၊ အကြင်ကောင်းမှု လျာစေ
တနာဖြင့်၊ ဥက္ကံ၊ သုံးပွင့်သော ဆီးမီးတိုင်ကို၊ အခာရယိ၊ တင်လှူဆောင်
ထပူဇော်ရပြီး၊ တာယာစေတနယ၊ ထိုကောင်းမှုလျာ စေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂ
တိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဥက္ကာဒါနဿ၊ ဆီးမီးလှူဒါစေတနာ
သန်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကံလေသော၊ ကံ
လေသောတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဗုဒ္ဓ်ကြည်အပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဩဝါဒေ၊ ဆုံးမခြင်း
၌၊ အာဏတ္တေ၊ စေခိုင်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကသ္မိ ဥပေါသထဒိဝသေ၊
တရုလောဥပုသ်နေ၌၊ ပဉ္စတိက္ခုနိသတာနိ၊ ငါးရာသောဘိက္ခုနီမတို့ကို၊
ဧကောဝါဒေနော၊ တကြိမ်တခါသာယာဖြေညှင်းဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နံ၊
ထိုနန္ဒကမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနေဝါဒကနံ၊
ဘိက္ခုနီမကိုဆုံးမကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊
ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုဧတဒဂ်လျှာပေးပြီးခါမှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တ
နေ့သ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝယပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသို၌၊ စန္ဒေ၊
သွားသည်ရှိသော်၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ရှေး
လူလက်ထက်က ပေါင်းတော်၍ မယားဟောင်းဖြစ်ဘူးသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်း
မသည်၊ ကိလေသ ဝသေန၊ ကိလေသာ တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊

တြိလောကတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဟာသိ၊ မုယံ၊ ဣ၊ ယေ၊ ဧ၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုရှေးလူသက်ထက်က ပေါင်းတော်တူးသော မဟာပဟောင်း
 ဖြစ်သောမိန်းမ၏၊ တံ၊ ကိရိယံ၊ ထိုရုပ်ရှင်သော အမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ သရိ၊ သ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ပဋိကူလဝိဘာဝနမုခေ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
 ကိုထင်စွာပြခြင်းကို အကြောင်းရင်း၊ ပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 ကရောန္တော၊ ဟောလိုရကား။ မိရတ္တပူဇရဒ္ဒန္တေ(ပ) ဆိန္နသုတ္တာအဗန္ဓ
 နာတိ၊ မိရတ္တပူဇရဒ္ဒန္တေ(ပ) ဆိန္နသုတ္တာအဗန္ဓနာဟူ၍၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ မာရပက္ခေ၊ ကိလေသမာရ်အဝုတ္တ
 မာန်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော၊ အဝဿုတေ၊ အခါခပ်သိမ်းကိလေသာ
 တို့ကိုယိုစီးစေတတ်သောထိုထိုအရပ်မှမစင်ကြယ်ရွံရှာဘွယ်သောဝတ္ထု
 တို့ဖြင့်ယိုစီးတတ်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသောအနံ့သဘောရှိသော၊ ပူဇေ
 အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အထူးထူးအပြားပြား၊ များစွာသောအပုပ်
 မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သောသင်၏ကိုယ်၌၊ မိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်
 ရှိသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်
 သော၊ ရှိတို့မှ၊ ယသိ၊ အကြင်မစင်ကြယ်ရွံရှာဘွယ်သောဝတ္ထုတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတသိ၊ ထိုမစင်ကြယ်ရွံရှာဘွယ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသဝန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ဝုရေ၊ ဟံ၊ မသိသောရှေးကာလ
 ၌ဖြစ်သောပြုံးခြင်းရယ်ခြင်းစကားဆိုခြင်းရှူးတူးခြင်းကို၊ မာမညိတ္တော၊
 ယခုအခါ၌လည်းဤကဲ့သို့ပင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟူ၍မကြံစည်မအောက်မေ့လင့်
 တသဝတေ၊ ရှေးသဝကမဟာကောင်းစွာလာသောအရိယာသံဃာဖြစ်၍
 ဖြစ်သောငါ၌၊ အသ္မာဒေသိ၊ ကိလေသာ၏အတွင်းအားဖြင့်အနီးသို့ကပ်၍
 မသာယာလင့်၊ သဂ္ဂေဝိ၊ နတ်ပြည်အာရုံ၌လည်း၊ တေ၊ ထိုဘုရားသားတော်
 တို့သည်၊ နရန္တိ၊ မတပ်မမက်မောကုန်၊ မာနုဿေ၊ လှူ၌ဖြစ်သောဝတ္ထု၊
 ကာမဂုဏ်အာရုံ၌၊ ကိမင်္ဂံ၊ အဘယ်ဆို ဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ န၊ မတပ်မမက်မော
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုသိကြောင်းဖြစ်သော
 ဓမ္မောဓပညာဖြင့်ပညာမရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗန္တိ၊ အသုဘကိုသုတာဟုယူသဖြင့်
 မကောင်းသောအကြံကိုကြံလေ့ရှိကုန်သော၊ မောဟပါရုတာ၊ မောဟဖြင့်
 အချင်းခပ်သိမ်းဖုံးလွှမ်းသောမိတ်ရှိကုန်သော၊ ယေစခေါဗာလာ၊ အကြင်
 သူမိက်တို့သည်ကား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒိသ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
 ပုထုဇဉ်မိက်တို့သည်၊ မာရနိတ္တဗ္ဗိ၊ မာရ်မင်းသည် လောင်အပ်သော၊
 တက္ကဗန္ဓနေ၊ ထိုမာရ်မင်း၏ ကျော့တွင်း၌၊ ရန္တိ၊ တပ်ကုန်၏၊ ယေဝံ၊

အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂေါစ၊ ဆီဖြင့်ဆွတ်အပ်သော အဝတ်
ကဲ့သို့ဖြေပျောက်နိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသော ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါ
သောစ၊ ရအပ်သော အခွင့်သဘောရှိသော ဒေါသကို လည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇာစ၊ မသိခြင်းမိုက်ခြင်းသဘောရှိသော အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိ
ရာဇိတာ၊ အဝိရာဇိတာတည်းဟူသော ရာဂဖြင့်၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဆိန္နသုတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ခင်းလက်
နက်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍
အဗန္ဓနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော သံယောဇဉ်ကြိုးမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါး၌၊ နရန္တန္တိ၊ မတပ်ကုန်၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါဒတို့တွင်၊ ဝိတိ၊ ဖီဟူသည်ကား၊ ဖိဂုစ္ဆ နုတ္တေ၊ စက်ဆုပ်
ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဝိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အတ္ထု၊
ဖြစ်၏၊ ရကာရော၊ ရအကွရာသည်၊ ပဒသန္နိကရော၊ ဝပ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်
၏၊ ဝိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဖိဂုစ္ဆ၊ ခမ်းငါစက်
ဆုပ်၏၊ တေစ၊ ထိုသင်၏အမူအရာတို့သည်လည်း၊ ဝိကာရော၊ စက်ဆုပ်
ဖွယ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
ထည်း၊ ပုထူတိအာဒိနိ၊ ပုထုအစရှိကုန်သောသဒ္ဓါတို့သည်၊ တဿာ၊ ထို
မိန်းမ၏၊ ကာတဗ္ဗဝတ္ထုဒီပနာနိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သော၊ အာမန္တနဝစနာနိ၊ ခေါ်ဝေါ်သောသဒ္ဓါတို့တည်း၊ ပူရေတိ၊ ပူရေ
ဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဇေဂုစ္ဆေဟိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်
သော၊ နာနာကုဏပေဟိ၊ အထူးထူးသောအပုပ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
နာနာဝိခအသုစိဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်မစင်ကြယ်သောဝတ္ထု
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓဟူသည်
ကား၊ ကုဏပပူရိတတ္တာဇေ၊ အပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊ သဘာဝဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ သဘောအားဖြင့်မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မာရ
မက္ခေတိ၊ မာရပက္ခေဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဝိသဘာဝ
ဝတ္ထု၊ မာတုဂါမအစရှိသောဝိသဘာဝဝတ္ထုသည်၊ အန္တပုထုန္တနာနံ၊ ပုထု
ဇဉ်ကန်း ပုထုဇဉ်မိုက် မကျွတ်ထိုက်သော ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနယိကာရနိမိတ္တတာယ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိလေသမာရုံ၊ ကိလေသမာရ်ကို၊
ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဒေဝပုတ္တမာရဿစ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုလည်း၊ ဩကာ
ရံ၊ အခွင့်ကို၊ ဝိဓိသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ မာရဿ၊ မာရ်

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၉-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၅

မင်း၏ပက္ခော၊ အပင်းအသင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
မာရပက္ခေတိ၊ မာရပက္ခေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဝဿုတေတိ၊
အဝဿုတေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကိလေသဝဿ
ဝေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ယိုစီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဟိံ
တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ အသုစိနိဿန္နေနစ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်
အစရှိသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ယိုစီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
အဝဿုတေ၊ ယိုစီးသော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ နဝဟေ
တာနိတေကာယေယာနိသန္ဓန္တိ သဗ္ဗဒါတိ၊ နဝဟေတာနိတေကာယေယာ
နိသန္ဓန္တိ သဗ္ဗဒါဟူ၍၊ အက္ခိဌာအက္ခိဂူတကောတိအာဒိနာ၊ အက္ခိဌာအက္ခိ
ဂူတကောအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ရှိအပ်သော၊ အသုစိနော၊
ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အစရှိသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထု၏၊ အဝဿဝဋ္ဌာနံ၊
ယိုစီးရာအရပ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ နဝဆိဒ္ဓံ၊ ကိုးပါးသော
အပေါက်လည်းရှိသော၊ ဝုဿဝံ၊ အမြဲမပြတ်ယိုစီးတတ်သော၊ အသုစိ
တရိတံ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယထာ
ဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊
မာဂုရာဏံအမညိတ္တောတိ၊ မာဂုရာဏံအမညိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဂုရာဏံ၊
မသိ၍ရှေးကာလဖြစ်သောပြုံးခြင်းရယ်ခြင်းစကားဆိုခြင်း၊ မြူးတူးခြင်းကို၊
အဇာနနကာလေ၊ မသိသောရှေးကာလ၌၊ ပဝုတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဟသိတာလပိ
တကိဋ္ဌိတံ၊ ပြုံးခြင်းရယ်ခြင်း စကားပြောခြင်းမြူးတူးခြင်းကို၊ မာမညိ၊
မအောက်မေ့သင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဋိဿတိတိ၊ ကျင့်လတ္တံ့ ဟူ၍၊ မါမိန္တေဟိ
မကြံလင့်၊ မာဿာဒေသိတထာဂတေတိ၊ မာဿာဒေသိတထာဂတေဟူ
သည်ကား၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမကာ၊ ရှေး
ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဿဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သား
တော်တို့သည်၊ အာဂတာယထာ၊ လာကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ တေ၊ ထိုဘုရားသားတော်တို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိ
ပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ဂတာပဋိပန္နာယထာ၊ ကျင့်ကုန်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စ၊ တနည်းကား၊ ရူပါရူပဓမ္မာနံ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့
၏၊ တထလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန်သောလက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ တထ
ဓမ္မေ၊ မဖောက်မပြန်သောသဘောရှိကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယာ
သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာဝ၊ တာဇာဓိဂတာအဝဗုဒ္ဓါယထာ

သိကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထို အတု၊ ဣမေဝိ၊ ဤဘုရား၏သား
 တော် တပည့်ကျော်တို့သည်လည်း၊ အာဂတာ၊ လာတော်မူကြကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာအတ္ထေန၊ မဟောက်မပြန်လာတတ်ကျင့်တတ်သိထတ်
 သောအနက်ကြောင့်၊ တထာဂတေ၊ ကောင်းသောလာခြင်းကောင်းသော
 ကျင့်ခြင်းကောင်းသောသိခြင်းရှိသော၊ အရိယသာဝကေ၊ အရိယသာဝ
 ကဋ္ဌ၊ ပကတိသတ္တဝါ၊ ပြကတေ သောသတ္တဝါ၌ကဲ့သို့၊ အဝမညာယ၊
 မထိမဲ့မြင် ပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏
 အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမမာနာ၊ ကပ်လာသည်ဖြစ်၍၊ မာသာ
 ဒေသိ၊ မသာယာသင့်တော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာဒေတဗ္ဗတာကာရံ၊ မသာ
 ယာသောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဂ္ဂေဝိ
 တေနရဇ္ဇန္တိ ကိမင်္ဂံ ပနမာနုသေတိ၊ သဂ္ဂေဝိတေနရဇ္ဇန္တိ ကိမင်္ဂံ ပနမာနု
 သေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရားစဉ်လျက်လည်း၊ အက္ခာ
 နေန၊ ဟောကြားသဖြင့်၊ ပရိယောသာပေတံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အသက္က
 ဏေယျသုခေ၊ မတတ်စွမ်းနိုင်သောချမ်းသာရှိသော၊ သဂ္ဂေဝိနတ်ပြည်၌
 လည်း၊ တေသာဝကဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဘုရားတပည့်ဖြစ်သောသားတော်တို့သည်၊
 နရဇ္ဇန္တိ၊ မတတ်စွမ်းကုန်၊ သင်္ခါရေယု၊ တေဘူမကသင်္ခါရတရားတို့၌၊ အာဒိ
 နဝဿ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊ သုပရိဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ နဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်၊ မိဇ္ဇရုသိသဒိသေ၊ မစင်ပုံ
 မစင်ရနှင့်တူသော၊ မာနုသေ၊ လျှံ၌ဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်၌၊
 ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ရှာကာမဂုဏ်၌၊ န
 ရဇ္ဇန္တိ၊ မတတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ လူ့ရှာကာမဂုဏ်၌တပ်
 ၍ဟုသိဘွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေစခေါတိ၊ ယေစခေါဟူ
 သည်ကား၊ ဗာလျဗ္ဗယောဂတော၊ ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာလာ၊
 ဗာလမည်ကုန်သော၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဓမ္မောဗေညာယ၊
 လောကုတ္တရာတရားကို သိတတ်သော ဓမ္မောဗေညာ၏၊ အဘာဝတော၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ဒုဗ္ဗေမည်ကုန်သော၊ အသုဘေ၊ မစင်ကြယ်ရှုံ
 ဘွယ်ရာရှိသောခန္ဓာကိုယ်၌၊ သုဘာနုပဿနေန၊ တင့်တယ်၏ဟုယူလေ့ရှိ
 သောကြောင့်၊ ဒုစိန္တိတစိန္တိတာယ၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗန္တိ နေသ၊ အသုဘကိုသုဘဟုယူလေ့ရှိသော၊ မော
 ဟေန၊ မသိခြင်းမိက်ခြင်းတွေဝေခြင်းဖြင့်၊ အညာဏေန၊ မသိခြင်းမိက်ခြင်း
 တွေဝေခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိစ္ဆာဒိတမိတ္တတာယ၊ ပျုံး

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၉-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ၊

၂၇

လွှမ်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဟပါရတာ၊ မသိခြင်း၊
 မိက်ခြင်းတွေဝေခြင်း၊ ဖုံးလွှမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အန္ဓဝုဏ္ဏ
 နာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်ကန်း၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်မိက်တို့သည်၊ ဣတ္ထိ
 သညိတေ၊ မိန်းမဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ မာရေခိတ္တသ္မိံ၊ မာရ်နတ်မင်းသည်
 ထောင်အပ်သော၊ ဗန္ဓနေ၊ ကျော့ကွင်း၌၊ မာရေန၊ မာရ်မင်းသည်၊ ဩဗ္ဗိတေ၊
 ထောင်အပ်သော၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ မာရပါသေ၊ ထိုမာရ်မင်းကျော့ကွင်း၌၊
 ရုဇ္ဈန္တိ၊ တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရတ္တာ၊ တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂမိတာ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုန္တိတာ၊ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အဇ္ဈောသန္ဓာ၊ သက်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဝိရာဇိတာ၊
 တိ၊ ဝိရာဇိတာဟူ သည်ကား၊ တေသံပနိဏာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အားကား၊ တေလဉ္စနရာဂေါဝိယ၊ ခပ်ဖြင့်ဆွတ်အပ်ဆိုအပ်တပ်အပ်သ
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါစနိယသဘာဝေါ၊ ဖြည့်နိုင်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍
 ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့၊ လဒ္ဓေါကာသ
 သဘာဝေါ၊ ရအပ်သောသဘောရှိသော၊ ဧေါသော၊ ဧေါသကို လည်းကောင်း၊
 အညာဏသဘာဝေါ၊ မသိခြင်းမိက်မဲခြင်း တွေဝေခြင်း သဘောရှိသော၊
 အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ အရိယဓမ္မဝိရာဂေန၊ အရိယမဂ်
 တည်းဟူသောဝိရာဂဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ ပယ်
 အပ်ဖြတ်အပ်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ သမုန္တိန္ဒာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တာဒိသာ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောရာဂဒေါသမောဟတို့ကို၊ အဂ္ဂသတ္ထေန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်တည်းဟူသောဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒာဝနေတ္ထိသတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး
 သောတဏှာတည်းဟူသောကြိုးရှိကုန်၏၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ကတ္တမိဝိ၊ တစုံတခုသောအခံ၌လည်း၊ ဗန္ဓနာဘာဝတော၊ နှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗန္ဓနာ၊ အဗန္ဓနမည်ကုန်၏၊ ယထာဝုတ္တေ၊
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တတ္ထာသ္မိံ၊ မာရပါသေ၊ ထိုမာရ်မင်း၏
 ကျော့ကွင်း၌၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ မတပ်ကုန်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ နန္ဒကမထေရ်
 သည်၊ တဿာဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော
 ပြီး၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ နန္ဒကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နန္ဒကမထေရ်၏
 ဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂၈

ထေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိသျ-ကထိယတွဲ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၁-ဓမ္မကတ္တေရဂါယာ၊

ပဉ္စပညာသာတိအာဒိကာ၊ ပဉ္စပညာသင်္ဂါယိအဝရိသော ဂါယာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မကတ္တေရဿ၊
ဓမ္မကမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤဓမ္မကမထေရ်
သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသျှ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊
ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပ
စိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ ထိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မာ
သမ္ဗောဓိံ၊ သမ္မညတ ဉာဏ်တော်ကို၊ သဒ္ဓဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်
ဖြစ်၍၊ ဗောဓိရုက္ခံ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဗီဇနေန၊ ယင်လေခပ်
သဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ တေန
ပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသျှ၊ နတ်ပြည်လူ၊
ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရသည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိည
တံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်
သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အညတရေန၊ တ
ယောဂ်သော၊ ဥပါသကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်
သော၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဣဿာမန္တေရပကာတော၊ ဂြူရူခြင်းပန်တို့ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာ
ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာစွာသော၊
ဣဒိနာ၊ ဤဒါယကာသည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနဿ၊ အလုပ်အကျွေးကိုခံရသော
ထက်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌၊ ဝသနတော၊ နေရသောထက်၊ အင်္ဂု
ထိဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ လုဋ္ဌိတွာ၊ နှုတ်၍၊ အစေဇ္ဇော၊
ပုဆိုးအဝတ်မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂူထမုတ္တာဟာယေ၊ မစင်ကျင်ကြီး
ကျင်ဝပ်လျှင်အစာရှိသော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၁-ဇမ္ဗူကတ္တေရဂါထာ။ ၂၉

ဝရံ၊ မြတ်သေး၏၊ ဇေယျပန၊ ဤသို့သောစကားကိုပင်လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊
တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိ၊ ကျင်ကြီးအိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
၍၊ ပါလာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ ငဇေယျောပိယ၊ ခူးဘိသကဲ့သို့၊ ဂူထံ၊ မစင်ကို၊
ဝဇေတွာဝဇေတွာ၊ ခူး၍ခူး၍၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊ စား၏၊ မုတ္တဉ္စ၊
ကျင်ငယ်ကိုလည်း၊ ပိဝတိ၊ သောက်၏၊ ဣမိနာနိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ယာ
ဝတာယကံ၊ အသက်ရှည်သည်ကာလပတ်လုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကာလကံ
တွာ၊ သေခဲ့၍၊ နိရိယံ၊ ငရဲ၌၊ ပတ္တိတွာ၊ ကျက်၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဂူထမုတ္တာဟာ
ရော၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သာလျှင်အစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿေဝ
ကမ္မဿ၊ ထိုရဟန္တာကိုဖြစ်မှားမိသော ဝစီကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေ
သေန၊ အကျိုးကြွင်းကြောင့်၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်သော်
လည်း၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဓာဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ နိဝတ္ထော၊ အဝတ်မဝတ်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂူထဘက္ခော၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သာလျှင်အစာရှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏ ဝုန၊ တဘန်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြီးအေး၍ ငါတို့ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တမာနောပိ၊ ဖြစ်လာပါသော်လည်း၊ အရိယူပဝါဒဗလေန၊ အရိယာကို
စွပ်စွဲခြင်း၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ထည့်ဝါ၊ နို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခိရံဝါ၊ နို့ရည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါ
ယမာနော၊ တိုက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုနို့ရည်ထောပတ်ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်
၍၊ မုတ္တမေဝ၊ ကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်၊ ပိဝတိ၊ သောက်ရ၏၊ ဘောဇနံ၊ ထမင်း
ကို၊ ဘောဇယမာနော၊ စားစေသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုထမင်းကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်၍၊ ဂူထမေဝ၊ မစင်ခြောက်ကိုသာလျှင်၊ ခါဒတိ၊ စားရ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဂူထ
မုတ္တပရိဘောဂေန၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကိုစားသောက်သဖြင့်၊ ငဇေယျော၊
ကြီးပွားသည်ရှိသော်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှင်သို့ရောက်သော်လည်း၊ တဒေဝ။
ထိုကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စားသောက်၏၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ တတော။ ထိုကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို စားသောက်ခြင်းမှ
ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ပ
ရိစ္စဇိံသု၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်၊ ဥာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုး
မိဘတို့သည်၊ ပရိစ္စတ္တော၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂပဗ္ဗန္တံ၊ အဝတ်မဝတ်သော
ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နန္ဒာယတိ၊ ရေမချိုး၊ ရေစောစလွှ
စေရာ၊ မြူအညစ်အကြေးကိုဆောင်စေ၏၊ ကေသမေသံပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို
လည်း၊ လုမ္ဗိတွာ၊ နှုတ်၍၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာ

ဂုဏ်တို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပပတ်၍၊ ဧကပါဒေန၊ တချောင်းတည်းသောခြေဖြင့်
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ နိမန္တနံ၊ ပဋိတိတ်သောဆွမ်းကို၊ နဿာဒိယတိ၊ မသာယာ၊
 မာသောပဝါသံ၊ အစားအစာနှင့်တလကင်း၍ နေခြင်းဟုဆိုအပ်သောမာ
 သောပဝါသအဓိဋ္ဌာန်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ယုညတ္ထိကောဟိ၊
 ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗိန္ဒူ၊ လှူအပ်သော၊ ဘော
 ဇနံ၊ အစားအစာအာဟာရကို။ မာသောမာသော၊ လတိုင်းလတိုင်း၊ ဧကဝါ
 ရံ၊ တကြိမ်၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒိဝါ၊ နေ
 အခါ၌၊ ဇိဝ္ဗဂ္ဂေန၊ လျှာဖျားဖြင့်၊ လေဟသိ၊ လျက်၏၊ ရတ္တိယံပန၊ ညဉ့်ကား၊
 အလ္လဂူထံ၊ မစင်စိုကို၊ သပါဏကန္တိ၊ ဝိုးလောဘ်ရှိ၏ဟုနှလုံးသွင်း၍၊ အခါ
 ဒိတွာ၊ မစားမူ၍၊ သုက္ခဂူထမေဝ၊ မစင်ခြောက်ကိုသာလျှင်၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောဓမ္မကုသိုလ်ပစ္စုပ္ပန်သဘာဝသောနိ၊ ငါးဆဲ့
 ငါးနှစ်တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္ထာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
 သည်၊ မဟာတပေါ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပေသောဝုတ္တုလ်တည်း၊ ပ
 ရမပ္ပိန္နော၊ လွန်စွာအလိုနည်းသောသူပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊
 မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ တန္တိန္နော၊ ထိုဓမ္မကုသိုလ် ပြုတ်သော စိတ်ရှိသည်၊
 တပျေါဏော၊ ထိုဓမ္မကုသိုလ်ရှင်းရှင်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 အတ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟဒယတ္တန္တရေ၊ နှလုံး
 ၏အတွင်း၌၊ စာဓူ၊ အိုး၌၊ ပဒိပံဝိယ၊ ထွန်းအပ်သောဆီးဝါးကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇလန္တံ၊
 အလျှံတပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ အရဟတ္တ၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်
 တိုင်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မကုသိုလ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဧဟိတိက္ခုဉ္ဇမသမ္ပဒါယ၊ ဧဟိ
 တိက္ခု၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ လန္တု၊ ပသမ္ပဒံ၊ ရအပ်သော ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ရှိသောဓမ္မ
 ကုသိုလ်ပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရ
 ဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။
 ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဓမ္မပဓေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌၊ မာသောမာ
 သောကုသဂ္ဂေနာတိဂါထတ္ထဝတ္ထနာယ၊ မာသောမာသောကုသဂ္ဂေနဟူသော
 ဂါထာ၏ အနက်အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတောပန၊ တည်ပြီး

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၀ ဓမ္မကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၁

သော်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ အာဒိတော၊ အစ
 ဖြစ်၍၊ ဖောက်ပြန်သော အကျင့်ကို၊ ပဋိပဋ္ဌိတွာဝိ၊ ကျင့်ပြီးသည်ဖြစ်
 လျက်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿာယ၊ ခြိမ်း၊ သာဝကေန၊
 သာဝကအပေါင်းသည်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ မရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရား
 ထူးကို၊ မယာ၊ ဓမ္မကတွင်ထေရ်ရှင်အကျော်ငါးသုတော်သည်၊ အဓိဂတံ၊
 ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊
 ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊
 ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊ ဣမာစတသောဂါထာ၊ ဤလေးဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်၏၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့
 ပတ်လုံး၊ မာသိကံဘတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌မစင်ကိုစားသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမှုကို
 အလိုရှိသောသူတို့သည် ဣအပ်သောဘောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သောတလသုံး
 ကြိမ်ဣအပ်သောမာသိကဘတ် ဟို၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ တလသုံးကြိမ်သာလျှင်သ
 မန်းဖျား၌ထားသဖြင့် စားသောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရဇောဇလ္လံ၊ ကိုယ်၌ငြိကပ်
 သောအာဂန္တု၊ ကမြူတို့၏အညစ်အကြေးဟုဆို အပ်သောမြူကို၊ အခာရ
 ယိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ပြီး၊ ကေသမသုံး၊ ဆံ့မုတ်ဆိပ်ကို၊ အလောစယိ၊
 ကြွတ်သိုသောသဘောအားဖြင့်ပြာဖြင့်လူးလည်း၍ လက်ဖြင့်နှုတ်၏၊ ဧက
 ပါနေန၊ နှစ်ဘက်သော လက်တို့ကိုမြှောက်၍ တဘက်သောခြေဖြင့်သာ
 လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ အာသနံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏၊
 သုက္ခဂုဏာနိစ၊ မစင်ခြောက်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒိ၊ စား၏၊ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ပင့်ဘိတ်
 ၍၊ ဣသောဆွမ်းကိုကား၊ နဿာဒိယိ၊ မသာယာ၊ ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ အပါယ်
 လေးပါးလားခြင်း၏အကျောင်းဖြစ်သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ တောဒိသံ၊
 ထိုသို့သတောရှိသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောမကောင်းမှုအကုသိုလ်
 ကံကို၊ ကရိတွာန၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌ဖြစ်စေ၍၊ မဟော
 စောန၊ ကာမောစာ အစရှိသောလေးပါးသော ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနော၊
 မြောသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့၊ အဂမိံ၊ ရောက်ပြီး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏာဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊
 လောကုတ္တရာဓမ္မ၏၊ ကောင်းသော သတောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှု
 ကြကုန်လော၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊
 သျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီးဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
 နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်ရပေပြီ၊

၃၂ ထေရ်ဂံ! သာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ရုဇောဇလ္လံမခေရုယိန္တိ
 ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ရုဇောဇလ္လံမခေရုယိ* ဟူသည်ကား၊ နဂ္ဂပဗ္ဗဇ္ဇာဂမ
 နေန၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နှာနုပဋိက္ခေပတော၊ ရေချိုးခြင်းကိုပယ်သော အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဉ္စာဓိကာနိ၊ ငါးနှစ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊ အနှစ်
 ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ လတ္တံ၊ ကပ်ပြသော၊ အာဂန္တုကရေ
 ဣသင်္ခါတံ၊ အာဂန္တုကရေဟု ဆိုအပ်သော၊ ရုဇောစ၊ မြို့ကိုလည်းကောင်း၊
 သရိရမလသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်၏အညစ်အကြေးဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇလ္လဗ္ဗ၊
 အညစ်အကြေးကိုလည်းကောင်း၊ ခေရုယိ၊ ဆောင်၏။ ဘုဉ္ဇန္တောမာယိ
 ကံဘတ္တန္တိ၊ ဘုဉ္ဇန္တောမာယိကံဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 ဂူထံ၊ မစင်ကို၊ ခါဒန္တော၊ စားလျက်၊ လောကဝဉ္ဇနတ္ထံ၊ လူများအပေါင်းကို
 ဖြားယောင်းထွဉ်းပတ်ခြင်းငှါ၊ မာသောပဝါသိကောနာမ၊ တလတကြိမ်
 သာစား၍နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မာသောပဝါသိကအမည်ရှိသည်၊ ဟု
 တွားဖြစ်၍၊ ပုညတ္ထိကေဟိ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒိန္နံ၊
 လှူအပ်သော၊ တောဇနံ၊ သောဇဉ်ကို၊ မာသေမာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း၊ ဇေ
 ကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ ဇိဝ္ဋဂ္ဂေ၊ လျှာဖျား၌၊ ဌပနဝသေန၊ ထားသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ဖြစ်၍၊ အာလောစယိန္တိ၊ အာလောစယိ* ဟူသည်
 ကား၊ တာဒိသဉ္ဇာရိကပက္ခိပေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပြာကိုထည့်သဖြင့်၊
 သိထိလမလံ၊ လျှော့သောအပြစ်ရှိသော၊ ကေသမသံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊
 အင်္ဂုတိဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ လုဉ္ဇာပေသိ၊ နှုတ်၏။ ၊ ဇေကပါဒေနအဋ္ဌာ
 သိအာသနံပရိဝဇ္ဇယိန္တိ၊ ဇေကပါဒေနအဋ္ဌာသိအာသနံပရိဝဇ္ဇယိ* ဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာသနံ၊ ထိုင်ခြင်းကို၊ နိသန္တံ၊ ထိုင်ခြင်း
 ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေသိ၊ ကြဉ်၏၊ တိဋ္ဌန္တေ၊ စ၊ ရပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဥဘောဟတ္ထေ
 လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီးမြှောက်၍၊ ဇေကနေဝပါဒေန၊ ခြေတ
 သက်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဥဒ္ဓေသန္တိ၊ ဥဒ္ဓေသံဟူသည်ကား၊
 နိမန္တနံ၊ ပင့်တိတ်သောဆွမ်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ နုဿာဒိယန္တိ၊ နုဿာ
 ဒိယံဟူသည်ကား၊ နုဿမ္ပနိန္တိ၊ ဝနံမနံ၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတာဒိသံကရိတွာနံ၊ ဗဟုဒုဂ္ဂတဂါမိနန္တိ၊
 ဇေတာဒိသံကရိတွာနံ၊ ဗဟုဒုဂ္ဂတဂါမိနံဟူသည်ကား၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဝိပါကနိဗ္ဗတ္တနကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒုဂ္ဂတိဂါမိ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၀-ဓမ္မကုဏ္ဍေရဂီထာ၊ ၃၃

နံ၊ အပါယ်လေးပါးကိုသွားရောက် စေတတ်သော၊ ဗဟိုများစွာသော၊ ပါပ
 ကမ္ဘာ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ပုရိမဗေတီသုစ၊ ရှေးဘဝတို့၌လည်းကောင်း၊ ဣစေ
 ချီပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြုငြေ၍၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝုပ္ပ
 မာနောမဟောစောနာတိ၊ ဝုပ္ပမာနောမဟောစောနဟူသည်ကား၊ ကာမော
 စာဒိနာ၊ ကာမောဇာဘဝေါဇာဒိဋ္ဌောဇာအဝိဇ္ဇောဇာတည်းဟူသော၊ မဟ
 တာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဩစောန၊ ဩစာလေးအင်ဇေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝိသေသ
 တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌောစောန၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ဖြာ သုံးဖြာများ၍ဒိဋ္ဌ
 အစဉ်ဇေအယဉ်ဖြင့်၊ အပါယ်လေးပါး တည်းဟူသောသ
 မုဒ္ဒရာသို့၊ ပဋိအာကမ္ဘိယမာနော၊ အဘန်တလဲလဲ ဆွဲငင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဗုဒ္ဓံသရဏမဂမန္တိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏမဂမံဟူသည်ကား၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မန္တိန္ဒေန၊ ခုတ်ဖြတ်ဖြားသွယ်မစင်ကြယ်သောကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ ကိစ္ဆေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ မနုဿတ္တဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ လတိ
 တွာ၊ ရ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုညဗလေန၊ ကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အဂမာတိ၊ ရောက်ပြီ
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမဖောက်မ
 ပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသောဘုရားတည်း၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မ
 တုန်မလှုပ်သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿာ
 ဒိ၊ ကြည်ညိုပြီးသရဏာဂမနံ၊ ပဿမေဗုဒ္ဓသုဓမ္မတန္တိ၊ သရဏာဂမနံပဿမေဗု
 သုဓမ္မတံဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရဏာဂမနံ၊ ရတနာသုံးပါးအားကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းကြပါကုန်၊ သာသနဓမ္မသာဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်ဆုံးမတော် မူအပ်သောတရားတော်၏လည်း၊ သုဓမ္မ
 တံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ယောဟံယောအဟံ၊ အကြင်
 ငါသည်၊ တတာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် မိစ္ဆာအယူကိုဆုံးမ
 သော်လည်း၊ ဒေကါဝါဒေန၊ တကြိမ်ဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 သို့၊ သမ္ဘာပိတော၊ ကောင်းစွာရောက်စေသည်ရှိသော်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာတိ
 အာဒိနာ၊ တိဿောဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ဖြင့်၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ
 ကို၊ ဒေဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဗောဓိရုက္ခံ၊ ပတောက်မည်ရှိ ပင်ဗောဓိကို၊ အာန္တိ၊ ရှိသိုးပြီ၊ ဣတော၊ ဤ
 ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ နွေဂုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တိဟာသနံ၊

မြတ်သောနေရာပလ္လင်သာကို၊ အဗိဇယိ*၊ယပ်ဝပ်သောအားဖြင့်ပူဇော်ခဲ့
 တူး၏၊တောန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ*၊အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိ
 ဇာနာမိ၊ရှိ၏ဟူ၍မျှခံသိရတူး၊ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ် လေးပါးကိုမသိရခြင်း
 သည်၊ဗိဇနာယ၊ယပ်ဝပ်၍ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊မယံ၊ငါ
 အား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဈာပိတံ၊ဗုဒ္ဓတရားအပ်ကုန်ပြီ၊သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံကုန်သော၊ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်
 အပ်ကုန်ပြီ၊နာဂေါဝနာဂေါဣဝ၊ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ဗန္ဓနံ၊တဏှာတည်း
 ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေရ၏၊ မေမေ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ဝတ
 ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်း
 သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 တိသေသာ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာ
 သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဝတသေသာ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဋိ
 သန္တိဇာတ၊ ဤပဋိသန္တိဇာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမေဝိမောက္ခာပိတ၊ဤဝိမောက္ခတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ဣမေအဘိညာတ၊ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သန္တိကတာ
 မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ အပဒါနိ၌ဟော
 တော်မူ၏၊ ဇမ္ဗူကဏ္ဍေရဝါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဇမ္ဗူကမထေရ်၏ ဝါယာအ
 ဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကဏ္ဍေရဝါယာ။

သွာဂတံဝတာတိအာဒိကာ၊ သွာဂတံဝတ ဤသို့အစရှိသော ဝါယာတို့
 သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သေနကဏ္ဍေ
 ရဿ၊သေနကမထေရ်၏၊ ဝါယာ၊ဝါယာတို့တည်း၊အယတ္ထိ၊ဤသေနကမ
 ထေရ်သည်လည်း၊ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
 တို့၌၊ကတာမိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ ဘုံနတ်ဘုံ၌၊ ပုညာနံ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဝိဿ၊သိဝိအမည်

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၅

တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 နှ့်၊ ကုလဂေဟေ။ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
 ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ
 နှ့်၊ သတ္တဝရံ၊ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုရွှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောရဟတ္ထေန၊ ဥဒေါင်းပြီး
 လက်စွဲသဖြင့်၊ ဧကဝန္တံ၊ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်ပူဇော်၏၊ သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျွင်လည်ရသည်
 ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဟ္မဏာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥရုဝေလ
 ကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပမထေရ်၏၊ ဘဂိနိယာ၊ နှစ်မ၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သေနကောဂိနာမံ၊ သေန
 ကဟူသောအမည်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။
 ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊
 ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်းလူတို့ဘောင်း၌၊ ဝသတိ၊
 နေ၏၊ တေနမသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း
 သည်၊ သံဝန္တရံ၊ သံဝန္တရံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း၊ ဗဂ္ဂဏမာသေ၊ တပေါင်း
 လ၌၊ ဥတ္တရပရဂုနီနက္ခတ္တေ။ ဥတ္တရပရဂုနီနက္ခတ်၌၊ ဥဿဝံ၊ ပွဲလမ်းသ
 ဘင်ကို၊ အနုဘဝဇ္ဇော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ဝယာယံ၊ ဝယာဖြစ်၌၊ တိတ္ထာ
 ဘိသေကံ၊ ဆိပ်၌အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပွဲလမ်း သဘင်ပြုသောမြစ်ကို၊ ဝယာဝဂ္ဂတိ၊ ဝယာ
 ဝဂ္ဂဖြစ်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥဿဝဒိဝသေ၊ ပွဲလမ်း
 သဘင် ခံသောနေ့၌၊ ဝေနယျာနုကမ္မာယ၊ သတ္တဝါတို့ကံပြီးမြောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဝယာတိတ္ထသမိပေ၊ ဝယာဖြစ်၏အနီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ
 ၍၊ မဟာဇနောပိ၊ လူများအပေါင်း သည်လည်း၊ တိတ္ထာဘိသေကာမိပ္ပါ
 ယေန၊ ဝယာဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းလိုသဖြင့်၊ တတောတတော၊ ထိုထို
 အရပ်မှ၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဝန္တတိ၊ ကပ်ရောက်၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထို
 ခဏ၌၊ သေနကောပိ၊ သေနကအမျိုးသားသည်လည်း၊ တိတ္ထာဘိသေ
 ကတ္ထံ၊ ဆိပ်၌အဘိသိက်သွန်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဝ

၃၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယတွဲ

တော်၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ခမ္ဘံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသဒ္ဓေါ၊ အောင်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္ဘံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဗိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်သောလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မောရဟတ္ထိယမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ ၊

မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမြီးယတ်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ စွဲကိုင်၍၊ လောကနာယကံ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပေသိ၊ ကပ်၏၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမြီးယတ်ကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တေနမောရဟတ္ထေနစ၊ ထိုဥဒေါင်းမြီးယတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တယောအဂ္ဂိ၊ ရာဂဒေါသမောဟလောင်ညှိုးသုံးပါးမီးတို့သည်၊ နိဗ္ဗာယိံ သု၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ လဘာမိ၊ ရပေ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်၊ အဟော၊ ဩော်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဓမ္မော၊ တရားတရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်၊ အဟော၊ ဩော်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထု၊ သမ္မဒါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟော၊ ဩော်အံ့ဘွယ် ရှိပေစွ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမြီးယတ်ကို၊ ဒတွာန၊ လှူရသောကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ လဘာမိ၊ ရပေ၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ တိဓ္ဌိ၊ သုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာသဝါ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဟဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကဗ္ဗေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်ဥဒေါင်းမြီးယတ်အလှူကို၊ အဒဒိံ၊ လှူရဘူး၏၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုသို့လှူဒါန် ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမြီးယတ်ကပ်လှူရခြင်း၏၊ ပလံ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇

အကျိုးပင်တည်း။ မေတ္တာ၊ ငါအားကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချစ်
တာ၊ ဗုဒ္ဓ၏အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ယောဂအပ်
၏။ ။

အရဟတ္တပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတော၊ ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊
မိမိဟုဆိုအပ်သောသေနကမတော်၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်
ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သညာတသောမနသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်
သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်း
ဥဒါန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သွာဂတံဝတမေအာသိတိဂါထာ၊ သွာဂတံဝတ
မေအာသိအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သွာဂတံဝတမေအာသိတိ၊ သွာဂတံဝတမေ
အာသိဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အာ
ဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ရပေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂ
မနံ၊ လာခြင်းသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ သုန္နရံ၊
ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂယာယန္တိ၊ ဂယာယံဟူ
သည်ကား၊ ဂယာသိတ္ထသမိပေ၊ ဂယာမြစ်ဆိပ်၏အနီး၌၊ ဂယာဝဂ္ဂုယာ
တိ၊ ဂယာဝဂ္ဂုယာဟူသည်ကား၊ ဂယာဝဂ္ဂုတိ၊ ဂယာဝဂ္ဂုဟူ၍၊ လန္တဝေါ
ဟာရေ၊ ရအပ်သောခေါင်ဝါ ခြင်းရှိသော၊ ဗဂ္ဂုနမာသဿ၊ တပေါင်းလ၏၊
ဥတ္တရဗဂ္ဂုနိနက္ခတ္တေ၊ ဥတ္တရဗဂ္ဂုနိနက္ခတ်၌၊ ယန္တိ အာဒိ၊ ယံအစရှိသောစ
ကားသည်၊ သွာဂတတာဝဿ၊ ကောင် စွာလာခြင် ရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ ကာ
ရဏဒဿနံ၊ အကြောင်းကိုပြသောစကားတည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊
အဒ္ဓဿာယိန္တိ၊ အဒ္ဓဿာသိဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ ဖူးမြင်ရပြီ၊ သမ္ပန္နန္တိ၊
သမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ မပေါက်မပြန်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်လျှင်၊
သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ သမ္ပန္နမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေသေန္တံ
ဓမ္မမုတ္တမန္တိ၊ ဒေသေန္တံဓမ္မမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ အလုံးစုံသောတ
ရားတို့ထက်မြတ်သော၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသောတရား
တို့ထက် မြတ်သော၊ ဧကန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ကံ၊ စင်စစ်သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုဂ္ဂပါနံ၊ ဝေနေ
ယျတို့ အလိုဆန္ဒအားလျော်စွာ၊ ဘာသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော

၃၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မဟာပုဏ္ဏိ၊ မဟာပုဏ္ဏိယသုဉ်ကား၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ သရိ
ရပ္ပဘာယစ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တော်နှင့် လည်းကောင်း၊
ညာဏပုဏ္ဏာယစ၊ ညာဏ်တော်အရောင်နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နဂတံ၊ ပြည့်
စုံသော၊ ဂဏာစရိယန္တိ၊ ဂဏာစရိယံဟူသည့်ကား၊ ဘိက္ခုပရိသာဒိနံ၊
ရဟန်းပရိသတ်အစရှိကုန်သော၊ ဂဏာနံ၊ ဂိုဏ်းတို့ကို၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်
သော၊ အာစာရသိက္ခာပဒေန၊ အကျင့်သိက္ခာပုန်ဖြင့်၊ ဒမထေန၊ ဆုံးမတတ်
သောကြောင့်၊ ဂဏာစရိယံ၊ ရဟန်းမိန်းမရဟန်းယောကျ်ားပရိသတ်အစရှိ
သောဂိုဏ်အပေါင်းကို မြတ်သော သိက္ခာပုန် အကျင့်ဖြင့် ဆုံးမတော်
မူတတ်သောကြောင့်ကို ဘိက္ခု၏ဆရာတော်ဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂဘူတာ
နံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလာဒိနံ၊ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဥာ
ဏဒဿနဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဓိဂမေန၊
ရခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂပတ္တံ၊ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဟုဆိုအပ်သော ကျေး
ဇူးဂုဏ်တို့ကိုရတော်မူပြီးသော၊ ဒေဝမန္တဿာဒိနံ၊ နတ်လူအစရှိသည်တို့
ကို၊ ပရမေန၊ လွန်မြတ်သော၊ ဝိနယေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဝိနယတောစ၊ ဆုံးမ
တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သကံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ နာယကဝိရဟိတတ္တာစ၊ တရံထရာဗြဟ္မာနတ်လူလွန်သူအထူး
ကြီးမှူးပုဂံဝလမ်းပြရှေ့ညွှန်အမွန်လွတ်ရှင်းကင်းတော်မူသည်၏ အဖြင့်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနာယကံ၊ သတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကေနဓိ၊ တရံတယောဂ်သောသူသည်၊ အနဘိဘူတော၊ မနှိုင်းစက်အပ်
သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အဘိ
ဘဝိတွဲ၊ နှိုင်းစက်၍၊ ဌိတတ္တာစ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒရိမာရာနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ ဇိတတ္တာစ၊ အောင်တော်
မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒေဝကဿ၊ ဗြဟ္မာမလပ်
နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၌၊ ဇိနံ၊ မြတ်သောအောင်ခြင်း
ရှိတော်မူသော၊ သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာမလပ်နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊
လောက၌၊ အဂ္ဂဇိနံ၊ မြတ်သောအောင်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဗာတ္ထိံ၊ သမဟာ
ပရိသလက္ခဏအဘိတိအနုဗျဉ္ဇနာဒိပဋိမဏ္ဍိတရူပကာယတာယ၊ သုံးဆွဲ
နှစ်ပါးသော ယောကျ်ား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာတော်ငယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အဆင်း
ရူပကာယရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒသဗလစတုဝေ
သာရန္တာဒိဂုဏပဋိမဏ္ဍိတဓမ္မကာယတာယစ၊ ဆယ်ပါးသောကာယဗလ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကတ္ထေရဂါထာ။ ၃၉

ဆယ်ပါးသောဥာဏဗလလေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇအစရှိသော ဂုဏ်တော်
ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဓမ္မကာယရှိတော်မူသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
ကေန၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အပရိမေယျဒဿနတာယ၊ အတိုင်းအ
ရှည်မရှိသော အားဖြင့် ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဒဿနတာယစ။ အတုမရှိသောအားဖြင့်ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတုလဒဿနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော
အားဖြင့်ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သော၊ ဂတိဗလပရက္ကမာဒိသမ္ပတ္တိယာစ၊ သွင်ခြင်း
သွားခြင်းဖြစ်ခြင်းခွန်းအားဗလလုံးလအစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
၎င်း၊ မဟာနာဂသဒိသတ္တာစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ နာဂေသုပိ ဝိဏာသဝေသုမဟာနူဘာဝတာယစ၊ ကာမာ
သဝစသည်ပတ်ခွါ ရဟန္တာတို့ထက်လည်းကြီးကျယ်သော တန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်
တူတော်မူသော၊ မာရသေနပိမေတောစ၊ မာရ်မင်း၏စစ်သည်တို့ကိုနှိပ်
စက်ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာပိက္ကန္တတာယစ၊
ကြီးသောလုံ့လ ဗျာပါရမ္ပန်လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
မဟာပိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာဇုတိန္ဒြိယ၊ မဟာဇုတိ'ဟူ
သည်ကား၊ မဟာတာပံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ မဟာတေဇံ၊
ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧတဿ၊ ထိုသေနမထေရ်အား၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊
တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာသဝံ၊ အနာသဝမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုသေနက
မထေရ်အား၊ ဝါသနာပရိက္ခိဏာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီး
သော၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သောအာသဝေါတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသေနကမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏံ၊
သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏမည်၏၊ သာဝကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသခင်၏ တပည့်သားဖြစ်
ကုန်သောဗုဒ္ဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ကာမံ၊ အကယ်၍ကား၊ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသ
ဝေါရှိကုန်၏ရှင်းပန၊ ထိုသို့ပင်ရှိကုန်သော်လည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါဝေ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားရှင်တို့သည်သာလျှင်၊ သဝါသနေ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊
အာသဝေ၊ အာသဝေါတို့ကို၊ ခေပေန္တိ၊ ကုန်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

၄၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနာသဝဏ္ဏိ၊ အနာသဝံဟူ
သောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိ
ဏန္တိ၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏံဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထို့
ကြောင့်၊ သဗ္ဗာအာသဝါဝါသနာပရိက္ခိဏာတေသာတိ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိ
ဏန္တိ၊ သဗ္ဗာအာသဝါဝါသနာပရိက္ခိဏာတေသာတိသဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏံ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာသဗ္ဗရာယိကပရမတ္ထဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်
၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်၌ဖြစ်သောမြတ်သော အကျိုးစီးပွားတို့
ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျသတ္တ
ဝါတို့အား၊ အနုသာသနတော၊ အတန်တလဲလဲဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကြောင့်၊ သတ္တာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်၌ဖြစ်
သောမြတ်သောအကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့် ထိုက်သည်အားလျော်စွာဝေနေယျ
ကြာသတ္တဝါတို့အား မမှားသော်ကံ တန်တန် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊
စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝိသာရဒတာယ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဖြင့်
= ကြောက်ရွံ့ မှဲကင်းရဲရင်းခြင်းရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုတောမိ
ဝိ၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌လည်း၊ ဘယာဘာဝတော၊ ကြောက်ခြင်းရွံ့ခြင်း
ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုတောဘယံ၊ တစုံတခု
သောအကြောင်းကြောင့် ဘေးမရှိသော၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
သဗ္ဗာသမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ အဒ္ဓသဒသိ၊ ဖူး
မြင်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မေ၊ ဝါအား၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သွာ၊ တံ၊
ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္တုဒဿနေန၊ မြတ်စွာဘုရား
ကိုဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်
ကျေးဇူးကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊
ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ကန္ဓိက
ပုဏ္ဏလာဗုပ္ပိယစ၊ ပံအုန်းရည်ဖြင့်ပြည့်သောဗူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တက္က
ဘရိတာ၊ ရက်တက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော၊ စာဒိုဝိယစ၊ အိုးစရည်းအိုးတုပ်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝသာဝိတဝိသောတိကာဝိယစ၊ အဆီဖြင့်သောက်
အပ်စွန်းအပ်သောပုဆိုးနွမ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သံကိလေသဝတ္ထုဟိ၊
ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သော သံကိလေသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အနုမ
တေဂ္ဂ၊ မထိအပ်သောအစရှိသော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဗိရုကာလံ၊ ရှည်
မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးခြင်းပူပန်ခြင်းရှိ၏၊ သာရု

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁

မယော၊ အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌၊ ဂဒ္ဓ၊ လဗန္ဓနံပိယ၊ တောက်ဖြင့်၊ ဖွဲ
အပ်သော ခွေးကဲ့သို့၊ သက္ကာယထမ္ဘေ၊ သက္ကာယတည်းဟူသောတိုင်၌၊
ဒိဋ္ဌိသန္တာနေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓိတံ၊ ဖွဲ၊ အင်၏၊ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲအပ်၏၊
တတော၊ ထိုနှစ်ဆယ်သောသက္ကာယဒိဋ္ဌိမှ၊ ပိမောစေန္ဒြောစ၊ လွတ်စေ
သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဘိဇ္ဈာဒိတိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဂန္ထတိ
အလုံးစုံသောဂန္ထတရားလေးပါးတို့မှ၊ သေနကံ၊ သေနကအမည်ရှိသော၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ အရိယမဂ္ဂဟတ္ထေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောလက်ဖြင့်၊ ပိမော
စယိဝတ၊ လွတ်စေသိ၏တကား၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အတိပဿဒံ၊ အလွန်ကြည်ညိုခြင်းကို၊
ပဝေဒေတိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သေနကတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ သေနက
မထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်၊ သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၃-သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာ၊

ယောဒန္တကာလေတိအာဒိကာ၊ ယောဒန္တကာလေဤသို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘူ
တတ္ထေရဿ၊ သမ္ဘူတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤ
သမ္ဘူတမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်
အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားမှဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စန္ဒဘာဂါယ၊ စန္ဒဘာဂါအမည်
ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ကိန္နရယောနိယံ၊ ကိန္နရာ၏
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အညတရံ၊
အမှတ်မဲ့၊ ငြားမထင်ရှားသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောမိတ်နှလုံးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝန္တဘွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကတဉ္စတိ၊ ချိုသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈုန
ပုဗ္ဗေဟိ၊ ဖောက်ကျန်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊
ထိုကိန္နရာသည်၊ တေနကဓမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိ

၄၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ဘူတောတိလဒ္ဓနာမော၊ သမ္ဘူတဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြုတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မစာဏှာဂါရိကဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားခြင်းကြောင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အတ္ထုနုပုပ္ဖိယမထေရ်၏ အပဒါနံ။ ၊

စန္ဒတာဝနဒိတိရေ၊ စန္ဒတာဝအမည်ရှိသောမြစ်၏ကမ်းနား၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိန္နုရော၊ ကိန္နရာသည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ သယမ္ဘူ၊ သစ္စာလေးပါးကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီးသော၊ အပရာဇိတံ၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ ဝိရုဇံ၊ ကိလေသာမြူကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နဝိတ္တော၊ ကြည်ညိုစွာ ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍၊ ဝေဒစာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္ဇဏိ၊ ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထုနုပုပ္ဖံ၊ ဗေဓာန်ကျန်ပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွတ်ယူခဲ့၍၊ သယမ္ဘူ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ပြီး၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္ပေနစ၊ ထိုသို့ လှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဒိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောကို၊ ဖဟိတွာ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာတုံသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိံ၊ လားရပြီ၊ သတ္တံသက္ခတ္တံ၊ သုံးဆွဲခြောက်ကြိမ်၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အကာရယိံ၊ စိုးအုပ်ရပေပြီ၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ရနစ်ကြိမ်၊ စက္ကဝတ္တိမဟာရန္တံ၊ ကကြာမင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကာရယိံ၊ စိုးအုပ်ရပြီ၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ များစွာ၏၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်မျိုးရာလယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သယမ္ဘူ၊ ထို့

၄-စာသုတ္တန်နိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၃-သမ္ဘုတက္ကေရဂါယာ၊ ၄၃

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၌၊ မမ၊ ငါ၏ဝဗြိတံ၊ စိက်ပျိုးအပ်သော၊ စိဗံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ အစဟော၊ ဩဌာနံဘွယ်ရှိပေစွ၊ မယံ၊ ငါ၏ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ ဝိဇ္ဇတေဝိဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံစွာရှိ၏၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမလေောင်လူ၏ ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီး၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ သကျပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အဟံ၊ သမ္ဘုတမည်ငါမထေရ်သည်၊ ပူဇာရဟော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပဝ္ဘာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝဿသတေ အနှစ်တရာရှိသောအခါ၌၊ ဝေသာလိကေသု၊ ဝေသာလီပြည်၌နေကုန်သော ဝဇ္ဇိပုတ္တကေသု၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းများတို့သည်၊ ဒဿဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ပဂ္ဂဟု၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကလန္တပုတ္တနု၊ ကလန္တကသူဌေး၏သားဖြစ်သော၊ ယသတ္ထေရေန၊ ယသမထေရ်သည်၊ ဥဿာဟိတေဟိ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တသတေဟိ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝိဏာသဝေဟိ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ဖြင့်၊ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအယူကို၊ ပဂ္ဂဟုန္တေဟိ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂဟေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ တေသံဝဇ္ဇိပုတ္တကာနံ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းများတို့၏၊ ဥဒ္ဓမ္မဥဗ္ဗိနယဒီပနေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမဟုတ်သည်ကိုပြရာ၌၊ ဓမ္မသံဝေဂေန၊ တရားတည်းဟူသောဓမ္မသံဝေဂဥပဇာန်ဖြင့်၊ ဝေရော၊ သမ္ဘုတမထေရ်သည်၊ ယောဒန္တကာလေတရတိ(ပ)မိတ္တေဟိနဝိရုဇ္ဈတိတိယောဒန္တကာလေ တရတိ(ပ)မိတ္တေဟိ နဝိရုဇ္ဈတိဟူကုန်သော၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ ဘဏန္တော၊ ရွတ်ဆို၍သာလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒန္တကာလေ၊ ပျောက်အပ်သောကုက္ကုစ္စကိုပျောက်၍ဖြေနှေး၍ပြုအပ်သောအခါကာလ၌ တရတိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုပြု၏။ ကရေဟိယေစ၊ လျှင်

စွာပြုအပ်သောအခါ၌လည်း။ ခန္ဓယော၊ ထိုကိစ္စကိုအားမထုတ်မူ၍ရှေ့လ
ရှေးပက္ခမှပြုအံ့ဟူ၍ နှုန့်နှေးစွာပြုရာ၏။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအား
ဖြင့်၊ သံဝိဓာနေန၊ အစီအရင်ကြောင့်၊ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသ
ရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့သည်။ ကာလပက္ခေ၊ လက္ခယံပက္ခန္ဓံ၊ စန္ဒိမာဝ၊ လ
ကဲ့သို့၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ရွှေ့လျော့ဆုတ်ယုတ် တိန်မြုတ်ကုန်၏။ အာယသ
ကျဉ္စ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ ပပွေါတိ၊ ရောက်၏။
မိတ္တေဟိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခန္ဓကာလေ၊ နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါကာလ၌၊ ခန္ဓ
တိ၊ နှုန့်နှေးစွာအမှုကိုပြု၏။ ကရဏီယေစ၊ အားထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်သောအခါ၌လည်း။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။ အယောနိသော၊ မသင့်
သောအားဖြင့်၊ သံဝိဓာနေန၊ အစီအရင်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော
သူသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပပွေါတိ၊ ရောက်တတ်၏။ အဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့သည်။ သုက္က
ပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခန္ဓံ၊ စန္ဒိမာဇ္ဈပ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိပူရေန္တိ၊ တနေ့တခြားကြီး
ပွားတိုးတက်ကုန်၏။ ယသံစ၊ အခြံအရံအကျော်အစောသို့လည်းကောင်း၊
ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပပွေါတိ၊
ရောက်တတ်၏။ မိတ္တေဟိ၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ နဝိရုဇ္ဈ
တိ၊ မဆန့်ကျင်။ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ယောခန္ဓကာလေတရဏီတိ၊
ဟောခန္ဓကာလေတရဏီဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိဉ္စ၊ အလုံးစုံသောအမှု၌၊ ကပ္ပ
တိနူခေါ၊ အပ်လေသလော၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန
ယကုက္ကု၊ ရွှေ့ဝိနယကုက္ကု၊ စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊ အကြင်
မျှလောက်၊ ဝိဿဉ္စ၊ လွတ်လွတ်။ ဝိနယဓရံ၊ ဝိနည်းရံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေးမြန်း၍၊ တံကုက္ကု၊ ထိုကုက္ကု၊ နဝိနောဒေတိ၊ မပျောက်ရသေး၊ တာ
ဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ခန္ဓကာလေ၊ နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါ၌၊ အဿကိစ္စဿ၊
ထိုကိစ္စ၏၊ ခန္ဓာယိတဗ္ဗသမယေ၊ နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါ၌၊ တရတိ၊ နှိပ်
နင်း၍လွန်ကျူး၏။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တရဏီယေစခန္ဓယေတိ၊ တရဏီယေစ
ခန္ဓယေဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌဿ၊ လူဖြစ်သောသူအား၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့
လောက်၊ သရဏဂမနသီလသမာဓါနာဒိကေ၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်း
သီလခံယူခြင်းအစရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊ ဝတ္ထပမ္ပိ
ဝတ္ထကရဏာဒိကေစ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုခြင်းအစရှိသည်၌ လည်း

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၃-သမ္ဘုတတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅

ကောင်း၊ သမထဝိပဿနာနုယောဂဝေဝ၊ သမထဝိပဿနာတရားကိုအား
ထုတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ တရိတဗ္ဗေ၊ လျှင်စွာလွန်မြောက်အပ်သောအရာ
ဌာနသို့၊ သမ္ဘုတတ္ထေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သီလံ၊ လျှင်စွာ၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စ
ကို၊ အနုနုယုတ္တိတွာ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ အာဂမနမာသေဝါ၊ ရှေးလ၌လည်း
ကောင်း၊ ပက္ခေဝါ၊ ရှေးပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ခန္ဓာ
ယေယျ၊ နို့၊ နှေးစွာပြုငြားအံ့၊ တရန္တေ၊ သောလျှင်စွာပြုသောအခါ၌၊ တရိ
တဗ္ဗေဝ၊ လျှင်စွာလွန်အပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာယန္တေ၊ နို့၊ နှေး
စွာပြုသည်၊ အနုပါယံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ သံဝိဓာနေန၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဥပါ
ယသံဝိဓာနဘာဝေန၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အစီအရင်၏ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ဗာလော၊ ပညာနို့သော၊ မန္တဗုဒ္ဓိကော၊ နို့သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂ
လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ဘုတိ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း၊ အာယတိံ၊ ဝါ၊
နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊
ပါဝုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏၊ တဿတ္ထာပရိဟာယန္တိတိ၊ တဿတ္ထာပရိဟာ
ယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တဿတယာရူပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂ
လဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိဠုဓမ္မိကာဗိတေဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးအစရှိသည်အငြား
ရှိကုန်သော၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ကာလပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာဝိ
ယ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ဗိဝသေဗိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့
တိုင်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိဟာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်
၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသန္ဓေါ၊ သန္ဓါ
တရားမရှိ၊ အပ္ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ၏၊ ဟိနဝိရိ
ယော၊ ယုတ်သောဝိရိယရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာယ
သက္ခံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
ဂရဟိတဗ္ဗတံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ပါဝုဏ္ဏ
တိ၊ ရောက်၏၊ မိတ္တေဟိစဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ မိတ္တေဟိစဝိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊
ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပစ္စမာနေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သောသူကို၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိ
ပစ္စ၊ ကျင့်လော၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒဒါယကေဟိ၊ ဆုံးမအရေးပေးတတ်ကုန်
သော၊ ကလျာဏမိတ္တဟိ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အတ္ထာ၊
အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ ဇနယန္တိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ ဩဝါဒဿ၊ အဆုံးအမ
ကို၊ အဒါနေနေဝ၊ မပေးမူ၍သာလျှင်၊ ဝိရုဒ္ဓါနာမ၊ ဆန့်ကျင်သည်မည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသဂါထာနွယံ၊ ကြွင်းသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
ဂုတ္တပရိယာသေယန၊ ရှိအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထာ၊ အနက်

၄၆

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကေဓိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
ဤဂါထာ၌၊ တရတိ၊ ဒန္ဓာယေတိပဒါနံ၊ တရတိဒန္ဓာယေဟုသောဝုဒ်တို့၏၊
အတ္တဘာဝေန၊ အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဘာဝနာဓိတ္တဿ၊ ဘာဝနာဓိတ်ကို၊
ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟေ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်း၌၊ ဥဒ္ဓန္တေ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအ
နက်သည်၊ ပန္နိမဂါထာသု၊ နောက်ဂါထာတို့၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဝုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
လတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဗ္ဗာယ၊ စ၍၊ တရိတဗ္ဗံ၊ လျှင်သဖြင့်ပြုဆင်
သော၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ အကတွံ၊ မပြုမူ၍၊
ကုက္ကုစ္စပကတတာယ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာသင်္ကာသံသယကုက္ကုစ္စဖြင့် နှိပ်စက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကိုးဒီပေတွာ၊
ပြ၍၊ သံဃေန၊ သံဃာသည်၊ နိကဗျိယာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိဝုတ္တ
ကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းများတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ထေရေန၊
သမ္ဘူတမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန္နိမာပန၊ နောက်
ဖြစ်သော ဂါထာတို့ကား၊ အတ္တသဒိသေ၊ မိမိနှင့်တူကုန်သော၊ သမ္ဗောပဗ္ဗိ
ပန္နေ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးဟုဆိုအပ်သောအရ
ဟတ္ထုဗိုလ်ကိုးနိဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သောဝုတ္တုလ်တို့ကို၊
ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သမ္ဘူတမထေရ်၏ဂါထာစကား
ရပ်အပြီးသတ်တည်း။ သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ဘူတမထေရ်
၏ဂါထာအတွင်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၄-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ။

ဥဘယေနာတိအာဒိကာ၊ ဥဘယေနဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ရာဟုလတ္ထေရဿ၊
ရာဟုလမထေရ်၏၊ ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊ ဤရာဟုလမထေရ်
သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော သုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊
ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၄-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ။ ၄၇

ပတ္တောရောကံသညံရှိသော်။ သတ္တဝေရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေဝိက္ခု၊ တယောကံသောရဟန်းကို၊ သိက္ခာကာမာနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သေန၊ သနပ်သောနေဝိဇ္ဇောတနာဒိကံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြုပြင်ခြင်း၊ သီဝိ၊ ထွန်းခြင်း၊ အစရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏိခေနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဟတော၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုတ၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာမေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယသော၊ ရောယ၊ ယသော၊ ရောအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏၊ ကုမ္ဘိမ္မိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဟုလောတိလန္ဓနာမေ၊ ရာဟုလဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာတာ၊ များစွာသော၊ ခတ္တိယပရိဝါရေန၊ မင်းသားအခြံအရံဖြင့်၊ ဝဇိတဿ၊ ပွားသောရာဟုလာ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇဝိခေနံ၊ ရှင်ပြုသောအစီအရင်ကို၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓက၌၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ သော၊ ထိုရာဟုလာသတို့သားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ သတ္တု၊ သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ သုတ္တပဒေဟိ၊ သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သုလဇ္ဈေဝါ၊ ခေါ၊ ကောင်းစွာရအပ်သော အဆုံးအမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပတ္တညာဏော၊ ရင့်သောလညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ရာဟုလာမထေရ်၏အပဒါန၌။ ။

လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လောကသုံးပါးထက်ကြီးတော်မူသော၊ တာဒိန္ဒဿ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သတ္တဘူမိပါဿာမေ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမှုံနှိုင်းစံအလျှံလက်လက်ထွက်သောကြေးအုတ်ကို၊ သန္တရိ၊ ခင်းလှူပူဇော်ပြီး၊ ဝေဏာသဝသတသဟာသေဟိ၊ တသိန်းသောရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ပရိကိဏ္ဍော၊ ပြွမ်းရံသော၊ မှီပဒ်ရွှေ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်

၄၀ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မူသော၊ နာရာသသော၊ အာသဘာဝလုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်တော်
 မူ၏။ ၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကို၊ ဝိရောစေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေ
 ထျက်၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နာရာသသော၊
 လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ တထိန်းထက်ကြွယ် သံဃာအလယ်၌၊ ဌိတော၊
 တည်တော်မူထျက်၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သထ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ ယေန၊ အကြင်အမျိုးသားသည်၊ အပဿိ
 ယော၊ ဤကျောင်းကို၊ ဇောတိတာ၊ ထွန်းလင်းစေအပ်ပြီး၊ အာဒါသေစ၊
 ကြေးမှုံနှိုင်းစံအလှူလက်လက်ထွက်သောကြေးအုတ်တို့ကိုလည်း၊ သုဿ
 န္တတော၊ ကောင်းစွာစီစဉ်အပ်ပြီး၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဟောကြားတော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်
 မူလတ္တံ့သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏ဝစံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်
 လော၊ ၊ သောဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ချပ်မယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေဠုရိယာမယာ၊ ကျောက်
 မြက်ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မနုသောပိယာ၊
 စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်ကုန်သောရတနာတို့သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ စတုသဗ္ဗိခတ္တံ၊ ခြောက်ဆဲ့လေး
 ကြိမ်၊ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့သေဌ်နင်းသိကြားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝ
 ရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ရိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တ
 တောင်၊ အနန္တရာ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းသေဌ်နင်း
 စကြာမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝိဿသိ၊ လူ့ပြည်ကျော်ကြားထင်ရှား
 လတ္တံ့၊ ၊ ဧကဝိသကပ္ပမ္ဘိ၊ နှစ်ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ပိမလောနာမ၊ ပိမလ
 အမည်ရှိသော၊ စတုရဇ္ဇော၊ ရပ်ရှစ်မျက်နှာ၊ လေဖြားကုန်ကျုံးသမုန်
 ဆုံးသော၊ ဝိဇိတာဝိ၊ တွင်းပနှစ်တန် ရန်မန်ခြည်း နှိုးအောင်အပ်ပြီးသော၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေပိုး
 လစ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ ရတနာ
 အုတ်တို့ဖြင့်၊ သုမာပိတံ၊ ကောင်းစွာစီစဉ်ဆင်းအပ်သော၊ နဂရံ၊ မင်းနေ
 ပြည်သည်၊ ရေဏူဝတီနာမ၊ ရေဏူဝတီ အမည်ရှိ၏၊ အာယာမတော၊
 အလျားအားဖြင့်၊ တိဏိသတံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိ၏၊ စတုရဿသမာယုတံ၊
 လေးတောင် အတာယူဇနာလည်း သုံးရာပြင်ပြင်ကောင်းစွာပျဉ်၏၊ ဝိသု

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၆၄-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆

ကမ္မေနုပိသင်္ကြံနတ်သားသည်၊ မာပိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ သုဒဿ
 နောနာမပါသာဒေါ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသောပြာသာန်သည်၊ ကုဋ္ဌာဂါရဝ
 ရူပေတော၊ မြတ်သောစူးလစ်မွန်းချွန်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သတ္တရတနဘူသိတော၊
 ၃ ရတနာရနစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုရေဏုဝတီအမည်ရှိ
 သောမြို့သည်၊ ဒဿသဒ္ဓါပိဝိတ္တံ၊ အသံဆယ်ရပ်တို့ဖြင့် မပြတ်မတိတ်
 မဆိတ်သည်သာတည်း၊ ပိဇ္ဇာရေမာကုလံ၊ ပိဇ္ဇာရေအတတ်တို့ဖြင့်ပြွမ်း၏၊
 နေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဒဿနံဝနဂရံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကဲ့သို့၊
 ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ တက်လတ်သော၊ သူရိယော၊ နေ
 လှလင်သည်၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပိရောစတိဝပိရောစတိဣဝ၊ တင့်
 တယ်သကဲ့သို့၊ နိဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ ထွက်လတ်သော၊ တဿ၊ ထိုပိသင်္ကြံနတ်
 ဘန်ဆင်းအပ်သော သုဒဿန ပြာသာန်ကြီး၏၊ ပတာ၊ အရောင်သည်၊
 သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အပ္ပယောဇနံ၊ ရှစ်ယူဇနာတိုင်အောင်၊ တံ၊ ထို
 ရေဏုဝတီအမည်ရှိသောမင်းနေပြည်ကြီးကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပိရောစေဿတိ၊
 တင့်တယ်စေလတ္တံ့၊ ကပ္ပသတသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊
 ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကရာဇ် မင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမေန၊
 အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော်မူ
 လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တုသိတာတု၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှကား၊
 စပိတွာန၊ စုတေခဲပြီး၍၊ သုက္ကမူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်းရှေးကံဟောင်း
 သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်သိဒ္ဓတ်
 နတ်၏၊ အတြဇော၊ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်လူတို့ဘောင်၌၊ သဝေဝသေယျ
 အကယ်၍နေငြားအံ့သော၊ ထိုသူသည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်၊ အဂါရေ၊
 အိမ်အလယ်နှောင် လူ၏ဘောင်၌၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ယံအဇ္ဈဂါ၊
 အကြံကြောင့်ရော၏၊ ဧဝံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အဌာနံ၊ အရာ
 မဟုတ်၊ အဂါရမှာ၊ အိမ်အလယ်နှောင်လူတို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသားတော်သည်၊ ရာဟုလောနာမနာမေန၊ ရာဟုလ
 ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊

ကိကိယသ်မသည်၊ အဏ္ဏံ၊ အဉ္ဇကို၊ ရက္ခေယျဇ္ဇဝ၊ စောင့်ရှောက်ရာသကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ စာမရီ၊ စာမရီအမည်ရှိသောသားသည်၊ ဝါဠုမိ၊ မိမိ၏
အခြီးကို၊ ရက္ခေယျဝိယ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာမုနိ၊
ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိပကော၊
ရင့်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သီလသမ္ပန္နော၊ အကျင့်သီလ အာစာရနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရက္ခိ၊ စောင့်ရှောက်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊
သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ ရွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ
ပြီး၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါး
သောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗုဒ္ဓ
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ အရဟာပန၊ ရဟန္တာသည်ကား
ဟုတွေးဖြစ်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊
ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြော
ကြားလိုရကား၊ ဥဘယေနေဝသမ္ပန္နော(ပ) သီတိဘူတောသ္မိနိဗ္ဗုတော
တိ၊ ဥဘယေနေဝသမ္ပန္နော(ပ) သီတိဘူတောသ္မိနိဗ္ဗုတော ဟူကုန်သော၊
စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊
ဥဘယေနေဝ၊ ဇာတ်၏ပြည့်စုံခြင်းအကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်၏ပြည့်စုံခြင်း
နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိ၊ ရာဟုလသတို့
သားဟူ၍၊ မံ၊ ငါကို၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သတင်းသုံးတော်သံဃာတော်စုံသိကြကုန်၏၊
ယံ၊ အကြံကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓောစ၊ သားသည်လည်း
အမှီဖြစ်၏၊ ယံ၊ အကြံကြောင့်၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့၌၊
စက္ခု၊ မာစ၊ ဥာဏ်အမြင်ရှိသည်လည်း၊ အမှီဖြစ်၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြံကြောင့်
လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊
ကုန်ကုန်ပြီး၊ ယဉ္ဇ၊ အကြံအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပုန ဗ္ဗဝေါ၊ တစ်
ဘဝသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို
ခံယူက်သော၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အမတဒ္ဓသော၊
အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှီ
ဖြစ်ရပေပြီ၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမန္တာ၊ ရူပသဒ္ဓစသည်အာ
ရုံကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ကန်းကုန်၏၊ ဇာလသဉ္ဇန္တာ၊ တဏှာကွန်ယက်ဖြင့်မပျက်

၄ စာသုတ္တန်ပါဝင်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၄-ရာဟုလသတ္တေရဂါထာ။ ၅၁

မလင်ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ တဏှာဆဒနဆာဒိတာ။ တဏှာတည်းဟူသောအမိုးဖြင့်လွှမ်းမိုးပိတ်ထားအပ်ကုန်၏။ ကုမိနမုခေ၊ မြိုးဝဉ္စ၊ မစ္ဆာဝ၊ ငါးတို့ကဲ့သို့၊ ပမတ္တဗန္ဓုနာ၊ အမှတ်မရှိကံလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓုနာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ။ တံကာမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဇ္ဈိတွာ၊ စွန့်၍၊ မာရဿ၊ ကံလေသာမာရ်၏၊ ဗန္ဓုနံ၊ ကံလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်သန်လျက်ဖြင့်မဆက်မနီးဖြတ်ခဲ့ပြီး၍၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ အတ္တုပ္ပ၊ နှုတ်၍၊ သိတိတုတော၊ ကံလေသာမီးငြိမ်းသေည့်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကမ္မဇရစ်အကြွင်းရှိသော သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥဘယေနဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဥဘယေနဝသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဇာတိသမ္ပဒါ၊ ဇာတိဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိသမ္ပဒါ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယသမ္ပတ္တိယာ၊ နှစ်ပါးသောပြည့်စုံခြင်းနှင့်လည်း၊ သမန္တဝဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိဒူတိ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိဒူဟူသည်ကား၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိဒူသောတို့သားဟူ၍မံ၊ ငါ့ကို၊ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သိတင်းသုံးဘော်သံဃာတော်တို့သည်၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုရာဟုလသတို့သား၏၊ ဇာတသသနံ၊ တွားသောသတင်းစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ရာဟုဇာတော၊ ငါအားရာဟုဘန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ဗန္ဓုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ ရာဟုလောတိနာမံ၊ ရာဟုလပုဂ္ဂိုလ်သောအမည်ကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမည်ကိုယူရာ၌၊ အာဒိတော၊ အစမှပိတရာ၊ အဘသည်၊ ဂတ္တပရိယာယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောပရိယာယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိဒူတိ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိဒူဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒေါတိစတံ၊ ဘဒ္ဒေါဟူသောဤဝန်သည်လည်း၊ ပသံသာဝစနံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိုဆိုသောစကားတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဥဘယသမ္ပတ္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယဉ္ဇုဒ္ဓိတိအာဒိ၊ ယဉ္ဇုဒ္ဓိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယန္တိ၊

၅၂ လေရဂါယာအဗ္ဗကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

ပံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ စသဒ္ဓါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စ
ယက္ခော၊ ဆည်းခြင်းပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ အဓိဗုဒ္ဓေါပုတ္တဿာတိ၊ အဓိ
ဗုဒ္ဓေါပုတ္တဿဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာရာရာ၏၊ ဩရသ
ပုတ္တော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မ
သုဟူသည်ကား၊ လောကီယေသုတ၊ လောကီလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လော
ကုတ္တရေသုတ၊ လောကုတ္တရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
စတုသစ္စဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာစက္ခု
နာ၊ မဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့်၊ စက္ခုမာစ၊ ဉာဏ်အမြင်ရှိသည်လည်း၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အပရေဟိတိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ပရိယာယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဥဘယသမ္ပတ္တိံ၊
နှစ်ပါးသောတရားတို့ဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယဉ္စမေအာ
သဝါနိဏာတိဂါထံ၊ ယဉ္စမေအာသဝါနိဏာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒက္ခိဏေယျောတိ၊ ဒက္ခိဏေယျော
ဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏာရဟော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊
အမတဒ္ဓသောတိ၊ အမတဒ္ဓသောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒဿာတိ၊ ရှုလေ့ရှိသော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သုဝိညေယျ
မေဝ၊ သိလွယ်သည်သာတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာယဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်
ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၌၊ သမ္ပတ္တိယာစ၊ ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိသမ္ပတ္တိ
ယာစ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၌ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝေနေ
မရှိခြင်းကြောင့်၊ သတ္တကာယော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ကုမိနေ၊ မြူး၌၊
မန္တေဣဝ၊ ငါးတို့ကဲ့သို့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ပရိပတ္တတိ၊ အတန်တလဲလဲ
ဖြစ်ရ၏၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ တံဥဘယသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ကာမန္ဓာတိအာဒိဂါထာနွယံ၊ ကာမန္ဓာ၍သို့အစရှိ
သောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့
၌၊ ကာမေဟိ၊ ဆန္ဒောရာဂေါအစရှိသည်ဖြင့် ဝေတန်အပ်ကုန်သောကိလေ
သာကာမတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အန္တိဂတာ၊
ကန်းခြင်းသို့ရောက်သည်တည်း။ ကာမန္ဓာ၊ ဆန္ဒောရာဂေါ အစရှိသောကိ
လေသာကာမတို့၌ ကန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဆန္ဒောရာဂေါတိအာဒိဝိ
တာဂေဟိ၊ ဆန္ဒောရာဂေါအစရှိသည်တို့ဖြင့်ခွဲဝေအပ်ကုန်သော၊ ကိလေ
သကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမတို့ဖြင့်၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၄-ရာဟုလတ္တေရဂါထာ။ ၅၃

ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တရား ငါးပါးတို့၌၊ အနာဒိနဝံဒသာဝိ
 တာယ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိဝတားကန်းခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်၏၊ ဇာလသတ္တန္တတိ၊ ဇာလသတ္တန္တဟူသည်ကား၊ သကလံ၊
 အလုံးစုံသော၊ တဝတ္ထုယံ၊ တုံသုံးပါး အပေါင်းကို၊ အဇ္ဈောတ္တ ရိတွာ၊
 လွှမ်းမိုးသိမ်း၍၊ ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်၊ ဝိသတ္တိယာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဇာလေန၊ ဟွန်ယက်သည်၊ ပကာမရတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဆန္ဒာ၊
 ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ ပလိဂုဏ္ဍိတာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ တဏှာန္တ နနသာ
 ဒိတာတိ၊ တဏှာန္တ နနသာဒိတာဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ တဏှာသင်္ခါတေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ ဆဒေနန၊ အမိုးဖြင့်၊
 ဆာဒိတာ၊ ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ နိဂတော၊ ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗသော၊
 ကြွင်းကျန်မလိမ်းအချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိကုဇ္ဇိတာ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင်အပ်ကုန်
 ၏၊ ပမတ္တဗန္ဓုနာဗန္ဓာမန္တာဝ ကုမိနာမုခေတိ၊ ပမတ္တဗန္ဓုနာဗန္ဓာမန္တာဝကု
 မိနာမုခေဟူသည်ကား၊ ကုမိနာမုခေ၊ မြိုးဝဋ်၊ မန္တာဗန္ဓာနံ၊ တံငါတို့၏၊ မန္တာ
 ပသိဗ္ဗကမုခေ၊ တံငါတို့၏မြိုးဝကွန်ဝဋ်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့မိကုန်သော၊ မန္တာဝိယ၊
 ငါတို့ကဲ့သို့၊ ပမတ္တဗန္ဓုနာ၊ အကြင်အကြင်ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောနှောင်
 ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ယေနယေနကာမဗန္ဓုနေန၊ အကြင်အကြင်ကာမဂုဏ်တည်းဟူ
 သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တတော၊ ထို
 ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ နနိဂစ္ဆန္တိ၊ မထွက်နိုင်ကုန်း၊
 အန္တောဗန္ဓုနတောဝ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ အတွင်း၌တည်ကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာဗျံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာမဿ၊ ကာမ
 ဂုဏ်၏၊ တံဗန္ဓုနဘူတံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော သဘောတရားကို၊
 ဥဇ္ဈိတွာ၊ ထွေးအံ့စွန့်ပစ်၍၊ ယုဗ္ဗတာဂပဋိပတ္တိယာ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအ
 ကျင့်ဝတ်ဖြတ်သို့ပတ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိ
 လေသတည်းဟူသောမာရ်၏၊ ဗန္ဓုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 ယုန၊ တတန်၊ အရိယမဂ္ဂသတ္တေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောသန်လျက်ဖြင့်၊
 အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြတ်ပြီး၍၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတေန၊ အဝိဇ္ဇာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ မူလေန၊ အမြစ်ဖြင့်၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင်တကွသော၊ ကာမ
 တဏှာဒိကံ၊ ကာမတဏှာအစရှိသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အတ္တုပ္ပ၊ နှုတ်
 ၍၊ ဥဇ္ဈိတွာ၊ နှုတ်၍၊ သဗ္ဗကိလေသဒရယပရိဇ္ဇာဟာတာဝတော၊ အလုံးစုံ
 သောကိလေသာတို့၏ ပူပန်ခြင်းဆိုက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိ

တိဘူတာ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်၏။ သဥပါဒိသေသာယာ၊ ကမ္မဇရစ်အ
 ကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခရီးတရား၊ နိဗ္ဗာနခရီးတရား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာ
 တော၊ ငြိမ်းအေးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရာဟုလတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ရာဟုလမထေရ
 ၏ဂါယာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁ ဇ ၄-စန္ဒနတ္ထေရဂါယာ။

ဇာတရူပေနာတိအာဒိကာ၊ ဇာတရူပေန ဤသို့အစရှိသော ဂါယာတို့
 သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ စန္ဒနတ္ထေရဿ၊
 စန္ဒနမထေရ၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤစန္ဒန မထေရ်သည်
 လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ
 မိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အသုံးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပ
 စိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊ သေ
 ကပ္ပေ၊ တရုဇွန်းကယ် ကပ်သုံးဆယ်၌၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှဆိတ်သော၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သုဒဿနံနာမ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေ
 ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူ
 သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှ
 လုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌဗုဒ္ဓေဟိ၊ လက်ထုပ်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူ
 ဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊
 သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသိ၊ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဘ
 ဝသမ္ပန္တေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒနောတိလတ္တနာမော၊ စန္ဒနဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွေခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ စာရာ
 ဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်သောလူ၏တောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေစဉ်၊ သတ္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ
 ရ၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုစန္ဒ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၅-စန္ဒနထေရ်ဂေါတမ၊ ၅၁

နသတိသားသည်၊ဇေတဝုတ္တံ၊ တယောကံသောသားကို၊ လဘိတွာ၊ရ၍၊
 စာရာဝါသံ၊အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗ
 ဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟောတွာ၊
 ယူ၍၊အရညေ၊မင်းမရှိရာမြိုင်တောသာ၌၊ ဝိဘရန္တော၊နေစဉ်၊ သတ္တဝါရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝဋ္ဌိတံ၊ရှိခိုးခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အာဂ
 တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊သုသာနေ၊သုသာန၌၊ဝသတိ၊နေ၏၊တဿ၊ထို
 စန္ဒနမထေရ်၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို၊သုတွာ၊
 ကြား၍၊ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ရှေးလူလက်သက်ကပေါင်းတော်သောမယား
 ဟောင်းသည်၊အလင်္ကတပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ဒါရကံ၊သားသူငယ်ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊မဟတာ၊များစွာသော၊ပရိဝါ
 ရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ထေရုဿ၊စန္ဒနမထေရ်၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏၊ ဣတ္ထိကုဗ္ဗာဒိဟိ၊မိန်းမတို့၏အမူ အရာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊နံ၊ထို
 စန္ဒနမထေရ်ကို၊ ပလောဘောတွာ၊ ပြားယောင်း၍၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇေဿာဒိတိ၊လူ
 ထွက်စေအံ့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ထေရော၊ စန္ဒနမထေရ်သည်၊ အာ
 ဂစ္ဆန္တိ၊လာသော၊တံ၊ထိုဒါယိကာမကို၊ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊
 ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အဿာ၊ထိုမိန်းမ၏၊ အဝိသယော၊အရာ
 မဟုတ်သည်၊ဘဝိဿာဒိတိ၊ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ယတာရန္တံ၊အကြင်အကြင်
 အားထုတ်တိုင်းသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊အား
 ထုတ်စေ၍၊ဆဋ္ဌဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန၌၊ ။

☞ ဟိမဝန္တာဿ၊ ဆီးနှင်းဝေမွှောင်ဟောဝန်တောင်၏၊အဝိဒ္ဓုရေ၊မနီးမဝေး
 သောအရပ်၌၊ ဝသလောနာမ၊ ဝသလအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်
 သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ပဗ္ဗတန္တရေ၊တောင်ကြား၌၊ သုဒဿနောနာမ၊သုဒဿန
 အမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသတေဝ
 သတိ၊နေတော်မူ၏၊ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌ဖြစ်သော၊ ဗုပ္ဖံ၊ပန်းကို၊
 ဂဟ္တ၊ယူဆောင်၍၊ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်သက်သို့၊အဟံ၊ငါသည်၊အဂမေ
 သိံ၊သွားပြီ၊တတ္ထ၊ထိုကောင်းကင်၌၊ဩဃာတိဏ္ဍိံ၊လေးပါးသောဩဃာဝှံ
 ကူးမြောက်ရောက်တော်မူပြီးသော်၊အနာသဝံ၊အာသဝေါကင်းပြီးသော၊
 သမ္ပုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာသိံ၊ဖူးမြင်ရ၏၊တဒါ၊ထို
 အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ကုဋေဗုပ္ဖံ၊လတ်ထုတ်ပန်းကို၊ အာဒါယ၊ယူကိုင်၍၊
 သိရေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာန၊တင်သည်ကိုပြု၍၊သယန္တုဿ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊

မြတ်စွာဘုရားအား။ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
 ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကပ္ပေ၊ တခုစွန်းကပ်ကပ်သုံးဆယ်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်
 လက်သုတ်ပန်းကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှု
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူးပေ၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားအားပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊
 မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
 ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး
 ၍ကား၊ အာကာသေ၊ အဓမ္မာပြင်ထက်ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တည်၍၊
 တဿာ၊ ထိုသိန်းမအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍၊ သရဏေသုစ၊
 သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝိလေသုစ၊ ဝိသတိ၌လည်းကောင်း၊
 ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောစန္ဒနမထေရ်သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝသိတဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်၊
 ဂတော၊ သွားလေ၏၊ သဟာယသိက္ခူဟိ၊ အပေါင်းအတော် ဖြစ်သောရ
 ဟန်းတို့သည်၊ အာရသော၊ ငါရှင်တေ၊ သင်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊
 ဝိပ္ပသန္တာနိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်ကုန်၏၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်
 သည်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာနိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်ပြီ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတရူပေနသဉ္စန္ဒာ၊ ပ၊
 ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ ဇာတရူပေနသဉ္စန္ဒာ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ
 ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်
 ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ကတေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဇာတရူပေန၊ ရွှေငွေဖြင့်ပြီးသောဦးခေါင်းတန်
 ဆာလက်ကောက်လက်ကျပ်အစရှိသော ဘရက်တန်ဆာဖြင့်၊ သဉ္စန္ဒာ၊
 ဖုံးလွှမ်းဆင်ရင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါသိဂဏသုရက္ခတာ၊ တန်
 ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သောမိမိ၏ ကျန်အပေါင်းဖြင့် ဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 အဓကံန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အာဒါယ၊ ချီ၍၊ ဘရိယာ၊ လူလက်ထက်
 ကပေါင်းဘော်သောမယားဟောင်းသည်၊ မံ၊ တပည့်တော်သို့၊ ဥပသကံမိ
 အနီးချက်မှောက်ကပ်ရောက်လာ၏၊ သကဝုတ္တဿ၊ မိမိ၏သားဖြစ်သော
 သူငယ်၏၊ မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော၊ အလက်တံ၊ ဆင်ယင်အပ်သောတန်ဆာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဝဋ္ဋမဂ်-၁၆၅-စန္ဒနတ္ထရဂါထာ။ ၅၇

ရှိသော၊ သုဝဿနံ၊ ကောင်းသော အဝတ်ရုံကိုဝတ်ရုံသော။ မစ္စုပါသံ၊ လေ
မင်း၏ ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ လှေကား၊ လှေကားသို့၊ အာယန္တိ၊ ငါ၏၊
ထံမှောက်ကပ်ရောက်လာသော၊ တဉ္စ၊ ထိုမယားဟောင်းကိုလည်း၊ ဗိသွာ
န၊ မြင်၍၊ ဇာတော၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ မနုဿိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အာဒိ
နဝေ၊ ကာမဂုဏ်၌အပြစ်သည်၊ ပါတုရဟ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ သံသရာ
ဝန်၌ပြီးငြိမ်းခြင်းသည်၊ သမ္ပတိဗ္ဗထ၊ ကောင်းစွာတည်လတ်၏၊ တတော၊
ထို့နောင်မှ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့ငှလွတ်၏၊ ဓမ္မ
သုခဗ္ဗတံ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မ၏၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ပဿ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊
အနုပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဇာတဉ္စပေနသတ္တန္တာတိ၊ ဇာတဉ္စပေနသတ္တန္တာဟူ
သည်ကား၊ ဇာတဉ္စပမယေန၊ ဤငွေဖြင့်ပြီးသော၊ သီသုပဂါဒိအလင်္ကာရေန
ပြီးခေါင်းတန်ဆာအစရှိသောတန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာရဇာတဉ္စပေန၊ တန်ဆာ
ဆင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိန္ဒာဒိတသရိရာ၊ ဗုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘရဏာဝိဘူတံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်
ဆာဆင်ယင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဒါသိဂဏဝုရက္ခတာတိ၊ ဒါသိဂဏဝုရက္ခတာဟူသည်ကား၊ ယထာ
ရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အလင်္ကာတပဗ္ဗိယတ္တေန၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း
နှင့်စပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါသိဂဏန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ဗုရက္ခတာ
ဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကတပရိဝါရိတာ၊ ကောင်းစွာခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အကောနုပတ္တမာဒါယာ
တိ၊ အကောနုပတ္တမာဒါယဟူသည်ကား၊ ပုတ္တမ္ဘိသားကိုလည်း၊ ဗိသွာ၊ မြင်
သောကြောင့်၊ ဂဟသိတသာတော၊ အိမ်၌ရှိသော သားမယားနှင့်စပ်
သောသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝိနာမာဝေပသျံ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးလိုက်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကောနု၊ ရင်
ခွင်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာယန္တိန္တိ၊ အာယန္တိ 'ဟူသည်ကား၊ အာ
ဂန္တိန္တိ 'လောသော၊ သကပုတ္တသမာတာရန္တိ၊ သကပုတ္တသမာတာရံဟူ
သည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဩရသပုတ္တသ၊ ရင်၌ဖြစ်သောသား၏၊ ဇနနိ '၊ အမိ
ကိုမယှံ၊ ငါ၏၊ ပုရာဏဒုတိယိကံ၊ ရှေးလူလက်ထက်ကပေါင်းဘော်ဘူး

၁၀ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ၊

သောမယားဟောင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ထေရော၊ စန္ဒနမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကာမဂုဏသမုဇ္ဈေဒံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ မညန္တော၊
မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ယောနိသောဥဒပဇ္ဇထာတိ၊ ယောနိသော
ဥဒပဇ္ဇထ ဟူသည်ကား၊ ဇေရူပိနာမ သမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
အဆင်းရှုပကာယနှင့်ပြည်စုံသော သူကိုလည်း၊ ဧရာဗျာဓိမရဇေယဟိ၊ အို
ခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့သည်၊ အတိတုယုတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ သင်္ခါရာ၊
တေတူမက သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အဟော၊ ဪအံ့ဘွယ် ရှိကုန်စွ၊
အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အရဝါ၊ အမြဲအရှည်မတည်ကုန်၊ အနုသာသိကာ၊
မသာယာအပ်ကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုယိ
ကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
လျှင်တည်း၊ စန္ဒနတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ စန္ဒနမထေရ်၏ ဂါယာအာတွင်
သည်၊ နဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၅-ခမ္ဘိကတ္ထေရဂါယာ၊

ခမ္ဘောဟဝေတိအာဒိကာ၊ ခမ္ဘောဟဝေ ဤသို့အစရှိသော ဂါတာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ခမ္ဘိကတ္ထေရဿ၊
ခမ္ဘိကမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤခမ္ဘိကမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ
မိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်ထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊
တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဓိ
နန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိနိဿ၊ သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သား
သတ်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရ
ညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောစဉ်၊ ဧသော၊
ဤအသံကို၊ ခမ္ဘော၊ တရားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသနာယ၊
တရားဒေသနာတော်၌၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ ဂဗ္ဘိယူ၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်
တေနကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံတရားသံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်

၄-ဝတုတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၅-ဓမ္မိကတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၉

ပြည်လှပြည်တို့၌၊ သံသရန္တောကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသို့ ဗုဒ္ဓ၊ ပါ
 ဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလ
 ရေဇ္ဈ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဓမ္မိကောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ဓမ္မိကဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ စေတ
 ဝနပရိဂ္ဂဟဏော၊ စေတဝနကျောင်းတော်ကို အတ္တုခံသောနေ့၌၊ လဒ္ဓပ္ပသဒ
 ဒေါ၊ ရအပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အည
 တသေတ္တိ၊ တခုသော၊ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ အာဝါသိကော၊
 ကျောင်းနေရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အာ
 ဝန္တုကာနံ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝတ္ထာဝတ္ထ
 သု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ပေတို့၌၊ ဥဇ္ဈာနဗဟုသော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုပ်ချခြင်းများသည်၊
 အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပတ္တမိ သု၊
 ၆ကြကုန်၍၊ သော၊ ထိုဓမ္မိကရဟန်းသည်၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်အ
 ထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဝိဟာရသမိကော၊ ကျောင်းရှင် ရဟန်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပါသကော၊ တယောက်သောဒါယကာသည်၊ တံကာရဏံ
 ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တံ
 ပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊
 တမတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုဓမ္မိကရဟန်း
 သည်၊ ဘန္တော၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၍၊ သုရား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤဓမ္မိကရဟန်းသည်၊
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ နအက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်မဟုတ်၊
 ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌လည်း၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝိတော၊
 တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂုက္ခဓမ္မကထံ၊ ဂုက္ခဓမ္မ တရားတော်ကို၊
 ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဥပရိ၊ လွန်စွာ၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မိကရဟန်းအား၊
 ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလိုရကား၊ ။ ဓမ္မောဟဝေ
 ရက္ခတိဓမ္မစာရိ၊ ပ၊ စန္ဒောယထာပုဏ္ဏမာသီတိ၊ ဓမ္မောဟဝေရက္ခတိဓမ္မစာ
 ရိ၊ ပ၊ စန္ဒောယထာ ပုဏ္ဏမာသီဟု ကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၍၊ ။ ဓမ္မော၊ သုစရိုက်တရားသည်

၃

ဓမ္မစာရီ၊ သုစရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူကို၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ရုက္ခတိ
 အပါယ်သို့မကျအောင် စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သုစိဇ္ဈော၊ ဆည်းပူးလေ့
 ကျက်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ သုစရိုက်တရားသည်။ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်
 သောချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရှုက်ဆောင်ပြီးစေနိုင်၏။ ဓမ္မစာရီ၊ တရား
 ကိုကျင့်သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မလားမ
 ရောက်ရ။ ဧသဧသော၊ ဤအကျိုးသည်။ သုစိဇ္ဈောသုစိဇ္ဈာယ၊ ကောင်းစွာ
 လေ့ကျက်အပ်သော၊ ဓမ္မဓမ္မဿ၊ သုစရိုက်တရား၏။ အာနိသံသော၊
 အကျိုးပင်တည်း။ ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရား
 သည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသော အကုသိုလ်သုစရိုက်
 တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကုသိုလ်ဓမ္မအကု
 သိုလ်ဓမ္မတို့သည်။ သမဝိပါကိနော၊ တူမျှသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဟိ
 ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသော
 အကုသိုလ်သုစရိုက်တရားသည်။ နိရိယံ၊ ချမ်းသာကင်းပဒုက္ခဖွဲ့ရာနေရာသို့၊
 နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသော ကုသိုလ်သုစရိုက်တရား
 သည်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဟသ္မာ
 ဟိတသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဆန္တံ၊
 ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောဆန္ဒ အာသာပတ္တနာကို၊
 ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ သုဂတေန၊
 ကောင်းသောအကျင့်ဝတ်မြတ်ပမိုပတ်မြောက်ရောက်တော်မူသော၊ တာ
 ဒိနာ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ မောဒမာ
 နော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်
 သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္တံ၊ တပ်ခြင်းအာသာဆန္ဒကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။
 သုဂတံဝရဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်မြတ်
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်သော
 မိရားပညာရှိတို့သည်။ ဓမ္မေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်၌၊ ဌိတာ၊
 တည်ကုန်၏။ သရဏာဝရဂ္ဂဂါမိနော၊ အမြတ်ဟူ၍ကိုးကွယ်အပ်သောသူ
 တို့ထက်အမြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားကိုကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ နိယုန္တိ၊ ထွက်မြောက်လွတ်လားကြ
 သွားတော်မူကြကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ ဆန္တံ၊ တပ်ခြင်းဆန္ဒကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဂဏ္ဍမူလော၊
 ခန္ဓာငါးပါး၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကိုးဝိဗျေးစွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၄-ဓမ္မိကဓမ္မရဂါထာ၊ ၆၁

ဗြူတော၊ တည်ရပြီ၊ တဏှာဇာလော၊ တဏှာတည်းဟူသောကွန်ယက်ကို
သမုဟတော၊ မင်္ဂလေးတန်ဖြင့်ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ပြီ၊ သောအဟံ၊
ထိုငါသည်၊ ဒေါသိနုပုဏ္ဏမာသိယံ၊ အပြစ်ကင်းစင်သော လပြည့်နေ့၌၊
စန္ဒောယထာ၊ လကဲ့သို့၊ ဗိဏာသံသာရော၊ သံသရာဟုန် ကုန်စေအပ်ပြီ၊
ကိဉ္ဇနံ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြွခြင်းသည်၊ နံစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုငါသာတို့၌၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ လောကီယလော
ကုတ္တရော၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ သုစရိတဓမ္မော၊ ကောင်းသော
အကျင့်တရားကို၊ ရက္ခတိတိ၊ ရက္ခတိဟူသည်ကား၊ အပါယနုက္ခတောစ၊
အပါယ်ဆင်းရဲမှလည်းကောင်း၊ သံသာရနုက္ခတောစ၊ သံသရာတည်းဟူ
သောဆင်းရဲမှလည်းကောင်း၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်စေ၏၊ ဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယတူတော
အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အားကြီးခြင်း အကြောင်းဖြစ်၍၊ ရက္ခတိ ယေဝ၊
စောင့်ရှောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မစာရိန္ဒြိယ၊ ဓမ္မစာရိယဟူသည်ကား၊
တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်သော၊ သုစိဏ္ဍောတိ၊ သုစိဏ္ဍောဟူသည်
ကား၊ သုဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ၊ စိဏ္ဍော၊ ဆည်းပူးအပ်၏၊ ကမ္မကမ္မဗလာနိ၊ ကံကံ၏
အကျိုးတို့ကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ အရိုအသေပြု၍၊
စိတ္တိကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဥပစိတော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သုခန္တိ၊ သုခံ
ဟူသည်ကား၊ လောကီယလောကုတ္တရသုခံ၊ လောကီချမ်းသာလောကုတ္တ
ရချမ်းသာကို၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ကာမာဝစရာဒိ
ဘောဒေါ၊ ကာမာဝစရာသည်အပြားရှိသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ယထာ
သကံ၊ အကြင်အကြင် မိမိမိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ လောကီယံ၊ လောကီ
ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊
ဥပပဇ္ဇံဝါ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဒုတိယဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အပရေပရိယာ
ယေ၊ တတိယဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည် ဘဝတိုင်အောင်သော ကာလ၌
လည်းကောင်း၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်စေတတ်၏၊ နိပ္ပာဒေတိ၊ ပြီးစေတတ်
၏၊ ဣတဓံပန၊ ဤမှတပါးသောလောကုတ္တရာသုခကိုကား၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿ
ယေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
စိဏ္ဍော၊ လေ့ကျက်အပ်သောကုသိုလ်တရားသည်၊ ပရိပရာယံ၊ အဆက်
ဆက်အားဖြင့်၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
ခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယုံကြောင့်နည်းပဋ္ဌမူကား၊ အနု
ပနိဿယာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းမဟုတ်
သောကုသိုလ်အား၊ တဒဘာဝဂေ၊ ထိုလောကုတ္တရာ ချမ်းသာ၏

၆၂ ဝေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သောနိ သံသော ဓမ္မေသုပိဏ္ဏေန
 ဒုဂ္ဂတိံ ဂစ္ဆတိဓမ္မစာရိတိ။ သောနိသံသောဓမ္မေသုပိဏ္ဏေန ဒုဂ္ဂတိံ ဂစ္ဆတိ
 ဓမ္မစာရိဟူသည်ကား။ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော။
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုပိဏ္ဏ၊ ကောင်းစွာလေ့ကျင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားကြောင့်၊
 တံနိမိတ္တံ၊ ထိုတရားကိုကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂ
 တိံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မလားမရောက်ရ၊ ဧသော၊ ဤအကျိုး
 သည်။ သုပိဏ္ဏ သုပိဏ္ဏဿ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊
 တရားတော်၏။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။ ဥဒ္ဓိယော၊ အကျိုးစီးပွားကို
 ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယသ္မာ၊
 အကြံကြောင့်၊ ဓမ္မေန ဝ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မကြောင့်သာလျှင်၊ သုဂတိဂမနံစ၊
 လူ့တုံနတ်တုံဗြဟ္မတုံသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မေန ဝစ၊
 အကုသိုလ်တရားကြောင့်သာလျှင်၊ ဒုဂ္ဂတိဂမနံစ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တိအသု
 ရကဿ တည်းဟူသော အပါယ်လေးတုံသို့ ရောက်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသော
 ကုသိုလ် တရားသည်၎င်း၊ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသော အကုသိုလ်
 တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အည
 မညံ၊ အချင်းချင်း၊ အသံကိဏ္ဏဗလော၊ မရောရှက်သောအကျိုးအာနိသင်ရှိ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ နဟိဓမ္မောတိအာ
 ဒိ၊ နဟိဓမ္မောအစရှိသော၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဓမ္မောတိ၊ အဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မပဒိုပက္ခဒုစ္စရိတံ
 ကုသိုလ်ဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မ တည်းဟူသော
 ဒုစရိုက်သည်၊ သမဝိပါကိနောတိ၊ သမဝိပါကိနောဟူသည်ကား။ သဒိသ
 ဝိပါကာ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ သမာနဗလော၊ တူမျှသောအကျိုးရှိ
 ကုန်သည်။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မအဓမ္မတို့၏၊
 ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အယံဝိပါကဘေဒေါ၊ ဤ
 အကျိုးအထူးအပြားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒန္တိ၊ ဆန္ဒဟူသည်ကား။ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒံ၊ ပြု
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဆန္ဒကို၊ ဣတိမောဒမာနောသု
 ဂတေနတာဒိနာတိ၊ ဣတိမောဒမာနောသုဂတေနတာဒိနာဟူသည်ကား။
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြွသွားတော်မူတတ်သော၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ တာဒိဘာဝပ္ပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်သောတာဒိ

၃-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၅-ဓမ္မကဏ္ဍေရဂါထာ။ ၉၃

ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဟောတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
မယာ၊ ငါသည်၊ မောဒမာနေ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တုမ္ဘိ၊
နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆမာနေ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဆန္ဒ၊ တစ်ခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧတ္တာဝတ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊
ဝဋ်၊ ဝဋ်၌ ဖြစ်သောစကားကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဝိဝဋ်၊ ဝဋ်၏ ကင်းရာဖြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြုလိုရကား၊ ဓမ္မေဌိတာတိအာဒိ၊ ဓမ္မေဌိတာ အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ သုဂတဝရေသ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆို
တတ်သော သူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သုဂတေသုစ၊ ကောင်းသော
နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတတ်သော သူတို့ထက်လည်း၊ ဝရေသ၊ မြတ်တော်မူ
သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ အဂ္ဂဘူတသရဏဂါ
မိနေ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ တေန
ပသရဏဂမနေန၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေ၊
တရား၌၊ ဌိတာဘာဝေန၊ တည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သကလဝဋ်ဒုက္ခထော၊
အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိယုန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ နိဿရန္တိ၊
ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဆန္ဒ၊ တစ်ခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဧသိတော၊
ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေသနာနုဿာရေန၊ ဒေသနာကိုအစဉ်
လျှောက်သဖြင့်၊ ယထာနုသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်လျက်ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ လောသကမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုရေ၊ ရှေးအတိတလွန်တဝဋ်၊ မိလုဒ္ဒေါ၊ သားသတ်အ
မျိုးတောမူဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အရညေ၊ တော၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝိစရိ၊ သွားလာကျက်စား ထည့်လည်၏၊ ဒေဝသံဃာပုရက္ခတ်၊ နတ်အ
ပေါင်းတို့ဖြင့်ကောင်းမွန်စွာဝန်းရံအပ်သော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာပြုကင်းဝေး
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဝံ၊ ဗုဒ္ဓမြင်ရ၏၊ လောကဗန္ဓုနေ၊
လူသုံးပါးတို့၏အမျှားမလစ်အဆွေဖြစ်သော၊ သိဝိနေ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရား

၆၄ လေရက်သာအဗ္ဗကသာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

၏။ စတုသန္တံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ပကာသေန္တံ၊ ထင်စွာပြုချက်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ မရရံ၊ သာယာကောင်းမွန်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အသောသိ၊ ကြားနာရ၏၊ အသမပ္ပုပ္ပိယုဂ္ဂလော၊ အတုမရှိမြိုင်သူကင်းတိ စိတ်မရှိသော၊ ယောသေ၊ တရားသံဃ်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေမိ၊ ကြည်ညိုစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားသံဃ်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကပ္ပေ၊ တခုစွန်းကပ်ကပ်သုံးဆယ့်နှစ်၊ တဒါ၊ ထိုသိင်္ခိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်တရားသံဃ်ဖြစ်သောအမှတ်သညာကို၊ အလတိံ၊ ရပြီး၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိခုဘူးပေး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ယောသသညာယ၊ တရားသံဃ်ရသောအမှတ်သညာ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဝတံ၊ ရအပ်သော၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိဝေဒေန္တော၊ သိတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ စရိမဂါထာယ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိပ္ပေါသိတောတိ၊ ဝိပ္ပေါသိတောဟူသည်ကား၊ ဝိရူတော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်အပ်ပြီး၊ ဓမ္မဉာဏေန၊ ဓမ္မဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဿဇ္ဈော၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဂဏ္ဍမူလောတိ၊ ဂဏ္ဍမူလောဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊ သဝတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊ ထိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ ဂဏ္ဍောတိဇေတံ၊ ဂဏ္ဍဟူသောဤအမည်သည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣဒိဇေ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဒုက္ခမူလယောဂတောစ၊ ဒုက္ခမူလနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာသုစိပဉ္စရဏတောစ၊ ကိလေ

၃-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၆-ဓမ္မိကတ္ထေရဂါထာ။ ၆၅

သာတည်းဟူသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုကိုယိုစီးစေတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒဇရာတင်္ဂဟိ၊ ဥပါဒ်ဦးဘင်တို့ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓါမာတပက္ကပဘိဇ္ဇာ
နတောစ၊ ဖူးဖူးရောင် တတ်မှည့်ရင့် တတ်သော ဖေါက်ပြန်တတ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍာဘိဓာနဿ၊ ဒိုင်းအမာဟူ၍ ရအပ်သောအ
မည်ရှိသော၊ ဥပါဒါနာက္ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်း
၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ တဏှာဇာ
လောသမူဟတောတိ၊ တဏှာဇာလောသမူဟတောဟူသည်ကား၊ တ
ဏှာသင်္ခါတော၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ ဇာလော၊ ကွန်ယက်ကို၊ မဂ္ဂေန၊
မက်ဖြင့်၊ သမုပ္ပါဒတော၊ လွှတ်ခွါအပ်ပြီး၊ သောခိဏသံသာရောနစတ္ထိကိဉ္စ
နန္တိ၊ သောခိဏသံသာရောနစတ္ထိကိဉ္စနံဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိနတဏှာဘိဇ္ဇတယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောတဏှာပယ်
အပ်ပြီးသောအဘိဇ္ဇာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခိဏသံသာရော၊ ကုန်
ပြီးသောသံသာရာရှိ၏၊ ပဟိနဘဝမူလတ္တာဝေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘဝအ
ဖြစ်မှုလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနံ၊ ရာဂအစရှိသော
ကြောင့်ကြခြင်းကို၊ နစတ္ထိ၊ မရအပ်၊ စန္ဒောယထာဒေါသိနုပုဏ္ဏမာသိယန္တိ၊
စန္ဒောယထာဒေါသိနုပုဏ္ဏမာသိယံဟူသည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ အတ္တမဟိကာဒိဒေါသရဟိတော၊ ဟိနတိုက်မြို့
မှန်အစရှိသောအညစ်အကြေးမှ ကင်းသော၊ ပုဏ္ဏမာသိယံ၊ လပြည့်နေ့
သည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာလေ၊ ပြည့်သောကာလ၌၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟတ္ထိ ငါသည်လည်း၊ အရဟတ္တာမိဂမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုရသဖြင့်၊ အပဂတရာဂါဒိကိဉ္စနေ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂအစရှိသော
ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၊ ပရိပုဏ္ဏဓမ္မကောဋ္ဌာသော၊ ပြည့်သော တရား
တည်းဟူသောအတို့အရရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
ဓမ္မိကမထေရ်၏ ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ ဓမ္မိကတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မိက မထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၇-သဗ္ဗကတ္ထေရဂါထာ။

ယဒါဗလကာတိအာဒိကာ၊ ယဒါဗလကာဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ထော်ရှိသော၊ သဗ္ဗကတ္ထေ

ရသာ၊ သဗ္ဗကမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဗ္ဗိ၊ ဤသဗ္ဗကမ
ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေး
ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ဥပပိနန္ဒော၊ ရှာဖွေဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေ
တိ၊ သေကဗွေ၊ တခုစွန်းလတ်သုံးဆယ်ကပ်၌၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာပန်းကို၊ ဂဟေတွားယူ၍၊ ဥပရိမုန္တနိ၊ ဦးခေါင်းတော်၏အ
ထက်၌၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းရိုးလျက်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊
သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကဗျေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧ
ဝမနုသေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်
၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏဘုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊
သဗ္ဗကောတိလန္ဓနာမေ၊ သဗ္ဗကဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိည
တံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ သုတွား၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓာသဋ္ဌေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွားရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွား၊ ယူခဲ့ပြီး
၍၊ အဇ္ဈကရဏီယာနာမ၊ အဇ္ဈကရဏီ အမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊
တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ သောဏဂိရိဟာရေ၊ သောဏဂိရိ အမည်ရှိသော
ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပဒုမဒါယကအမည်ရှိသောအပဒါနံ၌။ ။

ဟိမဝန္တာသာ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ရောမ
သောနာမ၊ ရောမသအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုရောမသလွင်တောင်အစဉ်၌၊ တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောအ
ခါ၌၊ သမ္ဘဝေါနာမ၊ သမ္ဘဝအမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါဝိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘု
ရားသည်လည်း၊ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊
အဟံ၊ တန်ခိုးရှိစွာအာနုဘော်များငါ့နင်းသည်၊ ဘဝနာ၊ မိမိနေရာသို့
ခမ်းသာမှ၊ နိက္ခမိတွား၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ပဒုမံ၊ ရွက်ချပ်တရာပဒုမာကြာကို၊ ဓာရ

ဇု-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၁၉၇-သဗ္ဗကမ္မေရုဂါထာ၊ ၆၇

ယိ၊ ဆောင်းခဲဘူးပြီ၊ ကောဟံ၊ တရက်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မယိတွာန၊ ဆောင်းမိုး
 ပြီး၍၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ ဘဝနံ၊ မိမိနေရာနဂါးရွာသို့၊ အဂမိ၊ ပြန်လွှားပြီ၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ၊ သေကပွေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အသိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ခုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနသိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှ
 မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းကလည်းဟူသောအကျိုး
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားကြာပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုး
 ပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဇုတ်
 ကြည်း၊ အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

သော၊ ထိုသဗ္ဗကမ္မေရုသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ပြီး၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋတံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဥဘိဟိ၊ ဆွေမျိုးပေါက်
 တော်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သရဏေသုစ၊
 သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သိလေသုစ၊ ငါးပါးသောသိလတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ယထာဝုတ္တဋ္ဌာနမေဝ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အရပ်ဌာနသို့သာလျှင်၊ ဂန္တိ၊ ကာမော၊ သွားလို
 သည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသဗ္ဗကမ္မေရုကို၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအ
 မျိုးတို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏သာဝတ္ထိပြည်
 ၌သာလျှင်၊ ဝသထ၊ သိတင်းသုံးတော်မူပါကုန်လော့၊ ယေ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ပဋိပဋ္ဌိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ သုတောင်း
 ပန်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသဗ္ဗကမ္မေရုသည်၊ ဂမနာကာရံ၊ သွားအံ့သောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
 ၏၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ကိတ္တနပဒေသေန၊ ကြားခြင်းကိုညွှန်သ
 ဖြင့်၊ ဝိဝေကာတိရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေ့ချော်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ယဒါဗလ္လာကာသုစိပဏ္ဍရန္တဒါ၊ ပ၊ ဓမ္မောအဓကရ
 ကရဏိသိဝါသုရမ္မာတိ၊ ယဒါဗလ္လာကာသုစိပဏ္ဍရန္တဒါ၊ ပ၊ ဓမ္မောအဓကရ
 ကရဏိသိဝါသုရမ္မာဟူကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အ
 ဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သုစိပဏ္ဍရန္တဒါ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သဖြင့်ဖွေး

၆၀ ထေရဝါသနအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ

ပွေးဖြူသောအတောင်ရှိကုန်သော၊ ဗလကာ၊ ဖြိုင်းဖြိုငှက်တို့သည်၊ ကာ
 ဇ္ဇဿ၊ ရေတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်ပြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မြည်းနက်
 သော၊ မေဃဿ၊ ခိုဗန်းကာလ၌ရှာသောခိုဗန်း၏၊ ဘယေန၊ သွန်ချပြင်းစွာ
 ရွာခြင်းတည်းဟူသောဘေးသည်၊ တဇ္ဇိတာ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အာလယံ၊ မိမိတို့၏အသိုက်ကို၊ အာလယေသိနိ၊ ပုန်းအောင်းခြင်း
 ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပလေဟိတိ၊ ကျက်စားရာဌာနမှပျံ့သွား
 ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုပျံ့သွားသောအခါ၌၊ နဒိအဇကရဏီ၊ အဇကရဏီဖြစ်
 သည်၊ မံ၊ ငါ၏စိတ်ကို၊ ရမေတိ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်စေဘိ၏၊ သုစိ
 သုဒ္ဓဿရာ၊ ကောင်းစွာလွန်ကျူး၊ အထူးမယွင်းသန့်ရှင်းမတူဖြူသောအ
 ဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗလကာ၊ ဖြိုင်းဖြိုငှက်တို့သည်၊ ကာဇ္ဇဿ၊ ရေတည်းဟူ
 သောဝန်ဖြင့်ပြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မြည်းနက်မှောင်တက်သော၊ မေ
 ဃဿ၊ ခိုဗန်းကာလ၌ရှာသောခိုဗန်း၏၊ ဘယေန၊ သွန်ချပြင်းစွာရွာခြင်း
 တည်းဟူသောဘေးသည်၊ တဇ္ဇိတာ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အလေဏဒသိနိ၊ ပုန်းအောင်းခိုမှီးရာအရပ်ကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ လေဏံ၊
 ပုန်းအောင်းစရာနေရာကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီးရာ၏၊ တဒါ၊ ထိုခိုဗန်းကာလ
 တွင်းရှာသွန်ခြင်းကြောင့်၊ နဒိအဇကရဏီ၊ အဇကရဏီဖြစ်သည်၊ မံ၊ ငါ၏
 စိတ်ကို၊ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်နှစ်မြိုက်ပျော်ပိုက်စေဘိ၏၊ မဟာလေဏဿ၊
 ငါ၏နေရာဖြစ်သောလိုက်ကြီး၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်အတို့၌၊ အာသဘကု
 လေအာသဘကုလာယ၊ အာသဘအာဇာနည်းမျိုးတို့၏ မှီခိုကျက်စားရာ
 ကမ်းဥပစာရှိသောအဇကရဏီဖြစ်၏၊ ဥဘတော၊ ကမ်းနှစ်ဘက်မှ၊ တဟိံ၊
 ထိုထိုအရပ်၌၊ ဓမ္မုယော၊ သပြေပင်တို့သည်၊ သေဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဇကရဏီမည်သောမြစ်၌၊ ကိံနု၊ အဘယ်မည်သောသတ္တ
 ဝါကို၊ နရမေန္တိ၊ မမွေ့လျော့စေဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊ အမတမတသံဃာသုပ္ပဟိ
 တာ၊ အမတမည်သောစပါးကြီးမြွေတို့၏ အပေါင်းမှ ကောင်းမွန်လွန်စွာ
 ပယ်ခွါစွန့်ရှင်းလွတ်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာကာ၊ ဗါးသတ္တဝါတို့သည်၊
 မန္တဝတိ၊ ညှင်းညှင်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ပနာဒ
 ယန္တိ၊ ဝဲ၊ တင်တင်မျှတွန်မြည်ကြကုန်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ဂိရိနဒိဟိ၊ တောင်မှ
 သက်ဆင်းသောမြစ်ပင်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပဝါသော၊ ကင်းကွာ၍ နေရသော အခါ
 သည်၊ န၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ အဇကရဏီ၊ အဇကရဏီဖြစ်သည်၊ ခေမာ၊ ဘေးမှ
 ကင်း၏၊ ထိဝါ၊ ချင်းအေး၏၊ သုရမ္မာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာတို့၌၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၇-သဗ္ဗကတ္တေရဂါထာ၊ ၆၉

၌၊ ဗလောကာတိ၊ ဗလောကာဟူသည်ကား၊ ဗလောကာသကုဏိကာ၊ ဖြိုင်းဖြို
 ဌက်တို့သည်၊ သုပိပဏ္ဍရန္တဒါတိ၊ သုပိပဏ္ဍရန္တဒါဟူသည်ကား၊ သုပိ
 သုဒ္ဓဝေဠပက္ခာ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ဖြူစင်သော အတောင်ရှိကုန်သော၊ ကာ
 ဠာသမေဃာသတယေန တဇ္ဇိတာတိ၊ ကာဠာသမေဃာသတယေနတဇ္ဇိ
 တာဟူသည်ကား၊ ဇလဘာရဘရိတတာယ၊ ရေတည်းဟူသော ဝန်ဖြင့်
 ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာဠာသ၊ မြည်းသော၊ အဉ္စနသိရိသန္ဓိကာ
 သဿ၊ မျက်စင်းတောင်၏ အသရေနှင့်တူသော၊ ဂဇ္ဇတော၊ ခြိမ်းချမ်း
 သော၊ ပါရသကမေဃာသ၊ မိဗန်းကာလ၌ရှာသောမိဗန်း၏၊ ဝုဠိဘယေန၊
 သွမ်ချပြင်းစွာရှာခြင်းတည်းဟူသော မိဗန်းသည်၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊
 ဘိတာပိတာ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဠေဟိတိ၊ ပဠေဟိဟူ
 သည်ကား၊ သောဇနဘူမိတော၊ ကျက်စားရာမြေအပြင်မှ၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ့၍၊
 ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့၊ အာသယန္တိ၊ အာသယံဟူသည်ကား၊ နိဠိမိမိ၏
 အသိုက်သို့၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုလသဝကံ၊ အသိုက်သို့၊ အာဠယေသိနိတိ၊
 အာဠယေသိနိဟူသည်ကား၊ တတ္ထအာဠယနေ၊ ထိုအသိုက်၌၊ နိဠိယနမေဝ၊
 ဝုန်းအောင်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အသိုက်ရှိကုန်၏၊ တဒါနဒိအဇကရဏီ
 ရမေတိမန္တိ၊ တဒါနဒိအဇကရဏီရမေတိမံဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ ပါရသကာ
 ကာလေ၊ ထိုမိဗန်းကာလ၌၊ နဝေါဒကဿ၊ အသစ်အသစ်ရေဖြင့်၊ ပူရံ၊
 ပြည့်သော၊ ဟာရံ၊ ဆောင်အပ်သောရေကို၊ ဟာရိနိ၊ ဆောင်လေ့ရှိသော၊
 ကုလင်္ဂါယာ၊ ကမ်းပါးသို့အစဉ်လျှောက်၍ အာသာရှိသော၊ အဇကရဏီ
 နာမိကာ၊ အဇကရဏီအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို၊
 ရမေတိ၊ နှစ်သက်ပွေ့လျော်ပျော်ပိုက်စေတိ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်ပွေ့လျော်ပျော်စေတိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတုပဒေသ
 ပိသေသကိတ္တနာပဒေသေန၊ ဥတုအထူးအရပ်အထူးကိုကြားခြင်းကိုညွှန်
 သဖြင့်၊ ဝိဝေကာသိရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပကာသေတိ၊
 ထင်စွာပြု၏၊ သုပိသုဒ္ဓပဏ္ဍရာတိ၊ သုပိသုဒ္ဓပဏ္ဍရာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝိသုဒ္ဓပဏ္ဍရဝဏ္ဏာ၊ အထူးသဖြင့်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကုန်သော
 ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ အသမ္ဘိဿဝဏ္ဏာ၊ အနီးအနက်ရောရှက်မတူ
 ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသေတာ၊ အလုံးစုံဖြူသောအဆင်းရှိကုန်
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝေတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ပရိယေသဝိတိ၊
 ပရိယေသဝိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ လေဏန္တိ၊ လေဏံဟူသည်
 ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ အလေဏဒသိနိတိ၊ အလေဏဒသိနိဟူ

သည့်ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မြင်လေ့မရှိသည်ဖြစ်၍
 ဝုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ နိဗ္ဗဿ၊ မပြတ်သော။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်၏။ အဘာ
 ဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အလေဏဒသိနိ၊ အလေဏဒသိနိမည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ ပါဝသကကာလေ၊ ချိဗ်းကာလ၌၊ မေဃဂဇ္ဇိတေန၊ ချိဗ်းသံ၏
 ခြမ်းချုန်းခြင်းကြောင့်၊ အာဟိတဗ္ဗေ၊ ထိနိညွန့်ထိနိတောင်ဆောင်သည်ရှိ
 သော၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်ရာကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ နိဗ္ဗဿ၊ မပြတ်၊ ဝသ
 နဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော၊ ကုလ၊ ဝကံ၊ အသိုက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ကိံ နုတတ္ထနရမေန္တိ၊ ဇမ္ဗုယောဥတ
 တောတဟိံ၊ သောဘေန္တိ အာသဘာကုလံ၊ မဟာလေဏသပစ္ဆတော
 တိ၊ ကိံ နုတတ္ထနရမေန္တိ၊ ဇမ္ဗုယောဥတတောတဟိံ သောဘေန္တိ အာသ
 ဘာကုလံ၊ မဟာလေဏသပစ္ဆတောဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝသနက
 မဟာလေဏသ၊ နေရာဖြစ်သောလိုက်ကြီး၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်အတို၌၊
 ပစ္ဆတဝေ၊ နေဝံအတို၌၊ အာသဘာကုလံ၊ အာသဘာအာဇာနည်တို့၏ကျက်
 စားရာကင်းဥပစာရှိသော၊ အဇကရဏိယာ၊ အဇကရဏိအမည်ရှိသော၊
 နနိယာ၊ မြစ်၏၊ ဥတတောတိရာ၊ ကင်းနှစ်ဘက်မှ၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထို
 အရပ်၌၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ သောဘေန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်
 ၏၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗလဘာရနမိတသာခါ၊ အသီးတည်းဟူ
 သောဝန်ကြောင့်ညွတ်ကိုင်းသောအခက်ရှိကုန်သော။ သိနိဗ္ဗပဏ္ဏန္တယာ၊
 ထိနိဗ္ဗေပြေပြစ်သော သစ်ရွက်ဗုံးအပ်ကုန်သော၊ ယေဇမ္ဗုယော၊ အကြင်
 သပြေပင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထိံဌာနေ၊ ထိုသပြေပင်ရှိသော
 တောအရပ်၌၊ ကိံ နာမသတ္တံ၊ အဘယ်မည်သော သတ္တဝါကို၊ နရမေန္တိ၊
 မမွေ့လျော်စေဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊ ရမေန္တိ ယေဝ၊ မွေ့လျော်စေကုန်သည်သာ
 ဩ၊ ထျှင်တည်း၊ အမတမတသံဃာသုပ္ပဟိတောတိ၊ အမတမတသံဃာသုပ္ပဟိ
 တာဟူသည်ကား၊ အဇဂရံ၊ စပါးကြီးကို၊ အမတံ၊ အမတဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တေတေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နမရန္တိ၊ မသေကုန်၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အမတမတော၊ အမတမတမည်ကုန်၏၊ သပ္ပ၊ ရေမြွေတို့ကိုရကုန်
 ပြီး၊ တေသံ၊ ထိုမြွေတို့၏၊ သံဃော၊ အပေါင်းတည်း၊ အမတမတသံဃော၊
 မြွေတို့၏အပေါင်း၊ တတော၊ ထိုမြွေတို့၏အပေါင်းမှ၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပ
 ဟိနာ၊ ပယ်ခွါစွန့်ရှင်းကွာကင်းသည်တည်း၊ တေကာ၊ ပေးတို့သည်၊ မဏ္ဍု
 ကိယော၊ ပေးတို့သည်၊ မန္တဝတိ၊ ညှင်းညှင်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပနာဒယန္တိ၊ သာယာသောတွန်မြည်ခြင်းဖြင့်ပဲ၊ တင်ထပ်စေကုန်၏၊ မရရေ

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၇-သဗ္ဗကတ္ထေရဂါထာ။ ၇၁

န၊ သာယာဖြည်းညှင်းသော၊ ဝသိတေန၊ တွန်မြည်ခြင်းဖြင့်၊ နိန္ဒာဒယန္တိ၊ ဝံ၊
တင်ထပ်စေကုန်၏၊ နာန္တရိရိနဒီဟိဝိပ္ပဝါသောတိ၊ နာန္တရိရိနဒီဟိဝိပ္ပဝါသော
ဟူသည်ကား၊ အန္တ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညာဟိပိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗတေယျာဟိ၊ တောင်မှသက်ဆင်းကုန်သော၊ နဒီ
ဟိ၊ မြစ်တို့မှ၊ ဝိပ္ပဝါသသမယော၊ ကင်းကွာ၍နေရသောအခါသည်၊ နဟော
တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဝါဠမန္တသုသု
မာရာဒိရဟိတတော၊ ကြွင်းတန်းရုံ၊ ရင်းသောငါး၊ ယ ပိုင် မိကျောင်းအစရှိ
သည်တို့မှကင်းခြင်းကြောင့်၊ အဓကရဏီနဒီ၊ အဓကရဏီမြစ်သည်၊ ခေ
မာ၊ တေးကင်း၏၊ သုန္ဓရတလဟိတ္ထပုဋ္ဌိနသမ္ပတ္တိယာ၊ တင့်တယ်သောမြေ
အပြင်တင့် တယ်သောဆိပ်တင့်တယ်သော သဲအပြင်တို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း
ကြောင့်၊ သိဝါ၊ ချမ်းအေးသောသဘောရှိ၏၊ သုဠ၊ လွန်စွာ၊ ရမ္ပာ၊ မွေ့လျော်
ဘွယ်ရှိ၏၊ ရမ္ပဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုလိုက်ရှိရာအရပ်၌သာလျှင်၊ မေးငါ၏၊ မနေ၊ မိတ်သည်၊ ရမတိ၊ နှစ်ချိုက်
မွေ့လျော်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ သဗ္ဗကတွင်ထေရ်
ရှင်အဆိုစကားဆိုတည်း၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့သောစကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး
၍၊ ဉာတကေ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်တော်စပ်သောသူတို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊
စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဠာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂ
တော၊ သွားလေ၏၊ သုညာဂါရာတိရတိဒိပနေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်
ခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဣမမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ သဗ္ဗကမ
ထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗကမထေရ်၏ဂါ
ထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၈-မုဒိတတ္ထေရဂါထာ။

ပဗ္ဗန္တိ အာဒိကာ၊ ပဗ္ဗန္တိဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မုဒိတတ္ထေရဿ၊ မုဒိတမထေရ်
၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤမုဒိတမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမ
ဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊
ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ
တတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊

၇၂ ... ထေရ်ကံထံအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဝေဟေ၊
 အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တဝရံ၊
 ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
 ရှင်ပြုံးသော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မဇ္ဈိ၊ ညောင်စောင်း
 ကိုး၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊
 ထိုသို့ ညောင်စောင်းလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿ
 သု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရသည်ရှိသော်၊
 ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်
 မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မုဒိတောတိလဒ္ဓနာမော၊ မုဒိတဟုရအပ်သော
 အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်ထိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊
 ပါဝုဏီ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို၊
 ရညာ၊ မင်းသည်၊ ကေနိဒေဝကရုဏီယေန၊ တရံဟုရသောအမှုကြောင့်၊
 ပလိဗုဒ္ဓံ၊ နှောင့်ရှက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မုဒိတော၊ မုဒိတသည်၊ ရာဇ
 တယသိတော၊ မင်းဘေးကိုကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍၊
 ရအညံ့တောသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အညတရဿ၊ တပါးသော၊
 ဝီဏာသဝတ္ထေရဿ၊ ရဟန္တာမထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဥပ
 ဝန္တိ၊ ကပ်လေ၏၊ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမုဒိတမည်
 သောအမျိုးသား၏၊ ဘိတဘာဝံ၊ ကြောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 မာဘယိဘိ၊ မကြောက်လင့်ဟူ၍၊ သမဿာသေသိ၊ သက်သာရာကိုရစေ
 ၏၊ သော၊ ထိုမုဒိတသတို့သားသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိတ္တကေနု
 ခေါကာလေန၊ အတယ်မျှလောက်သောကာလ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံတယံ
 ဤဘေးသည်၊ ဝုပသမိဿသိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိတွာ၊ မေး
 မြင်းကြောင့်၊ သတ္တဗ္ဗမာသေ၊ ခုနစ်လရှစ်လတို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်
 သည်ရှိသော်၊ ဝုပသမိဿသိ၊ ငြိမ်းပေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မထေရ်
 ဆိုလက်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊
 အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါတော့အံ့၊ ဖံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတ

၃-စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၈-မုဒိတက္ခေယရဂါထာ။ ၇၃

ရက္ခနတ္ထံ၊ အသက်ကိုစောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ဟံ၊ ထိုမုဒိတမည်သော အမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘယေ၊ ဘေးသည်၊ ဝူပသန္ဓေဝိ၊ ငြိမ်းသော်လည်း၊ သမဏဓမ္မံယေဝ၊ ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊ ရောစေန္ဒော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဣမသ္မာဝသနဝုတ္တံ၊ ဤနေရာထိုက်ခင်းမှ၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နနိက္ခမိဿမိ၊ မထွက်အံ၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မဉ္ဇဒါယကမထေရ်၏ အပဒါနံ၌။ ၊

လောကဓမ္မဿ။ လောကသုံးပါး၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိနော၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပသန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ သပါဏိနာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ဧကမဉ္စံ၊ ညောင်စောင်းတခုကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ ၊ တေနမဉ္ဇဒါနေန၊ ထိုညောင်စောင်း အလှူကြောင့်၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အဿယာနံ၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမဇ္ဈကံ၊ ရ၏၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဂုတေကဓမ္မေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံမဉ္စံ၊ အကြင်ညောင်စောင်းကို၊ အဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုညောင်စောင်းလှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ မဉ္ဇဒါနဿ၊ ညောင်စောင်းအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကံလေဿ၊ ကံလေဿာတို့ကို၊ ဗျာပိတာယုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏

၇၄ လေချက်သံအဋ္ဌကထာနိသျှ-တဘိယတွဲ။

သံသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတပန၊ ရဟန္တာသည်ကား။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိဝေဇေန္တော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ သဟာယ
ဘိက္ခုဟိ၊ အပေါင်းအတော်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်။ အဓိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ်
ကျေးဇူးတရားထူးကိုရကြောင်းမရကြောင်းကို၊ ပုဗ္ဗိတော၊ မေးအပ်သည်
ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိပန္နာကာရံ၊ ကျင့်သော အခြင်းအရာကို။
ကထေန္တော၊ ပြောဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိန္တ အာဒိနာ၊ ပဗ္ဗဇိ အစရှိသည်
ဖြင့်၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ တတ္ထ
ထိုဂါထာတို့၌၊ ဇိဝိကတ္ထောတိ၊ ဇိဝိကတ္ထောဟူသည်ကား။ ဇိဝိကာယ၊
အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိ၏။ ဇိဝိကပ္ပယောဇနော၊ အသက်
မွေးခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ နိဗ္ဗယော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အကိလ
မန္တော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိသာမိ၊ အသက်မွေးအံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
ဇိဝိကတ္ထောယ၊ အသက်မွေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ လန္ဓါနုဥပသမ္ပဒန္တိ၊ လန္ဓါနုဥပသမ္ပဒံဟူ
သည်ကား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သာမဏေရုပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်၌၊
ဥတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဥာတ်လျှင်လေးကြိမ်မြောက်ရှိ
သော၊ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရေ၍၊
တတောသန္တပဋိလဘိန္တိ၊ တတောသန္တပဋိလဘိ ဟူသည်ကား။ တတော
ဥပသမ္ပန္နကာလတော၊ ထိုရဟန်းဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ကဿာဏာ
မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ သေဝန္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နွေမာတိ
ကာ၊ မာတိကာနှစ်စောင်တို့ကို၎င်း၊ တိသောအနုမောဒနာ၊ သုမင်္ဂလဒုမင်္ဂလ
တို့၌ပြောဟောရာတရားအနုမောဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတုန္တံ၊ အမျှသော
သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိပဿနာဝိမိဉ္စ၊ ဝိပဿနာ အစီအရင်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂ
ဏ္ဌန္တော၊ သင်ကြားလေ့ကျက်ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါဒိန္၊ သုရားအစ
ရှိသည်တို့၏၊ မဟာနန္ဒဘာဝတံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ တဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးသခင်သုရားရှင်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမတောက်
မပြန်သဟန္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလိုကိုပင်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူ

၄-စာသုတ္တန်နိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၈-မုဒိတတ္ထေရဂါယာ၊ ၇၅

တတ်၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ
တတ်၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပုဒ္ဓိပ္ပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတနတ္ထယော၊ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ သန္တံ၊
ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားကို၊ ပဗ္ဗိယသိ၊ ပြီး၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ပရတ္ထမိန္ဒြိယ
အာရဒ္ဓဝိရိယောပရတ္ထမိ' ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိယဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်
သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊
ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နမိရသော၊ မကြာမြင့်
ဝိပင်လျှင်၊ သမ္ပပဗ္ဗိဝေသာယ၊ သတ္တိလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊
ဒဋ္ဌဝိရိယော၊ ဖြံ့မြဲသောလုံ့လရှိသည်၊ ထိရဝိရိယော၊ ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရတ္ထမိ'၊ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကုသိုလ်ကိုပြည့်စုံ
စေခြင်းငှါအားထုတ်ပြီး၊ အကုသလသနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလသနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော
ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာ
သာလျှင်၊ ပဒဟိ၊ အားထုတ်ပြီး၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ ပရတ္ထ
မိ'၊ အားထုတ်၏။ တံ၊ ထိုအားထုတ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒေသေဝံ၊ ပြု
ခြင်းငှါ၊ ကာမန္တိ အာဒိ'၊ ကာမံအစရှိသောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ကာမန္တိ၊ ကာမံဟူသည်ကား၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိ
တိုင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘိဇ္ဇတု၊ ပျက်စီးကွဲပြားစေသတည်း၊ ယံကာယော
တိ၊ ယံကာယောဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယံပူတိကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ
အကောင်ပင်သည်၊ ဣမိနာဝိရိယပတာပေန၊ ဤဝိရိယတရားကိုလွန်စွာ
အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတိစေ၊ အကယ်ပျက်စီးကွဲပြားအံ့၊ ဘိဇ္ဇတု၊ ပျက်
စီးကွဲပြားစေသတည်း၊ ဘိန္နံ၊ ပေါက်ခြင်းပျက်ကွဲခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဓံသပေသိဝိသိယန္တ၊ ဝိဇ္ဇမိနာ၊ ဓံသပေသိဝိသိယန္တ၊
ဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဝိရိယေန၊ ဖြံ့မြဲသောဝိရိယလုံ့လဖြင့်၊ ဣမသ္မာကာ
ယာ၊ ဤငါ၏ကိုယ်မှ၊ ဓံသပေသိယာ၊ သားတစ်တုန်းသည်၊ စေဝိသိယန္တိ၊
အကယ်၍ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိသိယန္တ၊ ထိုမှဤမှပျက်စီးလျှီကုန်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတောဝိတော၊ ထိုမှဤမှဝိဇ္ဇသန္တ၊ ပျက်စီးစေကုန်သတည်း၊
ဥဘောဇဏ္ဍ၊ သန္တိဟိ ဇဗ္ဗာယောပပတန္တ၊ မေတိ၊ ဥဘောဇဏ္ဍ၊ သန္တိဟိ
ဇဗ္ဗာယောပပတန္တ၊ မေ ဟူသည်ကား၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊
ဇဏ္ဍ၊ သန္တိဟိ၊ ပဆစ်၍ဖြစ်သောအဆက်အစပ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မမ၊
ငါ၏၊ ဥဘောဇဗ္ဗာယောက၊ မြင်းခေါင်းနှစ်ဘက်တို့သည် လည်းကောင်း၊

၇၆

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဦရှစ်ပေါင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓတော၊ ဖွဲ့ရာခြင်စစ်ဆက်ရာအရပ်
 ၅၊ သိဇ္ဇိတွာ၊ ပျက်စီး၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပပတန္တု၊ ကျစေကုန်သတည်း၊ မန္တ
 ဝါ၊ မံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏၊ သောဇေဝတ္ထော၊ ထိုအနယ်
 ပင်လျှင်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
 ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သလျှင်တည်း၊ မုဒိတတ္ထေရ
 ဂါထာဝတ္ထုနာ၊ မုဒိတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး၊ စတုက္ကနိပါတဝတ္ထုနာ၊ လေးဂါထာလေးဂါထာစီတို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်သောစတုက္ကနိပါတ်၏အတွင်းအဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၆၆-ရာဇဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ပဉ္စကနိပါတေ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောပဉ္စကနိပါတ်
 ၌၊ သိက္ခ၊ သိဝတိကံဂစ္ဆံတိအာဒိကာ၊ သိက္ခ၊ သိဝတိကံဂစ္ဆံတိသို့အစရှိ
 သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 ရာဇဒတ္တတ္ထေရဿ၊ ရာဇဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊
 ဤရာဇဒတ္တမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့
 ၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်
 အထူး၊ ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
 ဝိဝနု၊ ပနိဿယံ၊ ဝနုကင်းခြင်း၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊
 ဂုဉ္ဇံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤကဒ္ဒကပ်
 ကန္တာမှ၊ စတုဒ္ဒသေကဗ္ဗေ၊ တဆဲ့လေးကန္တာထက်၌၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှ
 ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလံမ္ဘာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဧကနိဒေဝကရဏီယေန၊ တစ်ခုတစ်
 သောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဝနန္တံ၊ တောအတွင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအတွင်း၌၊ အညတရံ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကသံဃုန္တံ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိယိန္တံ၊ နေတော်မူ
 သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သုပရိသုန္တံ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ အဗ္ဗာဓုကဗလံ၊
 ငွေသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉ ရာဇဒတ္တက္ခေယရဂါထာ။ ၇၇

ပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ငွေသီးလျှင်မြတ်ပုညကြောင့်၊ ဧဝံမနုဿေသု၊ နတ်
ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသို့ ဗုဒ္ဓါပွါ
ဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သတ္တဝါဟကုလေ၊ ထွဉ်းကုန်သည် အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ မဟာရာဇံဝေဿဝဏံ၊
ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ပဗ္ဗိလန္ဒဘာဝတော၊
ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတာ ဝိဘရော၊ အမိအဘတို့သည်၊
ရာဇဒတ္တောတိနာမံ၊ ရာဇဒတ္တဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်
၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဟိသကဋသတေဟိ၊ ငါးရာသောထွဉ်းတို့ဖြင့်၊ တဏှံ၊
ဥစ္စာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝါဏိဇဝသေန၊ ကုန်သွယ်သည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ရာဇဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနစသမ
ယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရာ၊ တ
ယောက်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်း
ထွ၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှာတွယ်ဘုန်းရှိ၏၊ ပရမသော ဘဂ္ဂယောဂတော၊ လွန်
စွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဝသေဒိဝ
သေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သဘဿံ၊ တထောင်တထောင်သော ဥစ္စာကို၊ လ
ဘတိ၊ ရ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို နောင်မှ၊ သောသတ္တဝါဟပုတ္တော၊ ထိုထွဉ်းမှူး
ယောက်ျားသတို့သားသည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ တဿာ
ဂဏိကာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ သဘဿံ၊ တထောင်တထောင်သော
ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်ယှဉ်တွဲ၍သည်ကို၊ ကပ္ပန္တော
ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရဿဝ၊ မကြာမီပင်လျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ခနံ၊
ဥစ္စာကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဃာ
သန္တာဒနမတ္တမ္ဘိ၊ စားရုံဝတ်ရုံကိုမျှလည်း၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊
ဣတောဗိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ ပရိတ္တမန္တော၊ ထွဉ်းလည်သည်ရှိသော်၊ သံဝေ
ဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠု
ဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌
လည်း၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ
ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟော
တော်မူလျက်၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုထွဉ်း

၇၆

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မှူးသည်၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်းအနား၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊
သုတ္တု၊ သန္တိကော၊ ထုရားမျက်မှောက်ထံတော်အောက်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သု
တွာ၊ ကြားနာ ရ၍၊ ပဋိလခ္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ရဘင်္ဂါနိ၊ ရတင်တို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုသုသာန
အပြင်နေဆဲတွင်၌၊ အညတရောဝိ၊ တယောက်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တဝါ
ဟုတ္တော၊ ထွန်းကုန်သည်သားသည်၊ သဟသံ၊ တထောင့်သောဥစ္စာ
ကို၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ တာယဂဏိကာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
ဝသတိ၊ နေ၏၊ သာစဂဏိကာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်လည်း၊ တသံ၊ ထို
ထွန်းကုန်သည်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ မဟတ္တရတနံ၊ အဖိုးများထိုက်သော
ရတနာကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောသံ၊ တစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ရတ္တပုရိသေ၊ သေသောက် ကြွေးသော
ယောကျ်ားတို့ကို၊ တံ၊ ထိုထွန်းကုန်သည်ကို၊ မာရာပေတွာ၊ သတ်စေ၍၊
ဩစရဏေပုရိသေ၊ ခိုးသူယောကျ်ားတို့ကို၊ ပေသေသံ၊ စေလွှတ်လိုက်ကုန်
၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားလူအများတို့သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ တသာ
ဂဏိကာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ၏၊ စာနံ၊ အိမ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဆဝိ
အာဒိနိ၊ အရေအစရှိသည်တို့ကို၊ အနုပဟတ္ထ၊ မထိစေရ၍သာလျှင်၊ တံ၊ ထို
ပြည်တန်ဆာမကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ သိဝဝိကာယ၊ သုသာနတစ
သမျှင်းဝ၌၊ ဆဇ္ဇေသံ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ ရာဇဒတ္တဗ္ဗေရော၊ ရာဇဒတ္တမ
တေရ်သည်၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူအံ
သောဌ၊ သုသာနေ၊ သုသာန၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်လည်ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊
တသ္မာဂဏိကာယံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ၏၊ ကဠေဝရံ၊ အကောင်ပုပ်ကို၊ ပ
ဋိကူလတော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ရှိသောအားဖြင့်၊ မနသိကာတုံ၊ နှလုံး
သွင်းအံ့သောဌ၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ ကတိပယေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်
သုံးကြိမ်၊ ယောနိသောမနသိကတွာ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်း၍၊ အဝိရမ
တတာဝတော၊ သေ၍ မကြာမြင့်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဏ
သိင်္ဂါလာဒိဟိ၊ ခွေးမြေးခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ အနုပဟတဆဝိတာယစ၊
မဖျက်ဆီးအပ်သေးသောအရေရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိ
သဘာဂဝတ္ထုတာယစ၊ ဝိသဘာဂအာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
အယောနိသောမနသိကရောန္တော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှစ်လုံးသွင်း
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊

၇၆

၄-ဝဘုတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၉၉-ရာဇဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၇၉

ဖြစ်စေ၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိဘောသိတွာ၊ နှိပ်စက်သောအားဖြင့်ဆို၍၊ မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အပသက္ကိတွာ၊ ဆုတ်ခဲ့၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်လာသော၊ အသုဘနိမိတ္တမေဝ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၊ တည်းဟူသော အခုံကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယောနိသောမနသိကရောဇန္တာ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ ဈာန်၊ ထိုဈာန်ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အမွှာစုကဒါယကမထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။

ပဝနေ၊ လူသူမနီးမြှိုင်တော်ကြီး၌၊ သယမ္ဘူ၊ သစ္စာလေးခိုင်ကိုယ်တိုင် အသင့်ပွင့်တော်မူသော၊ အပရာဇိတံ၊ ဒေဝသုတ္တစသည်ငါးရပ် မအောင်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ အမွှာစုကံ၊ ဌေးသီးကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယမ္ဘူ၊ သာ၊ သစ္စာလေးခိုင်ကိုယ်တိုင် အသင့်ပွင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုဒ္ဒသေကပ္ပေ၊ တဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောအခါ၌၊ ယံ၊ ဗလံ၊ အကြင်ဌေးသီးကို၊ အဒိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဗုဂ္ဂဟိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ ဌေးသီးလျှံဒါကောင်းမှုလျာ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပေန၊ သက်၍အထူးတက်ဆုံးဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိသောမနဿ၊ စောတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခ၊ သိဝထိကံဂတိံ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဝိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သုသာနသ္မိံ၊ သုသာန၌၊ ဥဇ္ဈိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ အပဝိဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်

၈၀ သေရဲဂါယကအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သညဏိအဖြစ်ကြောင့်ကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့် ပစ်အပ်သော၊ ကိမိဟိ၊ ပိုး
 တို့ဖြင့်၊ ပူရံ၊ ပြည့်သည့်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓန္တိ၊ စားသောက် ကိုက်ခဲသော၊ ဣတ္ထိ၊
 မိန်းမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အကောင်ပုပ်ကို၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်ပြီ၊ ဟိ၊ မြင်၍လွန်
 ကျူးအကျိုးထူးကား၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ဟိ၊
 အကြင်မိန်းမ၏ကိုယ်ခန္ဓာ အကောင်ပုပ်ကို၊ ဧကေ၊ မက်ဆုပ်တတ်သော
 အမျိုးသမီးတို့သည်၊ ဖိရုန္တန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကာမ
 ရာဂေါ၊ ထိုမိန်းမအကောင်၌ တတ်တတ်သောကာမရာဂသည်၊ ပါတုရဟု၊
 ထင်စွာဖြစ်၍၊ တသ္မိ၊ ထိုခန္ဓာအကောင်ပုပ်၌၊ သဝတိ၊ ကိုးပါးသေခွာရတို့
 မှမစင်မကြယ်ရှုံ့တွယ်ရာပိုစီး၍၊ တေ၊ သင်ရဟန်းအား၊ အန္ဓေဝအန္ဓေ
 ဝိယ၊ သူကန်းကွဲသို့၊ အဟု အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဩဒနကာလမှ၊ ထမင်း
 ချက်သောကာလမှ၊ ဩရံ၊ အယုတ်ဖြစ်သော ကာလပတ်လုံး၊ တဌာဌာနာ၊
 ထိုသင်းချိုင်းအရပ်မှ၊ အပက္ကမိ၊ ဖဲပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတိမာ၊ သတိပဋ္ဌာန်
 တရားကိုနှလုံးသွင်းသည့်အစွမ်းဖြင့် သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊
 ဓမ္မသဘာဝကိုကောင်းစွာသိမြင် ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပါဝါသိ၊ ခြင်းကပ်နေပြီး၊ တတောပစ္ဆိမ၊ ထို့နောင်မှ၊ မေ၊
 ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်၊ မနယိကာရော၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၍၊ အာဒိနဂေါ၊ ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်သည်၊
 ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ သံသရာဝန်၌ပြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ သမ္ပတိ
 ဋ္ဌထ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ တတော၊ ထိုအာဒိနဝဉာဏ် နိဗ္ဗိဒဉာဏ်ဖြစ်
 သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာဝန်
 ကျော့ကွင်းညွတ်မှ၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ သောကုတ္တရာဓမ္မ၏လွန်
 သောသဘော၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုဆင်ခြင်ကြပါကုန်သော၊ ကိသော၊ သုံး
 ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာ သိကုန်ပြီ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ သိဝထိကံ ဂစ္ဆာတိ၊ ဘိက္ခု၊ သိဝထိကံ
 ဂစ္ဆာဟူသည်ကား၊ သံသာရေးခန္ဓာအာယကနစသည်ဖြစ်ရာသံသရာ၌၊
 ဘယဿ၊ ဘေးကို၊ ဣက္ခနတော၊ ရှုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ဘိက္ခုမည်၏၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနုတ္တံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအလို၌၊ အာမက
 သုသာနံ၊ သူကောင်ဖုတ်သောသင်းချိုင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ဘိစေ
 နံ ဘိက္ခုဟူသော ဤစကားကိုလည်း၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၆-ရာဇဒတ္တတ္ထေရဂေါထာ၊ ၈၁

ရည်၍၊ ထေရော၊ ရာဇဒတ္တနာမတွင်မည် ငါမထေရ်သည်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 ဣတ္ထိန္ဒ၊ ဣတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်ဌာန၌၊ သုက္ကသောဏ်ဟိ၊ သုက္က
 သွေးဥတုတို့သည်၊ သတ္တသန္တာနဟာဝေန၊ သတ္တဝါသန္တာန်အဖြစ်၌၊ သ
 ဟ၊ တကွ၊ ဌိယတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ထိုသို့တည်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊
 တိ၊ ထိမည်၏၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမဂိုရ်အပ်၏၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လျှင်၊ သ
 ဘာဝနိရုတ္တိ ဝသေန၊ သဘောအားဖြင့်ထုတ်၍ ဆိုအပ်သော ဝိဂြိုဟ်၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣတ္ထိတိပိ၊ ဣတ္ထိဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝဇ္ဇ၊ ဘဒ္ဒိသုပ
 န၊ မြို့သောမိန်းမ အစရှိသည်တို့၌ကား၊ တံသဒိသတာယ၊ ထိုမမြို့သော
 မိန်းမနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံသဘာဝါတိဝတ္တန
 တောစ၊ ထိုမမြို့သောမိန်းမ၏သဘောကိုမလွန်မူ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ တဗ္ဗေဝဟာရော၊ ထိုမိန်းမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ပြုအပ်၏၊
 ဣတ္ထိတိပိ၊ ဣတ္ထိဟူသောဤဝုဒ်၌လည်း၊ ဣတ္ထိကဇ္ဇေဝရံ၊ မိန်းမ၏အကောင်
 ဝပ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဥန္တိတန္တိ၊ ဥန္တိတံဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီး
 ဥန္တိနိတတ္ထာဝေ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရိဋ္ဌံ၊ ငဲ့ကွက်
 ခြင်းမရှိသဖြင့် ပစ်အပ်၏၊ အနုပေဟွဘာဝေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ပစ်အပ်၏၊ ခဇ္ဇန္တိ ကိဝိဟိပူရန္တိ၊ ခဇ္ဇန္တိ ကိဝိဟိပူရံဟူ
 သည်ကား၊ ကိဝိဟိ၊ ပိုးတုံဖြင့်၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဇ္ဇ
 မာနံ၊ စားသောက်ကိုက်ခဲဆွဲငင်ကြသော၊ ယံဟိ ဇေတေဇိဂုစ္ဆန္တိ မတံ
 မိသွာနုပါပကန္တိ၊ ယံဟိဇေတေဇိဂုစ္ဆန္တိ မတံမိသွာနုပါပကံဟူသည်ကား၊
 အပဂတာယ၊ ကင်းသော၊ ဥသ္မာပိညာဏ တာယ၊ အဓမ္မပိညာဉ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊
 နိဟိနံလာမလံ၊ ယုတ်သော၊ ယံကဇ္ဇေဝရံ၊ အကြင်ကိုယ်ခန္ဓာအကောင်ဝပ်
 ကို၊ ဇေတေ၊ အချိုသောဆရာတို့သည်၊ စောက္ခဇာတိကား၊ စက်ဆုပ်အပ်
 သောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုစ္ဆန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ ဩလောကေ
 တုတ္တိ၊ ကြည့်ခြင်း၌လည်း၊ နဇ္ဇန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်း၊ ကာမရာဂေါပါတုရေဟူ
 တိ၊ ကာမရာဂေါပါတုရေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံတုဏပေ၊ ထိုအကောင်
 ဝုဒ်၌၊ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိကာရဿ၊ နှလုံး
 လွင်းခြင်း၏၊ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမရာဂေါ၊
 ဝတ္ထုအာရုံကာမဂုဏ်၌တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပါတုရ
 ဟောသိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အန္ဓေဝသဝတိအဟူတိ၊
 အန္ဓေဝသဝတိအဟု ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံကဇ္ဇေဝရံ၊ ထိုအကောင်

၈၂ သေဂေါတမအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

ပုဂံ၌၊ နဝဟိန္ဒါရေဟိ၊ ကိုးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်၊ အသုမိ၊ မစင်ကြယ်ရှံရှာ
 ဘွယ်သော သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောကိုယ်ခန္ဓာ၏ အရသည်၊ သဝတိသန္ဓတိ၊
 ယိုဝ်း၏၊ အသုမိဘာဝဿ၊ မစင်ကြယ်ရှံရှာဘွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 အဒဿနေန၊ မမြင်ခြင်းဖြင့်၊ အန္ဓေဝိယ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ရက္ခောအတ္တနုဇာနာတိ၊ ရက္ခောဓမ္မနပဿတိ၊ အန္ဓ
 တမံတဒါဟောသိ၊ ယံရာဂေါသဟတေနန္တိ၊ ရက္ခောအတ္တနုဇာနာတိ
 ရက္ခောဓမ္မနပဿတိ၊ အန္ဓတမံတဒါဟောသိ၊ ယံရာဂေါသဟတေနရံ၊ အစ
 ရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမတ္ထန္ဓေခေါပြာဟ္မဏအန္ဓကရဏော
 အစက္ခကရဏောတိစအာဒိ၊ ကာမတ္ထန္ဓေခေါပြာဟ္မဏအန္ဓကရဏောအ
 စက္ခကရဏောဤသို့အစရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို
 ထော်မူ၏၊ ရက္ခေားရာဂဖြင့်တပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တံ၊ အကျိုး
 စီးပွားကို၊ နုဇာနာတိ၊ မသိနိုင်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂဖြင့်တပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုဇာနာတိ၊ မမြင်နိုင် တဒါ၊ ထိုရာဂစိတ်ဖြင့်လာသောအခါ၌
 အန္ဓတမံ၊ အလွန်ရိက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံနရံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သဟတေ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ တဒါ၊ ထိုနိုင်စက်
 သောအခါ၌၊ အန္ဓတမံ၊ အလွန်ရိက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊
 တကာပုဏ္ဏား၊ ခေါးစင်စစ်သဖြင့်၊ ကာမတ္ထန္ဓေ၊ ကာမတ္ထန္ဓနိဝရဏသည်၊
 အန္ဓကရဏော၊ အရိက်ကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခကရဏော၊ မျက်စိမမြင်ခြင်း
 ကုပြုတတ်၏၊ ကေမိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအန္ဓေဝ
 ငသတိဟူသောပါဌ်၌၊ တကာရာဂမံ၊ ဒန္တဗေဒမက္ခရာ တဝမ်းပူအက္ခ
 ရာ၏သာခြင်းကို၊ ကတွားပြု၍၊ ကိလေသပရိယုဋ္ဌာနေန၊ ကိလေသာမျိုး
 ထိုးကျင်လျှပ်ရှားသဖြင့်၊ ဝသဝတ္ထိ၊ အလိုသို့လျှောက်၍ဖြစ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ကိလေသဿ၊ ကိလေသာ၏၊ ဝသဝတ္ထိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊
 ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်သေး၏၊ အပရေ၊
 တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ အန္ဓေဝအသတ်အဟူတိ၊ အန္ဓေဝအသ
 တိအဟုဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဝတွာ၊ ရွတ်ဆိုကြကုန်၍၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမ
 ရာဂဖြင့်၊ အန္ဓေဝေ၊ ကန့်၊ သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတိရဟိတော၊
 ကင်းသော သတိရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ တဒုဘယံပန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော
 စကားသည်ကား၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဩရံဩဒနပါကမ္ဘာတိ၊
 ဩရံဩဒနပါကမ္ဘာဟူသည်ကား၊ ဩဒနပါကတော၊ တကွမ်းစားရှိသော

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉ ရာဇဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၃

ထမင်းအိုးတလုံးချက်မှ၊ ဩရုံးအလယ်ဖြစ်သော ကာလပတ်လုံးယာဝ
တာကာလေန၊ အကြင်မျှသောက်သော ကာလဖြင့်၊ သုပရိခေတတိန္ဒြ
တဏှာလနာဠိယာ၊ ကောင်းစွာဆေး၍မိန့်ထားသောတကွင်းစာသောဆန်
ဖြင့်၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ ပစ္စတိ၊ ချက်၏၊ တတောဩရမေဝကာလံ၊ ထို
အောက်ယုတ်သော ကာလပတ်လုံးသံသျှင်၊ တတောပိလဟုကာလေန၊
ထိုထက်လျှင်သောကာလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရာဂံ၊ တပ်တတ်သောရာဂ
ကို၊ ဝိနာဒေန္တော၊ ပျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ၊ အ
ပက္ကမိ၊ ကြဉ်ရှောင်သွေလွဲဖဲ၏၊ ယထိဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဌိတယ၊ တည်
သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ရာဂေ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တမ္ဘာဌာနာ၊
ထိုအရပ်မှ၊ အပက္ကမိ၊ အပသက္ကိ၊ ဖဲကဲ့၏၊ အပက္ကန္တော၊ ကြဉ်ရှောင်သွေ
လွဲသော်လည်း၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်
အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏသညံ၊ ဟောင်းဟူသော အမှတ်
သညာကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရဝသေန၊ သတိ
ပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကိုပွားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
လျှင်၊ ဓမ္မသာဘာဝဇာနနေန၊ တရားသဘောကို သိသဖြင့်၊ သမ္ပဇာနေဝ၊
ကောင်းစွာသိ၍သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
သောအရပ်သို့၊ ဥပပိသိ၊ ကပ်နေပြီ၊ ပညာကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊
ခွေ၍၊ နိသိန္နဿစ၊ နေသော ငါအားလည်း၊ တတောမေမနသိကာရော
ယောနိသော ဥပပစ္စယတိအာဒိသဗ္ဗံ၊ တတောမေမနသိကာရောယောနိ
သောဥပပစ္စယတိသို့အစရှိသောအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ရာဇ
ဒတ္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရာဇဒတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်လည်း၊ နိဠိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ၊

အယောဂေတိအာဒိကာ၊ အယောဂေ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုဘူတတ္ထေရဿ၊ သုဘူ
တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤသုဘူတမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေးသောတရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ
မိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်

၈၄ ဧဝရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယ တွံ၊

ဤ၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုထိုသော ဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ခါနသီလစသော
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊
 ဂဟပတိမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ နိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ ရှေ့မျက်မှောက်တွင်းထံတော်ရင်း၌၊
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံသုံး
 ပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝီလေသုစ၊ ဝါးပါးသောဝီလတို့၌လည်းကောင်း၊
 ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ မာသေမာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း၊ အဋ္ဌက္ခတ္တံ၊
 ရှစ်ကြိမ်၊ စတုဇာတိယဂန္ဓေန၊ လေးပါးသောနံ့သာမျိုးဖြင့်၊ သတ္တု၊ ကဿ
 ပမြတ်လောကနတ်၏၊ ဂန္ဓကုဋံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကို၊ ဩပုဋ္ဌံ၊ ပေသိ၊
 လိမ်းသုတ်စေ၏၊ သော၊ သူကြွယ်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု
 ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ သောအရပ်၌၊ ဂန္ဓသ
 ရိရော၊ အမွှေးအကြိုင်ဖြင့် ထုံအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣမသို့၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ
 ကာလ၌၊ မဂဓရေဋ္ဌေ၊ မဂဓရောဇ်တိုင်း၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဘူတတာတိလဒ္ဓနာမော၊ သုဘူတဟုရအပ်သောအ
 မည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက် အရှယ်ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ နိဿရဏဇ္ဈာသယတာယ၊ သံသရာဝင်္ဂီကေသုကွင်းညွတ်
 မှထွက်မြောက်ခြင်း၌လွန်သော အလိုဆန္ဒအာသယ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
 စွန့်၍၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏
 ဘောင်၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊
 သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ဥပတိဿကောလိတသေလာမိ
 ကော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာန်သေလအစရှိကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များ
 စွာကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
 ၍၊ သာမညသုခံ၊ ရဟန်း၏ချမ်းသာကို၊ အနုဘဂန္တေ၊ အစဉ်ခံစားသည်
 တို့ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဋိလဒ္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်
 သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာစရိယပုပ္ဖာယေ၊

၅ ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၂၀၀-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၅

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဝေကာဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေခြင်းကို၊
ဝဿန္တော၊ နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ စုဉ္စသုဂန္ဓမထေရ်၏အပဒါနိန္ဒ၊ ဣမသ္မိံ၊ တဒ္ဓကေကပ္ပေ၊ ဤတဒ္ဓ
ကပ်ဘန္တာ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဝုဏ္ဏာမျိုးဖြစ်သော၊ မဟာယသော၊ များသောအ
ခြံအရံအကျော်အစောရှိသော၊ ဝဒတံ၊ ငါသည်မြတ်ဟု ဆိုတတ်သောသူ
တို့ထက်၊ ဝရော၊ ဂုဏ်နေသာကတ်မြတ်တော်မူ၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊
ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
ပွင့်တော်မူ၏၊ အနုဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နော၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဗာတ္ထိံ၊ သဝရလက္ခဏော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ား
မြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဗျာမပ္ပသာပရိဝုတော၊
တလံမျှ လောက်သောအရောင်တော်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏၊ ရံသိဇာလသ
မောပ္ပဋ္ဌေသ၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ယက်ဖြင့်လွှမ်းမိုး၏၊ စန္ဒောယထာ၊ လ
ပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ အဿာသေတာ၊ ချမ်းသာရာကို ရတော်မူစေတတ်၏၊
သုရိယောဝ၊ နေကဲ့သို့၊ ပတံကရော၊ အရောင်ကို ပြုတော်မူတတ်၏၊
မေဇောယထာ၊ သည်းထန်စွာရှာသောမိဗားကြီးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်း
စေတော်မူတတ်၏၊ သာဂရောဝ၊ သမုဒ္ဒရာမဟာလှိုင်းမ ဝဲဩဇာကဲ့သို့၊
ဂုဏာကရော၊ ဂုဏ်တော်၏တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ သီလေန၊ စတုပါရိ
သုဒ္ဓိစရှိများစွာသီလလျာဖြင့်၊ ဓရဏီဝိယ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိ
သောဤမဟာ ပထဝီမြေကြီးနှင့်တူတော်မူ၏၊ သမာဓိနာ၊ လောကီလော
ကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောသမာဓိဖြင့်၊ ဟိမဝါဝ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်နှင့်တူ၏၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အာကာသောဝ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့ကျယ်ဝန်း၏၊ အနိ
လောယထာ၊ လေကဲ့သို့၊ အသင်္ဂါ၊ ကပ်ငြိခြင်းကင်းတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ငဟုတနေ
ညေတ္ထိံ၊ များစွာသောဥစ္စာစပါးရှိသော၊ နာနာရတနသဉ္ဇယေ၊ အထူးထူး
သောရတနာမျိုးတို့၏ဝေးရာဖြစ်သော၊ မဟာကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး
၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ မဟာတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါနေ၊ အခြံအရံဖြင့်၊
နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ ဝိပဿိမြတ် လောကနတ်သို့၊
ဥပေစ္စ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ အမတံ၊ အမြှိုက်ကဲ့သို့သော၊ မနောဟရံ၊ နှလုံးကို
ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အသောသိံ၊ ကြားနာရပြီ၊

သုနက္ခတ္တော၊ နက္ခတ်တာရာကြယ်တာကာနှင့်တကွသော၊ စန္ဒိမာဝ၊ လမင်း
 ကဲ့သို့သော၊ နက္ခတ္တိ သလက္ခဏာစရော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့
 ၏လက္ခဏာတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပုပ္ဖိတော၊ ရနံ့လှိုင်တင့်ပင်လုံးပွင့်
 သော၊ သာလရာဇံ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊ အနုဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နော၊ ရှစ်ဆယ်
 သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကနကာစလော၊ ရွှေ
 တောင်သည်၊ ဒိက္ခောဝ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ဝင်းထွန်းတောက်လင်းသကဲ့သို့၊
 ရံသိဇာလပရိက္ခိတ္တော၊ နီလဝီတစသည်ခြောက်ဖြာခြံရံလာ၏။ သတရံသိ
 များသောအရောင်ရှိသော၊ ဒိဝါကရာဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဗျာမပ္ပတာပရိဝု
 တော၊ တလံမျှလောက်သောရောင်ခြည်တော်ဖြင့်ခြံရံဖုံးလွှမ်းအပ်၏။
 ဇိနဝရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောဠာနာနနော၊ ဓမ္မရစ်ရွှေအဆင်းနှင့်
 မယွင်းတူစွာမျက်နှာရှိတော်မူ၏။ သမဏိ၊ မြှိုသော၊ သိလုတ္တယောဝ၊ ဝေ
 တုလတောင်ကဲ့သို့၊ ကရုဏာပုဏ္ဏဟဒယော၊ ကရုဏာဖြင့်ပြည့်သောနှလုံး
 ရှိတော်မူ၏။ ဝိဝဇ္ဇော၊ သွားလာ လှည့်ပတ်ဝန်းရံအပ်သော၊ သာဂရာဝ၊
 သမုဒ္ဒရာမဟာလှိုင်းမင်္ဂလာနှင့်တူတော်မူ၏။ လောကဝိသုတကိတ္တိ
 စ၊ လောကသုံးရပ်သုံးထပ်တွင်တင့်ပေါ်ကျော်စောခြင်းသို့လည်းရောက်
 တော်မူ၏။ နဂုတ္တမော၊ တောင်တာကာတို့ထက်မြတ်သော၊ သိနေရဝ၊ မြင်း
 မိုရ်တောင်မင်းကဲ့သို့၊ ဒိရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသသာ၊ ခြံရံဇနတ်
 ပရိသတ်အားဖြင့်၊ ဝိတ္ထတော၊ ကျယ်ဝန်း၏။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ကာသသဒိသော၊ ရေးချစ်မထင်ကောင်းကင်နှင့်တူတော်မူ၏။ နာယကော
 လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနိလောဝိယ၊ လေကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ အသင်္ဂ
 စိက္ခော၊ ကပ်ငြိခြင်း ကင်းသော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ မဟိ၊ နှစ်သိမ်းလေး
 သောင်းအထူရှိသောသိလာပံသုမြေနှစ်ခုသည်၊ သဗ္ဗဘူတာနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာဇ္ဈဝ၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ မုနိသတ္တမော၊
 ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ သဗ္ဗဘူတာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊
 တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာသည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊
 အနုပလိက္ခောယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ လောကေန၊ ခန္ဓာစသောလော
 ကဖြင့်၊ အနုပလိက္ခော၊ လိမ်းကျံတော်မူ၊ အက္ခိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံသည်၊ ဂစ္ဆိဒ
 ဟနောဝိယ၊ တောမြို့ကိုလောင်သကဲ့သို့၊ ဝသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဝါ
 ဒဂစ္ဆိဒဟနော၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောတောမြို့ကို လောင်စေတော်
 မူ၏။ ဝိသနာသနော၊ အဆိပ်အတောက်ကို ဖျက်ဆီးဖျောက်ပယ်ရှား

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၀-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၇

တတ်သော၊ အဂဒေါဝိယ၊ ဆေးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံ၌၊
 ကိလေသဝိနာသနော၊ ညစ်ညူးစေတတ်ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ
 တို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဂန္ဓမာဒနသေသောဝ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ကဲ့သို့၊
 ဂုဏဂန္ဓဝိဘူသိတော၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တင့်တယ်၏။
 သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ အာကရောဓအာက
 ရောဇ္ဈဝ၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ မိရော၊ ပညာရှိလတ် ဘုရားမြတ်သည်၊
 ဂုဏာနံ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်တို့၏၊ အာကရော၊ တည်ရာအစစ်
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝနရာဇညော၊ မြစ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သိန္ဓု၊ သမုဒ္ဒရာသည်
 မလဟာရကောဇ္ဈဝ၊ အညစ်အကြေးကိုပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့၊ ရာဇညော၊
 တရားမင်းသည်၊ ကိလေသမလဟာရကော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 အညစ်အကြေးကိုဖျောက်တတ်၏။ ၊ ဝိဇယိ၊ ရှေ့ကိုအောင်နိုင်သော၊
 မဟာယောဓော၊ စစ်သူကြီးသည်၊ သေနာပမဒ္ဒနောဇ္ဈဝ၊ စစ်သည်ကိုနှိုက်
 နင်းသကဲ့သို့၊ မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ မာရ်စစ်သည်ကိုနှိုက်နင်းတော်မူနိုင်၏၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်
 ရတနိဿရောဇ္ဈဝ၊ ရတနာချနစ်ပါးကိုအစိုးရသကဲ့သို့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ ဓမ္မစက်
 ကိုလည်စေတတ်သော၊ သောရာဇာ၊ ထိုတရားမင်းသည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂရတ
 နိဿရော၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတရားရတနာကိုအစိုးရတော်မူ၏၊ ဒေါသဗျာဓိ
 တိကိစ္ဆကော၊ အပြစ်တည်းဟူသောအနာကိုကုစားတတ်သော၊ မဟာတိ
 သက္ကသင်္ကာသော၊ ဆေးသမားကြီးနှင့်တူတော်မူ၏၊ သဗ္ဗကတ္တော၊ မြှား
 ငြောင့်ကိုထုတ်တတ်သော၊ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်၊ ဂဏ္ဍဝိဗာလကော၊
 ယထာ၊ အိုင်းအမာကိုဖောက်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကတ္တော၊ ကိလေသာမြှား
 ငြောင့်ကိုနှုတ်တတ်သော၊ ဝေဇ္ဇော၊ ဘုရားတည်းဟူသောဆေးသမားသည်
 ဒိဋ္ဌိဂဏ္ဍဝိဗာလကော၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော အိုင်းအမာကိုဖောက်
 တတ်၏။ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လောကပဇ္ဇောတော၊ လူတို့၏တန်ဆောင်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ သနရာမရသက္ကတော၊ လူနှင့်တကွနတ်သည်အရိအသေ
 ပြုအပ်သော၊ နရာဒိဇ္ဈော၊ လူတို့၏နေမင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သောဇိ
 နော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ကို၊ ဒေသယတော၊ ဟောတော်မူတတ်၏။ ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဝော၊ ညူသော
 ကြောင့်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောဥစ္စာရှိ၏၊ သီလေန၊ သီလကြောင့်၊ သုဂ
 တူပဂေါ၊ သုဂတိသို့ထားရ၏၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာကြောင့်၊ နိဗ္ဗာတိ၊ ကိ
 လေသာမှပြင်း၏၊ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သျှင်၊ အနုဘာသထ၊ ဆုံးမတော်မူလတ်

၈၈ လေရက်သံအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သတည်း။ အမတံဝ၊ အမြိုက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မဟာရသံ၊ မြတ်သော
အရသာရှိသော၊ အာဒိမဇ္ဈန္တသောဘဏံ၊ အစအလယ်အဆုံး၌ ကောင်း
ခြင်းရှိသော၊ မဟာသာဒံ၊ များစွာသာယာအပ်သော၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေသ
နာကို၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပရိသ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သုဏန္တိ၊ နာရ
ကုန်၏။ သုမရူ၊ အလွန်ချိုမြိန်စွာသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊
နာ၍၊ ဖိနုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညို
သည်ဖြစ်၍၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
ရောက်၍၊ ယာဂဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမသမိ၊ ရှိခိုးပြီ။
သရိရဝိသဂန္တိနော၊ စိမ်းသောအနံ့ရှိသောကိုယ်ကို၊ သုဂန္ဓတ္တံ၊ ကောင်းသော
ရနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ ဆုတောင်း၍၊ မာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း၊
အဗ္ဗဒိနေသု၊ ရှစ်ရက်တို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓ
ကုမ္ပိယာ၊ ဂန္ဓကုဋ်၌၊ မဟိံ၊ မြေကို၊ စတုဇ္ဈာတေနဂန္ဓေနနံ၊ သာမျိုးလေးပါး
ဖြင့်၊ ဩပုဇ္ဈေ၊ လိမ်းကျံပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သုဂန္ဓတနုဿာတိတံ၊ ကောင်းသောရနံ့ရှိသောကိုယ်ကိုရအံ့သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဝိယာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ယောယံ၊ အကြင်သူသည်၊ ဂန္ဓကုမ္ပိ
ဘူသိံ၊ ဂန္ဓကုဋ်မြေကို၊ အသကိံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဂန္ဓေနနံ၊ သာဖြင့်၊ ဩပုဇ္ဈ
တေ၊ လိမ်းကျံ၏၊ တေနကမ္ပဝိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ တဟိံ
တဟိံ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ရသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘဝ၌၊ အယံနရော၊ ဤလူသည်၊ သုဂန္ဓဒေဟော၊ ကောင်းသောကိုယ်ရနံ့ရှိ
သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂုဏဂန္ဓယုတ္တော၊ ဂုဏ်ရနံ့နှင့်ယှဉ်သည်၊
ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူ
သိမ်းငြိမ်းလတ္တံ့။ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္ပေနစ
ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိမိဟိစ၊ စေတနာဆု
တောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံဒေဟံ၊ လူ၌ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊
ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝဟိံသံ၊ တာဝတိံသာတုံသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အဂန္တိံ၊ သွားရပြီ။ ပန္နိမေတဘဝ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ကား၊ ဣဒါနိ
ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပ္ပကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဂမ္ဘံ၊
အမိဝမ်းတိုက်၌၊ ဝသတော၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ ဒေ
ဟေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုဂန္ဓိကာ၊ ကောင်းသောရနံ့ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မာတုကုမ္ဘိယာ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမာမိ၊ ပွား၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသော၊ ဝုရံ၊ ပြည်သည်၊ သဗ္ဗ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-သုတုတတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၉

ဂန္ဓေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောရနံ၊ တို့ဖြင့်၊ ဝါသိတာဝိယ၊ ထုံအပ်သကဲ့သို့၊ ဝါယ
ထ၊ လှိုင်လတ်သတည်း၊ သုတုတိ၊ ကောင်းသောရနံ၊ ရှိသော၊ ဝုပ္ပဿသ္မ၊
ပန်းရိပ်သည့်လည်း၊ ပဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်
သော၊ နိဗ္ဗဂန္ဓံ၊ စ၊ နတ်ရနံ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တသနိ၊ အဘိုးများစွာထိုက်
ကုန်သော၊ ရမာနိ၊ စ၊ အခိုးအထုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊
ဥပဝါယိံ၊ သု၊ လှိုင်စေကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယသ္မိံ၊ စာရေး၊ အကြင်
အိမ်၌၊ စာတော၊ ဖွား၏၊ တံစာရံ၊ ထိုအိမ်ကို၊ ခေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဂန္ဓေ
ဟိ၊ စ၊ အလုံးစုံသောနံ၊ သာသ္မိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမပုဗ္ဗေဟိ၊ စ၊ အခိုးအထုံ
ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓေန၊ ကောင်းသောရနံဖြင့်၊ ဝါသယိံ၊ သု၊
လှိုင်စေကုန်၏၊ ယဒါ၊ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တရုဏော၊ ပျိုသည်၊ တဒ္ဓေါ၊
ကောင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမယောဗ္ဗနေ၊ ပဌမ အရွယ်၌၊ ဦတော၊ တည်
၏၊ သေလံ၊ သေလပုဏ္ဏားကို၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်သုံးရာနှင့်တကွ၊ နရသရ
ဟိ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ သာ
ဝတ္ထိပုရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာသည်ရှိသော်၊ တဒါ
ထိုအခါ၌၊ တံဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ထိုဘုရား၏အာနုဘောသ်တော်ကို၊ နိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သီလံ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊
သမာဓိပညာစ၊ သမာဓိပညာကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
ဝိမုတ္တိဉ္စ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုရောဓမ္မေ၊ လေးပါးသော
တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားလေး
ပါးတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီ၊ ယဒါ၊ စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ယဒါ၊ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ အရ
ဟံ၊ ရဟန္တာသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယဒါ၊ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ နိဗ္ဗာယိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂန္ဓဝဿောရနံ၊ သာ
ရိပ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရီရဂန္ဓောစ၊ ကိုယ်ရနံ၊ သည်
လည်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝါသေတိ၊ လှိုင်၏၊ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသုတို့
အားထိုက်သော၊ စန္ဒနစမ္ပကုပ္ပလံ၊ စန္ဒကူးစကာ၊ ကြာညှိကိုလည်းကောင်း၊
တထေဝ၊ ထိုအတူအဘိုးများစွာထိုက်ကုန်သော၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓေစ၊ နံ၊ သာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဿယ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ တတော၊ ထိုနံ၊ သာမျိုးထက်၊ တဟိံ
တဟိံ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝါယာမိ၊ လှိုင်၏၊ မေတ္တံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊

၆၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကိလေသာတို့ကိုမျှော်တော၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ (ပ) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ အထူးမိန့်ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပတ္တံ၊ အပ်ရောက်အပ်သော၊ အတ္တ
ကိလမထာနုယောဂဒုက္ခံ၊ ပညာတပအစရှိသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုယ်ပင်ပန်းစေ
ခြင်း၌ အတန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း၊ သာသနော၊ ဂေါတမမြတ်လောကနတ်၏ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပတ္တဗျာနာဒိသုခဉ္စ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သဖြင့် အပ်သော
ဗျာနအစရှိသောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အတ္တနော၊
မိမိဟုဆိုအပ်သော သုဘူတမထေရ်၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်
ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနမုခေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို အရင်းအမှူးအပြီး ပုဂံဝပြုသဖြင့်၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အယော
ဂေယျဉ္စမတ္တာနံ၊ (လ) အဗလောဟောတိကုပ္ပတောတိ၊ အယောဂေယျဉ္စမတ္တာ
နံ၊ လ၊ အဗလောဟောတိကုပ္ပတောဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အယောဂေ၊ အား
မထုတ်အပ်မဖြစ်အပ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂဟုဆိုအပ်သော အ
ယုတ်တရား၌၊ ယုဉ္ဇယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သော၊ ကိဉ္စ၊ လောကီလော
ကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော စီးပွားကို ရွက်ဆောင်တတ်သော ကိစ္စကို၊ ဣစ္ဆယံ
ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောယောကျ်ားသည်။ အယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ်
မဖြစ်အပ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂဟုဆိုအပ်သော အယုတ်တရား၌
စနိဝရန္တော၊ ကျင့်သည်၊ စေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ နာမိဂစ္ဆေယျ၊ လိုအပ်
သောစီးပွားချမ်းသာ တို့သို့မရောက်ရာ၊ တံ၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊
ဗုဒ္ဓ ဂလက္ခဏံ၊ မကောင်းသောလက္ခဏာတည်း၊ အစာဂတံ၊ ရာဂအစရှိ
သော အကုသိုလ်ကိလေသာကို၊ အပ္ပုဉ္ဇံ၊ နှုတ်ပြီ၊ ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ၊
ဧကံ၊ တခုသော အပ္ပမာဒတရားကို၊ ဧဝံ၊ သဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဝုန်လွှတ်
၍ထားငြားအံ့၊ ကလိဝံ၊ သူယုတ်ကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ် ရင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါအစရှိသော အလုံးစုံ
သော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ သဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဝုန်လွှတ်ငြားအံ့၊
သမဝိသမဿ၊ ညီညွတ်သည် မညီညွတ်သည်ကို၊ အဒဿနတော၊
မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ အန္ဓောဝ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိယုတ္တံ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ၊

၉၀

ထိုစကားသင့်၏၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရိယာပြုရာ၏၊ တံဟိတံဝေ၊
 ထိုအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ပြောပရာ၏၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကိရိယာ၊
 မပြုရာ၊ တံ၊ ထိုမပြုမကျင့်သောအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မပြောကြားရာ၊ အကရောန္တံ
 မပြုမကျင့်သောအမှုကို၊ ဘာသမာနံ၊ ပြောဆိုသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ တရား
 စရောင်းသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပရိဇာနန္တံ၊ သိကြပါကုန်၏၊ ၊ ရုစိရံ၊
 အရောင်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသော၊ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသော၊ ဝုပ္ပံ
 ယထာဝရံ၊ ပန်းကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သုဘာသိတာဝါစံ၊ ကောင်းစွာဆို
 အပ်သောစကားကို၊ အကုပ္ပနတော၊ မပြုသောသူအား၊ အဖလာ၊ အကျိုးမ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ရုစိရံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိ
 သော၊ သုဂန္ဓကံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ဝုပ္ပံယထာဝရံ၊ ပန်းကဲ့သို့လျှင်၊
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သုဘာသိတာဝါစံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ကုပ္ပ
 နတော၊ မပြုသောသူအား၊ အဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယောဂေတိ၊ အယောဂေဟူသည့်ကား၊ အယုပ္ပိတဗ္ဗေ
 အားမထုတ်အပ်သော၊ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မရှိစွဲမဆည်းကပ်အပ်သော၊ အန္တ
 န္တယော၊ အတ္တကိလမယာ နုယောဂ ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂသဿတ
 ဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်နှစ်ပါးသော အယုတ်တရားတို့တွင်အတ္တကိလမ
 ထာနုယောဂဟု ဆိုအပ်သော အယုတ်တရား၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ယုပ္ပန္နောယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေသော၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ပရိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ကိစ္စမိစ္ဆယန္တံ၊ ကိစ္စမိစ္ဆယံဟူသည်
 ကား၊ ဥာယဟိတာဝဟံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးကိုဆောင်
 ရွက်တတ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသော၊ တပ္ပဗ္ဗိပက္ခတော
 ထိုသို့ပြီးတွက် ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ အယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ်
 သောအတ္တကိလမယာနုယောဂဟူသော အယုတ်တရား၌၊ စရံစရေန္တော၊
 ကျင့်သည်၊ ဝေဘဝေယျ၊ သကဟံ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိအပ်
 သောစီးပွားချမ်းသာသို့မရောက်ရာ၊ ယထာမိပ္ပေတံ၊ အကြင်အကြင်အလို
 ရှိအပ်သော၊ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာသို့၊ နပါပုဏေယျ၊ မရောက်ရာ၊ တ
 ထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉာတော၊ သိအပ်၏၊ ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိတ္ထိယတပဝဉ္စိတော၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ဖြင့်
 တည့်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ်သော အတ္တကိ
 လမထာနုယောဂပညာတပအကျင့်၌၊ ယံယုပ္ပိ၊ အကြင်အားထုတ်ခြင်းသည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒု ဟ္တဂလက္ခဏံ၊ မ

ကောင်းမှုဖြစ်ခြင်းသဘောတရား၊ အပညသဘာဝေါ၊ မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်း
သဘောတရား၊ ပုရိမကမ္မဗျာမောဟိတော၊ ရှေးကံဟောင်းသည်မကောင်း
သဖြင့်မိက်မဲ့ ကွေဝေစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ်
သောပညာတပအကျင့်၌ယုတ္တိ၊ အားထုတ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဓမ္မသတိ၊ ပြဇော၏၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံအစာဂတံဝိဇိတန္တိ၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံအစာဂတံဝိဇိ
တံဟုဆိုသည်ကား၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သောအကုသိုလ်စုမကောင်း
မှုတို့ကို၊ ဗိဘာဝနသဘာဝတာယ၊ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အစာနိနာမ၊ အစာတို့မည်ကုန်၏၊ အစာနိဇေ၊ အစာတို့သည်
ပင်လျှင်၊ အစာဂတံ၊ အစာဂတတို့မည်၏၊ အစာဂတာနံ၊ ထင်ရှားသောသ
ဘောရှိသောရာဂအစရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့၏၊ သံသာရပဝတ္တိ၊ သံ
သရာ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီး၊ တေသံ၊ ထိုအစာအစရှိသော
အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗိဇယောကုသလဓမ္မာဘိဘဝေါ၊ ကုသလဓမ္မဖြင့်
နှိပ်နင်းရပေပြီ၊ အစာဂတံဝိဇိတန္တိ၊ အစာဂတံဝိဇိတံဟူ၍၊ အနုနာသိက
လောဝံ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၏ကျေခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေန၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုရာဂအစရှိသောမကောင်းမှုကို၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံအနုဋ္ဌ
ဋ္ဌံ၊ မနှုတ်ရသေး၊ တံအဗ္ဗုဋ္ဌာစာဂတံ၊ ထိုရာဂအစရှိသောအကုသိုလ်ကို၊
ဝိဇိတံကတွာ၊ အောင်သည်ကိုပြု၍၊ ဇေဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်၊ ဟတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဥန္တိန္နံ၊ ဖြတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဧကံစေတြိသဇ္ဇေယျာတိ၊ ဧကံစေတြိ
သဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ အဒုတိယတာယစ၊ အတော်မရှိသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဓာနတာယစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကံအပ္ပမာဒံ၊ တခုသောအပ္ပမာဒ တရားကိုလည်း
ကောင်း၊ သမ္မာပယောဂမေဝေါ၊ ကောင်းသောတခုသောဝိရိယာရမ္မတ
ရားကိုလည်းကောင်း၊ ဩသဇ္ဇေယျပရိစ္စဇေယျစေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလိဝကာလကဏ္ဍိဝိယ၊ သူယုတ်ကဲ့သို့၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗာနိဝိစေတြိသဇ္ဇေယျာနိတိ၊ သဗ္ဗာနိဝိစေတြိသဇ္ဇေ
ယျာနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိရမ္ဘိယာ၊ အ
ရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပရိပါဝကာနိ၊ ရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဝိရိယသတိသ
မာဓိပညိန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါန္တရိရိယိန္ဒြေသတိန္ဒြေသမာဓိန္ဒြေပညိန္ဒြေတို့ကို၊ ဩ
သဇ္ဇေယျစေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့၊ အဘာဝနာယ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေ
ငါးပါးကိုမပွားစေသဖြင့်၊ ဆဇ္ဇေယျစေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့၊ အန္ဓေဝ၊ သူ

၅ ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ၊ ၉၃

ကန်းကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သ
မဝိသမဿ၊ ညီညွတ်သည် မညီညွတ်သည်ကို၊ အဒဿနတော၊ မမြင်
ခြင်းကြောင့်တည်း။ ။ ယထာတိ၊ ယထာ ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဩပမ
သမ္ပုပါဒနတ္ထေ၊ ဥပမာကိုပြီးစီးကုန်လုံပြည့်စုံခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်
တည်း။ ရုစိရန္တိ၊ ရုစိရုံဟူသည်ကား၊ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝဏ္ဏ
ဝန္တန္တိ၊ ဝဏ္ဏဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဂန္ဓကန္တိ၊ အဂန္ဓကံဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓရဟိတံ၊ အနံ့မှ
ကင်းသော၊ ပါလိဘဒ္ဒကင်္ဂိကဏ္ဍိက ဇယသုမနာဒိတေဒံ၊ ပေါက်ပန်းက
သစ်ပန်းအောင်မဲညှိပန်းလယ်ခေါင်းရန်းစသည်အပြားရှိသောပန်းတည်း။
ဇေံသုဘာသိတာဝါစာတိ၊ ဇေံသုဘာသိတာဝါစာဟူသည်ကား၊ သုဘာ
တာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာနာမ၊ စကားမည်သည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇ
ကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကား တော်သည်၊
ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဂန္ဓသမ္ပန္နပုပ္ဖသဒိသံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အနံ့နှင့်ပြည့်စုံသောပန်း
နှင့်တူ၏။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်တင်စွာအထူးပြုဆိုဦးအံ၊ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့ မရှိသော၊
ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ ဓာရေန္တဿ၊ ဆောင်သောသူ၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့
သည်၊ နုဖရတိယထာ၊ မနွံ့ သကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဇေတမ္ပိ၊ ဤစကားသည်
လည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သက္ကစ္စသဝနာဒိဟိ၊ ရှိသောစွာကြားနာခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နုဖရတိ၊ မကျင့်၊ သက္ကမ္ပံ၊ ရှိသောစွာ၊
အသမ္မာစရန္တဿ၊ ကောင်းစွာမကျင့်သော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တတ္ထ၊ ထို
ကြားနာရာ၌၊ ကတ္တမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊
ထိုအမှုကို၊ အကုပ္ပတော၊ မပြုသောသူအား၊ သုတဂန္ဓံ၊ အကြားအမြင်
တည်းဟူသောအနံ့ ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပတ္တိဂန္ဓဉ္စ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပ
ဗ္ဗိပတ်ဟုဆိုအပ်သောအနံ့ ကိုလည်းကောင်း၊ နုဖဟာတိ၊ မရွက်ဆောင်နိုင်၊
အဖဿ၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဇေံသုဘာ
သိတာဝါစာအဖဿဟောတိ၊ အကုပ္ပတောတိ၊ ဇေံသုဘာသိတာဝါစာအဖ
ဿဟောတိ အကုပ္ပတောဟူ၍၊ ဗုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုဂန္ဓ
ကန္တိ၊ သုဂန္ဓကံဟူသည်ကား၊ ဘုမနစမ္ပကနိလုပ္ပလပုပ္ဖာဒိတေဒံ၊ မုလေး
ပန်းစကားပန်းကြာညှိပန်းစသည်အပြားရှိသော၊ ဇေန္တိ၊ ဇေံဟူသည်ကား၊
တံပုပ္ဖံ၊ ထိုပန်းကို၊ ဓာရေန္တဿ၊ ဆင်ယင်သောသူ၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊
ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်၊ ဖရတိယထာ၊ မနွံ့သကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေဝိဇ္ဇ
ကဗုဒ္ဓဝစနသင်္ဂါတာ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောဘုရား စကားတော်

၆၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟုဆိုအပ်သော၊ သုဘာသိတဝါတပိ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကား
 သည်လည်း၊ သတ္တဝသဝနာဒီဟိ၊ ခိုသေစွာကြားနာရခြင်း အစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကြားနာရာ၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကာယကံဝစိကံအမှုကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမလော၊ အကျိုးရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတဂန္ဓပဋိပတ္တိဂန္ဓာနံ၊ အကြားအမြင်တည်းဟူ
 သောရနံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်တည်းဟူသောရနံ၊ တို့ကို၊ အာဝဟာန
 တော၊ ရွက်ဆောင် တတ်သောကြောင့်၊ မဟပ္ပလော၊ များသောအကျိုးရှိ
 သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ
 ထိ၊ ကြောင့်၊ ယထောဝါဒံ၊ ဆုံးမသည်အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ယ
 ထာကာရီ၊ အကြင်ကဲ့သို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒီစ၊ ထိုသို့မိမိပြုတိုင်းပြော
 ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည့်သာလျှင်တည်း၊ သုဘုတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုဘု
 တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ်- ၂၀၁-ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ။

ဝဿတိဒေဝေါတိအာဒိကာ၊ ဝဿတိဒေဝေါ အစရှိသောဂါထာတို့
 သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေ
 ရဿ၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဂိရိမာနန္ဒမ
 တေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ဧေ၊ ဧေသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
 တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေး
 ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသော
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့
 ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်
 ထောင်လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘရိ
 ယာစ၊ မယားသည် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တောစ၊ သားသည်လည်းကောင်း၊
 ကာလက်တေ၊ ဘဝတပါးပြောင်းသွားသည်ရှိသော်၊ သောကသလ္လသမ္ပေ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၁-ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ၆၅

တောစိုရိမ်သောက ဗျာပါဒတည်းဟူသောသြောဋ္ဌတသင်းသည် ရူးဝင်
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ မင်းမရှိရာမြိုင်တောသာသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္တဝါရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်သို့၊ ငန္တော၊ ကြွ
တော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သောက
သဗ္ဗအဗ္ဗုဇ္ဈော၊ စိုရိမ်သောကဗျာပါဒ တည်းဟူသောသြောဋ္ဌတသင်းကို
နှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ဦးသောစိတ်နှလုံး
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဂန္ဓပုဗ္ဗေဟိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေ
တွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပဉ္စဝတိဗ္ဗိတေန၊ ငါးပါးသောတိတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိ
ခိုး၍၊ သိရသိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အရပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဘိတ္ထဝိ၊
ဦးဖွင်း၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ခေဝမနုဿေသုးနတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ
မင်း၏၊ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဂိရိမာနန္ဒောတိနာမံ၊
ဂိရိမာနန္ဒဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုဂိရိမာနန္ဒသ
တို့သားသည်၊ ဝိညူတံ၊ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ရာဇဂဟေ၊ မနေ၊ ရာ
ဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အာ
နုဘော်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဋိလန္ဓသဋ္ဌေ၊ ရအပ်သောသဋ္ဌါမြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဇ္ဇော၊
ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတိပယကာလံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကာလပတ်လုံး၊ ဂါမကာ
ဝါသေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတုံ
ရှိခိုးအံ့သောဌ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ဗိမ္ဗိ
သာရမဟာရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုဂိရိမာနန္ဒမထေရ်
၏၊ အာဂမနံ၊ လာရောက်ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊
အနီးသို့ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသထ၊
သတင်းသုံးနေတော်မူပါကုန်လော့၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ စတု
ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတံ၊
ဤသို့၊ သမ္ပဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာပင့်တိတ်၍၊ ငတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
ဗဟုကိစ္စတာယ၊ များသောကိစ္စရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နသရိ၊ မအောက်

၆၆ ထေရ်က'ထံအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မေမိ၊ ကေရော၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်သည်။ အဗ္ဗကထာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊
ဝသဘိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံတာ၊ နတ်သားတို့သည်၊ ထေရ်သေ၊ ဂိရိမာနန္ဒ
မထေရ်ကို၊ တေမနဘယေန၊ ချမ်းစွတ်အံသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
ဝသံ၊ ချမ်းကို၊ ဝါရေသံ၊ တားမြစ်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်၊
အဝဿနကာရဏံ၊ ချမ်းမရှာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗက္ခေဘွာ၊ ဖွတ်
၍၊ ထေရ်သေ၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၏၊ ကုဋိကံ၊ ကုဋိကို၊ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်
လုပ်စေ၏၊ ထေရော၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်သည်၊ ကုဋိကာယံ၊ ကုဋိ၌၊ ဝသန္တော
နေသည်ရှိသော်၊ အာသန သပ္ပာယ လာဘေန၊ ကျောင်းတည်းဟူသော
လျှောက်ပတ်သောသပ္ပာယ ကိုရခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပခာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယ မျှသည်၏အဖြစ်ကို၊
ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကံ၊ ပေတွာ၊ လုံ့လပြု
၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်
အပဒါနေ၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိဝုတ္တံ၊ အတယ်
သို့ဆိုအပ်သနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ကာလင်္ကတာ၊ သေ
ခဲ့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သိဝိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ပြီ၊ မာတာ
ပိဿာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာတာစ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မတာ၊ သေကုန်ပြီ၊ ဧကမိတမ္ဘိ၊ ထင်းတပုံတည်း၌၊ ဗုပ္ပရေ၊
လောင်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ထေနသောကေန၊ ထိုသောကဖြင့်၊
သန္တတ္ထော၊ ပြင်းစွာပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကိသော၊ ကျုံသည်၊ ပဏ္ဍု၊ ဖျော့
တော့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေနသောကေန၊ ထိုသောကဖြင့်၊ အပ္ပိ
တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ ဖိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်လည်း
မေ၊ ငါအား၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောကသဗ္ဗပရေတော၊ သော
ကတည်းဟူသော ငြောင့်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနန္တံ၊ တော၏
အတွင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ၊ ပဝတ္ထပလံ၊ အလိုလိုဖြစ်သောသစ်သီးကို၊
တုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဝသမိ၊ နေ၏၊
ရုက္ခသန္တကရော၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုတော်မူသော၊ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူသော၊ သုမေခေနာမ၊ သုမေခ အမည်တော်ရှိသော၊
သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမံ၊ ငါကို၊ ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊ ထုတ်ဆယ်
ကယ်တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသုမေခမြတ်စွာဘုရားသည်၊
မမသန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ အာဂန္တိ၊ ကြွလာတော်မူပြီ၊ သုမေခဿ၊ သု
မေခအမည်တော်ရှိသော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒသန္တံ၊ ခြေ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၁-ဝိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊ ၆၇

တော်ဝံကို။ သုဏိတွာန၊ ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိရုံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပဌမိ
 တွာန၊ တောင်၍၊ မဟာမုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥလ္လောကေသိံ၊ မော၍
 ကြည့်ပြီ၊ မဟာဝီရေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဂတေ၊ ကပ်တော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိဟိန္နသင်္ကခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်သ
 တည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လောကနာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်
 မူတတ်သော၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧကဂ္ဂမ
 နော၊ တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိံ၊ သတိကို၊
 ပဋိလဘိတွာန၊ ရ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဏမုဒ္ဓိံ၊ သစ်ရွက်ဆုပ်ကို၊ အဒါသိံ၊
 လှူပြီ၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ် သနားသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ရွက် အခင်း၌၊
 နိဝိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ လောကနာယကော၊ လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့
 ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိစေတော်မူ
 သော၊ သုမေဓော၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ရွက်အခင်း၌၊ နိသန္ဓ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ လောကသလ္လပိ
 နောဒနံ၊ လောကတည်းဟူသော ဌာနကိုပယ်ပျောက်တော်မူတတ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနုဗ္ဗိ
 တာ၊ မခေါ်ကုန်ဘဲ၊ တတော၊ ထိုရှေးဘဝမှ၊ အာရုံ၊ လာကုန်၏၊ နာနုညာ
 တာ၊ ခွင့်မပြုကုန်ဘဲ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ ရှေးဘဝမှလာ၏၊ တထာ၊ ထိုအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂတာ၊ ဤဘဝမှသွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့သာရာသွားရာ၌၊
 ပရိဒေဝနာ၊ ဝိကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ပထိ
 ကာ၊ ခရီးသွားကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝုပ္ပိယာ၊ မိမိသည်၊
 ဝဿမာနာယ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝဿဿ၊ မိမိ၏၊
 အဝဿနာယ၊ မိမိမစွတ်မိမ့်သောငှါ၊ သဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာကဏ္ဍာနှင့်တကွ၊
 ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ မိမိလွတ်ရာသို့ကပ်ကုန်၏၊ ဝဿမိ၊ မိမိသည်၊ ဩဓေမိ
 တေ၊ ဝဲသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 သံပယန္တိ၊ ယထာဝီ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝုယှံ၊ သင်၏၊
 မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ သမ္ပယန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့
 သွားရာ၌၊ ပရိဒေဝနာ၊ ဝိကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 ပါဟုနကာ၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ဝတ္ထုကို ခံထိုက်ကုန်
 သော၊ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်တို့သည်၊ စလိတေရိတကမ္မိတာ၊ လှုပ်လှုပ်

ရွှေ၊ သမ္ပယန္တိယတာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တုယံ၊ သင်၏၊ မာ
တာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်။ သမ္ပယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သွား
ရာ၌၊ ပရိဒေသနာ၊ ပို၍ကြွေးခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။
ဥရဂေါ၊ မြွေသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဟောင်းခြင်းပြီးသော၊ သန္တန္တံ၊ မိမိကိုယ်အရေကို၊
ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိယထာပိ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
တုယံ၊ သင်၏။ မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်။ သန္တန္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ဧဝံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တဝ၌၊ ဟိယျာမ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဂိရံ၊ စကားတော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သောကသလ္လံ၊ သောကတည်းဟူ
သောငြောင့်သည်၊ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကင်း၏၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဇနယိတွာ
န၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝဇ္ဇယိ၊ ရှိခိုး
ပြီး။ မဟာနာဂံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိတွာန၊ ရှိခိုး၍၊ ဗိဗ္ဗဂန္တံ၊ နတ်ရန်ဖြင့်၊
သမ္ပဝန္တံ၊ လှိုင်သော၊ ဂိရိမဉ္ဇရိ၊ တောင်သဇင်ကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီးလော
ကနာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သုဗေဓံ၊
သုမေဓာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ပုဇ္ဈံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူ
ဇော်၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်ချပ်ကို၊ ကတွာန၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဂုဏဂ္ဂါနံ၊ မြတ်
သောဂုဏ်တို့ကို၊ အနုဿရံ၊ အောက်မှလျက်၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ သန္တဝိ၊ ပြီးပွင်းပြီး။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိတိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်၊
အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုသိတော်မူသော၊
လောကနာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မဟာမု
နေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗ
သတ္တေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရေသိ၊ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်
တော်မူ၏။ မဟာမုနေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိမတိံ၊
ယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နေဠကံဝါပိ၊ နှလုံးနှစ်ခွကို လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗိန္ဒယိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်တော်မူ၏။ စက္ခုမ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်
ဘုရား၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊
ပဋိပါဒေသိ၊ ပြီးစေ၏။ အရဟတ၊ ရဟန္တာဖြစ်တော် မူကုန်သော၊
ဝသိပ္ပတ္တာ၊ ဝသိတော်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော
အဘိညာဉ် ရှိတော်မူကုန်သော၊ မဟိဗ္ဗိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူ
ကုန်သော၊ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်၌ကျက်စားကုန်သော၊ မိရာ၊ ပညာ
ရှိသောရဟန္တာတို့သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဏေ၌၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ပဋိ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၁-ဝိရိမာနန္တတ္ထေရဂါထာ။ ၆၆

ပန္နံစကေသုသန္တံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေခါစ၊ သေခါလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗလဌာ၊ ဖိုလ်၌တည်ကုန်သော၊ သာဝကော၊ သာဝကတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ သူရောဒယေ၊ နေထွက်သောအခါ၌၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမာတို့သည်၊ ဝုပ္ပန္နိဇ္ဈာ၊
 ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ သာဝ
 ကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒ
 ရာသည်၊ အက္ခုန္တော၊ မချောက်ချားနိုင်သကဲ့သို့၊ အက္ခုန္တော၊ မချောက်
 ချားနိုင်၊ အတုလော၊ အတုမရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုရုတ္တရော၊ အလွန်ကူး
 မြောက်နိုင်ခဲ့၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏၊
 စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင်ဘုရားသည်၊ အပ္ပမေ
 ယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဇိနံ၊
 လောက၌မရှိငါးပါးကို အောင်တော်မူသော၊ စက္ခုမန္တံ၊ စက္ခုငါးပါးရှိ
 တော်မူသော၊ မဟာယသံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုထုဒိသာ၊
 အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့ကို၊ နမဿန္တော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိကုဋိ
 တော၊ နောက်ဆုတ်၊ အဂန္တိံ၊ သွားပြီ၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊
 စပိတွာန၊ စုတေ၍၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိ၏၊ ပဋိဿတော၊
 ကင်သောသတိရှိ၏၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်အသွယ်သွယ်၌၊ သန္တာ
 ဝန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ မာတုယာ၊ အမိ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊
 သက်၏၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်မှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊
 တွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုပြီး
 အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်၏၊ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သောပါဠိ
 ဟာရိယပညာရှိ၏၊ ပဋိသလ္လာနဂေါစရော၊ တယောက် အထည်းထည်း
 ကိန်းအောင်းခြင်းသာကျင်လည်ရာရှိ၏၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပဒဟိတွာန၊
 အားထုတ်၍၊ မဟာမုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတွာ၊ နှစ်သက်စေ
 ၍၊ အတ္တစာနာ၊ တခဲနက်သောတိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒောဝ၊
 လကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိစရာမိ၊ ကျင်လည်ရ၏၊
 ဝိဝေကံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ
 သန္တော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိရူပမိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူ
 သောဥပမိမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရား
 တို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေရ၏၊ ဟိံသကပ္ပသဘာသမ္ဘိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အ
 ကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အသိပူဇော်၊ ပူဇော်ပြီ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပာသုတိ

၁၀၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယ တွေ

စ၍၊ ရုက္ခတိ၊ အပါယံလေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစကား၊ ဣဒံပလံ၊ ဤသို့
 အပါယံလေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အထပတ္ထာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရဿ၊
 ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၏၊ အရဟတ္တ၊ ပုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၌၊
 ဟဋ္ဌတုဋ္ဌောဝိယ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်း သကဲ့သို့၊ ဒေဝေ၊ မိမိ၏သည်၊
 ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဥပဓိ၊ အထက်၌၊ တံဝဿနေး၊ ထိုမိမိ၏ရွာခြင်း
 ၌၊ ယောဇနမုခေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်တို့၊ ဗျာကဓောန္တော၊ ကြားလိုကောင်း၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိ
 တံ၊ လ၊ အထပေပတ္ထယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိတံ
 လ၊ အထပေပတ္ထယသိပဝဿဒေဝါဟူ၍၊ ဣမေပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏မိမိ၏သီချင်း
 အားလျော်စွာ၊ ဒေဝေါ၊ မိမိ၏သည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊
 ကုဋိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မျက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊ နေ
 ခြင်းငြိချမ်းသာ၏၊ နိဝါတာ၊ တံခါ၊ မလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင်
 ပိတ်ပင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊
 တသံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝုပသန္တော၊ ပြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊
 ဒေဝ၊ သတ္တဝါများ စီးပွားဆောင်တတ် အိုမိမိ၏နတ်၊ စေပတ္ထယသိ၊ အ
 ကယ်၍ရွာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရွာစေလိုသည်ရှိသော်၊ ပဝဿ၊
 ပြင်းစွာရွာတိလေသော။ ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏မိမိ၏သီချင်းအားလျော်
 စွာ၊ ဒေဝေါ၊ မိမိ၏သည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊
 ဆန္ဒာ၊ မျက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊ နေခြင်းငြိချမ်းသာ၏၊
 နိဝါတာ၊ တံခါ၊ မလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင် ပိတ်ပင်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊ တသံ၊ ထိုကုဋိ၌၊
 သန္တဝိတ္တော၊ ပြင်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊
 ဒေဝ၊ မိမိ၏နတ်မင်း၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍ရွာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊
 ထိုသို့ရွာလိုသည်ရှိသော်၊ ပဝဿ၊ ထစ်ကျိုးပြင်စွာရွာတိလေသော၊ ယထာ
 သုဂိတံ၊ မိမိ၏မိမိ၏သီချင်းအားလျော်စွာ၊ ဒေဝေါ၊ မိမိ၏သည်၊ ဝဿတိ၊
 ရွာ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မျက်သစ်ရွက်စသည်တို့

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၁-ဝိရိမာနန္တတ္ထရဂါထာ၊ ၁၀၁

ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊ နေခြင်းငှါချမ်းသာ၏၊ နိဝါတာ၊ တံခါးမလေသာတံခါး
 တို့ဖြင့် အကြားမထင်ဝိတ်ပင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လေတည်းဟူ
 သောဘေးရန်မှကင်း၏၊ တဿံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဒေဝ၊ လူတို့သေဌ်နင်းမိနင်းနတ်မင်း၊ စေပတ္ထ
 ယသိ၊ အကယ်၍ ရွာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရွာလိုသည်ရှိသော်၊
 ပဝဿ၊ သည်းထန်ပြင်းစွာရွာဘိလော၊ ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏မိနင်းသိ
 ချင်းအားလျော်စွာ၊ ဒေဝေါ၊ မိနင်းသည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိ
 ကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မျက်သက်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊ နေ
 ခြင်းငှါချမ်းသာ၏၊ နိဝါတာ၊ တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင်
 ဝိတ်ပင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊
 တဿံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊ နေရ၏၊ ဒေဝ၊ လူတို့သေဌ်နင်းမိနင်းနတ်မင်း၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍
 ရွာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရွာလိုသည်ရှိသော်၊ ပဝဿ၊ လွန်ချပြင်း
 စွာရွာဘိလော၊ ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏မိနင်းသိချင်းအားလျော်စွာ၊ ဒေ
 ဝေါ၊ မိနင်းသည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္ဒာ၊
 မျက်သက်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊ နေခြင်းငှါချမ်းသာ၏၊ နိဝါ
 တာ၊ တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင်ဝိတ်ပင်အပ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊ တဿံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတ
 မောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဒေဝ၊ လူတို့
 သေဌ်နင်းမိနင်းနတ်မင်း၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍ ရွာလိုသည် ဖြစ်အံ့၊
 အထ၊ ထိုသို့ရွာလိုသည်ရှိသော်၊ ပဝဿ၊ လွန်ချပြင်းစွာရွာဘိလော၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယထာသုဂိတန္တိ၊ ယထာသုဂိတံဟူသည်ကား၊
 သဂိတာနုရူပံ၊ မိမိမိနင်းသိချင်းအားလျော်စွာ၊ သုန္ဓရဿ၊ ကောင်းသော၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မေဃာဂိတဿ၊ မိနင်းသိချင်းအား၊ အနုရူပမေဝ၊ လျှောက်
 ပတ်သည်သလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝလ္လာဟကော၊ မိနင်းနတ်သားသည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ မချိန်းမချုံး
 ဘဲ၊ ကေဝဇံ၊ သက်သက်၊ ဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ နသောတတိယ
 ထာ၊ မတင့်တယ်သကဲ့သို့ ဇံ၊ ဤအသူ၊ သတပဋ္ဌလသဟဿပဋ္ဌလေန၊
 အရာအထောင်သော တိမ်တောင်တိမ်လွှာဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ ထနု
 ယန္တော၊ ထစ်ကျိုးလျက်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ချိန်းချုံလျက်၊ ဝိဇ္ဇူလတာနိစ္ဆရေန္တော
 ဝိ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ပျက်၍လည်း၊ အဝဿန္တော၊ မရွာသည်ရှိသော်၊ နသောဘ

တိ၊မတဋ္ဌတပဟိ၊တထာ၊လျှပ်စစ်ပျက်၍ရွာသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘူ
တော၊မဖြစ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝဿန္တောပန၊ ရွာသည်ရှိသော်ကား၊
သောဘတိ၊တဋ္ဌတပဟိ၊ အတိ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိ
တံန္တိ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိတံဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေန၊ထို့
ကြောင့်၊အဘိတ္တနယပစ္စုန္နဂဇ္ဇိတာ၊ စေပဝသိတာစာတိစ၊ အဘိတ္တနယ
ပစ္စုန္နဂဇ္ဇိတာစေပဝသိတာဟူ၍သည်း၊အဘ၊ဟောတော်မူ၏၊ ပစ္စုန္န၊
သတ္တဝါများစီးပွားဆောင်တတ်အိုမိဗ်းနတ်၊ဂဇ္ဇိတာစေဝ၊ ချိန်းချုံးကုန်
သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝသိတာပ၊ ပိုစီးကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်း
ကောင်း၊အဘိတ္တနယ၊ ထင်ကျိုးပြင်းစွာရှာဘိလော၊ တသံဝိဟရာမိတိ၊
တသံဝိဟရာမိ ဟူသည်ကား၊ တသံကုဋိကာယံ၊ထိုကုဋိန္ဒ၊ အရိယာဝိ
ဟာရဂန္တေန၊ အရိယာဝိဟာရတည်းဟူသော တိုက်ခမ်းဖြင့်၊အရိယာပ
ထမိဟာရေန၊အရိယာပုတ်တည်းဟူသော နေခြင်းဖြင့်၊ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊
ဥပသန္တမိတ္တောတိ၊ ဥပသန္တမိတ္တောဟူသည်ကား၊ အပ္ပမလသမာဓိနာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဥပသန္တမာ
နသော၊ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရဿ၊ဂိရိမာနန္ဒ
မည်တွင်မထေရ်ရှင်၏၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊
ဥပယျာဇနံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းကို၊ သိရဿ၊ဦးဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တော၊ ဝန်ခံ
လျက်၊ဝလဟကဒေဝဂုတ္တော၊မိဗ်းနတ်သားသည်၊ နိန္ဒန္တူ၊ချိုင်းဝှမ်းရာ
အရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ထလဉ္စ၊ ကိုးကျေးအရပ်ကို လည်းကောင်း၊
ပူရေန္တော၊ပြည့်စေလျက်၊ မဟာဝဿံ၊ သည်းထန်စွာသောမိဗ်းကြီးကို၊
ဝဿာပေသိ၊ရွာစေ၏၊ ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဂိရိမာနန္ဒမ
ထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၅-ပဉ္စကုနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊

ယံပတ္တယာနောတိအာဒိကာ၊ယံပတ္တယာနောဤသို့အစရှိသောဂါထာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုမနတ္ထေ
ရဿ၊သုမနမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယဗ္ဗိ၊ဤသုမနမထေရ်
သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသေးသုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊
ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိ
သည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ဒါနသီလစ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-သုမနုဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၁၀၃

သောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္ဒော၊ သည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စနုဘေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲငါးကမ္ဘာထက်၌၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရား
မှဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်
၍၊ ဗျာဓိတံ၊ အနာနှိပ်စက်သော၊ ဇေတံ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားကိုးဒ်သွား၊ ဖြစ်၍၊ ဟရိဋ္ဌကံ၊ ဖန်းခါးသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှံပြီး
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ဖန်းခါးသီး
လျှံခါးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့
၌၊ သံသန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတ
မမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလ
တိုင်း၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမနောတိ၊
သုမနဟူ၍၊ လန္ဒနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၊ ဝနီ၊ ကြီးပွား၏၊ တဿ၊ ထိုသုမနသတို့သား၏၊ မာတုလောပန၊ ဦး
ရိုးသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အရညေ၊ လူသူခနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်၊ သုမနော၊
သုမနသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊
ထိုသုမနသတို့သားကိုးပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဝရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အား
လျော်စွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုသုမန
သာမဏေသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌၊ ယောဂကမ္မံ၊ အားထုတ်
ခြင်းအမှုကို၊ ကရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ စတ္တာရိဈာနခနိ၊ လေးပါးသော
ဈာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဘိညာ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊
ထိုသုမနမထေရ်အား၊ ထေရောဦးရီးဖြစ်သော မထေရ်သည်၊ ဝိပဿနာ
ဝိစိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားလေး၏၊ သော၊ ထိုသုမနမထေရ်
သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ နဝိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
သာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထို့
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဟရိဋ္ဌကဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

ဟရိဋ္ဌကံ၊ သဖန်းခါးသီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမလကံ၊ ရှစ်ရှားသီးကို
လည်းကောင်း၊ အမ္မဇမ္ပုဝိတောဋ္ဌကံ၊ သရက်သီး သပြေသီးကို လည်း
ကောင်း၊ ကေသလံ၊ အိမ်ဆီးသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဘလ္လ္လာဋ္ဌကံ၊ စောင်းရာ
သီးကိုလည်းကောင်း၊ ဖေလံ၊ ဥသျှစ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

၁၀၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သယမေဝ၊ မိမိ ဘိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ခေမေ၊ ဆောင်ယူခဲ့၏။ ပစ္စာရတံ၊ တောင်ဝှမ်းတို့၌ရောက်သော၊ ဈာယိ၊ မကောင်းမှုဘိရုတ်ကြည်းလေ့ရှိသော၊ ဈာနရတိ၊ လောကီဈာန် လောကုတ္တရာဈာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူသော၊ မုနိ၊ မောနေယျအကျင့် ရှိတော်မူသော၊ အဒုတိယံ၊ အတော်မလျှောက်တယောက်တည်းသော၊ အာဗာဓေန၊ အနာဖြင့်၊ အာပိဇ္ဇေန္တံ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်သော၊ မဟာမုနိ၊ ပစ္စေကမြတ်လောကနတ်ကို။ ဗိသွာနု၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဟရိဒူကံ၊ သဖန်းခါးသီးကို၊ ဂဟေဘွာနု၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယမ္ဘုဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါယိ၊ ကပ်လျှီ၊ ကတမတ္တမှိတေသန္ဓေ၊ ဆေးကုကာမျှဖြစ်သော၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ ဈာမိ၊ အနာသည်၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဟိနဓရထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣမိနာတေသန္ဓေဒါနေနာ၊ ဤဆေးတည်းဟူသော အလှူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာမိဂူပဿမေနာ၊ အနာရောဂါငြိမ်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝတူတောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿောဝါ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အညူဇာတိယာ၊ လူနတ်အဖြစ်မှတစ်ပါးသော အဖြစ်၌၊ ဧတောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဘဝ၌၊ သုဘိတော၊ ချမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်သူမနအား၊ ဈာမိ၊ အနာရောဂါသည်၊ မာဂမာ၊ မရောက်စေသတည်း၊ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာန မိန့်တော်မူပြီး၍၊ မိရော၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ ကျန်သောပညာရှိသော၊ အပရာဇိတော၊ မာရ်ငါပါးတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သယမ္ဘု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗုရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဟံသရာဇာဝ၊ ဟင်းသာမင်းကဲ့သို့၊ နတံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂမိ၊ ကြွတက်တော်မူ၏။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ဟရိဒူကံ၊ သဖန်းခါးသီးကို၊ သယမ္ဘုဿ၊ သဗ္ဗာလေးပါးကိုကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော၊ မဟေသိနော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗိန္နု၊ လှူအပ်ပြီး၊ ဣဓံဇာတိ၊ ဤအဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဈာမိ၊ အနာရောဂါသည်၊ နုပ္ပန္နထ၊ မဖြစ်လတ်သတည်း၊ အယံ၊ ဤဘဝသည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝတည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ စရိမော၊ နောက်ဖြစ်သောဘဝ၊ တဝသည်၊ ဝတ္ထုတေ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ဘဝံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၀၅

ပဉ္စနဝုဒ္ဓတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲငါးကမ္ဘာထက်၌၊ ဘောသန္တံ၊ ဖန်းခါးဆေးကို၊ အဒ
ဒိ၊ ယ္ဍုခဲတူး၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ယ္ဍုရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
အပါယ်လေးပါးကို၊ နုဇာနာမိ၊ မသိရစတုး။ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူ
သောအကျိုးသည်၊ ဘောသန္တဿ၊ ဖန်းခါးဆေးယ္ဍုရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်
တည်း။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဗျတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဘောအပ်၏၊ အရဟတ္တေ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတောပန၊ တည်သည်ရှိသော်ကား၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ မာတုလတ္ထေရဿ၊ ဦးရီးမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေး
သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တံ၊ ထိုသုမနဿာမထေကို၊ ထေရော၊ ဦးရီးမ
ထေရ်သည်၊ အဓိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းမရကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ တံ၊
ထိုဦးရီးမထေရ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ လျှောက်ကြားလိုရကား၊ ယံပတ္ထယာ
နောဓမ္မေသု၊ ပ၊ အန္တော၊ ဝါသိမ္ဘိသိက္ခိတောတိ၊ ယံပတ္ထယာနောဓမ္မေသု၊ ပ၊
အန္တော၊ ဝါသိမ္ဘိသိက္ခိ တောဟူ၍၊ ဣမာဟိပဉ္စဂါထာဟိ၊ ဤငါးဂါထာတို့
ဖြင့်၊ ဝီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သောရဲတင်းသော အသံကို၊ နန္ဒန္တော၊
ကျူးရင့် သည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ လျှောက်
ကြား၏၊ ဓမ္မေသု၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ အစရှိသော အပြစ်မရှိ
သောတရားတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ ပတ္ထယာနော၊ တောင့်တများ
ချအလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဦးရီးဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယံမထေရ်
သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိကင်္ခန္တံ၊ အလိုရှိသောငါ့ကို၊ အနုဂ္ဂ
ဟိ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမတ္ထံ၊ ရခြင်းအကျိုးငှါ၊
ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ ၊
အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ် ရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်တရားရှိ၏၊ သန္တိကတော၊
လေးပါးအပြားရှိသောမဂ်ဖိုလ်ဓမ္မကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ၊ သယံ၊ မိမိသည်
သာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အနိတိတော၊ ဤသို့ဆို၏
ဤသို့ကြားဘူး၏ဟုဖြစ်သောသံသယကို ဖြတ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော
အရဟတ္တမဂ်ရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှစင်သော
ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်ရှိ၏၊ နိက္ကင်္ခါ၊ ယုံမှားကင်း၏၊ တဝန္တိကော၊ အရှင်ဘုရား၏
အတံတော်၌၊ ဗျာကရောမိ၊ လျှောက်ကြားပါ၏၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဉ်ကို၊ ဇာနိမိ၊ သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခ၊
အဘိညာဉ်ကို၊ ပိသောဓိတံ၊ ရှင်လင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးမေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊

၁၀၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

သဒ္ဓတ္ထော၊ မိမိအကျိုးဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်ပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ က
 ၀ တံ၊ လိုက်နာရပြီ။ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မစေ့မလျော်
 သော အမိဝိသစသောသုံးပါးသော သိက္ခာကို၊ သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ သုဿု
 တာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိပါကုန်၏၊ တဝ၊ ဦးရီးဖြစ်သော အရှင်ဘုရား
 ၏၊ သာသနေး၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ မေး၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပါ
 ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗဝေါ၊ တတန်အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အရိယဝတော၊ လွန်စွာစင်ကြယ်သောသီလ အစရှိသော
 အကျင့်ကိုဆောက်တည်ရသဖြင့်၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အနုကမ္မိ၊
 အစဉ်သနားတော်မူ၏၊ အနုဂ္ဂဟိ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူ၏၊ ဝုယှံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊ အမောဗော၊ အချည်းနှီးမဟုတ်
 ပေ၊ ဝုယှံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အန္တေ ဝါသိ၊ အနီးနေတပည့်သည်၊ သိက္ခိတော
 ကျင့်အပ်ပြီးသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယံပတ္ထယာ
 နောဓဗ္ဗေသု၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ အနုဂ္ဂဟိအမတ်အဘိသင်္ခိတန္တံ၊ ယံပတ္ထယာနော
 ဓဗ္ဗေသု ဥပဏ္ဍာယော၊ အနုဂ္ဂဟိအမတ်အဘိသင်္ခိတံဟူသည်ကား၊ သမထ
 ဝိပဿနာဒိသု၊ သမထဝိပဿနာအစရှိသည်တို့၌၊ အနုဝဇ္ဇဓဗ္ဗေသု၊ အပြစ်
 မရှိသောတရားတို့တွင်၊ ယံနမ္ပံ၊ အကြင်တရားကို၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ပတ္ထ
 ယန္တော၊ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ဆရာ
 သည်၊ အမတ်နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိကင်္ခန္တံ၊ အလိုရှိသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဝါ
 ဒဒါနုဝသေန၊ ဩဝါဒ ပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိ၊ ခြီးမြှောက်
 တော်မူ၏၊ ကကံကတ္တဗ္ဗတံမယာတိ၊ ကတံကတ္တဗ္ဗတံမယာဟူသည်ကား၊
 တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမတ္ထံ၊ ရခြင်းအကျိုး၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပ
 ရိညာဒိဘေဒံ၊ ပရိညာစသည် အပြားရှိသော၊ သောဇ္ဇသဝိဓံ၊ တဆဲ့
 ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြီးစေအပ်
 ပြီ၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊
 စတုဗ္ဗိခေပိစမဂ္ဂဓဗ္ဗော၊ လေပါးအပြားရှိသောမဂ်တရားကိုလည်း၊ သန္တိ
 ကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ သယံဓဗ္ဗောဟိအနိတိတောတိ၊ သယံဓဗ္ဗော
 ဟိအနိတိတော ဟူသည်ကား၊ သယံအတ္တနောယေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာ
 လျှင်၊ နိဗ္ဗာနဓဗ္ဗောစ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဖလဓဗ္ဗောစ၊ ဖိုလ်တ
 ရားကိုလည်းကောင်း၊ အနိတိတောတိ၊ အနိတိတောဟူသည်ကား၊ အတ္တ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-သုမနုဏ္ဍေရဂါထာ၊ ၁၀၇

ပစ္စက္ခောကတော၊ ကိယံတိင်မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊
 ဣတိဟ၊ ဤသို့ဆိုကြ၏၊ ဣတိကိရ၊ ဤသို့ဆိုကြဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိ
 ယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဣတိဟသင်္ခါတံ၊ ဣတိဟဟုဆိုအပ်သော၊ သံသယံ၊ ယံ
 မှားသံသယသင်္ကာသံသယန္ဓေကကို၊ သမုန္တိန္ဒန္တောယေဝ၊ ဖြတ်ခြင်း
 ကိုသာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့
 ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏောနိက္ကဓိ၊ ဟိအာဒိ၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏောနိက္ကဓိ၊ ဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာ
 ဏောတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံကိလေသဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အလုံး
 စုံသောကိလေသာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏော၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်
 မည်၏၊ တဝန္တိကေတိ၊ တဝန္တိကေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ သမိပေ၊
 အနီး၌၊ သဒ္ဓေယောတိ၊ သဒ္ဓေယောဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ သိက္ခာတိ၊ သိက္ခာဟူသည်ကား၊ အဓိသီလသိက္ခာဒယော၊ အဓိသီလ
 သိက္ခာအစရှိကုန်သော၊ သုဿုသာတိ၊ သုဿုသာဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိ
 ဗာဟုသစ္စဿစ၊ ပရိယတ်၌ များသောအကြားအမြင် ရှိသောအဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓ ဗာဟုသစ္စဿစ၊ မဂ်ဖိုလ်၌ များသောအကြား
 အမြင်ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပူရိဝသေန၊ ပြည့်စေသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သုတာ၊ ကြားမြင်နေကုန်၏၊ တဝသာသ
 နေတိ၊ တဝသာသနေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သြပါဒေ၊ အဆုံး
 အမ၌၊ အနုသိဗ္ဗိယံ၊ အဆုံးအမ၌ဗြဟ္မာဿ၊ တည်သော၊ အရိယသာဝကာ
 တိ၊ အရိယသာဝကာ ဟူသည်ကား၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလဝဒိသမာဒါနေန၊ လွန်
 စွာစင်ကြယ်သောသီလအစရှိသည်ကို ကောင်းစွာသေသက်တည်သဖြင့်၊
 အန္တဝါသိမ္ဘိသိက္ခိတောတိ၊ အန္တဝါသိမ္ဘိသိက္ခိတောဟူသည်ကား၊ တု
 ဟံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ စိဏ္ဍုဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ၊ လေ့ကျက်
 အပ်ပြီးသောမြတ်သော အကျင့်သီတင်းကို သုံးနေခြင်းရှိ သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အန္တဝါသိ၊ အနီးနေတပြည့်သည်၊ သိက္ခိတဝါ၊ ကျင့်အပ်ပြီး
 သောအဓိသီလအစရှိသော သိက္ခာရှိသည်၊ သိက္ခိတအဓိသီလသိက္ခော၊
 ကျင့်အပ်ပြီးသောအဓိသီလအစရှိသောသိက္ခာရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 ဤသံညာလျှင်သုမနုမထေရ်၏ ဂါထာစကားမဂ်အပြီးသတ်တည်း၊ သု
 မနုဏ္ဍေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုမနုမထေရ်၏ဂါထာအဖွင့်လည်း နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၃-ဝဇာတ္ထရဂါထာ

သာဓုဟိတိအာဒိကာ၊ သာဓုဟိဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာ
 ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဇာတ္ထရဿ၊ ဝဇာမထေရ်
 ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဝဇာမထေရ်သည်လည်း၊ ဝရိ၊ ဗုဒ္ဓ
 သု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့
 ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုတ္ထတတ္ထဘ
 ဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီး
 သောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပမိနန္တော၊
 ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘာရုကန္တနဝရေ၊ ဘာရုကန္တပြည်၌၊ ဂ
 ဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဇောတိ၊ ဝဇာဟူ၍၊
 လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသောအမျိုးသားသည်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ဝဇတိ၊ ကြီးပွား၏၊ အထပန္နော၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသား
 ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ သညာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်
 သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဥာတိနံ၊ အမျိုးတော်သူ
 လှအပေါင်းတို့အား၊ နိယျာဓေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ တိက္ခနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
 ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊
 ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေ
 န၊ အခါ၌၊ ဝုတ္တံပိ၊ သားကိုလည်း၊ ဝိညဟံ၊ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဒန္တထေရဿ၊ ဝေဠုဒန္တ
 မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ သော၊ ထိုဝဇာသာ
 မဏေသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်အံ့လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ပြီး သည်
 ဖြစ်၍၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မကထိကော၊
 တရားဟောအရာ၌ လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုတရားဟော
 အရာ၌၊ ဓရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တံနေ
 သ၌၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ သန္တရုတ္တရော၊ ကိုယ်ဝတ်
 သင်းပိုင်ခြည်းသာလျှင်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ရှုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိက္ခနုပဿဗံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့၊ အဂ္ဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊

တံ၊ ထိုဝဇေယျတင်သားမောင်ရင်ကို၊ မာဇာ၊ အမိသည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း၊ သန္တရုတ္တရော၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ခြင်းသာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်
 သို့၊ အာဂတော၊ လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေသိ၊ အပြစ်တင်၏၊ သော၊
 ထိုသားမောင်ရင်ကို၊ မာဇာ၊ အမိသည်၊ စောဒိယမာနော၊ အပြစ်တင်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်ကား၊ အယုတ္တံ၊ မလျောက်
 ပတ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒိဝါဠာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌၊ နိ
 သိန္ဓော၊ နေလျက်၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဩဝါဒသမ္ပတ္တိပကာသနမုခေန၊ အဆုံး
 အမ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုထင်စွာပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာရဟိကိရမေမာ
 တာ(ပ) နတ္ထိဒါနိဝုနန္တဝေါတိ၊ သာရဟိကိရမေမာတာ (ပ) နတ္ထိဒါနိဝုနန္တ
 ဝေါဟူ၍၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊
 ကိရ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မေမာတာ၊ ငါ၏အမိသည်၊ သာရဟိ သာရဝေ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပတောဒံ၊ လှံကန်ပမာစောဒနာထွက်၊ ပြစ်တင်ချက်
 ကို၊ ဥပဒိဿတိ၊ ပြု၏၊ ယဿာ၊ အကြင်အမိ၏၊ ဝဂနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ဇနေတ္ထိယာ၊ အမိသည်၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ရဗ္ဗဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္ထော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောဓိံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထော၊ ရောက်ရပေပြီ၊ ဒက္ခိတော
 ပေျာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော၊ အနုဟာ၊ ရဟန္တာဝုပ္ပါယ်သည်၊
 အမိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံစေ၏၊ အမတံဒေသော၊
 သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရပေပြီ၊ နမုခိနော၊ မာရ်နတ်၏၊
 သေနံ၊ ရာဂဒေါသစသောစစ်သည်ကို၊ ဖိနိတွာ၊ အောင်၍၊ အနာသဝေါ၊
 အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တ
 သန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယေသာဝါဝါ၊ အကြင်သဘောတရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိ'သု၊
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးစုံသော အာသဝေါတို့ကို၊ အသေသာ၊
 အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဥန္တိန္ဓော၊ မင်ဖြင့်ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဝုနံ၊
 တဘန်၊ နှစ်ဥပ္ပစ္ဆေရမဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိသာဒုဒါ၊ ရံရှာ

ခြင်းကင်းသော၊ ဘဂိနိ၊ အနိမ္မ၊ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို အဘာသိ၊ ဆို၏
မယိဝိ၊ ငါ၌လည်း၊ အပိ ဟာနုနု၊ ဆွေမျိုးမရှိရောင်တကား၊ ဝနထော၊ တဏှာ
သည်၊ တေ၊ သင်၏သန္တာန်၌၊ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိယန္တက
တံ၊ အဆုံးပြုအပ်ပြီ၊ ဇာတိမရဏသံသာရော၊ ဇာတိမရဏ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်
သော၊ အယံသမုဿယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ အန္တိမော၊ အဆုံး
မြောက်ထရောက်သတည်း၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုတ္တဝေ၊ တတန်တဝသစ်
ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သာဓုဟိကိရမေ
မာတာပတောဒံ ဥပဒံသယီတိ၊ သာဓုဟိကိရမေမာတာပတောဒံ ဥပဒံ
သယီဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏မာတာ၊ အမိသည်၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွ
တကား၊ ဩဝါဒသင်္ခါတံ၊ အဆုံးအမဟုဆိုအပ်သော၊ ပတောဒံ၊ ဟံကန
ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုအဆုံးအမဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို
ဥက္ကဓေတိ၊ ထက်စေ၏၊ ဥတ္တမဂေ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာ
သီသေ၊ ပညာတည်းဟူသော ဦးခေါင်း၌၊ ဝိန္နိ၊ ထိုးကျင်၏၊ ယဿာတိ၊
ယဿာဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယဿာမာတုယာ၊ အကြင်အမိ၏၊
သမ္ပောမိန္နိ၊ သမ္ပောမိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဟိ၊
ဆက်၍အထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇနေတ္တိယာ၊ အမိသည်၊ အနု
သိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဿာ၊ အကြင်အမိ၏၊ အနုသာသနိတူ
တံ၊ အဆုံးအမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
တက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိ
သော်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အဂ္ဂပလသမ္ပေါမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော
သမ္ပောမိသို့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ကော၊ ရောက်၏၊ တတော
ဝေ၊ ထိုရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေသယံ၊
ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟ
မည်၏၊ ပုညက္ခေတ္တတာယ၊ ကောင်းမှုတို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေသတွယ်
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျောဒက္ခိဏာရဟော၊ မြတ်သော
အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗေနဝါသဉာဏာဒိဝိဇ္ဇတ္တယဿ၊
ပုဗ္ဗေနဝါသဉာဏ် အစရှိသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊
ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်၏၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ သန္တိကတတ္တာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမတံ

ဒဿော၊ အမတံဒဿမည်တော်မူ၏၊ နမုဗိနော၊ မာရ်မင်း၏၊ မာရဿ၊ မာရ်
 မင်း၏၊ သေနံ၊ ရာဂစရှောင်းစစ်သည်ပေါင်းကို၊ သံကိလေသဝါဟိနိဗောဓိ
 ပက္ခိယသေနာယ၊ ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာကို
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောသုံးဆွဲရန်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတည်း
 ဟူသောစစ်သည်ဖြင့်၊ ဇိနိတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမာရ်မင်းမာရ်မင်း
 ၏စစ်သည်ကို၊ ဇိတတ္တာယေဝ၊ အောင်အပ်သော်သာလျှင်၊ အနာသဝေါ၊
 အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤကား၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနာသဝေါတိ၊ အနာ
 သဝေါဟူ၍၊ ဝုတ္တမတ္တံ၊ ဆိုကာမျှဖြင့်၊ ပါကဋတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်
 ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စာတိဂါထံ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စဟူသောဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဝတ္ထုကား၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌မို့
 ကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုကား၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌မို့ကုန်သော၊ ယေအာ
 သဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့ကို၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမတော၊
 အရိယမဂ်ကိုရသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဇ္ဇိံ၊ သုပဋိလသိံသု၊ ရကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ အသေသော၊ အကြွင်း
 မရှိသောအားဖြင့်၊ ဥန္တိန္နာ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊
 သမုန္တိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဝုန၊ တဘန်း၊ ဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ကဒါမိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း၊ နစဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်
 ကုန်ရာ၊ နဥပ္ပဇ္ဇိယန္တိယေဝ၊ မဖြစ်လတ္တံ့တော့သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 ကား၊ အနက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အင်္ဂိသံ
 ကတွာ၊ ချွန်းကဲ့သို့ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အမိဂတတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝေဇ
 မေန္တော၊ မြီးမွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာရဒါတိဂါထံ၊ ဝိသာရဒါဟူသောဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိသာရဒါခေါတိ၊
 ဝိသာရဒါခေါဟူသည်ကား၊ ကေသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝိဂတသရန္တော၊
 ကင်းသောရှံရှာခြင်းရှိသော၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မာတုစ၊ အမိ၏လည်းကောင်း၊
 အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တာမိဂမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ
 သဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသဝုတ္တဘာဝံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သား
 တော်စစ်အဖြစ်ကို၊ ဥလ္လပေန္တိ၊ ပြောကြားလိုရကား၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဘဂိ
 နိတိ၊ ဘဂိနိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို

၁၁၂ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဩဝါဒဘူတံ၊ အဆုံးအမ
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အဘဏိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရမံ၊ လွန်
 စွာ၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိသယဒါဇေဝ၊ ရှံ၊
 ရှားခြင်းကင်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်၊ အပ္ပိဟာနုန
 ဆွေမျိုးညာတိမရှိရောင်တကား၊ မယိဝိ၊ ငါ၌၎င်း၊ တဝုတ္တကေဝိ၊ သင်၏
 သား၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပိဟာအဗန္ဓဝါမညေ၊ ဆွေမျိုးညာတိမရှိရောင်တ
 ကား၊ ဧတေနပရိကပ္ပနေနဝါ၊ ဤသို့ကြံစည်သဖြင့်လည်း၊ ကိ၊ အဘယ်အ
 ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဝနထောတေနဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဝနထောတေနဝိဇ္ဇတိဟူသည်
 ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒိကော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော၊ ဝနထော၊ တရားသည်၊ တဝ
 သန္တာနေ၊ သင်၏သန္တာန်၌၊ နတ္ထေဝ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ယာ၊ အကြင်
 အမိသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ တဝက္ခယေ၊ တဝ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ နိယောဇေယိ၊
 တိုက်တွန်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ယောဇိတာကာရေန၊ တိုက်တွန်းသော အခြင်းအရာဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ပဗ္ဗိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရ
 ကား၊ ပရိယန္တကတန္တိ၊ ဩသာနဂါထံ၊ ပရိယန္တကတံဟူသော အဆုံးဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ မြက်ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်၊ သုဝိညေယျာဝ၊ ထိလွယ်သည်သာတည်း၊ ဝဗ္ဗတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဈာ
 နာ၊ ဝဗ္ဗမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒိကဿပတ္ထေရဂါထာ၊

၀၁ အတ္ထာယဝတမေတိအာဒိကာ၊ အတ္ထာယဝတမေဤသို့အစရှိသောဂါ
 ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နဒိကဿ
 ပတ္ထေရဿ၊ နဒိကဿပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤနဒိ
 ကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏
 အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ဒါနသီလ
 အစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပဗိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိ
 သော်၊ ပရမုတ္တရဿ၊ မရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒ္ဒိကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၁၃

နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗတ္တံ၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ရောပိတဿ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သော၊
 အဗ္ဗရက္ခဿ၊ သရက်ပင်၏၊ ခနောသိသာဝဏ္ဏံ၊ ဆေးဇလင်းခြင်းသိလာအ
 ဆင်းနှင့်တူသော၊ ပဌဗုဒ္ဓံ၊ ရှေးဦးစွာသိသော၊ ဧကံအဗ္ဗပလံ၊ တလုံးသော
 သရက်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသာသည်၊
 တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုသို့သရက်သီးလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ မဂဓရဇ္ဈေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍားမျိုး၌၊ ဥရုဝေ
 ဇ္ဇကဿပဿ၊ ဥရုဝေဇ္ဇကဿပ၏၊ ဘာတာ၊ အပ်ကိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဝယပ္ပဗ္ဗတ္တော၊ ကဆွဲမြောက်နှစ်မြောက်အရှယ်ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ နိဿရဏဣာသယတာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်
 ခြင်း၌၊ ကလွန်သော အလိုသန္တ အာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရာဝါသံ၊
 အိမ်ရာ ထောင်သောလူ၏၊ ဘောင်၌နေခြင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
 ၍၊ တိဟိတာပသသတေဟိ၊ သုံးရာသောရသေ့တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နေရဉ္စ
 ရာယနဒိယာ၊ နေရဉ္စရာဖြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခန်း
 ကို၊ မဒပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဟိ၊ အကြောင်းအထူးပြဆိုဦး
 အံ့၊ အဿ၊ ထိုနဒ္ဒိကဿပအား၊ နဒိတိရေ၊ မြစ်ကမ်း၌၊ ဝသနတောစ၊ နေခြင်း
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကဿပဂေါတ္တတာယစ၊ ကဿပ၏အနွယ်ဖြစ်
 သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နဒိကဿပေါတိသမညာ၊ နဒိကဿပဟူ
 သောအမည်သည်၊ အဘာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သပ
 ရိသဿ၊ သရိသတ်နှင့်တကွသော၊ တဿ၊ ထိုနဒ္ဒိကဿပအား၊ ဧဟိတိက္ခု၊
 ဘာဝေန၊ ဧဟိတိက္ခု၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
 တော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓက၌၊ အာဂတမေဝ၊
 လာသည်သာလျှင်တည်း၊ သော၊ ထိုနဒ္ဒိကဿပသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တသုတ်ကိုဟောတော်
 မူသောအဆုံး၌၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အဗ္ဗပလိယမထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။

ဥတ္တမံယသံ၊ မြတ်သောအကျော်အစောကို၊ ဓာရတော၊ ဆောင်သော
 လောကဓမ္မဿ၊ လောကထက်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ တာဒိနေ၊ တာဒိ

၁၁၄ လေ့ကျင့်သောအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ဝိစရန္တယ၊
 ကြွသွားတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓယ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အဂ္ဂဗလံ၊ သရက်သီးဦးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၏။ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ ကြည်
 ညီစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျယ၊ မြတ်သောအလှူကို
 ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝီရယ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သတ္တု
 နော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ ကပ်လှူ
 ပြီး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အခြေနှစ်ခြောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူ
 သော၊ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လောလသုံးခွင် သုံးသုံးပြင်၌ကြီးမြတ်တော်မူသော၊
 နရာသထံ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ တေနကဗ္ဗေန၊
 ထိုသရက်သီးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဇယပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်း
 ရှုံးခြင်းကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အဝလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 အရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ
 မှ၊ သတသဟသေ၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်
 စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ပဿံ၊ အကြင်သရက်သီးကို၊ အဒဒိံ၊
 ကပ်လှူတူးပြီး၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုသရက်သီးလှူဒါန ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 နဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရတူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ အပါယ်
 လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ အဂ္ဂဒါနယ၊ သရက်
 ဦးလှူဒါနကောင်းမှုလျှော၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပ၊ ဗုဒ္ဓယ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတေပန၊ တည်သည်ရှိသော်ကား၊
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်
 ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဗိဗ္ဗိသမုန္တော၊ ကိပ္ပနမုခေန၊ ပယ်
 ခွါအပ်ပြီးသော မှားသောအယူကိုကြားခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထာယဝ
 တမေဗုဒ္ဓေါ၊ လ၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဝေါတိ၊ အတ္ထာယဝတမေဗုဒ္ဓေါ၊ လ၊ နတ္ထိဒါနိ
 ပုနတ္တဝေါဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်
 မူ၏။ မေမမ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဝေတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ နေရဇ္ဇရံ၊ နေရဇ္ဇရာအမည်ရှိသော၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊ အဂါ၊ ကြွ
 တော်မူလာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယသ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒိကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၁၅

ဓာရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်
သောအယူကို၊ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ပယ်ရပြီး၊ ပုဏ္ဏာဝဝေ၊ ပုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်
ကုန်သော၊ ယညေ၊ ယဇ်တို့ကို၊ ယဇိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊
မီးပူဇော်ခြင်းကို၊ ဇဟိ၊ စွန့်ပြီးသော၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသ
ရာဝင်္ဂိမှစင်ကြယ်၏ဟု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညဉ္ဇန္တော၊ အောက်မေ့၏၊ ပုဏ္ဏုန္တေနော၊
ပုဏ္ဏုဇဉ်သည်၊ အန္တိဘူတော၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ချိုတဲ့၏၊ ဒိဋ္ဌိဂဟန
ပက္ခန္ဓော၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောတော့ရှိသို့ပြေးဝင်၏၊ ပရာမာသေန၊ မှားသော
သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ မောဟိတော၊ မိုက်မဲ့တွေဝေသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏၊
အသုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝင်္ဂိမှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ သံသုဒ္ဓိ၊
သံသရာဝင်္ဂိမှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍၊ မညိ၊ မှတ်ထင်၏၊ အဝိဒ္ဓ
ဘု၊ ပညာမယှဉ်ပုဏ္ဏုဇဉ်သည်၊ အန္တိဘူတော၊ အဝိဇ္ဇာမောဟဖြင့်ကန်း၏၊
မေ၊ ငါအား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီး
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ ပျက်ဆီးဖောက်
ခွဲအပ်ကုန်ပြီး၊ ဧက္ခိဏယျုပ္ပိ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသောမြတ်သောအလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇူဟာမိ၊ ပူဇော်၏၊ ကထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမိ၊
နှိမ့်ပါ၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မောဟာ၊ မော
ဟတို့ကို၊ ပဟိန္နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝ၌တပ်တတ်သောတ
ဏှာတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီး၊ ဇာတိသံသာရော၊ အဘန်တ
လဲလဲဖြစ်ကတ်သော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အစရှိသော သံသရာသည်၊ ဝိက္ခိ
ဏော၊ ကုန်ပြီး၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဝေ၊ ဘဝသစ်က စတင်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အတ္ထာယဝတမေတိ၊ အတ္ထာယဝတရမေဟူသည်
ကား၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဟိတာ
ယ၊ စိပွားခြင်း၌၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားတည်း၊ နဒိ၊ နေရဉ္စရံအဂါတိ၊ နဒိ၊ နေရဉ္စရံအဂါဟူသည်ကား၊ နေရဉ္စ
ရာသင်္ဂါတံ၊ နေရဉ္စရာဟုဆိုအပ်သော၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်
မူလာ၏၊ တဿာနဒိယာ၊ ထိုမြစ်၏၊ ဝီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘဝတု၊
အစ်ကိုဖြစ်သော၊ ဥရုဝေဠကဿပဿ၊ ဥရုဝေဠကဿပ၏၊ အဿမံ၊
ကျောင်းသင်ခန်းသို့၊ ဥပဝတော၊ ကပ်လေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ ဂါထာလာချက် မိပ္ပါယ်နက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဝရတ္ထ
မတ္တံ၊ အကြင်ဆိုကာမျှသောစကားကို၊ ဝိဝရိတံ၊ ဖွင့်အံ့သော၌၊ ယဿာ

ဟန္တိအာဒိ၊ ယဿဟံဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ယဿာတိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ အဂတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခမ္ဘံသုတ္တံ
နာတိ၊ ခမ္ဘံသုတ္တံနဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စပဒိုသံယုတ္တံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်
စပ်ယှဉ်သော၊ ခမ္ဘံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏိတွာ၊ နာရ၏၊ သောတန္တိရာနု
သာရေန၊ သောတန္တိရာသို့၊ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပလသိတွာ၊ ရ၏၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိံဝိဝဇ္ဇယိန္တိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံဝိဝဇ္ဇယိဟူသည်ကား၊ ယညာဒိဟိ၊ ယဇ်ပူဇော်
ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝင်္ဂမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဝိပရိ
တဒဿနံ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်မြင်ခြင်းကို၊ ပဇဟိ၊ ပယ်ခွါပြီး၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ ဝိဝဇ္ဇယိန္တိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံဝိဝဇ္ဇယိဟူ၍၊ ဂုတ္တမေဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝိပ္ပာရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ဒဿတံ၊ ပြအံ့သော
ငှါ၊ ယဇိန္တိအာဒိ၊ ယဇိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယဇိဥစ္စာဝစေ ယညေတိ၊ ယဇိဥစ္စာဝစေယ
ညေဟူသည်ကား၊ ပါကဓုယညေ၊ အထူးထူးသော ထင်ရှားသောယဇ်
တို့ကို၊ ထောမေယျဇပွေယျာဒိကော၊ ထောမေယျယဇ် ဇပွေယျယဇ်အစ
ရှိကုန်သော၊ နာနာဝိဓေ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော၊ ယညေ၊
ယဇ်တို့ကို၊ ယဇိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံဇဟိအာဟန္တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံဇဟိ
အဟံ ဟူသည်ကား၊ တေသံယညာနံ၊ ထိုယဇ်တို့ကို၊ ယဇနဇေသနး
ပူဇော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဟုတိ၊ ပူဇော်သူဟုကို၊ ပဂ္ဂဏှန္တော၊
ပြီးမြောက်ထောက်ပံ့သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိဇရိ၊ လုပ်ကျွေးပြီးသော
သုဒ္ဓိတိ၊ ခညန္တောတိ၊ သောသုဒ္ဓိတိ၊ မညန္တောဟူသည်ကား၊ သောယည
ကိရိယာ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုသည်၊ အဂ္ဂိပါရိစရိယာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေး
ခြင်းသည်၊ သုဒ္ဓိဟေတုဘာဝတော၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
ကြောင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ
အားသံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝင်္ဂမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်၊ အန္တိဘူတော၊ ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ အန္တိဘူ
တော၊ ပုထုဇ္ဇနောဟူသည်ကား၊ ပညာစက္ခုဝေကလ္လေန၊ ပညာစက္ခုကန်း
သဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇန္တတာယ၊ အဝိဇ္ဇာမောဟဖြင့် ကန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အန္တိဘူတော၊ အရိက်အတိဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝနတ္တဟနပဗ္ဗတဂ္ဂဟနာနိနိယ၊ တော၌ပေါက်သော ချုံတောင်၌

၅-မဉ္ဇူကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒ္ဒိကဿပတ္တေရဂါယာ၊ ၁၁၇

ပေါက်သောချုံအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ခုရာတိက္ကမနဋ္ဌေန၊ လွန်မြောက်နိုင်
 ခဲကူးခပ်နိုင်ခဲသောသဘောအနက်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိယေဝ။ ဒိဋ္ဌိသည်ပင်လျှင်၊
 ဧဝဟနံ၊ တောချုံတည်း၊ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောတောချုံသို့၊ ပက္ခန္ဓောအနု
 ပဝိဋ္ဌော၊ ပြေးဝင်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂဟနပက္ခန္ဓော၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဂဟနပက္ခန္ဓမည်၏။ ပရာမာသေနာတိ၊ ပရာမာသေနဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
 သဘာဝံ၊ တရားသဘောကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူ
 သည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရာမသနတော၊ မှားသောအား
 ဖြင့်သုံးသပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရာမသသင်္ခါတေန၊ မှားသောအားဖြင့်
 သုံးသပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသေန၊ ဖောက်ပြန်သောနှလုံး
 သွင်းခြင်းဖြင့်၊ မောဟိတောတိ၊ မောဟိတောဟူသည်ကား၊ မုဉ္ဇဘာဝံ၊
 မိုက်မဲ့တွေဝေသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝိတော၊ ရောက်စေအပ်၏။ အသုဒ္ဓိ
 မညိံသံသုဒ္ဓိန္တိ၊ အသုဒ္ဓိမညိံသံသုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ သံသရာ
 ဝဋ်မှမစင်ကြယ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောယဇ်ဇုဇာတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊
 သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏ဟူ၍၊ မညိ၊ မှတ်
 ထင်၏။ အမညိ၊ မှတ်ထင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မှတ်ထင်ရာ၌၊ အန္တိဘူတော
 အဝိဒ္ဓသုတိ၊ အန္တိဘူတောအဝိဒ္ဓသုဟူ၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟာ၊
 ဆို၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အန္တိဘူတော၊ အမိုက်အတိဖြစ်၏။ တတော
 ဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မစ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်လျှင်သောသမထဝိပဿနာ
 အစရှိသောတရားကိုလည်းကောင်း၊ ယုတ္တပယုတ္တဉ္စ၊ လွန်စွာအားထုတ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အဝိဒ္ဓိံ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မညိံ၊ မှတ်ထင်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟိနာမေတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟိနာမေ
 ဟူသည်ကား၊ သတ္ထု၊ သမ္မုခါ၊ ဘုရားမျက်မှောက်တော်အောက်၌၊ စတု
 သစ္စဂတ္တံ၊ သစ္စာလေးပါးအတွင်းဝင်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားတော်
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ၊ ကျင့်
 သော၊ ဧဝံဘူတဿပန၊ ဤသို့ဖြစ်သောငါ့အားကား၊ အရိယမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ
 ယာ၊ အရိယမဂ်တည်းဟု ဆိုအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန ဝသေန၊
 သမုဇ္ဈေဒပဟာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ငဟိနာ၊ ငယ်အပ်၏။
 ဘဝါတိ၊ ဘဝါဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝါဒယော၊ ကာမဘဝအစရှိရှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ကိုးပါးသောဘဝတို့

၁၁၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကို၊ အရိယမဂ္ဂသတ္တေန၊ အရိယမဂ်သးသန်လျက်ဖြင့်၊ ဝိဒါလိတာ၊ ဖျက်
ဆီးအပ်ကုန်၏၊ ဝိဒ္ဓံသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ ဇုဟာမိဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိ၊
ဇုဟာမိဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိဟူသည်ကား၊ အာဟုနေယျာဒိကေ၊ ပူဇော်ဘွယ်
အစရှိသည်၌၊ ဆေတွာ၊ စွန့်၍၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
ကဿ၊ လောကသုံးပါးထက်၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတာယဝ၊ မြတ်သောအလှူ
ကိုခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊
ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဝိဟနတောစ၊ လောင်တတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ခုစိုက်
ရမကောင်းမှု ဖောင်လောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒက္ခိဏေယျုပ္ပိ
အမည်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇုဟာမိ၊ ပူဇော်ရပြီ၊
ပရိစရာမိ၊ ပူဇော်ရပြီ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ တယိဒံဝံဇ္ဇဒံဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဒမိနဝနိတမထိတ သပ္ပိအာဒိနိရ
ပေက္ခံ၊ နှိုင်းဆီဦးရက်တက်သောပတ်အစရှိသည်တို့၌တွက်ခြင်းကင်း
သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမဿနမေဝ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နမဿာမိတထာဂတာန္တိ၊ နမဿာမိတထာ
ဂတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧသဧသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤသို့ရုံးစီးရှေးဆို
နည်းသည်၊ ယုတ္တော၊ လျှောက်ပတ်လှလေပြီ၊ ဝါအပရောနယော၊ နည်းတ
ပါးကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဇုဟာမိဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိ၊ ဇုဟာ
မိဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိဟူသည်ကား၊ ဒါယကာနံ၊ အလှူပေးသောဒါယကာတို့၏၊
ဒက္ခိကာယ၊ အလှူ၏၊ မဟပ္ပလဘာဝကရဏေန၊ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏
အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဒဟနေနစ
လောင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျုပ္ပိန္နိတုတံ၊ မြတ်သောအလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မီးသဗ္ဗယံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇုဟာမိ၊
လုပ်ကျွေး၏၊ ပရိစရာမိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်ဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပရိစရာမိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဂ္ဂိဒေဝံ၊ မီးနတ်ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊
ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ နမဿာ
မိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိဝေဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိစရာမိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ မောဟာသဗ္ဗေပဟိနာ
မေတိ၊ မောဟာသဗ္ဗေပဟိနာမေဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာ
တာဒိဘောဒါ၊ မသိခြင်းစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ မောဟာသဗ္ဗေဟတို့ကို၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊
သမုတ္တိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝါ၊ တစ်ခါအသစ်

၂-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒိကဿပတ္ထေရဂါထာ။ ၁၁၉

မဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဒေသုသုံးပါးသောပုဒ်တို့၌လည်း၊
မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ဟင်္တအပ်
၏။ နဒိကဿပတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နဒိကဿပမထေရ်၏ ဂါထာ
အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-ဂယာကဿပတ္ထေရဂါထာ။

ပါတောမဇ္ဈိန္ဒကန္တိ အာဒိကာ၊ ပါတောမဇ္ဈိန္ဒကံ ဤသို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂယာ
ကဿပတ္ထေရဿ၊ ဂယာကပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဗ္ဗိ
ဤဂယာကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား
ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝေဒ္ဓိပ
နိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသသံ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဣတော
ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တ ဘဒ္ဒကေတိ သေကဗ္ဗေ၊ သုံးဆူတကန္တ ဘထက်၌၊ သိဝိဿ
သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣလေ၊ လက်
ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညတံ၊
အထူးမြတ်သ်ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿရ
ဏဏ္ဍာသယတာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ကဲလွန်သောအလို
ဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏တောင်
ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရှင်ပြု၍၊ အရညာယတနေ၊ လူသူဝေးကွာမြိုင်တောသာ၌၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်း
ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ဝနမူလဗလောဟာရော၊ တော
၌ဖြစ်သောအမြစ်အခင်းသာအစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသထိ၊ နေ၏၊
တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကော
အရုတိယော၊ အတော်မလျှောက်တယောက်အထည်းတည်း၊ တဿ၊ ထို
ကာယပဏ္ဍိ၊ အဿမသမိပေန၊ သင်ခမ်းကျောင်းအနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ
တော်မူလာ၏၊ သော၊ ထိုဂယာကဿပသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ
သကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော

၀၂၀။ ထေရုဂ်'သာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

အရပ်၌၊ဦးတော၊တည်လျက်၊ဝေလံ၊အခါကို၊ ဩလောကေတွာ၊ဩည၌၊
မနောဟရာနိ၊စိတ်နှလုံးကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ကောလဗလောနိ၊ဇီးသီး
တို့ကို၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနေသိ၊ကပ်ယူ၏၊ သော၊ထိုဂယာ
ကဿပသည်၊ တေန ဝုညကဗ္ဗေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဇန္တော၊ကျင်လည်
ရသည်ဖြစ်၍၊ဣတ္ထိ'ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊
တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊နိဿရဏဣာသယ
တာယ၊ သံသရာဝဋ်မှတွက်မြောက်ခြင်း၌ကဲလွန်သော အလိုဆန္ဒအာသ
ယရှိသည်ဖြစ်၍၊ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာ
ယ၊ပယ်စွန့်၍၊တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ရဟန်း
ပြု၍၊ဒွိဟိတာပသသတေဟိ၊နှစ်ရာသောရသေ့တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ'၊တကွ၊ဂယာ
ယံ၊ဂယာမြစ်နား၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဟိ၊စကားအထူးပြဆိုဦးအံ့၊ အဿ၊
ထိုဂယာကဿပအား၊ ဂယာယံ၊ဂယာမြစ်နား၌၊ ဝသနတောစ၊နေခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ကသံပဂေါတ္တတာယစ၊ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂယာကဿပေါတိသမညာ၊ ဂယာကဿပဟူ
သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဂယာကဿပသည်၊
ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊တကွ၊
ဇေတိသိက္ခုဥပသမ္ပဒံ၊ဇေတိသိက္ခုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒတွာ၊ပေးတော်မူ၍၊
အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊အာဒိတ္တသုတ်ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ဩဝဒိယ
မာနေ၊ဆုံးမသည်ရှိသော်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာယံ၊တည်
လေ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပါနေ၊ကောလဒါယကမထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ တဒါ၊ထိုသိခိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
အဇိနစမ္ပနိဝတ္တော၊သစ်နက်ရေကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါကစီရဓရော၊လျှော်
တေကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ခါရိကံ၊ ပရိက္ခရာပန်ပြည့်သောထမ်းပိုးကို၊ခဏ
ရယိတွာနု၊ဆောင်၍၊ကောလံ၊အိမ်ဇီးသီးကို၊အဿမံ၊သစ်ဇီးကျောင်းသို့
အာဟာသိ'။ ဆောင်ပြီး၊ ဇိနေ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူသော၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဗြိသမယေ၊ထိုအခါ၌၊ဧကော၊တယောက်
အထည်းတည်း၊ အဒုတိယော၊အပတ်မပါဘဲ၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ စောတေန္တော၊ တောက်ပလျက်၊ မမ၊ငါ၏၊ အဿမံ၊ သစ်ဇီး
ကျောင်းသို့၊ဥပဂန္တိ၊ကြွတော်မူလာ၏၊ ။သကံစိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို၊ ပသာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၅-ဇယသကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၁

ဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ သပ္ပတံ၊ အရောင်ရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်ကို၊ အဘိ
ဝါဒိယ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့
ဖြင့်၊ ပဋ္ဌယျ၊ ချီမြှောက်၍၊ ကောလံ၊ ဇီးသီးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
အဒေါသိ၊ လှူပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိံ၊ သေကဗွေ၊ သုံး
ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်အိမ်ဇီးသီးကို၊ အဒ
ဇိံ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုဇီးသီးလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း
တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ကောလဒါနဿ၊ အိမ်ဇီးသီးလှူရခြင်း၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိကေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏။

အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတေပန၊ တည်သည်ရှိသော်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ် မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စ
ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပါပပဝါဟနကိတ္တနမုခေန၊ မကောင်းမှုကို ဆေး
လျှော်ခြင်းကို ကြားခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါတောမဇ္ဈိန္နိကံသာယံ၊ ပ၊ ကတံ
ဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ ပါတောမဇ္ဈိန္နိကံသာယံ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿ သာသနံ
ဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဿာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ
၏၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိန္နိကံ၊ ပွန်းတည့်အခါ၌
လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဝသဿာယိက္ခတ္တံ၊
တနေသုံးကြိမ်၊ ဂယာဗဂ္ဂုယာ၊ တပေါင်းလဥတ္တရပရမိုက် နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်
၍နှစ်တိုင်း ရေချိုးသဖြင့် မကောင်းမှုကို ဆေးလျှော်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်
ဂယာဗဂ္ဂု အမည်ရှိသော၊ ဂယာယ၊ ဂယာသိပ်၌၊ ဥဒကသောတံ၊ ရေအ
ယဉ်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဩတရိံ၊ သက်ဆင်းပြီး၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသုဇာ
တိသု၊ တပါးသောအဖြစ်တို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှု
ကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ဣမ၊
ဤဖြစ်၌၊ ပဝါဟေမိ၊ ရွတ်လေပြီဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇေဝိဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူ
ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဓမ္မတ္ထသဟိတပဒံ၊ သဒ္ဓါအနက်နှင့်တကွဖြစ်
သောပုဒ်ရှိသော၊ သုဘာသိတံ၊ စင်စစ်သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း
ကိုကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ပါစံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်

၀၂၂ ယေရုရှလံအဓမ္မကထာနိသျှ-တ ခိလ တွေ။

ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တထံ၊ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်နှင့်သော။ ယာထာ
ဝကံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာဖြစ်စေအပ်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို
ထင်စွာပြတတ်သော၊ အတ္တံ၊ ဒုက္ခသမုဒယအစရှိသောအနက်ကို၊ ယောနိ
သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခိသံ၊ ပရိညေယျအစရှိသောအားဖြင့်ဆင်
ခြင်ပြီး၊ နိဗ္ဗာတသဗ္ဗပါပေါ၊ ဆေးလျော်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၊
အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ နိမ္မလော၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးတို့မှကင်း၏၊ ပဟ
တော၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိ၏၊ သမိ၊ စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်
ရှိ၏၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ သုဒ္ဓဿ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ
အလုံးစုံသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်တော်မူသော
တရား၏၊ ဓါယာဒေါ၊ လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အဓမ္မကိုခံယူ
တတ်သော၊ ဩရသောပုတ္တော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်စင်သည်၊ အမှီ၊
ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ သောတံ၊ ရေအယဉ်သို့၊ ဩဂယျ၊
သက်ဝင်၍၊ သဗ္ဗပါပံ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟယိ၊ ဆေးလျော်
ရပြီး၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂမိ၊ ရပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
စွာတရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ထိုက်နာရပေပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဌမဂါထာယ၊
ပဌမဂါထာ၏၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ပါတော၊
နံနက်နေထွက်သောအခါ၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနဝေလာယံ၊ နံနက်နေထွက်သော
အခါ၌၊ မဇ္ဈိနိကေ၊ မွန်းတည့်အခါ၌၊ မဇ္ဈဝေလာယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌၊ သာ
ယနဝေလာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသဿတိက္ခတ္တံ၊ တ
နေ့သုံးကြိမ်၊ တယောဝါရေ၊ တနေ့သုံးကြိမ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊
ဩတရိ၊ သက်ဆင်းပြီး၊ ဩဂါဟံ၊ သက်ဆင်းပြီး၊ ဩတရန္တောစ၊ သက်
ဆင်းသော်လည်း၊ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်
မရှိတစုံတခုသောဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ယဒါဝါတဒါဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြား
ငြားသောဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ နဩတရိ၊ မသက်ဆင်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ ဂယာ၊ ဂယာဖြစ်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပါပ
ပဝါဟနံ၊ မကောင်းမှုကိုဆေးလျော်ရာဖြစ်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသဗ္ဗ
တေ၊ လူတို့သည်သမုတ်အပ်သော၊ ဂယာတိတ္ထေ၊ ဂယာဖြစ်ဆိပ်၌၊ ဂယာ
ဝတ္ထုယာ၊ ဂယာဖြစ်အမည်ရှိသော၊ ဂယာဗုပ္ပနာမကေ၊ ဂယာဗုပ္ပအမည်
ရှိသော၊ ဗုပ္ပနမာသဿ၊ တပေါင်းလ၏၊ ဥတ္တရဗုပ္ပနက္ခတ္တေ၊ ဥတ္တရဗုရင်္ဂ
နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော တပေါင်းလပြည့်နေ့၌၊ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်တိုင်း၊ ဥဒ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်- ၁၅-ဂယံကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၃

ကောရော ဟနံ၊ ရေသ္မိသင်္ကဆင်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တံ၊ ငြိမ်ဖန်ယွင်းအား
ထုတ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤကားအကျဉ်းဖြစ်သောအ
နက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယေနာမိပ္ပာယေန၊ အကြင်
အလိုဖြင့်၊ ဥဒကောရောဟနံ၊ ရေသ္မိသင်္ကဆင်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တံ၊ အတန်
တလဲလဲအားထုတ်၏၊ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို၊ ဒဿတံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊
ယံမယာတိဂါထံ၊ ယံမယာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါ
ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဣတော၊ ဤအ
ဖြစ်မှ၊ အညာသုဇာတိသု၊ တပါးသောအဖြစ်တို့၌၊ ယံပါပကမ္ဘံ၊ အကြင်မ
ကောင် မှုကံကို၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းပူခဲ့ဘူး၏၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဣဂေယာတိတ္ထေ၊ ဤဂယာမြစ်ဘက်၌၊ ဣမိဿာဂေယာပဂ္ဂုယာ
ဤဂယာပဂ္ဂု အမည်ရှိသောဥတ္တရပရဂျနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော တပေါင်းလ
ပြည့်နေ၌၊ ဣမိနာဥဒကောရောဟနေန၊ ဤရေသ္မိသင်္ကဆင်းသဖြင့်၊ ပဝါဟော
မိ၊ ရှော၏၊ အပနေမိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဝိက္ခာလေမိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ ဝုဇေ၊ ထုရားသာ
သနာတော်သို့ဆည်းကပ်သည်မှ၊ ရှေးကာလ၌၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ ပဂမနတော၊
ထုရားသာသနာတော်သို့ဆည်းကပ်သည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိတ်လွန်ကာလ
၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပေါက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ ဧဝံ၊ ပရိပရိ
ဒတဿနေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပေါက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ အဟု၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မတ္ထသဟိတံပဒန္တိ၊ ဓမ္မတ္ထသဟိပဒံဟူသောဤညွှန်း
ခြင်းသည်၊ ဝိဘတ္တိ၊ အလောပေန၊ ဝိဘတ်မကျသောအားဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊
ညွှန်းခြင်းတည်း၊ ဓမ္မေန၊ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထေန၊ အဋ္ဌက
ထာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟိတကောဋ္ဌာသံ၊ တကွဖြစ်သောအရကို၊
အာဒိတော၊ အစမှ၊ မဇ္ဈတော၊ အလယ်မှ၊ ပရိယာသနတော၊ အဆုံးမှ၊
ဓမ္မပသံဟိတံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဧကန္တေန၊ စင်
စင်အားဖြင့်၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာဝဋ် ကျော့ကွင်းညွတ်မှလွတ်မြောက်
ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝစ
နံ၊ ထုရားစကားတော်ကို၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပစနံ၊ ထုရားစကားတော်ကို၊ သုတွာ
နံ၊ ကြားနာရ၍၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ပကာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သောတရားတော်သည်၊ ပရမတ္ထသဘာဝေန၊ ပရမတ္ထသဘောအား
ဖြင့်၊ တစ္ဆဘာဝတော၊ မဘောက်မပြန်မှန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထံ၊
တထမည်၏၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဝတ္တိတဥပါယေန
ဘာဝေန၊ ဖြစ်စေအပ်သောအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတတော၊ ထင်

၁၂၄ လေရဂါသာအဗ္ဗကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

စွာပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာဝကံ၊ ယာထာဝကမည်၏၊ ဒုက္ခာဒိ
 အတ္ထံ၊ ဒုက္ခအစရှိသောအနက်ကို၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဥပါယေန၊
 အသင့်အားဖြင့်၊ ပရိညေယျာဒိတာဝေန၊ ပရိညေယျအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊
 မစ္စဝေက္ခိတံ၊ ဆင်ခြင်အပ်ပြီး၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 အပ်၏၊ သမုဒယော၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပပာ်အပ်၏၊ နိရော
 ဇော၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂ
 သစ္စာကို၊ သာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို၊
 အဝေက္ခိ၊ ဆင်ခြင်ပြီး၊ ဉာဏစက္ခုန၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ပဿိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ
 ပြီး၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးတွင်း၍သိပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ နိန္နာတသဗ္ဗပါပေါဒ္ဓိတိ၊ နိန္နာတသဗ္ဗပါပေါဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စတ္တာဝေ၊ ထိုးတွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂဇလေန၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောရေ
 ဖြင့်၊ ဝိက္ခာလိတ သဗ္ဗပါပေါ၊ ဆေးလျှော် အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော
 မကောင်းမှုရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့ဆေးလျှော်ပြီးသောမ
 ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရာဂမလာဒိနံ၊ ရာဂမလာအစရှိ
 သော အညစ်အကြေးတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မဖြစ်သဖြင့်၊ နိမ္မလတ္ထာ၊ ကင်း
 သော အညစ်အကြေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမ္မလော၊ နိမ္မလမည်၏၊
 တတောဝေပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာယ၊ ထိုသို့စင်ကြယ်သောကိုယ်
 အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရတော၊ ပရတမည်၏၊ ပရိသုဒ္ဓ
 ဝစိသမာစာရတာယ၊ စင်ကြယ်သောကောင်းသောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သုစိ၊ သုစိမည်၏၊ သုပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရတာ
 ယ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော နှလုံးအကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ သုဒ္ဓေါ၊ သုဒ္ဓမည်၏၊ သဝါသနသဗ္ဗကိလေသမလိသုဒ္ဓိယာ၊ ဝါသ
 နာနှင့်တကွအလုံးစုံသော ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 လောကုတ္တရဓမ္မဒါယဿ၊ လောကုတ္တရာတည်းဟူသောတရားအမွေကို၊
 အာဒိယနတော၊ ခံယူတတ်သောကြောင့်၊ ဒါယာဒေါ၊ ဒါယာဒမည်၏၊
 တဿဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဒေသနာဉာဏသမုဋ္ဌာနဉာဏဝါ
 ယမဇနိတာဘိဇာတိတာယ၊ ဒေသနာဉာဏ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော
 ရင်တော်၌လုံ့လသည် ဖြစ်စေအပ်သောမြတ်သောစာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဩရသောဝုတ္တော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်စပ်သည်၊ အမှိ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-ဂယာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၅

ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 ဝုနပိ၊ ထာဝန်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊
 နှာတကတာဝမေဝ၊ ဆေးလျော်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိတာဝေထံ၊
 ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ဩဂယှာထိ၊ ဩသာနဂါထံ၊ ဩဂါယှဟူသောအဆုံးဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩဂယှာထိ၊ ဩဂယှဟူ
 သည်ကား၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အနုပဗ္ဗိသိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ အဋ္ဌကိ
 ကံသောတန္တိ၊ အဋ္ဌကိကံသောတံဟူသည်ကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိဟိ၊ သမ္မာဒိ
 ဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌကံသမောဒါနတူတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးဖြင့် ပေါင်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂသောတံ၊ မဂ်တည်းဟူသောရေအယဉ်ကို၊ သဗ္ဗ
 ပါပံပဝါဟိန္တိ၊ သဗ္ဗပါပံပဝါဟိ'ဟူသည်ကား၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ
 သော၊ ပါပမလံ၊ မကောင်းမှုတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ပက္ခာလေ
 သိ၊ မျှောပြို၊ အရိယမဂ္ဂဇေယပဝါဟနေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောရေ၌
 ဆေးလျော်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထနှာတကော၊ ပရမတ္ထသတောအားဖြင့် ဆေး
 လျော်သည်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်
 တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အဇ္ဈာဂမိ၊ ရောက်ပြီ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်ရပေ
 ပြီ။ ။ဂယာကဿပတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဂယာကဿပ မထေရ်၏ဂါ
 အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-ဝဏ္ဏလိတ္ထေရဂါထာ၊

ဝါတရောဂါဘိနိတောတိအာဒိကား၊ ဝါတရောဂါဘိနိတော ဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 ဝဏ္ဏလိတ္ထေရဿ၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂထာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊
 ဤဝဏ္ဏလိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေ့ရှေးသောဘုရားရှင်တို့
 ၏အယံ တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကု
 သိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော
 ဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာ
 ဖွေသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ သက်သက်တော်၌၊ ဟံသာဝတီနဂရေ၊
 ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊

ထိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
သတ္တုသန္တကံ၊ သုရားမျက်မှောက် ထံတော်အောက်သို့၊ ဂန္ထန္တေဟိ၊
သွားကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၍၊ ဌိတော၊
တည်လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာစဉ်၊ ကေံဘိက္ခု၊ တ
ယောက်သောရဟန်းကို၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊
အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
စွာသုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာ
ထူးကို၊ ပဿန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ သတ္တာဟံ၊ ရန်စွာရက်ပတ်လုံး၊ မဟာ
ဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြု၍၊ သတ္တာ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာသုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထုလိ
၏၊ အနန္တရာယ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဗျာကရိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သောဝိ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်
လည်း၊ ယာဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်
ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဝတ္ထုလိနာမံ၊ ဝတ္ထုလိဟူ
သောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဝတ္ထုလိသတို့သားသည်၊
ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တယောပေဇေ၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့ကို
ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊
အပြီးအဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊
ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ရူပကာယဿ၊ အဆင်းရူပကာယတော်၏၊ သမ္ပတ္တိ
ဒဿနေန၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုမြင်သဖြင့်၊ အတိန္တော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊
သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာသုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တက္ကသာလျှင်၊ ဝိစရတိ၊ တည်
လည်၏၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
လျက်၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ ဒဠု၊ ဖူးမြင်
အံ့သောဌ၊ နုလဘိဿာမိ၊ မရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်
စွာသုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဘောဇနဝေလံစ၊
ဆွမ်းစားသောအခါကို လည်းကောင်း၊ သရိရက္ခိစ္စကာလဉ္စ၊ ကိုယ်လက်
သုတ်သင်သောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသကာလေ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-ဝဏ္ဏလိမ္မေရဂါထာ။ ၁၂၇

ကြွင်းသောအခါ၌ယတ္ထ' အကြင်အရပ်၌ဦးတေန၊ တည်သဖြင့်၊ ဒသဗလံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ သက္ကာ၊ ကတ်ကောင်း၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌ဦးတော၊ တည်လျက်၊ အညံ့၊ သူတပါးကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
 ထား၍၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဩဇောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်
 သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သတ္တာ၊ ခေါ်တမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
 ထိုဝဏ္ဏလိမ္မေရဂါထာ၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမေန္တော၊
 င်လင့်တော်မူလျက်၊ ဗဟုကာလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ တသ္မိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၌၊ ရူပဒဿနနေဝ၊ အဆင်းထော်ကိုရှုလျက်ပင်လျှင်၊ ဝိစရေန္တော၊ တွည့်လည်
 သည်ရှိသော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောစကားကိုမျှ၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဝုန၊
 တဘန်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝဏ္ဏလိ၊ ချစ်သားဝဏ္ဏလိ၊ တေ၊ သင်အား၊
 ဣမိနာပူတိကာယေနဣမိပူတိကာယံ၊ ဤအကောင်ပုဂံကို၊ ဗိဇ္ဇေန၊ မြင်သဖြင့်
 ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးအံ့နည်း၊ ဝဏ္ဏလိ၊ ချစ်သားဝဏ္ဏလိ၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ သော၊ ထို
 သူသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်သည်မည်၏၊ ဝဏ္ဏလိ၊ ချစ်သားဝဏ္ဏလိ၊
 ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ပဿန္တောဟိပဿန္တောဇေ၊ မြင်သောသူ
 သည်သာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်သည်မည်၏၊ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို၊
 ပဿန္တော၊ မြင်သောသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်သည်မည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တ
 ဝိ၊ ဆိုသော်လည်း၊ ထေရော၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်သည်၊ သက္ကာဒဿနံ၊ ဘုရားကို
 ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဝန္တံ၊
 သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်
 ခြင်းကို၊ အသတိတွာ၊ မရသည်ရှိသော်၊ နဗုဒ္ဓိယတိ၊ သစ္စာလေးအင်မထိ
 မြင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဿပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါဆိုသောနေ့၌၊ ဝဏ္ဏလိ၊
 ချစ်သားဝဏ္ဏလိ၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်
 ကို၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဏ္ဏလိမထေရ်သည်၊
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဏာမိတေ၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 သဗ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဌာဟံ၊ တည်အံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်
 နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဖိဝိတေန၊ အသက်ရှင်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ယောဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဒဗ္ဗံ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ နလဘာမိ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊

၁၂၀ ထေရဝံသအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဝိဇ္ဇာကုဋေပဗ္ဗတေ။ ဝိဇ္ဇာကုဋေတောင်၌၊ ပပါတဌာနံ၊ ကမ်းပါးပြတ်သို့၊ အဘိရူ
ဟိ၊ တက်လေ၏။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထုလိမ္မထေရ်
၏၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အသံမှ၊ အသသံသံ၊ သက်သာရာကို၊ အလ
ဘန္တော၊ မရခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂပလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ ဥပနိဿပံ၊ အမှီတက
သဟံနိဿယကြောင့်မူလသည်။ နာသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဩဘာသံ၊
အရောင်အလင်းကို၊ ဝိသန္ဓန္တော၊ လွတ်တော်မူလျက်၊ ပါမောဇ္ဇဗဟု
လောဘိက္ခု၊ ပဿန္တောဗုဒ္ဓသာသနော၊ အဓိဂစ္ဆေပဒံသန္တံ၊ သင်္ခါရုပသမံ
သုခန္တံ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဘိက္ခု၊ ပဿန္တောဗုဒ္ဓသာသနော၊ အဓိဂစ္ဆေပဒံ
သန္တံ၊ သင်္ခါရုပသမံသုခံဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊
ဝတ္ထုလိ၊ ချစ်သားဝတ္ထုလိ၊ ဇေယျံ၊ လာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို
ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တောင်၌၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်း
ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊
ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ သင်္ခါရုပသမံ၊ သင်္ခါရုတရားတို့၏ငြိမ်း
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ထေရော၊ ဝတ္ထုလိမ္မထေရ်
သည်။ မေ၊ ငါအား၊ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏၊ ဇေယျံ
အဂ္ဂါနိဝိ၊ လာတွည့်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုလည်း၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဗလဝပီတိသောမနဿံ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း
ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂန္တုမိ၊ လာ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂမနဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်
ကို၊ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်၊ သတ္ထု၊ သမ္ပူ၊ ခေ၊ ဘုရားမျှော်မှောက်ထံ
တော်အောက်၌၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓန္တော၊ ပြေးဝင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမပါဒေန၊ ရှေ့ဦးစွာသောလက်ျာခြေဖြင့်၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်
၌၊ ဌိတောယေဝ၊ တည်ချက်ပင်လျှင်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝတ္ထုဂါထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဂါထာကို၊ အာဂန္တုန္တော၊ ဆင်ဖြင့်
လျက်၊ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်း
ဝီတိကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးနှင့်
ထကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂ်္ဂတ္တဗ္ဗကထာယံဝ၊ အဂ်္ဂတ္တရ၊ အဗ္ဗကထာ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထုနာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-ဝတ္ထလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၉

ယဉ္ဇ၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာသန္တလည်းကောင်း၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဣပေန၊ ပရမတ္ထ
ဒီပနီမည်သောဤအဋ္ဌကထာသန္တကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိန္တေ
ဝတ္ထလိတိအာဒိနာ၊ ကိန္တေဝတ္ထလိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဩဝဓိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်
တောင်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်
စေ၏၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထလိမထေရ်အား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၏၊ ဗလဘာဝ
တောဇေ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာဝိတံ၊ ဝိပဿ
နာအစဉ်သို့၊ နဩတရိ၊ မသက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထို
အခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ကမ္မဗ္ဗာနံ၊ ကမ္မဗ္ဗာန်းကို၊ ဝိသောဓေ
တွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အဒါယိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဖါပေတံ၊ ရောက်စေအံ့သောငှါ၊ နာသက္ခိ
ယေဝ၊ မတတ်နိုင်သလျှင်ကတည်း၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထို
ဝတ္ထလိမထေရ်အား၊ အာဟာရဝေကလ္လေန၊ ဆွမ်းတောစဉ် အစာအာဟာ
ရ၏ချိုခြင်းကြောင့်၊ ဝါတာဗာဓော၊ လေနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနဝါ
တာဗာဓေန၊ ထိုလေနာဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိယမာနံ၊ နှိပ်စက်သည်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမထေရ်ရှိရာဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်
သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။
ဝါတရောဂါဘိနိတောတွံ၊ ဝိဟရံကာနနေဝနေ၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေလူခေ၊ ကထံ
ဘိက္ခုကရိဿသိဘိ၊ ဝါတရောဂါဘိနိတောတွံ၊ ဝိဟရံကာနနေဝနေပဝိဋ္ဌ
ဂေါစရေလူခေ၊ ကထံဘိက္ခု ကရိဿသိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဘိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ ကာနနေ၊ သံတကြည်ကြည် မြည်ရာဖြစ်သော၊
ဝနေ၊ သားဌက်မပြတ် ဆည်းကပ်ရုံမြှင် တောဝနိုင်၌၊ ဝိဟရံဝိဟရန္တော၊
နေသော၊ ဝါတရောဂါဘိနိတော၊ လေနာသည်ဆောင်အပ် နှိပ်စက်အပ်
သော၊ တွံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေ၊ ရခဲသော ပစ္စည်းလေးပါးရှိ
သော၊ လူခေ၊ ရောဂါအား၊ သျှောက်ပတ်သော ဆေးတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်
ခေါင်းပါးသောအရပ်၌၊ ကထံကရိဿသိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း၊ ။ တံ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ထေရော၊ ဝတ္ထလိမထေရ်သည်၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ ဝီတိသုခေနဝိပုလေန၊ ပ၊ ဝိဟရိဿာမိကာနနေဟိ၊ ဝီတိသုခေနဝိပု
လေန၊ ပ၊ ဝိဟရိဿာမိကာနနေဟူ၍၊ စတသောဂါတာ၊ လေးဂါထာတို့
ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဝိပုလေန၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊
ဝီတိသုခေန၊ ဝီတိသုခဖြင့်၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဖရမာနော၊ နှံ့စေ

၁၃၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

လျက်၊ လူခံ၊ ခေါင်းပါးခြင်းသို့၊ အဘိသက္ခောန္တောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊
 ကာနုနေ၊ သံတကြည်ကြည်မည်ရာတစ်ခွင် စုံတောပြင်၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊
 နေပါတော့အံ့၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် တို့ကို၊ ဘာ
 ဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊
 ဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိစ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ကာနုနေ၊ သံတကြည်ကြည်မည်
 ရာဖြစ်သောတော၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါတော့အံ့၊ အာရဒ္ဓဝီရိယေစ၊ အား
 ထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော သီတင်းသုံးတော်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ပ
 ဟိတက္ကေစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော သီတင်းသုံးတော်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဒဠပရက္ကမေစ၊ မြဲမြံသောလုံ့လ ရှိသောသီ
 တင်းသုံးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂေစ၊ ညီညွတ်သောသီတင်းသုံး
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟိတေ၊ အယူသီလတူသဖြင့် ပေါင်းအပ်
 သောသီတင်းသုံးတော်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ နိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊
 ကာနုနေ၊ သံတကြည်ကြည်မည်တတ်သောတော၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါ
 တော့အံ့၊ အဂ္ဂံ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မြတ်တော်မူသော၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်
 ကျေးတော်မူသော၊ သမာဟိတံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသမာဓိ
 မယွင်းရှိသော၊ သမ္မုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
 အတန္တိတော၊ မပျင်းမရိတ်၊ အနုဿရန္တော၊ အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာနုနေ၊ သံတကြည်ကြည် မည်တတ်သော တော၌၊ ဝိဟ
 ရိဿာမိ၊ နေပါတော့အံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝါတရောဂါဘိနိတော
 တိ၊ ဝါတရောဂါ ဘိနိတောဟူသည်ကား၊ ဝါတာဗာဓေန၊ လေနာသည်၊
 အသေရိတာဝံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပနိတော၊ ဆောင်
 တတ်သော၊ ဝါတဗျာဒိတာ၊ လေနာသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တွန္တိ၊ ထုံဟူသည်ကား၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဝိဟရန္တိ
 ဝိဟရိဟူသည်ကား၊ ယေနဣရိယာပထဝိဟာရေန၊ အကြင်ဣရိယာပုတ်
 တည်းဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ ကာနုနေဝနေတိ၊ ကာနု
 နေဝနေဟူသည်ကား၊ ကာနုနဘူတေ၊ သံတကြည်ကြည် မည်ရာဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ မဟာရုညေ၊ တောကြီး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိဋ္ဌဂေါစရေတိ၊ ပရိဋ္ဌဂေါစရေဟူသည်
 ကား၊ ဝိသုဋ္ဌဂေါစရေ၊ ရှစ်သောပစ္စည်းရှိသော၊ ဒုလ္လဘပစ္စယေ၊ ရှစ်သော
 ပစ္စည်းရှိသော၊ ဝါတရောဂဿ၊ လေနာအား၊ သပ္ပာယာနံ၊ လျှောက်ပတ်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-ဝတ္ထုလိမ္မတ္တရဂါထာ၊ ၁၃၁

ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒိဘောသန္တာနံ၊ ထောပတ်အစရှိသောဆေးတို့၏၊ အဘာ
 ဝေနစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖရုသဘူမိဘာဂတာယစ၊ ကြမ်း
 ထန်းသောမြေအတို့ရှိသော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ လူခေါ်ခေါင်းပါးရာ၌၊
 လူခဋ္ဌာနေ၊ ခေါင်းပါးရာ၌၊ ကထံဘိက္ခု၊ ကရိဿသီတိ၊ ကထံဘိက္ခု၊ က
 ရိဿသီဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကထံဝိဟရိဿသီ၊
 အသို့နေနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုန္နိ၊
 မေးတော်မူ၏။ ဟံ၊ ထိုမေးတော်မူသည်ကို၊ ထေရော၊ ဝတ္ထုလိမ္မတ္တရ
 သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နိရာမိသပီတိသောမနဿာဒိနာ၊ ကင်းသောအာမိ
 သရှိသောနှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
 ၏၊ သုခဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပီတိသုခေနာတိအာဒိ၊ ပီတိသုခေနအစရှိသောဂါ
 သာကို၊ အာဟးဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပီတိသုခေနာတိ၊ ပီတိသုခေနဟူ
 သည်ကား၊ ဥဗ္ဗေဂလက္ခဏတာယ၊ အသက်သို့လွှင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်
 သည်းဖြစ်သော၊ ဖရုဏလက္ခဏာယ၊ တကိုယ်လုံးနဲ့ သော လက္ခဏာရှိ
 သော၊ ပီတိယာစ၊ ပီတိနှင့်လည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တသုခေနစ၊ ထိုပီတိ
 နှင့်ယှဉ်သောသုခဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိပုလေနာတိ၊ ဝိပု
 လေနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥဋ္ဌာရေန၊ မြတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖရမာနောသမုဿယန္တိ၊ ဖရမာနော
 သမုဿယံဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တပီတိသုခသမုဋ္ဌိတေဟိ၊ အကြင်အ
 ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပီတိ သုခသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ပဏီတေဟိ၊
 မြတ်ကုန်သော၊ ရူပေဟိ၊ ရုပ်တို့ဖြင့် သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်
 ကို၊ ဖရာပေန္တော၊ နဲ့ စေလျက်၊ နိရုန္တရံ၊ အခြားမရှိအောင်၊ ဖုဋ္ဌံ၊ နဲ့၊ ခြင်းကို၊
 ကရာေန္တော၊ ပြုလျက်၊ သုခမ္ပိအဘိသမ္ဘု၊ လာန္တောတိ၊ သုခမ္ပိအဘိသမ္ဘု၊
 လာန္တောဟူသည်ကား၊ အရညဝါသဇနိတံ၊ တောကျောင်း နေခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော၊ သလ္လေခဝုတ္တိဟေတုကံ၊ ခေါင်းပါးသဖြင့်အသက်မွေးခြင်းလျှင်
 အကြောင်းရှိသော၊ ဒုဿဟတ္ထိပစ္စယလူခံ၊ သည်းခံနိုင် ခက်သောပစ္စည်း၏
 ခေါင်းပါးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဝန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ အမိဝါ
 သေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ ဝိဟရိဿာမိကာနနေတိ၊ ဝိဟရိဿာမိကာန
 နေဟူသည်ကား၊ ဈာနသုခေနစ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿ
 နာသုခေနစ၊ ဝိပဿနာ ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရညာယတနေ၊ လူ
 သူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုခဉ္စကာယေနပဋိသံဝေဒေတိ
 တိ၊ သုခဉ္စကာယေနပဋိသံဝေဒေတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ယတောယတော
 သဗ္ဗသတိခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊ လောဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတံတံဝိဇာနတန္တိ။
 ယတောယတောသဗ္ဗသတိ၊ ခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊ လောဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတံ
 တံဝိဇာနတံဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သုခဉ္စ၊ သုခကို
 လည်းကောင်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ယတောယ
 တော၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
 အဖြစ်အပျက်ကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လောဘတိ၊ ရ၏၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်
 သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဉ္စေါတိ၊ ရောက်၏၊
 ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေတိ၊ ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေ ဟူသည်ကား၊
 မဂ္ဂပရိယာပန္နော၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ကာယာနုပဿနာဒိကော၊ ကာ
 ယာနုပဿနာအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနေ၊ လေးပါးသောသ
 တိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တောစ၊ ဖြစ်စေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇေန္တောစ၊
 ပွားစေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပရိ
 ယာပန္နာဒိဝေ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါ
 အစရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလ္လာနိတိ၊ ဗလ္လာနိ
 ဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထို၊ အတု၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဗလ္လာ
 နိ၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိဟူသည်ကား၊ တ
 ထာ၊ ထို၊ အတု၊ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနိ၊ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါအစရှိကုန်သော၊
 သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်္ဂါတို့ကို၊ တထာ၊ ထို၊ အတု၊ စသဒ္ဓေ
 န၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနိဒ္ဓါပါဒမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ သဗ္ဗပ္ပဓာန်လေးပါး ဣဒ္ဓါပါဒလေး
 ပါးမဂ္ဂင်္ဂါတို့ကို၊ သံဂဏ္ဌာတိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ တဒ
 ဝိနာဘာဝတော၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့နှင့် မကွေမကွာဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ တဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကိုယူသဖြင့်သာ
 လျှင်၊ တေသံ၊ ထိုသဗ္ဗပ္ပဓာန် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ ဝိဟရိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ
 ဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မော၊ ဗောဓိပက္ခိ
 ယတရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားသောဂုဏ်လည်း၊ မဂ္ဂသုခေန၊ မဂ်ချမ်း
 သာဖြင့်၊ တဒဓိဂမသိဒ္ဓေန၊ ထိုမဂ်ကိုရခြင်းကြောင့်ပြီးသော၊ ဗလသုခေန၊
 ဗိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအံ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၅-ဝတ္ထုဇိတ္တရဂါယာ၊ ၁၃၃

အာရုဇ္ဈိရိယေတိ၊ အာရုဇ္ဈိရိယေဟူသည့်ကား၊ စတုဗ္ဗိသမ္ပပ္ပဝေနဝသေ
 န၊ လေးပါးအပြားရှိသော သမ္ပပ္ပဝန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဂ္ဂဟိတဗိရိ
 ယေ၊ အားထုတ်အပ်သောဗိရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတတ္ထေတိ၊ ပဟိတတ္ထေ
 ဟူသည့်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပေသိတဗိတ္တေ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်သော၊ နိစ္စံဒဋ္ဌပရက္ကမေတိ၊ နိစ္စံဒဋ္ဌပရက္ကမေဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ အသိထိလဗိရိယေ၊ မယုတ်မလျော့သောလုံးလှရှိကုန်သော၊
 အဝိဝါဒဝသေန၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်မရှိသည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ ကာယ
 သာမဂ္ဂါနဝသေန၊ ကိုယ်၏ညီညွတ်ခြင်းကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗိသီလသာမညေန၊ အ
 ယူသီလတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဟိတေ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာ
 ရိယော၊ သီတင်းသုံးတော်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေတန၊ ထိုသမဂ္ဂေသဟိ
 တေဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကလျာဏမိတ္တသမ္ပတ္တိံ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်
 ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အနုဿရန္တော
 သမ္ပုဒ္ဓန္တိ၊ အနုဿရန္တောသမ္ပုဒ္ဓံဟူသည့်ကား၊ သမ္မာ၊ မဘောက်မငြိန်၊
 သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သမ္ပဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓာနာငါးပါးတို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓံ၊ သမ္မာ
 သမ္ပုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သမ္ပသတ္တုတ္တမတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့
 ထက်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်
 သော၊ ဒမထေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒမိတတ္တာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဒန္တံ၊ ဒန္တမည်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရသမာဓိနာ၊ အတုမရှိသောမဂ်
 သမာဓိဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ အတန္တိတော၊
 မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်၊ အနာလသော၊ မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်၍၊ ခုတ္တိံ၊ ခြံ၊ ညဉ့်နေပတ်လုံး၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါအရဟန္တိ၊ အာဒိနာ၊
 ဣတိဝိသောဘဂဝါအရဟံအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုဿရန္တော၊ အဘန်တလဲ
 လဲအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါတော့အံ့၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိတာဝ
 ဝနာယ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဇေတနအနုယုတ္တာကာရဒဿနေန၊ ထို
 သို့အားထုတ်သောအခြင်းအရာကိုပြသဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂံ၊
 သဗ္ဗတ္ထကမ္မဋ္ဌာန်း၌အဘန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ
 ၏၊ ဝုရိမေန၊ ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ပါဠိဟာရိ
 ယကမ္မဋ္ဌာနနုယောဂံ၊ ပါဠိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်
 ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ထေရော။

ဝတ္ထုလိမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿသနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လ
ပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ ဝတ္ထုလိမထေရ်၏အပဒါနှင့်၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊
သတသ ဘဿဒ္ဓိကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ နာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို
နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ အနောမနာမော၊ မယုတ်မာသော
အမည်ရှိတော်မူသော၊ အမိတော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
အားဖြင့်၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊
ပဒုမာကာရဝဒေနာ၊ ပဒုမာကြာနှင့် တူတော်မူသော မျက်နှာရှိတော်မူ၏၊
ပဒုမာမလသုတ္တဝီ၊ ပဒုမာကဲ့သို့အညစ်အကြေးကင်းသော အရေရှိတော်မူ
၏၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမာသည်၊ တောယေန၊ ရေနှင့်၊ အနုပလိတ္တံယထာ၊ မလိမ်းကျံ
သကဲ့သို့၊ လောကေန၊ လောကနှင့်၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံသည်သာ
တည်း၊ ။ ဝီရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုမပတ္တက္ခော၊ ပဒုမာ
ပွင့်ချပ်နှင့်တူသော မျက်စိရှိတော်မူ၏၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာသည်၊ ကန္တံယ
ထာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသကဲ့သို့၊ ကန္တောဝ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ပဒုမုတ္တရကန္တောဝ၊ ပဒုမာနံ၊ နှင့်တူသောမြတ်သောရန်၊ ရှိတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ
ရမည်တော်မူ၏၊ ။ လောကဇေဋ္ဌောစ၊ သတ္တလောကထက်လည်းကြီး
တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနေ၊ မာနလည်းကင်းတော်မူ၏၊ အန္ဓာနံ၊ အဝိဇ္ဇာမောဟဖြင့်
ကန်းကုန်သောသူတို့၏၊ နယန္နုပမော၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ သန္တ
ဝေသော၊ ပြင်သက်သောအသွင်ရှိတော်မူ၏၊ ဂုဏနိမိ၊ ဂုဏ်တော်၏တည်
ရာဖြစ်၏၊ ကရုဏမတိအာကရော၊ ကရုဏာပညာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်
မူ၏၊ ။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ ဗြဟ္မာသုရ
သုရပ္ပိတော၊ ဗြဟ္မာအသုရာနတ်တို့သည်ပူဇော်အပ်သော၊ သဒေဝမနုဇာ
ကိဇ္ဈော၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ဖြင့်ပွားသော၊ အနုတ္တမော၊ အတုမရှိ
သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ဇနမဇ္ဈေ၊
လူတို့၏အလယ်၌၊ ။ သုဂန္ဓေန၊ ကောင်းသောရန်၊ ရှိသော၊ ဝဒနေန၊ ခံတွင်း
တော်ဖြင့်၊ မရရေန၊ သာယာသော၊ ရုတေနစ၊ အသံတော်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗပ
ရိသံ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ်ကို၊ ရဉ္စယံ၊ နှစ်သက်စေချက်၊ သက်သာဝ
ကံ၊ ကိုယ်တော်တပည့်ကို၊ သန္တဝီ၊ ခြီးမွမ်းပြီး၊ ဝတ္ထုလိ၊ ဝတ္ထုလိအမည်ရှိ
သော၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤဘုရားသည်၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တောယထာ၊ ယုံကြည်သဖြင့်
နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့၊ မမေဝိတုရားအား၊ ဒဿနယာယသော၊ ရှုခြင်း၌အ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဋ္ဋမဂ်-၂၀၅-ဝတ္ထဝိတ္ထေရဂါထာ။ ၁၃၅

လိုရှိသော၊ အညော၊ တပါးသော၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသဝတိယာ၊
 ဟံသဝတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ပြာဟ္မဏတြဇော၊ ဝုဏ္ဏား၏သား
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံဝါကျံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သုသ္မာ
 စပန၊ ကြား၍လည်း၊ တံဉ္စာနံ၊ ထိုအရာကို၊ အတိရောစပိ၊ နှစ်သက်ပြီး၊
 သသဝကံ၊ တပည့်နှင့်တကွ၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ တံတ
 ထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်
 ရက်ပတ်သုံး၊ ဘောဇပိတွာန၊ ကျေးမွေး၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒုဿဟိ၊
 ဝုဆိုးတို့ဖြင့်၊ အန္တောဒပိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီး၊ အနန္တဂုဏသာဂရေ၊ အဆုံးမရှိ
 သောဂုဏ်တော်သမုဒ္ဓရာ၌၊ နိမုဂ္ဂေါ၊ နှစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိသမ္ဗုဇ္ဈော၊ ဝီတိ
 ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ပစ္စု
 ဉ္စတ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြိဝံ၊ လျှောက်ပြီး၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တမကော၊ ခုနစ်ရက်
 မြောက်သော၊ ဒိနေ၊ နေ့၌၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို၊ သဒ္ဓါဝ
 တံ၊ သဒ္ဓါတရားရကုန်သောသူတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တပိတော၊
 မြီးပွင်းတော်မူအပ်၏၊ မုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာ
 ဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်လို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ
 လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ
 သော၊ အနာဝရဏဒဿနေ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်
 မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဣမံဝါကျံ၊
 ဤစကားကို၊ ဉဒိရေယိ၊ မြှောက်တော်မူ၏၊ ဝီတမဇ္ဇနိဝါသနံ၊ ပြေပြစ်သောရွှေ
 သောဝုဆိုးကိုဝတ်သော၊ ဟေမယညော၊ ပစ်တင်၊ ရွှေစလွယ်တင်သော
 ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဇနနေတ္တမနေဟရံ၊ လူတို့၏နှလုံးကို ဆောင်တတ်
 သော၊ ဧတံမာဏဝကံ၊ ဤလူလင်ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ဧသော၊
 ဤလူလင်သည်၊ အနာဂတဒ္ဓါနေ၊ လာလတ္တံ့သောအခွန်၌၊ ဂေါတမဿမ
 ဟေသိနေ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တာနံ၊ ယုံကြည်သဖြင့်
 လုံးသွင်းကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ အယံသဝကော၊ ဤ
 တပည့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်
 လည်းကောင်း၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
 သန္တာပဝဇ္ဇိတော၊ ခပ်ထိမ်းသောပူပန်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘောဂ
 ပရိဗျုဇ္ဈော၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတော၊ ချမ်း

၁၃၆ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံသရိဿတိ၊ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။ ။
 ဣတော၊ ဤဝဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဘာသောကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်
 ဦး၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
 အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံ
 သည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သော တရားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊
 တရားသည် တန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အား
 ဖြင့်၊ ဝက္ကလိနာမ၊ ဝက္ကလိအမည်ရှိသော၊ သတ္ထုသာဝကော၊ ဘုရားတ
 ပည့်သားသည်၊ ဟောဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တေနကမ္မဝိသေသေနစ၊
 ထိုကံအထူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဒိဟိစ၊ စေတနာဆု
 တောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံဇေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကို၊
 ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဂန္ထိံ၊ သွားပြီ၊ တဝါဘဝေ၊ တဝကြီးငယ်၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်
 ရသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ သုဝိတော၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိယံဝုရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အည
 တရေ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 ၏၊ နေနိတသုရမာလံ၊ ဆီဥဆိုင်နှင့်တူသောသိမ်မွေ့၌ ညံ့သော၊ ဇာတ
 ပလ္လဝကောမလံ၊ ဖြစ်စသစ်ရွက်နှင့်အတူသိမ်မွေ့၌ညံ့သော၊ မန္ဒု၊ နို့သော၊
 ဥက္ကာနသယနံ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ခါမျှဖြစ်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိသာစတယ
 တဇ္ဇိတာ၊ ဘီလူးဘေးမှကြောက်ကုန်သောမိဘတို့သည်၊ မဟေသိဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဒိနမာနသာ၊ ပင်ပန်းသောစိတ်
 ရှိကုန်လျက်၊ သယေသုံ၊ အိပ်စေကုန်၏၊ နာက၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်
 ဘုရားအား၊ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ ဒဒါမလ္လကုန်၏၊ နာယက၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ တဒါ၊ ထိုသို့လျှ
 သောအခါ၌၊ ဘိတာနံ၊ ကြောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဖြစ်တော်မူသော၊ သောမနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာလိနာသင်္ခါသကေ
 န၊ ရွှေကွန်ရက်နှင့်တူသော၊ မုဒုနာကောမလပါဏိနာ၊ နူးညံ့သော လက်
 တော်ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဒိုဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏၊ တဒါပဘုတိ၊ ထိုမှစ၍၊ တေန
 အရက္ခယေန၊ ထိုအစောင့် အရှောက်ကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ရုက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဝေရုပိနိမုတ္တော၊ ခပ်သိမ်း

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဋ္ဋဝေဂ်-၂၀၅-ဝတ္ထလိတ္ထေရဂါထာ။ ၁၃၇

သောတေးအပေါင်းမှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ ပရိဝေဓိ
 တော၊ကြီးပွား၏၊ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ မဟုတ္တံ၊တဏှာမျှ၊ဝိနာ
 တူတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဌာမိ၊ငြီးငွေ့၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဇာတိ
 ယာ၊မွေးဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေး၏၊ အနဂါရိ
 ဟံ၊အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ သဗ္ဗပါရမီ
 သမ္ဘူတံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပါရမီတော်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ နိလက္ခိယနံ၊
 ညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဝရံ၊မြတ်သော၊သဗ္ဗသုဘာဝကိဏ္ဍံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တင့်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ဖြွမ်းသော၊ ရူပံ၊အဆင်းတော်ကို၊ အတိတ္တော၊ ရှု၍
 မရောင့်ရဲနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဘရာမိ၊နေရ၏၊ တဒါ၊ထို
 အခါ၌၊ဇိနော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗံ၊ငါ့ကို၊ဗုဒ္ဓရူပရတိံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အဆင်းတော်၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ဥတွာ၊သိထောင်မူ၍၊ ဩဝဇ္ဇိ၊ဆုံးမတော်
 မူ၏၊ကိံ၊ဩဝဇ္ဇိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမသနည်း၊ ဝတ္ထလိ၊ဝတ္ထလိ၊အလံ၊မသင့်၊
 ဗာလနန္ဒိတေ၊သူရိက်တို့သည်နှစ်သက်အပ်သော၊ဈပေ၊အဆင်း၌၊ကိံ၊ရ
 မသေ၊အဘယ်ကြောင့်မွေ့လျော်ဘိသနည်း၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊
 သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပဿတိဟိ၊ပဿတိဝေ၊မြင်သည်သာ
 လျှင်သည်၊သောပဏ္ဍိတော၊ထိုသူတော်တရားကိုမြင်သောပညာရှိသည်
 ဗံ၊ငါ့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်သည်မည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊
 အပဿမာနော၊မမြင်သောသူသည်၊ ဗံ၊ငါဘုရားကို၊ ပဿမိ၊ မြင်သော်
 လည်း၊နပဿတိ၊မြင်သည်မမည်၊ ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ အနန္တာဒိ
 နဝေ၊အဆုံးမရှိသောအပြစ်ရှိ၏၊ ဝိသရုက္ခသမူပမော၊အဆိတ်ပင်သဖွယ်
 ဖြစ်၏၊သဗ္ဗရောဂါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောရောဂါတို့၏၊အာဝါသော၊ နေရာ
 တည်း၊ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊ ကေဝလော၊သက်သက်၊ပုဂ္ဂော၊ အရတည်း၊
 တတော၊ထိုကြောင့်၊ဈပေ၊ရပ်၌၊နိဗ္ဗိန္ဒယ၊ငြီးငွေ့၍၊ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊
 ဥဒယဗ္ဗယံ၊အဖြစ်အပျက်ကို၊ ပဿံ၊ရှုလျက်၊ ဥပ္ပတ္တိလေသာနံ၊ ညစ်ညူး
 ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့၏၊အန္တံ၊အဆုံးကို၊သုခေန၊လွယ်သဖြင့်၊
 ဂမိဿတိ၊သွားရလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွားကိုရှာ
 သော၊တေနနာယကေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်
 သော၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂိဇ္ဈကုဋံ၊ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့၊ သမာရုပ္ပ၊တက်၍၊
 ဂိရိကန္ဓဇေ၊ တောင်ချောက်ကြား၌၊ ဈာယာမိ၊ ကြံ့မိုင်၏၊ ပဗ္ဗတပါဒမ္ဘိ၊
 တောင်ခြေရင်း၌၊ဗြူတော၊ရပ်သည်ရှိသော်၊မဟာမုနိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်
 အဿာသယံ၊သက်သာရာရစေ၏၊ ဇိနော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထလိ

၁၃၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

တိ၊ ဝက္ကလိဟူ၍၊ ဝါစံ၊ စကားတော်ကို၊ အပေါ်စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍။ ။ အနေကသတပေါရိသေ၊ အသုတရာမကသော၊ သေသပစ္စာရေ၊ တောင်၌၊ ပက္ခလိ၊ ချော်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သုခေနော၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ မဟိ၊ မြေကြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီ၊ သုမဟာပရိသမဇ္ဈေ၊ အလွန်များသောပရိသတ်အလယ်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ စရဏန္တဂေါ၊ စရဏအဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ မဟာမဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သဒ္ဓါမိမုတ္တာနံ၊ ယုံကြည်သဖြင့်နှလုံးသွင်းကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာတိ၊ ဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို ဈာဝိတာ၊ ဖျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ထေရော၊ ဝက္ကလိ မထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောဇ္ဈောဝိ၊ ပြောကြား လိုသည် ဖြစ်၍လည်း၊ ဣမာဝေဂါယာ၊ ဤဂါယာ တို့ကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ယံဝက္ကလိ မထေရ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃအလယ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တာနံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဋ္ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝက္ကလိမထေရ်၏ဂါယာအတွင်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ ဝက္ကလိတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဝက္ကလိမထေရ်၏ဂါယာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၃-ဇိဝိတသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၃၉

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-ဇိဝိတသေနတ္ထေရဂါထာ၊

≡ ဩလဂ္ဂေသဒမိတိအာဒိကာ၊ ဩလဂ္ဂေသဒမိတ္တိသိအစရှိသောဂါထာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ စည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဇိဝိတသေ
နတ္ထေရဿ၊ ဇိဝိတသေနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဇိ
ဝိတသေနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်
အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူ
ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ အတ္ထဒသိဿ၊
အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညှတံ၊
သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စာရာ
ဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ငယ်စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အရညေ၊ လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရန္တော၊
နေစဉ်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသော၊
ဘဂဝန္တံ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်း
အရာကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ
မြှောက်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
ရသေ့၏၊ အဏ္ဏာယယံ၊ အလိုသန္ဓေအာသယကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အာကာ
သတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့
သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မနောဟရာနိ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်
ကုန်သော၊ မရရာနိဗလ္လနိ၊ ချိုမြိန်သောသစ်သီးတို့ကို၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေန
ပညကမ္ပေန၊ ထိုသို့သစ်သီးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေ
သု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဝေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကော
သလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဟတ္ထာဝရိယကုလေ၊ ဆင်ဝိန်းအမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတသေနောတိ လန္ဓနာမော၊ ဇိဝိတသေနဟုရအပ်

သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်
ထို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုဇိဝိတသေနသတို့သား၏၊ မာတုလသ
ဦးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာစ၊ သေနသည်းကောင်း၊ ဥပသေနာစ၊ ဥပသေ
နသည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဟတ္ထာစရိယံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောဆင်
ထိန်းဆရာတို့သည်၊ သတ္တ၊ သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားထေရ်ကို၊ သုတု၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်း
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝါသဓူရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရာရားဖြင့်နေ
ခြင်းတည်းဟူသောဝန်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ သု၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ ဇိဝိတသေနာပိ၊ ဇိဝိတ
သေနသတို့သားသည်လည်း၊ ဟတ္ထိသိပ္ပေ၊ ဆင်၏အတတ်၏၊ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီး
ဆုံးခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿရနန္ဓာသယတာယ၊ သံသရာ
ဝင်္ကမ္မတွက်မြောက်ခြင်း၌အားကြီးသောအလိုဆန္ဒအသယရှိသည်ဖြစ်၍၊
စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အလဂ္ဂမာနသော၊ ကပ်ငြိ
ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယမကပါနိ
ဟာရိယံ၊ ရေမိအစရှိသောအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာနိဟာဂကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်
ရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတုလတ္ထေရာ
နံ၊ ဦးဦးမထေရ်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေသံ၊
ထိုဦးဦးမထေရ်တို့၏၊ ဩဝါဒါနုဿာသနိယာ၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
ရှိသော်၊ ဝိပဿနာဝိတိံ၊ ဝိပဿနာအစဉ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဗဟိန္ဒ၊ အပ
ဖြစ်သော၊ နာနာရမ္မဏေ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌၊ ဝိဓာဇန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေး
ဝင်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုရကား၊
ဩလဂ္ဂေဿာမိတေဝိတ္တံ၊ လ၊ နယိတောဒူရံ၊ ဂမိဿသေဝိတ္တာတိ၊ ဩ
လဂ္ဂေဿာမိတေဝိတ္တံ၊ လ၊ နယိတောဒူရံ၊ ဂမိဿသေဝိတ္တံ ဟူကုန်သော၊
ဂါယာ၊ ဂါယာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ယုတ်မာထွ
သောဒိုဝိတ်၊ အာဏိဒ္ဓါရေ၊ မလွယ်တံခါး၌၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့
ကဲ့သို့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဩလဂ္ဂေဿာမိ၊ ဝိတ်ပင်တားဖြစ်
အံ့၊ ကာမဇာလံ၊ ကာမဂုဏ်၏ကွန်ရက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သရိရံ၊
ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ နနိယောဇိသံ၊ မယှဉ်
စေအံ့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဩလဂ္ဂေ၊ ဝိတ်ပင်တားဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂစ္ဆ
သိ၊ မသွားရလတ္တံ့၊ ဒ္ဓါရဝရံ၊ တံခါးပေါက်ကို၊ အလဘန္တော၊ မရသော၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၆-ဇိဗိတသေနတ္ထရဂါထာ၊ ၁၄၁

ဂဇောဝဂဇောဣဝ၊ သင်ကဲ့သို့၊ ပသင်၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံကာမဂုဏ်တရားငါးပါး
 တို့၌ကပ်ငြိတတ်သော၊ ဗိတ္တကလိ၊ ယုတ်မာယုတ္တာသောအိုမိတ်၊ ပုနုပုနံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊ ပါပရတော၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊
 နုစရိဿသိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊ နဝဂ္ဂဟံ၊ ဖန်း၍ရသစ်စဖြစ်သော၊
 အဒန္တံ၊ မဆုံးမရသေးသော၊ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို၊ ဗလဝါးအားရှိသော၊ အကု
 သဂ္ဂဟော၊ ဆင်တိန်းသည်၊ အကာမံ၊ အလိုမရှိဘဲ၊ အာဝတ္တေတိယထာ၊
 လည်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊ သင်မိတ်ယုတ်မာကို၊ အာဝတ္တယိဿံ၊
 ငါလည်စေအံ့၊ ဝရဟယဒမကုသလော၊ မြတ်သောအာဇာနည်မြင်း
 ကိုဆုံးမခြင်းအရာ၌လိမ္မာသော၊ သာရထိပဝရော၊ မြတ်သောရထားထိန်း
 သည်းအာဇဉ်၊ အာဇာနည်မြင်းကို၊ ဒမေတိယထာ၊ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စသုဗလေသု၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်
 သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင်မိတ်ယုတ်မာကို၊ ဒမပိဿံ၊ ငါဆုံးမအံ့၊ ဗိတ္တ၊
 ယုတ်မာယုတ္တာသောအိုမိတ်၊ တံ၊ သင်မိတ်ကို၊ သတိယာ၊ သတိတည်းဟူ
 သောကြီးဖြင့်၊ နိဗန္ဓိဿံ၊ ခြံစွာဖွဲ့ချည်အံ့၊ တေ၊ သင်မိတ်ယုတ်မာအား၊
 ပယုတ္တော၊ လွန်စွာအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒမေဿာမိ၊ ဆုံးမအံ့၊ ဗိတ္တ၊ ယုတ်
 မာယုတ္တာသောအိုမိတ်၊ ဝိရိယဓူရနိဂ္ဂဟိတော၊ ဝိရိယတည်းဟူသောရထား
 ဦးဖြင့်နှိပ်စက်ဘိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤငါ၏အတ္တတ္တသန္တန်မှ၊ ဒုရံ၊
 ဝေးသောအရပ်သို့၊ ယတော၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ နဂမိဿသေ၊ သင်မသွားရ
 လတ္တံ့၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဩလဂ္ဂေဿာမိတိ၊ ဩလဂ္ဂေဿာမိဟူသည်
 ကား၊ သံဝရိဿာမိ၊ ဝိတ်ပင်အံ့၊ နိဝါရိဿာမိ၊ တားမြင့်အံ့၊ တေတိ၊ တေဟူ
 သည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတေဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပ
 ယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဗ္ဗိဝိဘတ်တည်း၊ တေဂမ
 နန္တိဝါ၊ တေဂမနံဟူ၍လည်း၊ ဝစနသေသော၊ သဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ ဟတ္ထိနန္တိစ၊ ဟတ္ထိနံဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ ဟတ္ထိန္တိ အတ္ထော၊
 ဟတ္ထိဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗိတ္တာတိ၊ ဗိတ္တဟူသောဤ
 ပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမိတ်ကို၊ ဝါရေတုကာမော၊ မြစ်လို၏၊ တံ၊ ထို
 အခြင်းအရာကို၊ ဒသသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဏိဒ္ဓါရေဝဟတ္ထိနန္တိ၊
 အာဏိဒ္ဓါရေဝဟတ္ထိနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အာဏိဒ္ဓါရံနာမ၊ အာဏိဒ္ဓါ
 ရမည်သည်ကား၊ ပါကာရဿဗန္ဓဿ၊ တံတိုင်းကိုဖွဲ့သော၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊

ခုဒ္ဒကဒါရံ၊ မလ္လယံတံခါးတည်း။ ယံ၊ အကြင်တံခါးကို၊ ဗာဒိကသိဒ္ဓေ၊ ကျေ
 မအပေါက်၌၊ အာဏိမ္မိ၊ အကျေမယံနကို၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်သည့်ရှိသော်၊
 ယန္တေန၊ ယန္တရားနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဌိတေဟိ၊ တည်
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဝရိတံ၊ ဖွင့်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 ယေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ မနုဿဂဝဿမဟိံသာဒယော၊ နွားမြင်းကျွဲ
 အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ နိဂန္တု၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်သည်၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ ဗဟိ၊ အပသ္မိ၊ နိဂန္တု၊ ကာ
 မမ္ပိ၊ ထွက်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ ယတော၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပလောတေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဟတ္ထာစရိယဂမနံ၊ ဆင်ထိန်း၏
 သွားခြင်းကို၊ နိဝါရေသိ၊ တားမြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်ကား၊ အာဏိဒ္ဓါရုနာ
 မ၊ အာဏိဒ္ဓါရု မည်သည်ကား၊ ပလိဗာဒ္ဓါရံ၊ တံခါးချင်တတ်သောတံခါး
 တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင်၏၊ ပလိဗံ၊ တံခါး
 ချင်ကို၊ တိရိယံ၊ ဖိလား၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဂုက္ခသုဝိသင်္ခါတံ၊ သစ်သားကျေ
 သေးဟုဆိုအပ်သော၊ အာဏိ၊ အကျေမယံနကို၊ ပလိဗာသိသေ၊ ကျေမစွန်း
 ၌၊ အာဝုဏန္တံ၊ သွင်းခြင်းကို၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဂူပါဒိသု၊ ဂူပါရုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကအဘိဇ္ဈာဒိပါပဓမ္မေ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အဘိဇ္ဈာအစ
 ရှိသောအကုသိုလ်တရား၌၊ နနိယောဇိသံ၊ မပျဉ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤကား
 အနက်၊ ကာမဇာလန္တိ၊ ကာမဇလံဟူသည်ကား၊ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်၏၊
 ဇာလတူတံ၊ ကွန်ယက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီး
 အံ့၊ မစ္ဆဗန္ဓမိဂလုဒ္ဓါနံ၊ တံငါသားသတ်မှုဆိုးတို့၏၊ ဇာလံနာမ၊ ကွန်ယက်
 မည်သည်ကား၊ မစ္ဆာဒိနံ၊ ငါးအစရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊
 ကာမသာဓနံယထာ၊ အလိုရှိတိုင်းပြီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အယောနိ
 သောမနသိကာရနုပါတိကံ၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်အဖန်တ
 လဲလဲကျရောက်တတ်၏၊ ဝိတ္တမာရဿ၊ ဝိတ်တည်းဟူသောမာရ်မင်း၏၊
 ကာမကာရဿ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုခြင်းကို၊ သာဓနံ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ တေန၊ ထိုဝိတ်ဖြင့်သော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
 ကို၊ အနတ္တေသု၊ အကျိုးမရှိသောအမှုကိုစွဲတို့၌၊ ပါတေတိ၊ ချတတ်၏၊ သရိ
 ရန္တိ၊ သရိရံဟူသည်ကား၊ သရိရေသု၊ ကိုယ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်တတ်
 သော၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ပဉ္စဝေါကာရာဝေ၊ ပဉ္စဝေါကာရသံ၌၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝိတ်ကို၊ ဂူပပမ္ပိဗန္ဓ ဂုတ္တိတာယ၊ ရုပ်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သရိရဇန္တိ၊ သရိရဇဟူ၍ဂုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဩလဂ္ဂေါနဂစ္ဆ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-ဇိဝိတသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၄၃

ဂီတိ၊ တုံသြဗ္ဗလက္ခဏေနန္တယိ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ ကလိမသ၊
ယုတ်မာသောသဘောရှိသော၊ အသတိပညာဝတော၊ ကင်းသောသတိ
ပညာရှိသော၊ တုံတဝ၊ သင်အား၊ အင်္ဂုသေဟိ၊ ချွန်းတို့ဖြင့်၊ ဝါရိတော၊ ဝါ
တားမြစ်သင့်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နမိဿသိ၊
မသွားရလတ္တံ့၊ အယောနိသောမနသိကာရဝသေန၊ မသင့်မတင့်သည်ကို
နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝတ္တိတုံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နလဘိဿသိ၊ သင်မရလတ္တံ့၊ ယထာကံ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား၊ န္ဒါရိဝရံ၊ တံခါးပေါက်ကို၊ အလတန္တော၊ မရသော၊ ဂဇဇာဝ၊ ဆင်ကဲ့
သို့၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ ဇနုရောဓတောဝါ၊ လူတို့ဖြမ်းယှဉ်ဆန့်ကျင်သော
ကြောင့်လည်း၊ နိဂ္ဂမနာယ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ န္ဒါရိဝရဏံ၊ တံခါးပေါက်ကို၊
အလတမာနော၊ မရသော၊ ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့၊ စိတ္တကဝီတိ၊ စိတ္တကလိ
ဟူသည်ကား၊ စိတ္တကာလကဏ္ဍိ၊ ယုတ်မာထွတ်သောအိုမိတ်၊ ဝုနုပ္ပုနန္တိ၊
ဝုနုပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပသင်္ဂါတိ၊ ပသင်္ဂါဟူသည်
ကား၊ သရဏသမ္ပဿာသဝသေန၊ ကိလေသာနှင့်တကွဝတ္ထု၊ အာရုံကာမ
ဂုဏ်ကိုအတန်တလဲလဲကြည့်ရှု၍ ပစ်လွှတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါပရ
တောတိ၊ ပါပရတောဟူသည်ကား၊ ပါပကမ္မနိရတော၊ မကောင်းမှုကံ၌မွေ့
လျော်၏၊ ဝုဇ္ဇေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နစရိဿသိ၊ သင်မသွား
ရလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ စရိတုံ၊ သွားရအံ့သောငှါ၊ နဇဿာမိ၊ မပေး၊
ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဇန္တန္တိ၊ အဇန္တံဟူ
သည်ကား၊ အဇမိတံ၊ ဆင်အတတ်ကိုမတတ်သေးသော၊ ဟတ္ထိဝိက္ခံ၊ ဆင်
အတတ်ကို၊ အသိက္ခိတံ၊ မသင်ရသေးသော၊ နဝဂ္ဂဟန္တိ၊ နဝဂ္ဂဟံဟူသည်
ကား၊ အဓိရဂဟိတံ၊ ဖန်း၍ မကြာမြင့်သေးသော၊ အင်္ဂုသအဂ္ဂဟောတိ၊
အင်္ဂုသအဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ထိန်းသည်၊ ဗလ
ဝါတိ၊ ဗလဝါဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေနစ၊ ကာယဗလဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥာဏဗလေနစ၊ ဥာဏဗလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလဝါ၊ အားရှိ၏၊ အာဝတ္ထေ
တိအကာမန္တိ၊ အာဝတ္ထေတိအကာမံဟူသည်ကား၊ အနိစ္ဆန္တမေဝ၊ အလို
မရှိဘဲလျက်လျှင်၊ နိသေဓနတော၊ တားမြစ်သောအားဖြင့်၊ နိဝတ္ထေတိ၊
လည်စေ၏၊ ဧဝံအာဝတ္ထယိဿန္တိ၊ ဧဝံအာဝတ္ထယိဿံဟူသည်ကား၊ ယ
တာဝတ္ထဟတ္ထာစရိယောယထာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဆင်ထိန်း
ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုမိတ်ကို၊ စိတ္တကလိဒုတ္တရိတနိသေဓနတော၊
ယုတ်မာသောဒုစရိုက်ကို မြစ်သောအားဖြင့်၊ နိဝတ္ထယိဿာမိ၊ ဆုတ်နှစ်

၁၄၄ ထေရ်ကံထာအဗ္ဗိကထာနိဿယ-တကိယတွဲ။

စေအံ့၊ ဝရဟယဒမကုသလောတိ၊ ဝရဟယဒမကုသလောဟူသည်ကား၊
 ဥတ္တမာနံ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အဿာဒမာနံ၊ မြင်းကိုဆုံးမကုန်သော သူတို့၏၊
 ဒမနေ၊ ဆုံးမခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏၊ တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်
 သာရထိပဝရော၊ ရထားထိန်းတကာတို့လက်မြတ်၏၊ အဿာဒမသာရထိ
 သု၊ မြင်းကိုဆုံးမကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိသိဇ္ဇော၊ ထူးလွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒ
 မေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အာဇာနည်၊ အာဇာနည်မြင်းကို၊ အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်မြင်း
 ကို၊ အဿာဒမဒေသကာလာနုရူပံ၊ မြင်းကိုဆုံးမခြင်း၌ဒေသကာအားလျော်
 စွာ၊ သဏ္ဌပရသေဟိ၊ အနုအကြမ်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ဒမေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဝိနေတိ၊
 ဆုံးမ၏၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မြီဝံ့ရာမရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပတိဗ္ဗိတောပဉ္စသု
 ဗလေသုတိ၊ ပတိဗ္ဗိတောပဉ္စသုဗလေသုဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါအစ
 ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသုဗလေသု၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်
 သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အသဒ္ဓိယာဒိသေနေတော၊ ရတနာသုံးပါးကိုမကြည်
 ညီခြင်းအစရှိသည်ကိုမြင်သော အားဖြင့်၊ ဟံ၊ သင်ကို၊ ဒမပိသံ၊ ဆုံးမအံ့၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိတ္တကလိ၊ အိုစိတ်
 ယုတ်၊ ဂေါရေဣတ္တတော၊ သင်၏ကျက်စားရာ အဣတ္တသန္တာန်မှ၊ ဗဟိ၊
 အပဿိ၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အဒန္တော၊ မပေးဘဲ၊ သတိယောတ္တေန၊ သတိ
 တည်းဟူသောကြိုးဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနထမ္ဘေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တည်းဟူသောတိုင်၌၊
 နိဗန္ဓိဿာမိ၊ နှင်ထုတ်အံ့၊ ဝါယမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့၊ နိဗ္ဗရိဿာမိ၊ နှင်ထုတ်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအနက်၊ ပယုတ္တောတေဒမေဿာမိတိ၊ ပယုတ္တော
 တေဒမေဿာမိဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း တည်းဟူသောတိုင်၌၊
 နိဗန္ဓောဇေ၊ ဖွဲ့နှောင်သည် သာလျှင်၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အလွန်အားထုတ်
 သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒမေဿာမိ၊ ဆုံးမအံ့၊ တံ၊ သင်စိတ်
 ကို၊ ကိလေသမလတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ၊ နိဗ္ဗ
 ရိဿာမိ၊ နှင်ထုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်၊ ယောဂေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို
 အားထုတ်သော ဝုတ္တုလ်သည်၊ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော၊ သုသာရထိနာ၊
 ကောင်းသောရထားထိန်းသည်၊ ယုဂေ၊ ရထားဦး၌၊ ယောဇိတော၊ ယှဉ်စေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယုဂနိဂ္ဂဟိတော၊ ရထားဦးသည်ဖိစီးနှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သမနန္တရတော၊ အညီအညွတ် ထားအပ်သော ရထားထွည်း၏
 အကြားမှ၊ တံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို၊ နာတိက္ကမိယထာ၊ မလွန်စေသကဲ့
 သို့၊ ဇေ၊ ဤအထူးဗိတ္တ၊ ယုတ်မှာထွဋ်သောအိုစိတ်၊ တုမ္ဘိ၊ သင်သည်လည်း၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယဓူရေ၊ ဝိရိယတည်းဟူသော ရထားဦး၌၊ နိဂ္ဂဟိတော၊ ဖိစီး

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-ဇိဝိတသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၄၅

နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စကာရိတာယ၊ အရိအသေ ပြုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အညဿာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ဌာ၊ အလဘန္တော၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ဣတောဂေါဝရန္တုတ္တတော၊ ဤအန္တုတ္တ
 သန္တာန်ဟုဆိုအပ်သော အာရုံမှ၊ ခုရုံ၊ ဝေးသော၊ ဗဟိ၊ အပရပ်သို့၊ နဂမိဿ
 သိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဘာဝနာနုယုတ္တဿ၊ ဘာဝနာကမ္မ
 ဌာန်းအဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မဋ္ဌာန
 တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အာသန္နံ၊ နီးသောအရပ်သည်
 လည်း၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာရေသုံးပါးမှ၊ ခုရမေဝ၊ ဝေးသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တေရော၊ ဇိဝိတသေနမထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာ
 ဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌန္တောံ၊ နှိပ်၍
 သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဘလ္လ္လာ
 တကမထေရ်၏ အပဒါနိဋ္ဌံ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်၊ ရှိတော်မူသော၊ ဗာတ္တိံ၊ သဝလက္ခဏံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောလက္ခဏာ
 ရှိတော်မူသော၊ ပဝနဂ္ဂေန၊ တောစွန်တောဖျားတောအနား၌၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပင်
 လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရာဇံ၊ အင်ကြင်ပင်မင်းကဲ့သို့၊ ဗုလ္လိတံ၊ မင်
 ဖိုလ်နှစ်ဆင့်ပွင့်တော်မူသော၊ သာလရာဇံ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မအနှစ်ကို၊ ပဝ
 နဂ္ဂေန၊ တောစွန်တောင်ဖြား တောအနားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊
 သမ္ပန္နံ၊ အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွားဖူးမြင်၍၊ တိဏသန္တရံ၊ မျက်
 အခင်းကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်းပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓသေဌဿ၊ ဘုရားမြတ်အား၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မဓု၊ ထောက်ပံ့တော်မူစေခြင်း၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါ
 တဂေ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ အနုကမ္မကော၊ ဝေနေယျ
 ကြာသတ္တဝါတို့အား သနားတော်မူတတ်သော၊ မဟာကာရ၊ ဟိကော၊
 ကြီးသောကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံ
 အကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ အတ္တဒဿိ၊ အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်
 မမ၊ ငါရသေ့၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊
 အဿမေ၊ ကျောင်းသင်ခမ်း၌၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရော
 ဟိ၊ သင်္ကဆင်းတော်မူ၏၊ သမ္ပန္နော၊ အတ္တဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩ
 ရော ဘိတွာန၊ သင်္ကဆင်းတော်မူ၍၊ ပဏ္ဏသန္တရေ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌၊ နိသိ
 မိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘလ္လ္လာတကံ၊ ခြေးသီးကို၊ ဂဟေတွာန၊

၁၄၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

ယု၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ။ ဘုရားမြတ်အား၊ အဒါထိံ၊ လှူငြီ။ မမ၊ ငါ၏၊ နိဇ္ဈာ
ယမာနဿ။ ရှုကြည့်စဉ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
တုတ္တိ၊ ထူးခြားပေတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဿာဒေ
တွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝန္တိံ၊ ရှိခိုး
ငြီ။ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသထေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာ့ထက်၌၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ အဒေဒိံ၊ လှူငြီ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊
စ၍၊ နုဂ္ဂတိံ၊ နုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုး
သည်၊ ပလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိ
လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ငြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
ပေငြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အညံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဇ္ဇောပိ၊ ပြောကြားသော်လည်း၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤ
ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဇိဝိတသေနတ္ထေရဂါထာ
ဝတ္ထေနာ၊ ဇိဝိတသေနမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ငြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၇-ယသဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ဥပရ မ္မစိတ္တောတိအာဒိကာ၊ ဥပရ မ္မစိတ္တောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ယသဒတ္တတ္ထေ
ရဿ၊ ယသဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤယသဒတ္တ
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိ
သောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနိ၊ ဆည်းပူး၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သေသော၊ ဤယသဒတ္တမထေရ်သည်၊ ပရမတ္ထ
ရဿ၊ ပရမတ္ထရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၇-ယသဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၄၇

အပြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာသ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြု၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရွှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ မြှောက်၍၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ သော၊ ထိုယသဒတ္တမထေရ်သည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓပြာဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မလ္လရဗ္ဗေ၊ မလ္လတိုင်း၌၊ မလ္လရာဇကုလေ၊ မလ္လမင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယသဒတ္တောတိ၊ လဒ္ဓနမော၊ ယသဒတ္တဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယပ္ပက္ခော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို၊ သိက္ခိတွာ၊ သင်၍၊ သဘိယေနပရိဗ္ဗာဇကေန၊ သဘိယပရိဗိုဇ်နှင့်၊ သန္တိယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို၊ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သဘိယေန၊ သဘိယပရိဗိုဇ်သည်၊ ပုဗ္ဗပဉ္စေသု၊ မေးအပ်သောပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿန္တိယမာနေသု၊ ဖြေတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိအယူသို့၊ ဩတာရာပေက္ခော၊ ချလိုသွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမဏာသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပြအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသဘိယပရိဗိုဇ်၏၊ ဝိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကျင့်အကြံကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဘိယသုတ္တဒေသနာဝသာနေ၊ သဘိယသုတ်ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရန္တဝိက္ခောဒုဗ္ဗေဒေါ၊ ပ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဂေါတိ၊ ဥပရန္တဝိက္ခောဒုဗ္ဗေဒေါ၊ ပ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဂေါဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဒုဗ္ဗေသေ၊ ပညာမရှိသော သူသည် ဥပါရန္တဝိက္ခော၊ ချုတ်ချယ်လို အပြစ်တင်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနဿာသနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏အဆုံးအမတော်ကို၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏၊ နာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝိယာ၊ မြေနှင့်

ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရကော၊ ဝေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒုဗ္ဗေခေါ၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဥပါရန္တမိတ္တော၊
 ချုတ်ချယ်လိုအပ်ရန်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနဿာသနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏အဆုံးအမတော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာရ၏။ ကာလပက္ခေ၊ လ
 ကွယ်ပက္ခန္ဓ၊ စန္ဒိမာဇ စန္ဒိမာဇ္ဇဝ၊ လကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရား
 မှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ။ ဒုဗ္ဗေခေါ၊ ပညာမရှိသော သူသည်၊
 ဥပါရန္တမိတ္တော၊ ချုတ်ချယ်လိုအပ်ရန်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိန
 ဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာရ၏။
 အပ္ပေဒကေ၊ ရေမရှိသော မြစ်အင်းအိုင်၌၊ မန္တောယယော၊ ငါးကဲ့သို့၊
 သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ ပရိသုဿတိ၊ သွေ့ချောက်၏။ ။ ဒုဗ္ဗေ
 ခေါ၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဥပါရန္တမိတ္တော၊ ချုတ်ချယ်လိုအပ်ရန်လို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်
 ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာရ၏။ ခေတ္တေ၊ လယ်ယာ၌၊ ပူတိကံ၊ ပုဂံရင့်ဆွေးမြေ
 သော၊ ဖိနပ်၊ မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မသဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်း
 ဟူသောအကျင့် ဝတ်မြတ်ပုဂံပတ်သည်။ နရဟတိ၊ စိမ့်ပြန့်ပွားမကြီး
 မား၊ ။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ တုဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်သိမ်းမြောက်
 သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဇိနဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊
 သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာခံယူ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ ဥဿု အလုံးစုံကုန်သော၊ အာ
 သဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အကုပ္ပတံ၊ အရ
 ပာတ္တမိလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပရမံ၊ မွန်မြတ်သော၊ သန္တံ၊
 ငြိမ်အေးရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပ္ပုလျ၊ ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ
 ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ခန္ဓာဇာတ်တိမ်းငြိမ်းရ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဥပါရန္တမိတ္တောတိ၊ ဥပါရန္တမိတ္တောဟူသည်
 ကား၊ သာရန္တမိတ္တော၊ ချုတ်ချယ်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသာရော
 ပနာမိပ္ပိယော၊ အပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဒုဗ္ဗေခေါတိ၊ ဒုဗ္ဗေခေါဟူသည်ကား၊ နိပ္ပ
 ညော၊ ပညာမရှိသော သူသည်၊ အာရကောဟောတိ သဒ္ဓမ္မာတိ၊ အာရကော
 ဟောတိသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ သောတာပနိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝီယ၊ မြေမှဝေး
 သကဲ့သို့၊ ပရိပတ္တိသဒ္ဓမ္မတောပိ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပုဂံပတ်ဟု ဆိုအပ်သော
 သူတော်ကောင်းတရားမှလည်း၊ ဒုရေ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝေခ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၇-ယသဒတ္တဓမ္မရဂါယာ၊ ၁၄၉

သဒ္ဓမ္မတော၊ ပဋိဝေဒသဒ္ဓမ္မမ္၊ ပဂေဝ၊ အဘယံဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ နအာဇာနည်၊ မယိ
 လတ္တံ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂါဟိကထံ၊ ဖောက်ဖြန့်ယွင်း
 ချွတ်သော စကားကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အဘန်တလဲလဲ အေးတုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သန္တနိပုဏ္ဏော၊ ငြိမ်သက်သိမ်မွေ့သော၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မော၊ ပဋိ
 ပတ္တိသဒ္ဓမ္မကို၊ ကုတော၊ အဘယံမှာရနိုင်အံ့နည်း၊ ပရိဟာယတိသဒ္ဓမ္မာတိ၊
 ပရိဟာယတိသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ နင ဝိဇ္ဇေသကုတ္တရဓမ္မတောဝိ၊ ကိုး
 ပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားမှလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂိယသဒ္ဓါ
 ဗိသဒ္ဓမ္မတောဝိ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ရှေ့ အတို့ဖြစ်သောသဒ္ဓါအစရှိသော သူတော်
 ကောင်းဥစ္စာတရားမှ လည်းကောင်း၊ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ပရိ
 သုဿတိတိ၊ ပရိသုဿတိဟူသည်ကား၊ ဝိသုဿတိ၊ သွေ့ချောက်၏၊ ကာ
 ယမိတ္တာနန္တိ၊ ကိုယ်မိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းတို့ကိုလည်း၊ နဒဿတိ၊ မပေး
 လတ္တံ၊ ကသ္မာ၊ အဘယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပါမောဇ္ဇာဒိကုသလဓမ္မာ
 ဘာဝတော၊ ပါမောဇ္ဇာအစရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ
 လျှင်တည်း၊ နဝိရုဟတိတိ၊ နဝိရုဟတိဟူသည်ကား၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စိပ်ခြင်းသို့၊
 ဝုဇ္ဈိံ၊ ပွားခြင်းသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ပုတိကန္တိ၊ ပုတိကံဟူသည်
 ကား၊ ဂေါယသေပဒါနာဒိအဘာဝေန၊ နွားချေဖြင့်လိမ်းကျံခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပုတိဘာဝံ၊ ပုပ်ရီးဆွေးမြေသည်၏ အဖြစ်သို့၊
 ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ တုဋ္ဌေနမိတ္တေနာတိ၊ တုဋ္ဌေနမိတ္တေနဟူသော ဤဝိဘတ်
 သည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခယော၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏာ အနက်၌၊ ကရုဏာဝစ
 နံ၊ ကရုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ အတ္တမေနာ၊ ဝမ်မြောက်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 မုဒိတော၊ နှလုံးမနောက်ဝိတ်ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ခေပေတွာတိ၊ ခေပေတွာဟူသည်
 ကား၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ အကုပ္ပတန္တိ၊ အကုပ္ပတံဟူသည်
 ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပပ္ပုယျာတိ၊ ပပ္ပုယျံဟူသည်ကား၊
 ပါပုဏိယ၊ ရောက်၍၊ ပရမံသန္တိန္တိ၊ ပရမံသန္တိံဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိ
 သေသံ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်
 အား၊ တမိဂမမေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရကတည်းကပင်လျှင်၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ကာလာဂမနမေဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အခါကာလ သမယကိုသာ
 လျှင်၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ကောဝိ၊ ထရံတခုသောအာရုံကို၊ န၊ မကပ်မငြိ၊
 ဝိသုဇ္ဈေါ၊ ကိလေသာမှဝင်ကြွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတံ

ပြအံ့သောငှါ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝါရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥာဏထဝိကမထေရ်၏အပဒါနံ။ ။

ကဏိကာရံ၊ မဟာဓြေခါးပန်းသည်၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဒိပရုက္ခံ၊ ဆီမီးတိုင်သည်၊ ဇောတိတံ၊ ဇောတိတံဣဝ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇောတိတံ၊ တွန်းတောက်ပသော၊ ကဉ္စနံ၊ ဓမ္မရုပ်ရွှေကဲ့သို့၊ ဝိရောစန္ဒံ၊ တင့်တယ်စွာသော၊ ဒိပဒုတ္တံ၊ အခြေနှစ်ခြောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ ကမဏ္ဍလံ၊ ကရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝါကစီရုဉ္ဇံ၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍိကံ၊ အိုးခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌပေတွာန၊ ထား၍၊ အဇိနံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ဧကံသံဇကတ္ထိ၊ အံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရီးထက်၌၊ ကတွာ၊ တင်ထားသည်ကိုပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ လဝိ၊ ခြီးပွင်းထောပနာပြီ။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မောဟဇာလသမာဓကုလံ၊ မောဟတည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့် ကျက်သော၊ တမန္ဓကာရံ၊ မောဟတည်းဟူသော အရိက်မှောင်ကို၊ ဝိမံဝိဓမ္မန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏတော်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ ဒသိတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ နိတိဇ္ဈော၊ သံသရာဝဋ်ကျော့ကွင်းညွတ်မှကူးမြောက်တော်မူသည်၊ အသိဖြစ်တော်မူပေ၏။ တွံ၊ အရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤသတ္တလောကကို၊ သမုဒ္ဓရသိ၊ ထုတ်ဆောင်ကာယ်ဆယ်တော်မူ၏။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ ကဲလွန်သာကျူးလွှားတော်မူ၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏတော်၌၊ ဥပမာ၊ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတွာဥပမာသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ယေနဥာဏေန၊ အကြင်သဗ္ဗညူတဥာဏတော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗညူတိ၊ သဗ္ဗညူဘုရားဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗညူတံ၊ သဗ္ဗညူအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝကင်း

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၇-ယသဒတ္တဋ္ဌေရဂါယာ၊ ဝဋ္ဋံ

တော်မူသော၊ တံ၊ရှင်တော်ဘုရားကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ ။ဣတော၊ဤ
 ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊အဟံ၊
 ယသဒတ္တနာမမည်တွင် ငါမထေရ်ရှင်သည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊
 ထဝိံ၊၊ဦးမွမ်းပြီး၊ တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်
 လေးပါးကို၊နာဘိဇ္ဇာနာမိ၊မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရ
 ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ထဝနာယ၊ ဦးမွမ်းရခြင်း၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးပင်တည်း။ ။မဟံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ချာပိ
 တာ၊ဗျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 အပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍၊စထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့၊အရဟတာ၊ရဟန္တာသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တောပိ၊ ပြောကြားလိုသည် ဖြစ်၍
 လည်း၊ထေရော၊ယသဒတ္တမထေရ်သည်၊ဣမာဂါယာဝေ၊ ဤဂါယာတို့ကို
 သာသျှင်၊အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ယသဒတ္တဋ္ဌေရဂါယာဝဋ္ဋ္ဌနာ၊
 ယသဒတ္တမထေရ်၏ဂါယာအဝှင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၈-သောဏကုဋိကဏ္ဍဋ္ဌေရဂါယာ၊

ဥပသမ္ပဒါစ မေလန္ဒါတိအာဒိကာ၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလန္ဒါ ဤသို့အစရှိ
 သောဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 သောဏဿကုဋိကဏ္ဍဋ္ဌေရဿ၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍမထေရ်၏၊ဂါယာ၊
 ဂါယာတို့တည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကား၊ အယဓိ၊ဤ
 သောဏကုဋိကဏ္ဍမထေရ်သည်လည်း၊ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
 တော်ရှိသော၊တဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 ၌၊ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ဝိဘသမ္ပန္နော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရတ
 နာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေဋ္ဌံ၊သူဌေးသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရာယ၊ မြတ်
 သော၊ဣဿရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ အစိုးရသေ့ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတော၊တည်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သတသဟဿခိဏာသဝပရိဝုတံ၊
 တသိန်းသောရဟန္တာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ မဟာဝိယာ၊များစွာသော၊ဗုဒ္ဓ
 လိဋ္ဌာယ၊ဘုရား၏ တင့်တယ်စွယ်စွယ်ခြင်းဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးကျယ်များ
 မြတ်ပူဇော်အပ်သော၊ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ဟံ

၀

၁၅၂ ထေရဂုဏ်ထူးအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သာဝတီပြည်တွင်းသို့၊ ဗေဒနာ၊ ဝင်တော်မူသော၊ သတ္တဝါ၊ ပဒုမ္မတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုနှစ်ခြို
 သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈတိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ကာတွာ
 တင်ထားသည်ကိုပြု၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ ပစ္ဆိမ
 ဘတ္တံ၊ ညချင်းအခါ၌၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒေါယကာယောကျ်ားလူအမျိုးတို့နှင့်၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာ
 စဉ်၊ ကော်ဘိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ ကလျာဏံ၊ ဝတ္ထရဏာနံ၊
 ကောင်းသောစကားကိုပြောကြားတတ်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 ကဲလွန်သာကျူးထူးမြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တဝါ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကဲ
 လွန်သာကျူးထူးသောအရာကို၊ ပစ္စေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
 စွာသော အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ
 ပြု၏၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ အနန္တရာယ၊ အန္တ
 ရာယံမရှိသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနာဝတေ၊
 နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ကလျာဏဝတ္ထရဏာနံ၊
 ကောင်းသော စကားကိုပြောကြားကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂါ၊ ကဲလွန်
 ထူးမြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်
 စကားကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဟံသာဝတီပြည်၌
 ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝ
 မနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ဝတ္ထာဝတ္ထာနိ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ် တို့ကို၊
 ပူဇရန္တော၊ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဿသိက္ခုနော၊ တယောက်သောရဟန်း
 ၏၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗုဒ္ဓ
 သုညေ၊ ဘုရားဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏ
 သီပြည်၌၊ တုန္ဒဝါယော၊ အပ်လျှိုသမားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဿပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိဝရကောဋီ၊ သင်္ကန်း
 အစွန်အနား၌၊ ဆိန္နံ၊ အပေါက်ကို၊ စာဓူတွာ၊ စပ်၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၀၈-သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထရဂါထာ၊ ၁၂၃

တတ္ထဟတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတဝဋ်၊ ပညာနိ၊ ဒါနဝီလစသောကောင်းမှု
တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌၊ အဝန္တိ၊ ရုဋ္ဌေ၊ အဝန္တိ၊ တိုင်း၌၊ ကုလဗာရေ၊ အမျိုးအိမ်၌
မဟာဝိဘဝဿ၊ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး
၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး
သားအား၊ သောဏောတိနာမံ၊ သောဏဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ နှုတ်
ခေါ်ကုန်၏၊ ကောဋိအဋ္ဌနကဿ၊ အမိုးတကုဋေထိုက်သော၊ ကဏ္ဍဝိဇ္ဇန္တ
နဿ၊ နားတန်ဆာကို၊ သရဏေန၊ သေင်ခြင်းကြောင့်၊ ကောဋိကဏ္ဍောတိ၊
ကောဋိကဏ္ဍဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ကုဋိကဏ္ဍောတိ၊ ကုဋိကဏ္ဍဟူ၍
ပညာယိတ္တံ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏၊ သော၊ ထိုသောဏကုဋိကဏ္ဍသတို့
သားသည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝဇိတွာ၊ ကြီးပွား၍၊ ကုဋုမ္ပံ၊ ဥစ္စာကို
သဏ္ဌပေဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ တည်စေလျက်၊ အာယသ္မဇ္ဇော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနေ၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းမထေရ်
သည်၊ ကုလဗာရံ၊ အမျိုးအိမ်ကို၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝသဇ္ဇော၊ နေသည်ရှိ
သော်၊ တဿ၊ ထိုရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရသောကြောင့်၊ သရဏေသုစ၊ သုံးပါးသောသရဏဂုံ
တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝီလသုစ၊ ငါးပါးသောဝီလရှစ်ပါးသောဝီလဆယ်
ပါးသော ဝီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ တံ၊ ထိုရှင်ကစ္စည်း
မထေရ်ကို၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဇ္ဈာဟိ၊ လုပ်
ကျွေး၏၊ သော၊ ထိုသောဏကုဋိကဏ္ဍ သတို့သားသည်၊ အပရဘာဂေ၊
နောက်အတို့၌၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ သံဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊
အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ကိဇ္ဈေန၊ ပြုငြင်သည်ဖြစ်၍၊ ကသိရေန၊
ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒသဝဂ္ဂံ၊ တကျိပ်အရရှိသော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သန္တိ
ပါတေတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံး
ရက်ပတ်လုံး၊ ထေရဿ၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ထေရံ၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ အာပုန္နိတွာ၊ ပန်ကြား
လျှောက်ထား၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇန္တုတံ၊ ရှိခိုးအံ့သော
ဌ၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လေ၏၊ သတ္ထာရာ၊ ဂေါတ
မမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကဝန္တကုဋိယံ၊ တူသောတရတည်းသောဝန္တကုဋိ
တို့ကို၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပဗ္ဗု၊ သသမယေ၊ မိုးသောက်ထ

၁၅၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

အခါ၌၊ အဋ္ဌိဋ္ဌော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဠသအဋ္ဌက၊ ဝဂ္ဂိယာနံ၊
 အဋ္ဌကဝဂ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကာမသုတ်အစရှိသော တဆွဲမြောက်သုတ်တို့
 ကို၊ ဥဿာရဏေန၊ ပြောဟောစေသဖြင့်၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးကို၊ ဒတွာ
 ပေး၍၊ ဘာသိတာယ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဒိသ္မာအာဒိနဝံလော
 ကေတိ၊ အဒိသ္မာအာဒိနဝံလောကေဟူ၍၊ ဥဒါနဂါထာယ၊ ဥဒါန်းဂါထာ၏၊
 ပရိယောဿာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပ
 ခါနေ၊ ပါရှိဟိရသညကမထေရ်၏အပဒနံ၌၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်
 အပ်သောပစ္စည်းအရွှေကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူတတ်သော၊ လောကနာယ
 ကော၊ သတ္တလောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တ
 ရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝသီသတသဟဿေဟိ၊ တသိန်းသောရဟန္တာအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ နိဿာ
 သိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာမှငြိမ်းတော်မူပြီးသော၊ တာဒိ
 နော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ နဂရံ၊ ဟံသာဝ
 တီပြည်သို့၊ ပဓိသန္တဿ၊ ဝင်တော်မူစဉ်၊ ရတနာနိ၊ ရွှေငွေအစရှိသောရတ
 နာတို့သည်၊ ပဇ္ဇောတိ၊ သု၊ တောက်ပကုန်၏၊ အာတာရုဏာ၊ လက်ကောက်
 လက်ကျပ်အစရှိသောတရက်တန်ဆာခွါဒရာတို့သည်၊ နိဗ္ဗောဿ၊ ကြီး
 စွာသောကြွေးကြော်ခြင်းတို့သည်၊ အဟုအဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဝဒေ၊
 ထိုပြည်သို့ဝင်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊
 အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးရှိစွာ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဘေရိယော၊ စည်
 ကြီးတို့သည်၊ ဝဇ္ဇိ၊ သု၊ မြည်ကြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုရံ၊
 ဟံသာဝတီပြည်သို့၊ ပဓိသတော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏာ၊ စောင်းတို့
 သည်၊ အဗ္ဗဋ္ဌိတာ၊ မတီးမမှုတ်ကုန်ဘဲ၊ ဝဇ္ဇိ၊ သု၊ မြည်ကုန်၏၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒု
 မုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဠဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တုတံ၊ တရံတဆစ်မဖြစ်စ
 ဘူးအံ့ဘွယ်ထူးသော၊ ပါဠိဟာရဉ္စ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း၊ ပဿာမိ၊
 ဖူးမြင်ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်တန်ခိုးပြာဋိဟာ၌၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာ
 ဒယံ၊ ကြည်စေပြီး၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊
 ဪအံ့၊ ဘွယ်ရှိကုန်စွာ၊ ဓမ္မာ၊ တရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊
 ဪအံ့၊ ဘွယ်ရှိကုန်စွာ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုသမ္ပဒါ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ရ
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟော၊ ဪအံ့၊ ဘွယ်ရှိကုန်စွာ၊ သဟသိ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၀၀-သောဏကုဒ္ဓိကဗျူဟတ္ထရဂါထာ၊ ၁၅၅

တထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အယံပထဝီ၊ ဤမျှကြီးသည်၊ အစေတ
နော၊ စေတနာမရှိဘဲလျက်၊ သမ္ပကမ္ပထ၊ တုန်လှုပ်သတည်း။ ။ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်အမှတ်သညာကို၊ အလဘိံ၊ ရပြီ၊ တေနကမ္ပေ
န၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ
ရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်
ဗုဒ္ဓသညာယ၊ ဘုရားကျေးဇူး၌ ဖြစ်သောအမှတ်သညာ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
ပင်တည်း။ ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အ
ဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝော
အပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိ
တာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်
အာစိက္ခိတနိယာမေန၊ ပြောကြားသောအမှတ်ဖြင့်၊ ပစ္စန္တိ မေသုဇနပဒေသု၊
ပစ္စန္တိ ရာဇဇနဝုန်တို့၌၊ ဝိနယဓရပဉ္စမေန၊ ဝိနည်း၊ ချီရ်လျှင် ငါးယောက်
မြောက်ရှိသော၊ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း၎င်း၊ ခုနာနံ၊
အမြဲမပြတ်ရေချိုးခြင်းလ၎င်း၊ စမ္ပတ္တရဏံ၊ သားရေနယ်အခင်း၎င်း၊ ဂဏင်္ဂ
ဏုပါဟနံ၊ အထပ်ထပ်သော ဘိနပ်ကိုစီးခြင်း လည်းကောင်း၊ တိစိဝရ
ပိပ္ပဝါသော၊ တိစိဝရိက်သင်္ကန်းနှင့် ကွေကွင်း၍နေခြင်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝရေ၊ ငါးပါးသောဆုတို့ကို၊ ယာပိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ တေး
ထိုငါးပါးသောဆုတို့ကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ ကာ၊ အထံတော်မှ
လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဝုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊
နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ပြန်၍၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား၊ တံပ
ဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊
ဝိတ္ထာရေပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဥဒါနာဋ္ဌကထာယ၊ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌၊
အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဂ္ဂိတ္တရဋ္ဌကထာ
ယံပန၊ အဂ္ဂိတ္တုရ်အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝစေတွာ၊
ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၁၅၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယ တွဲ

ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုသောဏကုမ္ပိကဏ္ဍမထေရ်သည်။ အပရာဘာဂေ၊
 နောက်အပိုင်း၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရာဟတ္တဖိုလ်ချင်းသာဖြင့်။ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို။ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရှင်လမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါ(ပ)ပရိနိဗ္ဗိဿတုနာသဝေါဟု၍၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါ(ပ)
 ပရိနိဗ္ဗိဿတုနာသဝေါဟု၍၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ
 စ၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်လည်း၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောစ
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ ဖူးမြင်ရပြီ၊ ဝိဟာရေစ၊ ကျောင်း
 တော်၌လည်း၊ သဟ၊ ဘုရားသခင်နှင့်တကွ၊ အာဝသိံ၊ နေရပြီ၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိဟာရကုသ
 လော၊ ဝိဟာရအရာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အေန္တာကာသေ၊ လွင်တီခေါင်၌၊ ဝိတိနာယေ၊ လွန်စေတော်မူ၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်နေ၏။ ။

၁၅၆ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေလရဟာယံ၊ ကျောက်
 ဂူ၌၊ သီဟောဝသီဟောဣဝ၊ ဟေမဝန်ဆောင် သုံးတောင်ပိုင်နင်းခြင်သို့
 မင်းကဲ့သို့၊ ပဟိန္ဒကယဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေးကြီးဘေးငယ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သံဃာနိ၊ ခူးကုန်ကို၊ သန္တရိတွာန၊ ခင်း၍၊ သေယျ၊ လျှောင်း
 စက်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ။ တတောပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊
 ကလျာဏ ဝါတ္တရဏော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုထော်မူတတ်သော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သောဏော၊
 သောဏမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ ရှေ့
 မျက်မှောက်၌၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားတော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
 ၏။ ။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအား
 ဖြင့်သိ၍၊ အဉ္စသံ၊ ခရီးပမာမဂ်ရှစ်ဖြာကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ ပရမံ၊
 လွန်မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသ
 ဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံလတ္တံ၊ ။ ထတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာတို့၌၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါတိ၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါဟူသည်ကား၊
 ကိန္တေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဒသဝဂ္ဂံ၊ တကျိပ်အရရှိသော၊ သိက္ခ၊ သံဃံ၊ ရဟန်း

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဂ်- ၂၀၀-သောဏကုမ္ဘိကဗျူဟတ္ထရဂါထာ၊ ၁၅၇

သံဃာအပေါင်းကိုးသန္တိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
ယာသာလဒ္ဓဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင်ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ယာစနဝရဒါနဝသေန၊ တောင်းအပ်သောဆုကို ပေးသည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ သဗ္ဗပစ္စန္တိမေသုဇနပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပစ္စန္တရာဇနသုခတို့၌၊ ဝိန
ယဓရပဉ္စမေန၊ ဝိနည်းချီရလျှင်ငါးရောက်မြောက်သော၊ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းဖြင့်၊
သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ယာ
သာဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင်ပဉ္စင်းအဖြင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒုတယံ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သ
မုစ္စယတ္ထော၊ သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုစသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣတရေဝိ၊ ဤမှ
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္ထု၊ သန္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ၊
လဒ္ဓဝရေ၊ ရအပ်သောဆုတို့ကို၊ သင်္ဂဏှာတိ၊ ပေါင်း၏၊ ဝိမုတ္တောစမ္ပိအနာ
သဝေါတိ၊ ဝိမုတ္တောစမ္ပိအနာသဝေါဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်၊ သကလကိလေသဝတ္ထု၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ တည်ရာဝတ္ထုနှင့်တကွအလုံး
စုံသောကိလေသာတို့မှလွတ်သဖြင့်၊ ဝိမုတ္တောစ၊ လွတ်သည်လည်း၊ အဓိ၊
ဖြစ်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကာမာသဝါဒိဟိ၊ ကာမာသဝအ
စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သောစမေသဂဝါဒိဇ္ဈောတိ၊
သောစမေသဂဝါဒိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးအလိုငှါ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝန္တိ၊ ရဋ္ဌတော၊ အဝန္တိတိုင်းမှ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဗိဇ္ဇုပဗ္ဗော၊ တရံတဆစ်မျှ၊ မြင်ရဘူး
သော၊ သောစတာဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဇ္ဈော၊
ဖူးမြင်ရ၏၊ ဝိဟာရေစသဟာဝသိန္တိ၊ ဝိဟာရေစသဟာဝသိဟူသည်ကား၊
ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနမေ
ဝ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကိုသာလျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ လန္တု၊ ရသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး
အတခါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဟာရေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကျောင်းတော်၌၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိယံ၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိတိုက်တော်၌၊ သတ္ထာရာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဝါ
သေန္တေန၊ နေစေသဖြင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဝသိ၊ နေပြီ၊ ဝိဟာရေတိ၊ ဝိဟာ
ရေဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရေသမိပေ၊ ကျောင်း၏အနီး၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အ
မျှသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိန္တိ၊ ဗဟုဒေဝ
ရတ္တိဟူသည်ကား၊ ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာမံပတ်လုံး၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား

၁၁၈ လေရဂါလာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဓမ္မဒေသနာဝသေန၊ တရားဟောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကမ္မဋ္ဌာနသောဓနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကိုသုတ်သင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်ပတ်လုံး၊ ဒေဝါနုဉ္စ၊ နတ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဗြဟ္မနုဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ ကင်္ခန္ဓဒနဝသေန၊ ယုံမှား
 သံသယကိုပယ်ဖျောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များထွဋ်သောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတ္ထောကာသေ၊
 လွင်ဟာတီးတီးကောင်ကင်ကြီး၌၊ အတိနာမယိ၊ လွန်စေ၏၊ ဝိတိနာမေသိ၊
 လွန်စေ၏၊ ဝိဟာရကုသလေဝါတိ၊ ဝိဟာရကုသလေဝါ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မ
 အာနေဉ္စအရိယဝိဟာရေသု၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရ အာနေဉ္စဝိဟာရအရိ
 ယဝိဟာရတို့၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာ
 ရံပါဝိသီတိ၊ ဝိဟာရံပါဝိသီ ဟူသည်ကား၊ ဝေလံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ နိသဇ္ဇ
 စင်္ကမယိ၊ ထိုင်ခြင်း၊ စင်္ကြာကြခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပရိဿမေဝိနောဒနုတ္တံ၊ ဖြစ်
 သောပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပါဝိသိ၊
 ဝင်တော်မူ၏၊ သန္တရိတွာနသံဃာဋီ၊ သေယျံကပ္ပေသီတိ၊ သန္တရိတွာနသံ
 ဃာဋီ၊ သေယျံကပ္ပေသီဟူသည်ကား၊ စတုရဏံ၊ လေးထပ်၊ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ကု
 ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ သီဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါတမောသီဟောသေလရ
 ဟာယံဝ၊ ပဟိန္ဒဘယဘောရဂေါတိ၊ ဂေါတမောသီဟောသေလရဟာယံဝ
 ပဟိန္ဒဘယဘောရဂေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ဂေါတမောတိ၊ ဂေါတမောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ ကိတ္တေတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သီဟောသေ
 လရဟာယံဝါတိ၊ သီဟောသေလရဟာယံဝဟူသည်ကား၊ သေလဿ၊
 တောင်၏၊ ပဗ္ဗတဿ၊ တောင်၏၊ ရဟာယံဝ၊ လိုက်ကဲ့သို့တည်း၊ သီဟော
 ဝိဂရာဇာ၊ သားပေါင်းစိုးလပ် ဝိဂရာဇာသည်၊ တေဇဿဒတာယ၊ တန်ခိုး
 ရှိန်စော်အာနုဘော်အားများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိန္ဒဘယဘောရဂေါ
 ပယ်အပ်ဖျောက် အပ်ပြီးသော ဘေးကြီးဘေးငယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧက္ခိတ
 ပသေသန၊ လင်္ကျာနံပါးဖြင့်၊ ပါဒေပါဒံ၊ ခြေချင်းချင်း၊ အစွာဝေါယ၊ တင်ထား၍
 သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိတ္တု၊ ကြံ
 သလောမဟံသမန္တိ၊ တတ္ထဟေတုနံ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကြက်သီးမွေး
 ညှင်းထခြင်းကိုယ်ခက်တရောရှိခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေ
 သာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၀၈-သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထရဂါထာ၊ ၁၅၆

ပဟိန္ဒာယဘောရဝေါ၊ ပယံပျောက် အပ်ပြီးသောဘေကြီး ဘေးငယ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ဘဝေါ၊ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဂေါတ
မော၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျံ၊လျောင်းစက်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေ
သိ၊ပြုတော်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊တ
တောတိ၊တတော ဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမ၊နောက်မှ၊ သိဟသေယျံ၊ခြံသို့
မင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ တတော၊ထိုကိန်း
စက်ရာမှ၊ဝုဠဟိတွာ၊ထတော်မူ၍၊ သိက္ခ၊ရဟန်း၊ဓမ္မော၊ တရားကို၊ဘာ
သိတုံ၊ဟောခြင်းငှါ၊တံတဝ၊သင်အား၊ဘာသတု၊ထင်စေသတည်း၊ဣတိ
ဤသို့၊သတ္တ၊ရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဇ္ဈေသိတော၊ထိုက်တွန်းတော်မူ
အပ်၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ကလျာဏဝါက္က
ရဏောတိ၊ ကလျာဏဝါက္ကရဏော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရဝစီကရဏော၊
လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော စကားအစဉ်ရှိ၍၊ လက္ခဏသမ္ပန္နဝစနက္ကမေ၊
လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောစကား အစဉ်ရှိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သောဏောအဘာသိသဒ္ဓမ္မန္တိ၊ သောဏောအဘာ
သိသဒ္ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ သောဠသအဠကဝဂ္ဂိယသုတ္တာနိ၊ အဠကဝဂ်ဖြစ်
ကုန်သောကာမသုတ်အစရှိကုန်သော တဆဲ့ခြောက်ပါးသောသုတ်တို့ကို၊
သောဏ ကုဋိကဏ္ဍော၊ သောဏ ကုဋိကဏ္ဍ မထေရ်သည်၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိ
တော်မူတတ်သော၊ဗုဒ္ဓသေဠာဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သမ္ဗုခ၊မျက်မှောက်၌
အဘာသိ၊ပြောဟော၍၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရော၊သောဏကုဋိကဏ္ဍမထေရ်
သည်၊အတ္တာနုမေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ပရိဝိယ၊သူတပါးကဲ့သို့၊အဝေါ
စ၊ဆိုတော်မူ၍၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာဟူသည်
ကား၊ပဉ္စပါဒါနာက္ခန္ဓာ၊ငါးပါးသောဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတို့ကို၊ တိဟိဝိပရိညာ
ဟိ၊သုံးပါးသောပရိညာတို့ဖြင့်လည်း၊ပရိဇာနိတွာ၊ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်
သိ၍၊တေ၊ထိုဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဇာနိန္ဒာယေဝ၊သိ
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊အဗ္ဗသံ၊အင်္ဂါ၇၈ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယမဂ်ကို၊
အရိယံ၊မြတ်သော၊ အဋ္ဌာဝိကံ၊အင်္ဂါ၇၈ပါးရှိသော၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ ဘာဝယံ
တွာ၊ပွားစေ၍၊ပရမံသန္တန္တိ၊ပရမံသန္တိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊
ပပ္ပုယျ၊ရောက်၍၊ ပါဝုဏိတွာ၊ရောက်၍၊ အနာသဝေ၊အာသဝေ၊ကင်း
သည်ဖြစ်၍၊ ဌတော၊တည်၍၊ထတောဝေ၊ ထိုသို့တည်သောကြောင့်သာ
လျှင်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ အနုပါဒိ

၁၆၀ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သေသနိဗ္ဗာနဝသေန၊ ခန္ဓာငါးပါးအကြွင်းမရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာ
ယိဿသိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သောဏ ကုမ္ဘိကဏ္ဍ
မထေရ်၏ဂါထာ အဖွင့်စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။ သောဏကုမ္ဘိ
ကဏ္ဍတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောဏကုမ္ဘိကဏ္ဍမထေရ်၏ ဂါထာအဖွင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-၁ဗ္ဗကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ။

ယောစေဂဈနန္တိ အာဒိကာ၊ ယောစေဂဈနန္တိ၊ အစရှိသောဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကောသိယတ္ထေ
ရဿ၊ ကောသိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤကောသိ
ယမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝေဇ္ဈပ
နိဿယံ၊ သံသရာဝင်၍မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသ
လံ၊ ဒါနဝီရိယစသောကောင်းမှုကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိ
သော်၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ ဝိပဿိမြတ် လောကနတ်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္ဆာ၊
ခဏှိကံ၊ ကြံတုန်းကြံပိုင်းကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လျှ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသား
သည်၊ တေနုပုညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ
ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဌေ၊ မဂဓ
ရာဇ်တိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသ
တို့သားအား၊ ဂေါတ္ထဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကောသိယောတိ
နာမံ၊ ကောသိယဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုကောသိယ
သတို့သားသည်၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မ
သေနာပတိံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဥပသကံမိ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၁

ချဉ်းကပ်၍နေ၏။ တဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကော၊ အထံ
 ဦးစွာ၊ တရားကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားနာရ၏။ သော၊ ထိုကောသိယသတို့သား
 သည်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ သာ
 သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော
 အာနိတလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ထေန၊ ထို့ကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ခဏှိကမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗန္ဓုမတိ
 ယာ၊ ဗန္ဓုမတိအမည်တော်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ ပြည်တော်ကြီး၌၊ န္ဒါရပါလော၊
 တံခါးစောင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့
 ကို၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်တိုင်သိမြင်နိုင်သော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြှူကင်းတော်
 မူသော၊ သမ္မုန္တံ၊ ဝိပဿိ၊ ဖြတ်သုံးလူနတ်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ မဟေသိနေ၊ သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး
 ရှာဖွေကော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ
 ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သုမနေ၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ခဏှိကံ၊ ကြိတိုင်း
 ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ
 ကေနုတုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွေတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဥစ္ဆန္တု၊
 အကြင်ကြိတိုင်းကို၊ ဒဒိံ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကြိလှူဒါနံ
 ရသောကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊
 မသိရဘူးပေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ဒါ
 နဿ၊ ကြိတိုင်းအလှူ၏။ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍အထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့။ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊
 အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပဗ္ဗဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဂရုဝါသံစ၊ ဆရာ
 ထံ၌နေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်း
 တည်းဟူသောအဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍
 ယောစေဂဇ္ဈနံ ဝစနညူမိရော၊ ပ၊ ဥတွာစဓမ္မေသုဝိသေသိအဿာတိ၊ ယော
 စေဂဇ္ဈနံ ဝစနညူမိရော၊ လ၊ ဥတွာစဓမ္မေသုဝိသေသိအဿဟူ၍၊ ဣမာပဉ္စ
 ဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဂဇ္ဈနံ၊ သိလအစရှိ

၁၆၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောဆရာတို့၏၊ ဝစနည၊ အဆုံးအမဩဝါဒကို
 အစဉ်လျှောက်၍သိသော၊ မိရော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ တမ္ပိ၊ ထိုဆရာတို့၏အဆုံးအမဩဝါဒ၌၊ ဝသော၊ တည်နေ
 ရာ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ သော၊
 ထိုဆရာတို့၏ အဆုံးအမဩဝါဒ၌တည်သောသူသည်၊ ဟတ္ထိမာနာမစ၊
 မြဲမြံစွာဆည်းကပ်လေ့ရှိသောသူမည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောစ၊
 ပညာရှိမည်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီလော
 ကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောတရားတို့၌၊ ဥတွာစ၊ သိ၍လည်း၊ ဝိသေသိ၊ ထူးသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယော၊ ဖြစ်လာကုန်သော၊
 ဥဇ္ဇာရာ၊ အလွန်အားရှိကုန်သား၊ အာပဒေါ၊ တေးရန်တို့သည်၊ နက္ခမ္မယန္တေ၊
 မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထာမဝါနာမ၊ အားရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်၎င်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီလောကုတ္တရာ တရားတို့၌၊ ဥတွာစ၊
 သိမြင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိသေသိ၊ ထူးသောဂုဏ်ရှိသည်၊ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ အနေဇော၊ ဇောတဏှာကင်းလွတ်ကွာသော၊ ဂန္တိရပညော၊
 နက်နဲသောပညာရှိသော၊ နိပုဏ္ဏတ္ထဒာယိ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပဋိစ္စသ
 မုပ္ပါဒ်အစရှိသော အနက်ကို သိလေ့ရှိသော၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သမုဒ္ဓေါဝ၊ သမုဒ္ဓရာကဲ့သို့၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသံ
 ဟာရိယောနာမ၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောကြောင့်အသံ
 ဟာရိယမည်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိသင်္ခယန္တံ၊ ဆင်ခြင်တတ်သောပညာ၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်တည်သော၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတောစ၊ ဗရိယတ္ထိအား
 ဖြင့်ဗဟုသုတရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓရောစ၊ ပရိယတ္ထိဓမ္မကိုဆောင်
 နိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဿ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တ
 ရာတရားကို၊ ဓမ္မဝါရိ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသောနာမစ၊ ထိုဆရာနှင့်တူသော သဘောမည်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာရှိသောလူမည်သည် လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဘာသိတဿ၊ မြတ်စွာတု
 ရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောပရိယတ္ထိဓမ္မ၏၊ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်
 ကိုလည်း၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်ကိုလည်း၊ ဥတွာန၊ သိပြီး၍၊
 တထာ၊ ထိုသို့သိတိုင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အတ္ထန္တရောနာမ၊ သီလအစရှိသော

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၉၃

အနက်ကိုဆောင်းသောသူမည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
မည်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီလောကုတ္တရာ
တရားတို့၌၊ ဥတွာစ၊ သိပြီး၍လည်း၊ ဝိသေသီ၊ ထူးသောရုဏ်ကျေးဇူးရှိ
သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယောတိ၊ ယောဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာဒိသု၊
မင်းအစရှိသောသူတို့တွင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတု၊ သု၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့တွင်၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်
သော၊ စေတိ၊ စေဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဗျတ္တံ၊ ထင်ရှာခြင်းအနက်ကိုဟော
သောနိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဂရုနန္တိ၊ ဂရုနံဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဂုဏပယုတ္တာ
နံ၊ သိလအစရှိသောကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ဘုရားအ
စရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝစနညူတိ၊ ဝစနညူဟူသည်ကား၊
တေဝံ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အနုသာသနိဝစနံ၊
အဆုံးအမဖြစ်သောစကားကို၊ အနုဇာနန္တော၊ အစဉ်သဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍၊
ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇမာနေ၊ ကျင်သောသူသည်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပုပ္ပိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ တဿ၊ ထိုကျင့်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊
ဇာနန္တောစ၊ သိသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဣသိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖိရောတိ၊ ဖိရောဟူသည်ကား၊ ဖိတိသမ္ပန္နော၊ ပညာ
နှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်၊ ငသေတမ္ပိဇနယေထပေမန္တိ၊ ငသေတမ္ပိဇန
ယေထပေမံဟူသည်ကား၊ ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏၊ တမ္ပိတသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ထိုအဆုံး
အမ၌၊ ဩ ဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဝသေ၊ နေရာ၏၊ ဝသေယု၊ နေရာ၏၊ ယထာနု
သိဋ္ဌံ၊ ဆရာတို့ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာဩ ဝါ
ဒေန၊ ဤအဆုံးအမဖြင့်၊ ဣမံဇာတိအာဒိဒုက္ခံ၊ ဤဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို
ဝိတိဝတ္ထောဝတ၊ လွန်ရသည်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုအလေးပြု
အပ်သောဆရာတို့၏အဆုံးအမ၌၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ
၏၊ ဝါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယု၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံနယံ၊
ဤတမ္ပိပေမံဟူသော ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ ဂရုနံဝစနညူမိရောတိပဒ္ဒ
ယေန၊ ဂရုနံဝစနညူမိရော ဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ ဂုတ္တသေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ပါကဋကရဏံ၊
ထင်ရှာပြုခြင်းတည်း၊ သေတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏၊ ဝစ
နညူ၊ အဆုံးအမကိုသိလေ့ရှိသော၊ သောမိရော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ သော၊ ထို
ပညာရှိသည်၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊

၁၇၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

တတ္ထ၊ ထိုအကျင့်၌၊ တတ္ထိမာစနာမ၊ ဖြိုဖြိုစွာဆည်းကပ်လေ့ရှိသောသူမည်
သည့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်မွေးခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအဆုံးအမကို၊ အနုတိက္ကမန
တော၊ မလွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည့်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတုာစဓမ္မေသု ဝိသေသိအဿာတိ၊ ဥတုာစဓမ္မေသုဝိသေသိ
အဿဟုသည့်ကား၊ တဿ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တေစ၊
ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တဿဇေဝပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်ဝတ်
ဖြတ်ပဋိပတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ စတုန္ဒအရိယသစ္စာနံ၊ လေးပါးသော အရိယ
သစ္စာတို့ကို၊ ဇာနနဟေတု၊ သိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
လောကီယလောကုတ္တရဓမ္မေသု၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဝိဇ္ဇတ္တ
ယဝသေန၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ ပဋိသန္တိဒါပညော၊ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်အထွဋ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသေသိ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး တရားထူးရှိသည်၊
ဝိသေသဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုကံတည်း၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊
ယံဝုပ္ပလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်၏၊ အန္တရာယကရဏ
တော၊ အန္တရာဟ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်၊ အာပဒါတိ၊ အာပဒါဟူသည်
ကား၊ လစ္ဆဇေါဟာရာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဝီတုဏှဗုပ္ပိပါသာ
ဒိပါကဗုပရိဿယာယေဝ၊ အချမ်းအပူဇော်ပွတ်ခြင်းသိပ်ခြင်းအစရှိသော
ထင်ရှားသောဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိပရိစ္ဆန္တပရိဿယာ
ဝ၊ ရာဂအစရှိတည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဥပ္ပတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဠာရာ၊ အားရှိကုန်သောလည်း၊
ဗလဝန္တေပိ၊ အားရှိကုန်သောလည်း၊ နက္ခန္တယန္တေ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်
ကုန်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုကိုမျှ၊ နစာလေန္တိ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်၊ ပဋိသင်္ခါ
ယန္တိန္တိ၊ ပဋိသင်္ခါယန္တိဟူသည်ကား၊ ပဋိသင်္ခါယမာနံ၊ ဆင်ခြင်သော
ဉာဏ်ပညာ၏အစွမ်း၌တည်သော၊ ပဋိသင်္ခါနဗလေ၊ ဆင်ခြင်သောပညာ
၏အစွမ်း၌၊ ဋီတံ၊ တည်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုကံ
တည်း၊ သေတိ၊ သေဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒဠတရာတိ၊
ဖြိုဖြိုကုန်သော၊ အာပဒါတိ၊ ဘေးရန်တို့သည်၊ အက္ခန္တနိယော၊ မတုန်လှုပ်
စေအပ်သော၊ ထိုသူသည်၊ ထာမဝါ၊ အားရှိသော၊ ဓိတိမာ၊ ပညာရှိသော၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၅

ဧဋ္ဌပရက္ကမောနာမ၊ ဖြိဋ္ဌိစွာလုံးလှိယော သူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အနဝသေသဿ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သံကိလေသပက္ခဿ၊ ညစ်ညူးစေ
 တတ်သောပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာအတို့ကို၊ အဘိဘဝနကပညာ
 ဗလသမာဓိတာယ၊ လွန်စွာနှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ပညာအစွမ်းနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာတူတောစ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပြီးလည်းကောင်း၊ ဥတွာစ၊
 သိပြီးလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဝိသေသိ၊ ထူး
 သောဉာဏ်ရှိသည်၊ အသမံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သမုဒ္ဓေါဝဠိတောတိ၊
 သမုဒ္ဓေါဝဠိတောဟူသည်ကား၊ သမုဒ္ဓေါဝဠိ၊ သမုဒ္ဓရာကဲ့သို့၊ ဝိတဘာ
 ဝေါ၊ တည်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ စတုရာသိတိ
 ယောဇနသဟဿဂန္ထိရေ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်း လေးထောင်နက်သော၊
 သိနေရပါဒပေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၏အနီး၌၊ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓ
 ရာသည်၊ အဋ္ဌဟိဒိသာဟိ၊ ရှေးနောက်ဝဲယာရှစ်မျက်နှာတို့မှ၊ ဥဋ္ဌိတေဟိ၊
 တက်ကုန်သော၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ ပြကတေသောလေတို့သည်၊ အနိဉ္စေန
 တော၊ မတုန်လှုပ်သောအားဖြင့်၊ ဥတောယထာစ၊ တည်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ အနိဉ္စောယထာစ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ထိရော
 ယထာစ၊ နက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသဝါတေ
 ဟိစ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လေတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယဝါ
 ဒဝါတေဟိစ၊ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒတည်းဟူသောလေတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ အကမ္မနိယတော၊ မတုန်လှုပ်သောအားဖြင့်၊ ဥတော၊ တည်သော၊
 အနေအေး၊ ကိလေသာတည်းဟူသောလေကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊
 ဂန္ထိရဿ၊ နက်နဲသော၊ အနုပစိတဉာဏသမ္ဘာရေဟိ၊ မဆည်းပူအပ်သော
 ဉာဏ်သမ္ဘာရှိသောသူတို့သည်၊ အလန္တဘာဝဿ၊ ရေခြင်းငှါမထိုက်သော၊
 နိဂုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော၊ သုရမဿ၊ နူးညံ့သော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိအတ္ထဿ
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသော အနက်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈနေန၊ ထိုးတွင်း၍သိသဖြင့်၊
 ဂန္ထိရပညော၊ နက်နဲသောပညာရှိသော၊ နိဂုဏတ္ထဒသိ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
 အနက်ကို သိလေ့ရှိသော၊ အသံဟာရိယောနာမယောဟိ ပဏ္ဍိတောတိ၊
 အသံဟာရိယောနာမယောဟိပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ သောတာပိတော၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုက္ခဿ၊ ဝုပ္ပါယ်သည်၊ ကိလေသေဟိ၊ တထောင့်
 ဝါးရာ ကိလေသာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒေဝပုတ္တမာရာဒိထု၊ ဒေဝ

ပုတ္တမာရ်အပရိသည်တို့တွင်၊ ကေနစိ၊ တရံတရသော မာရ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အသံဟာရိယတာယ၊ မလ္လင်ချောက်ချား နိုင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အသံဟာရိယောနာမ၊ အသံဟာရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယထာဝုတ္တန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္တန၊ အနက်ကြောင့်၊
 ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားရပ်သည်၊ ပုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
 သွင်တည်း၊ ဗဟုသုတောတိ၊ ဗဟုသုတောဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိဗာ
 ဟုသစ္စဝသေန၊ ပရိယတ္တိ၌များသောအကြားအမြင် ရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတမည်၏၊ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုတ္တဂေ
 ယျာဒိ၊ သုတ္တဂေယျအစရှိသော၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်သည်
 အတ္တိ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတမည်၏၊ တ
 မေဝဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုပင်လျှင်၊ သုဝဏ္ဏတာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပိက္ခိတ္တသီဟဝ
 သံဝိယ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ ဆီကဲ့သို့၊ အဝိနဿန္တမေဝ၊ မပျောက်မ
 ပျက်မှု၍သာလျှင်၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဓမ္မ
 ဓရောစ၊ ဓမ္မဓရမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မသိတောဟောတိအနု
 ဓမ္မစာရိတိ၊ ဓမ္မသိတောဟောတိ အနုဓမ္မစာရိဟူသည်ကား၊ ယထာသု
 တဿ၊ အကြင်အကြင် ကြားမြင်တိုင်းသော ဗဟုသုတ၏၊ ယထာပရိ
 ယတ္တဿ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော ပရိယတ်၏၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊
 အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မံ၊ ပါဠိကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မဿ၊ ကိုး
 ပါးသောလောကုတ္တရာတရားအား၊ အနုရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ပုဗ္ဗတာဝ
 ပပိုပဒါသင်္ခါတံ၊ မင်္ဂ၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ စတု
 ပါရိသုဒ္ဓိဝီလရတင်္ဂီ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာဒိဘေဒံ၊ လေးပါးသောစတုပါရိ
 သုဒ္ဓိဝီလတဆုံးသုံးပါးသော ရတင်အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စသည်အပြားရှိ
 သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ပပိုပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ထို ကြောင့်၊
 အနုဓမ္မစာရိ၊ အနုဓမ္မစာရိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇအဇ္ဇဝါတိ၊ ရနေ
 ပင်ရနေပင်ရလတ္တံ့ ဟူ၍၊ ပပိုဝေခံ၊ မင်္ဂိုလ်ကိုထိုးတွင်း၍သိခြင်းကို၊ အာ
 ကင်္ခန္ဓာ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ တွည့်လည်၏၊ သောတာပိသောနာ
 မစဟောတိပဏ္ဍိတောတိ၊ သောတာပိသောနာမစဟောတိ ပဏ္ဍိတောဟူ
 သည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံဂုရုံ၊ အကြင်ဆရာကို၊
 နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုသုတာဒိဓမ္မဓရောစ၊ ဗဟုသုတ အစရှိသောဓမ္မကို
 ဆောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရားအား၊ အနုဓမ္မ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ။ ၁၆၇

စာရိစ၊လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလအစရှိ
သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သောဝတာဒိ
သော၊ထိုတပည့်နှင့် တူသောတပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တေနဂရုနာ၊
ထိုဆရာနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောဆရာသည်လည်း၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊
ပညာရှိ မည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိ
ပတ်နှင့်၊ သဒိသဘာဝတော၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဘူတော
ပန၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုတပည့်သည်၊
ဓမ္မေသု၊တရားတို့ကို၊ ဥဘွာဝ၊သိပြီး၍သာလျှင်၊ ဝိသေသိ၊မဂ်ဖိုလ်ကျေး
ဇူးတရားထူးရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကံ၊ထိုစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တတ္ထ
မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ယောဇနာတိသု
ဘာသိတဿာတိ၊ ယောဇနာတိသုဘာသိတဿ ဟူသည်ကား၊ ယော
ဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဿ၊
ပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊သိ၏၊ ဇာနန္တောပန၊သိသည်ရှိ
သော်ကား၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ သီလံ၊သီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ဣမ၊ဤအရာ
၌၊ သမာဓိ၊သမာဓိကို၊ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ ပညာ၊
ပညာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာတို့၌၊
ယသာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထဉ္စ၊အနက်ကို
လည်း၊ ဥဘွာ၊သိ၍၊ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ယထာ၊အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူအပ်၏၊
တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဋိပစ္စတိ၊ကျင့်၏၊ အတ္ထန္တရောနာမသဟောတိပဏ္ဍိ
တောဘိ၊ အတ္ထန္တရောနာမသဟောတိပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေ၊
ဤသို့ သဘောရှိသော၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထန္တရော၊
အနက်ကိုဆောင်၏၊ အတ္ထကာရဏာ၊အနက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
သီလာဒိအတ္ထဇာနနမေဝ၊ သီလအစရှိသော အနက်ကို သိခြင်းမျှသာ
လျှင်၊ ဥပနိဿယံကတွာ၊ အဖို့ကိုပြု၍၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ ဟောတီး
ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ အပေါင်းတို့တွင်လည်း၊
ပဋ္ဌမဂါထာယ၊ပဋ္ဌမဂါထာ၌၊ ယောစဂဓန္တိ အာဒိနာ၊ ယောစဂဓန္တိဤသို့
အစရှိသောစကားဖြင့်၊ သန္တုပနိဿယော၊သန္တုအားကြီးသောအကြောင်း
ရှိသော၊ ဝိသေသဘာဝေါ၊ထူးသောသဘောကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုတော်မူအပ်

၁၆၈ ထေရဝါဒသံဃာဗျူဟာသင်္ဂဏီယ-တတိယတွဲ။

၏။ နုတိယဂါထာယ၊ နုတိယဂါထာ၌၊ ယံအာပဒါတိ၊ ယံအာပဒါအစရှိသော စကားဖြင့်၊ ဝိရိယူပနိဿယော၊ ဝိရိယ၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ ယောစေသမုဒ္ဓေါပတိဋ္ဌိတောတိအာဒိနာ၊ ယောစေသမုဒ္ဓေါပတိဋ္ဌိတောဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ သမာရူပနိဿယော၊ သမာဓိ၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ ဗဟုသုတောတိအာဒိနာ၊ ဗဟုသုတောဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ပကတူပနိဿယော၊ ပကတူပနိဿယ၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ ပဉ္စမဂါထာယ၊ ပဉ္စမဂါထာ၌၊ အတ္ထပ္ပဇာနာတိတိအာဒိနာအတ္ထပ္ပဇာနာတိအစရှိသောစကားဖြင့်၊ ပညာပနိဿယော၊ ပညာ၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိသေသသဘာဝေါ၊ ထူးသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဉ္စကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စကနိပါတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ကောသေယျတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကောသေယျမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-ဥရုဝေဠုကဿပတ္ထေရဂါထာ။

☞ ဆက္ကနိပါတေ၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဒိသ္မာနပါဠိဟိရာနိတိအာဒိကာ၊ ဒိသ္မာနပါဠိဟိရာနိဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥရုဝေဠု ကဿပတ္ထေရဿ၊ ဥရုဝေဠုကဿပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ဗိ၊ ဤဥရုဝေဠုကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ သိသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာသေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာစဉ်၊ ကံဘိက္ခု၊ တယောက်သော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၀-ဥရုဝေဠကဿပဝေတ္ထရဂါထာ၊ ၁၆၉

ရဟန်းကို၊ မဟာပရိသာနံ၊ များစွာသောပရိသတ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌၊ ဥပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တဝါရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ များမြင်ရ၍၊ သယမ္ပိမိသိသည့်လည်း၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊
 ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊
 ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ အကဝသိ၊ ပြုပြီး၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ အနန္တရာယ၊ အခြားမဲ့၌၊ တံ၊ ထို
 ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဂေါ
 တမဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ မဟာ
 ပရိသာနံ၊ များစွာသောပရိသတ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂ၊ ကဲလွန်သာကျူးထူး
 သည်အရာ၌၊ ဘဝိဿကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဓိတ်စကား
 ကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇီဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
 တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုံတ၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
 ကမ္ဘာမှ၊ ခွါနုဂတိကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊
 ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝေမာတိကကနိဋ္ဌဘာတာ၊ အဘတူအမိခွဲ
 ဖြစ်သောညီနောင်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ
 ထိုအမျိုးသားအား၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ
 ရော၊ နှစ်ယောက်သော ညီနောင်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေတ
 ယောဝိ၊ ထိုညီနောင်ဖြစ်သောသုံးယောက်တို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမုခံ၊ ဘုရား
 အရှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊
 ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူ
 သည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးမဆွပကတူကပင်လျှင်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာ
 ရာဏသီပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌၊ တေဘာတာရော၊ ညီ
 နောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 နိဗ္ဗတ္တဂေါတ္ထဝသေန၊ ဖြစ်သောအနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တယောဝိ၊ သုံး
 ယောက်သော ညီနောင်တို့သည်လည်း၊ ကဿပေါ ဝေနာမာ၊ ကဿပ
 ဟူသောအမည်တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသုံးယောက်

၁၇၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

သောညီနောင်တို့သည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 တယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိသုံ၊ သင်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို
 ညီနောင်သုံးယောက်တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ အစ်ကိုကြီးအား၊ ပဉ္စမာ
 ကာဝသတာနံပရိဝါရော၊ ငါးရာသောလူလင် အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊
 မန္တိမဿ၊ ညီလတ်အား၊ တိဏိသတာနိ၊ သုံးရာအခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား၊ ဧန္တု၊ နှစ်ရာအခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုညီ
 နောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂန္တေ၊ ကျင်းဝန်၌၊ သာရံ၊
 အနှစ်သာရကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမေ
 ဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောအကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 ကို၊ ရောစေသုံ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သောညီနောင်တို့
 တွင်၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံ
 အရံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥရုဝေဋ္ဌံ၊ ဥရုဝေဋ္ဌတောသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊
 ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥရုဝေဋ္ဌကဿပေါနာမ၊
 ဥရုဝေဋ္ဌကဿပ ဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟာဂင်္ဂါနဒီ
 ဝကော်၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏အကွေ့၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောကဿပသည်၊
 နဒီကဿပေါနာမ၊ နဒီကဿပဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
 ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသမြစ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောကဿပသည်၊
 ဂယာကဿပေါနာမ၊ ဂယာကဿပဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုညီနောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့
 ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒိဝသနံ၊ နေ
 တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ထုရား
 လောင်းသည်၊ မဟာသိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတေထွက်ခြင်းကို၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတဉာဏော၊ သိအပ်ပြီးသောသဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊
 ပဝတ္တိတွာ၊ လည်စေ၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေဏေရေ၊ ငါးယောက်သော ပဉ္စဝဂ္ဂိ
 မထေရ်တို့ကို၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊
 ယသပမူခေ၊ ယသသတို့သားအမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စပညာသသဟာယကေ၊
 ငါးကျိပ်ငါးယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊
 သဗ္ဗိအရဟန္တေ၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန္တာတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣရိကံ၊ ဒေသဝာရီကို၊ စရေ၊ သွားကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿာဇ္ဇေတွာ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၀-ဥရုဓဇ္ဇကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇၁

စေလွှတ်၍၊ ထိသဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယေ၊ သုးကျိပ်သော သဒ္ဒဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ မိ
 နေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ဥရုဓဇ္ဇကဿပဿ၊ ဥရုဓဇ္ဇကဿပ၏၊ ဝဿ
 နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဝဿနဋ္ဌာယ၊ နေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ အဂ္ဂာဂါရံ၊ မီးတင်းကုန်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုမီးတင်းကုန်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ နာဂဒမန်း၊ နဂါးကိုဆုံးမခြင်းကို၊
 အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ အစု၊ နာဂဿပဿဟိပါဠိဟာရိယေဟိ၊ သုံးထောင်
 ငါးရာတဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သောကန်ခိုးပြာနိဟာတို့ကို၊ ဥရုဓဇ္ဇကဿပံ။
 ဥရုဓဇ္ဇကဿပကို၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ မိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ
 ၍၊ ပဗ္ဗဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊ ဟဿ၊ ထိုဥရုဓဇ္ဇကဿပ၏၊ ပဗ္ဗဇိတဘာ
 ဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဧတသတရော၊ ညှိနှောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ သပရိယာ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ
 အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိသု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တဝီဝရေရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ဖြစ်သော သပိတ်သင်္ကန်းကို
 ဆောင်ကုန်သော၊ ဧဟိဘိက္ခု၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသမဏသဟဿံ၊ ထိုရဟန်းတ
 ထောင်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ ဂယာသီဝံ၊ ဂယာသီသမြစ်သို့၊ ဂတိံ၊
 ကြွတော်မူ၍၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊
 အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ဒေသနာဖြင့်၊ သဗ္ဗံ
 အလုံးစုံသောရဟန်းကို၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပဝိဋ္ဌာပေဝိ၊ တည်
 စေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥရုဓဇ္ဇကဿပမထေရ်၏
 အပဒါနံ။ ။

သဗ္ဗလောကဝိဒ္ဓ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကိုသိတော်မူသော၊ မုနိ၊ ခပ်
 သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူ
 သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ သတသဟာဒိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ
 တသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဩပါဒကော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်
 သော၊ ပိညာပကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ တာရကော၊ ကယ်တင်
 တော်မူတတ်သော၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟံ၊ ယျာ၊ စွာသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာ
 ရေသိ၊ ကယ်ဆယ်တော်မူ၏၊ အနုကမ္မကော၊ အဋ္ဌိစောင့်ရှောက်တော်

မူသော၊ ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွေတတ်သောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ပဉ္စသီလေ၊ ငါးပါးသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်စေတော်
 မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တိတ္ထိ
 ယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့မှ၊ သုညတံ၊ ခတ်၏၊ ဝသိတုကေဟိ၊ ဝသိတော်ရှိကုန်သော
 တာဒိဟိ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးရှိကုန်သော၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့
 ဖြင့်၊ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်၏၊ ကဗ္ဗနန္ဒိယသင်္ကာသော၊ ရွှေတူရိင်တိုင်နှင့်
 တူတော်မူသော၊ ဗမတ္ထိံ၊ သဝရလက္ခဏာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ား
 မြတ်တို့၏လက္ခဏာရှိတော်မူသော၊ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ရတနာနံ၊ အတောင်တို့၏၊ အဋ္ဌပညာသံ၊ ငါးဆွဲရှစ်တောင်တိုင်တိုင်၊
 ဥဂ္ဂတော၊ မြင့်၏၊ တာဝဒေ၊ တို့ခဏ၌၊ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်
 တသိန်းတို့တိုင်တိုင်၊ အာယု၊ အသက်တော်သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတော၊
 ထိုမျှလောက်၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်တော်မူသော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗတုံ၊ များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ တာရေးသိ၊ ကပိ
 ဆယ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသဝတိပံ၊ ဟံသာ
 ဝတိပြည်၌၊ သာရသဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောသူဟုသမုတ်အပ်သော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောကပဇ္ဇောတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဥပေစ္စ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အသေသသိ၊ နာပြီ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာပရိသတိ၊ များစွာသောပရိသတ်၌၊ မဟာပရိသသာ
 ဝကံ၊ များစွာသောပရိသတ်ရှိသောတပည့်သားတော်ကို၊ ဧတဒ္ဓမ္မိ၊ ဧတ
 ဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာ၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊
 ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်
 တိတ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သဟဿေန၊ အထောင်နှင့်၊ သဟ၊
 တက္က၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ လှူပြီး၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး
 ကို၊ ဒဒိတွာန၊ လှူ၍၊ နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒိယ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧက
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဗိ၊ ဆိုပြီ၊ ဝိရ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 တယိ၊ အရှင်ဘုရား၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အဓိကာရဂုဏေနစ၊ ဆုတောင်းခြင်းကျေးဇူးဖြင့်၎င်း၊ တဟိံတ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်- ၂၀၀-ဥရုဝေဠကဿပတ္တေရဂါထာ၊ ၁၇၃

ဟိ။ ထိုသို့တဝဋ်၊ နိဗ္ဗတ္တဿ။ ဖြစ်ရသော အကျွန်ုပ်အား၊ ပရိသ၊ ပရိသတ်
သည်း၊ မဟာတိ၊ များသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဂဇဝဇ္ဇိ တသုဿရော၊ ဆင်မင်း၏ ဟိသံနှင့်တူသော အသံရှိတော်မူ
သော၊ ကရိကရုဒေါ၊ ကရိက်ဌက်မင်း၏ တွန်သံနှင့်တူသော အသံရှိတော်
မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဟေမဝဇ္ဇိ၊ ရွှေ
အဆင်းရှိသော၊ မဟာဗာဟုံ၊ ကြီးစွာသော လက်ရုံးရှိတော်မူသော၊ ကမ
လာနနုလောစနံ၊ ကြွေနှင့်တူသော မျက်စိရှိတော်မူသော၊ ဥဒပ္ပဟနုဇံ၊ တက်
ကြွသော စိတ်ရှိသော၊ ဟဋ္ဌံ၊ ရွှင်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်၌၊ သဒ္ဓါဝန္တံ၊
ယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ ဧတံ ပြောဟူကံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ ပဿတ၊ ရူကြကုန်
လော၊ ၊ သေသော၊ ဤဝုဏ္ဏားသည်၊ သီဟဗောဿဿ၊ သီဟဗောဿ
အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ပတ္တယသေ၊ တောင့်
တ၏၊ အာဂဏာမိ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ အစွန့်၌၊ ဧတံ မနောရထံ၊ ထို
နှလုံးအလိုကို၊ လန္တသေ၊ ရလတ္တံ့။ ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊
သတသဟသေ၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊
တတိယဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမော
နာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊
လောက၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဓမ္မေသု၊ ဓာတ်ပါးသော တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဩရသော
ရင်၌ဖြစ်သော သားသည်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားသည် ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအမည်ရှိ
သော၊ သတ္တု၊ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ နေဒုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ အ
နုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ အနုပမော၊ ဥပမာမရှိသော၊ အသဒိသော၊ အထူးမ
ရှိသော၊ လောကဂ္ဂနာယကော၊ လောကကိုမြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်
တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဟု၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ၊ သောစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကား၊ သဗ္ဗ
တမံ၊ အလုံးစုံသော အဓိကံကို၊ ဟတ္တံ၊ ဖျောက်တော်မူ၍၊ မဟာဇဉ်၊ ကြီး
စွာသော အရှင်အထွေးကို၊ ဝိဇေဒုတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တ
ကွသော လူကို၊ တပ္ပယန္တော၊ ရောင့်ရဲစေလျက်၊ အမတဝုဗ္ဗိံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော မိန့်ကို၊ ဝဿတေ၊ ရွာတော်မူ၏။ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊

မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရာဇပစ္စာ၊ မင်း၏သား
 တော်တို့သည်၊ အဟုမှသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဘာတရော၊ ညီနောင်တို့သည်၊ ရာဇိနော၊
 မင်းကြီးအား၊ သံဝိဿဗ္ဗာ၊ အကြွင်းဝင်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၊ ဝိရက်ဗူပါ၊
 ဝိရိယဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဗလိနော၊
 ကြီးစွာသောခွန်အားရှိကုန်သော၊ သင်္ဂါ၊ မေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတော၊
 ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းစွန်
 သည်၊ ကုပ္ပတိ၊ မြို့၏၊ မဟိပတိ၊ မင်းကြီးသည်၊ အဓော၊ ငါတို့ကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ထေ၊ သွားကြကုန်၊
 ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းစွန်ကို၊ ဂစ္ဆာန၊ သွား၍၊ အဇ္ဈိဗလံ၊ တော၌ရှိသောခိုးသူအား
 ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံကို၊ ခေမံ၊ စားမရှိ
 သည်ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသထ၊ ဆို၏၊ တတောတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဗ္ဗာနာယ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ အဟာကံ၊ ငါတို့
 အား၊ ယဒိဗေယျာသိ၊ အကယ်၍ပေးမူကား၊ တတော၊ ထိုသို့ပေးသည်ရှိ
 သော်၊ ဝေါ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ သာဓေယိဿာမ၊ ပြီးစေကုန်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရမှ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတောတဒါကာလေ၊ ထို
 အခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ လဒ္ဓဝရာ၊ ရသောအခွင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိပါ
 လေန၊ မည်းတော်မြတ်သည်၊ ပေထိတာ၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စန္တံ၊
 တိုင်းစွန်ကို၊ နိက္ခိတ္တာသတ္တံ၊ ချအပ်သောလက်နက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပုန၊ တဖန်၊ တံ၊ ထိုမင်းကြီးသို့၊ ဥပပစ္စ၊ ကပ်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊
 သတ္တုပဗ္ဗာနံ၊ ဘုရားအားလုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍၊ လောက
 နာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မုနိဝရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ လတိတွာန၊ ရ၍၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး၊ ယဇိမှ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ မဟာဋ္ဌာနိ၊ အတိုးများထိုက်ကုန်
 သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်
 သော၊ ရသာနိ၊ အရသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရမ္မာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်
 ကောင်းကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဟိတာနိ၊ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ သသံဃာမုနိနော၊ သံဃာနှင့်တကွသောမြတ်စွာဘု
 ရားအား၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ ဥပ္ပါဒိတာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-ဥရုဝေဇ္ဇကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇၅

ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒေတွာ၊ ယူ၍၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိတော်မူကုန်၏၊ ကာရုဏိ
ကာ၊ သနားခြင်းရှိတော်မူကုန်၏၊ ဘာဝနာယုတ္တမာနဿ၊ ဘာဝနာနှင့်ယှဉ်
သောစိတ်ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ မေတ္တာပိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစရိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ တမ္ပိ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ လောကဂ္ဂံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျောက်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ သန္တုသိ
တံ၊ ထုသိတာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထုသိတာနတ်
ပြည်၌၊ မဟာသုခံ၊ ကြီးစွာသောချမ်းသာကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ အနုဘုတာ၊ အစဉ်ခံစားမူကုန်၏၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုး
သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မာယာ
ကာရော၊ မျက်မှည့်သည်သည်၊ ရေဋ္ဌ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဝိက
တိံ၊ တောက်ပြန့်ခြင်းကို၊ ဒေသတိယထာ၊ ပြသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအဘူ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ ဂမေန္တော၊ သွားလျက်၊ ဝိဒေဟာမိပတိ၊ ဝိဒေ
ဟတိုင်းကိုအစိုးရသောအင်္ဂါတိမင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဂုဏစေဇ္ဇဿ၊
ဂုဏတက္ကတွန်း၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတာသယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်း
ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နရကမဂ္ဂံ၊ ငရဲခရီးသို့၊ အာရုဇ္ဈော၊ တက်သည်ဖြစ်၍၊
ရုစာယ၊ ရုစာအမည်ရှိသော၊ မမေိတုယာ၊ ငါ့သွီး၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအ
မကို၊ နာဒိယိတွာန၊ မနာယူမူ၍၊ အဟံ၊ ငါကို၊ နာရေဒေန၊ နာရေအမည်ရှိ
သော၊ ဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ သံသိ
တော၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပါဝိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊
အယူကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒေသကမ္မပထာနိ၊
ဆယ်ပါးသောကမ္မပတတို့ကို၊ ပူရယိတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဧတံ၊ ကိုယ်ကို၊
ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ သဘဝနာယထာ၊ မိမိနေအိမ်မိမိမာန်ကဲ့
သို့၊ အဂမံ၊ သွားပြီ၊ ပဉ္စိမေဘဝသမ္ပတ္တေ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝသို့
ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ဖိတာယ၊ ကြွယ်ဝသော၊
ဝိပ္ပမာဘာကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ မစ္စုဗျာမိဇရာဘိ
တော၊ သေခြင်းနာခြင်းအိုမှကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်တော
သို့၊ ဩဂါဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ဝါနခပ်သိမ်းတို့၏ ကုန်ငြိမ်းရာဖြစ်
သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သေန္တော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ဇေဋ္ဌိလေသု၊ ရေသေ့တို့၌၊ ပဗ္ဗ

၁၇၆ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗိကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

စိ၊ရသေ့ပြုပြီး၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊မယံ၊ငါ၏၊ဧဒ္ဓဘာတရော၊ညီနောင်နှစ်
 ယောက်တို့သည် မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ပဗ္ဗဇိံ၊သု၊ရသေ့ပြုကုန်၏၊ ဥရု
 ဝေဠာယံ၊ဥရုဝေဠာတော၌၊အသမံ၊ သင်ခမ်းကျောင်းကို၊မာပေတွာ၊တန်
 ဆင်း၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နိဝသိံ၊နေပြီး၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊
 ကဿပေါနာမ၊ကဿပအမည်ရှိ၏၊ ဥရုဝေဠာနိဝါသိတော၊ဥရုဝေဠာတော
 ၌နေလေ့ရှိ၏၊တတော၊ထို ကြောင့်၊ မေ၊ငါအား၊ ဥရုဝေဠာကဿပေါဇ္ဇတိ၊
 ဥရုဝေဠာကဿပဟူ၍၊ ပညတ္တိံ၊ပညတ်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ နဒီ
 သကာသေ၊မြစ်နား၌၊မေ၊ငါ၏၊ ဘာတာ၊နောင်တော်သည်၊ နဒီကဿပဝ
 ယော၊နဒီကဿပမည်၏၊ဂယာယံ၊ဂယာ၌၊ဂယာ၊ကဿပေါ၊ဂယာကဿ
 ပဟူ၍၊သကာသနာမေန၊မိမိနေရာအမည်ဖြင့်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ကနိဋ္ဌဿ
 ညီငယ်အား၊ဧဒ္ဓဘာတနိ၊တပည့်နှစ်ရာတို့တည်း၊မဇ္ဈိမာယာတာတုနော၊ညီ
 လတ်အား၊တိဏိ၊တပည့်သုံးရာတို့တည်း၊မမ၊ငါအား၊အနုနာ၊မယုတ်ကုန်
 သော၊ပဉ္စသတာ၊ငါးရာတို့တည်း၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ သိဿာ၊တ
 ပည့်တို့သည်၊မခနုဂါ၊ငါထို့အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊မံ၊ငါ့ထို့၊ ဥပေစ္စ၊ကပ်၍၊နာနာဝိဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအ
 ပြားပြားကုန်သော၊ပါဠိဟိရာနိ၊တန်ခိုးပြာဠိဟောတို့ကို၊ လောကဝေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ကတွာန၊ပြုတော်မူ၍၊နရုသာရထိ၊လူကိုဆုံးမတော်မူတတ်
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိနေတိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊ သဟဿပရိဝါရေန
 တထောင်သော အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဖေဟိဘိက္ခု၊ကော၊ ဖေဟိဘိက္ခု၊ရဟန်း
 သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဟောဝ၊ ထိုတ
 ထောင်သောတပည့်တို့နှင့်သာလျှင်၊သဟ၊တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ထို့၊ပါပုဏိံ၊ရောက်ပြီး၊ ဗဟဝေါ၊များစွာကုန်သော၊ တေဟောဝညာ
 တိ၊ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊အကြံကြောင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊
 ပရိဝါရယံ၊ ခြံရံကြကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာသိတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ
 လည်း၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်၏၊တတော၊ထို ကြောင့်၊ဇ္ဇတိသတ္တမော၊ဘုရား
 မြတ်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊မဟာပရိသဘာဝသ္မိံ၊များသောပရိသတ်ရှိသောအ
 ဖြစ်၌၊ဧတဒဂ္ဂေ၊ဧတဒဂ်ကျူးအရာထူး၌၊ ဌပသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာရံ၊ကောင်းမှုသည်၊ အဟော၊ ကြော်အံ့
 ဘွယ်ရှိစွ၊မေ၊ငါ့အား၊ သမံ၊အကျိုးရှိသည်၊အစာပာထ၊ ဖြစ်လတ်သ
 တည်း၊ မယံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ပ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၀-ဥရုဝေဠကဿပတ္ထေရဂါထာ၊၁၇၂

ကိုကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ၊

ပန၊ဆက်၍တတနိမိန့်ဆိုပြန်အံ့။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊
ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ပစ္စ
ဝေက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဘိဟနာဒံ၊ခြင်သွင်းမင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောအသံကို၊
နဒေန္တော၊ ကျူးရင့်လိုသည်ဖြစ်၍။ ၊ဒိသ္မာန ပါဒိုဟိရာနိ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံ
ယောဇနက္ခယောတိ၊ဒိသ္မာနပဗ္ဗိဟိရာနိ၊ ပ၊သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယောဟူ၍၊
ဣမာဆဂါထာ၊ဤမြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိ၊ရှာဆိုတော်မူ၏၊ ယ
သသိနော၊များသော အခြံအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ ဂေါတ
မဿ၊ ဂေါတမ မြတ်သာဓကီနတ်၏၊ ပါဒိုဟိရာနိ၊ တနိဗ္ဗိး ပြာဒိုဟာတို့
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖူးမြင်ရပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊နေောက်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
ဆဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပဗ္ဗိပဒါယ၊ အကျင့်ပဗ္ဗိပတ် မရှိခြင်း၏
အကြောင်းဖြင့်၊နတဇ္ဇေသိ၊မချိုးမောင်းသေး၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊အဟံ
ဝါသည်၊ဣဿာမာနေန၊ဣဿာတရားမာန်တရားဖြင့်၊ဝဉ္စိတော၊တွည့်စား
ရပ်ပတ် ထောက်ပံ့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏိပါတံ၊ မာန်ဟန် ချခြင်းကို၊န
အကာသိ၊မပြုရ။ ၊မမ၊ငါ၏၊မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ၊ မိစ္ဆာအကြံကို၊အညာယ၊
သိတော်မူ၍၊နရသာရထိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊စောဒေသိ၊စောဒနာတော်မူ
၏၊တတော၊ထို့ကြောင့်၊မေ၊ငါ့အာ၊အတ္တ၊တော၊ မဖြစ်ဘူးသော၊လောမ
ဟံသနော၊ကြက်သီးမွေးညှင်းတခြင်းရှိသော၊ သံဝေဂေါ၊ထိတ်လန့်ခြင်း
သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဇေဗ္ဗိလဘူတာဿ၊ ရေဝှေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော။
မေ၊ငါ့အား၊ပရိတ္တိကာ၊အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ယာသိဗ္ဗိ၊အကြင်လာ
ဘသက္ကာရ၏ပြီးပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ၊ကံ၊ထိုလာဘသက္ကာရ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊နိရုံကတွာ၊ မင့်ဘဲ၊ဖိန
သာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီး အဟံ၊ငါ
သည်၊ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ၌၊ ယညေန၊ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တု၊ဇ္ဈော၊ရောင့်
ရဲ၏၊ကာမခာတုပုရက္ခတော၊ကာမတုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သောတဏှာကို
ရှေ့သွားပြု၍တည်၏၊ပစ္ဆာ၊ရေဝှေ့ဖြစ်သည်မှနေောက်ကာလ၌၊ ရာဂဉ္စာပိ၊
ရာဂကိုလည်းကောင်း၊မောဟဉ္စာပိ၊မောဟကိုလည်းကောင်း၊ သမူဟနိံ၊
နှုတ်ပယ်အပ်ပြီး၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာသည်ကို၊ဇာနသိ။
သိမြင်ရ၏၊ဗိဗ္ဗတက္ခ၊ဗိဗ္ဗတက္ခ၊အဘိညာဉ်ကို၊ပိသောမိတံ၊ရှင်းလင်းသုတ်
သင်အပ်၏၊ဣဒ္ဓိမာ၊တနိဗ္ဗိးရှိသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပရေဝိတ္တည၊
သုတပါ၊စိတ်ကိုသိတတ်သောစေတောပရိယအဘိညာဉ်သို့လည်းကောင်း၊

၁၇၀။ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဗိဗ္ဗသောတဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗတောတအဘိညာဉ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ
 ယသ္မဝ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏လည်း၊ အတ္ထဝယ၊
 အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊
 အိမ်ရာမလောင် ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီ၊
 မေ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
 အကျိုးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ရပေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗိသ္မာ
 နပါဠိဟိရာနိတိ၊ ဗိသ္မာန ပါဠိဟိရာနိ ဟူသည်ကား၊ နာဂရာဇမနာဒိနိ၊
 နဂါးမင်းကိုဆုံးမခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အဗျဗ္ဗသဟဿာနိ ပါဠိဟာရိယာ
 နိ၊ သုံးထောင်ငါးရာ တဆဲ့ခြောက်ပါး ကုန်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို၊
 ဗိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပါဠိဟိရံ ပါဠိဟာရိယန္တိ၊ ပါဠိဟိရံပါဠိဟာရိယံ ဟူသောဤ
 သဒ္ဒါတို့သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဧကံဟိဧကံဝေ၊ တူသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ယသ္မသိနော
 တိ၊ ယသ္မသိနောဟူသည်ကား၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါတိ အာဒိနာ၊ ဣတိဝိ
 သောဘဂဝါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဒေဝကော၊ ဗြဟ္မာမလတ်နတ်နှင့်တ
 ကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယထာဘူစွံ၊ မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း၊
 ပတ္ထုတုကိတ္တိသဒ္ဓဿ၊ ပြန့်နှံ့သောကျော်စောသံရှိသော၊ နတာဝဟံပဏိ
 မါတန္တိ၊ နတာဝဟံပဏိမာတံ ဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ကဿ၊ ပကဿပ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နေဝအရ
 ဟာ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သေး၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ နာဝိသမာ
 ပန္နော၊ ဝင်လည်းမဝင် စားနိုင်သေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သာပမ္ဘိပဒါ၊ ထို
 အကျင့်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယာယ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 အရဟာဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ သမာ
 ပန္နောဝါ၊ ပင်စားသည်မူလည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါကို၊
 နတဇ္ဇေသိ၊ ချီးနိုးမောင်းသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏိ
 ပါတနံ၊ မာန်ကျခြင်းကို၊ နအကောသိ၊ မပြုသေး၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊
 ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဣဿာယစ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ငြူရှုခြင်းသည်၎င်း၊ မာ
 နေနစ၊ တက်ကြွခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗိတော
 ဟုညံပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမဿ၊ ဤရှင်ဂေါတမ၏၊ သာ
 ဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ
 အား၊ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော် သကာသည်၊ ပရိဟာယိဿတိ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၀-ဥရုဝဇ္ဇကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇၉

ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့၊ ဣမဿ၊ ဤရှင်ဂေါတမအား၊ ဝဇီဿတိ၊ ပွားလတ္တံ့၊ ဣ
တိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရသမ္ပတ္တိံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အသဟနလက္ခ
ဏာ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်း၊ လက္ခဏာရှိသော၊ ဣဿာယစေတ၊ ငြူစူစောင်း
မြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂဏပါမောက္ခော၊ ရိုဏ်း
တို့၏အကြီးအမှူးတည်း၊ ဗဟုဇနသမ္ပဒံတာ၊ များသောသူတို့သည် သရုတ်
အပ်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တန္တုတိလက္ခဏေန၊ တက်ကြွခြင်း လက္ခဏာရှိ
သော၊ မာနေနစ၊ မာနသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိတော၊ ထူညွှပ်တ်အပ်သည်၊
ဥပထန္တိတော၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မမသင်္ကပ္ပမညာယာတိ၊ မမသင်္ကပ္ပ
မညာယ ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မန္တောသင်္ကပ္ပံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဇာနိ
တွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏
ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားသဟံပါးထက်လွန်သော၊ ယံယံဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊
အကြင်အကြင်ရေမီးအရံအရံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ အသေတိ၊ ပြု၏၊
တံတံ၊ ထိုထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဧသွားမြင်၍၊ မဟိဒ္ဓိကောခေါ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးရှိသလျှင်ကတည်း၊ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီး ဂေါတမသည်၊
မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘောရှိ သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တေတွာပိ၊ ကြံမိသော်လည်း၊ အဟံယထာ၊ ငါကဲ့သို့၊ နတွေဝခေါအရဟံ၊
ရဟန္တာမဟုတ်သေး၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာပိ
တက္ကံ မိစ္ဆာပိတက်ကို၊ ဇာနိန္တေပိ၊ သိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဥာဏပရိပါကံ၊
ဥာဏ၏ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမေန္တော၊ ငုံ့လင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊
လျစ်လျူ ရှုတော်မူ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ နေရဉ္ဇာယ၊ နေရဉ္ဇာမြစ်၏၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်ကျင်သော အရပ်မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
ဥဿာရေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ရေဏုဟတာယ၊ ရှူထသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊
စက်မိတွာ၊ စကြိုကြွတော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုရေဖြင့်၊ အာဂမနာဝါယ၊ လာသော
ထွေ၌၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တဒါပိ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူသောအခါ၌လည်း၊
မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို၊
ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အဟံယထာ၊ ငါကဲ့သို့၊ နတွေဝခေါအရဟံ၊
ရဟန္တာမဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ မိစ္ဆာ
သင်္ကပ္ပံ၊ မိစ္ဆာဟူသောအကြံကို၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စောဒေတိ နရဿာရထီတိ၊ စောဒေတိနရဿာ
ထီဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ၏ရင့်

၁၈၀ လောကဝါသဒဗ္ဗကထာနိသျှ-ကထိယတွဲ

ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ နေဝခေါတွံ အရဟတိအာဒိနာ၊ နေဝခေါတွံ အရဟတ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုရိသဒမသာရထိ၊ လူယောကျာ်းနတ်ယောကျာ်းတရိန္ဒာနိယောကျာ်းတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ စောဒေသိ၊ နှိပ်နင်း၏၊ နိဂ္ဂဏှိ၊ နှိပ်၏၊ တတော၊ မေအာသိသံဝေဂေါ အန္တ၊ တောလောမဟံသနောတိ၊ တတောမေအာသိသံဝေဂေါ အန္တ၊ တောလောမဟံသနော ဟူသည်ကား၊ တတောပစ္စန္ဒာ၊ ထို့ နောင်မှ၊ ယထာဝုတ္တစောဒနာဟေတု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အန္တ၊ တပုဗ္ဗတာယ၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တ၊ တော၊ ရှေး၌မဖြစ်ဘူးသော၊ လောမဟံသနဝသေန၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ လောမဟံသနော၊ လောမဟံသနမည်၏၊ အနရဟာဝသမာနော၊ ရဟန္တာမဟုတ်သေးဘဲလျက်၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ မညှီ၊ မှတ်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်သော၊ သဟောတ္တပ္ပော၊ မင်ဖိုလ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏုပ္ပါဒေါ၊ ဥာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇနိလဘူတဿာတိ၊ ဇနိလဘူတဿဟူသည်ကား၊ တာပသဘူတဿ၊ ရသေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သိဒ္ဓ္ဓိတိ၊ သိဒ္ဓ္ဓိဟူသည်ကား၊ လာဘသက္ကာရသမိဒ္ဓိ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပရိတ္တကာတိ၊ ပရိတ္တကာဟူသည်ကား၊ အပ္ပကာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ တာဟန္တိ၊ တာပံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုဌူရူခြင်းမှကင်းမြောက်ခြင်းကို၊ တဒါတိ၊ တဒါဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စောဒနာယ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကြောင့်၊ သံဝေဂုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ နိရုံကတွာတိ၊ နိရုံကတွာဟူသည်ကား၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဆနေတွာ၊ စွန့်၍၊ အနေပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒ္ဓိတိ၊ ဣဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဘာဝနာမယဣဒ္ဓိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသောဣဒ္ဓိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဘာဝနာ မယိဒ္ဓိ ဟူသော စကားသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုဥရုဝေဠု ကဿပမထေရ်အား၊ အဈ္ဈာနလာဘိဘာဝေတော၊ ဈာန်ရမဟုတ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာမခေတုပုရက္ခတောတိ၊ ကာမခေတုပုရက္ခတော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်- ၂၁၀-ဥရုဝေဠကဿပတ္ထေရဂါယာ၊ ဝဂ်

ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယညေနသန္တုဋ္ဌောတိ၊ ယညေနသန္တု
ဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ သဂ္ဂံသု
ခံ၊ နတ်ရှာချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိဿာမိ၊ အစဉ်ခံစားအံ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ အဝံ၊ ဈောကပ်ပတ်ထလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယညယဇ
နေန၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ပြီးပြီးသော ကိစ္စရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိတကိစ္စသည်၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
ကာဓာတုပုရက္ခတောတိ၊ ကာဓာတုပုရက္ခတောဟူသည်ကား၊ ကာမသု
ဂတိံ၊ ကာမသုဂတိတုံသို့၊ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နတဏှာယ၊ ဖြစ်သောတ
ဏှာရှိသော၊ ယညယဇနေန၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ကာမလောကံ၊ ကာမတုံ
သို့၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ သောယညော၊ ထိုယဇ်
သည်၊ ပါဏာတိ ပါတပဋိသံယုတ္တော၊ ပါဏာတိပါတနှင့် ယှဉ်သည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေန၊ ထိုပါဏာတိ ပါတနှင့်စပ်သောယဇ်ပူ
ဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိတုံကို၊ လန္တု၊ ရအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်အား၊
ဣဋ္ဌော၊ အသိရှိအပ်သော၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည်၊ နနိဗ္ဗိက္ကတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊ ယာပနဒါနာဒိကုသလ
စေတနာ၊ အကြင်ဒါနအစရှိသောကုသိုလ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာ
ယ၊ ထိုစေတနာဖြင့်၊ ပစ္စယသမဝါယော၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊
သတိ၊ ရှိသော်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိတုံသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ပစ္ဆာတိ၊
ပစ္ဆာဟူသည်ကား၊ တာပသပဗ္ဗန္တတော၊ ရသေ့ရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမကြောင့်၊ တာပသ
လန္တိ၊ ရသေ့တို့၏အယူကို၊ ပဟာယ၊ ပတ်စွန့်၍၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနာနုယော
ဂကာလေ၊ လေးပါးသောသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်စပ်သောတရားကိုအားထုတ်
သောကာလမှ၊ သမူဟနိန္ဒိ၊ သမူဟနိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြုစေ၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ ရာ
ဂစ္ဆ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသစ္ဆ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဇ္ဈ၊
မောဟကိုလည်းကောင်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊
သမုတ္တိတေသိ၊ ဖြတ်ပြီးယသွာပန၊ အကြွင်းကြောင့်ကား၊ အယံထေရော၊
ဤဥရုဝေဠကဿပမထေရ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ရာဂဇ
ယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ သမူဟနန္တောယော၊ ကောင်းစွာနှုတ်ပြီး
သည်ဖြစ်၍သေသျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဆဇ္ဇဘိညာတာ
 ဝံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာသီတိအာဒိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာ
 မိဗ္ဗိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုးတတ်မှု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသံ
 ဇာနာသိအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာသီတိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာသိဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏
 လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ အတိတဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတိတဘုဇာတိ
 သု၊ အဘိတ်ဘဝတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓေစ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓ
 ပဋိပဇ္ဇေစ၊ ခန္ဓာနှင့်စပ်သော နိဗ္ဗာန်အမည် အမျိုးစသည်တို့ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဇောန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဇာန်ဖြင့်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်
 ဝါးအပြင်၌၊ အာမလကံဝိယ၊ တင်ထားသောရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စဟ္မတော
 မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗုဒ္ဓာမိ၊ သိ၏၊ နိဗ္ဗတက္ခု၊ ဝိသော
 မိတန္တိ၊ နိဗ္ဗတက္ခု၊ ဝိသောမိတံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတက္ခုဉာဏံ၊ နိဗ္ဗတက္ခု
 ဉာဏ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ပကတိစက္ခုနာ၊ ပြက
 တေသောမျက်စိဖြင့်၊ အာပါတဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပကတိရှုပုံ
 ဝိယ၊ ပြကတေသော အဆင်းကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗမာနုသံ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်၌ ဖြစ်
 သော၊ အတိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးသော၊ တိရောဗ္ဗိတံ၊ တောင်ကမ်း၏တဘက်၌
 တည်သော၊ အတိသုရမဉ္စ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရှုပုံ၊
 အဆင်းကို၊ ဝိဘာဝေတံ၊ ထင်စွာပြအံ့သောငှါ၊ သမတ္ထဉာဏံ၊ စွမ်းနိုင်
 သောဉာဏ်တည်း၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသ
 ဖြင့်စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိလန္တံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒ္ဓိမာတိ၊ ဣဒ္ဓိမာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ
 ဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိအာဒိတိ၊ အရာအထောင်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆို
 အပ်သောအဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိမိမိကိုယ်ကိုနဂါးဂဠု၊ အသွင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဘန်
 ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝိကုပ္ပနိဒ္ဓိအစရှိကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိတိ၊ တန်ခိုးတို့ဖြင့်၊
 ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိ၏၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏသာတိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုရ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သရာဂါဒိတောဒဿ၊ သရာ
 ဂဿဒေါသ စသည်အပြားရှိသော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝိတ္တဿ၊
 ဝိတ်ကို၊ ဇာနုတော၊ သိတတ်သောကြောင့်၊ ပရဝိတ္တညူ၊ ပရဝိတ္တညူ
 မည်၏၊ စေတောပရိယ ဉာဏသာတိ၊ စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ကိုရ
 သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗသော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-ဥရုဇေဋ္ဌကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၀၃

တဉာဏဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗသောဘအဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ပဋိလတိ၊ ရ၏၊ သောမေ
အတ္ထော အနုပ္ပတ္ထော သဗ္ဗသံ ယောဇနက္ခယောတိ၊ သောမေအတ္ထောအ
နုပ္ပတ္ထောသဗ္ဗသံ ယောဇနက္ခယော ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊
ခယတူတော၊ ကုန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ခင်ယနဝါ၊ ကုန်သဖြင့်လည်း၊ လဒ္ဓ
ဗ္ဗော၊ ရအပ်သော၊ သောသဒတ္ထောစ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော
အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထောစ၊ မြတ်သော အကျိုးဟုဆိုအပ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေန၊ အရိ
ယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အဓိဂတော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တာဂါထာ၊
ထိုဂါထာတို့သည်၊ ထေရဿ၊ ဥရုဇေဋ္ဌကဿပမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥရုဇေဋ္ဌကဿပတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဥရုဇေ
ဋ္ဌကဿပမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-တေကိစ္ဆကာရိထေရဂါထာ၊

အတိဟိတာဝိဟိကိအာဒိကာ၊ အဘိဟိတာဝိဟိဤသို့ အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ တေကိစ္ဆ
ကာရိထေရဿ၊ တေကိစ္ဆကာရိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အ
ယဗ္ဗိ၊ ဤတေကိစ္ဆကာရိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်
သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့
သော လူတို့ နတ်တို့၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိ
နန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတိ
ကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အ
ဖြစ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဇ္ဇကဗ္ဗေ၊ ဆေးအမှု၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဉ္ဇာကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊
ဗျာမိတံ၊ အနာရှိုပ်စက်သော၊ အသောက်နာမထေရံ၊ အသောက်အမည်ရှိ

၁၈၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောမထေရ်ကို၊ အရောင်၊ အနာမရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အညောသဉ္စ၊
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရောဂါဘိဘူတာနံ၊ ရောဂါသည်နှိပ်စက်အပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊
 ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ သံဝိဒဟိ၊ စိရင်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
 တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
 ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်သည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ
 တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သုဗုဒ္ဓဿနာမ၊ သုဗုဒ္ဓ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏၊ ဂန္တ ကာလေ၊ ကိုယ်ဝန်
 ပဋိသန္ဓေနေသောကာလ၌၊ တိကိစ္ဆ ကေဟိ၊ ဆေးသမားတို့ဖြင့်၊ ပရိဿယံ၊
 ဘေးရန်ကို၊ အပဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ပရိပါလိတတာယ၊ စောင့်ရှောက်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေကိစ္ဆ ကာရိတိနာမံ၊ တေကိစ္ဆ ကာရိဟူ
 သောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုတေကိစ္ဆ ကာရိသတို့
 သားသည်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိ၏၊ ကုသာနုရပါနိ၊ အမျိုးအား
 လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာနာနိ၊ သိခြင်း၌၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊
 သိပ္ပါနိစ၊ အတတ်တို့ကိုလည်း၊ သိက္ခဇ္ဇော၊ သင်လျက်၊ ဝဇုတိ၊ ကြီးပွား၏၊
 ရာဇာဗာရာဏသျော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ သုဗုဒ္ဓဿ၊ သုဗုဒ္ဓပုဏ္ဏား၏၊
 ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ထိုးတွင်းသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ကိရိယာသု၊ အမှုကိစ္စတို့၌၊ ဥပါယကောသလ္လတ္တံ၊ အကြောင်းဥပါယ်အ
 သွယ်သွယ်ရာလိမ္မာကျင်ကျွမ်းငြင်းတီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသုဗုဒ္ဓပုဏ္ဏားသည်၊ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းအိမ်
 ၌၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ လဘဇ္ဇော၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အတိသာဝေယျ၊
 နှိပ်စက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဿာပကတော၊ အလိုရန်မက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်၊ ဓန္ဒရုတ္တေန၊ လရောင်တည်း
 ဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသုဗုဒ္ဓပုဏ္ဏားကို၊ ဗန္ဓနာဂါရေ၊
 နှောင်အိမ်၌၊ ဥပါပေတိ၊ ထားစေ၏၊ တေကိစ္ဆ ကာရိ၊ တေကိစ္ဆ ကာရိသ
 တို့သားသည်၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ ဗန္ဓနာဂါရပဝေသနံ၊ နှောင်အိမ်သို့သွင်း
 ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပလ္လာယိတွာ၊
 ပြေး၍၊ သာလာဝါသိတ္ထေရဿ၊ သာလာဝါသိမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သံဝေဂကာရဏံ၊ ထိတ်လန့်ကြောင်း
 ကို၊ ထေရုဿ၊ သာလာဝါသိမထေရ်အား၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်ထား၍၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၁-တေကိစ္ဆကာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၀၅

ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဗ္ဘာ
 ကာသိကောစ၊ အဗ္ဘာကာသိက ရတင်ကိုဆောက်တည်သည် လည်း
 ကောင်း၊ နေသမ္ဘိကောစ၊ နိသိရတင်ကိုဆောက်တည်သည်လည်းကောင်း၊

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သီတုဏှံ၊ အချင်းအပူကို၊ အဂဏောန္တော၊
 မရေတွက်ဘဲ၊ သမဏဓမ္မမေဝ၊ ရဟန်းစာရားကိုသာလျှင်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊
 ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနံ၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရစာရားကိုပွားခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်၏၊ တံ၊
 ထိုတေကိစ္ဆကာရိဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသောသတော
 ရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဣမသံ၊ ဤရဟန်း၏၊ မမ၊ ငါမာရ်နတ်
 သား၏၊ ဝိသယံ၊ အရာတို့၊ အဘိက္ကမံ၊ လွန်အံ့သောဌာ၊ နဒဿာမိ၊ ငါမ
 ပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခေပံ၊ ပြန်လွင့်ခြင်းကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ သဿာနံ၊ ကောက်တို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တိကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ ခေတ္တေ၊ လယ်
 ၌၊ ဂေါပကဝဏ္ဏေန၊ လယ်စောင့်သောယောက်ျားအသွင်တန်ဆင်းသဖြင့်၊
 ထေရဿ၊ တေကိစ္ဆကာရိမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 တံ၊ ထိုတေကိစ္ဆကာရိမထေရ်ကို၊ နိပ္ပဏ္ဍန္တော၊ ပြက်ရယ်ပြုလိုရကား၊
 အတိဟိတာဝိဟိခလံဂတာဿာလိ၊ နစလဘောပိဏ္ဍံ ကထမဟံကဿန္တိ၊
 အတိဟိတာဝိဟိခလံဂတာဿာလိ၊ နစလဘောပိဏ္ဍံ ကထမဟံကဿံဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘောသမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝိဟိ၊ ကောက်တို့ကို၊ အတိဟိ
 တာ၊ ကျီသို့ဆောင်၍ ထားကြကုန်ပြီ၊ သာလိ၊ သလေးစပါးသည်၊ ခလံ၊
 တလင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းမျှကိုကည်း၊ နစလဘော၊ မရ
 ကုန်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿံကဿာမိ၊ ပြုရအံ့
 နည်း၊ တံ၊ ထိုမာရ်နတ်၏ စကားကို၊ ထေရော၊ တေကိစ္ဆကာရိမ
 ထေရ်သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမေယျံနုဿရပသန္ဓော (ပ)ဟော
 ဟိသိသတမုဒဂ္ဂေါတိ၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမေယျံနုဿရပသန္ဓော(ပ)ဟောဟိသိသတ
 တမုဒဂ္ဂေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
 သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသန္ဓော၊
 ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿာရ၊ သင်အောက်မေ့လော၊ ဝီတိယာ၊ ဘုရား
 လျှင်အာရုံရှိသောဝီတိဖြင့်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ ဝီတိကြောင့်
 ဖြစ်သောမြတ်သော ရုပ်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးပြန့်နှံ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့ လွင့်စေခြင်းငှါ စွမ်း
 နိုင်သောဥဒ္ဓဂ ဝီတိရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေ

၁၈၆ လေ့ကျင့်သောအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

လော၊ အပ္ပမေယျံ၊ မန္တိန္ဒယဉ္ဇ အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ပဿန္နော၊
 ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရ၊ သင်အောက်မေ့လော၊ ပီတိယာ၊ တရား
 လျှင်အာရုံရှိသောပီတိဖြင့်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ဖုရသရိရော၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်
 သောမြတ်သောရုပ်တို့ဖြင့်လွှမ်းမိုးပြန့်နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့လွှင့်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောဥဗ္ဗေ၊ ပီတိရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ အပ္ပမေယျံ၊
 မန္တိန္ဒယဉ္ဇ အပ်သော၊ သံဃံ၊ ရှစ်ယောက်သောအရိယာသံဃာတော်ကို၊
 ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရ၊ သင်အောက်မေ့လော၊ ပီတိယာ၊
 ပီတိဖြင့်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ဖုရသရိရော၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောမြတ်သော
 ရုပ်တို့ဖြင့်လွှမ်းမိုးပြန့်နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်
 ကိုကောင်းကင်သို့လွှင့်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောဥဗ္ဗေ၊ ပီတိရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ တံ၊ ထိုတေကိန္တ မထေရ်၏
 စကားကို၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဗ္ဘောကာသေဝိဟ
 ရသိ(ပ)ဝိဟာရံ၊ ဖုသိတဂ္ဂလန္တံ၊ အဗ္ဘောကာသေဝိဟရသိ၊ (ပ)ဝိဟာရံ
 ဖုသိတဂ္ဂလံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဗ္ဘော
 ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝိဟရသိ၊ နေထိ၏၊ ဟေမန္တိကာ၊ ဆီးနှင်းကျ
 သောအခါဝယ်အိပ်ရာနေရာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ သိတာ၊ ချမ်းအေး
 ကုန်သော၊ ဣမာရတော၊ ဤညဉ့်တို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သီတန၊
 အချမ်းဖြင့်၊ ပရေတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ မာဝိဟညိတ္တော၊ ပင်ပန်းခြင်း
 သို့မရောက်ပါစေလင့်တံ၊ သင်သည်၊ ဖုသိတဂ္ဂန္တံ၊ ပိတ်အပ်သောတံခါး
 ရွက်ရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသ၊ ဝင်တော်မူပါ၊ အထ၊
 ထိုမာရ်နတ်မိစ္ဆာဆိုအပ်သောအခါ၌၊ ထေရော၊ တေကိန္တ ကာရိမထေရ်
 သည်၊ ဖုသိသံစတသော၊ အပ္ပမညာယော(ပ)အနိဋ္ဌိတော၊ ဝိဟရန္တော၊
 ဖုသိသံစတသော၊ အပ္ပမညာယော(ပ) အနိဋ္ဌိတော၊ ဝိဟရန္တော ဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပ္ပမညာယော၊
 ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ ဖုသိသံ၊ ဝင်စား၍နေအံ့၊ တာဟိစ၊ ထိုဗြဟ္မဝိ
 ဟာရတရားလေးပါးတို့ဖြင့်လည်း၊ သုခိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောချမ်း
 သာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိသံ၊ လေးပါးသောအရိယာဂုဏ်တို့ကိုပြု၍နေ
 အံ့၊ ဟိမပါတသမယေ၊ တပို့၊ ဟွေဣ၊ တပက္ခလေးရက် တပေါင်းလဆန်း
 လေးရက်အားဖြင့်ရှစ်ခုသော အဋ္ဌကထာရက်ဟုဆိုအပ်သောဆီးနှင်းကျ
 သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီတန၊ အချမ်းဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-တေကီန္ဒကဝရိတ္တရဂါထာ၊ ၁၈၇

နဝိဟညိဿံ။ မပင်ပန်းနိုင်၊ တသွား၊ ထို့ကြောင့်။ အနိဉ္စိတော၊ စိတ်၏တုန့်
 လျှပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောဗျာပါဒအစရှိသောတရားတို့ကိုကောင်းစွာပယ်
 အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တုန့်လျှပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊
 ငါသုံးနေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အတိဟိတာဝိဟိတိ၊ အတိဟိတာဝိ
 ဟိဟူသည်ကား။ ဝိဟယော၊ ကောက်တို့ကို၊ ကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျိုသို့။ အတိ
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစပါးကျိ၌၊ ပဋိသမိတာ၊
 သိမှီအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ခလတော၊ တလင်းမှ၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပနိ
 တာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣန္ဒြိယာ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိဟိဂဟံ၊ တန၊ ဝိဟိသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊
 ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ဧညတ္တိ၊ စပါးမျိုးကိုလည်း၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ ပေါင်း၏၊
 သာလီ၊ ပန၊ သလေးကိုကား၊ ယေဟုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဝိဟိတော၊
 ကောက်တို့မှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ ပစ္စန္တိ၊ မှည့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခလဂတာ
 သာလီတိ၊ ခလဂတာသာလီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ခလံ၊ တလင်းသို့၊
 ဧညကရဏဋ္ဌာနံ၊ စပါးတလင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတလင်း
 ၌၊ ရာသိဝသေန၊ အပုံအရပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဒ္ဒနာပဓာနာဒိဝသေန၊
 နင်းနပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣန္ဒြိယာ၊ ဤဂါထာ
 ၌၊ ပဓာနဧညတာဝဒဿနတ္ထံ၊ မြတ်သောစပါး၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ သာ
 လီ၊ သလေးကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်၏၊ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း၊ ဂါမေ၊
 ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း၊ ဧညံ၊
 စပါးသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏၊ နဝသဘောဝိဇ္ဇန္တိ၊ နဝသဘောဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုလ
 ဘဧညေ၊ ရလွယ်သောစပါးရှိသော၊ သုတိက္ခကာလေ၊ ဝပြောသောကာလ
 ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဇ္ဇာမတ္တမ္ပိ၊ ဆွမ်းမျှကိုလည်း၊ နလဘာမိ၊ မရ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ကထမဟံကဿန္တိ၊ ကထမဟံကဿံဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကထံကရိဿာမိ၊ အသို့ပြုရာအံ့နည်း၊ ကထံဇီဝိဿာမိ၊ အသို့အသက်မွေး
 ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဟာသကေဋ္ဌံ၊ ပြက်ရယ်မှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 တံ၊ ထိုစကားကို၊ ထေ၊ ရော၊ မထေရ်သည်၊ သုက္ခာ၊ ကြား၍၊ အယံစရေကော၊
 ဤသူယုတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ မယံ၊ ငါအား၊
 ပကာသေတိ၊ သင်စွာပြု၏၊ မယံပန၊ ငါသည်ကား၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာ
 သျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒိတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်။

၁၈၈ လေ့ကျင့်သင်တန်းအတွက်သင်တန်း-တက်ဖွယ်

ကိစ္စ၊ တစ်စုံတစ်ရာသောစကားကိုမျှ၊ နကထေတဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထုတ္တယာနုဿတိယံ၊ သရဏဂုံသုံးပါးကိုအာနိတလဲလဲ အောက်မေ့
 ခြင်း၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျန္တိ၊ အာဇီနာ၊ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိလေသဂါထာ
 သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေ
 ယျနုဿရံပဿန္တောတိ၊ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျနုဿရံပဿန္တောဟူသည်ကား၊ သဝါ
 သနာယ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒါယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
 သောအိပ်မြောငိုက်မည်းခြင်းမှ၊ အစ္စန္တိဝိဂမေနစ၊ စင်စစ်ကင်းသဖြင့်၎င်း၊
 ဗုဒ္ဓိယာစ၊ နိုးကြားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိကသိတ
 ဘာဝေနစ၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းမြောက်ပါးရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပမောဏာ
 ကရာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒိကိလေသာနံ၊ ရာဂအစ
 ရှိသောကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပရိမာဏာဒုဏသ
 မဝီတာယ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ပုညက္ခတ္တတာယာစ၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဩကပ္ပနလက္ခဏေန၊
 အထူးကြီးသောလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသာဒေန၊ အလွန်ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္တောပဿန္တံ၊ မာနသော၊ အလွန်ကြည်ညိုစွာ
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါ၊ အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိအာ
 ဇီနာ၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါ၊ အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 အနုဿရံ၊ အာနိတလဲလဲအောက်မေ့သည်၊ အနုအနု၊ အာနိတလဲလဲ၊
 ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပီတိယာစ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသောပီတိဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသရီရော
 ပြည့်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟောလိသိ၊ ဖြစ်လေသ၊ သတတမုဒဂ္ဂေါတိ၊ သတ
 တမုဒဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ အနုဿရန္တောစ၊ အာနိတလဲလဲအောက်မေ့
 သော်လည်း၊ ဗရဏာလက္ခဏာယာပီတိယာ၊ နှံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသောပီတိဖြင့်
 သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗုဒ္ဓသရီရော၊ နှံ့သောကိုယ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပီတိသမုဋ္ဌာနပဏီတရူပဟိ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောမြတ်
 သောရုပ်တို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္တရ သရီရောစ၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥဗ္ဗေဂပီတိယာ၊ အထက်သို့လွင့်စေတတ်သောပီတိဖြင့်၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊
 ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့ လွင့်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဝဂ်- ၂၀၁-တေကိန္တကာရိတ္တေရဂါယာ၊ ဝဂ် ၉

ဥဒဂ္ဂံ၊ အထက်သို့လွင့်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ကို၊ ကတွာ ဂြိုဟ်၊ အာကာသံ
 ဌာတ်တို့မျှသန်းကောင်းကင်လမ်းသို့၊ လစီဝံ၊ လွင့်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောစ၊
 စွမ်းနိုင်သည်လည်း၊ ဘဝေယျာသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊
 ဘုရားဂုဏ်ကိုအာနိတလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားသျှင်
 အာရုံရှိသော၊ ပီတိသောမနုဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပနိသံ
 ဝေဒေယျာသိ၊ သင်ခံစားလေလော၊ ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝီရတုဏှံ
 ဟိ၊ အချမ်းအပူတို့ဖြင့်၊ အနုဘိတူတောဝိယ၊ မနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဇိဗ္ဗန္တော
 ဝိပါသာဟိဝိ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဆာလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ အနုဘိတူတော၊
 မနှိပ်စက်နိုင်သည်၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူ
 သည်ကား၊ အရိယံ၊ ဖြတ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊
 သံဗန္တိ၊ သံဗံဟူသည်ကား၊ အရိယံ၊ ဖြတ်သော၊ ပရမတ္ထသံဗံ၊ ပရမတ္ထ
 သံဃာကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာ၌၊
 အနုဿရာတိ၊ အနုဿရဟူသောဝုန်ကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်
 ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝ
 တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာသည်၊
 သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ သံဗံ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရ၊ အောက်မေ့လေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ သာလာ
 ဝါသီမထေရ်သည်၊ ရတနတ္တယဂုဏာနုဿရဏော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုအာနိတလဲလဲအောက်မေ့ခြင်း၌၊ နိယောဇနဝသေန၊ တိုက်
 တွန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊
 ဂုန၊ တဘန်၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဝိဝေကာဝါသတော၊ ဆိတ်ငြိမ်
 ရာအရပ်ကိုဆည်းကပ်၍နေခြင်းမှ၊ နံ၊ ထိုတေကိန္တကာရိမထေရ်ကို၊ ဝိဝေ
 စေတုကာမော၊ ကင်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိတေသိဘာဝံဝိယ၊ အကျိုးစီးပွား
 ကိုလိုလားတောင့်တသကဲ့သို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဘောကာ
 သေဝိဟရဝိတိ၊ အဗ္ဘောကာသေဝိဟရဝိဟူ၍၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊
 ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာဝုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထောကာသေ၊ တိမ်တိုက်လွှမ်းရာ
 လွင်တီးဟာ၌၊ ကေနပိ၊ တစ်ခုတခုဖြင့်၊ အပ္ပဋိန္တန္တေ၊ ချုံးလွှမ်းသော၊ ဝိဝဇ္ဇင်

ဏော၊ဟင်းလင်းအပြင်၌၊ဝိဟာရသိ၊ ဣရိယာပုထိကိုဖြတ်စေ၏၊ ဣရိယာပ
ထေ၊ ဣရိယာပုထိတို့ကို၊ ဘဗ္ဗေတိ၊ဖြတ်စေ၏၊ ဟေမန္တိကာ၊ ဆီးနှင်းကျ
သောအခါဝပ်အိပ်ရာနေရာ၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဟိမပါတသမယေ၊
ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌၊သေနာသနပရိယာပန္န၊အိပ်ရာနေရာ၌အကျုံးဝင်
ကုန်သော၊သိတာ၊ချမ်းအေးကုန်သော၊ဣမာရတ္တိယော၊ဤညဉ့်တို့သည်၊
ဝတ္ထန္တိ၊ဖြတ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို၊ကြောင့်၊သိတေန၊အအေးဖြင့်၊ ပရေတော၊
နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ မာဝိ
ဟညိတ္တော၊ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်ပါစေလင့်၊ ဝိဃာတံ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့၊
မာအာပဇ္ဇိ၊မရောက်ပါစေလင့်၊ မာကိလမိ၊မပင်ပန်းစေလင့်၊ ဗုသိတဂ္ဂဇ္ဇိ၊
ပိတ်အပ်သော တံခါးရွက်ရှိသော၊ ဝိဟိတကဝါဠံ၊ ပိတ်အပ်သောတံခါး
ရွက်ရှိသော၊ သေနာသနံ၊ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသ၊ ဝင်တော်မူပါ၊ ဇေ၊
ဤသို့ဝင်သည်ရှိသော်၊တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊သုခဝိဟာရော၊ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်းသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မာရ်နတ်သား
ဆိုလာ၏၊တံ၊ထိုမာရ်နတ်၏စကားကို၊ ထေရော၊တေကိန္တကာရိမထေရ်
သည်၊သုတွာ၊ကြား၍၊မယျံ၊ငါအား၊သေနာသနပရိယေသနေ၊ကျောင်းကို
ရှာဖွေခြင်း၌၊နသညောဇနံ၊တွယ်တာခြင်းမရှိ၊ ဇေတ္ထဝ၊ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊
အဟံ၊ငါသည်၊သုခဝိဟာရိ၊ချမ်းသာစွာနေလို၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေန္တော၊
ညွှန်ပြလိုရကား၊ဗုသိဿန္တိ၊အာဒိနာ၊ဗုသိသံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဆဉ္ဇိ၊
ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ဗုသိသံစတသေသာအပ္ပမညာယောတိ၊ ဗုသိသံစတသေသာ
အပ္ပမညာယောဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဏဂေါစရတာယ၊ အတိုင်းမသိ
သောသတ္တဝါပညတ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမညာတိ၊
အပ္ပမညာဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာ
ရော၊လေးပါးကုန်သော၊တေဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊
ဗုသိသံ၊ဝင်စားအံ့၊ ဗုသိဿာမိ၊ ဝင်စားအံ့၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ဝင်စားအံ့၊ တာဟိစသုခိတောဝိဟာရိဿန္တိ၊ တာ
ဟိစသုခိတောဝိဟာရိသံဟူသည်ကား၊တာဟိတာဟိအပ္ပမညာဟိ၊ထိုထို
အပ္ပမညာတရားလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သုခိတော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောချမ်းသာ
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇာတသုခေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထိတို့ဖြင့်နေ
တော့အံ့၊ စတ္တာရောဝိဣရိယာပထေ၊လေးပါးကုန်သောဣရိယာပုထိတို့ကို

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-ထောက်စွကာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၁

လည်းကပေသောမိ၊ ပြုပြင်၍နေအံ့၊ တေန၊ ထိုတာဟိစသုခိတောပိဟရိသံ
ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သဗ္ဗကာလေ၊ အလုံးစုံသောကာလ၌၊ သုခ
မေဝ၊ ချမ်းသာသည်သာလျှင်တည်း၊ နုရက္ခံ၊ မဆင်းရဲ၊ ယတော၊ အကြံ
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီတေန၊ အချမ်းဖြင့်၊ နုပိဟညိသံ၊ ပင်ပန်းခြင်း
မရှိ၊ ဟိမပါတသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ အန္တရဗ္ဗကေစ၊ တပို့တွဲ
တ္ထုတ်ပက္ခလေးရက် တပေါင်းတ္ထုန်းလေးရက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ခုသော
အန္တရဗ္ဗကရက်၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီတေန၊ အချမ်းဖြင့်၊ နုကိလ
မိဿာမိ၊ မပင်ပန်းအံ့၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနိဉ္စိတော၊ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊
ပိဟရန္တော၊ ငါးသုံးနေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဣဉ္စိတကရာနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗျာပါ
ဒါဒိနံ၊ ဗျာပါဒအစရှိသည်တို့ကို၊ သုပ္ပဟိနတ္တာစ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယုပ္ပါဒနိစ္ဆာယ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ
ထိုသော အလိုသန္တ အာသယန္တိ၊ အဘာဝ တောစ၊ မရှိခြင်း ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိသုခေနေဝ၊ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်၊ သုခ
တော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရိဿာမိ၊ ငါ
သုံးနေအံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ထောက်စွကာရိမထေရ်သည်၊ ဣမံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒန္တောယေဝ၊ ရွတ်ဆိုလျက်သာလျှင်၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿ
နာကို၊ ဝဇ္ဇတော၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တကာသိ၊
မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ တိက္ခမထေရ်
၏အပဒါနံ။ ။

ဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတိအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ သုသိက္ခိတော၊
ကောင်းစွာသင်အပ်သောအတတ်ရှိသော၊ ဇေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အာတုရာနံ၊ ကြင်နာကုန်သော၊ သုခနုက္ခိနံ၊ ဆင်းရဲချမ်း
သာရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သုခါဝဟော၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာကို
ဆောင်တတ်၏။ ။ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိတော်မူသော၊ မဟာဇုတိံ၊ ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗျာမိတံ၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ သမ
ဏံ၊ ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောကံဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေ
သန္တံ၊ ဆေးကို၊ အဒဒိံ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ သံဝုတိန္ဒြေယော၊ ကောင်းသော
ဣန္ဒြေကိုဝေငုံရှောက်သော၊ ပိပဿိနော၊ ပိပဿိမြတ်လောကနတ်၏၊ ဥပ
ဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အသောကော

၁၆၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နာမ၊ အသောကအမည်ရှိသော၊ သမကော၊ ရဟန်းသည်၊ တေနဝ၊ ထိုဆေးဖြင့်သာလျှင်၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံဩသမံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်သွားခဲ့ဘူး၏၊ တေနုညကပ္ပေန၊ ထိုဆေးလျှာသေသီကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ခုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်းထည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဧဝသန္ဓဿ၊ ဆေးလှခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ အဋ္ဌမကေကပ္ပေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောကပ်၌၊ သဗ္ဗေသသေသနာမကော၊ သဗ္ဗေသဟု ဆိုအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာချနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ များသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါအားအင်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တံ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။

မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဧတ္ထစ၊ ဤဝတ္ထု၌လည်း၊ ဗိန္ဒုသာရရညော၊ ဗိန္ဒုသာရမင်း၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်၌၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤတေကိန္တကာရိမထေရ်၏၊ ဥပ္ပန္နတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတိယသင်္ဂီတိယံ၊ တတိယသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဣသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

တေကိန္တကာရိယေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ တေကိန္တကာရိမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-မဟာနာဂတ္ထေရဂါထာ၊

ယဿသဗြဟ္မစာရီသူတိအာဒိကာ၊ ယဿသဗြဟ္မစာရီသု ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာနာဂတ္ထေရဿ၊ မဟာနာဂမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤမဟာနာဂမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ သိသရာဇ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကြောင်း

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၂-မဟာနာဂတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၃

ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ကကု
သန္တဿ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိညှတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်
၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရညံ၊ တောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်
၍၊ အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သင်ပင်ရင်း၌၊ နိယန္တံ၊ ထိုင်
နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကကု
သန္တံ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာသာ၊ ထိုကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအား၊
ဒါလိမပလံ၊ မိုးစွေသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊
ကေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနွံသေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
ဤငါတို့ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာကေတေ၊
သာကေတမြို့၌၊ မရုဝါသေဋ္ဌဿနာမ၊ မရုဝါသေဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
ဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ မဟာနာဂေါတိနာဓံ၊ မဟာနာဂဟူသောအ
မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာနာဂသတို့သားသည်၊ ဝိညှ
တံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌၊ အဉ္စနဝနေ၊
မျက်စဉ်းတော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊ ဂံပတိတ္ထေရဿ၊ ဂံပတိမထေရ်၏၊ ပါဠိဟာရိယံ၊
တန်ခိုးပြာဠိဟာဂကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလဋ္ဌသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသဇ္ဈတရားရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ ဂံပတိမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရ
ဟန်းပြု၍၊ တဿ၊ ထိုဂံပတိမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်
၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပ'ပုဂ္ဂံ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
အပဒါနေ၊ ဝိဘေဒကပလမထေရ်၏အပဒါနံ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူအလုံး
စုံသောတရားတို့၏ ကမ်းတတက်မြောက် ရောက်တော်မူသော၊ ကကု
သန္တေနာမ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဂဟေမှ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းမှ၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊
သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝနန္တရံ၊ တော၏အတွင်းသို့၊ အဂမသိ၊ ဝင်
တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗီဇပူရံ၊ ရှောက်သီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လတာ

၁၉၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ယ၊ နွယ်ဖြင့်၊ အာရုဏ်း၊ သိပြီး၊ ကမ္ဘိသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်၏အတွင်း၌၊ ဈာယတိ၊ ဈာယတော၊ ဈာန်
 ဝင်စားတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ ကြည်လင်စွာ
 သော၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျဿ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူ
 ထိုက်သော၊ ဝိရဿ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဇေယျံ၊ ရှောက်သိးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှံပြီး၊ ဣမသ္မိ
 ယေဝကပ္ပမိ၊ ဤဟဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဗလံ၊ အကြင်
 သစ်သီးတည်းဟူသောအလှူကို၊ အဒေဝံ၊ ကပ်လျှံခဲဘူး၏၊ တတောဘုတိ၊ ထို
 မှစ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗလဒါ
 နဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိရတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းသာ
 ဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မဟာနာဂမထေရ်သည်၊
 ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သဗြဟ္မစာရိယ၊ မြတ်သော
 အကျင့်သီတင်းတို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝိဟရန္တော၊
 နေသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါ
 နဝသေန၊ အဆုံးအမကို ပေးသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ယဿသဗြဟ္မစာရိ
 ယ၊ ပ၊ ဓမ္မရာဇဿသာသနနတိ၊ ယဿသဗြဟ္မစာရိယ၊ ပ၊ ဓမ္မရာဇဿသာ
 သနနဟူ၍၊ ဣမာဆဂါထာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊
 ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာရိယ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးဘော်
 တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ နူပလတ္တတိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓေတ္တ
 လဟံ၌၊ ပုတိကံ၊ ဆွေးပုပ်သော၊ ဝိဇံဝဗိဇံဣဝ၊ မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူ
 တော်ကောင်းတရား၌၊ နရဟတိ၊ မကြီးပွား၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သဗြဟ္မစာရိယ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေ
 ခြင်းသည်၊ နူပလတ္တတိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရကော၊ ဝေး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာရိယ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-မဟာနာဂတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၉၅

မြတ်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဂ္ဂေါဒကော၊ များသောရေရှိရာအရပ်၌၊ မဇ္ဈောယထာ၊ ငါးကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ နဝိဟာယတိ၊ မဆုတ်ယုတ်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဖိဇံဝဒိဇံ၊ မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဝိရူဟတိ၊ ကြီးပွား၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနာနိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သဗြဟ္မစာရီသုတိ၊ သဗြဟ္မစာရီသုဟူသည်ကား၊ သမာနံ၊ တူသော၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ သီလာဒိဓမ္မံ၊ သီလအစရှိသောတရားကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရီနော၊ သဗြဟ္မစာရီမည်ကုန်၏၊ သီသဒိဋ္ဌိဿမညာ၊ သီလအယူတူကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကာ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့ကို၊ သတန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါတိ၊ ဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ သီလာဒိဂုဏ်နိမိတ္တံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဓရုကရဏံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းတည်း၊ နူပလက္ခတိတိ၊ နူပလက္ခတိဟူသည်ကား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နဥပဋ္ဌာပေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနာတိ၊ နိဗ္ဗာနဟူသည်ကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဗ္ဗာပနတော၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၊ ကိလေသက္ခယာ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မရာဇဿာတိ၊ ဓမ္မရာဇဿဟူသည်ကား၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ ဗြဟ္မာမလတ်နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကံ၊ လူကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ လောကီယလောကုတ္တရေန၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ ရေဉ္စတိ၊ တပ်နှစ်သက်စေတတ်၏၊ တောသေတိ၊ တပ်နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဓမ္မရာဇဿသာသနေတိဣမိနာ၊ ဓမ္မရာဇဿသာသနေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တောကီးလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ဓမ္မဖြင့်ဝေနေယျကြာ

၁၉၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သတ္တဝါတို့ကိုလွန်စွာနှစ်သက်စေတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညတ္တ၊ တပါးသောရသေ့ပရိပိုဇ်တို့၏သာသနာ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ ဖြတ်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရုဇေဟိတော၊ ရှိသေလေးမြတ်ခြင်းကင်း၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မရာဇသော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဗဂ္ဂေါဒကေတိ၊ ဗဂ္ဂေါဒကေဟူသည်ကား၊ ဗဟုဒကေ၊ များသောရေရှိသော၊ သန္တိကေဟောတိ၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ သန္တိကေဟောတိ နိဗ္ဗာန်ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ သဒိပေဇေ၊ အနီး၌သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားမရှိသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမာဇေစ၊ ဤဂါထာတို့သည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ မဟာနာဂမထေရ်၏။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဂါထာ၊ ကြားသောဂါထာတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာနာဂဇ္ဈေရ ဂါထာဝတ္ထုနာ၊ မဟာနာဂမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်း၌လည်း၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၃-ကုလ္လဇ္ဈေရဂါထာ။

ကုလ္လောသိဝထိကန္တိ အာဒိကာ၊ ကုလ္လောသိဝထိကံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော် ရှိသော ကုလ္လဇ္ဈေရဿ၊ ကုလ္လမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤကုလ္လမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိပုဗ္ဗုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝံတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကုဋုမ္ပိယကုဋေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုလ္လောတိလန္တနာမေ၊ ကုလ္လဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တံ၊

မြတ်စွာဘုရား၏သန္တကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ
 ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်း၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတောစ၊
 ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ရာဂစရိတော၊ ရာဂဗြောသောစရိုက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တိဗ္ဗရာဂစာတိကော၊ ထက်သောရာဂသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
 န၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်အား၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ ကိလေ
 သမိတ္တံ၊ ကိလေသာမိတ်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာယ၊ ထိုးကျင်သည်ဖြစ်၍၊ တိဗ္ဗတိ
 တည်၏၊ အထပစ္စာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်၏၊ မိတ္တံ၊ စာရံ၊
 မိတ်၏ဘောက်ပြန်သောအကျင့်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကုလ္လု
 ချစ်သားကုလ္လု၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ
 ကို၊ စရိတဗ္ဗာ၊ သွားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သော၊ ထို
 ကုလ္လမထေရ်သည်၊ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥဒ္ဓု၊ မာတကာ
 ဒိနိ၊ ဥဒ္ဓုမာတကာအစရှိကုန်သော၊ တာနိအသုဘာနိ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း
 တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ မဟုတ္တံ၊ ထိုစာမျှ၊ အသုဘမနသိကာရံ၊ အသုဘ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှုတ်လှမ်းခြင်းတည်းဟူသောအခြင်းအရာကို၊ ဥပ္ပာ၊ ဒေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ သုသာနတော၊ သုသာန်မှ၊ နိက္ခန္တမတ္တောဝ၊ ထွက်ခါမျှသည်သာ
 လျှင်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အဘိသုယျ၊ အလွန်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တတံ၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကုလ္လ
 မထေရ်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ တဿ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်၏၊ သုသာနဋ္ဌာနံ၊ သုသာန်အရပ်သို့၊
 ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊ ပုရာမတံ၊ သေ၍မကြာသေးသော၊ အဝိန
 ဋ္ဌဝပိ၊ မပျက်သေးသော အရေရှိသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ တရ
 ဏိတ္တိရူပံ၊ မိန်းမပျိုရုပ်ကို၊ နိဋ္ဌိနိတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
 တံ၊ ထိုမိန်းမသေရုပ်ကို၊ ဒိဋ္ဌမတ္တဿ၊ မြင်ကာမျှဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုကုလ္လ
 မထေရ်အား၊ ဇိဝိမာနကဝိသဘာဝဝတ္ထု၊ ဝိယ၊ အသက်ရှင်သောဝိသ
 ဘာဝဝတ္ထု၌ကဲ့သို့၊ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုရာဂမိတ်သာဖြစ်သောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်ကို၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်၏၊ ပေက္ခန္တသေ
 ဝ၊ ရှုကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ နဝဟိဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတို့မှ၊ ပဋ္ဌရ
 မာနာသုပိ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုစီးသော၊ ကိမိကုလ္လကုလံ၊ ရိုး
 လောက်တို့ဖြင့်ဖြမ်းသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဂစ္ဆန္တံ၊ သောက်ပြန်

သော၊ ခုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဖိဂုန္တံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော၊ ပဗ္ဗိ
ကုလံ၊ ရှိရာဘွယ်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြင်ဆင်မှု၏၊ သော၊ ထိုကုလ္လမထေရ်သည်
တံ၊ ထိုမိန့်မငယ်ရင်ကို၊ ဝိရတ္တပိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုတပ်ခြင်းကင်းကွာဖြစ်သော
အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုကုလ္လမထေရ်အား၊ ဩတာ
သံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဗရေတွာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူ
လိုရကား။ အာတုရံအသုစိံ ပူတိံ၊ ပဿကုလ္လသမုဿယံ၊ ဥပ္ပရန္တံ
ပဿရန္တံ၊ ဗာလာနံအဘိနန္ဒိတန္တိ၊ အာတုရံအသုစိံ ပူတိံ၊ ပဿကုလ္လသမု
ဿယံ၊ ဥပ္ပရန္တံပဿရန္တံ၊ ဗာလာနံအဘိနန္ဒိတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ကုလ္လ၊ ချစ်သားကုလ္လ၊ အာတုရံ၊ ကျင်နာခံခက်နှိပ်စက်ထသော၊ အသု
စိံ၊ မစင်မကြယ်ထွ်ဘွယ်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ပူတိံ၊ ပျက်နံ့ညှိဟောင်မ
ကောင်းသော အနံ့ရှိထသော၊ ဥပ္ပရန္တံ၊ အထက်မှလည်း ယိုဝွက်ထ
သော၊ ပဿရန္တံ၊ အောက်မှလည်းယိုထွက်ထသော၊ ဗာလာနံ၊ မလိမ္မာ
သူလုရိက်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ လွန်စွာရုံမက် နှစ်သပ်ထသော၊ သ
မုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ် တည်းဟူသော အတ္တဘောကို၊ ပဿ၊ ရှုပါလေ
လော၊ တံ၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကို၊ ထေရော၊ ကုလ္လမထေရ်သည်၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သရိရတာဝံ၊ ကိုယ်
ခန္ဓာ၏အဖြစ်သဘောကို၊ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်၊ အသု
ဘာသညံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း တည်းဟူသော သညာကို၊ ပဗ္ဗိလဘိတွာ၊
ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊
ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိ
ပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်း၍၊ ကုလ္လောသိဝိတိကံဂစ္ဆံ၊ ပ၊ သမ္ပခမ္ပံ
ဝိပဿတောတိ၊ ကုလ္လောသိဝိတိကံဂစ္ဆံ၊ လ၊ သမ္ပခမ္ပံဝိပဿတော ဟူ
၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်းဥဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမာဂါထာ၊
ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ကုလ္လော၊ ကုလ္လမထေရ်
သည်၊ သိဝိတိကံ၊ သင်းမြိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သုသာနသ္မိံ၊ သုသာနတစ
သင်းမြိုင်းဝ၌၊ ဥန္တိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ အပဝိဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဇုက္ခကံခြင်းကင်းသဖြင့်ပင်အပ်သော၊ ကိမိဟိ၊ ဝိုးတို့ဖြင့်၊ ပူရံ၊ ပြည့်သည်
ဖြစ်၍၊ ခစ္ဆန္တံ၊ စားသောက်ကိုက်ခဲသော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအ

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၃-ကုလ္လတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၆

ကောင်ပုပ်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ ကုလ္လ၊ ချစ်သား၊ ကုလ္လ၊ အာတုရံ၊ ကျင်နာ
ခံခက်နှိပ်စက်ထားသော၊ အသုစိ၊ မစင်မကြယ်ထွိုတယ်ရာလည်းဖြစ်ထ
သော၊ ပုထိ၊ ပုဂံညှိဟောင်မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ပုပ္ဖရန္တံ၊ အ
ထက်မှလည်း ပုဂံစီးသော၊ ပုပ္ဖရန္တံ၊ အောက်မှလည်းပုဂံစီးသော၊
ဗာလသနံ၊ မလိမ္မာသူလူမိုက်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ လွန်စွာရံမက်နှစ်သက်
ထသော၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းပါလော၊ ခမ္မာဒါတံ၊
တရားတည်းဟူသောကြေးမှုကို၊ ဂဟတော၊ ပူဇ်၊ ဥာဏဒဿနပတ္တိယာ၊
မဂ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောတရားတည်းဟူသောမျက်စိကိုရခြင်းငှါ၊ တုန္တံ၊
အချည်းနှီးသော၊ သန္တရဗာဟိရံ၊ မိမိသန္တာန် သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်
သော၊ ဣဓံကာယံ၊ ဤကရဇ္ဇကာယကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဥာဏ်စက္ခုဖြင့်ကြည့်ရှု
ဆင်ခြင်လေလော၊ အနုပဂမနံ၊ အသက်အငွေ့ ဝိညာဉ်တို့မှကင်းသော၊
ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအသုဘသည်၊ ကြိယံ၊ အထူးထူးအပြားပြား
မျက်လှည့်သည်နှင့်တူသောအမူအရာကို၊ ဒသေတိယထာ၊ ပြသကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံ၊ ထိုသူသောကောင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုပဂမနံ၊
အသက်အငွေ့ ဝိညာဉ်တို့မှကင်းခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပဂ
မနံ၊ အသက်အငွေ့ ဝိညာဉ်မှကင်းသော၊ ဧတံ၊ ဤယခုငါ၏သူသောကောင်
သည်၊ ကြိယံ၊ မျက်လှည့်သည်တို့၏အမူအရာကို၊ ဒသေတိယထာ၊ ပြသ
ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤငါ၏ ကိုယ်သည်လည်း၊ အပဂတမာနံ၊
အသက်အငွေ့ ဝိညာဉ်တို့မှကင်းခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အဝေ၊ ချက်မှ
အောက်ဖြစ်သောဤကိုယ်သည်၊ အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံယထာ၊ မစင်
ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသော သဘောသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်ဖြစ်သောဤကိုယ်သည်၊ အသုစိအာဒိသ
ဘာဝဂတံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောသဘောသို့ရောက်သကဲ့
သို့ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ အသုစိ၊ မျက်ခြေးအစ
ရှိသောမစင်ကြယ်ရှုံ့ရှာဘွယ်သည်၊ ပုပ္ဖရတိယထာ၊ ပုဂံစီးသကဲ့သို့၊ တ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိ၊ ညည့်အခါ၌လည်း၊ ပုပ္ဖရတိ၊ မစင်မကြယ်ရှုံ့ရှာဘွယ်
တို့ဖြင့်ပုဂံစီး၏၊ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ရတ္တိ၊ ညည့်အခါ၌၊ ပုပ္ဖရတိယထာ၊
မစင်ကြယ်ရှုံ့ရှာဘွယ်တို့ဖြင့် ပုဂံစီးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ
အခါ၌၊ ပုပ္ဖရတိ၊ မစင်ကြယ်ရှုံ့ရှာဘွယ်တို့ဖြင့်ပုဂံစီး၏၊ အယံ၊ ဤကိုယ်
သည်၊ ပုရေ၊ လယ်ရှယ်ကာလသမယ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံယထာ၊
မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောသဘောသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

ထို့အတူ၊ ပစ္ဆိမာ၊ အိုမင်းထိုင်းရှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောသို့ရောက်၏။ ပစ္ဆိမာ၊ အိုမင်းထိုင်းရှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံ ယထာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ပုရေ၊ ပျိုပြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သော ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောသို့ရောက်၏။ ကေဂ္ဂစိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပဉ္စဂ္ဂိကေနတူရိယေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောတူရိယာဖြင့်၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထံ၊ ထိုငါထာတို့၌၊ ကုလ္လောတိ၊ ကုလ္လောဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရံပိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အာတုရန္တိ၊ အာတုရံဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ပဋိဝိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အသုစိန္တိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ သုစိရဟိတံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဖိဂုန္တိ၊ ရှံရှာတွယ်ရှိသော၊ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော၊ ပုတိန္တိ၊ ပုတိဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဩလောကေဟိ၊ ရှုလော၊ ကုလ္လောတိ၊ ကုလ္လောဟူ၍၊ ဩဝါဒကာလေ၊ ဆုံးမအရေးဩဝါဒပေးသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရံ၊ ကုလ္လမထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဥဒါနကာလေပန၊ ဥဒါန်းကျူးရင့်သောအခါ၌ကား၊ ထေရော၊ ကုလ္လမထေရ်သည်၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သမုဿယန္တိ၊ သမုဿယံဟူသည်ကား၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပရန္တန္တိ၊ ဥပ္ပရန္တံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓံဝဏမုခေဟိ၊ အထက်အမာတို့မှ၊ အသုစိသဝန္တိ၊ မစင်ကြယ်ထွီတွယ်ရာတို့ဖြင့် ပယိုစီးသော၊ ပပ္ပရန္တန္တိ၊ ပပ္ပရန္တံဟူသည်ကား၊ အခေဝဏမုခေဟိ၊ အောက်အမာဝတို့မှလည်းကောင်း၊ သမန္တတောစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ အသုစိသဝန္တိ၊ မစင်ကြယ်ထွီတွယ်တို့ဖြင့်ပယိုစီးသော၊ ဗာလာနံ၊ အဘိနန္ဒိတန္တိ၊ ဗာလာနံအဘိနန္ဒိတံဟူသည်ကား၊ ဗာလေဟိ၊ အလွန်ရိုက်ကုန်သောအန္တပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ အလွန်ရိုက်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဘိနန္ဒနာဟိ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောနှစ်သက်ခြင်း တဏှာတည်းဟူသောနှစ်

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၃-ကုလ္လတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၁

သင်္ကဋ်ခြင်းတို့ဖြင့်အဟံ၊ ငါတည်း၊ မေ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိ
 ဝိဿန္တလုံးသွင်း၍၊ နန္ဒိတံ၊ ရှစ်သက်အပ်သော၊ ဓမ္မာဒါသန္တိ၊ ဓမ္မာဒါသံဟူ
 သည်ကား၊ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော၊ အာဒါသံ၊ မှန်ကြေးမုံကို၊ ပဟိ၊ ဥပမာ
 ဖြင့်ထင်စွာအထူးပြဆိုပြီးအံ့၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဒါသေန၊ မှန်
 ကြေးမုံဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ မုခေဝါ၊ မျက်နှာ၌လည်းကောင်း၊ ကာယေဝါ
 ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဂုဏာဒေါသေ၊ ကျေးဇူးအပြစ်တို့ကို၊ ပဿန္တိ၊ ယထာ
 ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တတာပေ၊ အတ္တဘော၌၊ သံကိလေသဝေါဒါနဓမ္မေ၊ ညစ်
 ညူးဖြူစင်ခြင်းရှိသောတရားတို့ကို၊ ယေန၊ အကြင်ပဿနာဖြင့်၊ ယာတာ
 ဝတော၊ မသဘာဝ်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တံပိပဿနာ
 ဉာဏံ၊ ထိုပိပဿနာဉာဏ်ကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ ဓမ္မာဒါသန္တိ၊ ဓမ္မာဒါသံဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသောမှန်ကြေးမုံကို၊ ဉာဏဒဿ
 နဿ၊ ဉာဏ်အမြင်ဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတဿ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟု
 ဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မစက္ခုဿ၊ တရားတည်ဟူသောမျက်စိကို၊ အဓိဂမယာ၊
 ရခြင်းငှါ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ပစ္စဝေက္ခိဣမံကာသန္တိ၊ ပစ္စဝေက္ခိဣမံကာယံဟူသည်ကား၊ ဣမံကရဇကာ
 ယံ၊ ဤကရဇကာယကို၊ နိစ္စဿာရာဒိပိရဟိတော၊ မြဲသောသဘောအနှစ်
 သာရရှိသော သဘောအစရှိသည်တို့မှကင်းခြင်းကြောင့်၊ တုန္တိ၊ တုန္တိ
 မည်၏၊ အတ္တပရသန္တာနာနံ၊ မိမိသန္တာန်သူတပါး၊ သန္တာန်တို့ကို၊ ပိတာဂ
 တော၊ ခွဲဝေသောအားဖြင့်၊ သသန္တာနဗဟိရံ၊ မိမိသန္တာန် သူတပါး
 သန္တာန်၌ဖြစ်သည်ကို၊ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊
 အဝေက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ ပဿိ၊ မြင်ပြီ၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိ၊ မြင်၏၊ တံ၊ ထိုမြင်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊
 ယထာဣဒန္တိ အာဒိ၊ ယထာဣဒံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူ
 အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာဣဒံတထာတေန္တိ၊ ယထာဣဒံတထာ
 ဧတံဟူသည်ကား၊ ဥဿာပိညာဏအနုပဂမနံ၊ အသက်အငွေ့ပိညာဉ်တို့မှ
 ကင်းသော၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သရီရသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဒံအာသုတံ
 ဤအာသုဘသည်၊ နာနာပိဝံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော၊ မာယောပမံ၊
 မျက်စာညှိသည်နှင့်တူသော၊ ဤယံ၊ အပြုအပြင်အမူအရာကို၊ ဒဿတိ
 ယထာ၊ ပြသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံမတသရီရံ၊ ဤသို့သေကောင်
 သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိတစလွန်သောအခါ၌၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်

၂၀၂ ဝေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အဋ္ဌေဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ အပဂတမနံ၊မကင်းခြင်းသည်၊ အဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ဝ၊တနည်းကား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌၊ဧတံမတသရိရံ၊ ထိုသူသေကောင်သည်၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်အဋ္ဌေဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ အပဂတမာနတံ၊ကင်းသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ကြိယံ၊ပြုပြင်ခြင်းအမှုအရာကို၊ဒေသတိ၊ပြီ၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရစ္စိ၊ဤသူသေကောင်သည်လည်း၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်အဋ္ဌေဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ အပဂတမာနံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ဒေသတိ၊ပြီ၏၊ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌၊သုသာနေ၊သုသာန်၌၊မတံ၊သေလေပြီးသော၊သယိတံ၊ အိပ်သော၊မမ၊ငါ၏၊ဣဒံသရိရံ၊ဤနန္ဒာကိုယ်သည်၊ဥဒ္ဓ၊မာတာဒိဘာဝံ၊ဖူးဖူးရောင်ခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂတံယထာ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌၊ဧတံမတသရိရစ္စိ၊ဤသူသေကောင်သည်လည်း၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအတိတလွန်ခဲ့ခါ၌၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌၊သုသာနေ၊သုသာန်၌၊သယိတံ၊အိပ်သော၊ ဧတံမတသရိရံ၊ ထိုသူသေကောင်သည်၊ ဥဒ္ဓ၊မာတာဒိ ဘာဝံ၊ ဖူးဖူးရောင်ခြင်း အစရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂတံယထာ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရစ္စိ၊ဤကိုယ်နန္ဒာသည်လည်း၊ ဘဝိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊မမ၊ငါ၏၊ဣဒံသရိရစ္စိ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း၊ အာသုမိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကင်း၏၊ရုဂ္ဂန္တံ၊မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏၊ဇေဂုစ္ဆံ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏၊ပဗ္ဗိကူလံ၊ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏၊ အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တံ၊ကိုယ်မဟုတ်၊ ဧတံမတသရိရစ္စိ၊ ထိုသူသေကောင်သည်လည်း၊ တထာ၊ထိုအတူတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဧတံမတသရိရံ၊ ဤသူသေကောင်သည်၊ အသုမိအာဒိသဘာဝဉ္စ၊ မစင်မကြယ်ခြင်းအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသဘာဝဉ္စ၊ မမြဲခြင်းအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရစ္စိ၊ဤကိုယ်သည်လည်း၊တထာ၊ထိုအတူတည်း၊ယထာအစောတထာဥဒ္ဓန္တိ၊ ယထာအစောတထာ ဥဒ္ဓဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊နာဘိတော၊ချက်မှ၊ အစော၊အောက်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ်နန္ဒာသည်၊အသုမိ၊မစင်ကြယ်၊ရုဂ္ဂန္တော၊မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏၊ဇေဂုစ္ဆော၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏၊ပဗ္ဗိကူလော၊ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏၊ အနိစ္စော၊အမြဲမရှိ၊ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏၊အနတ္တော၊ကိုယ်မဟုတ်သည်လည်း၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၄-မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၃

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နာဘိတော၊ ချက်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်
တို့၏ သဘောသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဥဒ္ဓံတထာအခေါ်၊
ယထာဥဒ္ဓံ တထာအခေါ် ဟူသည်ကား၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်
လည်း၊ နာဘိတော၊ ချက်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်
ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းဖြင့်၊ နာဘိတော၊ ချက်မှ၊ အခေါ်၊ အောက်၌လည်း၊ ဟောဋ္ဌာပိ၊
အောက်၌လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဒိဝါတထာရတ္တိန္တိ၊ ယထာဒိဝါ
တထာရတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အယံကာယော၊
ဤကိုယ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ အက္ခိမှာ၊ မျက်စိမှ၊ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်
ခြေးသည်၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်ရှုံရှာဘွယ်သည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ပဋိစိ၏၊ ရတ္တိစိ၊
ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ ယထာရတ္တိတထာဒိဝါတိ၊
ယထာရတ္တိတထာဒိဝါဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အယံ
ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်ရှုံရှာ
ဘွယ်သည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ပဋိစိ၏၊ ဒိဝါပိ၊ နေ့အခါ၌လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ
တည်း၊ ဣမဿ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ ကာလဝိတာဂေန၊ ကာလကုဉ်ခွေဝေသဖြင့်၊
န၊ အကျိုးမရှိ၊ အညာထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအပြားအားဖြင့်၊ ဘာ
ဝေါ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ
ပုရေတထာပစ္ဆာတိ၊ ယထာပုရေတထာ ပစ္ဆာဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
၌၊ တရုဏကာလေ ပျိုဖြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သောအခါ၌၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်
ရှုံရှာဘွယ်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏၊ ဇေတုန္တော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်
ရှိ၏၊ ပဋိကူလော၊ ရှုံရှာဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆာ၊ ဒိုမင်းထိုင်း
မှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ ဇိဏ္ဏကာလေ၊ ဒိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသောကာလ၌၊
တထာစ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်တည်း၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်း
ဖြင့်လည်း၊ ပစ္ဆာ၊ ဒိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ ဇိဏ္ဏကာလေ ဒို
မင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်
ခြင်းအစရှိသည်တို့၏သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ပျိုဖြစ်နုနယ်
ငယ်ရွယ်သောကာလ၌၊ တရုဏကာလေ၊ ပျိုဖြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သောကာ
လ၌၊ တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
အတိတ်ကာလ၌၊ အတိတကာလေ၊ ရှေးဖြစ်သော အတိတ်ကာလ၌၊ သ

၂၀၄ ထေရဝါသဒဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဝိညာဏကာလေ၊ ဝိညာဉ်ရှိသောကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသဘာဝေါ
 အနိစ္စအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထို၊ အတူ၊ ပစ္စွာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ အနာဂ
 တကာလေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊ အဝိညာဏကာလေ၊
 ဝိညာဉ်မရှိသောနောက်အခါ၌၊ သဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသော
 သဘောအနိစ္စအစရှိသောသဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ပဉ္စဝိကေန
 တူရိယေနာတိ၊ ပဉ္စဝိကေနတူရိယေနဟူသည်ကား၊ အာတတံ၊ တထက်
 ပိတ်သောစည်လည်းကောင်း၊ ဝိတတံ၊ နှစ်တက်ပိတ်သော စည်လည်း
 ကောင်း၊ အာတတဝိတတံ၊ အသုံးစုံပိတ်သောစည်လည်းကောင်း၊ စာနံ၊
 တခဲနက်သောစည်လည်းကောင်း၊ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသောစည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ ပဉ္စဟိ အင်္ဂေဟိ၊
 ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ တူရိယေန၊ စည်
 မျိုးဖြင့်၊ ပရိစာရိယမာနဿ၊ တင့်တယ်စွယ်ခြင်းရှိသော၊ ကာမသုခသမ္ပပိ
 နော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဿရိယဇနဿ၊ အစိုးရသော
 သူအား၊ တာဒိဝိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တထာရှုပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ရတိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသာယာခြင်းသည်
 သုခဿာဒေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသာယာ
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာဇကုဂ္ဂမိတ္တဿသမ္ပမ္ပေဝိပဿတောတိ
 ယထာဇကုဂ္ဂမိတ္တဿသမ္ပမ္ပေဝိပဿတောဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿ
 နံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊ ပယုဂနန္တံ၊ အစုံဖွဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊
 သဒ္ဓါအစရှိကုန်သောဣန္ဒြိယတို့၏၊ ဧကေသဘာဝေန၊ တူသောကိစ္စရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
 အဖြစ်အပျက်ကို၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သော၊ ယောဂါဝစရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး
 ဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာဒိဿ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မရတိ၊
 တရားနှင့်ဓမ္မလျော်ခြင်းသည်၊ တဿာကာမရတိယာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌ဓမ္မ
 လျော်ခြင်း၏၊ ကလံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပိတ် ပိတ်၍တပိတ်ကိုမျှ၊ နဥပေတိ၊ မဖွီ
 နိုင်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ယတောယတောသမ္ပဿတိ၊ ခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊
 လတတိပိတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တံဝိစာနတန္တံ၊ ယတောယတောသမ္ပဿတိ၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၃-ကုလ္လတ္တေရဂါထာ၊ ၂၀၅

ခန္ဓာနိဥပယဗ္ဗယံ၊ လဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တိဝိဇာနတံဟူသောဤစ
ကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ ဥပယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်
ကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သော
သူတို့အား၊ တံပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ ထိုနှစ်သက်ဝင်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊
ရအပ်၏၊ ဣမာဝေစံ၊ ဤဂါထာတို့သည်သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ ကုလ္လမထေရ်
အား၊ အညဗျာကရဏဂါထာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသောဂါထာတို့
သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုလ္လတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကုလ္လ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်းနိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-မာလုက္ခပုတ္တတ္တေရဂါထာ၊

မနုဇဿာတိအာဒိကာ၊ မနုဇဿဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မာလုက္ခပုတ္တတ္တေရဿ၊
မာလုက္ခပုတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤမာလုက္ခ
ပုတ္တ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်
အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်းပူးရှာ
ဖွီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣမဏ္ဍိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ ကော
သလမင်း၏၊ အဋ္ဌာပနိကဿ၊ ရာပြတ်၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုရာပြတ်သား၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
မာလုက္ခာနာမ၊ မာလုက္ခမည်၏၊ တဿာ၊ ထိုမာလုက္ခအမည်ရှိသောမိန်းမ
၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ မာလုက္ခပုတ္တောတွေဝ၊ မာလုက္ခပုတ္တဟူ၍သာ
လျှင်၊ ပညာယိ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏သော၊ ထိုမာလုက္ခပုတ္တသတို့သား
သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊
နိဿရဏဣာသယတာယ၊ သံသရာဝင်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌အလိုဆန္ဒ
အာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊
ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ ပရိဗ္ဗါဇကာပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗ္ဗိတိရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်စွာ

ဘုရား၏ သန္တကော၊ အထံတော်၌၊ ခမ္ဘံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ
 ၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဋိလက္ခသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္ဘံ၊ စီးဖြန်း
 ခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နိရိယေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင်၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ သော၊ ထိုမာလုကျုပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဥာတိသု၊ အဆွေအမျိုးတို့၌၊
 အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ၊ ဥာတိကုလံ၊ အဆွေအမျိုးတို့
 ၏အိမ်သို့၊ အာဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဥာတကာ၊
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်
 ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ပလောတေတုကာမာ၊ ဖြား
 ယောင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ခနရာသိ၊ ဥစ္စာရကို၊ ပရ
 တော၊ ရှေး၌၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ တဝ၊ သင်
 ၍၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဝိဗ္ဗုမိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ဣဒိနာ၊ ခနေန၊ ဤဥစ္စာ
 ဖြင့်၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်၍၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိံ၊ သု၊ တောင်းပန်
 ကုန်၏၊ ထေရော၊ မာလုကျုပုတ္တမထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏၊
 အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒအာသယကို၊ ဝိပ္ပဋိဝတ္ထေန္တော၊ တဖန်လည်စေလိုမ
 ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ မနုဇဿ၊ ပမတ္တစာရိ
 နော(ပ)၊ အဗ္ဗုဟေသလ္လမတ္တနောကိ၊ မနုဇဿ၊ ပမတ္တစာရိနော(ပ)၊ အဗ္ဗုဟေ
 သလ္လမတ္တနောဟူ၍၊ ဣမာပိ၊ ဂါထာပိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပမတ္တစာရိနော၊ မေ့လျော့သောအကျင့်ရှိ
 သော၊ မနုဇဿ၊ သတ္တဝါအား၊ မာလု၊ ဘိ၊ မာလောန္တယံ၊ သည်၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်
 ကို၊ ဝနုတိ၊ ဝိယ၊ ဖျက်စီးခြင်းငှါ၊ ပွားသကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝနုတိ၊
 သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်စီးခြင်းငှါ၊ ပွား၏၊ သော၊ ထိုတဏှာ၏အလိုသို့လိုက်
 သောသတ္တဝါသည်၊ ဝနုသိ၊ တော၌၊ ဗလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 ဣန္ဒြိယန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ဝါနရော၊ ဝါနရောဣ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ အာရပ္ပတံ၊ အာရုံကို၊ အလတိတွာ၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ဟုရ၊ ဟုရံ၊ ထိုမှ
 ဤမှ၊ ပဗ္ဗဝတိ၊ ပြေးသွားရ၏၊ ဇမ္ဗိံ၊ ယုတ်မာထွစွာသော၊ လောကေ၊ လော
 က၌၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိတ်နှင့်ရောသော အာဟာရတည်၊ ဟူသော ရူပါရုံ
 အစရှိသည်၌ လွန်စွာတပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာအမည်ရသော၊
 သောထဏှာ၊ ဤတဏှာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဟတိ၊ နှိပ်စက်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-မာလုက္ခဝုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၇

ညဉ်းဆဲ၏။ ။ဝဿန္တေ၊ ခိဗ်းရွာသည်ရှိသော်၊ ဗိရဏံ၊ ပြိန်းမြက်သည်။
အတိဝဗိဝအာတိဝဗိဇ္ဇာ၊ လွန်စွာပွားသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုဝဋ်တဏှာနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ ဝဋ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သောစိုး
ရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပဝဗန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ။ယော၊ အကြင်သူသည်၊ လောကေ
လောကဋ္ဌ၊ ဒုရစ္စယံ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော၊ တဏှံ၊ တပ်တတ်သော၊ တံဇဇ္ဈိ၊ ထိုတ
ဏှာကို၊ စေသဟတိ၊ အကယ်၍သည်းခံနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပေါက္ခရာ၊ ကြာဖက်
မှ၊ ဥဒဗိန္ဒု၊ ဥဒဗိန္ဒု၊ ဣဝ၊ ရေပေါက်လျောကျသကဲ့သို့၊ တဗ္ဗာ၊ ထိုသတ္တဝါမှ၊
သောကာ၊ တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သောစိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပပ
တန္တိ၊ လျောကျကုန်၏။ ။တံတေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါအည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောအံ၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား
တန္တံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့၊
ယာဝန္တော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ စည်း
ဝေးရောက်လာကုန်၏။ တာဝန္တော၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဥသိရဗ္ဗော၊ ပန်းရင့်ကိုအလိုရှိသော သတ္တဝါသည်၊ ဗိရဏံ၊ ပန်း
ရင့်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောပြန့်မြောက်တော်ကို၊ ခဏတိဝခဏတိဇ္ဇာ၊
တူးမြို့သကဲ့သို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊ အမြစ်ကို၊ ခဏသ၊ တူးမြို့
ကြကုန်လော့၊ ။သောတော၊ ကြီးစွာသောရေအလည်သည်၊ နဉ္ဇံ၊ မြစ်ကမ်း
၌ပေါက်သောကျွန်းပင်ကို၊ ဘဉ္ဇတိဝဘဉ္ဇတိဇ္ဇာ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝေါ၊
သင်တို့ကို၊ မာရော၊ မာန်သည်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ မာဘဉ္ဇ၊ မဖျက်
ဆီးစေလင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ကရောထ၊ လိုက်နာကုန်
လော့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒအစရှိသောခဏသည်၊ မာဥပဏ္ဍဂါ၊ မ
လွန်ကြစေကုန်လင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခဏာတိတာ၊ ခဏကိုလွန်ကုန်သောသူ
တို့သည်၊ နိရိယဗြိ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန် ရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရဇော၊ ရာဂအစ
ရှိသောကိလေသာ တည်းဟူသောမြို့သည်၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းကိုပြု
တတ်၏၊ ရဇော၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့သည်၊ ပမာ
ဒါနုပတိတော၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့အစဉ်လျော၍ ကျတတ်၏၊ အပ္ပမာဒေန၊ မ
မေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သလ္လံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပြောင့်တံ့သင်းကို၊ အဗ္ဗုဟေ၊ ပယ်
နှုတ်ရာ၏။ ။

၂၀၀၀ ထေရဝံသအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မနုဇဿာတိ၊ မနုဇဿဟူသည်ကား၊ သတ္တသံသတ္တဝါအား၊ ပမတ္တစာရိနောတိ၊ ပမတ္တစာရိနောဟူသည်ကား၊ ဝေါဿဂ္ဂလက္ခဏေန၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပမာဇေန၊ ပမာဇတရားဖြင့်၊ ပမတ္တစာရိဿ၊ မေ့လျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ နဝဝဇေန္တိ၊ မပွားစေအပ်ကုန်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ နဝဇေန္တိ၊ မပွားစေကုန်၊ မဂ္ဂပဿနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ နဝဇေန္တိ၊ မပွားစေကုန်၊ ယထာပန၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ သံသိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်စပ်ကုန်၏၊ ပရိယောနန္တိ၊ မှေးမှိန်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ ဝိနာဿာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မလုဝါလတာ၊ မာလောန္တယံတို့သည်၊ ဝဇေန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဆန္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ပါးသောစွါတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြိမ်း၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည့်၊ ဝဇေတိ၊ ပွား၏၊ ဝဇမာနာယဝ၊ ပွားသည်ရှိသော်လည်း။ မာလုဝါလတာ၊ မာလောန္တယံသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပဿယတူတံ၊ ခြံရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ပါတေတိယထာ၊ လည်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တဏှဝသိကံ၊ တဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပါယေ၊ အပါယ်လေးသံ၌၊ ပါတေတိ၊ ချတတ်၏၊ သောပ္ပံပတတိတိ၊ သောပ္ပံပတတိဟူသည်ကား၊ တဏှာဝသိကော၊ တဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်သော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ တဝါဘဝေ၊ တဝကြီးငယ်၌၊ ဥပ္ပဝတိ၊ ပြေးသွားရ၏၊ ခာဝတိ၊ ပြေးသွားရ၏၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ဝနသ္မိံ၊ တော၏အလယ်၌၊ ဝါနရောဝ ဝါနရောဇ္ဇဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့တည်း။ ရုက္ခပလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ ဧကံသာခံ၊ တခုသောသစ်ခက်ကို၊ ဝစ္ဆန္တော၊ သွားပြီးသော၊ ကံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အညံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဝဏှာတိ၊ စွဲကိုင်၏၊ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အညံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဝဏှာတိ၊ စွဲကိုင်၏၊ ဣတိဤသို့၊ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို၊ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍၊ နိသိန္နော၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူပင်လျှင်၊ တဏှာဝသိကော၊ တဏှာအလိုသို့လိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုရာဟုရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ခာဝန္တော၊ ပြေးသွားလျက်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ အပဝတ္ထိံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-မာလုကျပုတ္တုတ္တေရဂါထာ၊ ၂၀၆

ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယံဝုပ္ပလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သာမကဘာဝေန၊ ယုတ်မာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇန္တိံ၊ ယုတ်စွာသော၊ သော၊ ဤတဏှာသည်၊ ဝိသာဟာရတာယ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသော အာဟာရနှင့်တူသဖြင့်၊ ဝိသမူလတာယ၊ အဆိပ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိသပုပ္ဖဗလတာယ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသော အပွင့်အသီးနှင့်တူသဖြင့်၊ ဝိသပရိသောဂတာယ၊ အဆိပ်နှင့်ရော၍သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသတ္တတာယပန၊ အထူးအားဖြင့် တပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာသတ္တတာယစ၊ လွန်စွာတပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသတ္တိကာတိသင်္ခံ၊ ဝိသတ္တိကဟူသော အရေအတွက်သို့၊ ဂတာရောက်သော၊ ဆန္ဒါရှိကတဏှာ၊ ခြောက်ပါးသော နွှါရ၌ဖြစ်သောတဏှာသည်၊ သဟတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊ အတိဘဝတိ၊ လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်၏၊ တဿပုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယတာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဒေဝေ၊ မြင်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဗိရုဏံ၊ ပြီးမျက်သည်၊ ဗိရုဏံတိဏံ၊ ပြီးမြက်သည်၊ အဘိဝဇ္ဇံ၊ အဘိဝဇ္ဇိ၊ အလွန်ကြီးပွားသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇတံ၊ ကြီးပွား၏၊ ဇဝံ၊ ဤအတူးဝရွမူလကား၊ ဝဋ်လျှင်အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သော၊ သောကား၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယောစေတံ၊ ပ၊ ဒုရစ္စဟန္တိ၊ ယောစေတံ၊ ပ၊ ဒုရစ္စယံဟူသည်ကား၊ ယောပနဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကို၊ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်အံ့သောငှါ၊ ပဇေဟိတုံ၊ ပယံအံ့သောငှါ၊ ဒုက္ကရတာယ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရစ္စယံ၊ ဒုရစ္စယမည်၏၊ ဘဏှံ၊ တဏှာကို၊ သဟတိ၊ နှိပ်စက်နိုင်၏၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်နိုင်၏၊ တမ္ဘာဝုပ္ပလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ဝရွမူလကား၊ ဝဋ်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သောကား၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပပတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏၊ ယတာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပေါက္ခရေ၊ ကြာဖက်၌၊ ပဒုမပတ္တေ၊ ကြာဖက်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဥဒကမိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်၊ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မဝပ်မတည်သကဲ့သို့၊ ဇဝံ၊ ဤအတူးနပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တံဝေါဝခါမိတိ၊ တံဝေါဝခါမိဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေ၊ သင်တို့ကို၊ ဝခါ

၂၁၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မိ၊ဟော၏။ဘဒ္ဒန္တကိ၊ဘဒ္ဒန္တဟူသည်ကား၊တုမ္မာကံ၊သင်တို့အား၊တဒ္ဓိ
ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊အနု
ဝတ္တုပုဂ္ဂလဝိယ၊အတုလိုက်၍ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊တိဘဝေ၊တုံသုံး
ပါး၌၊အနုတ္တံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊မပါဝဏာထ၊ မရောက်ကြစေကုန်လင့်၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ယာဝန္တေတ္ထသမာဂတာတိ၊
ယာဝန္တေတ္ထ သမာဂတာ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရင်၌၊
ယတ္တကာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတာ၊
စည်းဝေးရောက်လာကုန်၏၊ တတ္တကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သောပရိသတ်
တို့သည်၊ကိံ ဝဒေမိ၊ အဘယ်သို့ဟောအံ့နည်း၊ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိ
သော်၊တဏှာယ၊တဏှာ၏၊မူလံ၊အမြစ်ကို၊ခဏတ၊တူးဖြိုကြကုန်လော့၊
ဣမိဿာဝခန္ဓါရိကတဏှာယ၊ဤခြောက်ပါးသောခန္ဓါရုံဖြစ်သောတဏှာ၏
မူလကာရဏံ၊အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာအစရှိသောကိလေသာ
အပေါင်းကို၊ အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဂဏံ၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသောကိလေသာ
အပေါင်းကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏကုဒါလေန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်တည်း
ဟူသောပေါက်တူးဖြင့်၊ခဏထ၊ တူးကြကုန်လော့၊သမုန္တိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြ
ကုန်လော့၊ကိံ ဝိယ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဣတိ၊ဤသို့မေး
သည်ရှိသော်၊ဥသိရတ္ထောဝဗိရဏံ၊ဥသိရတ္ထောဝဗိရဏံ ဟူသောဥပမာကဲ့
သို့တည်း၊ ဥသိရေန၊ပန်းရင့်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်၊မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ကုဒါလေန၊ပေါက်တူးဖြင့်၊ဥ
သိရထတ္ထံ၊ပန်းရင့်၏ အထက်အပင် ဖြစ်သော၊ ဗိရဏဝနံနာမ၊ ပြန်မြက်
တောမည်သည်ကို၊ခဏတိယထာ၊တူးဖြိုသကဲ့သို့၊ ဇံ၊ဤအတူ၊အဿ၊
ထိုတဏှာ၏၊မူလံ၊အမြစ်အရင်းကို၊ခဏထ၊တူးဖြိုကုန်လော့၊ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာဝေါနဠေသောတောဝမာရော
ဘပ္ပိပုနပ္ပုနန္တိ၊မာဝေါနဠေ သောတောဝ၊ မာရောဘပ္ပိ ပုနပ္ပုနံဟူသည်
ကား၊တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ နဒိတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌၊ ဇာတနဠှံ၊ပေါက်
ရောက်သောကျူပင်ကို၊မဟာဝေဂေန၊ပြင်းစွာသောရေအဟုန်ဖြင့်၊အာဂ
တေန၊လာသော၊ နဒိသောတောဝိယ၊မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ကိလေသမာ
ရောစ၊ကိလေသာမာရ်သည်လည်းကောင်း၊မစ္စ၊မာရောစ၊မစ္စ၊မာရ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဧဝပုတ္တမာရောစ၊ ဧဝပုတ္တမာရ်သည် လည်းကောင်း၊
ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊မာဘပ္ပိ၊မပျက်ဆီးစေလင့်၊ မာဘဉ္စတုဇေ၊မပျက်
ဆီးစေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၄-မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၁၁

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ကရောထ၊
 လိုက်နာကြကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဈာယထ၊ ကိလေသာကို ဖုတ်
 ကြည်းကြကုန်လော့၊ မာပမာဒထ၊ မစေ့မလျော့ကြကုန်လင့်၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ကရောထ၊ လိုက်နာကြကုန်လော့၊ ယထာနု
 သိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်
 နှင့်၊ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံကြကုန်လော့၊ ခဏောဝေမာဥပဏ္ဍဂါတိ၊ ခဏော
 ဝေမာဥပဏ္ဍဂါဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို၊ နကရောတိ၊ မလိုက်နာ၊ တံပုဂ္ဂ
 လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏောစ၊ ဤဘုရားဖြစ်သော နဝမခဏ
 လည်းကောင်း၊ ပတိဈူပေါလျှောက်ပတ်သော၊ ဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဥပ္ပတ္တိခ
 ဏောစ၊ ဖြစ်သောခဏ၎င်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကောင်းသောအယူကို၊ ပဋိလန္တခ
 ဏောစ၊ ရသောခဏ၎င်း၊ ဆန္ဒံအာယတနာနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအာယ
 တနတို့၏၊ အဝေကလ္လခဏောစ၊ မပြုတဲ့သောခဏ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗော
 ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံခဏော၊ ဤခဏသည်၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်
 ၏သောခဏော၊ ထိုခဏကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မာတိတ္တမတု၊ မလွန်စေ
 သတည်း၊ ခဏာတိတာဟိတိ၊ ခဏာတိတာဟိဟူသည်ကား၊ တံခဏံ၊ ထို
 ဆိုအပ်ပြီးသော ခဏလေးပါးကို၊ အတိတေယေဝ ဝုဂ္ဂလေ၊ လွန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ သောခဏော၊ ထိုခဏသည်၊ အတိတော၊ လွန်၏၊
 တော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိရယမ္ဘိ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍
 တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိရကာလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး၊ သေစန္ဒိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ပမာဒေါရဇောတိ၊ ပမာဒေါရ
 ဇောဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံ
 တို့၌၊ သကိဝေါသဂ္ဂလက္ခဏော၊ သက်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊
 ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ သံကိလေသသဘာဝတ္တာစ၊ ညစ်ညူးစေ
 တတ်ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ရာဂရ
 ဇာဒိဓိသသတာယ၊ ရာဂတည်းဟူသောမြူအစရှိသည်တို့နှင့် ရောပွင်းခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရဇော၊ ရဇမည်၏၊ ပမာဒါနူပတိတောရဇောတိ၊
 ပမာဒါနူပတိတောရဇောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိကော၊ ရာဂအစရှိသော၊
 သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ယောဟိကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရဇော၊ ကိလေသာ
 မြူသည်၊ ပမာဒါနူပတိတော၊ မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ပမာ

၂၀၂ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဒဝသေန၊ နေမေျာသညံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမာဒေနာ
တိ၊ အပ္ပမာဒေနဟူသည့်ကား၊ အပ္ပမန္တနေန၊ မနေမလျော့ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပ
မာဒပဋိပတ္တိယာ၊ မနေမလျော့သော အကျင့်၌၊ ဝိဇ္ဇာယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာယဟူ
သည့်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဗ္ဗုဟေသလ္လမတ္တ
နောတိ၊ အဗ္ဗုဟေသလ္လမတ္တနော ဟူသည့်ကား၊ ဟဒယနိသိတံ၊ နှလုံး၌ရှိ
သော၊ ရာဂါဒိသလ္လံ၊ ရာဂအစရှိသော၊ ဖြောင့်တံသင်းကို၊ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ
၏၊ သမူဟနေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မာလုကျပုတ္တမထေရ်၏၊
ဂါထာအဖွင့်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ မာလုကျပုတ္တမထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ မာလုကျပုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-အပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ၊

ပဏ္ဏဝိသတိတိအာဒိကာ၊ ပဏ္ဏဝိသတိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အပ္ပဒါသတ္ထေ
ရဿ၊ အပ္ပဒါသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤအပ္ပဒါ
သမထေရ် သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်
အထူး ကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿထံ၊ သံသရာဝင်၍မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး
၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအ
ခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုတ္ထိ၊ ကပ္ပိလဝက်ပြည်၌၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါ
ဒနမင်းကြီး၏၊ ပုရောဟိတပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်သားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်သားအား၊ အပ္ပဒါသောနာမ၊ အပ္ပ
ဒါသဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအပ္ပဒါသသတို့
သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့
၏အစည်းအဝေး၌၊ ပဋိလဋ္ဌသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကိလေသာပိဇ္ဇေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှိပ်
စက်ခြင်းကြောင့်၊ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလ

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်- ၂၀၅-အပ္ပဒါသတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၀၃

တန္တော၊ မရသည့်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်
 ၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်
 ကာလ၌၊ သတ္တံ၊ သက်နက်ကို၊ အာဟာရန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ ယောနိသော
 မနုဿိကာရံ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိ၊ ပ၊ ကတံ
 ဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ ပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊
 ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍၊ ပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်
 လုံး၊ အတ္တရာသံစာဓမ္မတ္ထမ္ပိ၊ လက်ဖြစ်တကွက်မျှသည်၊ စေတောသန္တိ၊
 စိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အနုဇ္ဈဂါ၊ မရ၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းကို၊ အလန္တ၊ မရ၊ ခြင်းကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အနိတော၊
 နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာသာ၊ မောင်းတို့ကို၊ ပဝ္ဂယ၊ ချီမြှောက်၍၊ ကန္တန္တော၊
 မြင့်ကျော်လျက်၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇိဝိ
 တေန၊ အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 သတ္တံဝါ၊ လက်နက်ကိုမူလည်း၊ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်တော့အံ့၊ မာဒိ
 သော၊ ငါ့ကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူသည်၊ ကထံဟိကထံနာမ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပစ္စက္ခံပစ္စက္ခန္တော၊ စွန့်သည်ဖြစ်၍၊
 ကာသံ၊ သေခြင်းကို၊ ကပ္ပေထ၊ ပြုရာအံ့နည်း၊ တဒါ၊ ထိုကိလေသာနှိပ်
 စက်၍အသက်ကိုငြီးငွေ့သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခုရံ၊ သွေးပြီးသော
 သင်ရန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဇ္ဈကမ္ဘိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ဥပဝိသိ၊ ဝင်၍
 နေပြီး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မေနိ၊ လည်ကြောကို၊ ဆေတ္တု၊ ဖြတ်အံ့သောဌာ၊
 ခုရော၊ သင်ရန်းကို၊ ပရိဋ္ဌိတော၊ လည်ပင်းထက်၌ တင်ထားအပ်သည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ ထို့နောင်မှ၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်
 အားဖြင့်၊ မနုဿိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပပစ္ဆေ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာ
 ဒိနဝေါ၊ သံသရာ၌ဖြစ်သောအပြစ်သည်၊ ပါတုရဟ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗဒါ၊
 သံသရာဝင်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာ၏၊ တတော၊
 ထိုသံသရာဝင်၌ငြီးငွေ့သည်မှ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေ
 သာတို့မှလွတ်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မ၏ကောင်းသော သဘော
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပက်စွာသိကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ

၂၁၄ ထေရဝါသအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

မြတ်သုံးလူနတ်၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကဟံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါသာပါဌ်တို့တွင်၊ ပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိ ယတောပဗ္ဗဇိ
 တောအဟန္တိ၊ ပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိယတောပဗ္ဗဇိတောအဟံ ဟူသည်
 ကား၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ တာနိပဏ္ဏဝိသတိဝဿာနိ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်
 လုံး၊ အတ္တရာသံဃာဓမ္မတ္တိစေတောသန္တိ၊ အနုဇ္ဈဂန္တိ၊ အတ္တရာသံဃာဓမ္မ
 ပတ္တိစေတောသန္တိ၊ အနုဇ္ဈဂံဟူသည်ကား၊ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ စရန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အတ္တရာသံဃာဓမ္မတ္တိ၊
 လက်ဖြစ်တတ်ပွက်မျှသည်၊ အင်္ဂုလိပေါဓမ္မတ္တိစကံ၊ လက်ဖြောက်တခါ
 တီဓဏမျှသည်၊ စေတောသန္တိ၊ မိတ်၏တည်ခြင်းကို၊ စေတသော၊ မိတ်၏၊
 သမာဓာနံ၊ တည်ခြင်းကို၊ နုလဘိ၊ မရနိုင်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊
 ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမရရာ၌၊
 ကာမရာဂေနအန္တိတောတိ၊ ကာမရာဂေနအန္တိတောဟူ၍၊ ကာရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်၏၊ အဘိဘူတော၊ လွန်စွာ
 နှိပ်စက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အပ္ပေယျာ၊ အနက်တည်း၊ ဗာဟာပဂ္ဂ
 ဟကန္တန္တောတိ၊ ဗာဟာပဂ္ဂဟကန္တန္တောဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိယျာနိကေ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သာသနော၊ ဘုရားမြတ်စွာသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကိလေသပက်တော၊ ကိလေ
 သတည်းဟူသောတ္တန်ပြောင်းမှ၊ ဥဒ္ဓရိတံ၊ နှုတ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
 မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓရခေါ၊ အသက်ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ဗာဟံ၊
 လက်ရုံးကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ချီးမြှောက်၍၊ ကန္တမာနော၊ ဝိကြေးမြည်တမ်းလျက်၊
 ဝိဟာရာနုပနိက္ခမိတိ၊ ဝိဟာရာနုပနိက္ခမိ ဟူသည်ကား၊ ဝသနကဝိဟာရ
 တော၊ နောသောကျောင်းငယ်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယိုး၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်စဉ်၊ ယေ
 နာမိပ္ပာယေန၊ အကြင်အလိုဖြင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ဒေသ
 တု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သတ္ထံဝါအာဟရိဿာသိတိအာမိ၊ သတ္ထံဝါ အာဟရိဿာ
 မိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါသာ၌၊
 သတ္ထံဝါ အာဟရိဿာသိတိ၊ သတ္ထံဝါ အာဟရိဿာမိ ဟူသောပါဌ်၌၊
 ဝါသန္ဓေ၊ ဝါသန္ဓါသည်၊ ဝိကပ္ပနက္ခော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဝါ
 သန္ဓါဖြင့်၊ ရုက္ခာဝါ၊ သစ်ပင်မှမူလည်း၊ ပပတိဿာမိ၊ ခံချတော့အံ့၊ ဥပ္ပန္နိ

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၅-အပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၅

ကွာဝိ၊ ငြိမ်းဆွဲ၍မူလည်း၊ မရိသာမိ၊ သေတော့အံ့၊ ဣတိအာဒိကော၊ ဤသို့
အာဒိကုန်သော၊ မရဏပ္ပကာရေ၊ သေခြင်းအထူးအပြားတို့ကို၊ သံဂဏ္ဌာ
တိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏၊ သိက္ခန္တိ၊ သိက္ခံဟူသည်ကား၊ အဓိသီလသိက္ခံ၊ အဓိသီ
လသိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခန္တိ၊ ပစ္စက္ခံဟူသည်ကား၊ ပစ္စာမိက္ခန္တော၊ စွန့်သည်ဖြစ်
၍၊ ပရိစ္စန္တော၊ စွန့်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စက္ခာတိ၊ ပစ္စက္ခာဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်သဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလန္တိ၊ ကာလံဟူသည်ကား၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
တည်း၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယံ၊ ကြောင့်လျှင်၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသူ
သည်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန၊ သိက္ခာကိုစွန့်သဖြင့်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေ
ယျ၊ ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊
အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာပုန်တော်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ အရိ
ယသမ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမ၌၊ မရဏံနာမ၊ သေသည်မည်
၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယံကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ မရဏံ
ဟေတံ၊ သိက္ခာဝေယောသိက္ခာပစ္စက္ခာယဟိနာယာဝဇ္ဇတိတိ၊ မရဏံဟေတံ
သိက္ခာဝေယောသိက္ခာပစ္စက္ခာယဟိနာယာဝဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာပုန်တော်ကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ
၏ဘောင်သို့၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ ပြန်လည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိနာယာဝဇ္ဇတိ၊
လူ့ပြည်တဘန်ပြန်သွား၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့လူပြည်တဘန်ပြန်လည်ခြင်းသည်၊
မရဏံဟိမရဏံဝေ၊ သေသည်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ သိက္ခံပစ္စက္ခာတိ
ပနပါဠေ၊ သိက္ခံပစ္စက္ခာဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယံ၊ ကြောင့်
မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသောသူသည်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာပုန်တော်
ကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရအံ့နည်း၊ သိက္ခာသ
မာဒိဝေ၊ သိက္ခာပုန်နှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်း
ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုအံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်မေ၊ ငါအား၊ ဇီဝိတေန၊ အသက်ဇီ
ဝိတိန္နိဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယံအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သတ္ထံ၊ လက်နက်
ကိုမူလည်း၊ အါဟရိသာမိ၊ ဆောင်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ တဒါဟန္တိ၊ တဒါဟံဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ကိလသာသိဘဝေန၊ ကိလေသာနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇီဝိတော၊ အသက်၌၊ နိဗ္ဗိန္နန္တော၊ ပြီးငွေ့၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ

နှိုးချရန္တိ၊ ချရံဟူသည်ကား၊ နိဿိတချရံ၊ သွေးအပ်သောသင်ရန်းကို၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ချရသဒိသံ၊ သင်ရန်းနှင့်တူသော၊ သတ္တကံ၊ ခားလပ်ကို၊ မဉ္ဇ
 ကံ၊ ဖြည့်ပမိသိန္တိ၊ မဉ္ဇကံ၊ ဖြည့်ပမိသိဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
 နိဝါရုဏာဘယေန၊ တားမြစ်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ ဩဝရကံ၊
 တိုက်ခန်းသို့၊ ပမိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဉ္ဇကော၊ ညောင်စောင်းလှမ်း၍၊ နိဿိဒိ၊ နေပြီ၊
 ပရိဗ္ဗိတောတိ၊ ပရိဗ္ဗိတောဟူသည်ကား၊ ဥပနိတော၊ လည်၌တင်ထားအပ်
 ၏၊ ဂလေ၊ လည်၌၊ ဌာပိတော၊ တင်ထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဓမ္မနိန္တိ၊ ဓမ္မနိဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍဓမ္မနိ၊ လည်
 ကြောကို၊ ဂလယန္တိ၊ လည်ချောင်းဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြ
 ကုန်သေး၏၊ ဆေတ္တုန္တိ၊ ဆေတ္တုဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒုတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ တ
 တော၊ မမနသိကာရော၊ ယောနိသောဥပပဇ္ဇထာတိ၊ တတော၊ မမနသိကာ
 ရောယောနိသောဥပပဇ္ဇထဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မရိဿာမိတိ၊
 သေအံ့ဟူ၍၊ ကဏ္ဍဓမ္မနံ၊ လည်ကြောကို၊ ဆိန္ဒုတုံ၊ ဖြတ်အံ့သောငှါ၊
 ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ချရံ၊ သင်ရန်းကို၊ ဥပနေသိ၊ ဆောင်ပြီး၊ တတော၊
 ထိုမှ၊ ပရံ၊ နောင်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ နုခေါ၊ စင်စစ်၊ အရောဂံ၊ အ
 ဖြစ်ကင်းပါ၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်စဉ်၊ အက္ခဏံ၊
 မကျိုးသော၊ အန္တိန္တံ၊ မပေါက်သော၊ ပရိသန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ သီလံ၊ သီလ
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိသောဝုပ္ပါလ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ ပဿန္တိကာ
 ယဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိုယ်ရှိသော၊ နိရာမိသံ၊ ကင်းသော အာမိသရှိ
 သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တဿ၊ ခံစားသောငါအား၊ ဝိတ္တဿ၊
 စိတ်၏၊ သမာဟိတတာယ၊ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ
 ဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်၊
 မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍော၊ လည်၌၊ ချရဿ၊ သင်ရန်းကို၊
 ဥပနယေ၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ ဝဏော၊ အမာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော၊ ခွါသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာ
 ဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ အသင့်
 အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ဥပ္ပဇ္ဇန္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုသင့်တင့်နေရာထိုင်
 နေခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောပရံ၊ ထိုမှ
 နောက်၌၊ မဂ္ဂပလပစ္စဝေက္ခနုညာဏာနိ၊ မဂ္ဂညာဏ်ဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခနုညာဏ်တို့

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-အပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၇

ဇနိ၊ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ အာဒိနဝေါ
ပါတုရဟူတိ အာဒိ၊ အာဒိနဝေါပါတုရဟူ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ
ဟောတေတိမူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သပ္ပဒါသတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ သပ္ပဒါသမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-ကာတိယာနတ္ထေရဂါထာ၊

ဥဋ္ဌာဟိတိအာဒိကာ၊ ဥဋ္ဌာဟိ၍သို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာ
ယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ကာတိယာနတ္ထေရဿ၊
ကာတိယာနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ဗိ၊ ဤကာတိယာန
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာဒိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
တို့ကို၊ ဥပစိနိတော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အည
တရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကောသိယဂေါတ္တဿ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်
သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တော
ဖြစ်လေ၏၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဂေါတ္တဝသေနပန၊ အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ကား၊ ကာတိယာနောတိလဒ္ဓနာမေ၊ ကာတိယာနဟုရအပ်သော အမည်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲမြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ သာမညကာနိတ္ထေရဿ၊ သာမညကာနိမထေရ်၏၊ ဂိဟိသဟာ
ယော၊ လူလက်ထက် ကချစ်ခင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ထေရံ၊
သာမည ကာနိမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိ
သော်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုစဉ်၊
ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ နိဒ္ဒါဘိဘူတံ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ကို၊ ဝိနော
ဒိဿာမိတိ၊ ပျောက်အံ့ဟူ၍၊ ဧကံမံ၊ စကြိုသို့၊ အာရုဇိတွာ၊ တက်၍၊
သော၊ ထိုကာတိယာနမထေရ်သည်၊ စက်မန္တော၊ စကြိုသွားစဉ်၊ နိဒ္ဒါ
ယ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပစယာယမာနော၊
ငိုက်မြည်း သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပတိတွာ၊ လည်း၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုလည်းရာ

၂၁၀၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အရပ်၌သာလျှင်။ အနန္တရဟိတာယ။ အခင်းမရှိသော။ ဘူမိယာ။ မြေ၌။
 နိပ္ပဇ္ဇိအိပ်၏။ သတ္တော။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုကာတိယာန
 မထေရ်၏။ တံပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်တော်မူ၍။ သယံ။ ကိုယ်
 တော်တိုင်။ တတ္ထ။ ထိုကာတိယာနမထေရ်ရှိရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာ။ ကြွသွား
 တော်မူ၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ ဌာတော။ ရပ်တော်မူ၍။ ကာတိယာန။
 ချစ်သားကာတိယာန။ ဣတိ။ ဤသို့။ သညံ။ အမှတ်သညာကို။ အဒါသိ။ ပေး
 တော်မူ၏။ သော။ ထိုကာတိယာနမထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဥဗ္ဗဟိတော။ ထ၍။ ဝဋ္ဌိတော။ ရှိခိုး၍။ သံဝေဂဇာတော။ ဖြစ်
 သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာယံ။ တည်၏။ အထပစ္ဆာ။ ထို
 နောင်မှ။ အဿ။ ထိုကာတိယာနမထေရ်အား။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗာဟိနိသိ
 ဒကာတိယာန(ပ)ကာလံကင်္ခိဣဓေဝသိတိဘူတောတိ။ ဥဗ္ဗာဟိနိသိဒကာတိ
 ယာန(ပ)ကာလံကင်္ခိဣဓေဝသိတိဘူတောဟူ၍။ ဣမာဂါထာ။ ဤဂါထာတို့
 ကို။ အဘာသိ။ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ကာတိယာန။ ချစ်သားကာတိယာန။
 ဥဗ္ဗာဟိ။ အိပ်ခြင်းမှထ၍လုံ့လပြုလော။ နိသိဒေထိုင်လော။ နိဒ္ဒါဗဟုလော။
 ပိုက်မြည်းခြင်းများသည်။ မာအဟု။ မဖြစ်လေလင့်။ ဇာဂရဿ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 တရားကိုအားထုတ်သောအားဖြင့်နိုးကြားလော။ အလသံ။ ပျင်းရိသော။
 တံ။ သင့်ကို။ ပမတ္တဗန္ဓု။ မေ့လျော့ခြင်း၏အဆွေဖြစ်သော။ မစ္စုရာဇာ။ သေ
 မင်းသည်။ နေသဒ္ဒေါ။ မူဆိုးသည်။ မိဂါဒယော။ သားအစရှိသည်တို့ကို။
 ကူဓေုန။ နှောင်အိပ်ဖြင့်။ ဇိနာတုဣဝ။ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဇရာဒိဟိ။ အိုခြင်းအ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်။ မာဇိနာတု။ မနှိပ်စက်စေလင့်။ သေယျထာဝိ။ ဥပမာမည်
 သည်ကား။ မဟာသမုဒ္ဒဝေဂေါယထာ။ မဟာသမုဒ္ဒရာလှိုင်းထမ်းပိုးကဲ့သို့
 ဝေံ။ ဤအတူ။ ဇာတိ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇရာ။ အိုခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ တံ။ ပျင်းရိသော သင်ချစ်သားကို။ အတိဝတ္တတေ။
 အဆင်သင့်လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်၏။ သောတွံ။ ထိုသင်သည်။ ဝုရိဝံ။ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို။ အတ္တနော။ မိမိ၏သန္တာန်၌။ ကရောဟိ။ ဖြစ်စေလော။ အညံ။ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို။ အတ္တနော။ မိမိသန္တာန်၌။ ကရောဟိ။ ဖြစ်စေလော။ သင်္ဂါ။ ငါး
 ပါးသောကပ်ပြီခြင်းကေးမှလည်းကောင်း။ ဇာတိတယာ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 အစရှိသောဘေးမှလည်းကောင်း။ အတိတံ။ လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 ဇေတံမဂ္ဂံ။ ထိုမဂ်ကို။ သတ္တာ။ ဆရာဖြစ်သောဘုရားသည်။ တိ။ စင်စစ်။ ပိဇေ
 သိ။ ပြီးစေတော်မူ၏။ ယုဇ္ဈာပရတ္တာ။ ညဉ့်ဦးယာမ်မိုးသောက်ယာမ်ပတ်လုံး

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-ကာတိယာနတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၉

အဗ္ဗမတ္တော၊ မဇ္ဈေမလျော့သော ပညာသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္ဇံသု၊ အားထုတ်လော၊ယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတာဝန်ကို၊ဒဋ္ဌံ၊ ဖြစ်စွာ၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ကာတိယာန၊ ချစ်သားကာတိယာန၊ ဝုရိမာနိ၊ ရှေးလူလက်ထက်က ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမုဗ္ဗ၊ လွှတ်လော၊ ခံဃာမရှိချရမူလျှင်ကိစ္စဘောဇီ၊ ဒုက္ခသုက္ခသက်န်းကိုရုံခြင်း သင်ရန်းဖြင့်ဦးပြည်းခြင်း ခံအပ်သောဆွမ်းလျှင် အစာအာဟာရ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ဇီဝတိ၊ အသက်မွေးဘိလော၊ ခိန္နာစ၊ မြူးတူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိဗ္ဗ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာအနုယုဉ္ဇိတ္ထ၊ လုံ့လမပြုလင့်၊ နိဗ္ဗ၊ အိပ်ခြင်းပိုက်ပြည်းခြင်းကိုလည်း၊ မာအနုယုဉ္ဇိတ္ထ၊ အားမထုတ်လင့်၊ ဈာယ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံသို့ကပ်၍အာရမ္မဏူပ နိဗ္ဗာနချာန်ဖြင့် ရှုလော၊ကာတိယာန၊ ချစ်သားကာတိယာန၊ ဈာယာဟိ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကိုကပ်၍ရှုလော၊ ဇိနာဟိ၊ မြူးတူးမွေ့လျော်အိပ်ပျော် မရှိအောင်မြင်ဘိလော၊ယောဂကေမပထေသု၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောမောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်လော၊ဇောတိ၊ မီးပုံကြီးသည်၊ သိတဝါရိနာ၊ သည်းထန် လွန်ပြင်းမိုက်ကျခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာယတိဝနိဗ္ဗာယတိဣဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူမရှိသော၊ဝိသုဒ္ဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေလော၊ ပရိတ္တရံသော၊ နည်း သောအရောင်အသျှံရှိသော၊ ပဇ္ဇောတကရော၊ ဆီမီးကိုလည်းကောင်း၊ လတာ၊ နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ ဝိနပ္ပတေဝဝိနပ္ပတေ ဣဝ၊ လွင့်တိသကဲ့သို့၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤအတူလျှင်းဆူသောဂေါတ္တံ၊ ကောသိယအနွယ် ၌ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားမင်းအနွယ်၌ဖြစ်သော ချစ်သားကာတိယာန မာရ်၊ ငါးပါးသောမာရ်ကို၊ တုဝမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း၊ အနာဗေယာနော၊ မာရ် မင်း၏အလိုသို့မလိုက်သောအားဖြင့်မစွဲလမ်းမူ၍၊ နိဗ္ဗုနာဟိ၊ ပျက်ဆီးလော ဧဝံ၊ ဤသို့ပျက်ဆီးသည်ရှိသော်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဝေဒယိတာသု၊ ခံစားအပ်သောအလုံးစုံသောဝေဒနာတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ သိတိဘူတော၊ ချမ်းအေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ မိမိ၏ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောအခါကာလ ကို၊ ကင်္ခ၊ တောင့်တ၍နေဘိလော။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဥဠာဟိတိ၊ ဥဠာဟိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုပဂမန တော၊ အိပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်မှ၊ ဥဠဟု နေ့၊ ထသည်ဖြစ်၍၊ ဥဠာနုရိရိ

ယံ၊ ထခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လဝီရိယကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ယသ္မာ၊
 အကြံကြောင့်၊ နိပ္ပန္နာနာမ၊ အိပ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကောသန္ဓပက္ခိ
 ယာ၊ ပျင်းရိသောအဖို့ဖြစ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာသပိ၊ မအိပ်လင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ သိန္ဒ၊ ပြီး၏၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝပ်ကို၊ အာ
 သုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဏိဓေယ၊ ထား၍၊ ပရိမု
 ခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိဒ၊ နေ
 လော၊ ကာတိယာနာတိ၊ ကာတိယာနဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကာတိယာန
 မထေရ်ကို၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ မာနိန္ဒါဗဟုလော
 အဟုတိ၊ မာနိန္ဒါဗဟုလောအဟုဟူသည်ကား၊ နိန္ဒါဘိဘူတော၊ အိပ်ခြင်း
 ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဇာဂရသ္မာတိ၊ ဇာဂရသ္မာ
 ဟူသည်ကား၊ ဇာဂရ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြား
 ခြင်းနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲယှဉ်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊
 မာတံအလသန္တိ၊ မာတံအလသံဟူသည်ကား၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊
 အနုနုယုဉ္ဇန္တံ၊ အားမထုတ်သော၊ တံအလသံကုသိတံ၊ ထိုပျင်းရိသောသူ
 ကို၊ ပမတ္တဗန္ဓု၊ သေမင်းသည်၊ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ ကုဋေန၊ နှောင်
 အိမ်ဖြင့်၊ အဘိဘဝတိဣဝ၊ နှိပ်စက်ဘိ၏သို့၊ အဗ္ဗုဟလေန၊ နှောင်အိမ်ဖြင့်၊
 နေသာဒေါ၊ မူဆိုးသည်၊ မိဝံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိဝံ၊ ငှက်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဘိဘဝတိဝိယ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဇရာရောဂေဟိ၊ အို
 ခြင်းနာခြင်းတည်းဟူသောဒုက္ခတို့ဖြင့်၊ မာဇိနာတု၊ မနှိပ်စက်စေသတည်း
 မာအဇ္ဈောတ္ထရတု၊ မနှိပ်စက် စေသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေယျတာပီတိ၊ သေယျတာပီဟူသောပုဒ်၌၊
 သေယျတာအပီတိ၊ သေယျတာအပီဟူ၍၊ ခောဒေါ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒဝေဂေါတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒဝေဂေါ ဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒဿ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဗြိမိဝေဂေါ၊ လှိုင်းထမ်းပိုးအဟုန်သည်၊ ဝေန္တိ၊ ဝေဟူ
 သည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒဗြိမိဝေဂေါ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာလျှိုင်းထမ်းပိုးသည်၊ ဥပဗူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥဗ္ဗဟန္တော၊
 တက်သည်ရှိသော၊ တံ၊ ထိုလျှိုင်းထမ်းပိုးကို၊ အတိတ္တမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊
 အသန္တောန္တံ၊ မတတ်နိုင်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောဂျီဝါးကို၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်
 စက်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာတိစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇရာစ၊
 အိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောသန္ဓာဘိဘူတံ၊ ပျင်းရိခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်
 သောသူကို၊ အတိဝုတ္တတေ၊ အဆင့်ဆင့်နှိပ်စက်၏၊ ဥပဗူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၂၀၆-ကာတိယာနုတ္တရဂါထာ၊ ၂၀၆

အနန္တရတ္တရတိ၊ နှိပ်စက်၏။ သောကရောဟိတိ၊ သောကရောဟိဟူသည် ကား၊ ကာတိယာနု၊ ချစ်သား၊ ကာတိယာနု၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ စတုဟိ ဩဇောဟိ၊ လေးပါးသောဩဇာတို့ဖြင့်၊ အနောန္တရတ္တရတိယံ၊ မနှိပ်စက် အပ်သော၊ အရဟတ္တဖလသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓိ သံ၊ ယောဂကျားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏သန္တာန်၌၊ ကရောဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနော၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပါဒေဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ နဟိတာ လံတဝဝိဇ္ဇတေဝအညန္တိ၊ နဟိတာနံတဝဝိဇ္ဇတေဝအညံဟူသောပါဌ်၌၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဟေတုအတ္ထေ၊ ဟိတံအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဏှောအဂ္ဂဖလတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ တဝ၊ သင် အား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တာဏံနာမ၊ စောဠှောကံဘတ်သောသူမည် သည်ကို၊ ဣဝေါ၊ ဤလူ၊ ဖြည့်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ လူ့တံမှတပါးသော တခြားသောတံ၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြံငွေကြောင်း၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အရဟတ္တသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆို အပ်သော၊ တံဗုဒ္ဓိသံ၊ ထိုယောကျားကို၊ ကရောဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ အနက်၊ သတ္တာဘိ၊ ဝိဇေသိမဂ္ဂမေတန္တိ၊ သတ္တာဘိဝိဇေသိမဂ္ဂ မေတံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ သာဓေတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ အဝိသ ဟတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတော၊ အကြံငွေကြောင်း၊ ဗုဓု၊ များ စွာကုန်သော၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါး တခြားသော အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ ပရာဇိတာ၊ ရှုံးကုန်၏၊ တဿဗုဒ္ဓိသဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ကာရဏဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ ဝိသင်္ဂတောစ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကပ်ငြိခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ဇာတိ အာဒိဘယတောစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသော ဘေးမှလည်းကောင်း၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ တဒေတံ အရိယမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ ဒေဝုတ္တမာရာဇိကေ၊ ဒေဝုတ္တမာရ်အစရှိကုန်သော ငါးပါးသောမာရ် တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သောငါ ဘုရားသည်၊ ဝိဇေသိ၊ အောင်စေတော်မူ၏၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြံငွေကြောင်းသတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တကံနာမ၊ ဥစ္စာမည် သည်ကို၊ သာဝကေန၊ တပည့်သားသံဃာသည်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရအပ်၏၊ န ဝိဿန္တေတဗ္ဗံ၊ မစွန့်လွှတ်အပ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဗုဗ္ဗာရတ္တာမရရတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓိမယောင်ပန္နိမယောင် ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓိမယောင်၊ ညဉ့်ဦးယောင်ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပန္နိမယောင်၊

ပစ္ဆိမယာဝ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊
သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ အဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
အနုယုတ္တ၊ အားထုတ်လော၊ ယောဂံ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ ဘာဝနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဘာဝနာကို၊ ဒဠိဝ၊ ခြံစွာသာသျှင်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ၊ ဝုရိမာနိပမုဉ္ဇ
ဗန္ဓာနာဟိတိ၊ ဝုရိမာနိပမုဉ္ဇဗန္ဓာနာဟိဟူသည်ကား၊ ဝုရိမကောနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဂိဟိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌၊ အာဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို
ဂိဟိဗန္ဓနာနိ၊ လူ၌ဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ကာမဂုဏဗန္ဓနာနိ၊ ကာမ
ဂုဏ်၌ဖြစ်သောအနှောင် အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမုဉ္ဇ၊ လွှတ်လော၊ ဝိဿန္ဓေဟိ၊ စွန့်
လွှတ်လော၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌၊ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက် ခြင်းကင်းသည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ သံဃာဒိုချရမုဏ္ဍာဘိက္ခာဟာရတောဇိတိ၊ သံဃာဒိုချ
ရမုဏ္ဍာဘိက္ခာဟာရတောဇိဟူသည်ကား၊ သံဃာဒိုခရိ၊ ဒုကုဋ်ကိုဆောင်
လေ့ရှိ၏၊ ခုရေန၊ သင်ရန်းဖြင့်၊ ကတဘီရေန၊ ရိပ်အပ်သောဦးခေါင်းရှိခြင်း
ကြောင့်၊ မုဏ္ဍနံ၊ ချအပ်သောဆံရှိ၏၊ ဘိက္ခာဟာရတောဇိ၊ ခံအပ်သော
ဆွမ်းကိုစားလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤပုဒ်
သည်၊ ဝုရိမဗန္ဓနပမောက္ခဿစ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်း
၏လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓါရဟိနိဒ္ဓါနုယောဂဿစ၊ မြူးတူးခြင်းမွေ့လျော်ခြင်း
အိပ်ခြင်း၌အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ကာလောဝစနံ၊
အကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံဃာဒိုပါရတော၊
ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံသည်ဖြစ်၍၊ မုဏ္ဍော၊ ရိပ်အပ်သောဆံရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဘိက္ခာဟာရ၊ ခံအပ်သော ဆွမ်းသာလျှင် အာဟာရ ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တေ၊
သင်ချစ်သားသည်၊ ကာမသုခါနုယောဂေါစ၊ ကာမချမ်းသာကိုအားထုတ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓါရဟိနိဒ္ဓါနုယောဂေါစ၊ မြူးတူးခြင်းမွေ့လျော်
ခြင်းအိပ်ခြင်း၌ယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နယုတ္တော၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ဝုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမုဉ္ဇ၊ လွှတ်လော၊ ဝိဒ္ဓါရဟိဉ္စ၊ မြူး
တူးခြင်းမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဒ္ဓန္တံ၊ အိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
မာနုယုပ္ပိတ္တံ၊ အားမထုတ်ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇ
နာခြင်းတည်း၊ ဗျာယာဟိ၊ ဗျာယဟူသည်ကား၊ ဗျာယသု၊ အာရမ္မဏူပ
နိဇ္ဈာနကိုအားထုတ်လော၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနံကို၊
အနုယုတ္တ၊ အားထုတ်လော၊ တံပန၊ ထိုအာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန ဗျာနံကိုကား၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၆-ကာတိယာနတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၃

အနုယုတ္တန္တော၊ အမနိတလဲလဲအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယေနုဈာနေ
 န၊ အကြင်လက္ခဏာပနိစ္ဆာနုဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယတော၊ ဖုတ်ကြည်းသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဖိတာ၊
 အောင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံလက္ခဏာပနိစ္ဆာနံ၊ ထိုလက္ခဏာ
 ဇာပနိစ္ဆာနု ဈာန်ကို၊ အနုယုတ္တိသံ၊ အမနိတလဲလဲ အားထုတ် ခြင်းကို၊
 ခုဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယာဟိ ဖိနာဟိတိ၊ ဈာယာဟိ ဖိ
 နာဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ယောဂက္ခေမပထေသုကောဝိဒေါသိတိ၊
 ယောဂက္ခေမပထေသု ကောဝိဒေါသိဟူသည်ကား၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊
 လေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ ခေမဿ၊ ငြိမ်းခြင်း၏၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ ငြိမ်းခြင်း၏၊
 ပထတုတေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ သုံး
 ဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ ကုသကော၊ လိမ္မာသည်၊ ဆေ
 ကော၊ လိမ္မာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာ
 ကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်အလွန်
 မြတ်သောတရားမှကင်းသော၊ ဥတ္တရရဟိတံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတ
 ရားမှကင်းသော၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ညစ်ကြေးမတင်သန့်ရှင်းစင်သော၊ နိဗ္ဗာနံစ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၎င်း၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပပ္ပယျ၊ ရောက်လေ
 လော၊ ပါပုဏောယျာသိ၊ ရောက်လေလော၊ ပါပုဏန္တောပန၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေလော၊ သီတာဝါရိနာ
 ဝဇ္ဇောတိတိ၊ သီတာဝါရိနာဝဇ္ဇောတိဟူသည်ကား၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊
 သလိယပုဗ္ဗိနိပါတေန၊ အရည်ထန်စွာသောမိန့်စားပေါက်ကျခြင်းကြောင့်၊
 အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မိုးပုံကြီးသည်၊ နိဗ္ဗာယတိဝိယ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ အရိယမဂ္ဂပုဗ္ဗိ
 နိပါတေန၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောမိန့်စားကြီး သည်းစွာရွာသဖြင့်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာယိဿသိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ပဇ္ဇောတံကရောဟိတိ၊ ပဇ္ဇောတံကရော
 ဟိဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇောတကရော၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ ပဒီပေါ၊ ဆီ
 မီးကို၊ ပရိတ္တရံသောတိ၊ ပရိတ္တရံသောဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒအစွိကော၊ ငယ်
 သောမီးလျှံရှိသော၊ ဝိနပ္ပတေတိ၊ ဝိနပ္ပတေဟူသည်ကား၊ ဝိနိပ္ပိယျတိ၊ ပယ်
 အပ်၏၊ အပနိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ လတာဝါတိ၊ လတာဝါဟူသည်ကား၊
 ဝလ္လိဝိယ၊ နွယ်ကဲ့သို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝလ္လိအာဒိပစ္စယဝေကလ္လေန၊ နွယ်အစရှိသော အကွယ်အကာ
 တည်းဟူသောအကြောင်း၏မျှတဲခြင်းကြောင့်၊ ပရိတ္တရံသော၊ နည်းသော
 အရောင်ရှိသော၊ မန္တပတော၊ နည်းသောအရောင်ရှိသော၊ ပဒီပေါဝါ၊ ဆီမီး

ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပိကာ၊ အနည်းငယ်သော၊ လတာဝါ၊ နွယ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ ဝိဓိယုတိယထာ၊ လွင့်သကဲ့သို့၊ ဝိဒ္ဓံသိယတိ
 ယထာ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တုဝဗ္ဗိ၊ သင်ချစ်သားကတိယာန
 ရဟန်းသည်လည်း၊ ကောသိယဂေါတ္တတာယ၊ ကောသိယ အနွယ်၌ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒသဂေါတ္တ၊ သိကြားမင်း အနွယ်၌ တူသော
 အနွယ်ရှိသော၊ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တ၊ သိကြား၌တူသောအနွယ်ရှိသောချစ်
 သားကတိယာန၊ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်၏၊ ဝသေ၊ အလျဉ်း၊ အဝုတ္တနတောစ၊
 မဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပါဒနတောစ၊ မဖြစ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ အနာဒိယာနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိမှု၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓာ
 ဟိ၊ ဖျက်ဆီးလော၊ ဝိခမေဟိ၊ လွင့်လော၊ ဝိဒ္ဓံသဟိ၊ ဖျက်ဆီးလော၊ ဧဝံပန၊
 ဤသို့လျှင်၊ ဝိဒ္ဓံသမာနော၊ ဖျက်ဆီးသော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဝေဒသိ
 တာသု၊ ခံစားအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေဒနသု၊ ဝေဒ
 နာတို့၌၊ ဝိဂတသန္ဓရာဂေါ၊ ကင်းသောသန္ဓရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဇေ၊ ဤ
 အတ္တဘော၌ သာလျှင်၊ ဣမသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌ သာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသဒရထပရိဇ္ဇာဟာဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော အတွင်း၌
 ပူပန်စေတတ်အပ်၌ ပူပန်စေတတ်သော ကံလေသာ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊
 သိတိဘူတော၊ ချမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ချမ်းအေး
 ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြု
 အံ့သောအခါကို၊ ကင်္ခ၊ ငံ့ဦးလော၊ အာဂမေဟိ၊ ငံ့ဦးလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ၊ ဒိသေသံ၊ ကမ္မဇရုဏ်အကြွင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဒေသနာယ၊ တရားဒေသ
 နာတော်ကို၊ ကတာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ ကတိယာနမထေရ်
 သည်၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒေသိတနိယာမေနော၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ တေနော၊ ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့သည်၊ ထေရော၊ ကတိယာနမထေရ်
 သည်၊ အညာဗျာကရဏဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းသည်လည်း၊ စာ
 တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတိယာနတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကတိယာနမ
 ထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၇-မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၅

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၇-မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ။

သုဒ္ဓေသိတောတိအာဒိကာ၊ သုဒ္ဓေသိတောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မိဂဇာလတ္ထေ
ရဿ၊ မိဂဇာလမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤမိဂဇာလ
မထေရ်သည်လည်း။ ယုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကာတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ သိုသိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့
ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိသာ
ခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏၊
ပုဒတ္တာ၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သား
အား၊ မိဂဇာလောတိနာမံ၊ မိဂဇာလဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမိဂဇာလသတို့သားသည်၊ အဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ဝိဟာ
ရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားနာသဖြင့်၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊
ရအပ်သော သန္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်
၍။ သုဒ္ဓေသိတောစက္ခုမတာ၊ ပ၊ ပရိယောသာန တဒ္ဓကောတိ၊ သုဒ္ဓ
သိတောစက္ခုမတာ၊ ပ၊ ပရိယောသာနတဒ္ဓကောဟူ၍၊ ဣမဂါထာ၊ ဤဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်
မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သုဒ္ဓေသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊
သဗ္ဗသံယောဇနာတိတော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့ကိုလွန်၍ဖြစ်ရ၏၊
သဗ္ဗဝဋ္ဋဝိနာသနေ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်တို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ နိယျာ
နိကော၊ သံသရာဝဋ်၌ဖြစ်ခြင်းမှကင်းရပေပြီ၊ ဥတ္တရဓကော၊ ဩဃလေးဖြာ
သံသရာမှလွန်မြောက်ရပြီ၊ တဏှာမူလဝိသောသနေ၊ တဏှာတည်းဟူ
သောအမြစ်ကိုသွေ့ခြောက်စေအပ်ပြီ။ ဝိသမူလံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ အာဃာတနံ၊ ဖျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကိုလေသ
ဝဋ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ အညာ
ဏမူလတောဒါယ၊ သတ္တာလေးပါးတရားကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာအစ

ရှိသောအကြောင်းတည်းဟူသောစက်၌မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံး
သွင်းခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ သုဒ္ဓေါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ
တတ်၏။ ကမ္မယန္တရိယာတနော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည် စပ်အပ်သော
အတ္တဘောတည်းဟူသောယန္တရားကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။ ဝိညာ
ဏာနံ၊ ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းယူဆောင်ခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိ
တေ၊ ထင်လတ်သော်၊ ဥာဏဝဇီရနိပါတနော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်း
ဟူသောမိုးကြိုးလက်နက်ကိုကျစေတတ်၏။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊
ဝိညာပနော၊ မတောက်မပြန်သိစေတတ်၏။ ဥပါဒါနပမောစနော၊ ဥပါဒါန်
တို့မှစိတ်အစဉ်ကို လွတ်စေတတ်၏။ ဘဝံ၊ ကိုးပါးသော ဘဝကိုလည်း၊
အင်္ဂါရုကာသုဝ၊ လက်တသူချွန် သာလွန်ကျယ်နက် ဆွဲတချက်ကိန်းမ
ငြိမ်းခြင်းရာပမာတန္တုမိ၊ ကျိုရကို၊ ဥာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အနု
ပဿနော၊ အဖန်တလဲလဲ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် မြင်စေတတ်၏။
မဟာရသော၊ ငြိမ်သက်သောသဘောမြတ်သောသဘောရှိသဖြင့်ရောင့်ရဲ
ခြင်းကိုပြုတတ်သောကြောင့်များသောအမြွှက်အရသာရှိ၏။ သုဂန္တိရော၊
အလွန်နက်နဲ၏။ ဇရာမစ္စုနိဝါရဏော၊ အိုခြင်းသေခြင်းကို မြစ်တတ်၏။
အရိယော၊ ဖြူဝင်၏။ မဂ္ဂေ၊ မဂ်သည်၊ အဋ္ဌကိကော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသောအင်္ဂါ
ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ နုက္ခပသဇဏော၊ အလုံးစုံသောဝရ်နုက္ခတို့ကိုငြိမ်းစေ
တတ်၏။ သီဝေါ၊ ဘေးအပေါင်းတို့မှချင်းငြိမ်း၏။ ပရိစ္စုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ပရိစ္စုပ္ပ
မုပ္ပါဒ်တရားတို့၏၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ကမ္မန္တံ၊ ကုသိုလ်ကံအ
ကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝိပါကန္တံ၊ အကျိုးဝိပါကကိုလည်း၊ ဝိပါကတော၊ အကျိုးဝိ
ပါကအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယာထဝ္ဋဝတော၊ မတောက်မပြန်သောအားဖြင့်
အာလောကဒဿနော၊ လောကုတ္တရာတည်းဟူသောအရောင်အလင်းကို
ပေးဝေတတ်၏။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
မဟာစေမံဂမော၊ ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်ညာသို့ရောက်စေတတ်၏။ ဗရိယောသာ
နုတဒ္ဓကော၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိ၏။ ။

☞ တတ္ထုထိုဂါထာတို့တွင်၊ သုဒ္ဓေသိတောဝိ၊ သုဒ္ဓေသိတော ဟူသည် ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေနေယျဣာသ ယာနုရူပံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အဣာသယအားလျော်စွာ၊ နိဗ္ဗုဓန္တိကသမ္ပရာယိက ဝရမတ္တာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ ယာယာဝတော၊ မတောကံ မပြန်သော အားဖြင့်၊ ဝိဘာဝနဝသေန၊ ထင်စွာပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၆-ပတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၃-ဝိဝဇာလတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၇

သမ္ဗုဒ္ဓကောင်းစွာ၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပတ္တနိဝတ္တာနံစ၊
သံသရာဝဋ်၌ဖြစ်ခြင်း၊ သံသရာဝဋ်မှ ဆုတ်နုတ်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊
တဒုဘယဟေတုနန္တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း၊ ဆုတ်ခြင်းနှစ်ပါး၏ အကြောင်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ အဝိပရိဘတော၊ မသောကံမပြုနိုး၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြု
သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သွာချာတော၊
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ စက္ခုမတာတိ၊ စက္ခုမတာဟူသည်ကား၊ မံသစက္ခု၊ မံသ
စက္ခုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုလည်းကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာ
စက္ခုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုလည်းကောင်း၊ သမန္တစက္ခု၊ သ
မန္တစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိပဉ္စဟိစက္ခုဟိ၊ ဤငါးပါးသောစက္ခု
တို့ဖြင့်၊ စက္ခုမတာ၊ စက္ခုရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေနာတိ၊
ဗုဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ အာဒိစ္စဂေါတ္ထေန၊
နေမင်း၏ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဟိသ၊ စွံမှန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ခတ္တိယဝံသော၊ ခတ္တိယဝံသလည်းကောင်း၊ အာဒိစ္စဝံသော၊ အာဒိစ္စဝံသ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါး
သောအနွယ်တို့တွင်၊ အာဒိစ္စဝံသော၊ အာဒိစ္စဝံသသည်၊ ဩက္ကာကရာဇံ
သဇာတာယ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်း၏အနွယ်၌ဖြစ်သဖြင့်၊ သာကိယာ၊ သာ
ကိဝင် မင်းမျိုး တို့သည်၊ အာဒိစ္စဂေါတ္တာ၊ အာဒိစ္စဂေါတ္တ မည်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုတိ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဒိစ္စသံ၊ နေမင်း၏၊ ဗန္ဓု၊
အဆွေတည်း၊ ဣတိပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သွာယံ
သောအယံအတ္ထော၊ ထိုနေမင်း၏အဆွေဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ကာမရာဂသံယောဇနာ
ဒိန္နံ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ သမတိတ္ထမနဘာဝတော၊ လွန်မြောက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတော၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိ
တမည်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေ
သကမ္မဝိပါကဝဋ္ဌာနိ၊ ကိလေသဝဋ်ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ်တို့ကို၊ ဝိနာသန
တော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဒ္ဓံသနတော၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝဋ္ဌဝိနာသနော၊ သဗ္ဗဝဋ္ဌဝိနာသနမည်

၏။ သံသာရစာရဏတော၊ သံသရာဋ်ကျင်လည်ခြင်းမှ၊ နိဗ္ဗာနိကော၊
ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ သံသာရမဟောစာသမုတ္တရဏဋ္ဌေန၊ သံ
သရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေအယဉ်မှထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်
သောအနက်ကြောင့်၊ ဥတ္တရဏော၊ ဥတ္တရဏမည်၏။ ကာမတဏှာဒိန္နံ၊ ကာ
မတဏှာအစရှိကုန်သော၊ သမ္ပတဏှာနံ၊ အလုံးစုံသောတဏှာတို့၏၊ မူလံ
အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း
ဟူသောအမြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အယောနိသောမနသိကာရဉ္စ၊ မသင့်
မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသောသေတိ၊
သွေ့ခြောက်စေတတ်၏၊ သုက္ခာပေတိ၊ သွေ့ခြောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဏှာမူလ ဝိသောသနော၊ တဏှာမူလ ဝိသောသနမည်၏၊
တိဏ္ဍိတိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အသမ္ပဒိဝေ
သေ၊ ထိုးထွင်း၍မသိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိဒ္ဓိသနတော၊ ပျက်ဆီးတတ်
သောကြောင့်၊ ဝိသဒုက္ခဿ၊ အဆိတ်သဖွယ်ဖြစ်သောဒုက္ခ၏၊ ကာရဏတ္တာ
အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသမူလံ၊ ဝိသမူလမည်၏၊ ဝိတ္တာနံ၊
စိတ်တို့၏၊ ဗျသနုပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတာယ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့်၊ အာဇာတနံ၊ သင်းမြိုင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကို
သေသဝဋ်ကို၊ ကမ္မကိလေသံ၊ သင်းမြိုင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကိလေ
သဝဋ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာ
ဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝေတိ၊ ရောက်စေ၏။
အညာဏဿ၊ မသိခြင်းမိက်မဲခြင်း၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောမသင့်
မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အယောနိသော မနသိကာရော၊
အကြောင်းရင်းဖြစ်သောမသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာသဝသမုဒယာ၊ အာသဝေါတရား လေးပါး ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမသိခြင်းမိက်မဲ
ခြင်းအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း
ခြင်းကို၊ ဘေဒါယ၊ ဝရဇိနိမိကြီးစက်နှင့်တူသောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်
ပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဝဇိရူပမဉာဏေန၊ ဝရဇိနိမိကြီးစက်နှင့် တူသောအရ
ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒနတ္ထာယ၊ ပျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှါ၊ အထဝါ၊ တ
နည်းကား၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဤသို့
အစရှိသည်ကို၊ ဝေဒနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အညာဏံ၊ အဝိဇ္ဇာ

၆ ဆက္ကနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၂၁၇-မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၆

မောဟဟုဆိုအပ်သော၊ မူလံ၊ အမြစ်သည်။ ဇေတဿ၊ ထိုဘဝစက်အား၊ အတ္တိ
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အညာဏမူလံ၊ အညာဏမူလမည်၏။ ဘဝစက္ကံ၊ ဘဝ
 စက်ကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာမောဟလျှင်အကြောင်းရှိသော
 ဘဝစက်ကို၊ မဂ္ဂညာဏဝဇီရေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥဇဏ်တည်းဟူသောဝရ
 ဇိနဖြင့်၊ ပဒါလနတ္တံ၊ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း
 ကမ္မယန္တရိဃာဘနောတိ၊ ကမ္မယန္တရိဃာတနောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဃာဇီ
 တဿ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်စပ်အပ်သော၊ အတ္တဘာဝယန္တဿ
 အတ္တဘောတည်းဟူသော ယန္တရားကို၊ ဝိဒ္ဓံသနကော၊ ဖျက်ဆီးတတ်
 သော၊ ဝိညာဏံပရိဂ္ဂဟေတိ၊ ဝိညာဏံပရိဂ္ဂဟေဟူသည်ကား၊ ကံမတာဝါ
 ဒီသု၊ ကံမတာဝအစရှိသည်တို့၌၊ ယထာသကမ္မုနာ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့
 ၏ကံအားလျော်သဖြင့်၊ အာဒါနဝိညာဏဂဟဏေးယူအပ်သောပဋိသန္ဓေ
 ဝိညာဉ်ကိုယူခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေတိ ဝစနာဝသေသော၊ ဥပဋ္ဌိတေဟူ
 သောပါဌ်ကြွင်းကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗေ၊ ထည့်အပ်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏။
 တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂတိ
 တာယ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ တာနိတာနိဘဝနိသိတဝိညာဏာနိဝိ၊ ထို
 ထိုဘဝ၌ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာနော၊ ယူအပ်ကုန်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဇာဏဝဇီရနိပါတနောတိ၊ ဥဇာဏဝဇီ
 ရနိပါတနောဟူသည်ကား၊ ဥဇာဏဝဇီရဿ၊ ဥဇာဏ်တည်းဟူသောဝရဇိန
 ကို၊ နိပါတော၊ ချသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇာဏဝဇီရံ၊ ဥဇာဏ်တည်းဟူသောဝရဇိနကို၊
 နိပါတေတွာ၊ ချ၍၊ တေသံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်တို့ကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖျက်
 ဆီး၍၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရား
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တမတာဝါဒီသု၊ ခုနစ်ခုမြောက်
 သောဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနရဟာနိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊
 ဝိညာဏာနိ၊ ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒမေဝ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်၊ ဝေဒနာနံဝိညာပနောတိ၊ ဝေဒနာ
 နံဝိညာပနောဟူသည်ကား၊ သုခါဒိနံ၊ သုခဝေဒနာအစရှိကုန်သော၊ ဟိဿန္တံ
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊
 ဒုက္ခသလ္လာနိစ္စဝသေန၊ ဆင်းရဲသောသဘောပြောင့်တံသင်းနှင့်တူသော
 သဘောမပြသောသဘောတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယာထာဝတော၊ မဘောက်
 မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ပဝေဒကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဥပါဒါနုပ

၂၃၀ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

မောစနောတိ၊ ဥပဒါနပမောစနောဟူသည်ကား။ ကာမုပါဒါဒိဟိ၊ ကာမုပါဒါနိအစရှိကုန်သော၊ စတုဟိဝိသေ၊ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနောတိ၊ ဥပါဒါနိတို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တသန္တာနဿ၊ ဖြစ်သောစိတ်အစဉ်ကို၊ ဝိမောစကော၊ လွတ်စေတတ်၏။ ဘဝံအင်္ဂါရကာသုံဝ ဥာဏေနအနုပဿနောတိ၊ ဘဝံအင်္ဂါရကာသုံဝဥာဏေန အနုပဿနောဟူသည်ကား။ ကာမတဝါဒိနဝိမိစ္ဆိဘဝံ၊ ကာမတဝအစရှိသောကိုးပါးအပြားရှိသောဘဝကိုလည်း၊ ဧကေဒသဟိအဂ္ဂိဟိ၊ တဆဲ့တပါးသောမီးတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တဘာဝေတာ၊ ရဲ့ရဲ့ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိကပေါရိသံ၊ တသူထက်ချွန်ကဲသာလွန်သော၊ အင်္ဂါရကာသုံဝိယ၊ မီးကျိုးရကဲ့သို့၊ မဂ္ဂဥာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုအနု၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ငစ္စက္ခတောမျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်သောအားဖြင့်၊ ဒေသတာ၊ ပြအင်၏၊ သန္တာပဏိတဘာဝေတာ၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတိတ္တိကရဋ္ဌေန၊ မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ မဟာရသော၊ မြတ်သောအမြွက်အရသာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိညာဒိဝသေန၊ ပရိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟာကိစ္စတာယ၊ များသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာမညဝသေန၊ သာမညဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟာသမ္ပတ္တိယာစ၊ များသောပြည့်စုံခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာရသော၊ မဟာရသမည်၏၊ အနုပဏိတသန္တာရေဟိ၊ မဆည်းပူးအပ်သေးသော ပုညသန္တာရဥာဏသန္တာရရှိသောသူတို့သည်၊ နုရဝဂါဟတာယ၊ သင်္ကဏ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသန္တာနေယျပတိဋ္ဌတာယစ၊ ရပ်တည်ရာကိုမရနိုင်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ၊ ဝန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဇရာမစ္စုနိဝါရဏောဘိ၊ ဇရာမစ္စုနိဝါရဏောဟူသည်ကား၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘဝနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မစ္စုနာ၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ပဒိုသေစကော၊ တားမြစ်တတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဂုဏာဝိသေသယုတ္တဓမ္မံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဂေျးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်သောတရားကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ အရိယောအဋ္ဌကိကောတိ၊ အရိယောအဋ္ဌကိကောဟူ၍၊ ပုနပိ၊ တစ်နိလည်း၊ တဿ၊ ထိုမိဂဇာလမထေရ်၏၊ ကတိပယေဂုဏေ၊ နှစ်ခုသုံးခုသော ဂေျးဇူးဂုဏ်တို့ကို၊ ဝိဘာဝေတုံ၊ ထင်စွဲပြုခြင်း၌၊ နုက္ခပသမဏောဝပိတိ

၆-သက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၇-မိလဇာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၀

အာဒိံ၊ ဒုက္ခပဿမဏောသိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓဋ္ဌေန၊ စင်ကြယ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိအဋ္ဌဓမ္မသမော
 ဓာနဿ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသောရှစ်ပါးသောတရား၏ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်၊
 အဋ္ဌဂီကော၊ အဋ္ဌဂီကမည်၏၊ နိဗ္ဗာနဂဝေသနဋ္ဌေန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေတတ်
 သောအနက်သဘောကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခဝပဿမ
 ဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကိုငြိမ်းစေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခပ
 ဿမဏော၊ ဒုက္ခပဿမဟုမည်၏၊ ခေမဋ္ဌေန၊ ဘေးမရှိသောအနက်ကြောင့်
 သီဝေါ၊ သီဝမည်၏၊ ဟထာဝတော၊ မတောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဗာ
 ဟိရကသမယေ၊ သာသနာတော်မှ တပါးတခြားအမှုမိမ့်ယူ၌၊ အသမ္မာ
 သမ္ပုဒ္ဓပဝေဒိတတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားမှတပါးတခြားသော သူတို့သည်သိ
 စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဝိပလ္လာ
 သော၊ သောက်ပြန်ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အဝိပ္ပလ္လာ
 သေတွာ၊ မသောက်ပြန်မူ၍၊ ပဋိစ္စုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၏၊ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပဓန္နသု၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား
 တို့၌၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ ကမ္မန္တံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ
 ဟူ၍၊ ဝိပိကဋ္ဌ၊ အကျိုးကိုလည်း၊ ဝိပါကတော၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍
 ဗုဒ္ဓဘာဂဉာဏန၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနန
 ဟေတု၊ သိခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဿတုန္တေဒဝါဒါနိ
 သဿတဒိဋ္ဌိဥန္တေဒဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို၊ ဝိခမနေန၊ နှိပ်နင်းဆုံးမ ဖျက်ဆီးရ
 သဖြင့်၊ ဟထာဝတော၊ မတောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ အာလောက
 ဒဿနော၊ အလင်းကိုမြင်ရသည်ဖြစ်၍၊ တက္ကရဿ၊ ထိုသိခြင်းကိုပြုတတ်
 သော၊ လောကုတ္တရဉာဏာလောကဿ၊ လောကုတ္တရာဉာဏ်တည်းဟူ
 သောအလင်းကို၊ ဒသေတာ၊ ပြတော်မူတတ်၏၊ ကေနဗိဝိ၊ တရံတရသော
 ဘေးရန်ဖြင့်လည်း၊ ကဒါစ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ အနုပဒ္ဒုတတ္တာ၊ နှိပ်စက်ခြင်း
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဓေမံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 တတ်၏၊ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဂမေတံ၊ ရောက်လည်းရောက်
 စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ မဟာဓေမဂမော၊ မဟာဓေမဂမမည်၏၊
 သမ္ပကိလေသဒရထပရိဇ္ဇာဟဝူပဿမဏော၊ အလုံးစုံသောအတွင်း၌ပူပန်
 စေတတ်သော အပဋိပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပါယ၊ မပျက်သော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရ

၂၃၂ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟတ္ထဗိုလ်သို့လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ကမ္မဇရင်အကြွင်းမရှိ
သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပနေန၊ ရောက်စေ
စာတ်သောကြောင့်၊ ပရိယောသာနဘဒ္ဒကော၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော
တရားတော်ကို၊ စက္ခုမတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒ္ဓေသိတော၊ ကောင်း
စွာဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ
ခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မိဂဇာလမထေရ်သည်၊ နာနာနယောဟိ၊
အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ အရိယဓမ္မံ၊ အရိယာတို့၏ တရားကို၊ ပသံ
သန္တော၊ မြီးမွမ်းလျက်၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို၊ အတ္တနာမိဂတာဘာဝံ၊
မိမိရသည်၏အဖြစ်ကို၊ အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တဗိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊
ပကာယေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မိဂဇာလ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၂၁၀-ဇေန္တိတ္ထေရဂါထာ။

ဇာတိမဒေနမတ္တောဟန္တိ အာဒိကာ ဇာတိမဒေနမတ္တောဟံ ဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ဇေန္တိတ္ထေရဿ၊ ဇေန္တိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဒ္ဓိ၊ ဤ
ဇေန္တိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊
ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၍၊ ဣမတ္ထိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ ပုရောဟိ
တဿ၊ ပုရောဟိတ်၏၊ ပုရတ္တာ၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ
၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဇေန္တောတိနာမံ၊ ဇေန္တဟူသောအမည်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုဇေန္တသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိမဒေန၊ ဇာတိ
ဟူသောမာရ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂဣဿရိယရူပမဒေနစ၊ စည်းစိမ်
ဟူသောမာန်အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတ္တော၊
ရစ်သည်ဖြစ်၍၊ အညော၊ တပါးများစွာသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇေန္တော၊ နှိပ်စက်
လျက်၊ ဂရုဋ္ဌာနိယာနတ္ထိ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူတို့အားလည်း၊ အပ

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၈-ဇေဇ္ဇတ္ထေရဂါထာ။ ၂၃၃

မိတ္တံ၊ ရှိသေတုဝပ်ခြင်းကို၊ အကရောဇ္ဇော၊ မပြုဘဲ၊ မနုလဇ္ဈေ၊ ခက်ထန်
 ခိုင်မာသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိစ္ဆရတိ၊ တွည့်လည်၍၊ သော၊ ထိုဇေဇ္ဇသတို့
 သားသည်၊ ဘေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာဝိ
 ယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိဝတံ၊ ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ဥပသကံမဇ္ဇော၊
 ကပ်သည်ရှိသော်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏော၊ ဂါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သစေအာလဝိဿတိ၊ အကယ်၍စကားပြောသည်ဖြစ်အံ့၊
 အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ အာလဝိဿာမိ၊ စကားပြောအံ့၊ နောစေ၊ အကယ်၍
 အရှင်ဂေါတမပြောသည်ဖြစ်အံ့၊ နအာလဝိဿာမိ၊ ငါလည်းမပြောဆိုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနာ
 လပဇ္ဇော၊ စကားမဆိုသည်ရှိသော်၊ သယမ္ဗိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဇေဇ္ဇ
 သတို့သားသည်လည်း၊ မာနေန၊ ထောင်လွှားသောမာန်ဖြင့်၊ အနာလဝိတွာ၊
 စကားမပြောဆိုမူ၍၊ ဂမနာကာရံ၊ သွားအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသေ
 သိ၊ ပြု၍၊ တံ၊ ထိုဇေဇ္ဇသတို့သားကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နမာန
 ဖြူဟနံသာရ၊ အတ္တံကြိယာယဗြဟ္မဏ၊ ယေနအတ္ထေနအာဂန္တိ၊ တမေဝမနု
 ဖြူဟယာတိ၊ နမာနဖြူဟနံသာရ၊ အတ္တံကြိယာယဗြဟ္မဏ၊ ယေနအတ္ထေန
 အာဂန္တိ၊ တမေဝမနုဖြူဟယဟူ၍၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊
 မိန့်တော်မူ၍၊ ပြောဟွဏ၊ တကာဇေဇ္ဇပုဏ္ဏား၊ အနုဖြူဟနံ၊ မာနတံခွန်
 တက်ချွန်ထောင်လွှား၊ ပွားစေခြင်းသည်၊ နသာရ၊ မကောင်း၊ ပြောဟွဏ၊
 တကာဇေဇ္ဇပုဏ္ဏား၊ အတ္တံဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းစကားကို၊ ကရိယာ
 ထ၊ ပြုရာ၍၊ ယေနအတ္ထေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အာဂန္တိ၊ ငါထံလျက်
 ရောက်သင်သာရောက်၍၊ တမေဝံ၊ ထိုအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ အနုဖြူဟ
 ယ၊ ပွားစေဦးလော၊ သော၊ ထိုဇေဇ္ဇပုဏ္ဏားသည်၊ သမဏောဂေတ
 မော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဇောနာတိ၊ သိနှင့်ထိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဓေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ နိဝတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ပရမနိပစ္စာကာ
 ရံ၊ လွန်စွာရှိသေတုနဲ့ဝပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကောသုန
 မာနံကယိရာထ၊ ကောသုအဿသဂါရဝေါ၊ ကောသုအပဝိတောအဿ ကော
 သုဿသာရပူဇိတောတိ၊ ကောသုနမာနံကယိရာထ၊ ကောသု အဿသဂါရ
 ဝေါ၊ ကောသုအပဝိတောအဿ၊ ကောသုဿသာရပူဇိတောဟူ၍၊ ပုန္နိ

၂၃၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တဿ၊ မေးလျှောက်အပ်သောဇေဇ္ဇပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာတရိပိတရိစာပိ၊ အထောဇေဇ္ဇမိဘာတရိ၊ အာစရိယောစတုတ္ထမ္ဘိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသုစ၊ ပ၊ တေနမသောအနုတ္တရေတိ၊ မာတရိပိတရိစာပိ၊ အထောဇေဇ္ဇမိဘာတရိ၊ အာစရိယောစတုတ္ထမ္ဘိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသုစ၊ ပ၊ တေနမသောအနုတ္တရေဟူ၍၊ ပဉ္စ၊ အမေးပုဏ္ဏားပြဿနာကို၊ ပိဿန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေသု၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မာနံ၊ ထောင်လွှားသော မာနကို၊ နကယိရာထ၊ မပြုရာသနည်း၊ ကေသု၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သဂါရဝေါ၊ ရှိသေးလေးမြတ်ခြင်းရှိသည်ကို။ အဿ၊ ဖြစ်စေရာသနည်း၊ ကေသု၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အပစိတိ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ဖြစ်စေရာသနည်း၊ ကေသု၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သာဓုပုဇိတော၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ဖြစ်စေရာသနည်း။ မာတရိပိ၊ အမိ၌လည်းကောင်း၊ ပိတရိစာပိ၊ အဘ၌လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေဇ္ဇမ္ဘိ၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ဘာတရိစ၊ အစ်ကိုကြီး၊ အစ်မကြီး၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမ္ဘိ၊ လေးယောက်မြောက်ဖြစ်သော၊ အာစရိယောစ၊ ဆရာ၌လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသုစ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌လည်းကောင်း၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘအစရှိသောသူတို့၌၊ မာနံ၊ ထောင်လွှားခြင်းမာနကို၊ နကယိရာထ၊ မပြုတုန်ရာ၊ တေတယာသင်ဇေဇ္ဇပုဏ္ဏားသည်၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘအစရှိသောသူတို့၌၊ သဂါရဝေါ၊ လေးမြတ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ အဿ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘအစရှိသောသူတို့၌၊ အပစိတောစ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ တေသု၊ ထိုအမိအဘအစရှိသောသူတို့၌၊ သာဓုပုဇိတော၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ သိတိဘူတေ၊ ငြင်းအေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကတကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မက်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝေ၊ အာသဝေါကင်းသော၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာ၌၊ နိပစ္စ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ်၍၊ မာနံ၊ မာနကို၊ အတ္တဇ္ဈေ၊ ထောင်လွှားခက်ထန်မာန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရေ၊ ကဲရိုးထူးကျွန်လွန်ပေကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမိဘစကောင်းသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ နမသေ၊ ရှိရိုးရာ၏။ သော၊ ထိုဇေဇ္ဇပုဏ္ဏားသည်၊ တာယဒေသနာယ၊ ထိုသို့ဟောရာဒေသနာကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ချောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိကိတ္တုနေနံ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၇-ဇေဇ္ဇတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၅

အကျင့်ဝတ်မြတ်ပရိပတ်ကို ပြောကြားခြင်းကို ကြောင်းရင်းမူလပဋ္ဌာနပြု
သဖြင့်၊ အညံ့အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကဓရာဇ္ဇော၊ ကြားလိုရကား၊ ဇာတိ
မဒေနမတ္တောဟံ၊ ပ၊ သဗ္ဗမာနာဝိဇာဟာယာတိ၊ ဇာတိမဒေနမတ္တောဟံ၊ ပ၊
သဗ္ဗမာနာဝိဇာဟာတာဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိမဒေန၊ အမျိုးဇာတ်၌ဖြစ်သော မာန်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မတ္တော၊ မာန်ဖြင့်ခက်ထန်သည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ ကျင်လည်
ထွည့်ပတ်၏။ တောဂစ္ဆာသမာရိယေန၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အစိုးရခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနဝဏ္ဏရူပေန၊ သဗ္ဗာန်အဆင်းရုပ်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဒမတ္တော၊ မာန်ဖြင့်ယစ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အစရိ၊ ကျင်လည်ထွည့်လည်ရ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့် သမကံ၊ ဇာတ်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်တူမျှသောသူကိုလည်းကောင်း၊ အတိရေကဉ္စ၊ လွန်မြတ်သော
သူကိုလည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကိုမျှ၊ နမညိဝံ၊ ငါနှင့်
တူ၏ဟုမထင်မှတ်၊ အတိမာနံ အတိမာနန၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကြောင့်၊
ဟဒတာ၊ ဘူးဖြိုဖျက်ဆီးအပ်သော ကုလိလ်အရကောင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍
နေ၏၊ ဗာလော၊ ငါ့နိမိတ်၏၊ ပတ္တဇ္ဈေ၊ ထိုမာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆရာသမား
တို့အားသော်လည်းရိုးသခြင်းမရှိသောအားဖြင့်လွန်စွာခက်ထန်၏၊ ဥသိ
တဒ္ဓဇော၊ တက်ကြွခြင်းဖြင့်ပိုက်သောင်အပ်သော တံခွန်မာန်ရှိ၏။ မာ
တရံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရဉ္စာဝိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ အညေဝိ၊
တပါးသောရိသေထိုက်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂရုသမ္ပတေ၊ အ
လေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူဟူ၍သမုတ်အပ်သောသူ၌လည်းကောင်း၊ မာ
နတ္တဇ္ဈေ၊ မာန်ဖြင့်ခက်ထန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဓရော၊ ရိုးသခြင်းမရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကိုမျှ၊ နအဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ အဂ္ဂံ၊ လူ
သုံးပါးတို့ထက်မြက်တော်မူသော၊ သာရထိနံ၊ မယဉ်ကျေးသေးသောလူ
ယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတတ်သော
သူတို့ထက်၊ ဝရုတ္တမံ၊ အလွန်မြတ်တော်မူသော၊ တပဉ္စံ၊ သောက်ပသော၊
အာဒိစ္စိ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ တပဉ္စံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဝု
ရက္ခတံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ဖြင့်ဝန်ရံအပ်သော၊ ဝိနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုး
ဒိသွာ၊ မျိုးမြင်ရ၍၊ မာနံစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကိုလည်းကောင်း၊
မဒဉ္စ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇေတွ၊ စွန့်ပြီး၍ ဝိပ္ပသန္နေ၊ ကြည်
စွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အဆုံးစုံသော သတ္တဝါတို့
ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိ

ဝါဒေသိ၊ ဂိရိဗြူ၊ အတိမာနောစ၊ ငါသာယျင်မြတ်၏ဟု မှန်ကင်းကဲ့သို့
 ထောင်လွှားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အတိမာနကို လည်းကောင်း၊ ဩမာ
 နောစ၊ ယုတ်သောမာန်ကို လည်းကောင်း၊ ပဟိနာ၊ ပဟိအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 သုဿမူဟတော၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အတ္ထိမာနော၊ ငါဟူသော
 မာန်ကို၊ သမုန္တိန္ဒော၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ မာ
 နဝိဓော၊ သေယျမာန်အစရှိသော ကိုးပါးသော မာန်တို့ကို၊ ဟတော၊ ပယ်ဖျက်
 အပ်ကုန်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဇာတိမဒေနမတ္တောဟန္တိ။ ဇာတိမဒေနမတ္တော
 ဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒိစ္စေ၊ မြင့်မြတ်ထင်ရှားသော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏကုလေ၊ ဂုဏ်တိတ်ဂုဏ္ဏာမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ မာဒိသော၊
 ငါနှင့်တူသော၊ ဥဘတော၊ မိဘနှစ်ပါးစုံမှ၊ သုဇာတော၊ ဆွေမျိုးချစ်ရစ်
 ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကုလမာနေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်ဖြင့်၊ မတ္တော၊ ခက်ထန်သော
 မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာနတ္ထန္ဒေါ၊ ခက်ထန်သောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊
 ကျင်လည်လှည့်ပတ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇ
 နာခြင်းတည်း၊ ဘောဂဇ္ဈဿရိ၊ ယေနစာတိ၊ ဘောဂဇ္ဈဿရိ၊ ယေနစဟူ
 သည်ကား၊ ဟေတုဘူတန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိဘဝေနစ၊ စည်း
 စိပ်ဥစ္စာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိပစ္စေနစ၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဘောဂဿမ္ပဒဉ္စ၊ စည်းစိပ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣဿရိယ
 သမ္ပဒဉ္စ၊ အစိုးရခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း၊ ပနိစ္စ၊ စွဲမှီကပ်ရောက်၍၊ သမုပ္ပန္န
 န၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ မာနေန၊ မှန်ကင်းတမျှထောင်မာန်ဖြင့်၊ မတ္တော၊ ယစ်
 မေသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အစရိ၊ ကျင်လည်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗာနဝဏ္ဏဉ္စပေနာတိ၊ သဗ္ဗာနဝဏ္ဏ
 ခူပေနဟူသည်ကား၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိ၊ အလုံးအရပ်၏ပြည့်
 စုံခြင်းသည်၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာနံမည်၏၊ ဩဒါတာသာမဇာတာဒိဆဝိ
 သမ္ပတ္တိ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ရွှေသည်၏အဖြစ်အစရှိသော အရေ၏ပြည့်စုံခြင်း
 သည်၊ ဝဏ္ဏော၊ ဝဏ္ဏမည်၏၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂသောဘော၊ ခြေလက်အင်္ဂါ၏ တင့်
 တယ်ခြင်းသည်၊ ဂူပံ၊ ဂူပမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုရာ၌လည်း၊ ဂုတ္တနယော
 န၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏၊ မဒမတ္တောတိ၊ မဒမတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တပ္ပကာရ
 တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားမှ၊ အညေနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ မဒေန၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်- ၂၁၀-ဇေဋ္ဌတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၃၇

ယဝ်ရင်းဖြင့်၊ မက္ခော၊ ယဝ်သစ်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အစရှိ၊ ကျင်လည်
လှည့်ပတ်ကျက်စား၊ အပ်ပြီ၊ နတ္တနောသမကံကိစ္ဆိတိ၊ နတ္တနောသမကံကိစ္ဆိ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမကံ၊ တူမျှသော၊ သဒိသံ၊ တူမျှသော၊
ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဇာတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမာနံ၊ တူမျှသောသူကိုလည်း
ကောင်း၊ အတိရေကံဝါ၊ မိမိထက်လွန်သော သူကိုလည်းကောင်း၊ ကိစ္ဆိ၊
တစုံတယော ကံသောသူကိုမျှ၊ နမညိသံနမညိ၊ မထင်မှတ်၊ အဓိကံ၊ ဇာတ်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မိမိထက်ကဲလွန်သောသူသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ
ရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုတော်တည်း၊ အတိ
မာနဟတောဗာသောတိ၊ အတိမာနဟတောဗာသောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဗာသော၊ ရိုက်၏၊ တယောဗာသတာဝတော၊ ထိုသို့ရိုက်သည်၏
အဖြစ်အကြောင့်၊ အတိမာနေန၊ အလွန်သောမာန်ဖြင့်၊ ခတုပဟတကုသလာ
တူးဖြိုဖျက်ဆီးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသနေ၊ နေ၏၊ တ
တောဇေ၊ ထိုသို့နေသောကြောင့်သာလျှင်၊ ပတ္ထဇ္ဈေ၊ အလွန်ခက်ထန်သော
မာန်ရှိ၏၊ ဥဿိတံဒ္ဓဇော၊ တံခွန်းအဟန်သန္တာန်မပြတ်မီကံသောက်အပ်
သောမာန်ရှိ၏၊ တဗ္ဗသေန၊ ထိုမာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဉ္စနဓိ၊ ဆရာဖြစ်သော
သူတို့အားလည်း၊ နိပစ္စကာရဿ၊ ရှိသောဘုတ်ဝပ်ခြင်းကို၊ အကရဏတော၊
မပြုခြင်းကြောင့်၊ ဘူသံ၊ လွန်စွာ၊ ထဇ္ဈေ၊ ခက်ထန်ကြွင်းတန်း၏၊ အနောနမိ
တဥန္တလဇောတော၊ မကိုင်းညွတ်သောတက်ကြွသော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥဿိတမာနထဇ္ဈေ၊ ထောင်လွှားသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထမေဝတ္ထံ၊ ဆို
အပ်ပြီ သောအနက်ကို၊ ပါကဇူတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်း
၌၊ မာတရန္တိအာဒိံ။ မာတရံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုတော်
မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အညေတိ၊ အညေဟူသည်ကား၊ ဇေဋ္ဌဘာ
တု၊ အစ်ကိုကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမဏာဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုသမ္ပဇောတိ၊ ဂရုသမ္ပဇောဟူသည်ကား၊ ဂရုတိ။
အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူဟူ၍၊ သမ္ပတေ၊ သမုတ်အပ်ကုန်သော၊
ဂရုဗ္ဗာနိယေ၊ ရှိသောလေးမြတ်သောအရာ၌ အားထားအပ်သောသူတို့ကို၊
အနာဒရောတိ၊ အနာဒရောဟူသည်ကား၊ အာဒါရရဟိတော၊ ရှိသောလေး
မြတ်ခြင်းကင်း၏၊ ဒိသ္မာဝိနာယကံအဂ္ဂန္တိ၊ ဒိသ္မာဝိနာယကံအဂ္ဂံဟူသည်
ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မာနထဇ္ဈေ၊ ခက်ထန်သောမာန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဝ
ရန္တော၊ လှည့်လည်စဉ်၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထေဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်
သောအကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊

ကျွတ်ထိုက်များစွာဝေနေယျာတို့ကို၊ ဝိနယနတော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 ကြောင့်၊ သယမ္ဘုတာယ၊ ကိုယ်တော်၏အလိုလိုဖြစ်တော်မူသောအားဖြင့်၊
 နာယကဘာဝတော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနာ
 ယကံ၊ ဝိနာယကမည်တော်မူ၏၊ သဒေဝကော၊ ပြဟွာမလတ်နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ သီလာဒီဟိ၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ ဂု
 ဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝတော၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂမည်တော်မူ၏၊ ဝုရိသဒ္ဓမ္မာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတတ်သောသူ
 တို့ထက်၊ အစ္စန္ဒတာယ၊ ကဲလွန်သာကျူး ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒမန
 တော၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သာရထိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတတ်
 သောသူတို့ထက်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလွန်မြတ်တော်မူသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
 သျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဗျာမပ္ပဘာဒိဩဘာသေန၊ တလံမျှလောက်
 သောရောင်ခြည်တော်အစရှိသောအရောင်တော်ဖြင့်၊ အာဒိစ္စမိဝ၊ နေမင်း
 ကဲ့သို့၊ တပန္နံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဩဘာသန္တံ၊ တောက်ပတော်မူ
 လျက်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဂုတံ၊ ရဟန်းသံဃာ နောက်ပါဝန်းရံခြံရံတော်မူ
 လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗသတ္တဝာနံ၊
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဒိဝ္ဗာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အခန့်တော်တော်
 ကြောင့်၊ သန္တန္တိတော၊ ချိန်းမောင်းဆီးတား ချောက်ချားသည်ဖြစ်၍၊ အဟ
 မေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊
 ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော မာရ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တောဓမဒါဒိမဒဗ္ဗ၊ စည်စိမ်ကြောင့်သစ်သောတောဝေဒအစရှိ
 သောမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိပ္ပ
 သန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သိမုသာ၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိဝါ
 ဒေထိ၊ ရှိခိုးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ ကထံပန၊ အသို့လျှင်၊ အယံ၊ ဤဇေန္တပုဏ္ဏားသည်၊ တထာ၊ ထိုသို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာနထဋ္ဌေါ၊ ခက်ထန်သောမာရ်ရှိသည်၊ သမာ
 နော၊ ဖြစ်လျက်၊ သတ္တုဒဿနမတ္တေန၊ မြတ်စွာဘုရားကိုဖူး မြင်ရကာမျှဖြင့်၊
 မာနံ၊ မာန်ကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ဖြစ်အံ၊
 ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နခေါပနဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ သတ္တုဒဿနမတ္တေန၊ ဘုရားကိုဖူးမြင်ရကာမျှဖြင့်၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ နပ
 ဟာသိ၊ မပယ်၊ နမာနုဗြူဟနာ၊ မာန်ကိုမပွားစေတဲ၊ သာရူဝိအာဒိကာယ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၈-ဇေတိတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၆

သာဓုအစရှိသော၊ ဧသနာယပန၊ ဧသနာဖြင့်ကား၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ပဟာ
 သိ၊ ပယ်စွန့်၏။ တံ၊ ထိုဧသနာတော်ကိုမှီ၍ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ မာနမဒဏ္ဍဆာဇ္ဇေတွာ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာ၊ သိရသာအတိဝါဒေသိန္နိ
 မာနမဒဏ္ဍဆာဇ္ဇေတွာ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာ၊ သိရသာအတိဝါဒေသိ' ဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာတိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနစေတသာဟူ
 သောပါဌ်၌လည်း၊ 'ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏအနက်၌၊
 ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။ အဟမေဝ၊ ငါသည်
 သာလျှင်၊ သေဠော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မာနော၊ အ
 လွန်မာန်မူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍
 ဣမေပန၊ ဤသူတို့သည်ကား၊ နိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညော၊ တ
 ပါးသောသူတို့ကို။ ဟိနတောဒဟန္တဿ၊ အယုတ်အားဖြင့်ထားသောသူ
 ၏။ မာနော၊ မာန်ကို၊ ဩမာနောတိ၊ ဩမာနဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်
 ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည် အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပန၊ ဤသို့လျှင်၊
 အညံ၊ သူတပါးကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သေယျ
 တော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ ဒဟန္တဿ၊ ထားသောသူ၏။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော
 မာနသည်၊ သေယျမာနော၊ အလွန်သောမာန်မည်၏။ အတိမာနော၊ အလွန်
 သောမာန်မည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သောမာန်သည်။ ဟိနမာနော၊ ယုတ်သောမာန်မည်၏။
 ပဟိနာသုသမူဟတာတိ၊ ပဟိနာသုသမူဟတာဟူသည့်ကား၊ ဟေဋ္ဌမ
 မဂ္ဂေဟိ၊ အောက်မဂ်သုံးတန်တို့ဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ သမုဋ္ဌာတိ
 တာ၊ ကောင်းစွာပယ်ဖြတ်သတ်အပ်ကုန်ပြီ။ အတ္ထိမာနောတိ၊ အတ္ထိမာနော
 ဟူသည်ကား၊ ဧသောဟမသ္မိတိ၊ ဧသောဟမသ္မိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေ
 အဟန္တိ၊ ခန္ဓေအဟံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟဏာဝသေန၊ ငါဟူ၍ယူခြင်း
 ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်သောမာန်တည်း၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူ
 သည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတိမာနောအတ္ထိမာနောဝေ၊ အလွန်
 သောမာန်ခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
 အတခေါ၊ စင်စစ်သောကား၊ သေယျမာနောဇယော၊ သေယျမာန်အစရှိကုန်
 သော၊ နဝပိခေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနန္တဘေ
 ဒေန၊ အဆုံးမရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ အနေကဝိခေ၊ များသောအပြားရှိ
 သောမာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနပိခေ၊ မာန်

၂၄၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အရတို့ကို၊ မာနကောဋ္ဌာသေ၊ မာနအရတို့ကို၊ ဟတာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊
အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုပ္ပါတိတာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဇေဋ္ဌမထေရ်၏အဖွင့်စကားရပ် အပြီးသာတည်း။
ဇေဋ္ဌတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇေဋ္ဌမထေရ်၏ ဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊

ယဒါနဝေါပဗ္ဗဇိတောဘိအာဒိကာ၊ ယဒါနဝေါပဗ္ဗဇိတော ဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
သုမနတ္ထေရဿ၊ သုမနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤသုမ
နမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊
ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး ရှာဖွေသည်ရှိ
သော်၊ သိဝိဿ၊ သိခီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မာဿကာရကုလေ၊ ပန်းကုန်သည်၏အမျိုး
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညှဝံ၊ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည် ၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေဓိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ထုန်းတော်
ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဝိ၊ သိခီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ
ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညို ရှင်ပြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊
သုမနပုဗ္ဗေတိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော။
ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုပန်းလှူရသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမန္တသောသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ အညတရဿ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်မထင်ရှားသော၊ ဥပါ
သကာသ၊ ဒါယကာ၏၊ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ ပရိသန္တိ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဌိ၊ ယူ၏။
သောစဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်လည်း၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊ အနုရုဋ္ဌတ္ထေရဿ၊ အနုရုဋ္ဌါမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊
အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ တ
တော၊ ထိုသူလုပ်ပရိသန္ဓေနေသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇာတဇာတာ၊ မွေးတိုင်း

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-သုမနတ္ထရဂါထာ၊ ၂၄၁

ဖွါးတိုင်ကုန်သော၊ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊မရိ သု၊သေကုန်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊အုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဧကံပုတ္တံ၊တယောက်သောသားကို၊ သစေလ
 ဘိဿာမိ၊အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့သော၊ထိုသားသူငယ်ကို၊ အယျဿ
 အနုရုဒ္ဓတ္ထရဿ၊အရှင်အရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇေဿာ
 မိ၊ရှင်ပြုစေအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေန၊ ထိုဥပါသကာသည်၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ဥပ္ပါ
 ဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊သောစ၊ထိုသူငယ်သည်လည်း၊ ဒသမသစ္စယေန၊သေယ်
 လလွန်သဖြင့်၊ဇာတော၊ ဖွားသည်ရှိသော်၊ အရာဂေါယေဝ၊အနာရာဂါ
 ကင်းကွာသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ငမုန္တော၊ကြီး
 ပွားသည်ဖြစ်၍၊သတ္တဝသိကာ၊ရန်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်
 ၏၊ပိတေ၊အဘသည်၊ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊
 ပဗ္ဗဇေသိ၊ရှင်ပြုစေ၏၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရှင်ပြု၍၊တ
 တော၊ထိုရှင်ပြုပြီးသည်မှ ပရိပက္ကဉာဏတာယ၊ရင့်ပြီးသောပါရမီဉာဏ်
 သန္တာရရှိသည်၏အဖြစ်၊ကြာင့်၊ ပိပဿနာယ၊ပိပဿနာ၌၊ ဣမံ၊ဗီးဖြန်း
 ခြင်းအမှုကို၊ကရာန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊နမိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင်၊ခဏှဝိညော၊ ခြောက်ပါးသော အထိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊
 ထေရံ၊အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ပါနိ
 ယံ၊သောက်ရေးကို၊ အာဟရိဿာမိ၊သောက်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စာဉ်၊အိုးကို၊
 အာဒါယ၊ယူဆောင်၍၊ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊အနောတတ္ထဒဟံ၊အနဝတတ်
 အိုင်သို့၊အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊အထ၊ထိုသို့သွားသောအခါ၌၊ ဧကော၊တ
 ကောင်သော၊မိစ္ဆာမိဋ္ဌကော၊ မှားသောအယူရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊နဂါး
 မင်းသည်၊ အနောတတ္ထဒဟံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ဗုံး
 ။ လွှမ်းလျက်၊သတ္တက္ခတ္တံ၊ရန်ပတ်၊ဘောဂေန၊အခွေဖြင့်၊ပရိက္ခိဝိတွာ၊ဝန်း
 ရံ၍၊ဥပရိ၊အထက်၌၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ဖဏံ၊ပါးပြင်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
 သုမနဿ၊ သုမနဿမဏအား၊ပါနိယံ၊ သောက်ရေးကို၊ဂဟေတံ၊ယူအံ့
 သောဌ၊ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နဇ္ဇတိ၊မပေး၊သုမနော၊ သုမနဿမဏော
 သည်၊ဂရုဇ္ဈပံ၊ ဂဇ္ဈရုပ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ တံနာဂရာဇံ၊ထိုနဂါးမင်း
 ကို၊အဟိတဝိတွာ၊နှိပ်နင်း၍၊ပါနိယံ၊သောက်ရေးကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ထေ
 ရဿ၊အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ဝသနဗ္ဗာနံ၊နေရာအရပ်သို့၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ခုတ်၍၊အာ
 ကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ပျံကြွတော်မူ၏၊ တံ၊ထိုသုမနဿမ
 ဏောကို၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတဝေန၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ၌၊နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊တထာဂန္တန္တံ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား

၂၄၂ လေ့ရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

ဖြင့်လာသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဓမ္မသေနာပတိ'။ တရားစစ်သူကြီး
 ဖြစ်သောရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဣမံ၊ ဤသုမနဿာမဏောကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣ
 တိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊
 တဿ၊ ထိုသုမနဿာမဏော၏ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 ဆိုတော်မူ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုမနဗ္ဗေရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊
 ယဒါပဗ္ဗဇိတောနဝေါ၊ ပ၊ မာမံဇညတိဣန္ဒြိယတိတိ၊ ယဒါပဗ္ဗဇိတောနဝေါ၊
 ပ၊ မာမံဇညတိဣန္ဒြိယတိဟူ၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဝသေန၊
 ကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဂါယာ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဂါထာတို့တွင်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ နွေဂါထာ၊
 နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ သုမနဗ္ဗေရေနော၊ သုမနမထေရ်သည်ပင်လျှင်၊ ဘာသိ
 တာ၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ စတသော၊ လေး
 ဂါထာတို့ကို၊ တံ၊ ထိုသုမနမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တေန၊ ခြီးမွမ်းလိုသဖြင့်၊
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုမနဗ္ဗေရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောင်မှ၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဝသေန၊ ပြောကြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝသိ
 ကော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးလျက်၊ နဝေါပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသစ်စဖြစ်သော
 ငါသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သန္တ
 တိန္ဒူ၊ နဂါးမင်းကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အနော
 တတ္တာ၊ အနာတတ်အမည်ရှိသော၊ မဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးမှ၊ ဥပဇ္ဈာ
 ယဿ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူ၏၊ တ
 တော၊ ထိုသို့ဆောင်သောအခါမှ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုသမာဟိတံ၊
 ကောင်းစွာတည်ကြည်သောသမာဓိရှိသော၊ ဥဒကကုန္တံ၊ ရေအိုးကို၊ အာ
 ဒါယံ၊ ယူဆောင်၍၊ အာဂန္တံ၊ လာသော၊ ဣမံကုမာရကံ၊ ဤသူငယ်ကို၊
 ပဿ၊ ရှုလော၊ ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ ဝတ္တေန၊ အကျင့်
 ဝတ်ဖြင့်၊ ကလျာဏဣရိယာပထော၊ ကောင်းသောဣရိယာပုထ်ရှိသော၊
 ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးအရာ၌လည်း၊ ဝိသာရဒေါအလွန်လိမ္မာသော၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊

၆-အတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၀၉-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၃

အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ သာမဏေရော၊ တပည့်ဖြစ်သော သာမဏေတည်း၊
အာဇာနိယေန၊ အာဇာနည်ဖြစ်သောအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အာဇာ
ညော၊ လွန်စွာမဂ်ဖိုလ်တရားကိုသိစေအပ်ပြီးသော၊ သာဓုနာ၊ လောကီ
လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ စီးပွားအကျိုးအားကို အလိုရှိနည်းပြီးစေတတ်သော
အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ သာဓုကာရိတော၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်
ဖြာသောအကျိုးစီးပွားကိုကောင်းစွာပြီးစေတော်မူအပ်သော၊ အနုရုဒ္ဓေန၊
အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဝိနိတော၊ မြတ်သော ပညာဖြင့် ဆုံးမတော်မူအပ်
သော၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသောအနုရုဒ္ဓါမထေရ်
သည်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်စေအပ်သော၊ သော၊ ထိုသုမနသာမဏေ
သည်၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အကုပ္ပတံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သုမနော၊ သုမနအမည်
ရှိသော၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မဇညှ၊ ရ
ဟန္တာ၏အဖြစ်ကိုမသိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒတိ၊ အလိုရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုငါသာတို့တွင်၊ သန္တိန္နန္တိ၊ သန္တိန္နိဟူသည်ကား၊ နာဂရာဇံ၊ န
ဂါးမင်းကို၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကိုဆောင်ယူ
သောအခါ၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နဝေါပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသစ်စဖြစ်သော၊
ဇာတိယာ၊ တွားသည်မှ၊ သတ္တဝသိကော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးသောငါ
သည်၊ ဣဒ္ဓိပလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊
နာဂရာဇံ၊ နဂါးမင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နှင်၍၊ အနောတတ္တဗဟာတော၊
အနဝတတ်အိုင်မှ၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာ၏၊ ပါနိယံ၊ သောက်
ရေကို၊ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူ၏၊ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မယံ၊ ငါအား၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြီ၊ ပောတော်မူ၏၊
တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်၊ သာရိပုတ္တဇ္ဈမံပဿာတိ
အာဒိံ၊ သာရိပုတ္တဇ္ဈမံပဿဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ပော
တော်မူ၏၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတံ ဟူသည်
ကား၊ ဝိသဟဇ္ဈတ္တဘာဝေန၊ မိမိ၏အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂပ
လသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊
တည်ကြည်၏၊ ပါသာဒိကေနဝဇ္ဈေနာတိ၊ ပါသာဒိကေနဝဇ္ဈေနဟူ
သည်ကား၊ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်ရှုကုန်သောသူတို့၏၊ ပဿာဒါဝဟေန၊ ကြည်
ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ အာစာရဝတ္ထေန၊ အကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊

၂၄၄ အေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိသျှ-ကထိယ ဝတ္ထု

ဤဝိဘတ်သည်၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်ဝိ
 ဇာတ်တည်း၊ ကလျာဏဇ္ဈာနိယာပထောတိ၊ ကလျာဏဇ္ဈာနိယာပထောဟု
 သည်ကား၊ သမ္ပန္နဇ္ဈာနိယာပထော၊ ပြည့်စုံသော ဇ္ဈာနိယာပတ်ရှိသော၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပါသာဒိကေနဝတ္ထေနာတိ၊ ပါသာဒိကေနဝတ္ထေနဟူသော
 ဤဝိဘတ်သည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တလက္ခဏအနက်၌၊ က
 ရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်
 တည်း၊ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေမည်၏၊ သာမဏသုန္ဒေသော၊
 သာမဏေကို၊ လတတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဒ္ဓိယာပဝိသာရဒေါတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဝိသာရ
 ဒေါဟု သည်ကား၊ ဣဒ္ဓိယဒ္ဓိ၊ တနိရိးအရာ၌လည်း၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏၊ သုက္က
 သလော၊ အလွန်လိမ္မာ၏၊ အာဇာနိယေနာတိ၊ အာဇာနိယေနဟု သည်
 ကား၊ ဝုရိသာဇာနိယေန၊ ယောကျ်ားမွန်ရှည်အာဇာနည်ဖြစ်သော၊ အတ္တ
 ဟိတပရဟိတာနံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ သာဓန
 တော၊ ပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊ သာရနာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ကတက်စွေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောမင်္ဂလ်ကိစ္စရှိသော၊ အနုရုဇ္ဈေန၊ အနု
 ရုဇ္ဈါမထေရ်သည်၊ သာရ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥတယဟိတသာဓကော၊ လောကီ
 လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အပွားအစီးကိုပြီးစေတတ်သော၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဇေညော၊ လွန်စွာသိတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာရိ
 တော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ အဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာဖြင့်၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ အသေက္ခဘာဝါပါဒနေန၊ ရဟန္တာအဖြစ်
 သို့ရောက်စေသဖြင့်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်စေအပ်၏၊ သိက္ခာဝိတော၊ ကျင့်စေ
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုမနော၊
 သုမနအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်
 သော၊ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါမိဂမေ
 န၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အမိဂဇ္ဇာ၊ ရောက်၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ အတ္တပစ္စက္ခကတွာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြု၍၊ အကုပ္ပ
 တံ၊ ပျက်ခြင်းမရှိသော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အပ္ပိန္နဘာ
 ဝဿ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်၏၊ ပရမတ္ထံသဂတတ္ထာ၊ လွန်မြတ်သည်
 ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝံ၊ ဝါကို၊ မာဗျေ၊ မသိစေသ
 တည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပင်တည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၆-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၅

သို့လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အတိညာဉ်ရှိသောသူ
တည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကောဓိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူ
မျှလည်း၊ မာဇာနေယျ၊ မသိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိတိ၊ အလွန်အ
လိုရှိ၏၊ အတိသင်္ခတိ၊ အလွန်အလိုရှိ၏ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သုမနမထေရ်၏
ဂါထာအဖွင့်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ သုမနတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊
သုမနမထေရ်၏ဂါထာအဖွင့်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-နှာတကတ္ထေရဂါထာ၊

ဝါတရောဂါတိနိတောတိအာဒိကာ၊ ဝါတရောဂါတိနိတောဤသို့အစ
ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
နှာတကရနိဿ၊ နှာတကရဟန်း၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤနှာ
တကရဟန်းသည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော သုရားရှင်မြတ်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကဏ္ဍာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်
အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ဘဝ၌၊
ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ
သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပဗ္ဗော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊
ဝိဇ္ဇဉ္ဇာနာဒိသု၊ အတတ်ပညာအစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊
ဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ နှာတလက္ခဏယောဂေန၊ ရေ
ချိုခြင်းလက္ခဏာကိုပတ်ခြင်းဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကြောင့်၊ နှာတကောတိ
နှာတကဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုနှာတကသတို့
သားသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရေသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗန္တိတွာ၊ ရေသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ရာဇ
ဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ တိယောဇနပ္ပမာဏေ၊ သုံးယူဇနာပမာဏရှိ
သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်ကြီး၌၊ နိဝါရေဟိ၊
ကျိတ်လမန်းတို့ဖြင့်၊ ယာပေက္ခော၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပရိစယမာ
နေ၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စာမ္မေ၊
အိုး၌၊ ဒိပသဒိသံ၊ ဆီမီးနှင့်အတူ၊ တဿ၊ ထိုနှာတကရဟန်း၏၊ ဟဒယဗ္ဗန္တံ၊
ရေ၊ နှလုံး၏အတွင်း၌၊ ပဇ္ဇလန္တံ၊ တောက်ပသော၊ အရဟတ္တုပနိဿယံ၊

၂၄၆ လေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဿမပဒံ၊ သင်ခမ်း
 ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ သော၊ ထိုနှာတကရဟန်းသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရွှင်
 ။ လမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပကပ္ပနနိယာမေနဝ၊
 သုံးဆောင်စားသောက်မွေးမြူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာရံ၊ ကျိတ်လ
 မန်းတည်းဟူသော အစာအာဟာရကို၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ တံ၊ ထိုဆွမ်း
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ ထင်းပေးတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 အတူ၊ တဿာဒိဝသေ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒတွာ၊ ကပ်လှူ၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ လေးရက် ပြောက်သော နေ့၌၊
 ဣမေ၊ သင်တို့သည်၊ ပရမသုခုမာလာ၊ အလွန်နူးညံ့ကုန်၏၊ ကထံ၊ အ
 တယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣမိနာ အာဟာရေန၊ ဤအဟာရဖြင့်၊
 ယာပေထ၊ မျှတကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရံ၊ ထိုနှာတက
 ရဟန်းအား၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယသန္တောသဂုဏံ၊ အရိ
 ယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောတဆွဲနှစ်ပါးသောသန္တောသတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တာပသော၊ နှာတကရသေ့သည်၊ တံ၊ ထိုတရားတော်
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တံ၊ ထိုနှာတက
 ရသေ့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊
 ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊ သောစပန၊ ထိုနှာတက
 ရဟန်းသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိ
 သော်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ဝါတာဗာဓေန၊ လေနာဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗု
 တော၊ နှိပ်စက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပဋိသန္ဓာရမုခေန၊ အစုစပ်စကား
 ကိုပြောကြားခြင်းကို အရင်းမူလပြုသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုနှာတကရဟန်း၏၊
 ဝိဟာရံ၊ သုံးနေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတရောဂါဘိနိ
 တောတွံ၊ ဝိဟရံကနနေဝနေ၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေလူခေ၊ ကထံဘိက္ခုကရိဿ
 သိတိ၊ ဝါတရောဂါဘိနိတောတွံ၊ ဝိဟရံကနနေဝနေ၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေလူခေ
 ကထံဘိက္ခုကရိဿသိဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာရံ၊ ထိုတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကာနနေ၊ သံတကြည်ကြည်မြည်ရာဖြစ်သော၊ ဝနေ၊ တော
 ၌၊ ဝိဟရံ၊ ဝိဟရန္တော နေသည်ရှိသော်၊ ဝါတရောဂါဘိနိတော၊ လေနာသည်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၈-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-နာကတတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၇

သောဝင်အပ်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ထုံးသင်ချစ်သားသည်၊ ပရိဗ္ဗဂေါစရေ၊
ရနဲ့သောပစ္စည်းရှိသော၊ လူခေးလေရောဂါအားလျောက်ပတ်သောထော
ပတ်အစရှိသောဆေးဘို့၏မရှိခြင်းကြောင့်ခေါင်းပါးသောအရပ်၌၊ ကထံ
ကရိဿယိ။ အသို့ပြုအံ့နည်း။ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ထေရော၊ နာ
တကတွင်၊ လေရ်ရှင်သည်၊ ပီတိသုခေနိပုလေန(ပ)နတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေါ
ကိ၊ ပီတိသုခေနိပုလေန(ပ)နတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေါဟူ၍၊ ဣမာဟိသေသဂါထာ
ဟိ၊ ဤကြွင်းသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနေ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောနာကတက
ရဟန်း၏၊ ဝိဟာရံ၊ သုံးနေခြင်းကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာသုရားအား၊ ပဝေဒေသိ၊
ကြားသျှောက်၏၊ ဝိပုလေန၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ ပီတိသုခေန၊
ပီတိသုခဖြင့်၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ ပြန့်စေလျက်၊ လူခံခေါင်း
ပါးခြင်းသည်၊ အဘိသမ္ဘန္တောဝိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ကာနနေ၊ သံတ
ကြည်ကြည်မြည်ရာဖြစ်သောတော၌၊ ဝိဟရိဿယိ၊ နေပါတော့အံ့၊ သတ္တ
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ဣန္ဒြိ
ယာနိစ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊ ငါးပါးသောဗိုလ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဈာနသုခမသမ္ပန္နော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအရူပသမာ
ပတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရိဿံဝိဟရိဿယိ၊ နေပါတော့အံ့၊ ကိလေသေဟိ၊ လုံးဝံ့များစွာကိလေသာ
တို့မှ၊ ဝိပ္ပမုက္ခံ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပမုတ္တံဖြင့်လွတ်သော၊ သုဗ္ဗမိတ္တံ၊ ညစ်ကြေးမတင်
စင်ကြည်သောမိတ်ရှိသော၊ အနာဝိလံ၊ နောက်ကျခြင်းမရှိသောအရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ
အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿံ ဝိဟရိဿယိ၊ နေပါတော့အံ့၊
အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌
လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ယေအာသဝေါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့
သည်၊ ဝိဇ္ဇိံသု၊ ထိုးကျင်ကုန်၏၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဥန္တိန္နံ၊ ဖြတ်အင်ကုန်ပြီး၊ ပုန၊
တဘန်၊ နဝဥပ္ပဇ္ဇတု၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့
ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော
အဝိဇ္ဇာမူလရှိသည်ဖြစ်၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာ
အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ပြုရပေပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ပုနန္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဈာနသုခုမသမ္ပန္နောတိ၊ဈာနသုခုမသမ္ပန္နောဟူ
သည်ကား၊ဈာနသုခုမသမ္ပန္နဘာဝေန၊ ဈာန်တည်းဟူသောနူးညံ့သိမ်မွေ့
သောရုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ဈာနသုခုမနာမ၊ ဈာနသုခုမပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အရူပဈာန်၊အရူပဈာန်
ကိုရ၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိ၊ရှစ်ပါးသောသမာပတ်
ကိုရသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုဈာနသုခုမသမ္ပန္နောဟူသောစကားကိုဆိုရသဖြင့်၊ အတ္တ
နေ၊မိမိဟုဆိုအပ်သော နှာတကမထေရ်၏၊ ဥဘတောဘာဝဂ္ဂိမုတ္တိဟံ၊
နှစ်ဘက်သောအဘို့အစွန်းညစ်နှင်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒေသာတိ၊ပြတော်မူ၏၊အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်
ကား၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ဈာနသုခုမန္တိပဒေန၊ဈာနသုခုမဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
အဂ္ဂမဂ္ဂမလေသု၊အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌၊အမိပညာသိက္ခာ၊အမိ
ပညာသိက္ခာကို၊အမိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တေနဈာနဂဟဏေန၊ထိုဈာန်
ကိုယူသဖြင့်၊ အတ္တနေ၊မိမိ၏၊ ဥဘတောဘာဝဂ္ဂိမုတ္တိဟံ၊ နှစ်ပါးသော
အဘို့အစွန်းညစ်နှင်းသောကိလေသာတို့မှ လွတ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဝိဘာဝေတိ၊ထင်စွာပြတော်မူ၏၊ ဝိပ္ပမုတ္တံကိလေသေတိဟံ၊ ဝိပ္ပမုတ္တံကိ
လေသေဟိဟူသည်ကား၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယော၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့်၊သဗ္ဗ
ကိလေသေဟိ၊အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊လွတ်၏၊တတော
ဝေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊သုန္နမိတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ
၏၊အနာဝိလသင်္ကပ္ပတာယ၊ မနောက်ကျသောနေက္ခမ္ပဝိတက်အဗျာပါဒ
ဝိတက်အဝိဟိံသာဝိတက်တည်းဟူသောသုံးပါးသောဝိဘက်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊အနာဝိလံ၊အနာဝိလမည်၏၊တိဟိပဒေဟိ၊သုံးပါးသောပုဒ်
တို့ဖြင့်၊အရဟတ္တမလမိတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို
တော်မူ၏၊သေသံ၊ ကြွင်းသောအဖွင့်သည်၊ဟေ ဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ဝုတ္တနယ
မေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမမေဝစ၊ဤဂါထာ
သည်သာလျှင်၊ ထေရေယ၊နှာတကမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကရဏံ၊ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်
နှာတကမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ နှာတက
တ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နှာတကမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၆

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

အက္ကောသယံတိအာဒိကာ၊ အက္ကောသယံဤသို့အစရှိသော ဂါထာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေ
ရဿ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤဗြဟ္မဒတ္တ
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ ကတဝိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနဝီရိယ
စသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၍၊ ဣမဝိဇ္ဇိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
ဤငါတို့၏တမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
ဗုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဗြဟ္မဒတ္တော
တိနာမံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
ဗြဟ္မဒတ္တသတို့သားသည်၊ ပယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်
ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇေတဝနမဟေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကိုပူဇော်
သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊
ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မိစိ၊ ဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊
ပြုသည်ရှိသော်၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဆဋ္ဌ
တိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဓိဝ
သံ၊ တနေ့သ၌၊ နဂရေ၊ ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ သွားသော၊
တံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်ကို၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြဟ္မဏော
ပုဏ္ဏားသည်၊ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးမိ၏၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊
တံ၊ ထိုဆဲရေးသည်ကို၊ သုတွာပိ၊ ကြားသော်လည်း၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်
ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရတိယေဝ၊ သွားသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုနပိ၊ တစ်နိလည်း၊ အက္ကောသပိ
ယေဝ၊ ဆဲရေးပြန်သလျှင်ကတည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
အက္ကောသန္တံပိ၊ ဆဲရေးသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ အယံထေရော၊ ဤ
ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်တစ်ခွန်းသောစကားကိုမျှ၊ နတဏာဝိ၊
မဆို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ တေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ခဠံ၊

၂၅၀ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အက္ခောဓဿ
ကုတောကောဓော(ပ)ကိုဌာမိ'ဝိယဒုပ္ပသန္တိ၊ အက္ခောဓဿကုတောကော
ဓော(ပ)ကိုဌာမိ'ဝိယဒုပ္ပသံဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဒန္တဿ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးပြီး
သော၊ သမဇိဝိနော၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
စွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ ဥပသန္တဿ၊
ဆဲတမ်းဟုမ်းပူဇော်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အက္ခောဓဿ၊ အမျက်မရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ ကုတော၊ အတယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊
ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိ
ကုဏ္ဍတိ၊ နှောင့်ဆင့်ကတန်ပြန်ထွန်၍ အမျက်ထွက်၏၊ တေန၊ ထိုပြန်၍အ
မျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ တဿေဝ၊ ထိုရှေးဦးအမျက် ထွက်သောသူ
ထက်သာလျှင်၊ ပါပိယော၊ အလွန်ယုတ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္တံ၊
အမျက်ရှေးဦးထွက်သောသူကို၊ အပ္ပဋိကုဏ္ဍန္တော၊ အမျက်မထွက်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
စစ်မြေပြင်ကို၊ ဇေတိ၊ အောင်သည်မည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သံကုပိ
တံ၊ မိမိအမျက်ထွက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတော၊ သတိ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ
၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သောသူတို့၏၊ အတ္တံ၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးစီးပွားကို၊
စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊
သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္တံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ကောဓံ၊
အမျက်ဒေါသကို၊ တိကိန္တန္တာနံ၊ ကုစားသော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ ဓမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်သီလအာစာရ၌၊ အကောဝိဓာ၊
မလိမ္မာကုန်သော၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဗာလောတိ၊ သည်းခံသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသူမိုက်ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းဖြင့်ထင်မှတ်
ကြကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကောဓော၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊
ဖြစ်လာအံ့၊ ကကစ္စပမံ၊ မိမိကိုလွှဲဖြင့်တိုက်လာသောသူအားသော်လည်း
မနောပဒေါသမဖြစ်မူ၍ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာရ၏ ဟုဆုံးမ
တော်မူသောကကစ္စပမသုတ်ဒေသနာဟောတော်ကို၊ အာဝဇ္ဇ၊ ဆင်ခြင်လော၊
ရသော၊ ရသာရုံ၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပုတ္တ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၀-ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၅၁

မံသုပမံ၊ ပုတ္တမံသုပမသုတ်ဒေနာတော်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့လေလော၊ ၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေသုစ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်အာရုံငါးပါးတို့
 ၌လည်းကောင်း၊ ဘဝေသုစ၊ ဘဝတို့၌ လည်းကောင်း၊ သစေဓာဝတိ၊
 အကယ်၍၊ ပြီးသွားသက်ဝင်ငြားအံ့၊ ကိဋ္ဌာဒိ၊ ကောက်ပင်စပါးကိုက်စား
 တတ်သော၊ ဒုပ္ပသုဝိယ၊ နွား၊ မြက်ကဲ့သို့၊ သတိယာ၊ သတိတည်းဟူသော
 ကြိုးဖြင့်၊ ခိဋ္ဌံ၊ သွင်စွာ၊ နိဂ္ဂဟ၊ သမာဓိတည်းဟူသောတိုင်၌၊ ဖွဲ့ခြည်သဖြင့်
 နှိပ်စက်လော၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အက္ခောဓဿာတိ၊ အက္ခော
 ဓဿဟူသည်ကား၊ ကောရေဟိတဿ၊ အမျက်ဒေါသကင်းသောသူ
 အား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒကောဓဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမျက်
 ဒေါသမာန် မာနရှိသောသူအား၊ ကုတောကောဓေတိ၊ ကုတောကော
 ဓေဟူသည်ကား၊ ကုတော နာမဟေတုကော၊ အဘယ် မည်သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ကောဓေ၊ အမျက်ဒေါသမာန်မာနသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊
 ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ တဿ၊ ထိုဒေါသ၏၊ ဥပ္ပတ္တိကာရတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊
 ဒန္တဿာတိ၊ ဒန္တဿ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဟ
 တေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တဿ၊ ယဉ်ကျေးပြီး
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမဇိဝိနောတိ၊ သမဇိဝိနောဟူသည်ကား၊ ကာယဝိ
 သမာဒိတိ၊ ကာယဝိသမအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
 ပဟာယ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၊ ကာယသမာဒိနံ၊ ကာယသမဝစိသမမနောသမအစရှိ
 သည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ဇီဝန္တဿ၊
 ကောင်းစွာအသက်မွေးသောသူအား၊ သက္ကဋ္ဌာနိယေန၊ ခုနစ်ပါးသောအ
 ရာဋ္ဌာနရှိသော၊ သမ္ပဇေညေန၊ သမ္ပဇညတရားဖြင့်၊ သမ္ပဇေဝ၊ ကောင်းစွာ
 သာလျှင်၊ ဇီဝန္တဿ၊ အသက်မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္ပဇညာဝိမုတ္တဿာ
 တိ၊ သမ္ပဇညာဝိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊
 အဘိညေယျအစရှိသော တရားတို့ကိုသိ၍၊ အဘိညေယျာဒိကေ၊ အဘိ
 ညေယျအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနိက္ခာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗာသဂေ
 တိ၊ လုံးစုံများလှအသဝတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တ
 တောဇေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိသေသဓရထပရိဇ္ဇာဟဂူပသမေန၊
 အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ပူပန်စေတတ်သောကိလေ
 ၏ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တဿ၊ ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာငြိမ်းပြီ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိလက္ခ

၂၅၂ ထေရဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ဏပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိနော၊
တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ခဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ကောဓေ၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညှဉ်းသဖြင့်၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမ
ထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကောဓာဘာဝံ၊ အမျက်မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကို၊ တဿံစ၊ ထိုအမျက်မရှိခြင်း၏လည်း၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊
ဝတွာ၊ ဆိုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကောဓေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ အတ္တောဓေ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာဒိ
နဝါနိသံသဒဿနေန၊ အပြစ်အကျိုးကို ကောင်းစွာပြတော်မူလိုသဖြင့်၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသော
ဝါတိအာဒိ၊ တသေဝဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောကုဒ္ဓံပဋိကုဏ္ဍတိတိ၊ ယောကုဒ္ဓံပဋိကုဏ္ဍတိ ဟူ
သည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိကုဏ္ဍတိ၊ နောက်ဆင့်တဘန်ထပ်မန်၍ အမျက်ထွက်ဘိ၏၊
တေန၊ ထိုတဘန်အမျက်ထွက်ခြင်းအစရှိသည်ကိုပြသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပဋိကုဏ္ဍနပစ္စက္ကေသနပဋိပ္ပဟရဏာဒိနာ၊ တဘန်ပြန်၍အမျက်ထွက်ခြင်း
တဘန်ပြန်၍ဆဲရေးခြင်းတဘန်ပြန်၍ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုရှေးအမျက်ထွက်သောသူအောက်သာလျှင်၊
ပါဝိယော၊ ယုတ်မာ၏၊ ဣဝေသကော၊ ဤလောက၌၊ ဝိညူ ဝရဟာဒိဝသေန၊
ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရေသောကော၊ တမ
လွန်လောက၌၊ နိရယဒုက္ခာဒိဝသေန၊ နိရယဒုက္ခအစရှိသည်တို့၏စွမ်းအ
အားဖြင့်၊ အာဒွကတရံ၊ အလွန်မကောင်းသည်၊ အံကာယျာဏတရံ၊ အလွန်မ
ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဏ္ဍနေန၊ ရှေးဦးစွာအမျက်ထွက်သောသူ
သည်၊ အကုဒ္ဓဿပန၊ နောက်ဆင့်တဘန်ထပ်မန်၍အမျက်မထွက်သောသူ
အားကား၊ ပါဝိ၊ အကုသိုလ်ရမကောင်းမှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တဗ္ဗမေဝံ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေဓိပန၊ အချို့သောဆရာ
တို့သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အကုဒ္ဓံ၊ အမျက်မထွက်သောသူကို၊
ပဋိကုဒ္ဓေန၊ အမျက်တဘန်ပြန်၍ထွက်သဖြင့်၊ အာရတ္တံ၊ ထိုသူကိုအာရုံပြု၍၊
ကုဏ္ဍတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
တော်မူကြကုန်၏၊ ကုဒ္ဓံအပဋိကုဏ္ဍန္တောတိ၊ ကုဒ္ဓံအပဋိကုဏ္ဍန္တောဟူသည်

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်- ၂၂၁-ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ၂၅၃

ကားယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ကုဋ္ဌံ၊ အမျက်ထွက်တတ်သော၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကုဋ္ဌေ၊ အမျက်ထွက်တတ်သော
 သူသည်၊ ကောပေရေတော၊ အမျက်ဒေါသဖြင့် နှိပ်စက်တတ်သော သူ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နပဋိကုဏ္ဍတိ၊ တဘန်အမျက်မထွက်၊ ခမ
 တိ၊ သည်းခံ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုဏ္ဍာယ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကိလေသသင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်မြေပြင်ကို၊ ဇေ
 တိနာမ၊ အောင်သည်မည်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်သော်ကား၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိလေသသင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်မြေပြင်ကို၊
 ဇယောဇေဝ၊ အောင်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဥဘယဟိ၊ တပဋိပတ္တိန္တိ၊ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးရှိ
 သောအကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကိုလည်း၊ ဇေတိနာမ၊ အောင်သည်မည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘိန္ဒ
 မတ္တံ၊ ပ၊ ဥပသမ္ပတိတိ၊ ဥဘိန္ဒမတ္တံ၊ ပ၊ ဥပသမ္ပတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
 ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ကုဋ္ဌံ၊ အမျက်
 ထွက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကောပေရေတောတိ၊ အမျက် နှိပ်စက်၏ဟူ
 ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေတ္တာယန္တောဝါ၊ မေတ္တာတရားကိုပွား
 စေသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အတ္ထုပေက္ခန္တောဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ သတော၊ သတိရှိသည်၊ သမ္မစာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပတိ၊ သည်းခံ၏၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ နပဋိပ္ပဟရတိ
 မဋ္ဌနံစေ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနောစပရဿတတိ၊ အတ္တနောစ
 ရဿစဟူသည်ကား၊ ဥဘိန္ဒံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏၊ ဥဘယလောကသု
 ခါဝဟံ၊ နှစ်ပါးသောပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌ချမ်းသာကိုဆောင်
 တတ်သော၊ အတ္တံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်
 ဇာတ်၏၊ ဥဘိန္ဒံတိကိစ္ဆကာနန္တိ၊ ဥဘိန္ဒံတိကိစ္ဆကာနံဟူသည်ကား၊
 အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏ လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္ဒံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဗြိန္ဒံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူတို့၏၊ ကောဗျာဓိတိကိစ္ဆာယ၊ အမျက်ဒေါသတည်းဟူသော
 အနာရောဂါကိုဆေးကုခြင်းငှါ၊ တိတိက္ခန္တံ၊ သည်းခံသော၊ ခမန္တံ၊ သည်း
 ခံသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊
 ဖြတ်သောအကျင့်တရား၏၊ အရိယာစာရဓမ္မေ၊ ဖြတ်သောအကျင့်တရား၌၊
 အကုလလာ၊ မလိမ္မာကုန်သော၊ တေဗာလာ၊ ထိုလူရိုက်တို့သည်၊ အယံ၊

ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဋ္ဌသု၊ သိမြင်တတ်သောပညာမရှိ၊ ယော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခောသန္တဿ၊ ဆဲရေးသောသူ
 အား၊ ပဟရန္တဿ၊ ပုတ်ခတ်သောသူအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကိုမျှ၊ နကရော
 တိတိ၊ မပြုဟူ၍၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်တတ်ကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့အောက်မေ့
 ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုလူမိုက်တို့၏၊ မညနံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တိကိန္တန္တာနန္တိ၊ တိကိန္တ
 န္တာနံဟူ၍လည်း၊ ပဉ္စန္တိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူကြကုန်သေး၏၊ တိကိန္တနသဘာ
 ဝံ၊ သည်းခံခြင်းသဘောရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ အက္ခော
 သဗြာဟ္မဏော၊ ဆဲရေးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သော
 စိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပသန္တိ၊ ပိတ္တော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြီးသောစိတ်နှလုံး
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်ကို၊ ခမာပေ
 တွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ တဿေဝ၊ ထိုမထေရ်၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုလေ၏၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဧဒန္တာ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊
 ဤရဟန်းအား၊ မေတ္တာဘာဝနာယုတ္တာ၊ မေတ္တာဘာဝနာနှင့် လျှောက်ပတ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍၊ ကောပေရိယုဋ္ဌာနာဒိသု၊ အမျက်ဒေါသထိုးကျင်သောအခါအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ပစ္စဝေက္ခနာဒိဝိစိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသော အစီအရင်ကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေတိအာဒိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ
 သစေတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေသစေဟူသည်ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တဿ၊ အားထုတ်သော၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိဉ္စိပုဂ္ဂလံ၊ တ
 ခုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ စိရပရိစယော၊ ရှည်မြင့်စွာ
 ဖြစ်ပွားသော၊ ကောဓော၊ အမျက်ဒေါသမာန်မာန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြား
 အံ့၊ တဿ၊ ထိုအမျက်ဒေါသမာန်မာန်ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဘတောဗလ္လကေန၊ နှစ်ဘက်အရိုးတတ်သော၊ က
 ကစေန၊ လွှဖြင့်၊ ဩစရကာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ စောရာရိုး
 သူတို့သည်၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ စေပိဥက္ကန္တေယျ၊ အကယ်
 ၍မူလည်း တိုက်ဖြတ်ကုန်ငြားအံ့၊ တတြာပိ၊ ထိုသို့တိုက်ဖြတ်သောသူ၌

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၁-ဗြဟ္မဒတ္တဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၂၅၅

လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မနံမနေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဒေါသေယျ၊ ဖြစ်
 ရှားရာ၏၊ တေန၊ ထိုသို့အမျက်တဘန်ပြန်၍ ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ မေမေ၊ ငါဘုရား၏၊ နဿာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုနားထောင်သည်
 မမည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော၊ ကကဗူပဓံ၊ လွှဲလျှင်ဥပမာရှိသော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာ
 ဝဇ္ဇေဟိ၊ ဆင်ခြင်လော၊ ဥပ္ပဇ္ဇေစေရသေတဏှာတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေစေရသေတဏှာ
 ဟူသည်ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တေ၊ သင်အား၊ မရရာဒိတေဒေ၊ သစ်မြည်
 ရှစ်သည်အပြားရှိသော၊ ရသေ၊ အရသ၌၊ တဏှာအဘိလာပေါ၊ တဏှာ
 ဖြင့်တပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုတပ်မက်သောတ
 ဏှာကို၊ ဝုပသဗ္ဗာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တံဓံသံ၊ သား၏အသားကို၊ ဇာ
 ယမ္ပတိကား၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ကန္တရနိတ္ထရဏတ္ထမေဝ၊ ခရီး
 ခဲမှလွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ခါဒိ'သု၊ စားကြကုန်၏၊ ရသတ
 ဏှာယစ၊ တပ်မက်မောသောတဏှာဖြင့်လည်း၊ နုခါဒိ'သုယထာ၊ မစား
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကုလပုတ္တော၊ ပိပဗ္ဗဇိတော၊ အမျိုးကောင်း
 သားဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဝိဏ္ဏုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်
 သုံးဆောင်၏၊ ဗါသုဝိဟာရာယစ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ သ
 ဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဓံသုပမေဝါဒံ၊ သား၏အသား
 ကိုစားရခြင်းနှင့်တူသောအဆုံးအမတော်ကို၊ သရေ၊ အောက်မေ့လေလော၊
 အနုဿရေ၊ အောက်မေ့လေလော၊ သစေဓာဝတိတေပိတ္တန္တိ၊ သစေဓာဝ
 တိတေပိတ္တံဟူသည်ကား၊ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊ မ
 နုဘိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေသု
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏသု၊ ကာမဂုဏ်တရားငါးပါးတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂ
 ဝသေန၊ အားကြီးသောဆန္ဒရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာမတဝါဒိသု၊ ကာမ
 တဝအစရှိကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘုံသီးပါးတို့၌၊ တဝပတ္တနာဝသေန၊ တဝကို
 တောင့်တသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သစေဓာဝတိ၊ အကယ်၍ပြေးသွားသည်
 ဖြစ်အံ့၊ သစေသရတိ၊ အကယ်၍အောက်မေ့သည်ဖြစ်အံ့၊ သစေဓဝတိ၊ အ
 ကယ်၍ပြန်သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်
 သော၊ ကိဋ္ဌာဒိ'ဝိယဒုပ္ပသုန္တိ၊ ကိဋ္ဌာဒိ'ဝိယဒုပ္ပသုဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းဖြင့်၊ ဓာဝိတံ၊ ပြေးသွားခြင်းငှါ၊ အဓေဇန္တော၊ မပေးဘဲ၊ ယထာနာမ၊ ဥပ
 မာဝဟ်အဘဟ်လိုနည်းဟူမူကား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကိဋ္ဌာဒိ'၊
 ကောက်ပင်စပါးပင်ကိုစားတတ်သော၊ သဿခါဇကံ၊ ကောက်ပင်စပါး

ပင်ကိုစားတတ်သော၊ နုပွသုံး၊ မကောင်းသောနွားကို၊ နုဋ္ဌဂေါဏံ၊ မကောင်းသောနွားကို၊ လောစက္ကနံ၊ ကြိုးလွန်ဖြင့်၊ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲချည်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္တတိယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သတိယောစက္ကနံ၊ သတိတည်းဟူသောကြိုးလွန်ဖြင့်၊ သမာဓိထမ္ဘေ၊ သမာဓိတည်းဟူသောတိုင်၌၊ ဗန္ဓိန္ဒြော၊ ဖွဲချည်သည်ဖြစ်၍၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဘိဗာမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်လော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသဝိဂမေန၊ ကိလေသာ ကင်းလွတ်ခြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်အတောက်ကင်းလွတ်ချောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ရမေဟိ၊ မွေ့လျော်လော၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ ပုထုဇ္ဇနောဝ၊ ပုထုဇ္ဇဉ်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တောသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကို၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ တေသံ၊ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊ အရိယဂုဏော၊ အရိယ၏၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ ခန္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ပန္နော၊ နောက်ကာလ၌၊ ဧတိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာယေဝဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၂-သီရိမဏ္ဍုလတ္ထေရဂါထာ၊

ဆန္ဒမတိဝဿတိတိအာဒိကာ။ ဆန္ဒမတိဝဿတိ၍သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သီရိမဏ္ဍုလတ္ထေရဿ၊ သီရိမဏ္ဍုလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤသီရိမဏ္ဍုလမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ခါနသီလစကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၍၊ ဣမထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပါ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၂-သီရိမဏ္ဍုလေကဝါယာ။ ၂၅၇

ဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါထမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သံသုမာရဂိ
 ရေး၊ သံသုမာရဂိရိ၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေး၊ ဗုဒ္ဓဘွားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊
 သီရိမဏ္ဍုလေကဝါယာ၊ သီရိမဏ္ဍုလဟူ၍အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆုံးခြောက်နှစ်မြောက်အရှုပပ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တေ
 သကလဝနေ၊ တေသကလသဘိလူးသည်စောင့်အပ်သောတော၌၊ တဂဝတိ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရန္တေ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်ရှိသော်၊
 သတ္တရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ လန္တုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 ဧကသ္မိံ၊ ဥပေါသယဒိဝသေ၊ တရသောဥပုသ်နေ၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသဠာ
 နေ၊ ပါတိမောက်ပြရာအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ နိဒါနုဒ္ဓေသဿ၊ နိဒါန်း
 ဥဒ္ဓေသန္တိ၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အာဝိကတာဟိဿပာသုဟောတိဘိ
 ပါဠိယာ၊ အာဝိကတာဟိဿပာသုဟောတိဟူသောပါဠိ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ ဥပစာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ အာပန္နံ၊ သင့်သော၊ အာ
 ပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို၊ အနာဝိကတာတာ၊ ထင်စွာမပြုမူ၍၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တေန၊ ဖျိုး
 လွှမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သို့၊
 အာပစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသီရိမဏ္ဍုလေကဝါယာ
 ဟာသု၊ ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ယထာ
 ဓမ္မံ၊ တရားအလျောက်၊ ပဋိကရောန္တဿပန၊ ကုစားသောရဟန်းအားကား၊
 ဟာသု၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ မနုဿိ
 ကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်
 သည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်သွယ်ရှိစွာ၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ အလွန်သန့်ရှင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 လန္တုပသဒေ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝေဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်နှစ်လုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဆန္နမတိဝဿတိ၊ ပ၊ နတေကာလောပမဇ္ဇိတုန္တိ၊ ဆန္နမတိ
 ဝဿတိ၊ ပ၊ နတေကာလောပမဇ္ဇိတုယူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊

၂၅၀ လေ့ကျင့်သောအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဆန္ဒ၊ သုစရိုက်အစရှိသည်ကို မဘောက်
 မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း မဖွင့်မလင်း ဖုံးလွှမ်းခြင်း ရှိသောသူကို၊ အတိဝဿတိ၊
 အာပတ်တည်းဟူသော ခန့်မှန်းကိလေသာတည်းဟူသော ခန့်မှန်းခြင်း စွတ်၏။
 ဝိဝဋ္ဌ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်ကို မဘောက် မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း ဖွင့်လှစ်
 မကြွင်း ဖုံးလွှမ်းခြင်း မရှိသောသူကို၊ နာတိဝဿတိ၊ အာပတ်တည်းဟူ
 သော ခန့်မှန်းကိလေသာတည်းဟူသော ခန့်မှန်းခြင်း မစွတ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 ဆန္ဒ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်ကို မဘောက် မပြန်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း
 မဖွင့်မကြွင်း ဖုံးလွှမ်းခြင်း ရှိသောသူကို၊ ဝိဝဇေယျ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော
 ကြောင့် ဖုံးလွှမ်းလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပြီးသော်လည်း ထိုဆန္ဒသို့ မလိုက်မူ၍
 ဖွင့်လှစ်ပယ်ခွာထင်စွာ ပြု၍ ကုစားရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကုစားခြင်းကြောင့်၊ တံ၊
 ထိုသူကို၊ နာတိဝဿတိ၊ အာပတ်ကိလေသာနှစ်ဖြာ ကင်းလွတ်ခန့်မှန်းမ
 စွတ်။ လောကော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကကို၊ မစ္စ၊ နာ၊ သေခြင်းသ
 ဘောတရားသည်၊ အတ္တာဟတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်၏။ လောကော၊
 သတ္တလောကအပေါင်းကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ ပရိ
 ဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ တဏှာသလ္လေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ငြောင်းတ
 သင်းဖြင့်၊ ဩဝိဇ္ဈော၊ နှလုံးအတွင်း၌ သက်ဝင်ခြင်းရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ ဣစ္ဆာဣစ္ဆာယ၊ အလိုဆန္ဒအဇ္ဈာသယဖြင့်၊ ဂူပါယိတော၊ ပူပန်စေ
 အပ်၏။ လောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ မစ္စ၊ နာ၊ သေခြင်းသဘောတရား
 ဖြင့်၊ အတ္တာဟတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်၏။ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းတည်းဟူ
 သောတရားဖြင့်လည်း ပရိက္ခိဇ္ဈော၊ ဖွဲ့နှောင်ရစ်ပတ်အပ်၏။ ကတ္တရော၊
 သတ်အပ်သော အဖြစ်ရှိသောသူကို၊ သတ္တဇ္ဈော၊ တုတ်လှန်ကန်စွဲသည်
 ဖြစ်၍၊ ဟညတိဝဟညတိဇ္ဈဝ၊ မင်းအာဏာဖြင့် သတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအ
 တူ၊ အတူတူတော၊ ထိန်းသိန်းစောင့်ရှောက်သော သူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဟညတိ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့် လွန်စွာ နှိပ်စက်၏။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊
 မီးပုံးကြီးတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တာဇ္ဈဝ၊ လာကုန်သကဲ့သို့၊ မစ္စ၊ နာ၊ သေခြင်းသ
 ဘောတရားသည်လည်း ကောင်း၊ ဗျာဓိ၊ နာခြင်းသဘောတရားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဇရာ၊ အိုခြင်းသဘောတရားသည်လည်း ကောင်း၊ တယော၊ သုံး
 ပါးကုန်သော မီးပုံးကြီးတို့သည်၊ အဘိဘဝန္တော၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို နှိပ်
 စက်ဖျက်ဆီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ အစ္စ၊ ဂ္ဂန္တိ၊ ထိုမီး
 ကြီးတို့ကို နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပလ္လာ
 ဟိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ၊ ဇဝေါ၊ လျှင်မြန်သော အဟုန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပ္ပေ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂-သီရိမဏ္ဍိယေဝရဂါထာ၊ ၂၅၆

နဝါ၊ အနည်းငယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အများဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အမေဃံ၊ အချည်နှိုးမဟုတ်သော၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ
၏၊ ယံယံရတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ညဉ့်ကို၊ ဝိဇဟတေ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ တံတေန၊
ထိုညဉ့်ဖြင့်၊ ဦးနှုတ်သော၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖိဝိတံ၊ နောက်သို့ဆုတ်
နစ်ခြင်းမရှိသည့်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ ဝိဇဟတေဝိဇဟ
တိ၊ စွန့်၏၊ စရတောဝါ၊ သွားထတ်သောသူ၏လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတောဝါ၊
ရပ်သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အာသနသယနဿဝါ၊ ထိုင်သောသူအိပ်
သောသူ၏လည်းကောင်း၊ စရိမာ၊ အဆုံးသတ်ဖိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္တံ၊
ညည့်သည်၊ ဥပေတိ၊ အသက်ကိုကုန်စေခြင်းသို့ရောက်စေ၏၊ တေတုပဉ္စံ၊
သင်အား၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နကာလော၊ အခါ
မဟုတ်၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဆန္တန္တိ၊ ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဆာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်း
အပ်သော မထင်ရှားသောဒုစရိုက်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
အဝိဝဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားမပြုအပ်သော၊ အပ္ပကာသိတံ၊ ထင်စွာမပြုအပ်သော၊ ဒုစ
ရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ အတိဝဿတိတိ၊ အတိဝဿတိဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိ
ဝဿဉ္ဇေဝ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသောမိန့်သည့် လည်းကောင်း၊
ကိလေသဝဿဉ္ဇေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိန့်သည့်လည်းကောင်း၊
အတိဝဿတိ၊ အလွန်ပိုမို၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့
ကို၊ ဆာဒနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်၊ အလန္တိဘာဝါဒိနာ၊ အလန္တိအဖြစ်အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ တာဒိယောစ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အလန္တိအဖြစ်ကိုလည်း၊
ဆာဒနေန၊ ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ တတော၊ ထိုသို့ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်၊ အညယာ
စ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဝုနဝါ၊ တစာန်လည်း၊ တထာ
ရုပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တတော၊ ရှေးသင့်
သောအာပတ်အောက်၊ ပါဝိဋ္ဌတရုံ၊ အလွန်ယုတ်မာသော၊ အာပတ္တိံ ဝါ၊
အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆာဒနံ၊
အမိုးသည်၊ ဝဿနဿ၊ ပိုမိုခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဝိဝဋ္ဌန္တိ၊ ဝိဝဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ပကာသိတံ၊ ပင်းလင်းအပြင်ထင်
စွာပြုအပ်သော၊ အပ္ပမုန္တန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဒုစရိုက်ကို၊ နာတိဝဿတိ
တိတ္ထေ၊ နာတိဝဿတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ နာတိတိ၊ နာတိဟူသော ဤသဒ္ဒါ
သည်၊ ဥပသက္ခမတ္တံ၊ ဥပသာရမျှသာတည်း၊ ဝဿတိစ္စေဝအတ္ထော၊ ဝဿ
တိသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုသာမှတ်အပ်၏ ဣတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဝဿနုဉ္စ၊ မပိုမို

ခြင်းကိုလည်း၊ ဂုတ္တပရိယာယောန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ စိတ္တသန္တာ
 နဿ၊ စိတ်အစဉ်ကို၊ ဝိသောမိတတ္တာ၊ ဆေးကြောသုတ်သင်ပြုပြင်အပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တမေ
 ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ကာရုဏာဘာဝေန၊ အကြောင်း၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ပစ္စာမသတိ၊ တဘန်သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဆန္ဒဿ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သော၊ ခုစွဲရိတဿ၊ ခုစွဲရိက်ကို၊ အာပတ္တိဝဿာဒိနံ၊ အာပတ်တည်းဟူ
 သောမိဗ်းကိလေသာ တည်းဟူသော မိဗ်းတို့၏၊ အတိဝဿနတော၊
 လွန်စွာရှာခြင်းကြောင့်၊ ဝိဝေသစ၊ ထင်ရှားစွာပြသော သူအားလည်း၊
 အဝဿနတော၊ အာပတ်ကိလေသာတို့၏မပိုစီ၊ ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဆန္ဒိဝိဝေရထာတိ၊ ဆန္ဒိဝိဝေရထဟူ
 သည်ကား၊ ဝုဗ္ဗန္တနဘာဝေန၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဆာဒနာဓိပ္ပာယေ၊ ဖုံး
 လွှမ်းလိုသောအလိုဆန္ဒအာသယသည်၊ ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ၊
 ထိုအာပတ်ကိလေသာကို၊ အနန္တဝတ္တေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိဝေရထ၊ ထင်
 စွာပြုရာ၏၊ အာဓိကရေယု၊ ထင်စွာပြုရာ၏၊ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအလျောက်၊
 ကရေယု၊ ထင်စွာပြုရာ၏၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ ဝိဝေရဏေန၊ ထင်စွာပြု
 သဖြင့်၊ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိတော်လာတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်သဖြင့်၊ တန္တိ၊ တံ
 ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ခုစွဲရိတံ၊ ခုစွဲရိက်သည်၊ နာတိဝဿ
 တိ၊ အာပတ်ကိလေသာနှစ်ဖြာသောမိဗ်းတို့ဖြင့်မပိုစီး၊ အာပတ္တိဝဿံစ၊
 အာပတ်သင့်ခြင်း တည်းဟူသော မိဗ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ
 ဝဿန္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိဗ်းသည်လည်းကောင်း၊ နဝဿတိ၊
 မပိုစီး၊ သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပတိဗ္ဗပေ
 တိ၊ တည်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သိဗံယေဝစ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊
 အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သောဓေတဗ္ဗာ၊ သုတ်သင်အပ်၏၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာ
 ဒတရားကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ အနက်၊ တဿ၊ ထိုအပ္ပမာ
 ဒတရား၏၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သံဝေဂဝတ္ထု၊ သံဝေဂဝတ္ထု
 ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်၊ မစ္စုန ဟ္တာဟတော၊ လောကောတိ
 အာဒိ၊ မစ္စုန ဟ္တာဟတောလောကော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဆိုတော်မူ၏ ။

၆-သတ္တနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၂-သီရိမဏ္ဍုလေဝရဂါယာ၊ ၂၆၆

တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာသံဃိ၊ မဇ္ဈနန္ဒာဟတောသောကောတိ၊ မဇ္ဈနန္ဒာဟ
 တောသောကောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံ
 သတ္တသောကော၊ ဤသတ္တသောကကို၊ စောရဇာတကေန၊ ခိုးယူသတ်
 ယောကျ်ားသည်၊ စောရော၊ ခိုးသူကို၊ အဘိဟတောပိယ၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး
 သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဝတ္ထုနိပါတိနာ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို ချသဖြင့်၊
 မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်၊ အဘိဟတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသေ
 ခြင်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ နမုစ္ဆတိ၊ မလွတ်လေသေး၊ ဇရာသပရိဝါရိ
 တောတိ၊ ဇရာသပရိဝါရိတောဟူသည်ကား၊ အယံသောကော၊ ဤသော
 ကကို၊ ဥပ္ပါဒတော၊ ဥပါဒ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ နောက်ကာလ၌၊ မရဏာ၊ သေသည်တိုင်
 အောင်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏၊ အဇ္ဈောတ္တုဇော၊
 လွှမ်းမိုးအပ်၏၊ ဇရာသဃာတပဋိမုက္ခော၊ အိုခြင်းတရားအပေါင်းဖြင့်စွပ်
 မိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဏှာသလ္လေနဩ
 တိတ္ထောတိ၊ တဏှာသလ္လေနဩတိတ္ထောဟူသည်ကား၊ သရိရာသ၊ ကိုယ်
 ၏၊ အန္တေ၊ အတွင်း၌၊ နိမုဂ္ဂေန၊ နစ်သော၊ ဝိသပိတချရပွဲနပ်ယ၊ အဆိပ်
 လူးသောခြားကဲ့သို့၊ ဥပါဒါနလက္ခဏေန၊ စွဲလမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊
 တဏှာသင်္ခါတေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဩ
 တိတ္ထော၊ စူးဝင်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဟဒယမ္ပန္နန္တရေ၊ နှလုံး၏ အတွင်း၌၊ ဩဂါ
 ဇ္ဈော၊ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ပိဋ္ဌဇနနတော
 စ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္တောတုဇ
 နတောစ၊ အတွင်း၌ထိုးကျင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုရုဒ္ဓါရဏ
 တောစ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သလ္လောတိ၊ သလ္လ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣန္ဒြာယဒုပါသိတောတိ၊ ဣန္ဒြာယဒုပါသိတော
 ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏာဘိပတ္တနလက္ခဏာယ၊ အာရုံကိုတောင့်တခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော၊ ဣန္ဒြာယ၊ အလိုရန်မက်ဖြင့်၊ သန္တာပိတော၊ ပူပန်ခြင်း
 သို့ရောက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံဝိသယံ၊
 ထိုအာရုံကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဒိန္ဒြိတံ၊
 အလိုရှိအပ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ လာန္တောဝါ၊ ရသော်၎င်း၊ တာယဇေ၊
 ထိုအလိုဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဒဟလက္ခဏာယ၊ အဖန်တလဲလဲပူပန်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိသော၊ ဣန္ဒြာယ၊ အလိုဖြင့်၊ သန္တုတ္တော၊ ပူပန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဇ္ဇာဟပ
 ဣတ္ထော၊ ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒါတိ၊ သဒါဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣဒဉ္စပဒံ၊ ဤသဒါဟူသောဝုန်ကိုကား၊

၂၆၂

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ပွဉ်အပ်၏၊ ပရိက္ခိတ္တော၊
 ဇရာယစာတိ၊ ပရိက္ခိတ္တောဇရာယစဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
 မစ္စုနာ၊ သေမင်းသည်၊ အတ္တဟတောယေဝ၊ နှိပ်စက်သည်သာလျှင်၊ န၊ မ
 ဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိ
 တ္တော၊ ခြံရံအပ်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရုဇ္ဈော၊ ပိတ်ပင်
 အပ်၏၊ ဇရာပါကာရပရိက္ခိတ္တော၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောတံတိုင်းဖြင့်ခြံရံ
 အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအိုခြင်းသဘောတရားကို၊ နသမတိက္ကမတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်
 ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟညတိနိစ္စမတာဏော
 တိ၊ ဟညတိနိစ္စမတာဏောဟူသည်ကား၊ အတာဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ
 သည်၊ အသရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါ
 စင်စစ်သိမ်း၊ ဇရာမရဏေတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသဘောတရားတို့ဖြင့်၊ ဟညတိ၊
 နှိပ်စက်အပ်၏၊ ပိဗာမိယတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်လို
 နည်းဟူမူကား၊ တက္ကရော၊ ပြုအပ်သောအပြစ်အနာစာရရှိသော၊ သတ္တ
 ဒဏ္ဍော၊ ခားသက်နက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့
 ရောက်သောသူကို၊ ဟညတိဝ၊ မင်းအာဏာဖြင့် သတ်သကဲ့သို့တည်း၊
 တက္ကရော၊ ပြုအပ်သောအပြစ်အနာစာရရှိသော၊ ကတပရာဇော၊ ပြုအပ်
 သောအပြစ်အနာစာရရှိသော၊ ဝဇ္ဈပ္ပတ္တော၊ သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သောသူကို၊ အတာဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာဏာ
 ယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ ဟညတိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အယံ
 လောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဇရာမရဏေတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသံတိ၊ ပြု၏၊
 အာဂစ္ဆန္တိက္ခန္ဓာဝါတိ၊ အာဂစ္ဆန္တိက္ခန္ဓာဝဟူသည်ကား၊ မဟာဝနေ၊
 တောကြီးကို၊ ဗုဒ္ဓမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောကြီးကို၊
 အဘိဘဝန္တော၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ဘိစီးကုန်သော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာပိယ၊ မီးပုံကြီး
 တို့ကဲ့သို့၊ မစ္စု၊ သေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊ အနာလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊
 အိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဗဟုနဋ္ဌေန၊ အစဉ်လျှောက်၍လောင်ထတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ ဤမီးပုံကြီးတို့
 သည်၊ ဣမံသတ္တလောကံ၊ ဤသတ္တလောကကို၊ အဘိဘဝန္တော၊ နှိပ်စက်
 ကုန်လျက်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ ပမ္ပိ
 ဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ အဘိဘဝ
 တုံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဗလံ၊ အစွမ်းသည်၊ ဥဿဟော၊ အစွမ်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၂-သီရိမဏ္ဍိယေဝရဂါထာ။ ၂၆၃

ဣမသင်္ခလောကဿ၊ ဤလောကအား၊ ပလ္လာယိတံ၊ ပြေးခြင်းငှါ၊ ဇဝေါ၊
 လျှင်မြန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇဝန္တေသု၊ လျှင်ခြင်းတို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္တရန္တေ
 သု၊ ဘိစိးကုန်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထကေန၊ အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်း
 အခြားဖြင့်၊ အဘိဘဇန္တေ၊ နှိပ်စက်ရာအရပ်ကို၊ ဝိဗ္ဗိဒသောတွာ၊ နောက်မှ
 အထုအကိုင်ပြု၍၊ တုတော၊ ထိုနှိပ်စက်ရာအရပ်မှ၊ ပလ္လာယိတုမ္ပိ၊ ပြေးခြင်း
 ငှါလည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမသင်္ခလောကဿ၊ ဤလူအပေါင်းအား၊ ဇဘိဇဇဝေါ၊
 မြင်းခေါင်း၏လျှင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မာယာဒိဟိ၊ မျက်လှည့်သမားအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အပ္ပဗ္ဗိကာရော၊ မကုစားနိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဝိဓေသုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဗသဝတိ၊ အားကြီးသော၊ ပစ္စာမိတ္တေ၊
 ရန်သူသည်၊ ပစ္စ၊ ပဋိတေ၊ အမြဲပြင်ပြင်ဆင်လေသည်ရှိသော်၊ ကိကာတဗ္ဗံ၊
 အသို့ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ အမောဗံ၊ ချည်းနှီးဖြင့်သုံးမ
 ဖြိုးသော၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏၊ အပ္ပေန၊ နွားနို့ညှစ်သန်းတခါ
 ပန်းမျှသောကာလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အလုံးစုံသောနေ့ညဉ့်
 ပတ်လုံးဖြင့်ဝိပဿနာကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေန၊
 အယုတ်ကြဉ်ပစ် နွားနို့ညှစ်သန်း တခါပန်းမျှသော အပိုင်းအခြားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဝလ္လာဟနမတ္တံပိကာလံ၊
 နွားနို့ညှစ်သန်း တခါပန်းမျှသောကာလပတ်လုံး၊ ဝဝတ္ထိတေန၊ ပိုင်းခြား
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အလုံးစုံသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း၊
 သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပဝတ္ထိတေန၊ ဖြစ်
 စေအပ်သော၊ ဝိပဿနာမနသိကာရေန၊ ဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အမောဗံ၊ ချည်းနှီးဖြင့်သုံးမမြှိုသော၊ အဝဗ္ဗံ၊ မမြှိုသော၊
 ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ယံယံရတ္ထိံ၊ အ
 ကြင်အကြင်ညဉ့်ကို၊ ဝိဇဟတိဇဟတိ၊ ကုန်စေ၏၊ တံတေန၊ ထိုညဉ့်ဖြင့်၊
 ဦနန္တဿ၊ ယုတ်သော၊ ဝုဂ္ဂိလ်အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဝိဇဟတေဝိဇဟ
 တိ၊ ကုန်စေသည်မည်၏၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ယံယံရတ္ထိံ၊
 အကြင်အကြင်ညဉ့်ကို၊ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ခေပေတိ၊
 ကုန်စေ၏၊ တံတေန၊ ထိုညဉ့်ဖြင့်၊ ဦနံ၊ ယုတ်သော၊ တေန၊ ထိုညဉ့်ဖြင့်၊
 ဦနန္တဿ၊ ယုတ်သော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ခေပေတိ
 ကုန်စေ၏၊ တေန၊ ထိုယံယံဝိဇဟတေအစရှိသောစကားဖြင့်၊ ရတ္ထိက္ခယော
 နာမ၊ ညဉ့်ကုန်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဇိဝိတက္ခယောဝံ၊ ဇိဝိတံမြေ့ကုန်သည်

၂၆၄ ထေရ်ဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အာဟာရံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေ
 ၏၊ အနိဝတ္တနတော၊ ဆုတ်နစ်တဖန် ပြန်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ယမေ
 ကရတ္တိံ၊ ပဌမံ၊ ဂစ္ဆေ၊ ဝသတိ၊ မာဏဝေါ၊ အတ္တုဗ္ဗိတော၊ ဝသောယာတိ၊ သ
 ဂန္တိ၊ နာတိ၊ ဝတ္တတိ၊ တိ၊ ယမေကရတ္တိံ၊ ပဌမံ၊ ဂစ္ဆေ၊ ဝသတိ၊ မာဏဝေါ၊ အတ္တု
 ဗ္ဗိတော၊ ဝသောယာတိ၊ သဂန္တိ၊ နာတိ၊ ဝတ္တတိ၊ ဟူ၍၊ အာဟာရံ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
 မာဏဝေါ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဂစ္ဆေ၊ အမိဝမ်းတိုက်၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယမေ
 ကရတ္တိံ၊ အကြင်တရသောညဉ့်၌၊ ဝသတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏၊ သသော၊ ထို
 သူသည်၊ အတ္တုဗ္ဗိတော၊ ရှေ့သို့တက်၍သာလျှင်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ ဂန္တေ၊
 သွားသော၊ သသော၊ ထိုသူသည်၊ နနိဝတ္တတိ၊ နောက်သို့တဖန်မဆုတ်ပြန်၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ရတ္တိဝသေနေဝ၊ ညဉ့်၏အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊
 န၊ ကုန်သည်မဟုတ်သေး၊ အသခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣရိယာပထဝသေ
 နာပိ၊ ဣရိယာပုထ်၏ အတွင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဇိဝိတက္ခယော၊ အသက်ဇိဝိ
 တိန္ဒြေ၏ကုန်ခြင်းကို၊ ဥပဓာရေတဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်ဆောင်အပ်လေ့ကျက်အပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရေတောတိ၊ အာဒိ၊
 ပရေတောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာရံ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရေတောတိ၊ ပရေတောဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွား
 သောသူအား၊ တိဗ္ဗတောတိ၊ တိဗ္ဗတောဟူသည်ကား၊ တိဗ္ဗံ၊ ရပ်သည်ကို၊
 ကရောန္တဿ၊ ပြသောသူအား၊ အာသနသယနသယဝါတိ၊ အာသနသယ
 နသယဝါဟူသည်ကား၊ အာသနသယဝါ၊ နေထိုင်သောသူအားလည်းကောင်း၊
 နိဝိန္နသယဝါ၊ ထိုင်သောသူအားလည်းကောင်း၊ သယနသယဝါ၊ အိပ်သောသူ
 အားလည်းကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တသယဝါ၊ အိပ်သောသူအား လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသနန္တိ၊ အာသနံဟူ၍လည်း၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထ၊ ထိုသို့ရွတ်ဆိုရာ၌၊ သာမိ၊ အတ္ထေ၊ သာမိ၊ အနက်၌၊
 ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥပေတိ၊ စရိမာရတ္တိ
 တိ၊ ဥပေတိ၊ စရိမာရတ္တိံ ဟူသည်ကား၊ စရိမကမိတ္တသဟိတာ၊ အဆုံးစိတ်
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
 ဧတ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ရတ္တိဂဟဏံ၊ ရတ္တိသဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ ဒေသနာ
 သိသမတ္တံ၊ ဒေသနာတော်ကိုအရင်းပြုကာမျှသာတည်း၊ ဂမနာဒိသု၊ သွား
 ခြင်းအစရှိသောဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခု
 သော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်နှင့်၊ သမာပိတုတဿ၊ ပြည့်စုံသော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၂-သီရိမဏ္ဍုလတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၅

ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စရိမကာလော၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊ မရဏကာလော
 လောဝ၊ သေသည်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ အသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏၊
 တေစန္ဒရိယပထက္ခကာ၊ ထိုဣရိယာပုထ်ခဏတို့သည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
 ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တသ္မာ
 ထို့ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ န
 ကာလော၊ အခါမဟုတ်၊ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ပမာဒံ၊
 မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နကာလော၊ အခါမဟုတ်၊
 ကပ္ပာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမသ္မိံ နာမကာလေ၊ ဤမည်သော
 ကာလ၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဒိတတ္တာ၊
 မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနိမိတ္တမနညာ
 တံ၊ မစွာနံဣဒဇိဝိတံ၊ ကသိရဉ္စပရိတ္တဉ္စ၊ တဉ္စဒုက္ခေနသံယုတန္တိ၊ အနိမိတ္တ
 မနညာတံ၊ မစွာနံဣဒဇိဝိတံ၊ ကသိရဉ္စပရိတ္တဉ္စ၊ တဉ္စဒုက္ခေနသံယုတံဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ မစွာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်တို့ရှည်နေရမည်ကို၊ အနိမိတ္တံ၊ သညာမမှတ်မရအပ်၊
 အနညာတံ၊ ဝိုင်းခြားဆုံးရပ်မသိအပ်၊ တံ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ ကသိရဉ္စ
 ပြုလည်းပြုငြင်စွာ၏၊ ပရိတ္တဉ္စ၊ နည်းလည်းနည်းလွှဲစွာ၏၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲ
 ပင်ပန်းခြင်းနှင့်၊ သံယုတဉ္စ၊ ယှဉ်လည်းယှဉ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုကို၊ ဩဝေတိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့
 မလျော့သဖြင့်၊ ဝိသုဘိက္ခာသု၊ သုးပါးသောဝိက္ခာတို့၌၊ အနုယောဂေါ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သီရိမဏ္ဍုလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သီရိမဏ္ဍုလတ္ထေရ၏
 ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၃-သဗ္ဗကာမတ္ထေရဂါထာ၊

ဧ နိပါဒကောတိအာဒိကာ၊ နိပါဒကောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗကာမတ္ထေရဿ၊
 သဗ္ဗကာလ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤသဗ္ဗကာမ
 မထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗု
 ဒံ၊ တေးရန်ကို၊ ငေါ၊ ခေတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍၊ ပနိပါကတိကံ၊ ပြကထေ

အတိုင်း၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ ဧကံထေရံ၊ မထေရ်တပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧကဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ တစ်ဆူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ တေးရန်ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ပဋိပါကတိကံ၊ ပြကတော့အတိုင်း၊ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒနုရူပါနိ၊ ထိုဆုတောင်းအားလျော်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရိနိဗ္ဗုတဇေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူစင်ပင်လျှင်၊ ဝေဿာလိယံ၊ ဝေဿာလီပြည်၌၊ ခတ္တိယကုလေ၊ မင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာမောတိလဒ္ဓနာမော၊ သဗ္ဗကာမဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဒါရပရိဂ္ဂဟံ၊ မယားကိုသိမ်းပိုက်ခြင်းကို၊ ကာရိတောဝ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိဿရဏဏ္ဍာသယတာ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌ကဲလွန်သးကြူးထူးသောအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်းလူ၏ဘောင်ကို၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ဆုံလမယုတ် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဥပဏ္ဍာယံဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေဿာလိံ၊ ဝေဿာလီပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိဗာရံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ အဂမာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွေမျိုးရှိရာမိဘရွာ၌၊ နံ၊ ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်ကို၊ ဂုရုဏာဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်၊ ပတိဝိယောဂဒုက္ခိတာ၊ လင်နှင့်ကွေကွင်းခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကံဿ၊ ကျုံသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာ၊ အဆင်းမလှသည်ဖြစ်၍၊ အနုလင်္ကာတာ၊ မဆင်သောတန်ဆာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိလိတ္ထဝတ္ထဝသနာ၊ ညစ်နွမ်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ရောဓမာနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ဧကမန္တော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမတ်၌၊ အဗ္ဗာသိ၊ တည်နေ၏၊ တံ၊ ထိုမိန်းမဟောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကရုဏာပူရံ၊ ကရုဏာဖြင့်ပြည့်သော၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဥပဗ္ဗာယတော၊ ဖြစ်စေသော၊ ထေရုဿံ၊ သဗ္ဗကာမ

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၃-သဗ္ဗကာမထွေရဂါထာ၊ ၂၆၇

မထေရ်အား၊ အနုဘူထာရဗ္ဗဒန၊ အစဉ်ရှေးဦးကခံစားထူးသော အာရုံ၌၊
အလောပိသောမနသိကာရဝသေန၊ မသင့်မတင့်သည်ကိုနုလုံးသွင်းသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဘာသာအသောတလျှင်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်သည်၊ တေန၊ ထိုကိ
လေသာဖြစ်သောအခါ၌၊ ကသာသိတာဠိတော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
သော၊ အာဇာနိဒံယာဝိယ၊ အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့၊ သံဇာတသံဇေဝဂေါ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏပင်
လျှင်၊ သုဿနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘအာရုံ
ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်း၌၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓဈာနံ၊ ရအပ်သောဈာန်
ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့
နောင်မှအသား၊ ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်၏၊ သာသုရော၊ ယောက်မသည်၊
အလင်္ကာတပဗ္ဗိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ရှက်သော၊ စိတရံ၊ သမီးကို၊
အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်နံ၊ ထို
သဗ္ဗကာမမထေရ်ကို၊ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတုကာမော၊ လူထွက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ထေရော၊ သဗ္ဗကာမမထေရ်
သည်၊ တဿ၊ ထိုယောက္ခမ၏၊ အဓိပ္ပာယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိရတ္တဘာဝံစ၊ တပ်ခြင်းကင်းကွာမရှိရာ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္တစ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်
အာရုံတရားတို့၌လည်းကောင်း၊ အနုပလိတ္တတံ၊ မကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ ဗွိပါဒကောအယံအသုဝိ(ပ)
ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ဗွိပါဒကောအယံအသုဝိ(ပ) ပတ္တောမေ
အာသဝက္ခယောဟူ၍၊ ဣမာဂါယ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
တော်မူ၏၊ ။ ဗွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်၊
အသုဝိ၊ မစင်ကြယ်ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းတောအနံကို၊ ပရိဟ
ရတိ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုပြင်ထား၎င်းရှက်ဆောင်၏၊ နာနာကုဏပပရိ
ပူရော၊ အထူးထူးသောအကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ကတောတတော၊ ထို
ထိုအရပ်မှ၊ ဝိသဝန္တော၊ ပန်းနံ၊ သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်စက်ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်
ကိုပယ်ဖျောက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါသုံ့ လပြုပါကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပါးသောခွါ
ရတို့မှတံတွေးနှုပ်ကျင်ငယ်အစရှိသောအရပွေးတွင်းတို့မှချွေးအရတို့ဖြင့်
ပိုစီးသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ သည်မိုး ရှက်ဆောင်၏၊ ။ နိဝိနံ၊ မိုး

အောင်း၍ နိဿယ၊ မိဂံ။ သမင်ကို၊ ကုမ္ပေ န၊ စဉ်းလဲသောထိုက်ကွန်အစရှိ
သည့်ဖြင့်၊ နေသာဒေါ၊ မုဆိုးသည်၊ ဗာဓတိ ဝဗာဓတိ ဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဗလိသေန၊ ငါးမျှားချပ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗုဇံ၊ ငါးကို၊ ဗာဓိသိကော၊
ငါးမျှားသောသူသည်၊ ဗာဓတိ ဝဗာဓတိ ဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝုဗ္ဗန္တံ၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်ကို၊ ဗာဓယန္တိ၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး
တတ်ကုန်၏။ မနောရမ္မာ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါ၊
ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ၊
ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေ ဝဉ္စကာမဂုဏာ၊ ထို
ကာမဂုဏ်တရားငါးပါးတို့သည်၊ ဣတ္ထိရူပတ္ထိ၊ မိန်းမ၏ကိုယ်၌၊ နိဿရေ၊
ထင်ကုန်၏၊ ယေဝုဗ္ဗန္တနာ၊ အကြင်ဝုဗ္ဗဇဉ်ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရတ္တစိတ္တာ၊
တစ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတာ၊ ထိုမိန်းမတို့သို့၊ ဥပသေဝန္တိ၊
မှီဝဲကုန်၏၊ စောရံ၊ ငရဲအစရှိ သည်တို့ဖြင့် ကြောက်မက် ဖွတ်ရှိသော၊
ကဋထိ၊ သင်းချိုင်းကို၊ ဝဇေန္တိ၊ တိုးပွားစေကုန်၏၊ ဝုနန္တံ၊ တဘန်
သဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေဖြစ်ရခြင်းကို၊ အာစိနန္တိ၊ ဆည်းပူးကုန်၏၊ ယေဝစ၊
အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သပ္ပဿ၊ ရွှေ၏၊ သိရောဗ္ဗီးခေါင်းကို၊ ပါဒါပါဒေ
န၊ ခြေဖြင့်၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ ဝပရိဝဇ္ဇေတိ ဣဝ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဧတာ၊ ထို
မိန်းမတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ဣမံဝိသတ္တိကံ၊ ဤတဏှာကို၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သ
မတိဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာလွန်၍ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားငါး
ပါးတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နိဿာ၊ မြင်၍၊ နိက္ခမံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်
မြောက်ခြင်းကို၊ ဓေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊
သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ နိဿရော၊ ထွက်မြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသဝက္ခယော၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေပြီ၊
တတ္ထ၊ ထိုဝါတာတို့တွင်၊ နိပါဒကောတိ၊ နိပါဒကောဟူသည်ကား၊ အနိပါဒ
ကောဝိ၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယာ၊
ကိုယ်တို့သည်၊ အသုစိယေဝ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ယဒိဝိ၊ အ
ကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ အဓိကာရဝ
သေနဝိ၊ အလွန်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေနဝိ၊
အမြတ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကားယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ အသုစိဘူ

၆-သတ္တနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၂၂၃-သဒ္ဓကမတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၆

တာဝိမစင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ လော
 ကဗ္ဗိယာဒိဟိ၊ ဆားအချဉ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်
 ၍၊ မနံသာနံ၊ လူတို့၏၊ ဘောဇနော၊ အစားအစာ၌လည်း၊ ဥပနိယန္တိ၊
 ဆောင်ကုန်၏၊ မနုဿကာယော၊ လူ၏ကိုယ်ကို၊ နပန၊ မဆောင်အပ်သည်
 သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အသုစိတရတာဝံ၊ လွန်စွာစက်ဆုပ်ဖွယ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တဿ၊ ထိုအဘဒါယကာကြီးအား၊ ဒဿန္တော၊ ပြု
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗွိပါဒကောတိအာဒိ၊ ဗွိပါဒကောအစရှိသောဂါထာ
 ကိုးအာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်လာသော၊ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမအဆင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အသုစိတိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ အသုစိဇေ၊ မစင်
 ကြယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုမျှ၊ သုစိ၊
 စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ န၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိဟရတိတိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိဟရတိဟူသည်
 ကား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သျက်၊ ယုဗ္ဗဂန္ဓာ
 ဒိဟိ၊ ပန်းအနံ့၊ အရိုးအထုံအမှုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ပရိ
 ဟရိယတိ၊ ရှက်ဆောင်အပ်၏၊ နာနာကုဏပပရိပူရောတိ၊ နာနာကုဏပပရိ
 ပူရောဟူသည်ကား၊ ကေသာဒိအနေကပူကာရကုဏပတရိတော၊ ဆံအစ
 ရှိသောအထူးထူးအပြားပြားသောဝိုးတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသဝန္တော
 တတောတတောတိ၊ ဝိသဝန္တောတတောတတောဟူသည်ကား၊ ယုဗ္ဗဂန္ဓာ
 ဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံဇေဂုစ္ဆာဘာဝံ၊ အကြင်စက်ဆုပ်ဘွယ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေဝံ၊ ဗျံးလွှမ်းအံ့သောဌ၊ ဝါယမန္တနုမ္ဘိလုံး
 လပြသောသူတို့၏လည်း၊ တံဝါယာမံ၊ ထိုလုံးလကို၊ နိပ္ပလံကတွာ၊ အကျိုးမ
 ရှိသည်ကိုပြု၍၊ နဝဟိန္ဒါရေတိ၊ ကိုးပါသောခွါရတို့မှ၊ ခေဋ္ဌသိဗာဏိကာဒိနိ
 တံတွေးနှင်အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ လောမကူပေဟိ၊ မွေးတွင်း
 တခုတခုတို့မှ၊ သေဒဇ္ဈိကဉ္စ၊ မွေးအညစ်အကြေးသည် လည်းကောင်း၊
 ဝိသဝန္တောယေဝ၊ ယိုစီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိဟရတိ၊ သွားလေရာရာ
 ရှက်ဆောင်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ ရှေ့ပုန်နောက်ပုန်တို့၏စပ်
 ခြင်းတည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇေဂုစ္ဆာဝိစ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ မိဂါဒိကော၊ သမင်အစရှိသော သတ္တဝါတို့
 ကိုးကုဋ္ဌာဒိဟိဝိယ၊ ဧဋ္ဌလံသောကျော့တွင်းပိုက်ကွန်တို့ဖြင့် ဖြည့်ပတ်သ
 ကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရူပါဒိဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုပုဏ္ဏနေး

အလွန်ရိက်သော ဂုဏ်ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတိယေဝ၊ ဗုညံပဟံဖြား
ယောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မိဂန္တိ အာဒိ၊ မိဂ်ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊
အာဟ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိဂ်နိဇ္ဈိနကုဋေနာတိ၊
မိဂ်နိဇ္ဈိနကုဋေနဟူသည်ကား။ ကုဋေန၊ စဉ်းလဲသော၊ ပါသဝီကုဋေနာ၊
ကျော့ကွင်းပိုက် အစရှိသည်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈိနံ၊ ဖုံးကွယ်သည်ကို၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံး
ကွယ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေသာဒေါ၊ မူဆိုးသည်၊ မိဂ်ဝိယ၊ သားသမင်
ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝက္ခမာနော၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ ဣဝ
သဒ္ဓေါ၊ ဣဝသဒ္ဓါကို၊ ဣဝာပိ၊ ဤပုဒ်၌လည်း၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေ
တဗ္ဗော၊ ယဉ်အပ်၏။ ဗာလိသေနေဝအဗ္ဗုဇန္တိ၊ ဗာလိသေနေဝအဗ္ဗုဇံဟူ
သည်ကား၊ အာမိသဗန္ဓန၊ စားဘွယ်ဖြစ်သောအာမိသကိုဖွဲ့ချည်သဖြင့်၊
ဗာလိသိကော၊ ငါးမျှားသောသူသည်။ အဗ္ဗုဇံ၊ ငါးကို၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ဗာလိ
သေနဝိယ၊ ငါးမျှားချုပ်ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဝါနရံဝိယလေပေနာတိ၊ ဝါနရံ
ဝိယလေပေနာဟူသည်ကား၊ ရုက္ခသိလေသာဒိပက္ခိတ္တေန၊ သစ်စေးအစရှိ
သည်တို့ဖြင့် ထည့်အပ်သော၊ မက္ကဋ္ဌာဝလေပေန၊ မျောက်စည်းနှံဖြင့်၊ မိဂ
လုဒ္ဓေါ၊ သားမူဆိုးသည်၊ မက္ကဋ္ဌံဝိယ၊ မျောက်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ အန္တပု
တုဇ္ဇနံ၊ အလွန်ရိက်သောသုဗျဇဉ်အပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေန္တော၊ ဗုညံပဟံ
လျက်၊ ဗာဇေန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ကောဟိပန၊ အဘယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဗာဇေန္တိ
နှိပ်စက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ရူပသဒ္ဓါဒိအာဒိ၊ ရူပ
သဒ္ဓါဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟံ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ ရူပါဒယော၊
ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမကောဋ္ဌာသာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားအ
စုတို့သည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိသဘာဝဝတ္ထုသန္တိသိတာ၊
ဝိသဘာဝဝတ္ထု၏ရှိရာဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပလ္လာသုပနိဿယေန၊ စိတ်ဘောက်
ပြန်ခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ အယောနိသောမနသိကာ
ရေန၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊
အန္တပုတုဇ္ဇနာနံ၊ အလွန်ရိက်သောသုဗျဇဉ်တို့၏၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ ရမေန္တော၊
မွေ့လျော်စေလျက်၊ ကိလေသ ဝတ္ထုတယ၊ ကိလေသာပွားခြင်း၏ အ
ကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနတ္တာဝဘာတာဝတော၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်
ဖြာသောအကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသုဗျ
ဇဉ်တို့ကို၊ ဗာဇေန္တိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ရူပ
သဒ္ဓါ၊ ပ။ ဣတ္ထိရူပသိဒ္ဓိဒိဿရေတိ၊ ရူပသဒ္ဓါ၊ ပ။ ဣတ္ထိရူပသိဒ္ဓိဒိဿရေဟူ၍၊

၆၂၁ ဂုတ္တံ၊ ခရိုတော်မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ခရိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဣတ္ထိဂဟဏံ၊
 ဣတ္ထိသဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ အဓိကာရဝသေန၊ အလွန်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊
 ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထို့၊
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ယေတောဥပသေဝန္တိတိအာဒိ၊ ယေတောဥပသေဝန္တိ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ခရိုတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယေသုတုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ရတ္တစိတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂါတိဘူတစိတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
 ဥပဘောဂဝတ္ထု၊ သညာယ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူသောဝတ္ထု၊ အမှတ်သညာ
 ဖြင့်၊ ဥပသေဝန္တိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝဇေန္တိကဋ္ဌသိဗောရန္တိ၊
 ဝဇေန္တိကဋ္ဌသိဗောရံဟူသည်ကား၊ တေဇာဒိအာဒိဟိစ၊ မီးအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိရယာဒိဟိစ၊ ရေအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဗောဓံ၊ ကြောက်မက်သွပ်ရှိသော၊ ဘယာနက်၊ ကြောက်မက်သွပ်ရှိ
 သော၊ အန္တဗာလေဟိ၊ အလွန်မိုက်သောသူတို့သည်၊ အသိရမိတဗ္ဗတော၊
 အလွန်မွေ့လျော်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဋ္ဌသိသင်္ခါတံ၊ ကဋ္ဌသိဟူ
 ခရိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဇရာမရဏာဒိ
 နာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝဇေန္တိ၊ ပွားစေတတ်ကုန်၏၊ တေန၊
 ထို့ကြောင့်၊ အာစိနန္တိပုနုပ္ပန္တိ၊ အာစိနန္တိပုနုပ္ပန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ခရို
 တော်မူ၏၊ ယောစေတတိ၊ ယောစေတာဟူသည်ကား၊ ယောပနပုဂ္ဂ
 လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ တတ္ထ၊
 ထိုမိန်းမတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ဝိက္ခမ္ဘနေနဝါ၊ ခွါသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမုန္တိန္ဒနေနဝါ၊ ဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါ
 ခေန၊ ခြေဖြင့်၊ သပ္ပဿ၊ ဖြေ၏၊ သိရံဝိယ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်
 ရှောင်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရံသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊
 ဝိသန္တိတွာ၊ ပုခိုစီး၍၊ ဗ္ဗိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကော၊
 လောက၌၊ ဝိသတ္တိကာသင်္ခါတံ၊ ဝိသတ္တိကဟူခရိုအပ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာ
 ကို၊ သတော၊ သတိသမ္ပဇ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမတိဝတ္တတိ၊ ကောင်း
 စွာလွန်၍ဖြစ်၏၊ ကာမေသ္မာဒိနဝံဒိသ္မာတိ၊ ကာမေသ္မာဒိနဝံဒိသ္မာဟူသည်
 ကား၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တရားငါးပါးတို့သည်၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာ၊ အမှိုး
 လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာ
 သာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊

ဝတ္ထုကာမေသုစ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊
 ကိလေသကာမေသုစ၊ လောဘအစရှိသော ကိလေသကာမတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ ယျာဓေသကိလေသတို့ဖြင့်ဖြိုခွင်းသော
 အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နိက္ခမံဒဗ္ဗုကာမတော
 တိ၊ နိက္ခမံဒဗ္ဗုကာမတောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အပြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ဒဗ္ဗု၊ မြင်၍၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိစ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်
 တို့မှလည်းကောင်း၊ တေဘူမကဓမ္မေဟိစ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကဋ်ဖြစ်
 သောကာမဂုဏ်တို့မှ လည်းကောင်း၊ နိဿဇ္ဈော၊ ထွက်မြောက်၏၊ ဝိသံ
 ယုတ္တော၊ ကင်း၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူမကာ၊
 တံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ကာမနိယဇ္ဈေန၊ အလိုရှိ
 အပ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသို့
 သုံးပါး၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့နှင့်လည်း၊ အယံထေရော၊ ဤသဗ္ဗကာမ
 ထေရ်သည်၊ ဝိသိယုတ္တော၊ မယှဉ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ပတ္တောမေအာသ
 ဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ထေရော၊ သဗ္ဗကာမထေရ်သည်၊ ပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြော၍၊ သဂါထာယ၊ ခြောက်ခုမြောက်
 သောဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ယုကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တံ၊
 ထိုဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်၊ အယံ၊ ဤရ
 ဟန်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနုပလိတ္တော၊
 မလိမ်းကြီး၊ ဣမံ၊ ဤသဗ္ဗကာမထေရ်ကို၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပကာ
 ရေတုံ၊ နောက်သို့တဘန်းဆုတ်ပြန်သက်ဆင်းထွက်စေခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊
 မတတ်နိုင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ယထာဂတမဂ္ဂေနော၊ လာမြဲတိုင်း
 သောစရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတော၊ ပြန်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားအဓိပ္ပါယ်တည်း။
 ထေရောပိ၊ သဗ္ဗကာမ ထေရ်သည်လည်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ တရား
 သည်၊ ဝဿသတပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍အနှစ်တရာရှိလတ်သော်၊ ဥပ
 သမ္ပဒတော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကော၊ အဝါတရာနှစ်
 ဆယ်ရှိပြီးသော၊ ပထဗျာထရော၊ ပထဗျာမထေရ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝ
 သာလိကေဟိ၊ ဧဝသာလိပြည်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိဗုတ္တေဟိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း
 သားရဟန်းများတို့သည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သာသနဿ၊ သာ
 သနာတော်၏၊ အဗ္ဗုဓံ၊ ဘေးရန်ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ဒုတိယံ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၄-သဗ္ဗကာမဗ္ဗေရဂါယာ၊ ၂၃၄

နစ်ချမြောက်သော၊ ဓမ္မသင်္ကတိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ကါယနာတင်
ခြင်းကို၊ သင်္ကါယိတွာ၊ သင်္ကါယနာတင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊
ဓမ္မာသောကကာလေ၊ ဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်ပွား
လတ္တံ့သော၊ အဗ္ဗုဇံ၊ ဘေးရန်ကို၊ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်ပြုပြင်စေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿမဟာဗြဟ္မာနံ၊ တိဿမဟာဗြဟ္မာကြီးကို၊ အာဏာပေ
တွာ၊ စေခဲ့၍၊ အနုပါမိသေသာယာ၊ ကမ္မဇရုဏ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခေတု
ယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော်မူ၏၊ သဗ္ဗကာ
မဗ္ဗေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗကာမမထေရ်၏ဂါယာအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဆက္ကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဆက္ကနိပါတ်အဖွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဓရသမုဒ္ဒဗ္ဗေရဂါယာ၊

သတ္တကနိပါတေ၊ သတ္တကနိပါတ်၌၊ အလင်္ကတာတိအာဒိကာ၊ အလင်္က
တာဤသို့အစရှိသောဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ သုန္ဓရသမုဒ္ဒဗ္ဗေရဿ၊ သုန္ဓရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါ
ယာတို့ဟည်း၊ အယဓိ၊ ဤသုန္ဓရသမုဒ္ဒမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊
ရှေးရှေးသော ထုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့
ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဓာ
ဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာထုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ
ဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရဿ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်မထင်ရှား
သော၊ မဟာဝိတဝဿ၊ များသောဥစ္စာရှင်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိနော၊ သူဌေး၏၊
ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သား
အား၊ သမုဒ္ဒေါကိနာမံ၊ သမုဒ္ဒဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
ဆက်၍၊ အထူးတက်ဆိုးဦးအုံးရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်းရူပကာယ၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်၊ သုန္ဓရသမုဒ္ဒေါတိ၊ သုန္ဓရသမုဒ္ဒဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊
သော၊ ထိုသုန္ဓရသမုဒ္ဒသည်၊ ပဌမဝေယ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဗြိတော၊ တည်
လျက်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ရာဇဂဟပဝေသနော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
သို့ဝင်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ထုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မျှော်မြင်ရ၍၊ ပရိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဿ

ရတနာသယတဝသ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ လန္တူပ
သမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သော ပစ္စည်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဒိဏ္ဏရုတ မဇ္ဈော၊
ကောင်းစွာဆောင်ကတည်အပ်သော ရတင်ကျေးဇူးတရားထူးရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊
ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိပဿနာ
စာရံ၊ ဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အ
နုယုဉ္ဇန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊
ထိုသုန္ဓရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၌၊ ဥဿဝဒိဝသေ၊ ပွဲလမ်းသတင်ခံသောနေ့၌၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊
သေဗ္ဗပုဗ္ဗေ၊ သူဌေးသားတို့ကို၊ သပဇာပတိကေ၊ သားမယားနှင့်တကွဖြစ်
ကုန်သော၊ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊
ဥဿဝကိဋ္ဌံ၊ ပွဲလမ်းသတင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌန္တေ၊ ကစားကုန်သည်တို့
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့
၍၊ ရောဓတံ၊ ငိုကြွေး၏၊ တံ၊ ထိုငိုကြွေးသောအမိဖြစ်သောဒါယိကာမကြီး
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမ
သည်၊ ရောဓနကာရဏံ၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာ၊
ထိုအမိဒါယိကာမကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ တံ၊ ထိုပြောကြားသောစကားကို၊
ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအ
မိသားကို၊ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ တာဝ၊ နေလင့်ဦးလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဣတ္ထိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏သဘောတွင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင့်ညီမတွင်းနိုင်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
တံယေဝ၊ သင့်ညီမကိုပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုသားရဟန်း၏၊ ပဇာပတိ၊ မယား
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမဿကုလဿ၊ ဤအိမ်၏၊ သာမိနိ၊ အရှင်ကို၊ ကရိဿာ
မိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ခနံ၊
ဥဋ္ဌာကို၊ ခွတွာ၊ ပေး၍၊ ဝိဿဇ္ဇိတာ၊ လွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊ မဟတာ၊ များ
စွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊
ထေရဿ၊ သုန္ဓရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဝိစရဏဋ္ဌာနေ
လှည့်လည်သွားလာရာအရပ်၌၊ ဧကတ္ထိ၊ ဧကဟေ၊ တခုသောအိမ်၌၊ ဝသ
မာနာ၊ နေလျက်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ အညေ၊ တပါးသောသူ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္တရဂါထာ၊ ၂၇၅

တို့ကို၊ ထေရုဿ၊ သုန္ဒရမထေရ်အား၊ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်၊ ဆွမ်း
 ကိုး၊ ဒါပေတိ၊ ကပ်လှူစေ၏၊ အလင်္ကတပဋိယတ္တာစ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်
 စပ်သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏပါရကား၊ ရွှေခြေနင်းထက်သို့၊ အာ
 ရုယျ၊ တက်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အထပန္နာ၊ ထို့
 နှောင့်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂေဟနွါရေန၊ အိမ်တံခါးဖြင့်၊ ဂန္ထန္တံ၊ ကြွသွား
 သော၊ ထေရုံ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်ကို၊ သုဝဏ္ဏပါရကား၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို၊
 ဩဓုပ္ပိတွာ၊ ချတ်၍၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဌယျ၊ မြှောက်ချီ၍၊ ပုရတော၊
 ရှေ့မှ၊ ဂန္ထန္တံ၊ သွားလျက်၊ နာနပ္ပကာရံ၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြား
 အားဖြင့်၊ ထေရုံ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်ကို၊ ကာမနိမန္တနာယ၊ ကာမဂုဏ်
 တည်းဟူသောဘိတ်ခြင်းဖြင့်၊ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏၊ တံ၊ ထိုဘိတ်သော
 စကားကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပုဏ္ဏနုပိတ္တံ၊ နာမ၊ ပုဏ္ဏ
 ဇဉ်တို့၏ပိတ်မည်သည်ကား၊ စဉ္ဇသံ၊ ကုန်လျှင်တတ်၏၊ ပဿနယဒိ၊ အကယ်
 ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို
 ကရဏိယော၊ ပြုရမူကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဟတ္ထေဝ၊ ထို
 အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေက္ခာ၊
 အားထုတ်၍၊ ဘဇ္ဇတိညော၊ မြှောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အလင်္ကတာသုဝ
 သနာ(ပ)ကတံဗုဒ္ဓဿဿာသနန္တိ၊ အလင်္ကတာသုဝသနာ(ပ)ကတံဗုဒ္ဓဿ
 သာသနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အလင်္ကတာ၊ ဝတ်စားဝန်ဆာ
 တို့ဖြင့်ဆင်ယင်အပ်သော၊ သုဝသနာ၊ ကောင်းသောအရုံကို လည်းဝတ်ရုံ
 ကုန်ထသော၊ မာဿာဓာရီ၊ ပန်းတည်းဟူသော တန်ဆာလည်းရှိထသော၊
 ဝိဘူသိတာ၊ ပန်းနံသာပြောင်းတို့ဖြင့် ဆင်ရင်အပ်သော ကိုယ်လည်းရှိထ
 သော၊ အလတ္တကကတာပါဒါ၊ ချပ်ရေဖြင့်တပ်အပ်သောခြေအရံလည်းရှိ
 ထသော၊ ဝေသိယာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ ပါရကံ၊ ခြေနင်းထက်သို့၊ အာရု
 ဟျ၊ တက်၍၊ ပါရကား၊ ခြေနင်းဘိနပ်မှ၊ ဩရုဟိတွာန၊ သက်ဆင်း၍၊ ပုရ
 တော၊ ရှေ့မှ၊ ပဉ္ဇလိ၊ ကတံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုလျက်၊ သာ၊ ထိုပြည်တန်
 ဆာမသည်၊ သဗ္ဗေန၊ သိမ်မွေ့သဖြင့်၊ မုဒုနာ၊ နူးညံ့သဖြင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ မိဟ
 ပုဗ္ဗံ၊ ပြုံးခြင်းရှေးရှိသောစကားကို၊ အဘာသထ၊ ဆိုလတ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတ၊
 အိုရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ ယူဝါ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်လပ်ရှုပင်သော
 အခါက၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မမဘာသနေ၊ သုရား
 တပည့်တော်၏စကား၌၊ တိဋ္ဌာဟိ၊ တည်တော်မူပါ၊ မာနုသကော၊ လူ၌ဖြစ်

ထေရ်၊ ကာမေ၊ ဝိတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သုန္ဓု၊ သုံးဆောင်ခံစားတော်မူပါ
 လော၊ အဟံ၊ သုရားတပည့်တော်မသည်၊ တေ၊ အရှင်တရားအား၊ ဝိတ္ထု၊
 စည်းစိမ်ချည်းသာကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးပါအံ့၊ အဟံ၊ သုရားတပည့်တော်မ
 သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သန္တံ၊ မှန်သည်ကိုသာ၊ ပဒိုဇာနာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ အဟံ၊
 သုရားတပည့်တော်မသည်၊ အဂ္ဂိ၊ ဝါ၊ မီးကိုဆောင်၍မူလည်း၊ တေ၊ အရှင်
 တရား၌၊ ဟာရာမိ၊ မီးဟူသောအကြောင်းဖြင့်ကျိန်ဆဲခြင်းကိုပြုပါအံ့၊ ဒဏ္ဍ
 ပရာယနာ၊ တောင်ငွေသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘော
 ငါတို့လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုင်း
 ထိုင် မိုင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘ
 ယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့၌၊ ကဇုဂ္ဂါဟော၊ အောင်ခြင်း
 ကိုယူသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့လင်မယားတို့
 သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့၊ ပဉ္စဝီကတံ၊ လက်ဆုတ်၍
 လျက်၊ အလင်္ကာတံ၊ ဆင်ယင်အပ်သောတန်ဆာရှိသော၊ သုဝသနံ၊ ကောင်း
 သောအဝတ်အရုံလည်းရှိထသော၊ မစ္စုပါသံ၊ သေမင်း၏ကော့ကွင်းကို၊
 ဩဋ္ဌိတံ၊ တောင်လာဘိသကဲ့သို့၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းပန်လသော၊ တဉ္စ
 ဝေထိကံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ တတော၊ ထိုမြင်
 ငြိုးသည်မှနောက်ကာလ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊
 အဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ သံသရာဝဋ်၌ငြိုးငွေ့ခြင်း
 သည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ အလွန်ကောင်းစွာရပ်တည်လာ၏၊ တတော၊ ထို
 ငြိုးငွေ့သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာ
 ဖြုတ်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မဝံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းပါလော၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 တို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ သိရကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ မာလာခာရိတိ၊ မာလာခာရိဟူသည်ကား၊ မာ
 လာခာရိတိ၊ ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်းပန်းကုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိလန္တုပ္ပဒါမာ။
 ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်းပန်းကုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘူသိတာတိ၊ ဝိဘူသိတာဟူ
 သည်ကား၊ ဦးနဋ္ဌာနဿ၊ ခြိုင်းငှင်းသောအရပ်ကို၊ ပူရဏဝသေန၊ ပြည့်စေ
 သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေဟိဝေဝ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဝိလေပနာ
 ကိစ၊ အစိုးအထုံအမှုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘူသိတာဂတ္ထာ၊

၃-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္တရဂါထာ၊ ၂၂၆

တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသက်တာတိဣမိနာ၊
 အသက်တာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဟတ္ထပဝဂီဝူပဂါဒိဟိ၊ လက်ကောက်
 ပဝီးအစရှိကုန်သော၊ အဘာရဏေဟိ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အသက်ရဏံ၊
 ဆင်ခြင်းကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အလတ္တကကတပါဒါ တိ၊ အလတ္တ
 ကကတပါဒါဟူသည်ကား၊ ပရိဏတံဇယသုမနုပုပ္ဖဝဇ္ဇေန၊ ရင့်လေပြီး
 သောလယ်ခေါင်ရန်းပန်းအဆင်းရှိသော၊ လာခါရသေန၊ ချိပ်ရေဖြင့်၊ ခြွေတ
 စရဏယုဂလော၊ တပ်အပ်သကဲ့သို့သော နှစ်ခုသောခြေအစုံရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤအလတ္တကကတပါဒါဟူသောပုဒ်သည်၊ သမာသ
 ပဒံ၊ သမာသ်ပုဒ်တည်း၊ အလတ္တကကတပါဒါတိ၊ အလတ္တကကတပါဒါ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုသိုလျက်၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာကိုရှုတ်လွှတ်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဒီဃိကတွာ၊ ဒီဃပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသမာသဘာဝေပန၊
 သမာသ်မဟုတ်ဝါကျပုဒ်၌ကား၊ တဿာတိဝစနသေသော၊ တဿဟူ
 သောသဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဒုကာရုပ္ပဝေသိကာတိ၊
 ပါဒုကာရုပ္ပဝေသိကာ ဟူသည်ကား၊ ရူပုပဇိဝိကာ၊ အဆင်းကိုမှီ၍ အ
 သက်မွေးကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တဝေသာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
 အဆင်းအသွင်အပြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကာဣတ္ထိ၊ မိန်းမတယောက်သည်၊
 သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ ရွှေခြေနင်းကို၊ ပဗ္ဗိမုပ္ပိတွာ၊ ချွတ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ သဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဒုကာတြ
 ရဟိတွာနာတိ၊ ပါဒုကာတြရဟိတွာနဟူသည်ကား၊ ပါဒုကာဟိ၊ ရွှေခြေ
 နင်းတို့မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာယော၊ ရွှေခြေနင်းတို့
 ကို၊ ဩမုပ္ပိတွာ၊ ချွတ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ထည်း၊
 ပဉ္စလိကတာတိ၊ ပဉ္စလိကတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိတအဉ္စလိကာ၊ ချီအပ်
 သောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဝေသိ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်၊ ဗံ၊
 ငါ့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝစနပဒံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော
 စကားကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အဘာသထ၊ ဆို
 လတ်၏၊ သဏ္ဌနာတိ၊ သဏ္ဌနဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈေန၊ ပြေပြစ်သော၊ မုဒုနာ
 တိ၊ မုဒုနာဟူသည်ကား၊ မရရေန၊ သာယာစွာသော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝုတ္တပိ၊ မဆိုသော်လည်း၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုသည်မည်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဘာသ
 ထာတိ၊ အဘာသထဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အပြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ယုဝါတိတွံပဗ္ဗဇိတာတိ၊ ယုဝါတိတွံပဗ္ဗဇိတာဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊

ရဟန်းပြုသောသူသည်၊ ယုဝါဒဟရောယေဝ၊ ပြုပြင်နုနယ်၊ ငယ်ရွယ်သည်
သာလျှင်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုရသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗ
ဇန္တေန၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်၊ သတ္တမေဒသကော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောဒ
သကသို့၊ သမ္ပတ္တေဝ၊ ရောက်သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗိန္ဒရဟန်း
အပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တိ
ဋ္ဌာဟိမမတာသနေတိ၊ တိဋ္ဌာဟိမမတာသနေဟူသည်ကား၊ မမဝစနေ၊ ငါ
စကား၌၊ တိဋ္ဌ၊ တည်ပါလော၊ တံ၊ ထိုတည်အပ်သောစကားဟူသည်၊ ကိံပန
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဘုဉ္ဇမာနသကေကာမေတိ၊ ဘုဉ္ဇ
မာနသကေကာမေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိ
တုကာမဿ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းကို အလိုရှိသောသူအား၊ ရူပသမ္ပတ္တိ
စ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝယသမ္ပတ္တိစ၊ အရွယ်၏
ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိစ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောသမ္ပတ္တိတို့တွင်
မေ၊ ငါအား၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အ
ဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ အဟံဝိတ္တံဒဒါမိတေတိ၊
အဟံဝိတ္တံဒဒါမိတေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တယိဒံတံအူဒံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ သဇ္ဈ၊ တဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေယျ၊
အောက်မေ့ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊
သဒ္ဓဟာပေန္တိ၊ ယုံကြည်စေလိုရကား၊ သစ္စံဝေ ပဋိဇာနာမိအဂ္ဂိံဝါတေ
ဟရာမဟန္တိ၊ သစ္စံဝေပဋိဇာနာမိအဂ္ဂိံဝါတေဟရာမဟံ ဟူ၍၊ အာဟ၊
လျှောက်ပြန်၏၊ ဘုဉ္ဇမာနသကေကာမေအဟံဝိတ္တံဒဒါမိတေတိ၊ ဘုဉ္ဇမာန
သကေကာမေ၊ အဟံဝိတ္တံဒဒါမိတေဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိညာ
တံ၊ ဝန်ခံအပ်သော၊ ယဒိဒံပံအူဒံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏တံ
ထိုဆိုအပ်သောစကားသည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သစ္စမေဝ၊ မှန်
သည်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏၊ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်မအား၊ သ
စေနပတ္တိယာယသိ၊ အကယ်၍မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ဘုရားတ
ပည့်တော်မသည်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဝါတေ၊ လေ၌၊ ဟရာမိ၊ ဆောင်၍ကျိန်ဆဲ
ခြင်းကိုပြုပါအံ့၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဟံရိတွားဆောင်၍၊ အဂ္ဂပစ္စယိ၊ မီးဟူသော
အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣ
တိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂဟော

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္တေရဂါထာ၊ ၂၇၆

တိ၊ ဥဘယတ္တကဋ္ဌဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ဥဘိန္ဒု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အ
 မှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဖိဏ္ဍကာလေ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇနံ၊ ရ
 ဟန်းပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဘယတ္တတော၊ နှစ်ပါး
 သေဒပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုးမှ၊ ဗယဂ္ဂါဟော၊ အောင်ခြင်းကိုယူ
 သည်မည်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သွီးခင်မွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယာဝဒဏ္ဍပရာ
 ယနကာလော၊ တောင်ဌေးတောက်ရသော ကာလတိုင်အောင်၊ ပဿန၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ဘုဉ္ဇာမ၊ ခံစား
 ကြကုန်စို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဣဝေသကေပိ၊ ဤလောက၌
 လည်း၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ နဇိယာမ၊ မရှုံးကုန်၊ မဟံ၊
 ငါတို့သွီးခင်မွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ အိုမင်း ထိုင်းမှိုင်းခြင်းသို့
 ရောက်သောနောက်ကာလမှ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်စို့၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ပရလောက၊ တမလွန်လောက၌၊ ဘောဂေ
 ဟိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဖြတ်ဥစ္စာတို့မှ၊ နဇိယာမ၊ မရှုံးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ တတောဟိ၊ တတော ဟူသည်
 ကား၊ တတောနိမိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့် ဘိတ်ခြင်း အစရှိသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ယုဝါသိတွန္တိ အာဒိနာစ၊ ယုဝါသိတွံ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒါဖိဏ္ဍာ ဘာဝိဿာမာဟိ အာဒိနာစ၊ ယဒါဖိဏ္ဍာ
 ဘာဝိဿာမ ဤသို့အစရှိသော စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာမေဟိ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ နိမန္တေန္တိယာ၊ ဘိတ်သော၊ တဿဝေသိယာ၊ ထိုပြည့်တန်
 ဆာမ၏၊ ဂုတ္တဝစနဟောတု၊ ဆိုအပ်သောစကား၏ အကြောင်းကြောင့်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အင်္ဂုသံကတွာ၊ ချွန်းနှင့်တုစွာပ
 မာတန္တုသတိပြု၍၊ လေရော၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်သည်၊ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်း တရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သဒတ္ထံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုဓ်အကျိုးကို၊ ပရိပူရေထိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏
 ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၆-လကုဏ္ဍကဘန္ဒိယတ္တေရဂါထာ၊

ပရေအဗ္ဗိတကာရာမေတိအာဒိကာ၊ ပရေအဗ္ဗိတကာရာမေဤသို့အစရှိ

သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊
 လက္ခဏာဘဒ္ဒိယတ္ထေရဿ၊ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါ
 ထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ အယတ္တိ၊ ဤလက္ခဏာ
 ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ဟံ
 သဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ မဟာဘောဂေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊
 ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယဗ္ဗတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အ
 ရှုပင်ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာလျက်၊ နိဿိန္ဒော၊ နေသည်
 ရှိသော်၊ တတ္ထိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ဧကံ၊ တိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊
 မဇ္ဈဿရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဗိသ္ဿ၊ မူးမြင်ရ၍၊ သယတ္တိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊
 တံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊
 ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
 မြတ်သောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူပြီး၍၊ အဟတ္တိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်
 လည်း အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ အယံ၊ တိက္ခု၊ ဝိယ၊ ဤရဟန်းကဲ့သို့၊
 ဧကဿ၊ တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌၊ မဇ္ဈဿရာနံ၊ သာယာသောအသံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊
 ကဲလွန်သာကျူးထူးမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား။ အ
 ဟောဝတ၊ ဩဌာကောင်းလစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာ
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဆု
 တောင်းပတ္ထနာ၏။ အနန္တရာယတံ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဗိသ္ဿ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပတ္တာမိ၊
 ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇီဝံ၊ အ
 သက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊
 နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊
 ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်
 ထက်တော်၌၊ ဗိတ္တပတ္တကော၊ ကံလော၊ ဆန်းကျယ်သော အတောင်ရှိသော
 ဥဩဌကံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇုယျာနတော၊ မင်း၏ဥယျာဉ်တော်မှ၊
 မုရုရံ၊ ချိုမြိန်စွာသော၊ အဗ္ဗဗလံ၊ သရက်သီးကို၊ တုဗ္ဗေနု၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အာ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂၆-သက္ကဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၀

ဒါယာ၊ ယူဆောင်၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ယုံသွားသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရုံ၊ ဝိပဿီ
 မြတ်သောကနတ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဥဩဌကံ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ကြံသော
 မိတ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်တော်
 မူ၍၊ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ကောကိလော၊ ဥဩဌကံသည်၊ ဒဿဗလဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တေ၊ သမိတ်၌၊ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေ
 သိ၊ လောင်း၏။ သတ္တာ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုသရက်သီး
 မှည့်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၏။ ကောကိလော၊ ဥဩဌကံသည်၊
 ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုသော မိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေနေဝ
 ဝိတိသုခေန၊ ထိုဝမ်းမြောက်သော မိတ်ဝိတိသုခဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုသရက်သီး
 လျှာရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ မဇ္ဈဿရော၊ သာယာသောအသံရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿပဿဗ္ဗာ သဗ္ဗုဒ္ဓကလေပန၊ ကဿပမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌ကား၊ စေတိယေ၊ စေတီတည်အံ့သည်ကို၊
 အာရေဋ္ဌေ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော၊ ကိံပမာဏံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီး
 ကျယ်သောပမာဏကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်အံ့နည်း၊ သတ္တယောဇနပ္ပမာ
 ဏံ၊ ခုနစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော စေတီတော်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်ပို့
 တော်၊ ဤစေတီတော်သည်၊ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီးလွန်း၏တကား၊ ဆ
 ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောစေတီတော်ကို၊
 ကရောမ၊ ပြုကြကုန်ပို့၊ တေမ္ပိ၊ ဤစေတီတော်သည်လည်း၊ အတိမဟန္တံ၊
 အလွန်ကြီးလွန်း၏၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စေ
 တီတော်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်ပို့၊ စတုယောဇနံ၊ လေးယူဇနာအတိုင်း
 အရှည်ရှိသောစေတီတော်ကို၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော စေတီတော်ကို၊ ဒွိယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 စေတီတော်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်
 အယံ၊ ဤသက္ကဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမသေရ်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌဝဇ္ဇကီ၊
 ပန်းရံသမားဆရာသည်၊ ဟုတွာယေဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တော၊ အိုအချင်းတို့၊
 အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ သုခပဋိဇဉ္ဇိယံ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းလွယ်
 အောင်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ရဇ္ဈုယာ
 ကြိုးဖြင့်၊ ပရိက္ခိပေန္တော၊ ရစ်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝုတမတ္ထကေ၊ တဂါဝုတ်အ

ထက်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဧကေကံမုခံ၊ တမျက်နှာတမျက်နှာ၌၊ ဂါဝုတံ၊ တဂါ
 ဝုတံ၊ တဂါဝုတံ၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧကယောဇနဝဋ်၊ တယူဇနာ
 လုံးပတ်ရှိသော၊ ယောဇနဗြေဓံ၊ တယူဇနာအစောက်ရှိသော၊ စေတိယံ၊ စေ
 တီတော်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထို
 သူတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုပန်းရံသမားကြီး၏၊ ဝစနေ၊ စကား၌၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်
 ကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမာဏဿ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောကျေးဇူးဂုဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ပမာ
 ဏကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်စေတီတည်ထား၊ စံကားရပ်အ
 ပြီးသတ်တည်း၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ
 ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောအရာဋ္ဌာန၌၊ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့အောက်၊
 နိစတရပမာဏော၊ ယုတ်နိမ့်သောပမာဏရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ အဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်တော်
 မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘောဂကုလေ၊ များသောဥစ္စာ
 ရှိသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဘဒ္ဒိယောတိ၊
 နာမံ၊ ဘဒ္ဒိယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိရုဿတာယပ
 န၊ အလွန်နိမ့်သည်၏ဖြစ်ကြောင့်ကား၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယောတိ၊ လကုဏ္ဍ
 ကဘဒ္ဒိယဟူ၍၊ ပညာပိတ္ထ၊ ကျော်စောလင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုလကုဏ္ဍက
 ဘဒ္ဒိယသတို့သားသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ ထံတော်မျက်
 မှောက်ရှေ့တော်အောက်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသော
 ကြောင့်၊ ပဋိလဋ္ဌသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မကထိ
 ကော၊ တရားဘောတတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရုရေန၊ သာယာ
 စွာသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ က
 ထေသိ၊ ဟော၏၊ ဧကတ္ထိဉာဿဝဒိဝသေ၊ တခုသော ဝွဲလမ်းသတင်ဖြစ်
 သောနေ၌၊ ဧကေန၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တထွ
 ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဂဏိ
 ကာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ ထေရံ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 ၍၊ ဧန္တဝိဝရဏံ၊ သွားကိုဖွင့်လျက်၊ ဟသိ၊ ပြုံးရယ်၏၊ ထေရော၊ လကုဏ္ဍက
 ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ တဿံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ၏၊ ဧန္တုဗ္ဗိကော၊ သွားရိုး
 တို့ကို၊ နိမိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေ
 တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂-လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၈၉

နံ၊ ဝိပဿနာကို ပဋ္ဌပေတွားဖြစ်စေ၍၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုလက္ခဏကဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အဘိ
 ဏ္ဍိ၊ မပြတ်၊ ကာယဂတာသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေစဉ်။ ကေမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊ ဓမ္မသေနာတိနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဩဝ
 ဒိယမာနေ၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊
 တည်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယမထေရ်၏အပ
 မ္ပဒါနံ၊ သဗ္ဗဓမ္မသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးစက္ခုထင်မြင်
 တော်မူသော၊ နာယကော၊ ဝေနေယျဩဝသတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ညာသောငှါ
 ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနိမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿမ္ပိကပ္ပေ
 ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘု
 ရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဟံသာဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ မဟဇ္ဈနေ၊
 များသောဥစ္စာရှိသော၊ သေဗ္ဗိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ
 ငါသည်၊ ဧဟံဝိဟာရံ၊ မြင်းခေါင်းဖြင့်ထူညှံသည်ခြင်းကို၊ ဝိစရံဝိစရန္တော၊
 ထူညှံသည်သည်ရှိသော်၊ သံဃာရာဇံ၊ သံဃာ၏အရံသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အဝတ္ထိ၊ ရောက်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လောကပဇ္ဇောတော၊ လောကသုံး
 လောက်တုံတလျှောက်တွင်းတွန်းတောက်လင်းသော၊ သောနာယကော၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဇေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ပဇ္ဇူဿရာနံ၊ သာယာသောအသံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်းပပရံ၊ မြတ်သော
 သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်ကို၊ အဘိကိတ္တယိ၊ မြီးမွင်းစကားမိန့်ခြင်း
 ကြား၏၊ တံ၊ ထိုတရားစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မုဒိတော၊ နှု
 လုံးမနောက် စိတ်ဝမ်း မြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာရံ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ မဟေသိနေ၊ မြတ်သောဘိလက္ခန္ဓအစရှိသော
 ကျေးဇူးကိုရှာဖွေတော်မူတတ်သော၊ သတ္ထုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ပါဠိ၊
 ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တံဌာနံ၊ ထိုတေဇ်ကျူး အရာထူးကို၊
 အဘိပတ္တယိ၊ တောင်းယူပြီ၊ တဒါ၊ ထိုဆုထူးပတ္တနာတောင်းယူခါ၌၊
 အနာဂတမ္ပိအန္ဓါနေ၊ နောက်နောင်အခါ၌၊ တံတဝ၊ သင်တကာ၏၊ မနောရထံ
 နှသုံး၏အလိုကို၊ လန္တသေလန္တသိ၊ ရလိမ့်သတည်းဟူ၍၊ ဝိနာယကော၊
 ဝေနေယျဩဝသတ္တဝါတို့နိဗ္ဗာန်ညာသောငှါ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ၏အလယ်၌၊ ဝိယာကာသိ၊

၂၀၄

ထေရ်ဂါလုအတ္ထကထာနိသျှ-ကထိယတွဲ

ကြားတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာထဲ
 သိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးဖြစ်သော၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္တဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်သုံးလှနတ်၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုး
 ပါးတို့၌၊ ဒေါယာဒေါ၊ အမွေခံယူထိုက်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သား
 တော်စပ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားဖြင့်ပြီးသော၊ နာမေန၊ အမည်အား
 ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိယောနာမ၊ ဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်သုံးလှနတ်
 ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုက
 တေန၊ ကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်
 ၎င်း၊ စေတနာပဏိဇိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 မါနံသံ၊ လှူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာ
 ဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာဝံသို့၊ အာဂန္တိံ၊ လားရပြီ၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကပ်
 ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ခုရာသဒေါ၊ မကောင်း
 သောမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ချဉ်းဝင်နိုင်ခဲ့သော၊ ခုပ္ပသဟော၊
 မကောင်းသော မိစ္ဆာအယူကို နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊
 သဗ္ဗလောကုတ္တမော၊ အလုံးစုံသောလောကတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊
 ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော၊ ဖုဿော၊ ဖုဿအမည်တော်
 ရှိသော၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ စရုဏေ
 နစ၊ စရုဏနှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတောမူသော၊ ဗြဟ္မဥဇုပတာပဝါ၊
 ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်သောကိုယ်ရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗသတ္တံနံ၊
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွားကိုရှာတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဗန္ဓနာ၊
 အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မောစေတိ၊ လွတ်စေတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဖုဿ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ နန္ဒာရာမဝနေ၊ နန္ဒာရုံတော၌၊ ဖုဿကောကိလော၊ ဖုဿအမည်ရှိ
 သောဥဩသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဂန္ဓကုဋိသမာသန္ဓေ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏အနီး
 ၌၊ အဗ္ဗရုက္ခေ၊ သရက်ပင်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဒက္ခိဏေ
 ယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူသော၊ ဇိနတ္ထမံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဿာဒိတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ မဇ္ဈနာဒေန၊ သာယာသော
 အသံဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဇိ၊ မြည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇုယျာနံ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၈၅

မင်း၏ဥယျာဉ်သို့၊ ဂင်္တော၊ သွား၍၊ သံပက္ခံ၊ ကောင်းစွာမှည့်သော၊ ကနကတ္တ
 စံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ အမွေပျံ့၊ သရက်သီးခိုင်ကို၊
 ဂဟေတုာန၊ ယူ၍၊ သမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမယိ၊ ကပ်ပြီ။ ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ မဟာကာရုဏိ
 ကော၊ ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးတော်၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်မှ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်
 ကို၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဂ္ဂဏ္ဍိယူတော်မူ၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်မှ၊ ရှင်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အမွေပျံ့၊ သရက်သီးခိုင်ကို၊ အဒါသိ၊ ရှိပြီ၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊
 ပက္ခိယ၊ ထည့်၍၊ ပတ္တေဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဉ္စလိ၊ ကတွာန၊ လက်အုပ်ချီ
 ခြင်းကိုပြု၍၊ မဉ္ဇူနာ၊ သာယာသော၊ ရဇနိယေန၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်သော၊
 သဝနိယေန၊ နာဠာဠာဠာသော၊ မဉ္ဇူနာသရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓပူဇနတ္ထံ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဝဿန္တော၊ တွန်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်
 နိဗ္ဗာနအသိုက်သို့၊ ဂင်္တော၊ သွား၍၊ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်ပြီ။ ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မုဒိတ
 စိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမေဝဂတာသယံ၊ ဘုရား၌ဖြစ်သောချစ်
 ခြင်းအလိုရှိသော၊ မံ၊ ငါကို၊ သကုဏ္ဍိ၊ သိန်းစွန်သည်၊ ဥပဂင်္တော၊ လာလပ်
 ၍၊ ဒုဋ္ဌမာနသော၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃာတယိ၊ သတ်
 ၍၊ တသံကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ တ
 တော၊ ထိုဥဩဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုသိ
 တေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ မဟာသုခံ၊ ကြီးစွာသော ချမ်းသာကို၊ အနု
 တောတွာ၊ ခံစား၍၊ မနုဿယောနိ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂန္တိ၊ လာပြီ။ ။ ဣမ
 မြိတဒ္ဓကေကဗ္ဗေ၊ ဤကဒ္ဓကပ်၌၊ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံအကျော်
 အစောရှိသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအမည်
 ရှိသော၊ ဝဒတံ၊ ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်၊ ဝရော၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊
 ဝုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထို
 ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဇောတယိတွာ
 ထွန်းထင်းစေ၍၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ အဘိဘုယျတိ၊ ထွင်းမိုး၏၊ ဝေနေ
 ပေသျှ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနယိတွာန၊ ဆုံးမ၍၊ သော၊ ထို
 ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဿဝကော၊ တပည့်သံဃာနှင့်တကွ၊
 နိဗ္ဗုတော၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းငြိမ်းတော်မူ၏၊ တမ္ပိလောကဗ္ဗေ၊ ထိုကဿ
 ပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗဟူ၊

များစွာကုန်သော၊ ပဿန္တေနတာ၊ ကြည်ညိုသော လူအပေါင်းတို့သည်၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပူဇနတ္ထာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သတ္တုနော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သတ္တရတနဘူ
 သိတံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယောဇနိကံ၊ ခုနစ်
 ယူဇနာရှိသော၊ မဟေသိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ က
 ရိဿ၊ မပြုကုန်အံ့၊ ဣစ္စေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မန္တယန္တိ၊ တိုင်
 ပင်ကြကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိကိနော၊ ကိကိ အမည်တော်ရှိ
 သော၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၏၊ သေနနာယကော၊ စစ်သူ
 ကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဏဿ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ စေတီဿ၊ စေတီ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝဒိံ၊ ဆိုပြီ။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝါကျေန၊ စကားကြောင့်၊ ယော
 ဇနုဂ္ဂဟံ၊ တယူဇနာဖြင့်သော၊ နနာရတနဘူသိတံ၊ အထူးထူးသောရတ
 နာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ နရဝိရဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတီယံ၊
 စေတီကို၊ အကံသု ပြုကုန်၏။ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေ
 နကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊
 စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံဒေဟံ၊ လူ၏
 ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အဂန္တိံ၊ သွားရပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပန္တိမေစဘဝေ၊ အဆုံး
 စွန့်သောဘဝ၌လည်း၊ ဣဇ္ဇေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဖိတေ၊ ဝပြောသော၊ မဟဒ္ဓနေး
 များသောဥစ္စာရှိသော၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသော၊ ဗုရဝရေ၊
 ပြည်မြတ်၌၊ သဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
 ဗုရပ္ပဝေသေ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ဝင်သောအခါ၌၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 နိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိဟိတမာနသော၊ ရွှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရ
 ဟန်းပြု၍၊ နမိရံ၊ မကြာမြင့်မီအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါဝုဏိံ၊
 ရောက်ပြီးစေတိယဿ၊ စေတီ၏၊ ယံပမာဏံ၊ အကြင်အတိုင်းအရှည်ကို၊
 အကရိံ၊ ပြုပြီးတော့နကဋ္ဌနာ၊ ထိုကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကုဏ္ဏက
 သရိရော၊ ကွသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ပရိဘဝါရဟော၊ သူတပါးတို့နှိပ်စက်
 ထိုက်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ မရုရေန၊ သာယာသော၊
 သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဣသိသတ္တမံ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူ
 ဇော်သောကြောင့်၊ မဇ္ဈိသရာနံ၊ သာယာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အနုပါဝုဏိံ၊ အစဉ်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂၆-လင်္ကဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၈၇

ရောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗလဒါနေနစ၊ သင်္ဘသိးအဿ
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏာနုဿ၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်ကိုအောက်မေ့ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာမညဗလသမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံ
လျက်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ မေတ္တာ၊ ငါအား
ကိလေသာ၊ ကိလေသာဘို့ကို၊ ဝျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံသသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အပရဘာဂေ၊ နောက်အပိုင်း၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရေအဗ္ဗိတကာရာမေ၊ ပ၊ နိစ္စိကာယဂတံ
သတိန္တိ၊ ပရေအဗ္ဗိတကာရာမေ၊ ပ၊ နိစ္စိကာယဂတံ သတိဟူ၍၊ ဣမာ
တိသောဂါထာ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊ အသာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒိ
ယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ပရေ၊ ထူးလွန်ကဲလတ်ပြီးပွန်းအပ်သော၊ အဗ္ဗိ
တကာရာမေ၊ အဗ္ဗိတကဥပချာဉ်ဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဌာ
တိ၊ ကောအုတ်၌၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပာ၊
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခွာလွှတ်၍၊ တတ္ထဇေ၊ ထိုအဗ္ဗိတက အမည်ရှိသောကော
အုတ်၌သာလျှင်၊ တဒ္ဓေါ၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ဝျာယတိ၊ ဝျာန်ဝင်စား၏။
ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ မုဒိဝိကေဟိ၊ မုရိုးစည်တို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိတာဟိစ၊ စောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏဝေဟိစ၊ ထက်စည်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။ အဟဉ္စအဟံပန၊ ငါ
သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရုက္ခမူ
လသိန္တိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရတော၊ ပွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍နေ၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ စေဒန္တာ၊ အကပ်၍ပေးတော်မူသည်
ဖြစ်အံ့၊ မေမဟံ၊ ငါအား၊ သောစဝရော၊ ထိုဆုသည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏အလို
ကိုပြည့်သောအားဖြင့်၊ လန္တေထ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗလော
ကဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းအား၊ နိစ္စံ၊ မပြတ်၊ ကာယဂတာသတိ၊
ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကတွာ၊ ပွားအပ်သည်ကိုပြု၍၊ ဝဏ္ဏေ
ဝဏ္ဏေယျ၊ ဆုကိုယူရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူ
သည်ကား၊ သေဇ္ဇေ၊ မြတ်သော၊ အဓိကေ၊ လွန်သော၊ ဝိသိဇ္ဇေ၊ ထူးသော၊
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အယံပရ
သဒ္ဓေါ၊ ဤပရသဒ္ဓါသည်၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပရံဝိယ၊ အလွန်
ကဲ့သို့၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အဓိကဝါစိ၊

၂၀၈ ထေရဝံသအဗ္ဗိကာဝဂ်နိဿယ-တတိယတွဲ။

အလွန်ဟူသောအနက်ကိုဟော၏။ အဗ္ဗိတကာရာမေတိ။ အဗ္ဗိတကာရာ
 မေဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အာရာမေ
 အရံ၌၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား၊ သော၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဆာ
 ယုဒကသမ္ပန္နော၊ အရိပ်ရေနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝနသဏ္ဌာမဏ္ဍိတော၊
 တောအုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူ၍၊ ဝိသေသေ
 တွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဗ္ဗာဒုကဝနေ၊ ဌေးပင်တို့ဖြင့်မှတ်
 အပ်သောတောအရပ်၌၊ အဗ္ဗာဒုကေဟိ၊ ဌေးပင်တို့ဖြင့်၊ အဘိလက္ခိတဝနေ၊
 မှတ်အပ်သောတော၌၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဝနသဏ္ဌာမ္ဘိ
 တိ၊ ဝနသဏ္ဌာမ္ဘိဟူသည်ကား၊ ဝနဝာနေ၊ တောအရပ်၌၊ စာနနိဝိတာရယ
 ဝန္တိလတာသမူဟေ၊ တခဲနက်ရပေါင်း၍ တက်သောသစ်ပင်ချုံနွယ်တို့
 ဖြင့်ပေါင်းအပ်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဘဒ္ဒိယေတိ၊ ဘဒ္ဒိယေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဇေနာမကော၊
 ဤသို့ဘဒ္ဒိယဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊
 အတ္တာနမေ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်၊ အညံဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၏၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုပ္ပာတိ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုပ္ပဟူသည်ကား၊ တဏှာ
 ယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံနာမ၊ အမြစ်မည်သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊
 တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ သာဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုပ္ပာဒေတွာ၊ ထွက်ခွာ၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထဘဒ္ဒေါဝဈာယတိတိ၊ တတ္ထ
 ဘဒ္ဒေါဝဈာယတိဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရေဟိ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်
 သော၊ သီလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်း၏၊ သုန္ဒရာ၊
 ကောင်း၏၊ တသ္မိံယေဝဝနသဏ္ဌေ၊ ထိုတောအရပ်၌လာလျှင်၊ ကာတကိစ္စ
 တာယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည်၏အဖြ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မသုခဝိဟာရ
 ဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဂ္ဂပလ
 ဈာနေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်များရှိဖြင့်၊ ဈာယတိ၊ ဖုတ်ကြည်း၏၊ ဗလသုခေနစ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနသမာပတ္တိဟိစ၊ ဈာန်သ
 မာပတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်ဝေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဝိဝေကရတိ၊ ဝိဝေကသုံးပါး၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊
 ပြုပြီး၍၊ ရမန္တေကေတိဂါထာယဝိ၊ ရမန္တေကေဟူသောဂါထာ၌လည်း၊ ဗျ
 တိရေကမုခေန၊ ဗျတိရိက်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ တမေဝအတ္တံ၊ ထိုရမန္တေ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၆

ကောမုဒိဇီဟိအစရှိသောဂါထာ၏အနက်ကိုသာလျှင်၊ အသေတိ၊ ပြု၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မုဒိဇီဟိတိ၊ မုဒိဇီဟိဟူသည်ကား၊ အဘိကာဒိဟိ၊
 များစွာသောအပေါင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့်ပြုအပ်တီးမှုတ်အပ်ကုန်သော၊ မရုဇေ
 တိ၊ မရိုးစည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဏာဟိတိ၊ ဝိဏာဟိဟူသည်ကား၊ နန္ဒနိအာဒိဟိ၊
 နှစ်သက်မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သောကြောင့် နန္ဒနိအစရှိကုန်
 သော၊ ဝိဏာဟိ၊ စောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဏဝေဟိတိ၊ ပဏဝေဟိဟူသည်ကား၊
 တုရုဇီဟိ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့်၊ ရမန္တိတိ၊ ရမန္တိဟူသည်ကား၊ ဇကော၊ အချို့
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစား
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ အနရိယော၊ မြတ်သော
 သဘောမရှိ၊ အနတ္တသံဟိတော၊ အကျိုးမီးပွားမဲ့ နှင့်စပ်၏၊ အဟဉ္ဇာတိ၊
 အဟဉ္ဇဟူသည်ကား၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဇကော၊ အဘော်မ
 ဟောကံဇာယောကံအတီးတည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်
 ၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ရုက္ခမူလသ္မိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ သုံးနေ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝိဝေကာတိရတိံ၊ ဝိဝေကာသုံးပါး၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိတ္တေတွာ
 ကြွား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ကာယ
 ဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပသံသ
 နတ္ထံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓေါစေမေတိဂါထံ၊ ဗုဒ္ဓေါစေမေဟူသောဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘာဝေ၊
 ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမည်သောအကျွန်ုပ်သည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇကံဝရံ၊ တရသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်း
 ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ချစ်သားလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တထာ
 ဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဘိက္ကန္တဝန္တတရာ၊ အလွန်နှစ်သက်မြတ်
 နိုးတော်မူအပ်သောဆုတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပဋိက္ခိတွာ၊ ပယ်တော်မမူ

၂၆၀ လေရင်္ဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တဲ၊မဟံ၊အက္ခန္တိသံညံ၊ယထာယာဝိတံ၊အကြင်အကြင်တောင်းပုန်အပ်
သော၊ဝရံ၊ဆုကို၊သစေဒဒေယျ၊အကဟ်၍သနားတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊မမ၊
အက္ခန္တိ၊ အဓိပ္ပါယပူရကော၊အလိုကိုပြည့်စေတတ်သော၊ သောဝဝ
ရော၊ထိုဆုသည်လည်း၊မဟံ၊ငါ၏၊မနောရထံ၊နှလုံး၏အလိုသို့၊လက္ခေထာ၊
ရောက်ရာ၏၊ မတ္တကံ၊အပြီးအဆုံးသို့၊ပါပေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ထေရော၊ လက္ခဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ဝိကပ္ပနာဝသေန၊ ကြံသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သဗ္ဗော၊အလုံးစုံသော၊
လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗကလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ကာယဂတာ
သတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတု၊ ပွားစေသ
တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းအား၊နိစ္စံ၊
အဖြ်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊
ပွားအပ်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝရံ၊ဆုကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂဏ္ဌေ၊ယူရာ၏
ဣတိ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဂဏ္ဌေ
ဟံသဗ္ဗလောကဿ၊နိစ္စံကာယဂတာသတိန္တိ၊ဂဏ္ဌေဟံသဗ္ဗလောကဿ၊
နိစ္စံကာယဂတာသတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
အပရိက္ခိဏဂရဟာမုခေန၊ကိလေသာမကုန်အလုံးစုံသောသူတို့အားကဲ့ရဲ့
ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပရိက္ခိဏံ၊ကုန်ပြီးသောကိလေသာအာသဝေါရှိ
သောသူကို၊ပသံသန္တော၊ခြီးမွမ်းလိုရကား၊ ယေမံရူပေနပါဝိသု(ပ)
နသောစောသေေနုယုတိတိ၊ယေမံရူပေနပါဝိသု(ပ)နသောစောသေေန
ရုယုတိဟူ၍၊ ဣမာစတသောဂါထာ၊ ဤလေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်ပညာမရှိသော သူတို့သည်၊ ရူပေန၊
ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော ယုတ်မာစွာသောငါ၏အဆင်းဖြင့်၊ ဓံ၊အခြင်း
အရာဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ရှိသောငါ့ကို၊ပါဝိသု၊ရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏
ယေစ၊အကြင်သူတို့သည်ကား၊စောသေန၊ သာယာစွာသောအသံကို၊ခြီး
မွမ်းသဖြင့်၊အန္ဓဂူ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပါဝိသု၊ အမြတ်
ဟူ၍သမုတ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒရာဂဝသူပေတာ၊ ဆန္ဒ
ရာဂ၏အလိုသို့ လိုက်ကုန်သော၊တေဇနာ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောသူတို့
သည်၊ဓံ၊လက္ခဏ္ဍကဘဒ္ဒိယနာမတွင်မည်ငါမထေရ်ကို၊နဇာနန္တိ၊မထိကြ
ကုန်၊အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊မိမိ၏အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောတရားအပေါင်းကိုလည်း
နဇာနာတိ၊ မထိ၊ မဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါးတို့၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားကို
လည်း၊နပဿတိ၊မမြင်၊သမန္တာဝရေဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပိတ်ပင်တတ်

၃-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဓင်-၂၂-လက္ခဏကဏ္ဍိယတ္ထရဂါထာ၊ ၂၆၁

သောဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သသောဗာလော၊ ထိုရိက်သောသူသည်၊
 စောသောန၊ တရားတည်းဟူသောသူတပါးတို့ကြွေးကြော်သံဖြင့်၊ ဂုဗ္ဗတိ
 မြှောပါးဆွဲငင်၏၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိ၏အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောတရား
 အပေါင်းကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော
 တရားကိုလည်း၊ ဝိပဿတိ၊ အထူးအားဖြင့်မြင်လေ့ရှိ၏၊ ယောပိ၊ အကြင်
 သူသည်လည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတနအစရှိ
 သောတရားအပေါင်း၌၊ ဗလဒဿာဝီ၊ နည်းကိုယူသောအားဖြင့်အကျိုးမျှ
 ကိုမြင်လေ့ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ စောသောန၊ တရားတည်းဟူ
 သောသူတပါးတို့ကြွေးကြော်သံဖြင့်၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ မြှော၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူ
 သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏အတွင်း၌ဖြစ်သော အသေကွပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောသီလက္ခန္ဓအစရှိသောကျေးဇူးဂုဏ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာ
 တိ၊ သိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကိုကောင်းစွာမှတ်
 သဖြင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ ဝိပဿတိ၊ ထင်မြင်၏၊ အနာဝ
 ရဏဒဿာဝီ၊ တစ်တစ်ခုမျှဖြင့်သီးတားဝိတ်ပင်မထင်သည်ဖြစ်၍အရိယာ
 တို့၏ကျေးဇူးကိုမြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စော
 သောန၊ သူတပါးတို့တရားတည်းဟူသောကြွေးကြော်ကာမျှဖြင့်၊ နဂုဗ္ဗတိ၊
 မမြှောသေး၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယေမံဈပေနပါဝိ' သူတိ၊ ယေမံဈပေနပါဝိ' သူ
 ဟူသည်ကား၊ အဝိဒ္ဓသူ၊ ပညာပေတုံးကုန်သော၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ အပါဿာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော၊ နိဟိနေန၊ ယုတ်သော၊ မမ
 ငါ၏၊ ဈပေနစ၊ အဆင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာကာရသဒိသပညာဟိ၊ အ
 ခြင်းအရာသန္တာန်နှင့်တူသောပညာရှိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသရီရေနစ
 လောကုတ္တရာဓမ္မဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖံ ငါ့ကို၊ နိဟိနံ၊
 ရှုတ်ချခြင်းသို့၊ ပါဝိ' သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ သမန္နိ' သု၊ သမုတ်ကြကုန်၏၊ အယံ၊
 ဤသူသည်၊ ဩရကော၊ ယုတ်သောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဇ္ဇန္တာ၊
 ရှုတ်ချကုန်လျက်၊ ပရိစ္ဆိန္နနဝသေန၊ ဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မညိ'
 သု၊ မှတ်ထင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေ
 စ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ စောသောန၊ သာယာသောအသံဖြင့်၊ မဇ္ဈနာ၊
 သာယာသောအသံဖြင့်၊ ဖံ ငါ့ကို၊ သမ္ဘာဝနာဝသေန၊ မြီးမွမ်းအံ့သြော
 ထောမနာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်၊ မညိ' သု၊ အောက်မေ့ကြ

၂၆၂ လောကီဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကုန်၏တံ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ မိစ္ဆာ၊
 တောက်ပြန်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဟိသတ္တံ၊ ငှက်၏၊ အဟံ၊
 ငါ့ကို၊ ရူပမတ္တေန၊ အဆင်းရူပကာယမျှဖြင့်၊ နအဝမန္တဗ္ဗော၊ မေတ္တိမပြု
 အပ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စောသမတ္တေန၊ အသံသာယာကာမျှဖြင့်၊ ဗဟု
 မန္တဗ္ဗော၊ များစွာအောက်မေ့အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ ဆန္ဒရာဂဝသာ
 နူဂါ၊ ဆန္ဒရာဂ၏အလိုသို့လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ နဇာနန္တိ၊
 မသိကြကုန်၊ တေဇနာတိ၊ တေဇနာဟူသည်ကား၊ ဒုရိဘေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြာ၊ ရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဆန္ဒရာဂံသာ၊ ဆန္ဒ
 ရာဂ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဥပေတာ၊ လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အပ္ပဟိနဆန္ဒ
 ရာဂါ၊ မပယ်အပ်သေးသောဆန္ဒရာဂရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိနဆန္ဒရာဂါနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဆန္ဒရာဂရှိကုန်သော
 သူတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သဘော
 ရှိသောသူသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ အပရိညာတဝတ္ထုတံ၊ မပိုင်း
 ခြားအပ်သေးသောဝတ္ထုအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဧသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အာဒိ၊ အဇ္ဈတ္တဤသို့အစရှိသောဂါထာ
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ခန္ဓာအာယတနာဒိဓမ္မံ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိ
 သောတရားသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပရသန္တာနေ၊ သူတပါး
 တို့၏သန္တာန်၌၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တဟူသည်ကား၊
 မမ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တန္တရေ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၏အတွင်း၌၊ အသေက္ခာသိလက္ခန္ဓာ
 ဒိ၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောသိလက္ခန္ဓအစရှိသောတရားသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ
 တိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ မမေဝ၊ ငါလက္ခဏာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏သာသျှင်
 အာကပ္ပသမ္ပတ္တိယာဒိယုတ္တံ၊ အသွင်အပြင်ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့်
 ယှဉ်သော၊ ရူပဓမ္မပ္ပဝတ္တိ၊ ရုပ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 စက္ခုဝိညာဏာဒိပဝတ္တိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်
 ရင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓမည်၏၊ သမန္တာဝရဏောတိ၊ သမန္တာ ဝရဏောဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်တို့
 ကို၊ အဇာနနေန၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာဝရ
 ဏယုတ္တော၊ ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသူသည်၊ အာဝရဉာဏဂဟိကော၊

၇-အတ္တကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၂၆-လက္ခဏကသနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၉၃

ဝိတ်ပင်သောဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောဝုတ္တိလ်သည်။ သဝေဇောသေ နုယုတိ
 တိ၊ သဝေဇောသေ နုယုတိဟူသည်ကား၊ သာပနေယျဗုဒ္ဓိကော၊ ပယံ
 အပ်သောအသိဉာဏ်ရှိသော၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ စောသေန၊ သူတ
 ပါးတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်၊ ပရေသံဝစနေန၊ သူတပါးတို့ကြွေး
 ကြော်သောအသံဖြင့်၊ ဂုယုတိ၊ ငင်၏၊ နိယုတိ၊ ဆွဲငင်၏၊ အကမ္မိယတိ၊ ဆွဲ
 ငင်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါစိပဿတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစိပဿဟူသည်ကား၊ ယောစ၊ အကြင်
 ဝုတ္တိလ်သည်ကား၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါပန၊ အပဉ္စကား၊ သုတာနုသာရေနဝါ၊ ကြားဘူး
 သည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာကပ္ပသမ္ပတ္တိယာဒိဥပစာရ
 ဇောနဝါ၊ အသွင်အပြင်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
 ဂုဏာဝိသေသယုတ္တော၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မညတိ၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်ဝုတ္တိလ်သည်လည်း
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဗလဒဿာဝိ၊ အကျိုးကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နယဂ္ဂါဟေန၊
 နည်းကိုယူသောအားဖြင့်၊ ဗလမတ္တံ၊ အကျိုးမျှကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စောသေန၊ သူတပါးတို့၏
 စကားအသံဖြင့်၊ ဂုယုတိ၊ ဆွဲငင်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ မာဒိ
 သေန၊ ငါကဲ့သို့သတောရှိသဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
 မိမိသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုတ္တိလ်၏၊ အန္တန္တ
 ရေစ၊ အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ အသေက္ခဝိလက္ခန္ဓာဒိဂုဏံ၊ ရဟန္တာ
 တို့၏သိလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တိလ်
 အား၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာန်၌လည်း၊ ပဒိုပတ္တိသံသက္ခဏေန၊ အကုသု
 ဝတ်မြတ် ပဒိုပတ်ကို ကောင်းစွာ ဖွတ်သဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ ဂုဏာဝိသေသယောဂံ၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ အနာဝရဏာ ဒဿာဝိ၊ ဆီတားဝိတ်ပင်မရှိ မြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကေနစိဝါ၊ တစ်ခုတည်းသောဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အနာဝရော၊ ဆီးတား
 ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရိယာနံ၊ အရိယာဝုတ္တိလ်တို့၏၊
 ဇုတော၊ ကျေးဇူးဂုဏ်၌၊ ဒဗ္ဗု၊ သိမြင်ခြင်းငှါ၊ ဥာတုံ၊ သိမြင်ခြင်းငှါ၊ သ
 မတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ သော၊ ထိုဝုတ္တိလ်သည်၊ စောသမတ္တေန၊ သူတပါး
 တို့၏စကားပြီးဆုံးကာမျှဖြင့်၊ နုယုတိ၊ မဆွဲငင်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့်

နည်းဟူမူကား၊ ယာထာဝတော၊ မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊
ဒဿနတော၊ မြင်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လက္ခဏာဘဒ္ဒိ
ယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ လက္ခဏာ
ဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်း
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၇-ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ၊

ကေုသုတ္တောတိအာဒိကာ၊ ကေုသုတ္တော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒတ္ထေရဿ၊
ဘဒ္ဒမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤဘဒ္ဒမထေရ်သည်
လည်း၊ သဝဓန္တိ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တ
ရဉ္စ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သတသဟဿပရိမာဏံ၊
တသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသဗ္ဗဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း
ကောင်း၊ စိဝရာဒိတိ၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ သေဝံ၊ ထိုဘဒ္ဒသတို့သားသည်
တေနုပုညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ
ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်၌၊ သေဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရပေ၏၊ နိဗ္ဗတ္တမာနော
စ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အပုတ္တကေသု၊ သားသမီးမရှိကုန်သော၊ မာတာပိတုသု၊
အမိအဘတို့သည်၊ ဒေဝတာယာစနာဒိနိ၊ နတ်တို့အား တောင်းပန်ခြင်း
အစရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊ အလဘဇ္ဇေသု၊ မရကုန်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘဇ္ဇေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကေုသုတ္တံ၊ တယောက်သော သားကို၊
သဓေလန္တရမ၊ အကယ်၍ရပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုသားကို၊ တုမ္ဘာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒါသတ္ထာယ၊ ကျွန်အလိုငှါ၊ ဒဿာမ၊ လှူပါကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယာပိတွာ၊ တောင်း၍၊ ဝတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဥတွာ၊ ဆို၍၊
ဝိတာယုကော၊ ကုန်ပြီးသောအသက်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်
သော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၇-တဒ္ဒတ္တေရဂါယာ။ ၂၆၅

သက္ကေနဒေဝရညာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အရကသို့၊ ဤအမည်ရှိသော၊
ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏတ္တော၊ ဝေ
ခိုင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသူးဌ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊
ထိုသတို့သားအား၊ ဘဒ္ဒေါတိနဝံ၊ ဘဒ္ဒဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ငွေညှိ
ခေါ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒသတို့သားသည်၊ သတ္တဝ၊ သုဒ္ဓေသိကံအတံ၊ ဖွား၍
ချစ်နှစ်ရှိပြီးသော်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ အလင်္ကရိတွာ၊
တန်ဆာဆင်၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊
တုဌေသု၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၌၊ အာယာပိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ လဒ္ဓဒါရကော
ရသောသားသူငယ်တည်း၊ ဣမံ၊ ဤဘဒ္ဒမည်သောသားသူငယ်ကို၊ တုဌာ
ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ နိဗျာတေမ၊ လှူပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံသု၊
ဆိုကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်ကို၊ အာဏာပေယံ၊ ဝေခိုင်းတော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇ္ဇေဟိ၊
ရှင်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတွာဝ၊ ဝေခိုင်းတော်မူ၍သာလျှင်၊ ဂန္ဓ
ကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့၊ ပါပိယိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
တံ၊ ထိုဘဒ္ဒသားသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ သင်္ခပေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ ဝိပဿနာမုခံ၊ ဝိပဿနာသို့ရှေးရှု၊ အာပိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ဥပနိဿယ၊ သမ္ပန္နတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အားကြီးသောအ
ကြောင်းနှင့်၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်း
ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အနုဂ္ဂတေ
ယေဝ၊ မတွက်မီပင်လျှင်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အား
ထုတ်စေ၍၊ ဆဋ္ဌာသိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ တဒ္ဓိယကာဋီဂေါတုတ္တမထေရ်၏
အပဒါနံ၊ ။

မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်
ဖြစ်တော်မူသော၊ လောကဂ္ဂနာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ပန္နံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်
စိမ်းသော၊ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဥပေသိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ အနုတ္တရော၊
အထူးမရှိသော၊ ဝုဉ္ဇကွေတ္တဝုဉ္ဇကွေတ္တဿ၊ ကောင်းမှုခေတ်ဖြစ်သော၊
သံဃောသံဃာဿစ၊ သံဃာအား လည်းကောင်း၊ သတ္တုနောစ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောအဝတ်ကို လည်း

၂၆၆ လေရက်လေအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကောင်း၊ သေနာသနဉ္စေ။ ကောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အာမိ
သံစ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဘောဇနံစ၊ အပျော်
ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓသေဌံစ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊ ကဲလွန်သော၊ သံဃာဉ္စာပိ၊ သံဃာကို
လည်းကောင်း၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းတာဒိဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဒေဝဒေဝဿ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ် ဖြစ်တော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊
လှူပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဥပယျာဇိတာ၊
စေခိုင်းအပ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တထာဂတံစ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊ ကဲလွန်သော၊ ခေတ္တံ၊ ကောင်းမွန်တို့၏ပိုက်ပျိုး
ရာလလ်မြေတာသဗ္ဗဟံဖြစ်သော၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ
ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊ ဂေါဏကတ္ထ
တံ၊ ကောဇောကြီးဖြင့်နှိုးအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတ
သဟဿပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်တသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုလကပဋိကာစ၊
လဲအခင်းဆန်းကျယ်သော သားမွေးအခင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမ
ကပ္ပါသိကေစ၊ ခေါမပုဆိုးဝါချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာရဟံ၊
မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓကံ၊ ဘုရားအားလျောက်ပတ်
သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေထိ၊ ခင်းပြီး၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တကာ
တို့ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသဘော၊ လူတွင်အစစ်အမြတ်ဖြစ်
တော်မူသော၊ လောကဗိဇ္ဇာ၊ လောကသုံးပါးကိုပိုင်းခြားကုန်စင်သိမြင်တော်
မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိ
ဗျူဠော၊ ရဟန်းသံဃာနောက်ပါအပေါင်းတို့ဖြင့် ဝန်းရံလျက်၊ မမ၊ ငါ၏၊
ခွါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်လာ၏၊ လောကနာထံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တ
ဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယသသမိနံ၊ များသောအခြံအရံရှိ
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊
ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်
စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗရံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ အဘိနာမယိ၊ ပင့်
ဆောင်ပြီး၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သတသဟဿံစ၊ တသိန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ လောကနာယကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၇-ဘဒ္ဒတ္တရဂါထာ။ ၂၆၇

မန္တေန၊ ပွန်မြတ်ထွဋ္ဌာသောဩဇာဖြင့်၊ တပ္ပယိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၊ အာဟု
 တိနံ၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော အဿဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံ
 တော်မူထိုက်သော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကိုသိမြင်တော်မူသော၊
 ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ
 တို့၏အလဟဋ္ဌ၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသထ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံအဘာသထ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်ဆို
 တော်မူသနည်း၊ ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ ဂေါဏကဉ္စတံ၊ ကောဇော
 ကြီးဖြင့်နှိုးအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒံအာသနံ၊ ဤနေရာကို
 မိန္ဒု၊ ယူအပ်ပြီးတံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တပိဿာမိ၊ ကြား
 တော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူသော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ ကောင်း
 တော်ကို၊ သုဏ္ဍထ၊ နာကြကုန်လော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ စတုသတ္တ
 တိက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ဆဲ့လေးကြိမ်၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကရိဿတိ၊
 မင်းပြုရလတ္တံ၊ အန္တရာဟိ၊ နတ်သွီးတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတော၊ ဝန်းရံအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းဝိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘောဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ၊
 သဟဿံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်သည်၊ ဟုတွေး
 ဖြစ်၍၊ ဝသုဓံ၊ မြေအလုံးကို၊ အာဝသိဿတိ၊ မိုးအုပ်ရလတ္တံ၊ ဧကပညာ
 သက္ခတ္တံ၊ ငါးဆဲ့တကြိမ်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းတပွတ်စက္ကဝတ်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သဗ္ဗာသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သဝယောနိသု၊
 သဝယောနိတို့၌၊ ဥစ္စကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊
 သောစ၊ ထိုသူသည်ကား၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုတ္တမူလေန၊ ကုသိုလ်
 အကြောင်းရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်ထွန်းနှိုးဆော်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဘဒ္ဒိယောတိနာမနာမေန၊ ဘဒ္ဒိယဟူ
 သောအမည်ဖြင့်၊ သတ္တ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
 တော်ဥက္ကဋ္ဌသားတော်မြတ်သည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကို၊ အနု
 ယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပန္န
 သေနာသနနိဝါသိ၊ အစွန်အနားကျောင်း၌နေလေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော၊
 ဗလဉ္စ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ ဘိန္န
 ဣသော၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊
 ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူးကို၊ အဘိညာယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဥေယျဓိတရားကိုသိမြင်ပြီးသော၊ သောကနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရား

၂၆၀ ထေရဝါသအဋ္ဌကထာနိသျ-တတိယတွဲ။

သည့်၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာအလယ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ မံ၊
ဘဒ္ဒတွင်မည်ငါးထေရ်ကို၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်ကျူးအရာထူး၌၊ ဌပေသိ၊
လားတော်မူ၏။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဒိုသန္တိဒါစ၊
ဤပဒိုသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာ
ဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
အဘိညာစ၊ ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကံတာ၊ မျက်မှောက်
ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ
ပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒမထေရ်အား၊ ဆဋ္ဌာတိ
ညပ္ပတ္တိံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ ယိတော်မူ၍၊
ဘဒ္ဒ၊ ချစ်သာ၊ ဘဒ္ဒ၊ ဇဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
သော၊ ထိုဘဒ္ဒမထေရ်သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စဏိကတာ၊ လက်အုပ်၍သည်ဖြစ်
၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အဿ၊ ထို
ဘဒ္ဒမထေရ်အား၊ သာဇေစ၊ ထိုဇဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူသောအခါ၌ပင်
လျှင်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရ၊
ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ဤပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ဗုဒ္ဓုပသမ္ပဒါနာမ၊ ဘုရား
ပဉ္စင်းခံသည်မည်၏၊ ကေရော၊ ဘဒ္ဒမထေရ်သည်၊ ဇာတိတော၊ မွေးဖွား
သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထနမု
ဇေန၊ ပြောကြားခြင်းကို အမင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကသုတ္တောအသိ၊ ပ၊ အဟောဓမ္မသု
ဓမ္မတာတိ၊ ဧကသုတ္တောအသိ၊ ပ၊ အဟောဓမ္မသုဓမ္မတာဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊
ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဟူ
ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပထစရိယာဟိစ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်သားရလတ္တံ့၊
ဟုဆိုထားသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ စကားကိုကြား၍ နို့ရည်တိုက်ခြင်း
ထမင်းအဖျော်အစရှိသောစရိုက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယာစနာဟိစ၊
ဘုရားထံပါး နတ်တို့ထံရင်း တောင်းပန်ခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊
လဇ္ဈေ၊ ရအပ်သော၊ ဝိယောမာတု၊ အမိချစ်အပ်သော၊ ဝိယောဝိတု၊ အဘ
ချစ်အပ်သော၊ ဧကသုတ္တော၊ တယောက်သောသားသည်၊ အာသိဖြစ်၏။ ။
အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိတေ
သိနော၊ အစီးအပွားကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော၊ တေစ၊ ထိုမယံတော်မမည်း

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၇-ဘဒ္ဒတ္ထရဂါထာ၊ ၂၆၉

တော်တို့သည်လည်း၊ မံ၊ငါ့ကို၊အနုကမ္မာယ၊ ခြိမြောက်တောက်ပံ့ခြင်း
 ဌ၊ဥဘောဝိတာဝမာတာဝ၊မယ်တော် မေည်းတော်နှစ်ယောက်တို့သည်
 လည်း၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမယံ၊ကပ်လျှာကြကုန်၏၊သုဓမ္မာ
 လော၊နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုခေမိတော သုခဇေမိတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်
 ကြီးပွားသော၊ အယံဗုဒ္ဓော၊ဤသံသးကို၊ ကိစ္ဆာကိစ္ဆာယ၊ပြုပြင်ပင်ပန်း
 သဖြင့်၊လေ့၍၊ရအပ်သောသားပေတည်း၊ နာထ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဇိနဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးအလို့ငှါ၊ဣမံ၊ဤသုဇယံကို၊
 ဘော၊အရှင်ဘုရားအား၊ ဒဒါမ၊ လှူပါကုန်၏ဟူ၍၊ဥပနာမယံ၊ ကပ်ကြကုန်
 ၏၊သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူ၍၊
 အာနန္ဒ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊အယံ၊ဤသုဇယံသည်၊ အာဇာနိယော၊
 ယောက်ျားမွန်ရည် အာဇာနည်သည်၊ ဟေသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣမံ၊ဤသု
 ဇယံကို၊ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလောဟူ၍၊ ဧတံ၊ဤစကားကို၊
 အဗြု၊ဆိုတော်မူ၏၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပဗ္ဗဇေတွာန၊ ရှင်ပြု၍၊ သတ္တဝ၊လူနတ်
 တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ဂန္ဓ
 ကုဒ္ဓိတိုက်သို့၊ပါဝိသိ၊ဝင်တော်မူ၏၊သုရိယသ္မိံ၊နေသည်၊အနောဂ္ဂကသ္မိံ
 မဝင်မီ၊တတော၊ ထိုဝိပဿနာကိုအားတုတ်သည်မှ၊ပရံ၊ နောက်ကာလ
 ဌ၊မေ၊ ငါ၏၊စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ဝိမုတ္တိ၊ အသင်္ခေါတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၏၊
 သတ္တဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရံကတွာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဝင်စား
 အပ်သောသမာဓတ်ကိုပယ်၍၊ပဋိသလ္လာနုဂုဗ္ဗိတော၊တယောက်အလည်း
 တည်းကိန်းစက်တော်မူရာမှထ၍၊ဘဒ္ဒ၊ချစ်သားဘဒ္ဒ၊ ဇေဟိ၊လာလော၊ဣ
 တိ၊ဤသို့၊မံ၊ငါ့ကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊သာဝ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားစကား
 တော်သည်သာလျှင်၊ မေ၊ငါအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊အာသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇေတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊သတ္တဝသေသန၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသဖြင့်၊မေ၊
 ငါအား၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ်ပြီ၊တိသေသ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဓမ္မသု
 ဓမ္မတာ၊လောကုတ္တရာဓမ္မ၏ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊
 အဟော၊ဪအံ့သွယ်ရှိပေစွတကား၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ပထစရိ
 ယ၊ဟိတိ၊ပထစရိယာဟိဟူသည်ကား၊ဧဝံကတွာ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊
 ဗုတ္တံ၊သားကို၊လဘိဿထာဟိ၊ရကုန်လတ္တံ့ဟု၊ဗုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော၊သမဏ
 ဗြာဟ္မဏနံ၊ရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ခိရံ၊နို့၊ရေ
 ကို၊ပါယိတွာ၊တိုက်၍၊ အနန္တာဒိဝတစရုဏေဟိ၊ ထမင်းမစားခြင်းအစရှိ

သောအကျင့်စိုက်တို့ဖြင့်၊ အာယာစနာဟိတိ၊ အာယာစနာဟိဟူသည်
 ကား၊ ဧဝတာယာစနာဟိ၊ နတ်အားတောင်းခြင်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ သတ္တု
 အာယာစနာယ၊ မြတ်စွာဘုရားအား တောင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဣဓမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊ ကာရ
 ကံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောဂါထာကို၊ ထေရော၊ ဘု
 မထေရ်သည်၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိဒဿနတ္ထဉ္စေတံ၊
 အကျင့်ကိုပြုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကိန္တလန္တဘာဝဉ္စ၊ ငြိငြိသဖြင့်ရ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တေတိ၊ တေ
 ဟူသည်ကား၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့တည်း၊ ဥပနာမယုန္တိ၊ ဥပနာ
 မယုံဟူသည်ကား၊ ဥပနာမေသုံးကပ်ကြကုန်၏၊ သုခေမိတောတိ၊ သုခေမိ
 တောဟူသည်ကား၊ သုခသံဝဇီတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးပွား၏၊ တေတိ၊
 တေဟူသည်ကား၊ တုဟံ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား၊ ပရိစာရိကန္တိ၊ ပရိစာရိ
 ကံဟူသည်ကား၊ ကိံကာရံ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုအံ့နည်းဟုကြည့်ရှု၍နေ
 သောသူတည်း၊ ဟေသသတျာဇာနိယောအယန္တိ၊ ဟေသသတျာဇာနိယော
 အယံဟူသည်ကား၊ အယံခါရကော၊ ဤသုငယ်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာ
 သနေးသာသနာတော်၌၊ အာဇာနိယော၊ ယောကျ်ားမွန်ရည်အာဇာနည်
 သည်းသိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အဇ္ဇေဝ၊
 ပာဇ္ဇေပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရှင်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြ
 ပိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ပဗ္ဗဇေတွာနာတိ၊ ပဗ္ဗဇေတွာနဟူ
 သည်ကား၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊
 ဝိဟာရန္တိ၊ ဝိဟာရံ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီ တိုက်တော်သို့၊
 အနောဂ္ဂတသ္မိန္တိ၊ အနောဂ္ဂတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ အနတ္တင်္ဂတေယေဝ၊ မ
 ဝင်္ဂိကပင်လျှင်၊ တတော ဗိတ္တံဝိမုပ္ပိမေတိ၊ တတောဗိတ္တံ ဝိမုပ္ပိမေဟူ
 သည်ကား၊ တတောဝိပဿနာရတ္တတော၊ ထိုဝိပဿနာတရားကိုအားထုတ်
 သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နမိဇေနေဝခဏေန၊ မကြာမြင့်မီသောခဏခြင်းဖြင့်
 လျှင်၊ သာသဝေဟိ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့မှ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
 သည်၊ ဝိမုပ္ပိ၊ လွတ်၏၊ ဒိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော
 ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ မမ၊
 ငါအား၊ အာသဝက္ခယတော၊ အာသဝေါတရား ကုန်သည်မှ၊ သတ္တာနိရံ
 ကတွာတိ၊ သတ္တာနိရံကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သမာပန္နံ၊
 ဝင်စားအပ်သော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ငင်စား

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၇-ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၀

၍၊ တတော၊ ထိုဖလသမာပတ်ချင်းသာမှ၊ ဂုဠာသားထ၍၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်
 ပဋိသလ္လာနဂုဠိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာနဂုဠိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
 သာဘိသယံ၊ ကဲလွန်သော၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဖေဟိဘဒ္ဓါတိ၊ ဖေဟိ
 ဘဒ္ဓါဟူ၍၊ သတ္တဂါထာ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏၊
 မေမဟံ၊ ငါ၏၊ သာဇေ၊ ထိုဖေဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပ
 သမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝသေသန၊ ခုနစ်
 နှစ်မျှဖြင့်၊ လဒ္ဓါမေဥပသမ္ပဒါတိ၊ လဒ္ဓါမေဥပသမ္ပဒါဟူသည်ကား၊ သာတိ
 သယံ၊ ကဲလွန်သောကြူး၊ ထူးမြတ်သော၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္တနေ၊ မိမိအား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ငြီးမြှောက်ထောက်ပံ့
 ခြင်းကို၊ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏လည်း၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာဝဋ်
 မှထွက်မြောက်ကြောင်း အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊
 အဟောဓမ္မတာတိ၊ အဟောဓမ္မတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤ
 ဂါထာ၌လည်း၊ ဗိတ္တံဝိမုတ္တံဝိမုတ္တိမေတိ၊ ဗိတ္တံဝိမုတ္တံဝိမုတ္တိမေဟူသောဤ
 ပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိဏသဝတာဝံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို၊ ပကာသယိတွာပိ၊ ပြုပြီး၍
 လည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ တိသေသဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာတိ၊ တိသေသဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ
 ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ လောကီယာတိညေကဒေသဒဿနတ္တံစ၊ လောကီဖြစ်
 သောအဘိညာဉ်တမိတ်ကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဆဠေဝိညာဘာဝပိ
 ဘာဝနတ္တံစ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုထင်စွာပြု
 ခြင်းအကျိုးငှါသည် လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို၊
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ ဆဠေဝိညာသန္တိကတာတိ၊ ဆဠေဝိညာ
 သန္တိကတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဘဒ္ဒ
 မထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၈-သောပါကတ္ထေရဂါထာ၊

ဒိသွာပါသာဒန္တယာယန္တိ အာဒိကာ၊ ဒိသွာပါသာဒန္တယာယံဤသို့
 အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ
 သော၊ သောပါကတ္ထေရဿ၊ သောပါကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
 တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤသောပါကမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေး
 သောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲ
 လွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို

သို့သောတဝဋ်၊ ပညာနိ၊ နါနဝိလအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို ဥပစိနန္တော
ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊
ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်
လုံ၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊
အတတ်မျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဂဿေ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာ
မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်
ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဧကတ္ထိံ၊ ပဗ္ဗတေးတခုသော
တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသန္နမဇ္ဇဏတံ၊
သေခါနီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နဗိတ္တော၊ ကြည်ညို
ရှင်ပြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတိသောမနသံ၊
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝုပ္ပမယံ
ပန်းဖြင့်ပြီးသော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပန်းအခင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်
မူ၍ အနိစ္စပဋိသံယုတ္တံ၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊
တရား စကားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊
ပဿန္တဿဝ၊ ရှုကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ အဂ
မာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်
သော၊ နိစ္စဂါဟံ၊ အမြဲတည်၏ဟူသောအယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနိစ္စ
သည်၊ အမြဲမရှိသော အမှတ်ကို၊ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
ကာလင်္ကတွာ၊ ရတနာသည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇိတွာ
ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့
၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတ
မမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
သောပါကယောနိယံ၊ သောပါကအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
သားသည်၊ ဇာတိအာဂတေန၊ ဇာတိအားဖြင့်လာသောကြောင့်၊ သောပါ
ကောတိနာမေန၊ သောပါကဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ပညာယံ၊ ထင်ရှား၏၊
ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝါဏိဇကုလေ၊ ကုန်သည်မျိုး၌၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-သောပါကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၃

နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏။ သောပါကောတိ၊ နှစ်ပါး၊ သောပါကဟူသောအမည်
 သည်ကား၊ နာမမိတ္တံ၊ အမည်မျှသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆို
 တော်မူကြကုန်သေး၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အပဒါနပါဠိယာ၊ အပဒါနပါဠိ
 တော်နှင့်၊ ဝိရုဏ္ဏတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကသ္မာ၊ အသယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ပန္နိမေတဝသမ္ပတ္တေ သောပါကယောနိမာဂမိန္တိ၊ ပန္နိမေတဝသမ္ပတ္တေ
 သောပါကယောနိမာဂမိ'ဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော် မူသောကြောင့်
 တည်း။ စတုမာသဇာတဿ၊ ဖွားမြင်၍လေးလက်ပြီးသော်၊ တဿ၊ ထိုသော
 ပါကသတို့သား၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ ဂူဇ္ဇဝိတာ
 ဘဝေဌးသည်။ ပေါသေသိ၊ ပွေးကျွေး၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သတ္တ
 ဝဿိကော၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ ဂူဇ္ဇဝိတာ၊ ဘဝေဌးသည်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဝုတ္တေန၊ သားနှင့်၊
 ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ဒေါသငြင်းခုံကြသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍၊ တံ၊ ထိုသောပါကသူငယ်ကို၊ သုသာနံ၊ သုသာန်
 သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဧဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်၊
 ကေဒေသေ၊ ကခုသောအရပ်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍၊ တာယဝေရဇ္ဇုယာ၊ ထို
 ကြိုးဖြင့်လျှင်၊ သောပါကဿ၊ သောပါကသူငယ်၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊
 ဂါဠံ၊ မြွေ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍၊ သိင်္ဂီ၊ လာဒယော၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ခါဒန္တု၊ စားစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
 ဂထော၊ အိမ်သို့တဖန်ပြန်သွား၏။ ပန္နိမဘဝိကတာယ၊ ဆုံးပြီးသောဘဝ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒါရကဿ၊ သောပါကသူငယ်၏၊ ဗုညဗလေန၊
 ကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မာရေတုံ၊ သတ်အံ့သော
 ဌ၊ နဝိသဟိ၊ မဝနံ၊ သိင်္ဂီ၊ လာဒယောပိ၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသောသတ္တဝါ
 တို့သည်လည်း၊ အာဂမိ'သု၊ လာကြကုန်၏။ ဒါရကော၊ သောပါကသူငယ်
 သည်၊ အစုရတ္ထသမယေ၊ ညဉ့်သံခေါင်အခါ၌၊ ကာဂတိမေ တဝိဿတိ
 ကောဝိ၊ ဗန္ဓု၊ အဗန္ဓု၊ နော၊ သုသာနမဇ္ဈေ ဗန္ဓဿ၊ ကောမေအဝဿဒါယ
 ကောတိ၊ ကာဂတိမေဘဝိဿတိ၊ ကောဝိဗန္ဓု၊ အဗန္ဓု၊ နော၊ သုသာနမဇ္ဈေ
 ဗန္ဓဿ၊ ကောမေအဝဿ ဒါယကောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပလပတိ၊ မြည်
 တမ်း၏။ မေ၊ ငါအား၊ ကာ၊ အဘယံမည်သော၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ ဘ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ အဗန္ဓု၊ နော၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောငါအား၊
 ကောဝိ၊ အဘယံသူသည်လျှင်၊ ဗန္ဓု၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘောင်တော်လာပါအံ့
 နည်း၊ သုသာနမဇ္ဈေ၊ သင်းချိုင်းအလယ်၌၊ ဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့ချည်ထားသော၊ မေ၊

၃၀၄ - လောကုတ်လောကဗျာကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ငါအား၊ကော၊အဘယ်သူသည်။ အဝဿဒါယကော၊ အဘိတဗ္ဗံ သဟံရိ
ရာပးလာပါအံ့နည်း။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာယလေယာယ၊
ထိုအခါ၌၊ဝေနေယျဗန္ဓကေ၊ အဆွေဖြစ်သောဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို၊ဩ
လောကေန္တော၊ဩဉ္ဇတေသံမူသည်ရှိသော်၊ဒါရုကဿ၊သောပါကသတို့
သား၏၊ဟဒယဗ္ဗန္တရေ၊နှလုံး၏အတွင်း၌၊ ပဇ္ဇလန္တံ၊အလျှံပြောင်ပြောင်
တောက်သော၊ အရဟတ္တုပ နိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အား၊ကြီးသော
အကြောင်းကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ဩဘာသံ၊အရောင်အလင်းကို၊ ဖရိ
တွာ၊နှံ့၍၊ သတိံ၊သတိကို၊ဇနေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဟိ၊ဟိသောပါကမာတာ
ယံ၊ဩလောကသုတထာဂတံ၊အဟန္တတာရယိဿာမိ၊ရာဟုမုခေဝစန္ဒိ
မန္တိ၊ဟိသောပါကမာတာသိ၊ဩလောကသုတထာဂတံ၊ အဟန္တတာ
ရယိဿာမိ၊ရာဟုမုခေဝစန္ဒိမံဟူ၍၊ဝေံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။
သောပါက၊ချစ်သားသောပါက၊ဟိ၊လောလုပ္ပံ၊မာတာယံ၊မကြောက်လင့်
တထာဂတံ၊ငါဘုရားကို၊ ဩလောကသု၊ဩဉ္ဇရူလော၊ ရာဟုမုခေ၊ရာ
ဟုခံတွင်း၌၊စန္ဒိမံ၊လကို၊တာရေတိဝုတာရေတိဇ္ဈဝ၊ ကယ်တင်သကဲ့သို့၊
အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊တံ၊သင်ချစ်သားသောပါကကို၊ တရိဿာမိ၊ကယ်
တင်အံ့။ ဒါရုကဿ၊သောပါကသတို့သားသည်၊ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ဘုရား
၏အနုတော်ဖြင့်၊ခိန္နဗန္ဓနော၊ဖြတ်အပ်ပြီးသော အရှောင်အဖွဲ့ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ဂါထာပရိယောဿာနေ၊ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ သောတာပန္နော၊သောတာ
ပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓကုဋိသမ္ပုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏အပြီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
တည်လေ၏၊တာဿ၊ထိုသောပါကသတို့သား၏၊မာတာ၊အမိသည်၊ပုတ္တံ၊
သားကို၊အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ဓူဠဝိတရံ၊ဘထွေးကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေး၍၊ တေန၊ ထိုဘထွေးသည်၊ အဿ၊ ထိုသောပါက သတို့သား၏၊
ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို၊ အကတိတာယ၊ မပြောဆိုသည်ရှိ
သော်၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဝိစရန္တိ၊လှည့်
လည်သည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊
အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ဇေနန္တိ၊ကိရ၊ သိမြင်နိုင်ကုန်သတတ်၊အဟံ၊
ငါသည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသကံမိတွာ၊ကပ်၍၊မမပုတ္တဿ
ငါသား၏၊ပဝတ္တိံ၊ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ယံနုနယမိ၊အကယ်၍၊ ဇနေယျံ၊သိရ
ရာ၏၊ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ အဂမာ
သိ၊သွားလေ၏၊ သတ္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊တံ၊ထို
သောပါကသတို့သားကို၊ပဋိန္ဒာဒေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား

၇-သတ္တကနိပါတ်-၈-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၂၈-သောပါကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၅

မမပုတ္တံ၊ ဘပညံတော်မ၏သားကို၊ နပဿာမိ၊ မတ္တေမမြင်ပါ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသောပါကသတို့သား
၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနတ်၊ သိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာယ၊ ထို
ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ နသန္တိ ပုတ္တာတာဏာ
ယနပိတာနာပိဗန္ဓဝါ၊ အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နတ္ထိဉာတိ သုတာဏတာတိ၊
နသန္တိ ပုတ္တာတာဏာယ၊ နပိတာနာပိဗန္ဓဝါ၊ အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နတ္ထိဉာ
တိသုတာဏတာဟူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဘောဣတ္ထိ၊ အိုဒံ၊ ယိကာမ၊ အန္တကေနသေမင်းသည်၊ အမိပန္နဿ၊ နိပ
စက်အပ်သောသူအား၊ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ပုတ္တာ
သားကိုသည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဉာတိသု၊ အဆွေအမျိုးတို့၌၊ တာဏတာ၊
ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထို
ကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သောတာပန္နော၊ သော
တာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါရကော၊ သောပါကသုလေသည်၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါ
နေ၊ သောပါကမထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။

ပဝနေ၊ မြှင်သာတခွင်စုံတောပြင်၌၊ ပဗ္ဗတုတ္တမေ၊ မြတ်သောတောင်၌၊
ပဗ္ဗတရံ၊ တောင်ဝှမ်းလိုက်သူကို၊ သေဝယန္တဿ၊ ကိန်းအောင်းရှိသော၊
မမ၊ ငါရသေ့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ သိဒ္ဓတ္ထောနာမ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်ရှိသော၊
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂန္တိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဥပါဂတံ၊
ကပ်ရောက်လာသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ လောက
ဇေဋ္ဌဿ၊ လောကသုံးဦးကြီးမှူးအစစ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိ
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ သန္တိရံ၊ ပန်းအခင်းကို၊
ပညာပေတွာနု၊ ခင်းပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုပ္ဖာသနံ၊ ပန်းနေရာကို၊ အဒါယိံ၊
ကပ်လှူပြီ၊ ပုပ္ဖာသနေ၊ ပန်းနေရာ၌၊ နိသိဒိက္ခာ၊ နေတော်မူ၍၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊
သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မမ၊ ငါ၏လည်း၊ ဂတိံ၊ လားရာကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ အနိစ္စတံ၊
အနိစ္စသညာကို၊ ဥဒါဟရိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ
တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝဟ၊ အတည်မပြုကုန်စွတ်ကား၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိ
နော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ နိရုဏ္ဏန္တိ၊
ချုပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော

၃၀၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာတိ၏။ ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာန၊
 မိန့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ လောက
 ဇေဋ္ဌော၊ လောကထက်ကြီး ဖြစ်သော၊ နရ၊ သဘော၊ နရ၊ သဘာဖြစ်တော်
 မူသော၊ ဖိရော၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဟံသရာဇာ၊ ဟင်းသာမင်းသည်၊ အဗ္ဗ
 ရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဗ္ဘုပ္ပမိဝ၊ မျှသွားသကဲ့သို့၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊
 အဗ္ဘုပ္ပမိ၊ မျှကြွတော်မူ၏။ ၊ သကံဒိဋ္ဌိ၊ မိမိနိစ္စသညာကို၊ ဇယိတွာန၊ စွန့်
 ပစ်၍၊ အနိစ္စသညတံ၊ အနိစ္စသညာကို၊ ဘာဝယိ၊ ပွားစေပြီ၊ ကောဟံ။
 တရက်မျှ၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကာလံကတော၊ သေခဲ့၏။ ၊ နေသမ္ပတ္တိ၊ လူနတ်နှစ်ဖြာဖြစ်ချမ်းသာကို၊
 အနုဘောတွာ၊ သုံးဆောင်ခံစားပြီး၍၊ သုတ္တံမူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်း
 ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပဏ္ဍိမေ၊ အဆုံးစွန်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။
 သောပါကယောနိ၊ သောပါကအမျိုးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ၊
 အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ အန
 ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြုပြီ၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာတိယာ၊ မွေးဘွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေး
 ထွက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ အေဇ္ဈေဝိရိ
 ယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိ၏၊ ပဟိဘတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်
 သောစိတ်ရှိ၏၊ သီလေသု၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုဿမာဟိတော၊
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ဆောက်တည်၏၊ မဟာနာဂံ၊ ဖြတ်စွာတရားကို၊
 တောသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အလတ္တံ၊ ရပြီ။ ၊

☞ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးက မ္ဘာထက်
 ၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီ၊ တတောပတုတိ၊ ထိုမှစ၍၊
 နုပ္ပတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာထိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပဒါနဿ၊ ပန်းပွင့်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 ပင်တည်း။ ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့
 လေးက မ္ဘာထက်၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်အနိစ္စသညာကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘာဝယိ၊ ပွားစေပြီ၊ တံသညံ၊ ထိုအနိစ္စသညာကို၊ ဘာဝယန္တဿ၊ ပွား
 သော၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသဝက္ခယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 ပြီ၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဉ္စမဝဂ်-၂၂၈-သောပါကဗျေရဂါထာ၊ ၃၀၇

အပ်၊ ဘုန်ဖြိုး (ပ)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။
ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို။
ပဒိုသံ၊ ဟရိ၊ ယုတ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမိဒါယိကာမသည်။ ဝုတ္တံ၊ သားကို
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရှင်လမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဿ
ထိုသားဖြစ်သော သာမဏေ၏။ ဝိကာသဝဘာဝံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို။
သုတွာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထို
သောပါကမထေရ်သည်။ ဂန္ဓကုဒိုပစ္ဆာယာသံ၊ ဂန္ဓကုဒိုအရိပ်တော်၌၊
စက်မန္တံ၊ စကြိုကြွတော်မူသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အနုစက်မိ၊ နောက်သို့မခြားစကြိုသွား၏။
အနုစက်မန္တံ၊ နောက်ဆင့်မခြားစကြိုသွားစဉ်တံ၊ ထိုသောပါကမထေရ်
ကို။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ဇာနိတုကာမာ
လိလိကုနံ၊ သည်ဖြစ်၍။ ဧကံနာမကိန္တိအာဒိနာ၊ ဧကံနာမကိ အစရှိသည်
ဖြင့်။ ဒသပဉ္စေ၊ ဆယ်ပါးသောအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို။ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်
မူ၏။ သောပိ၊ ထိုသောပါကမထေရ်သည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
အမိပ္ပါယံ၊ အလိုတော်ကို။ ဂဏ္ဍဇန္တာ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၌။ သံသန္ဓေဇန္တာ၊ နှီးနှောသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသတ္တဓ
အာဟာရုပ္ပိတိကာတိ အာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရုပ္ပိတိကာအစရှိသည်
ဖြင့်။ တေပဉ္စေ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို။ ပိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ တေနေဝ
ထိုကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့သည်။ ကုမာရပဉ္စာ
နာမ၊ ကုမာရပြဿနာမည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသောပါကမထေရ်၏။ ပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ အမေး
ပုစ္ဆာပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်။ အာရာဇိတစိတ္တော၊ နှစ်သက်တော်မူသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
၏။ တေနပဉ္စာဗျာကရေန၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ
နာမ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်မည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသောပါကမထေရ်
၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣမံပဝတ္တိံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပကာသေဇန္တာ၊ ပြလို
သည်ဖြစ်၍။ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
ဗျာကရေဇန္တာ၊ ပြောကြားလိုရကား။ ဒိသ္မာပါသာဒန္တာယာယံ (ပ) အဟေါ
ဓမ္မသုဓမ္မတာတိ၊ ဒိသ္မာပါသာဒန္တာယာယံ (ပ) အဟောဓမ္မသုဓမ္မတာဟူ၍။
ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ပါသာ

ခန္ဓာယာယံ၊ ဝန္ဓကုဒိုတိုက်တော်အရိပ်၌၊ စက်မန္တံ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ
 သော၊ နရတ္တမံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝန္ဓကုဒိုတိုက်
 တော်ရိပ်၌၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ အနီးသမာသ်ကပ်ဝံ့လတ်
 ၍၊ ပုရိသုတ္တမံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓိသမံ၊ ရှိခိုးပြီး၊ ကောသံကောသ္မိ၊
 အံသေ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံးထက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ခေါက်တင်
 သည်ကိုပြု၍၊ ပါဏယော၊ လက်တို့ကို၊ သဗ်ရိတွာန၊ ကွေး၍၊ သဗ္ဗသတ္တနံ
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အနု၊ အကုလိုက်၍၊ စက်မိသံစက်မိ၊ စင်္ကြံသွား၏၊ တတော
 ပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပဉ္စေသု၊ ပြဿနာတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူသော၊
 ဝိဇ္ဇ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခံမမ၊ ငါအား၊ ပဉ္စေ၊ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊
 အပုစ္ဆိ၊ မေးလတ်သတည်း၊ အဆန္တိစ၊ စက်တရော်ကြိုမလှုပ်တုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ အဘိတောစ၊ ကြောက်ရွံ့မဲ့ကင်းရဲတင်းခြင်းသည်၎င်း၊
 သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗျာကာသိ၊ အဖြေစကား ပန်လျှောက်
 ကြား၏၊ ပဉ္စေသု၊ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊ ဝိသုဇ္ဈိတေသု၊ အဖြေ
 စကားပန်လျှောက်ကြားကုန်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊
 ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အဘာသထ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသောပါကမထေရ်သည်၊ ယေသံ၊ အင်္ဂါနံမဂဓာနံ
 အကြင်အင်္ဂါတိုင်းမဂဓတိုင်းတို့၏၊ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံး
 ဆောင်ခံစားခြင်းငှါထိုက်၏၊ စိဝရံစ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါ
 တဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယံ၊ ဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ သယ
 နာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းငှါထိုက်၏၊ တေသံ၊ ထိုအင်္ဂါတိုင်းမဂဓတိုင်းသားတို့၏၊ ပစ္စုပဋ္ဌာနဉ္စ၊
 ခရီးဦးကြိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာမိမိ၊ အရိအသေကို၊ လာဘာ၊ ရခြင်း
 ငှါထိုက်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗြဝိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောပါက၊
 ချစ်သားသောပါက၊ အစ္စ၊ ယနေ့ကို၊ အဂ္ဂေ၊ အစပြု၍၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒသ
 နာယ၊ မှူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်ထွဉ်းလော၊ သောပါက၊ ချစ်သား
 သောပါက၊ တေတဝံ၊ သင်အား၊ သောစေဝံ၊ ထိုငါ၏ထံမှောက်ရောက်
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ တဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝသော၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်
 ကပင်လျှင်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါနံ၊ ရ၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-သောပါကတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၀၉

သော၊ဇေဟံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ခေရေမိ၊ဆောင်ရ၏၊ခမ္မသုခမ္မတာ၊သောကုတ္တရာ
ရာခမ္မ၏ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ဩော်အံ
ဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ ။

ဟတ္ထ၊ထိုဂါယာတို့တွင်၊ ပါသာဒန္တယာယန္တိ၊ ပါသာဒန္တယာယံ
ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဒိုပန္တယံ၊ဂန္ဓကုဒိုတိုက်တော်၏ နောက်ဖြစ်သော
အရိပ်၌၊ဝန္တိသံန္တိ၊ဝန္တိသံဟူသည်ကား၊အဘိဝန္တိ၊ရှိခိုးပြီ၊ သင်္ဃရိတွာန
ပါဏယောတိ၊ သင်္ဃရိတွာနပါဏယော ဟူသည်ကား၊ ဥဘောဟတ္ထေ၊
လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ကမလမကုဇ္ဇာကာရေန၊ ကြာငုံသန္တာန်ဖြင့်၊ သံဃာ
တေ၊ပေါင်းသည်တို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အဉ္စလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂဟေတွာ၊
ချီ၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အနုစက်မိသန္တိ၊
အနုစက်မိသံဟူသည်ကား၊စက်မန္တသ၊စင်္ကြံကြွတော်မူသော၊ သတ္တု
နော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အနုပစ္ဆတော၊နောက်တော်မှ၊ အနုဂမနဝသေန၊
အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက်မိ၊စင်္ကြံသွား၏၊ ဝိရဇန္တိ၊
ဝိရဇံဟူသည်ကား၊ဝိဂတရာဂါဒိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှကင်းသောပြု
ရှိသော၊ ပဉ္စေတိ၊ ပဉ္စေဟူသည်ကား၊ ကုမာရပဉ္စေ၊ ကုမာရသောမဏေ၏
ပြဿနာ၌၊ဝိဇုတိ၊ဝိဇုဟူသည်ကား၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝိဒိတဝါ၊ သိ
ခြင်းရှိ၏၊သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံသောတရားကိုသိတော်မူ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သတ္တော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖံ၊ငါကို၊ပုစ္ဆ
တိ၊မေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပ္ပန္နကဿ၊ ဖြစ်သော၊ဆန္တိတတ္ထဿစ၊ ကိုယ်
တုန်လှုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဘယဿစ၊ ကြောက်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊သေတုဿာတေန၊ မင်္ဂတည်းဟူသောဖြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟိနတ္တာ၊
ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အန္တန္တိစ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း၊အဘိတောစ၊ကြောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း၊ဗျာကာသိ
ဖြေကြားနိုင်၏၊ ယေသာဟန္တိ၊ ယေသာဟံ ဟူသည်ကား၊ ယေသံအင်္ဂ
မဂဓာနံ၊ အကြင်အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း တို့တွင်၊ အယံသော ပါကော၊
ဤသောပါကမထေရ်သည်၊ပစ္စယန္တိ၊ပစ္စယံဟူသည်၊ဂိဿာနပစ္စယံ၊သူနာ
ဆေးပစ္စည်းအလို၌၊ သာမိပိန္တိ၊သာမိပိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဒါနဝဇ္ဇနာဒိ
သာမိပိတြိယံ၊ ခရီးပေးခြင်းခရီးရှောင်ကွင်းခြင်း အစရှိသော ကြံ့ယာကို။
အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိဇ္ဈေ၊အဇ္ဇဒဂ္ဂေဟူသောပုန်၌၊ ဒကာရော၊ဒအက္ခရာသည်၊ ပဒ
သန္တိကာရော၊ပုန်စပ်ခြင်းကိုပြုအပ်၏၊အဇ္ဇယနေကို၊ အဂ္ဂေအာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊အဇ္ဇပဋ္ဌာယ၊ယနေကိုအစပြု၍၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေတိပိ၊အဇ္ဇတဂ္ဂေဟူ၍

လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဇ္ဈတံ၊ ယနေ့အဖြစ်ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊
 အစပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒဿနာယော
 ပဿကံမာတိ၊ ဒဿနာယောပဿကံမ ဟူသည်ကား၊ ဟိနစတ္တော၊ ယုတ်
 သောအမျိုးရှိ၏၊ ဝယဿ၊ အရွယ်အားဖြင့်၊ တရုဏတရော၊ အလွန်ပျိုပြစ်
 နှုတ်လှသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗိန္ဒိတော၊ မကြံမူ၍၊ ဒဿနာယ၊
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဥပသကံမ၊ ကပ်၍၊ သောစေဝါတိ၊ သောစေဝဟူသည်
 ကား၊ တဿ၊ ထိုသောပါကမထေရ်၏၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏေ
 န၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွသံသန္ဓေတွာ၊ နှီးနှော၍၊ က. တ.။
 ပြုအပ်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာကို၊ ယံဝိသန္ဓနံ၊ အကြင်ဖြေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ သောယေဝ၊ ဤပြဿနာကိုဖြေခြင်းသည်သာလျှင်၊
 ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊
 အဗြိ၊ ပောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ လန္ဈါမေဥပသမ္ပဒါတိ၊ လန္ဈါမေဥပသမ္ပဒါဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ယေပ
 န၊ အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ လန္ဈါဥပသမ္ပဒန္တိ၊ လန္ဈါဥပသမ္ပဒ်ဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ
 ရှုတ်ဆိုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဇေ၊ အယူ၌၊ သတ္တဝေသော
 တိ၊ သတ္တဝေသောဟူသည်ကား၊ သတ္တမေန၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဝေသေန
 နှစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား
 သတ္တဝေသော၊ ခုနစ်ဝါရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော
 သဒ္ဓါကြွင်းကို၊ ပက္ခိတ္တော၊ လည့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ အနက်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါ
 ယာတို့၌၊ ယံပန၊ အကြင်စကားကိုကား၊ အဝုတ္တံ၊ မရှုတ်ဆိုခဲ့တံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သောပါကတ္ထေ
 ရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောပါကမထေရ်၏ဂါထာအဝွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁ ပဌမဝဂ်- ၂၂၉-သရဘင်္ဂတ္ထေရဂါထာ၊

သရေဟတ္ထေဟိတိ အာဒိကာ၊ သရေဟတ္ထေဟိ ဤသို့အစရှိသောဂါ
 ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သရဘင်္ဂ
 ဂတ္ထေရဿ၊ သရဘင်္ဂမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤသရ
 ဘင်္ဂမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ
 တော်တို့၌၊ ကာတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၆-သရဘင်္ဂတ္ထရဂါယာ၊ ၃၀၀

ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုသို့သော ဘုံဘဝတို့၌၊
 ဝိဝဇ္ဇာသနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ
 ငါတို့ဝေ၊ တမမြတ်စွာဘုရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
 ပြိတ်ပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊
 ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သား
 အား၊ ကုလဝံသာဂတံ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လာသော၊ အနဘိလက္ခိ
 တေဝံတိနာမံ၊ အနဘိလက္ခိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုအနဘိလက္ခိတသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်
 မြောက်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့
 ရဟန်းပြု၍၊ သရတိဏာနိ၊ မြွှားမြက်တို့ကို၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုကိုယ်
 တိုင်သာလျှင်၊ ဘဇ္ဇိတွာ၊ ချိုး၍၊ ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်စရပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
 ဝသတိ၊ နေ၏၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍၊ တာ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သရ
 ဘင်္ဂါတိသမညာ၊ သရဘင်္ဂဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩဉ်သည်ရှိ
 သော်၊ တဿ၊ ထိုသရဘင်္ဂမထေရ်၏၊ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိနိဿယံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သော၊ ထိုသရဘင်္ဂမထေရ်သည်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊
 စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်
 ဝိပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုသရ
 ဘင်္ဂမထေရ်၏၊ တာပသကာလေ၊ ရသေ့လက်ထက်၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော
 ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်မီးသောကုဋ်သည်၊ ဇိဏ္ဏာပလုပ္ပံ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်
 စီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသစ်ရွက်ကုဋ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ
 လူတို့သည်၊ တန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိဿ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဣမံကုဋ်ကံ၊
 ဤပျက်သောကုဋ်ကို၊ နပဋိသင်္ခရေထ၊ ပြုပြင်တော် မမူကုန်ဘိသနည်း၊
 ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ထေရော၊ သရဘင်္ဂမထေရ်သည်၊ ကုဋ်

၃၁၂ ထေရဝါဒသံဃကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

ကာကုဋိကိုဟထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တာပသကာလေး၊ ရသေ့လက်
ထက်၌ပကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကာ
တံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မတတ်နိုင်ပြီဟူ၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
ပကာသေန္တော၊ ပြည့်စုံသည့်ဖြစ်၍၊ သရေဟတ္ထေဟိဘဗ္ဗိတွာ(ပ)
ဂေါတမေန ယသသိနောတိ၊ သရေဟတ္ထေဟိဘဗ္ဗိတွာ(ပ) ဂေါတမေန
ယသသိနောဟူ၍၊ ဧဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်
မူ၏၊ ပုဗ္ဗေရသေ့ဖြစ်သောရှေးကာလ၌၊ သရေ၊ မြားမြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ
လက်တို့ဖြင့်၊ ဘဗ္ဗိတွာ၊ ချိုးဖဲ့၍၊ ကုဋိ၊ မြက်ကုဋိကို၊ ကတွာန၊ ဆောက်လုပ်
၍၊ အန္တိသံ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုမြားမြက်တို့ကိုချိုးဖျက်ခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းဖြင့်၊ သမ္ပုတိယာ၊ အနက်သို့အစဉ်လိုက်ဖြင့်၊ တည်းဟူသော
သမုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သရဘင်္ဂါတိနာမံ၊ သရဘင်္ဂ်ဟူသောအမည်သည်၊ အဟု
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမဟံ၊ ငါအား၊ သရေ၊ မြားမြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေ
ဟိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ ဘဗ္ဗိတုံ၊ ချိုးဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတေ၊ မအပ်၊ နော၊
ငါတို့၏၊ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ယသသိနော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒါ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သရေဟတ္ထေဟိဘဗ္ဗိတွာတိ၊ သရေ
ဟတ္ထေဟိဘဗ္ဗိတွာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေတာပသကာလေး၊ ရှေးရသေ့ဖြစ်
သောအခါ၌၊ သရတိဏာနိ၊ မြားမြက်တို့ကို၊ မမဟတ္ထေဟိ၊ ငါ၏လက်တို့
ဖြင့်၊ ဘဗ္ဗိတွာ၊ ချိုးဖဲ့၍၊ တိဏကုဋိ၊ မြက်ကုဋိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အန္တိသံ၊
နေပြီ၊ ဝသိ၊ နေပြီ၊ နိသိဒ္ဓေဝ၊ ထိုင်လည်းထိုင်၏၊ နိပ္ပဇ္ဈန္တ၊ အိပ်လည်းအိပ်၏၊
တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ကုဋိကရဏတ္ထံ၊ ကုဋိဆောက်လုပ်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ သရာနံ၊ မြားမြက်တို့ကို၊ တဉ္စနေန၊ ချိုးဖျက်သဖြင့်၊ သမ္ပုတိယာ
တိ၊ သမ္ပုတိယာဟူသည်ကား၊ အန္တတ္ထသမ္ပုတိယာ၊ အနက်သို့လိုက်သော
သမုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သရဘင်္ဂါတိနာမံ၊ သရဘင်္ဂ်ဟူသောအမည်သည်၊ အဟု
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နမဟံကပ္ပတေအဇ္ဇာတိ၊ နမဟံကပ္ပတေအဇ္ဇဟူသည်
ကား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော၊
မဟံ၊ ငါအား၊ သရေသရတိဏေ၊ မြားမြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊
ဘဗ္ဗိတုံ၊ ချိုးဖျက်ခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတေ၊ မအပ်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ယသသိနာ၊ များသောအခြေ
အရံရှိသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒါ၊ သိက္ခာ
ပုဒ်တို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မယံ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၆-သရဘင်္ဂတ္ထရဂါထာ၊ ၃၁၃

ငါတို့သည်၊ ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 နာတိတ္တဗာမ၊ မလွန်ကျူးကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြစ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဇေတနပကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့်၊ တိဏကုမ္ပိ
 သင်္ခါရဏကာရဏံ၊ မြက်ကုမ္ပိကို ပြုပြင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒဿတွာ၊
 ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်း
 ဖြင့်နံ၊ ထိုကုမ္ပိကို၊ ဒဿန္တော၊ ထင်ရှားမသွေ ပြည့်စုံပေလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သကလံသမတ္တံရောဂံ(ပ)နကရေနာတိဒဿတိတိ၊ သကလံသမတ္တံရော
 ဂံ(ပ)နကရေနာတိဒဿတိဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို
 တော်မူ၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သမတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကြွင်းသောအတို့
 တို့မှအကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ ရောဂံ၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာအစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ကြင်နာတတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်အနာသပ္ပယံဖြစ်၍ဖြစ်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားအပေါင်းကို၊ သရ
 ဘင်္ဂါ၊ သရဘင်္ဂမထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဩဝါဒကိုရသည်မှရှေးအတို့
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ နာဒ္ဒသံ၊ မမြင်ရစဘူး၊ အဘိဒေဝဿ၊ ဥပပတ္တိနတ်သမ္ပု
 တိနတ်တို့ထက် သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ထူးမြတ်တော်မူ
 သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကရေန၊ အဆုံးအမဩဝါဒကိုရခြင်းကြောင့်သော
 ယံသောအယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ရောဂါကို၊ ဒိဋ္ဌောဝ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွ ဖြစ်သောမင်္ဂပညာဖြင့်သိ
 အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ န၊ မမြင်သည်မဟုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 သကလန္တိ၊ သကလံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သမတ္တန္တိ၊
 သမတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အတို့မှအလုံးစုံ
 ပြည့်သော၊ သပ္ပဘာဂတော၊ ထက်ဝန်ကျင်သောအတို့မှ၊ အနုဇေသသံ၊
 အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်ပြည့်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ရောဂန္တိ၊ ရောဂံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာဒိဝသေန၊
 ဒုက္ခဒုက္ခတာ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရုဇ္ဈနတ္ထေန၊ ကြင်နာတတ်
 သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ရောဂဘူတံ၊ အနာသပ္ပယံ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးငါးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒ
 တိ၊ ဆို၍၊ နာဒ္ဒသံပုဗ္ဗေတိ၊ နာဒ္ဒသံပုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဩဝါဒပဋိလာဘတော၊ အဆုံးအမကိုရသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နာဒက္ခံ၊ မ
 မြင်ရသောယံရောဂေါဒိဋ္ဌောဝစနကရေနာတိဒေဝဿာတိ၊ သောယံရော
 ဂေါဒိဋ္ဌောဝစနကရေနာတိဒေဝဿဟူသည်ကား၊ သမ္ပုတိဒေဝေါ၊ မင်းအ

၃၀၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

စရှိသောသမ္မုတိနတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ စာတုမဘာရာဇိတာဝတိံ သာအစရှိသောဥပပတ္တိနတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာဟုဆိုအပ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒေဝေ၊ လုံးစုံများစွာ နတ်တကာတို့ကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဝီလသဒိဂူဇာဟိ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည့်၍၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဒေဝဿ၊ အလွန်သော နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒပနိကရေန၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာတတ်သော၊ သရဘင်္ဂန၊ သရဘင်္ဂမထေရ်သည်၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါထော၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အယံ ရောဂေါ၊ ဤအနာကို၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောအားဖြင့်၊ ဖိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ပရိညာတော၊ ပိုင်းခြားယင်ထင်သိမြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာဝကုနိကာယမ္ပိ၊ အတ္တဘာဝတည်းဟူသော ကုဋိကိုလည်း၊ အနုပက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဟိရဟိဏ္ဏကုနိ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော မျက်ကုဋိကို၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့မူ၍၊ ပနိသင်္ခိယသဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံမဂ္ဂံ၊ အကြင်မဂ်ကို၊ ပနိသန္ဓေန္တေန၊ ကျင့်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အယံအတ္တဘာဝရောဂေါ၊ ဤခန္ဓာအတ္တဘာဝတည်းဟူသောကြင်နာခြင်းကို၊ ယထာဝတော၊ မဘောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဖိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏၊ သွာယံ သောအယံမဂ္ဂေါ၊ ဆိုက်သည်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဿ ဓာရဏော၊ အလုံးစုံသောဘုရားမြတ်စွာတို့နှင့်ဆက်ဆံ၏၊ ယေန၊ အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဩဝါဒဓမ္မောပိ၊ ဆုံးမသောတရားတော်သည်လည်း၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်၌၊ ဆိန္နသုဝဏ္ဏ သဒိသော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ခွံနှင့်တူ၏၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်သုံး၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဒုက္ခက္ခယပဝတ္တော၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေနမဂ္ဂေနဂတောဝိပဿိ၊ ပ၊ သုဝိမုတ္တောမိသဗ္ဗမိတိ၊ ယေနမဂ္ဂေနဂတောဝိပဿိ၊ ပ၊ သုဝိမုတ္တောမိသဗ္ဗမိဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၂၂၉-သရဏာနိစ္ဆရဂါထာ၊ ၃၀၅

ယေနေဝမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီး ဖြင့်သာလျှင်၊ သိစိစ၊ သိစိမြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူစ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
 ကကုသန္ဓကောဏာဂမနောစ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏာဂုဏ်
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါစ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်းကောင်း၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊ တေနန္ဒေသနေဝ၊ ထိုခရီး
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါတမော၊ ငါတို့သခင်အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သတ္တဗုဒ္ဓ၊ ဝိပဿီအစရှိကုန်သော ခုနစ်ဆူသော
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝိဂတတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာ ရှိတော်မူကြကုန်
 ၏၊ အနာဒါနာ၊ ဥပါဒ်မရှိကုန်၊ ခယောဂခာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်တော်မူကြကုန်၏၊
 ဓမ္မဘူတဟိ၊ တရာ၊ ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိဟိ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
 ငြိည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ယေသံယဟိ၊ အကြင်ဝိပဿီအစရှိသောခုနစ်
 ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤအယံပါးသောတရားကို၊ ဧ
 သိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ ပြီး
 ခြောက်ခြင်း၌၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသမ္ဘာနိ၊ မပေါက်မပြန်
 မြတ်သောသမ္ဘာတို့ကို၊ ဧသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒ
 ယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသင်္ခ
 ယော၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ဧသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့်
 သမုတ်သော၊ သံသာရသ္မိံ၊ သံသာရဉ္စ၊ အနန္တကံ၊ ပိုင်းခြားဆုံးသပမာဏ
 မရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတေနိဗ္ဗတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇိဝိတဿစ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏လည်း၊ သင်္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဣမဿကာယဿစ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောဤ
 ကိုယ်၏လည်း၊ ဝေဒါ၊ ပျက်သည်မှ ဥဒ္ဓံ၊ နောက်ကာလ၌၊ အညော၊ ဤဒုက္ခ
 မှတပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာ
 တို့မှ၊ သုဝိမုတ္တော၊ ကောင်းစွာ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာတို့တွင်၊ ယေနောမဂ္ဂေနာတိ၊ ယေနောမဂ္ဂေန ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓ
 ဘာဝနာ၊ ရှေးအတို့ဖြစ်သော၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကေန၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသော၊ ယေနောမဂ္ဂေန၊ အကြင်မဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတောတိ၊ ဂ
 တောဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော၊

၃၁၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ကဘိယတွဲ

ရ၏၊ ဝိပဿီတိ၊ ဝိပဿီဟူသည်ကား၊ ဝိပဿီသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ကကုသန္ဓေတိ၊ ကကုသန္ဓေဟူသောဤဝုဒ်သည်၊ အဝိ
 သတ္တိကော၊ ဝိတတ်မကြေမြင်းကို၊ နိဗ္ဗေသော၊ ညွှန်ခြင်းတည်း။ ကကုသန္ဓ
 ကောဏာဂမနာတိ၊ ကကုသန္ဓကောဏာဂမနဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ
 ၏၊ တေနုဉ္စသေနာတိ၊ တေနုဉ္စသေနဟူသည်ကား၊ တေနဝ အဉ္စသေန၊ ထို
 အရိယာမဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေနာ၊ အရိယမဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊
 အနာဒါနာတိ၊ အနာဒါနာဟူသည်ကား၊ အနုပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံမရှိမူ၍၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ အပဋိသန္ဓိကော၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခယောဂ
 ဓာတိ၊ ခယောဂဓာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနောဂဓာ၊ နိဗ္ဗာန်၌တည်ကုန်၏၊ ယေ
 သာယံဒေသိတောဓမ္မောတိ၊ ယေသာယံဒေသိတောဓမ္မော ဟူသည်ကား၊
 သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ယေဟိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟိ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ အယံသာသနဓမ္မော၊ ဤဆုံးမရာတရားကြောင့် ဖြစ်သော
 တရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဝေဒိတော၊ သိစေတော်မူ
 အပ်၏၊ ဓမ္မဘူတေဟိတိ၊ ဓမ္မဘူတေဟိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကာယဓမ္မတ္ထ
 ဘာဝေဟိ၊ တရားဖြင့်ပြီးသောကိုယ် တရားဖြင့်ပြီးသောအတ္တဘောရှိကုန်
 သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မတော၊ ကိုးပါးသောလော
 ကုတ္တရာ တရားကြောင့်၊ ဘူတေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာတေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးသို့၊ ပတ္တေဟိ၊
 ရောက်ကုန်သော၊ တာဒိတိတိ၊ တာဒိတိဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 အစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိဘာဝပ္ပတ္တေဟိ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ စက္ကာရိအရိယ သစ္စာနီတိအာဒိနာ၊ စက္ကာရိ
 အရိယသစ္စာနိဗ္ဗာနိယှိအစရှိသည်ဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒေ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါလာ၌၊ စက္ကာရိတိ၊ စက္ကာရိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ငဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊
 အရေအတွက် အပိုင်းအခြားကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ အရိယ
 သစ္စာနီတိ၊ အရိယသစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆိန္နဓမ္မဒဿနံ၊ ပိုင်းခြား
 ကြောင်းဖြစ်သောဓမ္မကိုပြုသောသဒ္ဓါတည်း။ ဝစနတ္ထတောပန၊ ဝစနတ္ထ
 အားဖြင့်ကား၊ အရိယာနိစ၊ မြတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တာနိ၊ ထိုမြတ်ကုန်သည်တို့ဟူသည်ကား၊ အဝိတထဋ္ဌေန၊ မဘောက်မပြန်
 မှန်သောသဘောအနက်ကြောင့်၊ သစ္စာနိစ၊ သစ္စာတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်၏၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၉-သရဘင်္ဂတ္ထရဂါယာ၊ ၃၁၇

ဝါ၊တနည်းကား၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့သည်၊ ကလ္လ၊ သဘာဝကြောင့် နည်းဟူမူ
 ကား၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ အရိယဘာဝကရာနိ၊ အရိ
 ယအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ ကုန္တိတဘာဝတော၊ စက်
 ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုန္တိဘာဝတော၊ အနှစ်
 သာမြေထိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဥပါ
 ဒါနာက္ခပဉ္စကံ၊ ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်းကို၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်
 ၏၊ ဧတသ္မာ၊ ထိုတဏှာကြောင့်၊ သမုဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သမုဒယော၊ သမုဒယမည်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်
 ၏၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
 တတ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောအမျိုး
 သားတို့သည်၊ မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်
 ၏၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ အဗ္ဗုဓေဗ္ဗာ၊ ရှစ်ပါးသော
 တရားတို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သံသာရဇရဏသင်္ခါ
 တော၊ သံသာရာ၌သွားလာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ရောမော၊ တဏှာသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဧတသ္မိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရသည်ရှိ
 သော်၊ ရောဓဘာဝေါ၊ တဏှာ၏မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊တ
 နည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်တတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ချုပ်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ နိရောဓော၊ နိရောဓမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုက္ခသင်္ခယောတိ၊ ဒုက္ခ
 သင်္ခယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရဂါယာ အဋ္ဌကထာ၌၊
 သင်္ခယေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မိန္တိ၊ ယသ္မိံဟူ
 သည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ နိရောဓေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော
 န၊ ရသဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတေတိ၊ နိဗ္ဗတ္တတေဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာ
 ယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွားခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနန္တကံ၊ အပိုင်းအခြား
 မရှိသော၊ အပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ ဣမသ္မိံ၊ သံသာရေ၊ ဤသံသာ
 ရာ၌၊ ဇာတိအာဒိဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲသည်၊ နပဝတ္တ
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဥပဗ္ဘိဇ္ဈတိ၊ ပြတ်၏၊ သောနိရောဓောတိ၊ သောနိရောဓေဟူသည်

၉၁၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကား၊ ဓမ္မဘူတေဟိ၊ တရားဖြင့်ပြီးသောကိုယ် တရားဖြင့်ပြီးသော အတ္တ
 ကောရှိကုန်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပဿိဓမ္မော၊
 ဤတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိယောဇနာ၊ ဤသည်
 လျှင်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘေဒါတိအာဒိနာ၊ ဘေဒါအစရှိသည်ဖြင့်၊ ရော
 ဂေါ၊ အနာကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခပရိညာယ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို
 ပိုင်းခြား၍သိခြင်း၌၊ သုစိတံ၊ ကောင်းစွာပြတတ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဗ္ဗလံသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်
 အားဖြင့်၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သကလဂါထာယံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာ
 တို့တွင်၊ တတ္ထယသ္မိံ နိဗ္ဗတ္တတေဒုက္ခန္တိပနပါဠေ၊ တတ္ထယသ္မိံ နိဗ္ဗတ္တတေ
 ဒုက္ခံဟူသောပါဠိ၌ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
 ဇနာခြင်းတည်း၊ ခန္ဓာဒိပဒိုပါဒို့သညိတေ၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏အစဉ်ဟု
 သရုတ်အပ်သော၊ ယသ္မိံ သံသာရေ၊ အကြင်သံသာရာ၌၊ အနန္တကံ၊ အဆုံး
 မရှိသော၊ ဣဒံဇာတိဒုက္ခံ၊ ဤပဒိုသန္ဓေ နေခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊
 နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတောဒုက္ခပ္ပဝတ္တိတော၊ ဤဒုက္ခဖြစ်သည်မှ၊ အညော၊ တပါး
 သော၊ သော၊ ထိုသရဘင်္ဂ မထေရ်သည်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဘာ
 နဘာဝတော၊ ဖြစ်စေထတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုနဗ္ဗေဝါ၊ တဘန်အသစ်
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဣမသဇိဝိတိန္ဒြိယသမ၊ ဤဇိဝိတိန္ဒြိယ၏၊ သင်္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကာယသင်္ခါတဿ၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါးအပေါင်း၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဝိနာသ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓန္တေနောကံ
 ကာလ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောကိလေ
 သတို့မှ၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝေဟိ၊ ကိုးလီသုံးပါးဘဝများတို့မှ၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ ယှဉ်ခြင်းကင်းသည်၊
 အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သရဘင်္ဂမထေရ်၏ ဂါထာည်အဖွင့်စ
 ကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ သရဘင်္ဂတ္ထေရဂါထာဇ္ဈာနာ၊ သရဘင်္ဂ
 မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းလည်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ သတ္တ
 ကနိပါတဝဇ္ဈာနာ၊ သတ္တကနိပါတ်၏ အတွင်းလည်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၁၉

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဂါထာ၊

≡ အဋ္ဌကနိပါတ်၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ ကမ္မံပဟုကန္တိ အာဒိကာ၊ ကမ္မံပဟုကံ
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
 ကော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဿ၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်၏၊ ဂါထာ
 ဂါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤမဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊
 ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တ
 ရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
 လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာ
 သာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ငြိမ်းပွားခြင်းသို့ရောက်သည်
 ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိသော်၊
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိ
 တဿ၊ ဟောအပ်သောပါဠိ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ ဝိဘဇ္ဇန္တိနံ၊ ဝေဘန်ကုန်သော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယဓိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ ထို
 တေဒင်္ဂကျေး၊ အရာထူးကို၊ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာ
 နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ ပုညာ
 နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်
 တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓအ
 မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာရရှိသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
 ကင်ဖြင့်၊ ဧန္တန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်၌၊ ဧကတ္ထိံ၊ တခုသော၊ ဝနသဇ္ဈော၊ တောခုတ်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်
 မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျှော်မြင်ရ၍၊ ပသန္တမာနသော၊
 ကြည်ညိုရွှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဏိကာရုပုဗ္ဗေဟိ၊ မဟာ
 လေးခါးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာရရှိ
 သည်၊ တေနုပုညကဇ္ဈေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အပရာပရံ၊ လူးလာ
 လူးလာ၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တန္တော၊ ထွဋ်

၃၂၀ လေရက်လောအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

လည်လျက်၊ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကုလစာရေ၊ အမျိုး
အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပုဗ္ဗတေ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ဝံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏစေတီယကရုဏဋ္ဌာနေ၊ ဣစေ
တီဘည်ရာအရပ်၌၊ သတသဟဿဂ္ဂနိကာယ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော
သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာယ၊ ရွှေအုတ်ဖြင့်၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအရပ်၌၊
သရီရံ၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင် ရှိသည်၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလကမ္မံ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့
၏တဆူသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသ
ရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌၊ ဥဇ္ဇေနိယံ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်၌၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍ
ပဇ္ဇောတမည်သော၊ ရုညာမင်း၏၊ ပုရောဟိတဂေဟာ၊ ပုရောဟိတ်အိမ်
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ နာမဂ္ဂဟဏဒီဝသေ၊ နာ
မည်မှည့်သောနေ၌၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
ကဉ္စနမာဏဂေါတမနာမံ၊ ကဉ္စနလုလင်ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ အ
ကာသိ၊ ပြု၍၊ သော၊ ထိုလုလင်သည်၊ ဂုဗ်၊ ကြီးခြင်းကို၊ အနွယ၊ ရွဲ၍၊ တ
ယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ အတ္တ
ယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ပုရောဟိတဋ္ဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို၊ လဘိ၊ ရု၏၊
ဂေါတ္ထဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကစ္စာယနေတိ၊ ကစ္စာယနဟူ၍၊
မညာယိတ္တံ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ တံ၊ ထိုကစ္စာယနကို၊ ရာဇာစဏ္ဍပဇ္ဇော
တော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ်၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို၊ သုတွာ
ကြား၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာတို့၊ သင်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့၊
ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမ၊ ဤဥဇ္ဇေနိပြည်သို့၊ နေဟိ၊
ပင့်ဆောင်ခဲ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထိုကစ္စာယနသည်၊
အတ္တဋ္ဌမော၊ မိမိလျှင်ရှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကစ္စာယနအား၊

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၂၀

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ သော၊ ထို
ကစ္စာယနသည်၊ သတ္တဟိဇနေဟိ၊ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ၊ အရဟတ္တေ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပကိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကစ္စာ
ယနမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

☞ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇီနော၊ မာရ်ငါးပါး
ကိုအောင်တော်မူပြီးထသော၊ အနေဇော၊ တဏှာကင်းတော်မူသော၊ အဇီ
တံဇယော၊ အောင်နိုင်ခဲ့သောရန်ကိုအောင်တော်မူသော၊ နာယကော၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတ
သဟဿေ၊ တသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဝီရော၊ လုံ့လရှိ
တော်မူ၏၊ ကမလပတ္တက္ခော၊ ကြာညိုပွင့်ချပ်နှင့်တူသောမျက်စိရှိတော်မူ
၏၊ သသင်္ကရိမလ္လာနနေ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောစင်ကြယ်သောမျက်နှာ
ရှိတော်မူ၏၊ ကနကာစလသင်္ကာသော၊ ရွှေတောင်နှင့်တူတော်မူ၏၊ ရဝိ
ဒိတ္ထိသမပ္ပဘော၊ နေ၏အရောင်နှင့်တူတော်မူ၏၊ သတ္တနေတ္ထမနောဟရံ၊
သတ္တဝါ၏ မျက်စိနှလုံးကို ဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ဝရလက္ခဏာဘူသိ
ဘော၊ မြတ်သောလက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ သဗ္ဗဝါကျပထာတိ
ဘော၊ အလုံးစုံသော စကားအကြောင်းကိုလွန်တော်မူ၏၊ မနုဇာမရသတ္တ
တော၊ လူနတ်တို့သည်ပူဇော်အပ်၏၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓယံ၊
သစ္စာလေးပါးကို သိစေတတ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါ
ဝိဿရော၊ စကားကိုအစိုးရတော်မူ၏၊ မရဿရော၊ သာယာသောအသံရှိ
တော်မူ၏၊ ကဓုဏာနိဗန္ဓသန္တာနော၊ ကဓုဏာဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောစိတ်တော်
အစဉ်ရှိတော်မူ၏၊ ပရိသာသု၊ ပရိသာတတ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်တော်မူ
၏၊ စတုသတ္ထုပသံဟိတံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သော၊ မရရံဓမ္မံ၊ သာယာ
သောတရားစကားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မောဟပင်္ကဋ္ဌိ၊
မောဟတည်းဟူသောညွှန်၌၊ နိမုဂ္ဂေ၊ နတ်မြတ်ကုန်သော၊ ပါဏိနေ၊ သတ္တ
ဝါတို့ကို၊ သရဒ္ဓရတိ၊ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဧကစရော၊ တယောက်ထည်းကျင့်သော၊ ဟိမဝါသယော၊ ဟိမဝန္တာ၌
နေသော၊ တာပသေခ၊ ရသေ့သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နာသော၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်၊ မာနုသံလောကံ၊ လူတို့နေရာသို့၊ ဝစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဇိနံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီ၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊

၃၂၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပေစ္စ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အသောသိ၊ ကြားနာရပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သောတရားကို၊ ဝိဇ္ဇာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပကာသယံ၊ ပြုလျက်၊ ပရိသံစ၊ ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဉ္ဇူ၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံကစ္စာယနော၊ ဤကစ္စာယနသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်၊ အရာအားဖြင့်၊ တောသေတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင် အရာအားဖြင့် အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံပိဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အညံ၊ ကစ္စာယနရဟန်းမှ တပါးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတယောက်သော၊ သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်ကို နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဝံသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ သေသောကစ္စာယနော၊ ဤကစ္စာယနသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဓှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓာရေထ၊ ဖွတ်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီရိယာ၊ သုံ့လှရှိတော်မူသော၊ သာဝကဿ၊ တပည့်သားတော်၏၊ မဟာဂုဏံ၊ ကြီးသောကျေးဇူးကို၊ ဝဏ္ဏယန္တဿ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနံ၊ တရားတော်ကို၊ အသောသိ၊ ကြားပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝါကျံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိမိတော၊ ရွှင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ဝမိတွာနု၊ သွား၍၊ ဝုဇ္ဇသဉ္စယံ၊ ပန်းအရကို၊ အာဟိတွာ၊ ဆောင်၍၊ လောကသရဏံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ တံဠာနံ၊ ထိုကစ္စာယနရဟန်း၏အရာကို၊ အဘိပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းပြီ၊ တဒါ၊ ထိုတောင်းသောအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သရဏဉ္စဟော၊ ရာဂနှင့်တက္ကသော ကိလေသာကို စွန့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ နိဇ္ဈန္တကနုကက္ကဝံ၊ ဦးသစ်သောရွှေနှင့်တူသောအရေရှိတော်မူ၏၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမံ၊ ရွှင်သောအမွှေးရှိ၏၊ ဝိဏံသံ၊ ပြည့်ပြီးသောပရံးရှိ၏၊ အစလံ၊ မတုန်မလှုပ်၊ ပဉ္စလိ၊ လက်ခုတ်ချီလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဟာသံ၊ ရွှင်သော၊ သုပုဏ္ဏနယနံ၊ အလွန်ပြည့်သော ဗျက်စိရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏဂုတာသယံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်၌ရောက်သောအလိုတော်ရှိသော၊ ဓမ္မဇံ၊ တရားကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဥဂ္ဂဟဒယံ၊ တက်သောစိတ်ရှိသော၊ အမတာသိတ္တသန္နိဝံ၊ အမြိုက်နေသွန်းသည်နှင့်တူတော်မူသော၊ ဧတံဣသိဝရံ၊ ဤရသေ့မြတ်ကို၊ ပဿထ

၃ ရှုကုန်လော့၊ ကစ္စာယနဿ၊ ကစ္စာယန၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တံဠာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္တယံ၊ တောင့်တလျက်၊ ဌိတော၊ တည်၏။

ဂ-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၈-မဟာကဏ္ဍယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၂၃

အနာဂတဋီ၊ လာလတ္တံ၊ သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ အန္တိန္ဒ၊ ဂေါတမဿမဟာမုနိနော၊
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံ
 သည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သောတရားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိဋ္ဌိတော၊ တရား
 သည်ဝန်ဆင်အပ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဏ္ဍ
 နောနာမ၊ ကဏ္ဍနအမည်ရှိသော၊ သတ္တုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သား
 သည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိ၏၊ မဟာဥာဏီ၊ မြတ်သောဥာဏ်ရှိ၏၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိပ္ပ၊
 ယဝိဒု၊ အလိုကိုသိလေ့ရှိ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အယံ၊ ဤရသောကို၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗျာကတော၊ ကြားအပ်၏၊ ဝံဌာနံ၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတ
 သဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်
 ကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပာတုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
 အပါယ်လားရခြင်းကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးတည်း၊ ဒေဝတ္ထေ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မာနု
 သေ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဒုဝေဘဝေ၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌၊ သံသရာမိ၊
 ကျင်လည်ရ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂတိ၊ ဂတိသို့၊ နကမ္ဘာမိ၊ မသွားရ၊ ဣဒံ၊
 ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်
 တည်၊ ခတ္တိယေဝ၊ မင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ပြာဟ္မဏေဝ၊
 ပုဏ္ဏားမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဒုဝေကုလေ၊ နှစ်ပါးသောအမျိုး၌၊ ဇာယာမိ၊
 ဖြစ်ရ၏၊ နိစေကုလေ၊ ယုတ်သောအမျိုး၌၊ နဇာယာမိ၊ မဖြစ်ရ၊ ဣဒံ၊ ဤ
 အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋ္ဌိ၊ မစဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌လည်း၊ ဥဇ္ဇေနိယေ
 ပုရေ၊ ဥဇ္ဇေနိပြည်၌၊ သဝဏ္ဏဿ၊ ကြမ်းထန်းခြင်းရှိသော၊ ပဇ္ဇောတဿ၊
 ပဇ္ဇောတမင်း၏၊ ပုရောဟိတဒိဇာမိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားနှင့်စပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တိရိစ္ဆိဝန္တဿ၊ တိရိစ္ဆိဝန္တပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သား
 သည်၊ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သောပညာရှိ၏၊ ဝေဒပါရဂူ၊ ဗေဒင်သုံးကျမ်း
 ဆုံးကမ်းရောက်၏၊ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း၊ စန္ဒိမာနာမ၊ စန္ဒိမာမည်၏၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေတ္တတော၊ မြတ်သော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍယနော၊ ကဏ္ဍယနမည်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို

၃၂၄ ဧဝရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယလွှဲ

ဝိသံသနတ္ထံ၊ ခုံစင်းခြင်းငှါ၊ ဘုမိပါလေန၊ ပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ပေသိတော၊
 စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မောက္ခဝုရုဒ္ဓါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်တံခါးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဂုဏသစ္စယံ၊ ဂုဏ်အရဖြစ်တော်မူသော၊ နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်၍၊ ဂတိပကံဝိသောသနံ၊ ဂတိတည်းဟူသောဝန်ကိုခြောက်
 သွေ့စေတတ်သော၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဝါကျံ၊ စကား
 တော်ကို၊ သုတ္တာစ၊ ကြားနာရ၍လည်း၊ သေသေဟိ၊ ငါ့မှကြွင်းကုန်သော၊
 သတ္တဟိ၊ ရုနစ်ယောက်ကုန်သောအဘော်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သန္တံ၊ ပြင်
 သက်သော၊ အမတ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ သုဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ မဟာမထေ၊ မြတ်သောအယုဒ္ဓံ၊ အဓိပ္ပါယ်ရှိ၊ အလိုကိုသိသည်
 ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ ဇေတဒဂ္ဂစ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌လည်း၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်၏၊
 သုသမိဒ္ဓမနောရဿ၊ အလွန်ပြည့်စုံသောနှလုံးအလိုရှိ၏၊ မယံ၊ ငါ
 အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာပြု
 ကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ သန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ထေ၊ လောကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို
 ပသာရေထိ၊ ဆန့်တော်မူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်သျှင်၊ နှုတ်လမတ္တ
 ကေသမသုကာ၊ လက်နှစ်သက်မျှသာဆံ့မဆံ့ပင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိမယ
 ပတ္တစိဝရေရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသမိတ်သင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝဿသတိကတ္ထေရာဝိယ၊ အဝါတရားရပြီးသောမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မဟာကဏ္ဍာယနမထေရ်သည်၊
 သဒတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို၊ နိဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရာဇာ
 ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ ဂုဗ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ
 တော်တို့ကို၊ ဝဋ္ဋီတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုံ၊ နာ
 မြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာ
 ရောစေထိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
 တံယေဝ၊ သင်သည်သာသျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဇ္ဇေနိပြည်သို့၊ ဂန္တ၊ သွားချေ
 လော၊ တယ်၊ သင်သည်၊ ဂတေဝိ၊ သွားသော်လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဝီ
 ဒိဿတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊
 မဟာကဏ္ဍာယနမထေရ်သည်၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊ စေ
 ခိုင်းတော်မူခြင်းဖြင့်၊ အတ္တဋ္ဌမော၊ မိမိလျှင်ရှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဥဇ္ဇေနိပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ရာဇာနံ၊ ပဇ္ဇောတမင်းကို၊ ပသာ

၆-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနံတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၅

နေတွာ၊ ဩဉ်ညှိစေ၍၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာ
တော်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏
သန္တိကမေဝ၊ အထံတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သော၊
ထိုမဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ ကမ္မာရာမေ၊ အမှု၌မွေ့လျော်ကုန်
သော၊ သင်္ဂဏိကာရာမေ၊ အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ရသ
တဏှာနုဂတော၊ ရသတဏှာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ပမာဒဝိဟာရိနေ၊
မွေ့မွေ့လျော့လျော့နေကုန်သော၊ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ ဖိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊
အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗဟုကံ၊
များစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကာရယေ၊ မဖြစ်စေရ၊ ဇနံ၊ အပေါင်းအဘော်
၌မွေ့လျော်သောသူကို၊ ပရိဝဇ္ဇေလျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဥယျမေနဥယျမေယျ၊
ပစ္စည်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဒါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် တောက်ပံ့သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်လုံ့လမပြုရာ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်အရသာ၌တပ်သော
တဏှာ၏နိုင်ငံသို့လိုက်သောရဟန်းသည်၊ ပစ္စယုပ္ပါဒနုပသုတော၊ ပစ္စည်း
ကိုဖြစ်စေခြင်း၌လေ့လာ၏၊ ရသ၊ နှစ်ခြွေ၊ ရသတဏှာ၌တပ်တတ်၏၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥဿုကော၊ ဒါယကာတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်တောက်ပံ့
ခြင်းငှါလုံ့လပြု၏၊ ယောသုခါဝိဝါဟော၊ အကြင်သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်
ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သောဘိယစသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
အတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအကျိုးကို၊ ရိစ္ဆတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုထိုအကျိုးမှကင်း
စေ၏၊ ကုလေသု၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါကပ်ကုန်သောအမျိုးအိမ်တို့၌၊ ယာယံဝန္တ
နုပုဇနာ၊ အကြင်ဘိယစသောဂုဏ်ကိုခြီးမြှောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ဖြစ်သောရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ နံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်
ခြင်းကို၊ ပကောံတိ၊ အညစ်အကြေးကို ပြုတတ်သော ညွန့်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊
ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဇေယျ၊ ကြား
ကုန်၏၊ ဗုရုဒ္ဓါဟံ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့သော၊ သုခမံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပြုနိုင်ခဲ့
သောကြောင့် သိမ်မွေ့သော၊ ယံသလ္လံ၊ အကြင်တဏှာ တည်းဟူသော
ပြောင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ သက္ကာ
ယေန၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟုစွဲလမ်းတတ်သော၊ ကာဝုရိသေန၊ ယောကျ်ား
ယုတ်သည်၊ ဗုဇ္ဇဟော၊ ထိုသက္ကာယကိုပယ်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်ကို
မကျင့်သောကြောင့်စွန့်နိုင်ခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်အသေ၊ ထိုတဏှာဟူ

သောဠာဠာသက္ကာယကိုပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာယောဂေါ၊ပြင်းစွာ
အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧဂါထာ၊နှစ်ခု
သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ကမ္မဗဟုလံနကာရယေတိ၊ကမ္မဗဟုလံနကာ
ရယေဟူသည်ကား၊နဒဝါယကာရာ ပနာဒိသံမဏဓမ္မကရဏဿ၊ နဒဝါ
ယကာရာပနအစရှိသော ရဟန်းတရားကို ပြုကျင့်ခြင်း၏၊ ပရိဗန္ဓဘူတံ၊
ဘေးရန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ နဝကမ္မံ အမှုသစ်ကို၊နပဋ္ဌ
ပေယျ၊မဖြစ်စေရာ၊ခုဒ္ဒကအပ္ပသမာရေန္တံ၊လုပ်သောနည်းသောအားထုတ်
ခြင်းရှိသော၊ဓမ္မာယုတ္တပဋိသင်္ခရဏာ ဒိသတ္ထ၊စနပဋိပူဇနတ္ထံ၊ ကျိုးပျက်
ပွင့်လံသည်ကိုတတန်ပြုပြင်ခြင်းအစရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်
ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်း၊ ပရိဝဇ္ဇေယျဇ
နန္တံ၊ပရိဝဇ္ဇေယျဇနံ ဟူသည်ကား၊ ဂဏသင်္ဂဏိကဝါသေန၊ အပေါင်း
အတော်၌နေခြင်းဖြင့်၊ဇနံ၊လူကို၊ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ကြဉ်ရာ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
ဇနန္တံ၊ဇနံဟူသည်ကား၊ ယာဒိသံ၊အကြင်သို့သတော့ရှိသောသူကို၊သေ
ဂတော၊မြီဝဲသော၊ ပယိရူပသတော၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ ကုသလာ
ဓမ္မ၊ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ပရိဟာယန္တံ၊ယုတ်ကုန်၏၊အကုသလာဓမ္မ၊
အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တံ၊ဘိုးပွားကုန်၏၊ တာဒိသံ၊ထိုသို့
သတော့ရှိသော၊ အကလျာဏမိတ္တဘူတံ၊သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသော
အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇနံ၊လူကို၊ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊
နဥယျမေတိ၊နဥယျမေဟူသည်ကား၊ပစ္စယုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း
ငှါ၊ကုလံ၊ဒါယကာကို၊ သင်္ဂဏနဝသေန၊ဦးမြောက်သည်၏၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊နဝါယမေယျ၊လုံ့လမပြုရာ၊ယသ္မာ၊အကြံကြောင့်၊ သော၊ထိုရဟန်း
သည်၊ ဥဿုက္ကောရဿ၊နုရိဒ္ဓေါအတ္တံရိပ္ပတိယောသုခ ဒိဝါဟောတိ၊ဥဿု
က္ကောရဿ၊နုရိဒ္ဓေါအတ္တံရိပ္ပတိယောသုခ၊ဒိဝါဟောဟူသည်ကား၊သေတ
ဏှာသိတော၊သေတဏှာ၌မိသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ပစ္စယုပ္ပါ
ဒနပသုတော၊ပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၌လေ့လာ၏၊ကုလသင်္ဂဏနတ္ထံ၊ဒါယကာတို့
ကိုဦးမြောက်ခြင်းငှါ၊ဥဿုက္ကော၊လုံ့လပြုသော၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊
တေသု၊ထိုဒါယကာတို့သည်၊ သုခိတေသု၊ ချမ်းသာကုန်သည်ရှိသော်၊
သုခိတော၊ချမ်းသာ၏၊ ဒုက္ခိတေသု၊ ဆင်းရဲကုန်သည်ရှိသော်၊ဒုက္ခိတော
ဆင်းရဲ၏၊ကိစ္စကရုဏီယေသု၊ ပြုစွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊အာပစ္စတိ၊

၈-အတ္ထကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကမ္ဘာယနက္ခေရဂါထာ၊ ၃၂၇

ရောက်၏။ ယောသုခါဒိဝါဟော။ အကြင်ချင်းသာ အစရှိသည်ကိုဆောင်
 တတ်သော၊ သမထဝိပဿနာမဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနသုခါဝဟော။ သမထဝိပဿ
 နာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချင်းသာကိုဆောင်တတ်သော။ ဝီလောဒိအတ္ထော။ ဝီလ
 အစရှိသောအကျိုးသည်၊ ရိဇ္ဇတိပဇာတိ၊ စွန့်၏။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ တယောဝိဝေကေဟိ၊ သုံးပါးယောဝိဝေကတို့မှ၊
 ပဇာတိ၊ စွန့်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ ကမ္ဘာရာမတံ၊ အမှန်မွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဏိကာရာမတံ၊ အပေါင်းအဘေဒ၌မွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဂေဓဉ္စ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝဇ္ဇေတ၊ ကြည်ရှောင်ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝေတော၊ ဆုံးမ၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံလာဘံ၊ ထိုလာဘ်ကို၊ ဂရု
 ဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံဂါထံ။ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘိက္ခာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဥပါဂတာနံ၊ ကပ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဂေဟဝ၊ သီဟိ၊ အိမ်၌နေသောလူတို့သည့်၊ ဂုဏသမ္ဘာဝနာယ၊ ဂုဏ်
 ကိုခြီးမွမ်းသဖြင့်၊ ကရိယမာနာ၊ ပြုအပ်သော၊ ယာအယံ ဝန္ဓနာပူဇနာ၊ အ
 ကြင်ရှိရိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ
 ။ ထိုကြောင်းအဘာဝိတတ္တာနံ၊ မပွားအပ်သေးသောကိုပင်ရှိကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ တံ၊ ထိုရှိရိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ဩသီဒါ ပနဋ္ဌေနစ၊ နှစ်စေတတ်
 သောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မလိနဘာဝကရဏဋ္ဌေနစ၊ ညစ်နွမ်း
 သည်ကိုပြုတတ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပကောကဒ္ဒမေတိ၊
 ရှန်ညွှန်ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓံဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့
 သည်၊ ဝဇေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ အတ္တညံသု၊ ပြောကြားကုန်၏၊ ပဝေဓေယျံ၊ ဝ
 ပြောကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယသ္မာစ၊ အကြံကြောင့်လည်း၊ အပ
 ဓိညာတက္ခန္ဓာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောခန္ဓာရှိကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏနာနံ၊ ဝုဏ္ဏ
 ဇဉ်ဝုပ္ပါလ်တို့အား၊ သက္ကာရာဘိလာဘံ၊ ပူဇော်သသက္ကာတည်းဟူသော
 လာဘ်ကို၊ ဒုပိညေယျသဘာပတာယ၊ သိနိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဇ္ဇာဇနနတောစ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္တောတုဒနတောစ၊ အတွင်း၌ ထိုးကြင်တတ်
 သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒုရုဇ္ဈရဏတောစ၊ နှုတ်နှိပ်ခဲ့သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်ကို၊ ဒုရုပ္ပဟံ၊ ပယ်နှိပ်ခဲ့

၃၂၀ ထေရဝံသအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သည့်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒယံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ တတောပေ၊ ထို့ကြောင့်
သံသယ၊ သက္ကာရာ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကာဝုရိယေန၊ ယုတ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ ဒုဇ္ဈဟော၊ စွန့်နိုင်ခဲ့၏၊ ဒုဇ္ဈဟေယျာ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့၏၊ တဿ၊
ထိုပူဇော်သကာကို၊ ပဟာနုပဋိပတ္တိယာ၊ ပယ်သော အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိ
ပတ်ကို၊ အပဋိပဇ္ဇနတော၊ မကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ သက္ကာရာဘိလာဘော၊ ပူ
ဇော်သကာကိုရခြင်းကို၊ သမ္ပဟာနေန၊ ကောင်းစွာပယ်သဖြင့်၊ သက္ကာရာ၊
ပူဇော်သကာကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသက္ကာရကို၊ ပဟာနုယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယောဂေါ၊
အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ပစ္စယမတ္တဿ၊ ပစ္စည်းမျှကို၊ ပဏိဓာယ၊ အကြောင်း
ကိုပြု၍၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသော၊
ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အတ္တယ၊ လွန်ကျူး၍၊ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ၊ အတ္တနာပိ၊
မိမိသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော မကောင်းမှုကံကို၊ နသေဝေယျ၊
မမှီဝဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းယူမူကား၊ ဣမေမာတိယာ၊
ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင်
အဆူ ကံသာလျှင် အမျိုး ရှိကုန်၏၊ ၀စနာဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှ
ဖြင့်၊ ထေယျာ၊ ခိုးသူမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
မုနိ၊ စင်ကြယ်သောကာယကံဝစိကံ မနောကံဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်
ရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်ဘဲလျက်၊ ပဇေပရဿ၊
သူတပါး၏၊ ၀စနာဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှဖြင့်၊ မုနိ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်
အကျင့် နှုတ်အကျင့် နှုသုံးအကျင့်ရှိသော မုနိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်စိတ်သည်
လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကား၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ နပရိသုဒ္ဓေါ
မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဿယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ အဝေဒ၊ မဘောက်မပြန်သိ၏၊ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊
နံဂုဂ္ဂလံ၊ ထိုဂုဂ္ဂလံကို၊ ဝိဇ္ဇ၊ သူတပါးစိတ်ကို ဝိုင်းခြား၍သိတတ်ကုန်သော၊
ဒေဝါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်လည်း၊ အနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ သယံဝါ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ တာဒိယာဒေဝါ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ သုဒ္ဓါ
သုဒ္ဓါဘာဝစာနုနေနံ၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိသဖြင့်

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓဝေဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃ . ၉

ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယအလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ပ
 ရေ၊ ပညာရှိတို့ကိုထား၍ တပါးသော သူတို့သည်၊ ဧည့်၊ ဤအသက်ရှည်
 သောလူရွာ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏ အထံသို့သွားရ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိဇေတံကာရဏံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
 ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ တက္က၊ ထိုအသက်ရှည်
 သောလူ၊ ပြည်၌၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါတို့ကားသေမင်း၏ အနီးသို့သွားရကုန်၏ဟု
 သိကုန်၏၊ တထော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မေဂေါမေဂေါနံ၊ သူတပါးတို့
 ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမန္တိပနိပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်
 ကုန်၏၊ သပ္ပာညာအဝိ၊ ဥစ္စာ၏ကုန်ခြင်းတို့ကိုသိသောပညာရှိသည်လည်း၊
 သန္တိ၊ ဧည့်၊ ရေသမျှနှင့်ရေ၊ ငဲ့ရဲ လွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိကော၊ အပြစ်မရှိ
 သောအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တပရိက္ခယော၊ ဥစ္စာကုန်
 ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလာ
 ဘောန၊ ဥစ္စာကိုမရသဖြင့်၊ ဝိတ္တဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးကို ချွတ်ယွင်းစေ
 လျက်ဥစ္စာ၊ ပြားသော်လည်း၊ ဂရဟာဒိပဝတ္ထိယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းစသည်ဖြစ်
 သောကြောင့်၊ နဇိတိ၊ တရားနှင့်မလျော်သောဥစ္စာရခြင်းဖြင့် အသက်မ
 ပွေး၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသဒ္ဓါရုံကို၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊
 သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဇိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သမျှသော ရူပါရုံကိုလည်း
 ကောင်း၊ သုတံ၊ ကြားသမျှသောသဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊
 ဥဇ္ဇိတုံဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ စက္ခုမာပိ၊ မျက်စိနှင့်
 ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ အန္ဓောယထာ၊ ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ သောတဝါပိ၊ သောတနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ ဗဇိရော
 ယထာ၊ နားပင်းသကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပညဝါပိ၊ အဆင်အခြင်စကား
 ၌လိမ္မာသောပညာရှိသည်လည်း၊ မူဂေါယထာ၊ သူအကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္ထေ၊ မိမိပြုအပ်သော အကျိုးရှိသောကိစ္စသည်၊
 သမုပ္ပန္န၊ ကောင်းစွာဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ မတဿာယိကံ၊ သူသေနှင့်
 အတူအိပ်ခြင်းကို၊ ပဿေထ၊ ရှုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာကစ္စာယနော
 ထေရော၊ မဟာကစ္စည်း မထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 ပဇ္ဇောတဿ၊ ပဇ္ဇောတအမည်ရှိသောရေညာ၊ မင်းအား၊ ဩဝါဒဝသေန၊
 ဩဝါဒအစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ သော၊ ထို
 ပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ သမုပ္ပာတယညံ၊ သမုပ္ပာ

၃၃၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တယဇာတိ၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အသောစေတွာဝ၊ မစစ်ဆေး
မသုတ်သင် ခူ၍သာလျှင်၊ အစောရေ၊ ခိုးသူမဟုတ်သည်တို့ကို၊ စောရသညာ
ယ၊ ခိုးသူဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ခဏ္ဍေတိ၊ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏။ အဓိကရ
ဏေ၊ တရားပြုရာ၌၊ အသာမိကေ၊ အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ သာမိကေ၊
အရှင်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာမိကေစ၊ အရှင်တို့ကိုလည်း၊ အသာမိကေ
အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုနှောင်မှန်၊ ထိုပစ္စေ
တမင်းကို၊ ဝိဝေစေတုံ၊ စိစစ်အံ့သောငှါ၊ နပရဿာတိ၊ အနိမ္မိ၊ နပရဿာဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဝါယာ၊ ခြောက်ပါးတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါးတို့တွင်၊ နပရဿပဏိဿယ၊ ကမ္မံအတ္တယပါပကန္တိ၊ နပ
ရဿပဏိဿယ၊ ကမ္မံအတ္တယပါပကံဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊
ပစ္စယမတ္တဿ၊ ပစ္စည်းမျှကို၊ ဥပဓာယ၊ ရည်၍၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကရေဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝဗေန္ဓာဒိကံ၊ သတ်
ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ နသေဝေယျ၊ မမြီဝဲရာ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့
ကို၊ နကာရာပေယျ၊ မပြုစေရာ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အတ္တနာပိတံ၊ ကမ္မံနသေဝေယျာတိ၊ အတ္တနာပိတံ၊ ကမ္မံနသေဝေယျ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ တံ၊ ကမ္မံ၊
ထိုအမှုကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ကမ္မဗန္ဓုဟိ၊ မာတိယာတိ၊ ကမ္မဗန္ဓုဟိ၊ မာတိယာဟူသည်ကား၊ ဣမေမာတိ
ယောမစ္စာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကံသာလျှင်၊ အမွေခံရှိကုန်၏။
ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသော၊ ပါပကံ၊ မ
ကောင်းမှုကံကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ပရေပိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ နကာ
ရာယျ၊ မပြုစေရာ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နပ
ရေဝစနာထေယျာတိ၊ နပရေဝစနာထေယျာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
သည်၊ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပရေဝစနာ၊ သူတပါးစကားမျှ
ဖြင့်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှဖြင့်၊ ထေယျာနာမ၊ ခိုး
သောသူမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပရေဝစနာ၊ သူတ
ပါး၏စကားမျှဖြင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရဿ၊ သူတပါး
၏၊ ဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှဖြင့်၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ သုဝိသုဒ္ဓကာယဝစီမနော
သမာစာရာ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်စိတ်
အကျင့်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ အထူးကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပရေဝစနာဟူ
သောဝုဒ်၌၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ ဝိတတ္ထိ၊ အလောပံ၊ ဝိတတ်မကြေ

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ္ဂ-၂၃၀-မဟာကဏ္ဍယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၁

ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိဒ္ဒေသော၊ နိဒ္ဒေသကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊
 ကေဝိပန၊ အချိုသောဆရာတို့သည်ကား၊ ပရေသန္တိ၊ ပရေသံဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ
 ဆိုလိုလျက်၊ သံကာရလောပံ၊ သံအက္ခရာ၏ကြေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိပ
 ဋ္ဌန္တိ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အတ္တစနံယထာဝေဒိတိ၊ အတ္တစနံယထာဝေဒိ
 ဟူသည်ကား၊ နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္တစိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ယံထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ
 စ၊ စင်လည်းစင်ကြယ်၏၊ အပရိသုဒ္ဓေါစ၊ စင်လည်းမစင်ကြပေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်ဟိုင်းသော အားဖြင့်၊ အဝေဒိဇာနာတိ၊
 ထိ၏၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ ပရစိတ္တဝိဒ္ဓ၊ သူဘပါး၏စိတ်အကြံကို
 သိကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါစ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝါစ၊
 ဥပပတ္တိနတ်တို့လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓ၊ သိ
 တတ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သယံ မိမိသည် လည်းကောင်း၊ တာဒိသာဒေဝါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊
 စင်ကြယ်သည် မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓတာဝ
 ဇာနဓန၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို သိသဖြင့်၊ ယေကေ
 စိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣန္ဒြာဒေါသပရေတာ၊ ဒေါသသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တတော၊ ထိုပညာရှိမှ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ကုသ
 လာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်မရှိ
 သည်ကို၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ အသု
 ဘတံ၊ မတင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သင်္ခါရေနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ အနိစ္စတာ၊
 မပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရာ
 ဌံ၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဣန္ဒြေ၊ ဣန္ဒြေ
 ဝလောက၊ ဤအသက်ရှည်သောလောက၌၊ ယမာမဥပယမာမ၊ သေမင်း
 နိုင်ငံသို့သွားလေကုန်၏၊ သတတံသမိတံ၊ အပြု၊ မရွာနော၊ သေမင်း၏၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယေစ
 တတ္ထဝိဇာနန္တိတိ၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ၊ ထိုလူ၊ ပြည်
 ဌံ၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မရွာသမိပံ၊
 သေမင်း၏အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊

တံတောသမန္တိမေခေါတိ၊ တတောသမန္တိမေခေါ ဟူသည်ကား၊ ဇေယျံ၊
 ဤသို့လျှင်၊ တေအနန္တ၊ ထိုသို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ မေခေါနံပရိဟေဋ္ဌ
 နာနံ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဋိ
 ပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရေအညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊
 နမေခေတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 တံပနဇိဝိတနိမိတ္တံ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းသည်ကား၊ အစေ
 ရေ၊ ခိုးသူမဟုတ်သူတို့ကို၊ စေရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇောဝိ၊ ပြုထွက်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ခတ္ထာနေန၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်သဖြင့်၊ သာမိက၊
 အရှင်တို့ကို၊ အသာမိကေ၊ အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ ကရောဇ္ဇောဝိ၊ ပြု
 လျက်လည်း၊ နေဇာနိယ၊ ဥစ္စာရှုံးခြင်းတို့ကို၊ ဗာဓေ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊
 ပညာဝေကလ္လတော၊ ပညာချိုတဲ့သောကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 အာ၊ ဖြင့်၊ အကရောဇ္ဇောဝိ၊ မပြုသောသူသည်လည်း၊ ဇိဝတေဝ၊ အသက်
 ရှည်သောသူသည်သာလျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝိတ္တပရိက္ခယေ၊ အဝိ၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ပရိက္ခိ
 တေခနောဝိ၊ ကုန်သောဥစ္စာရှိသော်လည်း၊ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတရိတရသန္တာသေန၊ ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲခြင်း
 ဖြင့်၊ သန္တာဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ အနဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဇိဝိ
 ကာယ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝတိယေဝ၊ အသက်ရှင်သည်သာတည်း၊
 တထာဟိ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဇိဝိတံနာမ၊ အသက်
 ရှင်သည်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညာဇိ
 ဝိဇိဝိတမာဟုသေဋ္ဌန္တိ၊ ပညာဇိဝိဇိဝိတမာဟုသေဋ္ဌ်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 ဧ၊ တော်မူ၏၊ နုဗ္ဗေဝုပ္ပဇာလာပန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပညာယ
 စ၊ ပညာကိုလည်း၊ အဏာဘေန၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံစ၊ မျက်မှောက်၌
 လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကံစ၊ တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အ
 ကျိုးကို၊ ဝိရာဇေဇ္ဇော၊ ချွတ်ယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တဝါဝိ၊ ဥစ္စာရှိသော်
 လည်း၊ နဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်သည်မမည်၊ ဂရဟာဒိပ္ပဝတ္တိယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 အစရှိသည်ကိုဖြစ်စေသောကြောင့်၊ ဇိဝဇ္ဇောနာမ၊ အသက်ရှင်သည်မည်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုပါယတာယ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ယထာဝိဂတံ၊ ရတိုင်းသော၊ နနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နာသေဇ္ဇော၊ ဖျက်ဆီး
 လျက်၊ ဇိဝိတမ္ပိ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောတိယော၊ မတတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်

၈ ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနံတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၃

ကား၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သုဝိနန္တေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်၊ ရုညောမင်းအား၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊
ဒိသွားမြင်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နပဿန္တောယေဝ၊ မမြင်ဘဲသာလျှင်၊
ပဗုဏ္ဍိတွာ၊ ခိုး၍၊ ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ပဘာတာယ၊ မိုးသောက်သည်
ရှိသော်၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌနိယာမေန၊ မြင်မက်သောနည်းဖြင့်၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊
ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ မဟာကစ္စာ
ယနမထေရ်သည်၊ တာဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ ပဗ္ဗာနုဘာသိတွာ၊ တာဝန်
ဟောတော်မူပြီး၍၊ သဗ္ဗသုဏာတိတိ၊ သဗ္ဗသုဏာတိဤသို့အပ်ရှိသည့်ဖြင့်၊
ဒွိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ ပစ္ဆေတမင်းကြီးကို၊ ဩဝဒါ၊ ဆုံး
မတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သဗ္ဗသုဏာတိသောတနာတိ၊ သဗ္ဗ
သုဏာတိသောတေနဟူသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
အာပါတဂတံ၊ သင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သန္တံ၊ သန္တိရုံကို၊ သုဘာသိတဉ္စ၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုတ္တာသိတဉ္စ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆို
အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သန္တံ၊ သန္တိရုံကို၊ အဗဓိ
ရော၊ နားမပင်းသောသူသည်၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သုန္နရံ
ပိ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အသုန္နရေ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ အနန္တောမကန်းသော
သူသည်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊
သဘာဝေါ၊ သဘာဝတည်း၊ တတ္ထပန၊ ထိုအခွံတို့၌ကား၊ နစဒိဋ္ဌံ၊ မြင်လည်း
မမြင်၊ နစသုတံ၊ ကြားလည်းမကြား၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊
ဥဇ္ဇိတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဥဇ္ဇိတုန္တိစ၊ ဥဇ္ဇိတံဟူသောဝုဒ္ဓိ
သည်လည်း၊ နိဒဿနမတ္ထံ၊ နိဒဿနမျှတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပဿိတံ၊ အကြင်
အာရုံကို၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်လည်းမြင်၏၊ သုတံဝါ၊ ကြားလည်းကြားဘူး၏၊ တံ
သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ မိရောသပ္ပညော၊ ပညာရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဇ္ဇိတံ
ပရိစ္ဆေဒတံ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊ ဂဟေတံဝါ၊ ယူခြင်းငှါလည်း၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊
ဂုဏာဂုဏံပန၊ ကျေးဇူးရှိသည်မရှိသည်ကိုကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအခွံ၌၊ ဥပ
ပရိက္ခိတွာ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍၊ ဥဇ္ဇိတဗ္ဗမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊
ဥဇ္ဇိတံ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊ ဂဟေတဗ္ဗဉ္စ၊ ယူအပ်သည်ကိုလည်း၊ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်း
ငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ စက္ခု၊

မဿ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူအား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊
 အန္ဓာ၊ ကန်းသောသူသည်၊ စက္ခုမာဝိသမာနော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသည်
 ဖြစ်သော်လည်း၊ ဥဇ္ဇိတဗ္ဗေ၊ စွန့်အပ်သောအရာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌၊
 အန္ဓာယထာ၊ ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အပဿန္တောဝိယ
 မမြင်သကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဥဇ္ဇိတဗ္ဗေသု၊ စွန့်အပ်သည်တို့၌၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သောတဝါဝိ၊
 နားရှိသော်လည်း၊ ဗမိရောယထာ၊ နားပင်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုသူ
 အား၊ သုဏန္တောဝိယ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပညဝါ၊ ပညာ
 ရှိသောသူသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 မူဂေါ၊ အသောသူသည်၊ ဝိစရဏပညာယ၊ စိစစ်ရွေးချယ်တတ်သောပညာ
 ဖြင့်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ ဝစနကုသလော၊ စကား၌လိမ္မာ၏၊ အဝတ္တဗ္ဗေသု၊
 မဆိုအပ်သောအရာတို့၌၊ မူဂေါဝိယ၊ အသကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဗသဝါယာမသမ္ပန္နောဝိ၊ အားလုံးလန့်ငြိည့်စုံသော်လည်း၊ အကတ္တဗ္ဗေ၊
 မပြုအပ်သောအရာ၌၊ ဗုဒ္ဓလောဝိယ၊ အားနည်းသကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ရကာရော၊ ရအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္နိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊
 အသမတ္တောဝိယ၊ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အတ္တအတ္ထ
 သမုပ္ပန္နောဝိ၊ အတ္တအတ္ထသမုပ္ပန္နဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 ကာတဗ္ဗကိစ္စေ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပဋ္ဌိ
 တေ၊ တည်လတ်သည်ရှိသော်၊ မတသာယိကံ၊ သူသေကောင်နှင့်တူသော
 အိပ်ခြင်းကို၊ ပသေထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ မတသာယိကံ၊ သူသေနှင့်တူသော
 အိပ်ခြင်းကို၊ ပသိတွာဝိ၊ ရှုပြီး၍လည်း၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ တိရေတဗ္ဗမေ
 ဝ၊ လွန်မြောက်အပ်သည်သာတည်း၊ နဝိရာဇေတဗ္ဗံ၊ မချွတ်ယွင်းစေအပ်၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တအတ္ထသမုပ္ပန္နောဝိ၊ အတ္တအတ္ထသမုပ္ပန္နဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကရုဏီယေ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တကိစ္စေ၊
 အကျိုးကိစ္စသည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်
 ရှိသော်၊ မတကာသာယိကံ၊ သူသေနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ ပသိတွာဝိ၊
 ရှု၍လည်း၊ တံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ နကာတဗ္ဗမေဝ၊ မပြုအပ်သည်သာတည်း၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို၊ ကာထံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊
 ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သော၊ ရာဇာ၊ ပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြု
 အပ်သည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာတဗ္ဗေယေဝ၊ ပြုအပ်သည်တို့ကိုသာ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္ဆာယနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၅

လျှင်၊ ယုတ္တံပယုတ္တော၊ လွန်စွာအားထုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် မဟာကစ္ဆာယနမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်း စကားရပ်အပြီး သတ်တည်း။ မဟာကစ္ဆာယနတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာကစ္ဆာယနမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

အတ္ထောဓနောတိအာဒိကာ၊ အတ္ထောဓနောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သိရိမိတ္တတ္ထေရဿ၊ သိရိမိတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယံ၊ ဤသိရိမိတ္တမထေရ်သည်၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဟန္တနဿ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ကုဗ္ဗုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ဗုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သိရိမိတ္တောတိ၊ လဒ္ဓနာမော၊ သိရိမိတ္တဟုရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသိရိမိတ္တမထေရ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဂုတ္တဿ၊ သိရိဂုတ္တမထေရ်၏၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မတည်း၊ တဿ၊ ထိုသိရိဂုတ္တ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာယံ၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌၊ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာတည်း၊ သိရိဂုတ္တဿ၊ သိရိဂုတ္တ၏၊ ဘဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သော၊ သောသိရိမိတ္တော၊ ထိုသိရိမိတ္တမထေရ်သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓနပါလဓမ္မနေ၊ ဓနပါလဆင်ကိုဆုံးမရာ၌၊ လဒ္ဓပသာဒေါရ၊ အပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရသော၊ မကြာမြင့်မီ၍လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမိဒသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ ဥန္တိသိတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အိသနံ၊ နေရာသို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဖိတ္တဗိဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ကထေန္တောစ၊ ဟောသော်လည်း။

၃၃၆ ထေရဝံသ်အဗ္ဗိကသောနိသျှ-တတိယတွဲ၊

ဥဇ္ဇာရတရေ၊ အလွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏေးဂုဏ်တို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ စေ
တန်၍၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ အက္ခရာဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊
သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊
ထင်ရှားသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တ
ပေသုဏော။ သူတပါးတို့အားရုံးတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ တာ
ဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိ
သော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်လောကဋ္ဌ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ခရာဓနော၊ သူတပါးတို့အားအမျက်ထွက်လေ့
မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့
မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော
မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အားရုံးတိုက်ချောပစ်သော
စကားမှကင်း၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုတ္တန္တရော၊ စက္ခုန္တရကာယန္တရ၊ အ
စရှိသည်တို့ကိုလုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်
ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊
တမလွန်ဘဝဋ္ဌ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ အက္ခရာဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊
သူတပါးတို့ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှား
ရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေ
သုဏော။ သူတပါးတို့အားရုံးတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကဿာ
ဏသိလော၊ ကောင်းသောစင်ကြယ်သောသိလရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည် ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမ
လွန်ဘဝဋ္ဌ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
အက္ခရာဓနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတပါး
တို့ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသော
အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊
သူတပါးတို့အားရုံးတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကဿာဏသိက္ခာ
ပိယောဂရုဘာဝနိယော စသောအင်္ဂါ ၂၃ နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အဆွေခင်
ပွန်းကောင်းရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝဋ္ဌ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊ ၊

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-ထိရိမိတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၃၃၇

လောသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနုပနာဟိ၊ သူတပါးတို့အားပြုအပ်
 သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို
 ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါး
 တို့အားရုံးတိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်း၏၊ ကလျာဏပညော၊ ဝန်မှ
 လွတ်မြောက်စေတတ်သောကောင်းအောင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏သောသိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဇံဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊
 ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊ ၊ ယသသုဂ္ဂလသ၊ အ
 ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတေ၊ ပိပသိအစရှိသောရှေးတရားတို့ကဲ့သို့
 လာခြင်းကောင်း တော်မူသော ဘုရားရှင်၌၊ အစယော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ
 သေးသဒ္ဓါ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ၊ အရဟံစသောနည်းဖြင့်မဂ်၌ ဖြစ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ယသသုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော၊ အရိယာ
 ကန္တံ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်သော၊ ပသံသိတံ၊ တရားအစရှိသော
 သူတော်ကောင်းတို့သည်ဦးပွင်းအပ်သော၊ ဝီရိယံ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်
 မကျွေးသောဝီရိယသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောသုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နသောစတိ၊
 မပိုးရိမ်ရ၊ ၊ ယသသုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံဃော၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္န
 တာစသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသံဃာတော်၌၊ ပသာဓခါ၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နော
 ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အစရှိသောနည်းဖြင့် သံဃာတော်တို့၏
 ဂုဏ်၌ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဥဇ္ဇဘူတံ၊ မိမိဝန်ကိုလေသာဝန်မှ
 ကင်းသောကြောင့်ဖြောင့်မက်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒဿနဉ္စ၊ ကမ္မသကာတ
 ဉာဏ်အမြင်အကြောင်းနှင့်တကွသောနာမ်ရူပတို့ကိုမြင်ခြင်းသည်လည်း၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံသုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓလိဇ္ဈတိ၊ သဒ္ဓါဝီရိယသုတစာဂစ
 သောအလွန်စင်ကြယ်သောဥစ္စာတို့ရှိခြင်းကြောင့်မဆင်းရဲသောသူဟူ၍
 ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ တသသုဂ္ဂလသ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 ရှည်ခြင်းကို၊ အမေဗံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို ရသော
 ကြောင့်အချည်းနှီးမဟုတ်သောအသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရား
 အစရှိသော သူကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သဒ္ဓဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပသာဒဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသောကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊

ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၌ ဆုံးဖြတ်သိခြင်း
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေခာဝိ၊ မိဗန်းကြိုးစက်၌တူသော ပညာရှိသော
အမျိုးသားသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေး၊
သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောအခိုင်း
အမတော်ကို၊ အနုယုဉ္ဇေယ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုက်သဖြင့် ဆုံးမရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အက္ခောဓနောတိ၊ အက္ခောဓနော ဟူသည်
ကား၊ အကုန္တနုသီလော၊ အမျက်မထွက်သော အလေ့ရှိ၏၊ ကောရပ္ပတ္တိနိ
မိတ္တေ၊ အမျက်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေဝိ၊ တည်သော်
လည်း၊ အဓိဝါသနာန္တိယံ၊ အဓိဝါသနာန္တိ၌ ဥတွင်၊ တည်၍၊ ကောပဿ၊
အမျက်၏၊ အနုပ္ပါဒကော၊ မဖြစ်ခြင်းတည်း၊ အနုပနာဟိတိ၊ အနုပနာဟိဟူ
သည်ကား၊ နုပနာဟကော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့
သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မံ၊ ငါကို၊ အ
ကောန္တိ၊ ဆဲရေးငြိ၊ မံ၊ ငါတို့၊ အဝဓိ၊ ညည်းဆဲငြိ၊ မံ၊ ငါကို၊ အဇိနိ၊ အောင်ငြိ၊
မေ၊ ငါ၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဟာသိ၊ ဆောင်ငြိ၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို၊ အနုပနယနုသီလော၊ ရန်းငြိုးမဖွဲ့သော
အလေ့ရှိ၏၊ သန္တဒေါသပဋိစ္စာဒနလက္ခဏာယ၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို
ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မာယာယ၊ မာယာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမာယော၊ အမာယာမည်၏၊ ဝိသုဏဝါစာဝိရဟိ
တတော၊ ဂုံးတိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ရိတ္တပေသုကော၊ သူတပါးတို့အားဂုံးတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊
သဝေတာဒိသကောသိက္ခူတိ၊ သဝေတာဒိသကောသိက္ခူဟူသည်ကား၊
တသာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တထာဇာတိကော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ယထာဝုတ္တဂုဏသမန္နာဂတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
ဂုဏ်၌ ပြည့်စုံသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံယထာဝုတ္တပဋိပတ္တိ
ယာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ
၌၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောက၌၊ သောကနိမိတ္တဿ၊ သောကတည်းဟူ
သောအကြောင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်
ရ၊ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂုတ္တာပိဟိတာ၊ စောင့်ထိန်းလုံခြုံစေအပ်ကုန်
သော၊ စက္ခုဒ္ဓါရာဒယောစ၊ စက္ခုဒ္ဓါရအစရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ကာယဒ္ဓါရာဒယောစ၊ ကာယဒ္ဓါရ အစရှိသည်တို့သည်၎င်း၊ သန္တိ၊ ရှိ

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၂၃၁-သီရိဝိတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၉

ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရမည်၏၊ ကလျာဏသီ
လောတိ၊ ကလျာဏသီလောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရသီလော၊ ကောင်းသော
သီလရှိ၏၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏၊ ကလျာဏ
မိတ္တောတိ၊ ကလျာဏမိတ္တောဟူသည်ကား၊ တေဿ၊ ထိုသူအား၊ ဝိယော
ဂရုဘာဝနိယော၊ ဝတ္ထာစဝစနက္ခမော၊ ကန္တိရုဉ္ဇကထံကတ္တာ၊ နောစဋ္ဌာ
နေနိယောဇယေတိ၊ ဝိယောဂရုဘာဝနိယော၊ ဝတ္ထာစဝစနက္ခမော၊ ကန္တိရုဉ္ဇ
ကထံကတ္တာ၊ နောစဋ္ဌာနေနိယောဇယေဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတလက္ခ
ဏော၊ ပွားအပ်ပြီးသောလက္ခဏာရှိသော၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏ
မိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တမည်၏၊ ကလျာဏပညောတိ၊ ကလျာဏပညာဟူ
သည်ကား၊ သုန္ဒရပညော၊ ကောင်းသောပညာရှိ၏၊ ပညာနာမ၊ ပညာမည်
သည်၊ အသုန္ဒရာ၊ မကောင်းသောပညာသည်၊ ယဒိဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
မရှိ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ နိယျာနိကာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ
ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ကောဓာဒိနံ၊
ကောဓအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေနစ၊ ခွါသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒနဝသေနစ၊ ဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အက္ခောဓနာဒိမုဓေန၊ အမျက်မထွက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုအ
ရင်းပြုသဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂလအမိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ
ဖြင့်၊ သဗ္ဗာပနိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရသဒ္ဓါဒိကေ၊ ပြီးစေအပ်သောလောကုတ္တရာ
သဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဋ္ဌရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန်
ရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ သဗ္ဗာပနိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊
ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿသဒ္ဓါတိအာဒိ၊ ယဿသဒ္ဓါဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား
ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတေ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဣတိဝိ
သောတဂဂါတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တော၊ ဣတိဝိသောတဂဂါဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အာဂတသဒ္ဓေါ၊ လာသောယုံကြည်
ခြင်းသည်၊ တတေ၊ ဧဝံ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အစလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ
သော၊ အဝိကမ္ပနာ၊ မတုန်လှုပ်သော၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ ထည်

သော၊ အတ္တိတိပဒံ၊ အတ္တိဟူသောဝုဒ်ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သမ္ပန္နိ
 ထာဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ အရိယကန္တန္တိ၊ အရိယကန္တဟူသည့်ကား၊ ဘဝန္တရေ
 ပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဟုတော၊ မစွန့်သောကြောင့်၊ အရိယေဟိ၊
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပိယာပိတံ၊ ချစ်အပ်
 သော၊ ပသံသိတန္တိ၊ ပသံသိတံဟူသည့်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသည်
 တို့သည်၊ ပဿတ္တံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ တောမိတံ၊
 ခြီးမွမ်းအပ်သောဝိလသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
 ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ တံပနေတံသိလံ၊ ထိုသိလသည်၊ ဂဟဋ္ဌဝိလံ၊
 လူတို့စောင့်ထိန်းအပ်သောသိလလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတဝိလံ၊ ရဟန်းတို့
 စောင့်ထိန်းအပ်သောသိလလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိလံ၊ သိလသည်၊
 ဒုဝိဇ္ဇံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တက္က၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်း၊ ဂဟဋ္ဌဝိလံနာမ၊ ဂဟဋ္ဌ
 ဝိလ်မည်သည်ကား၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒဝိလံ၊ ငါးပါးသောသိက္ခာဝုဒ်ရှိသော
 သိလတည်း၊ ယံ၊ အကြင်သိလကို၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ပဗ္ဗဇိတဝိလံနာမ၊ ရဟန်းတို့
 စောင့်ထိန်းအပ်သော သိလမည်သည်ကား၊ ဒသသိက္ခာပဒဝိလံ၊ သယ်
 ပါးသောသိက္ခာဝုဒ် ရှိသောသိလကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလတည်း၊ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ တယိဒံတံ၊ ဣဒံသိလံ၊ ထိုသိလသည်၊ အဇ္ဈောဒိဘာဝေန၊ မကျိုး
 မပေါက်ခြင်းအစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ အပရာမဋ္ဌတာယ၊ မှားသောအားဖြင့်
 မသုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ သံဃောပသာဒေါ ဟံ၊ သမ္ပိတိ၊ သံဃောပသာဒေါ၊
 ယသမ္ပိဟူသည့်ကား၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇောဘဝတော သာဝကသံဃောတိ၊ အာ
 ဒိနာ၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇောဘဝတော သာဝကသံဃော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သံ
 ဃော၊ သံဃာ၌၊ အယံပသာဒေါ၊ ဤကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အသံသန္ဓိ၊ ဤယုံ
 ကြည်ခြင်းသည်၊ ယသမ္ပိ၊ ယသမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အစ
 လော၊ မတုန်လှုပ်သော၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတန္တံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဥဇုဘူတဉ္စဒဿနန္တိ၊
 ဥဇုဘူတဉ္စဒဿနံဟူသည့်ကား၊ ဒိဗ္ဗိပင်္ကံဘာဝတော၊ ဒိဗ္ဗိတည်းဟူသော
 ရှိန်ညွှန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသပင်္ကံဘာဝ
 တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရှိန်ညွှန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊
 ဥဇုဘူတံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အကုဒ္ဓိလံ၊ မကောင်းသော၊ အဇိ

၈ ဓာတ္ကုန်ပါဝင်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၁-သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၁

မှံ၊မကောကံသော၊ကမ္မသကတဒဿနဉ္စေ၊ ကမ္မသကတဉ္စာဏ်အမြင်
သည့်သည့်ကောင်း၊သပ္ပတ္တယနာမရူပဒဿနဉ္စ၊အကြောင်းနှင့်တကွသော
နာမ်ရုပ်တို့ကို မြင်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊အစဝံ၊မတုန်လှုပ်သော၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊အဒလိဒ္ဓေါတိတံအာ
ဟူတိ၊အဒလိဒ္ဓေါတိတံအာဟု ဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဝနံ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူ
သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ သီလဝနံ၊ သီလတည်းဟူသော ဥစ္စာလည်း
ကောင်း၊သုတဝနံ၊ အကြား အမြင်တည်းဟူသော ဥစ္စာလည်းကောင်း၊
ပညာဝနံ၊ပညာတည်းဟူသောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုဝိသုဒ္ဓါ
နံ၊ကောင်းစွာစင်ကြယ်ကုန်သော၊ဝနာနံ၊ဥစ္စာတို့၏၊ အတ္ထိတံယ၊ရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဒလိဒ္ဓေါတိ၊မဆင်းရဲသောသူဟူ၍၊တံတာဒိသံ၊ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထုရားအစရှိကုန်သော၊
အရိယာ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ အမောဗံတဿ
ဇိဝိတန္တိ၊အမောဗံတဿဇိဝိတံဟူသည်ကား၊ တထာရူပဿ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသော၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဇိဝိတံ၊အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ဒိဉ္စေန္တိ
ကံ၊ဒိအတ္ထာမိဂမေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုး နှစ်ပါးကိုရသော
ကြောင့်၊အမောဗံ၊အချည်းနှီးမဟုတ်သော၊အဝဉ္ဇံ၊ မမြို၊ သမာဓိမေတ၊
အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊
တထာဝုတ္တသဒ္ဓါဒိဂုဏသမန္နာဂတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသဒ္ဓါအစရှိ
သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊အဒလိဒ္ဓေါတိစ၊မဆင်းရဲသောသူဟူ
၍၎င်း၊အမောဗံတဿာတိစ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သောအသက်ရှည်ခြင်း
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဟန္တိ၊ငါသည်
လည်း၊တထာရူပေါ၊ထိုသို့သဘောရှိသည်၊တဝေယျံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤ
ကား၊အနက်၊သဒ္ဓဉ္စ၊ပ၊ဿာသနန္တိ၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ပ၊ဿာသနံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗ
ပါပဿအကရဏန္တိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗပါပဿအကရဏံ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊အနုဿာရန္တော၊အောက်မေ့သော၊ကုလဝုတ္တော၊အမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ဝုတ္တပ္ပတေဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သဒ္ဓဉ္စေ
ဝ၊သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊သီလဉ္စ၊သီလကိုလည်းကောင်း၊ဓမ္မဒဿနဟေ
တုကံ၊တရားကို ရှုမြင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊

နိစ္ဆယာဓိမောက္ခသုတ်၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ ပဿာဒဉ္စ၊
 ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏၊ ဝဇေယျ၊ ပွားရာ၏၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ သိရိမိတ္တမထေရ်သည်၊ သိက္ခနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
 ဓမ္မဒေသနာမုခေ၊ တရားဟောခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဝိဇ္ဇာ
 မာနေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ပကာသန္တော၊ ပြလျက်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ
 ဝဏ္ဏနာ၊ သိရိမိတ္တမထေရ်၏ ဂါထာ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၂-မဟာပန္နကတ္ထေရဂါထာ။

ယဒါပဌမမဗ္ဗန္တိန္ဒြိယအာဒိကာ၊ ယဒါပဌမမဒန္တိ ဤသို့အစရှိသောဂါ
 ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာပန္န
 ကတ္ထေရဿ၊ မဟာပန္နကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့ပြီး
 အံ၊ အယံ၊ ဤမဟာပန္နကမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
 ထောင်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 ၌၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ကုဋုမ္ပိယော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တ
 နေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာစဉ်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တ
 ယောက်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပညာဝိဝဇ္ဇကုသလသနံ၊ ပညာဖြင့်ဝင်္ဂီမှ
 တွက်မြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာသောရဟန်း တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
 အရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ တံဌာနံ၊ ထို
 တဒဂ်ကျူးအရာထူးကို၊ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊
 ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ သိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယံသိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တဒိဝသမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်၏အထက်၌၊
 ပညာဝိဝဇ္ဇကုသလသနံ၊ ပညာဖြင့်ဝင်္ဂီမှ တွက်မြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာကုန်
 သောရဟန်းတို့ထက်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌၊ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတ

၈-အဗ္ဗကနိပါတ်-၈-ပဌမဝဂ်-၂၃၂-မဟာပဇ္ဇကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၃

ဒဂ်အရာ၌၊ ဌပယိတ္ထ၊ ထားတော်မူခဲ့ပြီ၊ အဟိမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဣ
မဿအဓိကာရကမ္မဿ၊ ဤလွန်ကဲသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလေန၊ အစွမ်း
ကြောင့်၊ သောဘိက္ခုဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇ
ကဿ၊ တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
၌၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆု
တောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဿ၊ ထိုမဟာပဇ္ဇက၏၊ ကနိဋ္ဌဘာ
တာပန၊ ညီငယ်သည်ကား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တဂဝတိ၊ မြတ်
စွာဘုရား၌၊ အဓိကာရကမ္မံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနေဝမ
ယဿ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗာနံ၊ ဘန်ဆင်းခြင်း
လည်းကောင်း၊ စေတောဝိဝနွေကာသလ္လံ၊ စေတောဝိဝနွေလိမ္မာခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒူအင်္ဂါနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပ
ဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဗိန္ဒူဗြ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏လည်း၊ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊
အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ကပ္ပသတသ
ဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်
ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈိယတိ၊ ပြည့်စုံ
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏၊ တေဉ္စဘော
ဝိဇနာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယဝဇိဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝ
မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊
ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ညီနောင်တို့တွင်၊ မဟာပဇ္ဇ
ကဿ၊ မဟာပဇ္ဇကအား၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကလျာ
ဏမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ နကထိယတိ၊ မဟော၊ ဗုဒ္ဓပဇ္ဇကောပန၊ ဗုဒ္ဓပဇ္ဇ
ကသည်ကား၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသ
တိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဩဒါထကသိဏေ၊
ဩဒါထကသိုဏ်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝဝုရေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အပဒါနေပန၊ အပဒါန၌ကား၊ ဗုဒ္ဓပဇ္ဇကော၊ ဗုဒ္ဓပဇ္ဇ

၃၄၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကသညးပရမတ္ထရဿ၊ ပရမတ္ထရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ကာလေးလက်ထက်တော်၌၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟု
 တွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဟိမဝန္တာ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပုဗ္ဗတ္ထတ္တန၊
 မန်းထီးဖြင့်၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတံ၊ လာ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသ၊
 ရန္တာနံယေဝ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာတ
 သိန်းသည်၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တဝ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသဗ္ဗေမိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝေဠုဝနေ၊
 ဝေဠုဝန်အမည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ ကျောင်းကြီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ နေသေဗ္ဗိ၊ နေသေဗ္ဗိသူဌေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဓိတာ၊
 ထီးသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒါသေန၊ ကျွန်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တံ၊ ပေါင်း
 တော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့မှ၊ ဘိတာ၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ရှိသောဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဝဟတွာ၊
 ယူ၍၊ တေန၊ ထိုကျွန်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပလ္လပိတွာ၊ ပြေး၍၊ အညတ္ထ၊ တပါး
 သောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကျွန်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဂစ္ဆံ၊ ကိုယ်
 ဝန်ကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပရိပုဏ္ဏဂစ္ဆာ၊ ပြည့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်
 ခြင်း၊ ဥာဘိဗာရံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝိဇာယိဿာမိတိ၊ ဖွားအံ့ဟူ
 ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌ပင်လျှင်၊
 ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွား၍၊ သာမိနာ၊ လင်သည်၊ နိဝတ္တိတာ၊ ပြန်နစ်
 စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝထိတဗ္ဗာနေ၊ နေသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊
 နေသည်ရှိသော်၊ ပုတ္တသ၊ သားအား၊ ပန္တေ၊ ခရီး၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်
 ၍၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပန္တကောတိနာမံ၊ ပန္တကဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊ တတ္ထိံ၊ ထိုပန္တကသည်၊ အာဝေဝိတွာ၊ ပြေး၍၊ ဝိဇာယိတွာ၊ ထိုမှဤမှ
 ပြေး၍၊ ဝိစရဏကာလေ၊ ထည့်လည်သောအခါ၌၊ တမေဝ၊ ထိုကျွန်
 ယောက်ျားကို သာလျှင်၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂစ္ဆံ၊
 ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပရိပုဏ္ဏဂစ္ဆာ၊ ရင့်သော ကိုယ်ဝန်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အန္တ

၈-ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-မဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၂-မဟာပဇ္ဇိကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၅

ရာမဌေး ခရီးအကြား၌၊ ဂုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိစာယိတွာ၊ ဖွား၍၊ သာမိနာ၊
လင်သည်၊ နိဝတ္တိတာ၊ နှစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေဋ္ဌဂုတ္တဿ၊ သားကြီး
အား၊ မဟာပဇ္ဇိကောတိ၊ မဟာပဇ္ဇိကဟူ၍၊ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား၊
ဝုဠပဇ္ဇိကောတိ၊ ဝုဠပဇ္ဇိကဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကံတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာ
ဝသိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ နေမြဲတိုင်းသောအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသန္တိ၊ နေစဉ်၊
အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒါရကေသု၊ သူငယ်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တေသု၊ ကြီး
ပွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ အယျကကုလံ၊
အတိုးအိမ်ကို၊ နေ၊ ငါတို့အား၊ ဒသေဟိ၊ ပြသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဠိဋ္ဌိယမာ
နာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ မာတာဝိတုနံ၊
အမိအဘတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့သည်၊ နေသေဋ္ဌိနော၊ နေသုဌေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်
၌၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်၊ ဝုဠပဇ္ဇိ
ကော၊ ဝုဠပဇ္ဇိကသည်၊ အတိဒဟရော၊ အလွန်ငယ်၏၊ မဟာပဇ္ဇိကောပန၊
မဟာပဇ္ဇိကသည်ကား၊ အယျကေန၊ အတိုးနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ သဟဒဿနေန၊ ဖူးမြင်ရသည်နှင့်တ
ပြိုင်နက်၊ ပဗ္ဗိလဗ္ဗသဌေး၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ ဥပနိဿယနှင့်
ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ဝိတာမဟံ၊ အတိုးကို၊ အာပုန္တိ၊ ပန်ကြား၏၊ သော၊ ထိုအတိုးသည်၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊
ကြား၍၊ တံ၊ ထိုမဟာပဇ္ဇိကကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏၊ သော၊ ထိုမဟာပဇ္ဇိ
ကသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍၊ ပရိဂုဏ္ဏဝိသတိဝသေသ၊ အနှစ်နှစ်
ဆယ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပန္နိတွာ၊ ပဉ္စင်းပြု၍၊ ယောနိသောမနသိကာ
ရေန၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊
ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ စတုန္တံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ အရူပဏ္ဏာနာနံ၊ အရူပချာန်တို့ကို၊ လာဘိ၊ ရသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဂုဏိ၊
ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုမဟာပဇ္ဇိကမထေရ်သည်၊ ပညာဝိဇ္ဇာ

ကုသလာနံ၊ ပညာဝိဝဋ္ဌာနရာဇ်လိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အစွဲ၊ မြတ်သည်၊ စာတော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာပန္နကသည်၊ ဈာနသုခန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ မလသုခန၊ မိုက်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ဝတ်၊ မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဓိဂတသမ္ပတ္တိ၊ ရအပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံဇာတသောမနသော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းအသံနှင့်တူသောရဲတင်းသောအသံကို၊ နဒန္တော၊ ကျူးရင့်လိုသံပြင်ဖြစ်၍၊ ယဒါယသ္မိကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အကုတောဘယံ၊ တစုံတခုသောဘေးမှကင်းသော၊ သတ္တာရံ၊ လူနတ်တို့အားဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကအကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောသုရားကို၊ ပဿိတွာ ဖူးမြင်ရသောကြောင့်၊ သံဝေဂေါ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံးသုရားသခင်ကိုဖူးမြင်ခြင်းတရားတော်ကိုနာရခြင်းကိုငါ့အားမရအပ်စွာတကား ဟုထိတ်လန့်သောဥပဇာတိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ သိရိသယနေ၊ ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်လတ်၍၊ ဟတ္ထဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည် ပဏာမေယျနိဟာရေယျ၊ နှင်ထုတ်ရာ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဂတံ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ ဧတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဝိရာဇယေ၊ ထိုမြတ်စွာသုရား၏ အဆုံးအမကိုပြုသဖြင့်မချွတ်မယွင်းခြင်းကိုငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားမယားကိုလည်းကောင်း၊ နေဓညဉ္စ၊ ဥစ္စာစပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒယိ၊ စွန့်ပြီးကေသာမသုနိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ။ သိက္ခာသာဇိဝသမ္ပန္နော၊ အဓိဝိသသိက္ခာမြတ်စွာသုရားသည်ပညတ်တော်မူအပ်သောသာဇိဝနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ မနုဿျင်မြောက်သူ၊ မြောက်မြတ်ကုန်သောဣန္ဒြိယတို့၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစုပါရှိစသည်တို့၌ဖြစ်ကုန်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော တရားတို့၏အပြစ်ကို မြင်တတ်သော သတိဟူ

၈-ဆန္ဒကနိပါတ်-၁-ဗညမဂ်-၂၃၂-မဟာပန္နကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၇

သောတံခါးရှက်ဖြင့်ကောင်းစွာပိတ်အပ်သောစက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အပရာဇိ
 တော၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသည်တို့မှမရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊
 တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ စေတသော၊ မိတ်၏၊
 အဘိပတ္တိတော၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပဏိမိ၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟုတ္တမ္ဘိ၊ တဏှာမျှလည်း၊ တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာ
 တည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ အနုဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟည်းဟူသော
 ပွေးညှပ်ဖြင့်နှလုံးမှမနှုတ်ဘဲ၊ နိဗ္ဗိသိဒေ၊ နေခြင်းကိုမပြုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တာသမေ၊ ထို့
 ငါ၏ ဝိရိယပရက္ကမံ၊ လွန်စွာလုံ့လပြုခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မေမယာ၊ ငါ
 သည်၊ တိသ္ဿာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာ
 သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်မူပေပြီ၊ ဗုဗ္ဗုနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာ
 အစဉ် ဘိုး၊ ဇာနည်၊ သိပြီ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊
 သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အရဟာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သော၊ အဗ္ဗူကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိ ဖြစ်ပြီ၊ နိရူပမိ၊ ကင်း
 သောဥပမိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ တတော
 ထို့နောင်မှ၊ ရတျာဝိဝဿာနော၊ ညဉ့်အခို၍ ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၍၊
 သောကံသောအခါ၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ နေ၏ထွက်ခြင်းကို၊ ပတိလက္ခဏံကတွာ
 အမှတ်ပြု၍၊ သဗ္ဗတဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအားဖြင့်ပြားသောအလုံးစုံ
 သောတဏှာသောတကို၊ ဝိသောသေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခြောက်တတ်
 စေ၍၊ ပလ္လင်္ကနပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝပ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥပါဝိသိ၊ နိဗ္ဗိ
 ဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်ကား၊ ယ သို့ ကာလေ
 အကြင်အခါ၌၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမံဟူသည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ အဒ္ဒကိန္တိ၊
 အဒ္ဒကိစ္စံဟူသည်ကား၊ ပဿိ၊ မြင်ပြီးသတ္တာရန္တိ၊ သတ္တာရံဟူသည်ကား၊
 တဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အကုတောကယန္တိ၊ အကုတောဘယံဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးမရှိသော၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထံ၊
 ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တယပေ
 တူနံ၊ ဘေး၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊

မောပိပင်ရင်း၌သာလျှင်၊ ပယီနတ္တာ၊ ပယံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကုတောပိပိ ဟယာဘာဝတော၊ တစုံတခုသော ဘေးမရှိသောကြောင့်၊
 အကုတောသဟံ၊ တစုံတခုသောဘေးမှကင်းသော၊ နိဗ္ဗယံ။ ဘေးမှကင်း
 သော၊ စတုဝေသာရန္တရိသာရဒံ၊ လေးပါးသောဝေသာရန္တညာဏ်တည်းဟူ
 သောရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဒိဗ္ဗဓိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထတိ၊ ဒိဗ္ဗဓိ
 ကသမ္ပရာယိကတည်းဟူသော မြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ သာသနတော၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သတ္ထာရံ၊ ဒိဗ္ဗဓိက
 သမ္ပရာယိကတည်းဟူသောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်
 သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မပဉ္စံ၊ ငါသည်၊ ပိတာမဟေန၊ အတိုး
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ယာယဝေလံ၊ ယ၊ အကြင်အခါ၌၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ
 အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်အပ်ပြီ၊ ပုရိသုတ္တံ၊
 ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊
 လောက၌၊ အဂ္ဂဂုဏံ၊ မြတ်သောဂုဏ်ကို၊ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ တတော
 ဒဿနဟေတု၊ ထိုသို့ဖူးမြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ တတောဒဿန
 တော၊ ထိုသို့ဖူးမြင်သည်မှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှ
 လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠံ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတံ၊ နာခြင်းဌ၊ အလတ္တံ၊ ရပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မပဉ္စံ၊ ငါအား၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊
 သဟောတ္တပ္ပဉာဏံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သိရိ ဟတ္ထေဟိတိ၊
 သိရိ ဟတ္ထေဟိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော၊ ယောပိပုရိသော၊
 အကြင်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌာယကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊
 ဟံတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဝသိသောမိ၊
 နေပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဝိဂ္ဂဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိရိသယနေ
 ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်သောသူကို၊ ဟတ္ထေဟိစ၊ လက်
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါ၊ ဒဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောနေန္တော၊
 ကောင်းထူသည်ဖြစ်၍၊ ပဏာမေယျနိဟရေယျ၊ နှင်ထုတ်ရာ၏၊ တဿာဈ
 ပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောအလက္ခိကပုရိသော၊ ထိုကြက်သရေ
 မရှိသောယောကျ်ားသည်၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာရံ၊

၈ ဆဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃ - မဟာပန္နကတ္ထေရာဂါထာ၊ ၃၄၉

မြတ်စွာဘုရားကိုးသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးအာရာစေတီ၊ နှစ်သက်
 စေ၍၊ ဣမသ္မိံ နဝမခဏေ။ ဤနဝမခဏကိုးပဋိသင်္ဘိတွာ၊ ချမ်း၊ ဝိရာဇယေး
 ချွတ်ယွင်းရာ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒါကရဏေန၊ အဆုံး
 အခကိုမပြုသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဏကို၊ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ချွတ်ယွင်းရာ
 ၏၊ အဟံပန၊ ငါမဟာပန္နကသည်ကံ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကံ၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒါဟံ(ပ)အနာဂါရိယန္တိ၊ တဒါဟံ(ပ)အနာဂါရိယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ဆဒ္ဓယိန္တိ၊ ဆဒ္ဓယိ'ဟူသည်ကံ၊ ပဇဟိ'၊ စွန့်ပြီးဆန္ဒ
 ယိန္တိ၊ ဝိ၊ ဆဒ္ဓယိ'ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ အဟံထေရော၊ ငါမဟာပန္န
 ကမထေရ်သည်၊ ခေါ်ရပရိဂ္ဂဟံ၊ မယ ဝယျခြင်းကို၊ အကတွာဝံ၊ မပြုမူ၍သာ
 လျှင်၊ ဝဗ္ဗဇိတောနန္ဒ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်လော၊ လောကသွားလောကမှ၊
 ပုတ္တဒါရဗ္ဗ၊ သားမယားကိုလည်း၊ ဆဒ္ဓယိ'၊ စွန့်ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤကံ၊ အနက်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကံ၊ ပုရိသော၊
 လောက၌လည်း၊ အံနိဗ္ဗတ္တပသမေဝ၊ မဖြစ်သေးသော အသီးရှိသည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဓေ၊ ဖြတ်ငြားအုံးတတော၊ ထိုသို့ဖြတ်
 ခြင်းကြောင့်၊ လန္ဈပလဟိ၊ ရလတ္တံ့ သောအသီးတို့မှ၊ ပရိဟိနောနာမ၊ ပုတ်
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမေယျ၏ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သိက္ခာသမာဇီဝသမာပန္နံ၊ သိက္ခာသမာဇီဝ
 သမာပန္နံဟူသည်ကံ၊ အဓိသိလသိက္ခာသင်္ခါတာ၊ အဓိသိလသိက္ခာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ယာသိက္ခာ၊ အကြင်သိက္ခာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်အဓိသိလသိက္ခာ၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇီဝန္တိ၊
 အသက်မွေးကုန်၏၊ ဧကဇီဝိကာ၊ တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊
 သဟုတ္တိနော၊ တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဂ္ဂ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တသိက္ခာပဒသင်္ခါတေန၊ ပညတ်တော်မူ
 အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တေနသာဇီဝေန၊ ထိုသာဇီဝနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာကာဝေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်နှင့်၊
 သမာပိတုတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာသိက္ခာကို၊ ပရိပူရေန္တော၊ ပြည့်
 လျက်၊ သာဇီဝံ၊ သာဇီဝကို၊ အဝိတိတ္ထမန္တော၊ မလွန်ကျူးသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တဒုတယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ သံပါဒေန္တော၊ ပြီးစေလျက်၊ ဣဝိအယံ၊
 ဤသည်ကံ၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓေ၊ အလွန်
 အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ပါတိမောက္ခေသိသေ၊ ပါတိမောက္ခသိလ၌၊

ဦးတကာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊ ၊ ဣန္ဒြိယေသုသံဝု
 ဘောတိ၊ ဣန္ဒြိယေသုသံဝုတောဟူသည်ကား၊ မနုဿန္တေသု၊ မနုဿုင်ခြောက်
 ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာ
 ပိတ်အပ်သော၊ ရူပါဒိဝိသယေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာ
 နံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာဒိနံ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့၏၊ ပဝတ္တံနိပါ
 ရဏဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတိကဝါဓေန
 သတိတည်းဟူသောတံခါးရွက်ဖြင့်၊ ပိဟိတစက္ခာဒိန္ဒါရော၊ ပိတ်အပ်သော
 စက္ခုအစရှိသောဒွါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဣန္ဒြိယသံဝရသီလသမ္ပတ္တိံ၊
 ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ဣန္ဒြိယသံဝရ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသာနေန၊
 ပြသဖြင့်၊ ဣတရသီလဗ္ဗိ၊ ဤမှတပါးသောသီလကိုလည်း၊ အတ္ထတော၊
 အနက်အားဖြင့်၊ ဒသိတမေဝ၊ ပြအပ်သည်သလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလသမ္ပဒံ၊
 စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြပြီး၍၊ နမဿမာ
 နောသမ္ပုဒ္ဓန္တိဣမိနာ၊ နမဿ မာနောသမ္ပုဒ္ဓံ ဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ
 နုဿကိ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿကိ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝိဟာသိံ အပရာဇိတောတိ၊ ဝိဟာသိံ အပရာဇိတော
 ဟူသည်ကား၊ ကိလေသမာရောဒိဟိ၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသည်တို့သည်၊
 အပရာဇိတောဧဝ၊ မအောင်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိံ၊
 နေပြီး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဘာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေဟိ၊ ထိုကိလေသာမာရ်
 အစရှိသည်တို့သည်၊ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အည
 ဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊ ထိုကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိ
 ဘာဝန္တောဧဝ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီး၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောဟိ၊ တတောဟူ
 သည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလေ၊
 အလွန်အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဘိပ္ပသန္တေ၊ ကြည်ညိုရာ၌၎င်း၊ ကိလေသာသိဘာဝနမဇ္ဈိပတ္တိယဉ္စ၊
 ကိလေသာကို နှိပ်နင်းသောအကျင့်၌ လည်းကောင်း၊ ဦးတော၊ တည်း၏၊
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပဏိမိတိ၊ ပဏိမိဟူသည်ကား၊ ပဏိခနံ၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းသည်၊ တတောဝါ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗိတ္တာဘိနိဟာရော၊ စိတ်ကို

၈-အဗ္ဗကနိပါတ်-၈-ပဌမဝဂ်-၂၃၂-မဟာပန္နကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၁

ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ အာသိတိ၊ အာသိဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ပြီ၊ စေတသော အာသိပတ္တိတော၊ စေတသော အာသိပတ္တိတော ဟူသည်
 ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ ဣန္ဒြိယတော၊ အလိုရှိအပ်သော၊ သော၊ ထို
 စိတ်သည် အလိုရှိအပ်သောတရားသည်၊ ကိံဒိသော၊ အဘယ်သို့သတော
 ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နနိသီဒေမဟုတ္တမ္ဘိတဏှာသလ္လေအနု
 ဟတေတိ၊ နနိသီဒေမဟုတ္တမ္ဘိတဏှာ သလ္လေအနုဟတေ ဟူသည်ကား၊
 အဂ္ဂမဂ္ဂသဏှာသေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မွေးညွှပ်ဖြင့်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဟဒယတော၊ နှလုံးမှ၊ တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာတည်းဟူသော
 ငြောင့်ကို၊ အနုဋ္ဌတေ၊ မနုတ်ဘဲ၊ မဟုတ္တမ္ဘိတဏှာသလ္လေ၊ နနိသီဒေ၊ နေခြင်း
 ကိုမပြုအံ့၊ နိသန္တံ၊ နေခြင်းကို၊ နကပ္ပေယျံ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါ၏၊
 စိတ္တာသိနိဟာရော၊ စိတ်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ တနက်တည်း၊ ဇေပန၊ ဤသို့လျှင်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဘာဝယိတွာ၊
 ပွား၍၊ ဌာနစင်္ကမေဟောဝ၊ ရပ်ခြင်းစင်္ကြံသွားခြင်း တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ရတ္တိံ၊
 ညဉ့်ကို၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်၊ အရူပသမာပတ္တိတော၊ အရူပသ
 မာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ တ၍၊ ဝျာနင်္ဂမုခေန၊ ဝျာနင်္ဂအင်္ဂါကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တော
 ကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ တဿမေတိအာဒိံ၊ တဿ
 မေဤတို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ နိရူပမိတိ၊ နိရူပမိဟူ
 သည်ကား၊ ကိလေသုပမိအာဒိနံ၊ ကိလေသာဥပမိအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာ
 ဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိရူပမိ၊ ကင်းသောဥပမိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတျာဝဿာ
 နေတိ၊ ဇေတျာဝဿာနေဟူသည်ကား၊ ရတ္တိဘာဝဿ၊ ညဉ့်အခို၏၊ ဝိဂမေ၊
 ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိဘာတာယ၊ မိုးသောက်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ သူရိ
 ယုဂ္ဂမနံပတိတိ၊ သူရိယုဂ္ဂမနံပတိဟူသည်ကား၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ နေထွက်ခြင်း
 ကို၊ သက္ခဏံကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍၊ သဗ္ဗတဏှန္တိ၊ သဗ္ဗတဏှံဟူသည်ကား၊
 ကာမတဏှာဒိတေဒံ၊ ကာမတဏှာအစသည်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော၊ တဏှာသောတံ၊ တဏှာသောတံကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဖြင့်၊ ဝိသောသေတွာ၊ ခြောက်စေ၍၊ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေ၍၊ တဏှာ
 သလ္လေအနုဟတေနနိသီဒေတိ၊ တဏှာသလ္လေအနုဟတေ နနိသီဒေဟူ
 သော၊ ပမိုညာယမေဝ၊ ဝနံခြင်း၌သာလျှင်၊ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပလ္လကေနိဥပပိသိန္တိ၊ ပလ္လကေနိဥပပိသိ' ဟူသည်ကား၊ ပလ္လက်'၊

၃၅၂ ထေရ်ဂုဏ်ထူးအဋ္ဌကနိပါတ်-တတိယတွဲ။

ထက်ဝပ်ကို၊ အာသုမိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
သေသံ၊ ဩဇာသော စကားရပ်သည်။ ဥတ္တနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော
အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ မဟာပန္နကတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာ
ပန္နကမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ အ
ဋ္ဌကနိပါတ် ဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၏ အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ဘူတတ္ထေရဂါထာ။

နဝနိပါတေ၊ နဝနိပါတ်၌၊ ယဒါဒုက္ခန္တိ အာဒိကာ၊ ယဒါဒုက္ခန္တိသို့အစ
ရှိသောဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ဘူတတ္ထေရဿ၊ ဘူတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤဘူတ
မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ်အထူး
ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့ဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဈပ
နိဿယံ၊ သံသရာဝင်၍ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာ
ဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သေနောတိလဒ္ဓနာမော၊ သေ
နဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာ
ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုနှင်နှိုး
သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥသတံပဝရန္တိ အာဒိနာ၊ ဥသတံပဝရံ ဤသို့
အစရှိသော၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်။ အဘိတ္တဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ တေနပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝ
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍။
ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ
၌၊ သာကေတနဝရဿ၊ သာကေတမြို့၏၊ ဇွါရဂါမေ၊ တံခါးအနီးဖြစ်သော
ရှာ၌၊ မဟာဝိဘဝဿ၊ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဗ္ဗိပုတ္တော၊ သူ
ဌေးသားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။
တဿသေဗ္ဗိနော၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဘွားတိုင်းဘွားတိုင်းကုန်

၉-နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ၃၅၃

သော၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဗန္ဓုသတေန၊ ဖွဲ့၍သတ်တတ်သော၊ ဇကော
 န၊ တကောင်သော၊ ယက္ခေန၊ ဘီလူးသည်၊ ခါဒိတာ၊ စားအပ်ကုန်၏၊ ဣမဿ
 ပန၊ ဤသူငယ်အားကား၊ ပန္နိ၊ မဘိကတ္တာ၊ ပန္နိ၊ မဘိကသတ္တဝါဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဘူတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂန္တိံ၊ သူ၊
 ယူကုန်၏၊ ယက္ခေန၊ ဘီလူးသည်ကား၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်
 နတ်မင်းကြီးအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝုန၊
 တဘန်းနာဂမာယိ၊ မပြန်လော့နာမကရဏဒိဝသော၊ အမည်မှည့်သောနေ
 ဌံ၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အမန္တဿ၊
 နတ်တို့သည်၊ အနုကမ္ပန္တာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဟ
 ရေယျံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘူတဘတ်နာဓံ၊ ဘူတဟူသော
 အမည်ကို၊ အကံ၊ သု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ သောပန၊ ထိုဘူတသတို့သားသည်
 ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝုဉ္ဇဗလေန၊ ကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊ အနန္တရာ
 ယော၊ အန္တရာယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗိ၊ ကြီးပွား၏၊ တဿ၊ ထိုဘူတသတို့
 သားအား၊ တယောပါသာဒါ၊ သုံးခုသောပြာသာဒ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အာဒိသဗ္ဗံ၊ ဤသို့အစရှိသော အသုံးစုံသောစကားကို၊ ယ
 သကုလဝုတ္တဿ၊ ယသအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝိဘဝကိတ္တနေဝိယ၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြားဘိသကဲ့သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သော၊ ထို
 ဘူတသတို့သားသည်၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊
 ပဗ္ဗော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာကေတေး
 သာကေတမြို့၌၊ ဝသန္တေန၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဥပါသကေဟိ၊ သီတင်းသည်
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 တ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ခုဟန်းပြု၍၊ အဓကရဏီနာမ၊ အဓကရဏီအမည်ရှိသော၊ နမိ
 ယာ၊ မြစ်၏၊ ဝီရေ၊ ကင်း၌၊ လေဏေ၊ လိုက်၌၊ ဝသန္တေန၊ နေလျက်၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေတွားဖြစ်စေ၍၊ နဝိရဿေ၊ မကြာမြင့်မီသလျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပ
 ဒါနေ၊ ပရပဿာဒကမထေရ်၏အပဒါနှင့်၊ ။

ဥသဘံ၊ ဥသဘသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်တော်မူသော၊
 ဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ မဟေသိ၊ ကြီးမြတ်သောကျေးဇူး
 ကိုရှာတော်မူပြီးသော၊ ဝိဇိတာဝိနံ၊ အောင်အံ့ပြီးသောမာရ်ပါးပါးရှိတော်

၃၅၄ လေ့ကျင့်သောအခွာကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မ
 ကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ ပသီဒတေ၊ ယုတ်ညံ့မျိုးစဉ်လူပင်ကြည်ညိုသေး
 ၏၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အပရိမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သ
 ကဲ့သို့၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဒုရုတ္တရော၊ ကူးစတ်လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့
 သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဈာနံ၊
 ဈာန်သမာဓိတော်သည်၊ ဒုရုတ္တရံ၊ ကူးစတ် လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့၏၊ တံဗုဒ္ဓံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မ
 ကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဝိတ္တာဝနဝဋ်သိကာ၊ ဆန်းကြယ်သော တော
 တည်းဟူသော ဦးဆောက်ပန်းရှိသော၊ ဝသုခော၊ မြေကြီးသည်၊ အပ္ပမေ
 ယျောယထာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်၊
 တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပ
 သီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ အနိလဇဝသင်္ချေဗ္ဗော၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့်
 ချောက်ချားသော၊ အာကသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ အသင်္ခယောယထာ၊ မ
 ရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညို
 ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣမာဟိစတုဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ သေနအဂ္ဂ
 ယော၊ သေနအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓဿသည်၊ အပရာဇိတံ၊ ရန်
 ဘူတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထဝိတွာနံ၊ ခြီးမွမ်းသောကြောင့်၊ စတုနုရ
 တိကပ္ပိနိ၊ ကိုးဆဲ့လေးက မ္လာတို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိကို၊ နူပပဇ္ဇေ၊ မ
 ရောက်လတ်သတည်း၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ သုဂတိသုခသမ္ပတ္တိံ၊
 သုဂတိဘဝ၌ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဣတော၊
 ဤတဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးက မ္လာထက်၌၊ လော
 ကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထဝိတွာ၊ ခြီးမွမ်းသောကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
 အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံပသံ၊ ဤအကျိုးသည်
 ထောမနာယ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ စတုဒ္ဓသမိကပ္ပမ္ပိ၊ တ
 ဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ဥဂ္ဂတာ၊ ဥဂ္ဂတအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ များသောဗိုလ်ပါ

အားရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရဟန္တာကိုလည်စေတတ်ကုန်သော၊ စတုရော၊ လေးကြိမ်ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ အာထိံ သု ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗျုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပေါ်အပ်၏၊

အရဟတ္တပနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကတိပါဟံ၊ ရှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနေ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အဉ္စနဝနေ၊ မျက်ငြင်းတော၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝသိတဗ္ဗာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂမနာကာရံ၊ သွားအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသသိ၊ ပြု၏၊ ဉာတကား၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဘန္တု၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်လော့၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း၊ နကိလသိဿထ၊ မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့၊ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ပုညနု၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ ဝဗ္ဗိဿာမ၊ တိုးပွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိံ သု၊ တောင်းပန်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဝေကာဘိရတိံ၊ ဝိဝေက၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း၊ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်၌လည်း၊ ဟိသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဇရာစ၊ ခန္ဓာတို့၏ရင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောအရ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကောင်း၊ မရဏံစ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်းကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အဝိဒ္ဓသု၊ အဇာနန္တော၊ ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော၊ ဝုတုဇ္ဇနာ၊ ဝုယုဇဉ်တို့သည်၊ ယတ္ထယံသိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပစ္စကေ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးအပေါင်း၌၊ သိတာ၊ ဖွဲ့ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤသောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာဟံ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြားသိ၍၊ ဣဓဇ္ဈမေသိ၊ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိစ္ဆာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရဟိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္န

တိ၊မရ၊ ။ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒုက္ခဿအာဝဟာနိ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ဝိသတ္တိကံ၊တဏှာကို၊ပပဉ္စသင်္ခါတဒုက္ခာမိဂါဟိနိ၊။သတ္တဝါ
 တို့၏သန္တာန်ကို ချဲတတ်သောရာဂမာန အစရှိသောတရားတို့သည်ဖြစ်
 စေအပ်သောဆင်၊ရဲအပေါင်းဖြင့်ပူလောင်သောသဘောရှိသောခပ်သိမ်း
 သောဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောတတ်သော၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊ပဟ
 တံ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊သတိ
 ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပ
 နိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊တတော၊ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာ
 ထက်၊ပရမတရုံ၊လွန်မြတ်သော၊ရတိ၊၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ။

≡ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ သိဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ချမ်းမြေ့သော၊နွေစ
 တုရဂီဂါမိနိ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရှာ
 တတ်သော၊မဂ္ဂုတ္တမံ၊ ရူပတုံအရူပတုံသို့ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတို့
 ထက်မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသ
 သောစနံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသတို့မှသတ္တဝါတို့ကို သုတ်သင်တတ်
 သောကြောင့်အလုံးစုံသောကိလေသတို့၏စင်ရာဖြစ်သော အဋ္ဌကိကမဂ်
 ကို၊ပညာယ၊ဇဇိဝေဉ္စောဏ်ဖြင့်၊ ပဿိတွာ၊ ဘာဝနာဘိသယ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်မြင်၍၊ သတော၊သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိ
 သည်၊ဣမ၊ဤသာသနာတော်၌၊ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်ဝင်
 စား၏၊တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊
 လွန်မြတ်သော၊ရတိ၊၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ။ယဒါ၊အကြင်အ
 ခါ၌၊အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်းတို့၏ ကင်းရာဖြစ်ထသော၊ဝိရဇံ၊
 ရာဂအစရှိသောမြူ၏ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အသင်္ခတံ၊ တစုံတခု
 သောအကြောင်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောစနံ၊
 ခပ်သိမ်းသော ကိလေသတို့မှသတ္တဝါတို့၏ စင်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊
 သညောစနုဗန္ဓနန္တိဒံ၊သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့၏ဖြတ်
 ရာလည်းဖြစ်ထသော၊သန္တံ၊ပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသခပ်သိမ်းသော
 ဝှိုဆင်းရဲတို့၏ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ဘာဝေတိအဘိသမေတိ၊
 သန္တိ၊ကိရိယာအဘိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်သိ၏၊တတော၊ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်း
 သာထက်၊ပရမတရုံ၊လွန်မြတ်သော၊ရတိ၊၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊
 ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နဘော၊ကောင်းကင်၌၊မေဃဒုဒ္ဓိတိ၊မိဃ်၊မိဃ်၊မြီး
 ခြင်းသည်၊ဂစ္ဆတိ၊ချုန်း၏ကြိုး၏၊ခါရာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှယိုစီးသောရေအ

ယဉ်တို့သည်၊ အာကုလသ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟာ
 ဂ်ပထေ၊ ဌက်တို့၏သွားရာဖြစ်သောကောင်းကင်၌၊ စေတနုဒြိတိ၊ မိမိစားသံ
 သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ချန်း၏ကြိုး၏၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာရဂတောဝ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်ခေါင်းစသည်
 သို့ကပ်ချက်သာလျှင်၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ဖြင့်မွေ
 ဝေ့ချ်ခြင်းထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒ
 တိ၊ မရ၊ ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုသုမကုလောနံ၊ ပျိုရွယ်သောသူတို့သည်
 ဆွဲအပ်သောဝက်ပန်းတို့ဖြင့်ငြိမ်းကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တဝါနေပျာဝဋ်သကာနံ၊
 တော၌ပွင့်ကုန်သော ဆန်းကြယ်ကုန်သော ဦးဆောက် ပန်းရှိကုန်သော၊
 နဒိနံ၊ မြစ်တို့၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ သမနော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းသောစိတ်ရှိ
 သောရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာနဈာန်ကို ဝင်စား၏၊
 တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်
 ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိသိဝေ၊ ညဉ့်၌၊ ရဟိတဋ္ဌိ၊
 လူတို့၏ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်းသော၊ ကာနနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကြီး၌၊
 ပဇ္ဇန္တဋ္ဌိ၊ ပဋိစီးလျက်ရွာသည်ရှိသော်၊ ဒါဗ္ဗိနော၊ အစွယ်ရှိကုန်သောခြင်္သေ့
 သစ်ကျားအစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ နဓန္တိ၊ ဟောက်ကုန်ဟုန်း
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗာရဂ
 တော၊ တောင်ခေါင်းလိုက်ခေါင်းသို့ကပ်ချက် ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာ
 နဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်မြတ်
 သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိခတ်စသော မိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပရုန္တိယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်မြစ်၍၊ ဌိတော၊
 တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဒံဈာနရတိ၊ ဤဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒ
 တိ၊ မရ၊ ။ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ နဝန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နဝဝိဝရံ၊
 တောင်ခေါင်းတောင်တိုင်းကို၊ သမသိတောနိသိတော၊ မြှုပ်ကပ်၏၊ တဒါ
 ထိုအခါ၌၊ ဝိတဒ္ဓရော၊ ကင်းသော ကိလေသာဟူသော ပူလောင်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဝိတဝိလော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော စေတောဝိလစသော တံသင်းရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဈာယတိ၊
 အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊
 ပရမတရုံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။ ယဒါ၊

အကြင်အခါ၌၊ သုခိ၊ ဈာန်စသောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မလခိလသော
 ကနာသနော၊ နာဂစသောအညစ် အကြေးငါးပါးသော စေတောခိလဝံ
 သင်းတို့၏ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်းခြင်းစသောအကြောင်းရှိသောစိုးရိမ်ခြင်း
 ကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ နိရုတ္တဋ္ဌော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်းခြင်း၌တားမြစ်တတ်သော
 အဝိဇ္ဇာဟူသောတံခါးကျည်မှကင်းသည်၊ နိဗ္ဗာပကော၊ ကိလေသာတို့ကို
 ငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဝိသလ္လော၊ တဏှာစသောငြောင့်မှကင်းသည်၊ သဗ္ဗာ
 သဝေသဗ္ဗာသဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဗျန္တိကတော
 အရိယာမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်ကိုပြုတတ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သောတာပိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ။ အာရမ္မဏှပ နိဗ္ဗာနဈာန်ဖြင့် ဝင်းစား၏၊
 တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့
 လျော်ခြင်းကို၊ နိဝိဇ္ဇတိ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒယောဇနာ
 မုခေန၊ ပုဒ်ကိုယှဉ်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊
 အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပရိပါကော၊ ရင့်
 ကျက်ခြင်းသည်၊ ဘေဒါမရဏသီသေနစ၊ ဘေဒါမရဏကိုအဦးပြုသဖြင့်
 လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဇရာမရဏဝဇ္ဇော၊ ဇရာမရဏ ရှိကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တယိဒံတံဣဒံဇရာမရဏံ၊
 ထိုဇရာမရဏကို၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ အဝိဒ္ဓဿ၊ မသိကုန်သော၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သော၊ ယတ္ထယသ္မိံဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓပဉ္စကေ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးကိစ္စ၊ သိတာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပဗ္ဗိပဉ္စ၊ ဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလ္လိနာ၊ ပြကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံဣဒံဒုက္ခံ၊
 ဤဒုက္ခသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာတည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်၊ ဣတော၊
 ဤထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿ
 နာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊
 မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၍၊ ဣမဣမသ္မိံ သာသနေ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိရှိသော၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်အ
 ခြင်ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ လက္ခဏှပနိဗ္ဗာနအာရမ္မဏှပနိဗ္ဗာနေန၊ လက္ခဏှ
 ပနိဗ္ဗာနဈာန်အာရမ္မဏှပနိဗ္ဗာနဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယတိ၊ ဝင်စား၏၊ တတောဝိ

၆-နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ဘုရားရွှေရတနာ၊ ၃၃၆

ပဿနာရတိတောစ၊ ထိဝိပဿနာဖြင့်ပွေ့လျော်ခြင်းထက်လည်းကောင်း၊
မဂ္ဂဗလရတိတောစ၊ မဂ်ဖိုလ်ဖြင့်ပွေ့လျော်ခြင်း ထက်လည်းကောင်း၊ ပရမ
တရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတိနပဋိလဘတိ၊ မေရ၊
ယတောယတော၊ အကြွင်းအကြွင်းအခါ၌၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အ
ဖြစ်အပြတ်ကို၊ သဗ္ဗတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံထို
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ ဝိဇာနန္တနံ၊ သိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊
နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ပထဗျာ၊ မြေအလုံးကို၊
ဘေရုဇ္ဇေနစ၊ ဘေရုဇ္ဇာဓိမင်းအဖြစ်ထက်၎င်း၊ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဂမနေ
နစ၊ သွားရခြင်းထက်၎င်း၊ သဗ္ဗလောကာ၊ ဗိပဇ္ဇေနစ၊ အလုံးစုံသောသောကာ
ကိုအစိုးရခြင်းထက်၎င်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊
ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရိညာဘိသမယမုခေန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို
အရင်းပြုသဖြင့်၊ ဝိဝေကာရတိ၊ ဝိဝေကာ၌ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဒဿေတော၊ ပြ
ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဟာနာဘိသမယာဒိမုခေနပိ၊ ပဟာနာဘိသမ
ယအစရှိသည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုပဟာနာဘိသမ
ယအစရှိသည်ကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဒုတိယာဒိကာ၊ ဒုတိယအစရှိကုန်
သော၊ တိဿောဂါယာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာတို့၌၊ ဒုက္ခဿာဝဟနိန္ဒ၊ ဒုက္ခဿာဝဟနိ ဟူသည်ကား၊ အာဟနိ
ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတတ်
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိသတ္တိကန္တိ၊
ဝိသတ္တိကံဟူသည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာ
သည်၊ ဝိသဇ္ဇာ၊ ပြန်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊
ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသာလာ၊ ကျယ်ပြန့်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသံဝါဒိကာ၊ ချွတ်
ယွင်းသောစကားကိုဆိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊
ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသံ၊ အဆိတ်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသမူလာ၊ အဆိတ်တည်းဟူ
သောအဖြစ်ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်
၏၊ ဝိသပလော၊ အဆိတ်ဟူသောအသီးရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိ
သတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသပရိဘောဂါ၊ အဆိတ်ဟူသောအသုံး
ဆောင်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်

၃၆၀ ထေရဝါဒအဓမ္မကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

၏။ ဝါးတနည်းကား၊ သာပနဝိသုဒ္ဓါ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌လည်း
 ကောင်း၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓါရုံ၌ လည်းကောင်း၊ ခု
 သေ၊ ခုသေရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊
 ဓမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဂဏေ၊ ဂိုဏ်း၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ပြန့်သည်တို့ကို၊ ဝိသတ္တိကာတိ၊ ဝိသတ္တိကာဟူ၍၊
 ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပပဉ္စသင်္ခါတဒုက္ခာမိဝါဟိနိန္ဒိ၊ ပပဉ္စသင်္ခါတဒုက္ခာမိ
 ဝါဟိနိ ဟူသည်ကား၊ သတ္တသန္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ကို၊ သံသယေ၊
 သံသရာ၌၊ ပပဉ္စေန္တိ ဝိတ္တာရေန္တိ၊ ချဲ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စမည်ကုန်၏။ ရာဂါဒယောစ၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ မာနာဒယောစ၊ မာနအစရှိသော တရားတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ တေဇဝ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်၊ ပဝတ္တိတဒုက္ခဿ၊ ဖြစ်စေ
 အပ်သောဆင်၊ ရဲ့၏။ သဗ္ဗာသုနုဋ္ဌေန၊ အပေါင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ သံ
 စာသု သဒရုထပရိဇ္ဇာဟသဘာဝတ္တာ၊ ပေါင်း၍ပူလောင်ခြင်း ပူဒိုက်ခြင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲလည်း
 မည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပပဉ္စသဗ္ဗာသုဒုက္ခံ၊ ပပဉ္စသဗ္ဗာသုဒုက္ခ
 မည်၏။ တဿ၊ ထိုပပဉ္စသဗ္ဗာသုဒုက္ခကို၊ အမိဝါဟနုတောနိဗ္ဗတ္တနုတော၊ ဖြစ်
 စေတတ်သောကြောင့်၊ ပပဉ္စသံဃာသုဒုခမိဝါဟနံ၊ ပပဉ္စသံဃာသုဒုခမိဝါ
 ဟနမည်၏။ တဏှံပဟတိန္ဒာနာတိ၊ တဏှံပဟတိန္ဒာဟူသည်ကား။ အရိယ
 မဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သိဝန္တိ၊ သိဝံဟူသည်ကား၊
 ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ အခေမကရာနံ၊ ဘေးရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊
 ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒိနေန၊ ဖြတ်သဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုကိ
 လေသာတို့သည်၊ အနုပဗ္ဗုတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့၏၊ ဝ
 သေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နှိမတုရင်္ဂီ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အရိယေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်
 စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ နှေစတုရင်္ဂါဝိနံ၊ နှေစတုရင်္ဂါဝိနံ
 မည်၏။ ဝါထာသုခတ္ထံ၊ ဝါထာရွတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊
 ဝိဘတ္တိအလောပေါ၊ ဝိဘတ်မကြေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ရူပပပတ္တိ မဂ္ဂါဒိသု၊ ရူပတုံသို့ ဖြစ်စေ တတ်သော
 အကြောင်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မဂ္ဂေသု၊
 အကြောင်းတို့ထက်၊ ဥတ္တမတ္တာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂုတ္တမံ၊

၆-နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ၃၆၁

မဂ္ဂုတ္တမမည်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂါနု
ဋ္ဌင်္ဂီကောသေဋ္ဌောတိအာဒိ၊ မဂ္ဂါနုဋ္ဌင်္ဂီကောသေဋ္ဌော ဤသို့ အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေ
သေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သောဓနတော၊ သုတ်
သင်တတ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ သဗ္ဗကိလေသသော
ဓနမည်၏၊ ပညာယပသိတွာတိ၊ ပညာယပသိတွာဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေ
ပေညာ၊ ပဋိဝေပေညာကို၊ ဘာဝနာဘိသမယဝသေန၊ ဘာဝနာဘိသမယ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သော
ကဟေတုနံ၊ သောကတည်းဟူသောအကြောင်းတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဂ္ဂလဿစ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ သောကဘာဝ
ဟေတုတော၊ သောကဖြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သောကော၊
သောကသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အသောကံ၊ အသောက
မည်၏၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဝိဂတရာဂါဒိရေတ္တာ၊ ရာဂကင်းခြင်း၏အစရှိ
သည်၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဝိရဇံ၊ ဝိရဇမည်၏၊ ကေနပိ၊ တစုံတခုသော၊ ပစ္စ
ယေန၊ အကြောင်းသည်၊ သင်္ခတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတမည်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိ
လေသာနံစ၊ ကိလေသာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊
ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းကောင်း၊ ဂူပသမဘာဝတော၊ ငြိမ်းရာ၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သံသာဓုဒုက္ခမ္ပိတေဟိ၊ သံသာရာဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ ကုန်သောသူတို့
သည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတော၊ အဓိဝုဇ္ဇဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေ
သမလေဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးတို့မှ၊ သတ္တသန္တာ
နဿ၊ သတ္တဝါသန္တာန်ကို၊ သောဓနနိမိတ္တတ္တာ၊ သုတ်သင်ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောကိလေသာ
တည်းဟူသော အညစ်အကြေးတို့မှ သတ္တဝါတို့ကို သုတ်သင်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ သန္တိကိရိ
ယာဘိသမယဝသေန၊ သန္တိကိရိယာဘိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိ
သမေတိ၊ သိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗဟုက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အာရဟန္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ သန္တိကိရိယာဘိသမယံ၊ သန္တိကိရိယာဘိသမယကို
ပဝေတ္ထေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသောဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာလမ္ပဏော၊ အာရုံ၌၊ လမ္ပမာနပိ
သေသကံ၊ ရအပ်သောအထူးကို၊ အာလမ္ပိတဗ္ဗေ၊ အာရုံပြုအပ်သောတရား၌၊

၃၆၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အာရောပေတွာ၊ တင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သံယောဇနသင်္ခါတနံ သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ခေတနနိတော ဖြတ်တတ်သောကြောင့်၊ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒံ၊ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒမည်၏ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို၊ ကတ္တု၊ သာဝေန၊ ကတ္တာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပစာရိတံ၊ တင်ဆားအပ်၏၊ ယထာ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ အရိယဘာဝကရာနိ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ သစ္စာ နိ၊ သစ္စာတို့သည်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဂုရိမဂါထာသုယထာ၊ ရှေးဂါထာတို့၌ကဲ့သို့၊ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌၊ ဈာယတိ၊ ဝင်စား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုချာန်ဖြင့်မွေ့ လျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ န ဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤ သို့၊ ဣစ၊ ဤချာန်၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ ၌၊ တတော၊ ထိုချာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ န ဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော ဇနာခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အနတ္တာနိ၊ အနတ္တတို့ကို၊ အနုသင်္ခါတွာ၊ အဘန်တလဲ လဲအောက်မေ့၍၊ စတုသစ္စပဋိဇေဓကိတ္တနေန၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို ထိုးတွင်း၍သိခြင်းကိုကြားသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရိတွာ၊ ကြား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝသိတဋ္ဌာနဿ၊ နေအပ် သောအရပ်၏၊ ဝိဝိတ္တဘာဝေန၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗေ၊ သူကံ၊ ချင်း သာခြင်းကို၊ ဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြလိုရကား၊ ယဒါနဘေတိ၊ အာဒိကာဂါထာ၊ ယ ဒါနဘေဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ ထာတို့၌၊ နဘေတိ၊ နဘေဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သိနိဇ္ဈ ဂန္တိရနိဇ္ဈေသတာယ၊ ဖြေပြစ်နက်နဲသောအသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မေစောယေဝ၊ ဖိုဗ်းသည်သာလျှင်၊ ဒုဒ္ဓိတိ၊ ချုန်းခြင်းကြိုးခြင်းမည်၏၊ မေ ဗဒုဒ္ဓိတိ၊ ဖြေပြစ်နက်နဲသောဖိုဗ်းသည်သာလျှင်ချုန်းခြင်း ကြိုးခြင်း၊ သ မန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ပဋ္ဌရန္တိတိ၊ ယိုစီးကုန်သော၊ ဓာရာဟိ၊ အရင် တို့ဖြင့်၊ အာကုလ္လာ၊ ဖြိုင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓာရာကုလ္လာ၊ ဓာရာကု လ္လာမည်ကုန်၏၊ ဝိဟင်္ဂါနံ၊ ဌက်တို့၏၊ ဂမနမဂ္ဂတ္တာ၊ သွားရာခရီးဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟင်္ဂပထေ၊ ဌက်တို့၏ သွားရာခရီး ဖြစ်သော၊ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊

၆-နဝကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၂၃၃-ဘူတတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၆၃

ကတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ဈာနရတိတော၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်
 ၆ ခြင်းထက်၊ ကုသုမဂ္ဂကုလသနန္တိ၊ ကုသုမဂ္ဂကုလသနံဟူသည်ကား၊ တရုဏေဓ
 ယေဟိ၊ ယျိရုဏ်သောသူဆိုသည်၊ ဂဗ္ဘိကကုသုမေဟိ၊ ဆွဲအပ်သောဝတ်ပန်း
 တို့ဖြင့်၊ သမေကာဂိတ္တာနံ၊ ငြိမ်းကုန်သော၊ ဝိစိတ္တဝါနေယျဝဋ်သကာနန္တိ၊
 ဝိစိတ္တဝါနေယျဝဋ်သကာနံဟူသည်ကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဈာတတ္တာ၊ ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါနေယျာနိ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝနပုပ္ပါနိ၊ တော
 ပန်းတို့သည်၊ တောသံ၊ ထိုဖြစ်တို့အား၊ ဝိစိတ္တာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊
 ဝါနေယျာနိ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဋ်သကာနိ၊ ဦးဆောက်ပန်းတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိစိတ္တဝါနေယျဝဋ်သကာ၊ ဝိစိတ္တ
 ဝါနေယျဝဋ်သကာမည်ကုန်၏၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့ကို၊ သန္တန္တိ၊ ရေအပ်ကုန်၏၊
 တာသံနာနာဝိဝေဝနပုပ္ဖဝဋ်သကာနံ၊ ထိုအထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော
 တော၌ဖြစ်သောဦးဆောက်ပန်းရှိကုန်သောမြစ်တို့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ
 ဝသေန၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုန္တရော၊ ကောင်းသော၊ မ
 နော၊ မိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုမနော၊ သုမနမည်
 ၏၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏၊ နိသိဝေတိ၊ နိသိဝေဟူသည်ကား၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်
 ၌၊ ရဟိတဗြိတိ၊ ရဟိတဗြဟ္မာသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗိဓာရာယော၊ မိုးရေအယာဉ်တို့
 သည်၊ ပဉ္စရာယော၊ ယိုစီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စရန္တေဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိ
 သော်၊ ဒါဗ္ဗိနောတိ၊ ဒါဗ္ဗိနောဟူသည်ကား၊ သိဟဗျဉ္ဇာဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျား
 အစရှိကုန်သော၊ ဥပက္ကမာ၊ လုံ့လပြုကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုခြင်္သေ့ကျား အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါ
 ဗ္ဗုဓာ၊ အစွယ်ဟူသောလက်နက်ရှိကုန်၏၊ ဒါဗ္ဗိနောတိဣဒံ၊ ဒါဗ္ဗိနောဟူ
 သောဤစကားကို၊ ဇနဝိဝေကဒဿနတ္ထံ၊ လူတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ် သို့
 ပြခြင်းငှါ၊ ဂဟိတံ၊ ပူအပ်၏၊ ဝိတက္ကေဥပရန္တိတိ၊ ဝိတက္ကေဥပရန္တိဟူသည်
 ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာမဝိတက္ကဒိကေ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်
 သော၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကေ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊ ပဋိပက္ခဗလေန၊ ဆန့်ကျင်
 တက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိသေတော၊ တားမြစ်၍၊ အတ္တနောတိ ဣဒံ၊
 အတ္တနောဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ဝိန္ဒတိတိဣမိနာ၊ ဝိန္ဒတိဟူသောဤ ပုဒ်နှင့်၊
 ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊
 လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ နဝိန္ဒတိ၊ မချေ
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ နဂန္တေ၊

၃၆၄

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

နဂန္တရေ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နဂပိဝရန္တိ၊ နဂပိ
 ဝရံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတဂုဏံ၊ တောင်ဂူကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဗ္ဗာရံ၊ တောင်
 ရှိုင်းကို၊ သမသိတောတိ၊ သမသိတော ဟူသည်ကား၊ နိသိတော၊
 မြို့၌၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ ဝိတဒ္ဓရောတိ၊ ဝိတဒ္ဓရောဟူသည်ကား၊ ဝိတ
 ကိလေသ ဒရုဏော၊ ကင်းသော ကိလေသဟူသော ပုလောဓ်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဝိတဒိလောတိ၊ ဝိတဒိလောဟူသည်ကား၊ ပဟိနစေတောဒိလော၊
 ပဟိအပ်ပြီးသော စေတောဒိလောသော တံသင်းရှိသော၊ မလ္လဒိလသော
 ကနာသနောတိ၊ မလ္လဒိလသော ကနာသနော ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊
 ရာဂအစရှိကုန်သော၊ မာလာနံ၊ အညစ်အကြေးတို့၏၊ ပဉ္စန္ဒါဝါးပါးကုန်
 သော၊ စေတောဒိလောနံ၊ စေတောဒိလတို့၏၊ ဥာတိ ဝိယောဂါဒိယောတု
 ကဿ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်းခြင်းစသော အကြောင်းရှိသော၊ သော
 ကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ပဟာယကော၊ ပဟိပျောက်တတ်သည်၊ နိရုဂ္ဂဠော
 တိ၊ နိရုဂ္ဂဠောဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ အဂ္ဂဠံ၊ အဂ္ဂဠာပု၍၊ ဝုပ္ပတိ
 ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနဂုရုပဝေသနနိဝရုဏာတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမြို့သို့ဝင်
 ခြင်း၌တားမြစ်တတ်သော၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊
 နိရုဂ္ဂဠော၊ နိရုဂ္ဂဠမည်၏၊ နိဗ္ဗာနကောတိ၊ နိဗ္ဗာနကောဟူသည်၊ နိတဏှော၊
 တဏှာမရှိသည်၊ ဝိသလ္လောတိ၊ ဝိသလ္လောဟူသည်ကား၊ ဝိတရာဂါဒိ
 သလ္လော၊ ရာဂအစရှိသောပြောင့်မှကင်းသည်၊ သဗ္ဗာသဝေတိ၊ သဗ္ဗာသ
 ဝေဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒိကော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ
 ပိအာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့ကိုလည်း၊ ဗျန္တိကတော
 တိ၊ ဗျန္တိကတောဟူသည်ကား၊ ဗျန္တိကတာတိ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်
 ကံပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဝိဂတန္တော၊
 ကင်းသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ သုခဓမ္မေ၊ ချမ်း
 သောသောသဘော၌၊ သုခဝိဟာရတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုး၌၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဈာယတိ၊ ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာ၌မ္ပေ့လျော်
 ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မ္ပေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊
 မရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဇေပန၊
 ဤသို့လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ထေရော၊ ဘူတမထေရ်သည်၊ အဇကရဏီတိရမေ
 ဝ၊ အဇကရဏီမြစ်ကမ်းသို့သာလျှင်၊ ဝတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊
 ဘူတဧတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘူတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊

၉ နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၃-ဘုတတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၅

ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ နဝနိပါတ်ဝတ္ထုနာ၊ နဝနိပါတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်- ၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊

ဒသနိပါတေ၊ ဒသနိပါတ်၌၊ အဂါရိနောတိအာဗိကာ၊ အဂါရိနော၌သို့ အာရိယောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကာဠုဒါယိတ္ထေရဿ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤကာဠုဒါယိမထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာစဉ်၊ ကေတိက္ခ၊ တယောက်သော ရဟန်းကို၊ ကုလပဿဒကာနံ၊ အမျိုးကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပဇ္ဇံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ တန္တံ၊ ထိုတေဒင်အားလျော်သော၊ အဘိနိဟာရကမ္မံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊ ပစ္ဆေသိတောင့်တ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ အဟာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ မောတုကုန္တိ၊ ယံ၊ မော်တော်ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝေသ၊ ပဋိသန္ဓေယူတော်မူသောနေ၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ဟိံ၊ ယေဝ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ အမစ္စဂေဟာ၊ အမတ်အိမ်၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ငဏ္ဍိယူ၏၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ကေဒိဝသံယေဝ၊ တနေတည်း၌သာလျှင်၊ ဇာတော၊ ဖွား၍၊ တံဒိဝသံယေဝ၊ ထိုဖွားသောနေ၌သာလျှင်၊ ဒုကုလရမ္မဇေ၊ ဖွဲ့ဖြူသုဆိုးအခွေ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအလို့ငှါ၊ နယံံသု၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ဗောဓိရုက္ခော၊ ဗောဓိပင်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဟုလ မာတာ၊ ယသောဓရာသည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောနိမိ၊ လေးလုံးသောရွှေအိုကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာရောဟနိယဟတ္ထိ၊ စီးတော်ဆင်သည်လည်း

ကောင်း၊ အဿကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကမြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒော၊
ဆန္ဒသည်၎င်း၊ ကာဠုဒါယီ၊ ကာဠုဒါယီသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣမေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့သည်၊ ဧကဒိဝသံယေဝ။ တနေ့တည်း၌သာလျှင်၊
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဇာတာနာမ၊ တကွဖြစ်ကုန်သည်
မည်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုကာဠု
ဒါယီအား၊ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်ပေးသောနေ့၌၊ သကလနဂရဿ၊
အလုံးစုံသောမြို့အား၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိတ္တဒိဝသဝသေန၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသော
နေ့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇာတာတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒါယိတွေဝ
နာမံ၊ ဥဒါယိဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ ထော
ကံ၊ အနည်းငယ်၊ ကာဠုဇာတုကတ္တာ၊ မြည်းသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကာဠုဒါယီတိ၊ ကာဠုဒါယီဟူ၍၊ ပညာယိတ္တံ၊ ထင်ရှား၏၊ ဗောဓိ
သတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သန္တိ။ တကွ၊ ကုမာရကိဉ္ဇံ၊ သူငယ်တို့၏ကစား
ခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇန္တော၊ ကစားလျက်၊ ဂုဗ္ဗိ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်
၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ထောကနာထေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မဟာဘိနိက္ခမံ၊ မြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကို၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကေ၊ လည်စေအပ်သောမြတ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာ
ဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ပရိသသဟဿပရိဝါရံ၊ ယောက်ျားတထောင် အခြံအရံရှိသော၊ ဧကံ
အခန္တံ၊ တယောက်သောအမတ်ကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဣမေ၊ ဤက၊ ဝိလ
ဝတံပြည်သို့၊ နေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေတိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထို
အမတ်သည်၊ ဓမ္မဒေသနာဝေလာယ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂဟိန္ဒာ၊ သွား၍၊ ပရိသပရိ
ယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
သုတွာ၊ နာ၍၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ အထ၊ ထို နောင်မှ၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ထေ၊ လာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဟတ္တံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေတိ၊ ဆန့်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောသူတို့သည်၊
တံဇဏံယေဝ၊ ထိုဇဏ၌သာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တဝိဝရရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီး

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထရဂါထာ၊ ၃၆၇

သောသပိတ်သင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသတိကတ္ထေရာပိယ
 အဝါတရာရေပြီးသောမထေရ်တို့ကဲ့သို့၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ အရဟတ္တံ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိထော၊ ရောက်သည်မှ၊ ဗဠာယ၊ စ၍၊ အရိယာ၊ အရိ
 ယာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မဇ္ဈတ္တာဝ၊ လစ်လျူရှုကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ပဟိတသာသနံ၊
 စေအပ်သောသတင်းစကားကို၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နက
 ထေသိ၊ မသိရဘူး၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဂတဗလကောဋ္ဌကော၊ သွား
 သောစပ်သည် အပေါင်းသည်၊ နေဝအာဂစ္ဆတိ၊ မပြန်သော် သာသနံ၊
 သတင်းစကားကို၊ နသုယျတိ၊ မကြား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရိတ္တတပါးလည်း
 ဖြစ်သော၊ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို၊ ဝုရိသဟဿေန၊ ယောက်ျားတထောင်နှင့်၊
 ပေသေသိ၊ စေ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုအမတ်သည်လည်း၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ပဋိပန္နေ၊
 ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အပရိ၊ တပါးသောအမတ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဟိ
 အမတ္တဟိ၊ ကိုးယောက်သော အမတ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ နဝုရိသ
 သဟဿာနိ၊ ကိုးထောင်သောယောက်ျားတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သဗ္ဗေပိ
 အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ဝုဏ္ဏိ၊ ခတ်ခတ်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို့နောင်မှ၊
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ ဗိန္ဒေသိ၊ အတယ်သို့ကြံသ
 နည်း၊ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှသောက်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သိနေ
 ဟာဘာဝေန၊ ချစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 ဣမ၊ ဤကပ်လဝတ်ပြည်သို့၊ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကိစ္ဆိ၊
 တစုံတခုကိုမျှ၊ နကထယိ၊ သု၊ မလျှောက်ကြကုန်၊ အယံ၊ ခေါ်ပနဉဒါယိ၊ ဤ
 ဉဒါယိသည်ကား၊ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမဝယော၊ တူသော
 အရွယ်ရှိ၏၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိကော၊ အတူတကွမြေမှုကစားတက်တည်း၊
 မယိ၊ ငါ၌လည်း၊ သိနေဟဝါ၊ ချစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣမံ၊ ဤဉဒါယိကို၊ ပေသေသော
 မိ၊ စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တာတ၊ အမောင်
 ဉဒါယိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝုရိသသဟဿပရိဝါရော၊ ယောက်ျားတထောင်
 အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာနေ
 ဟိ၊ ပင့်ဆောင်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခေါ်၍၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သောပန၊
 ထိုကာဠုဒါယိသည်ကား၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
 မြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ သစေလဘိဿာမိ
 အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊

၃၆၈ ထေရဝါဒသံဃာတော်အဖွဲ့ကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တကဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမံ၊ ဤကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ နေသာမိ၊ ဆောင်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတု၊ ဆို၍၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတရံတရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒသေဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇပြိတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တံ၊ သွား၍၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဓမ္မဒေသနာဝေလ္လာယံ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌၊ ပရိသပရိ
ယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဖေဟိတိက္ခုဘာဝေ၊ ဖေဟိတိက္ခုအဖြစ်၌၊
ပတိဗ္ဗာသိ၊ တည်၍၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်၏
အပဒါနံ၊ ။

အဒ္ဓါနံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ ပဗ္ဗိပန္နသံ၊ ကြွတော်မူသော၊ စာရိကံ၊
ဒေသစာရိကို၊ စရတော၊ ကြွ၍လှည့်လည်တော်မူသော၊ လောကဓမ္မဿ၊
လူတို့၏အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနေ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရဖြစ်စွာဘုရားအား၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ သုဗုလ္လံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာကိုလည်းကောင်း၊
ဥပ္ပလံ၊ ကြာညိုကိုလည်းကောင်း၊ မလ္လိကဉ္စ၊ ကြက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂဟ္မ၊ ကိုင်၍၊ ပရမန္နံ၊ ဖြတ်သောဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍
သတ္တု၊ နေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီး ။
မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ သုတော
ဇနံ၊ ကောင်းသောတောဇဉ်ဖြစ်သော၊ ပရမန္နံ၊ ဖြတ်သောဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္စိ၊
သုံးဆောင်တော်မူ၏၊ တဉ္စပုပ္ဖံ၊ ထိုပန်းကိုလည်း၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်တော်
မူ၍၊ သမ္ပဒဿယိ၊ နှစ်လိုစိင့်၌၊ ပြတော်မူ၏၊ ။ သော၊ ထိုသူသည်၊ လော
ကေ၊ လောက၌၊ ဣဉ္စ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝိယံ၊
ချစ်အပ်သော၊ ဇလဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်
ပဒုမာကြာညိုပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံဥတ္တမံပုပ္ဖံ၊ ဆင်းနုအနည်းကျဉ်း
ပန်းထက်ဖြစ်သော အကြင်ကြက်ရုံးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေး
လှူ၏၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ပြုခဲစွာသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုပေ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဒဿယိ၊ နှစ်လိုစိင့်၌၊ ပြတော်မူ၏၊ ။ သော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ အဘိရောပေသိ၊ တင်လှူ၏၊ ပရမန္နံ၊ ဖြတ်သော
ဆွမ်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တံပုပ္ဖံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကိတ္တယိသာမိ၊ ကြားပေအံ့သာသတော၊ ဆိုတော်မူသော၊ မမ၊

၁၀-ဒုသကနိပါတ်-၁-မဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၄-ကဋ္ဌဒါယိတ္တရုဂါယာ၊ ၃၆၉

ငါသူရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို သုဏ္ဍာယ၊ နာကုန်လော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဒသအဋ္ဌက္ခတ္တံ၊ တဆဲ့ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ ဧဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဥပ္ပလံဝါ၊ ကြာညီသည်လည်းကောင်း၊ ပရမံဝါ၊ ပရမာကြာသည်လည်းကောင်း၊ တဒုတ္တရံ၊ ထို့ထက်အလွန်၊ မလ္လိကဉ္စ၊ ကြက်ရုံးပန်းသည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ပုညပိပါဏေန၊ ကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗဝန္ဓသမာယုတံ၊ နတ်ရန်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဆေဒနံ၊ အမိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝဒေ၊ ထိုမျှလောက်သောအခါ၌၊ ဓာရယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။

ပဉ္စဝိသတိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တံ၊ စကြာတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဉ္စသတံ၊ အကြိမ်ငါးရာ၊ ပတဗျာရန္တံ၊ ဧကရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသုဓံ၊ မြေကို၊ အဝသိဿတိ၊ ပိုးအုပ်လတ္တံ့၊ ကပ္ပသတ သဟဿမိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတမောနာမနာမေန၊ ဂေါတမဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သကကမ္ဘာတိရဇ္ဈေ၊ မိမိအမှုကုသိုလ်၌အားထုတ်လေ့ရှိသော၊ သုတ္တမူလေန၊ ဖြူစင်သောအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သဂျာနံ၊ သာကီဝန်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဇနနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေလျက်၊ ဉာတိဗန္ဓု၊ အဆွေအမတ်မျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုတ္တမူလေန၊ ဖြူစင်သောအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့၊ ပဋိသန္တိဒမနုပ္ပတ္တံ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော တဆဲ့ခြောက်ချက်သောမင်္ဂလိက္ခရှိသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ လောကဗန္ဓု၊ လူတို့၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည် ပဓာနပဟိတတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဖြင့် စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသည်၊ နိရုပမိ၊ ဥပမမိရှိသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဥဒါယိနာမနာမေန၊ ဥဒါယိဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္တု၊ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်၊ ဧဟဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ တိတ္ထံ

၃၇၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ယိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ရောဂေါစ၊ ရောဂကိုလည်းကောင်း၊ နေါသောစ၊ နေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟောစ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခောစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒံသိတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညဿ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲလျက်၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိဉ္ဇာဝိ၊ နှစ်သက်စေပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္ပန္နော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသာဒိတောစ၊ ကြည်ညိုစေအပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တေဒဂ္ဂေတေဒဂ်အရာ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၁)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်၍ကား၊ အယံ၊ ဤအခါကာလသည်ကား၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကုလနဂရံ၊ အမျိုးတို့၏မြို့သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ နတာဝကာလော၊ မတန်သေး၊ ဝဿန္တေပန၊ မိမိစားအခါကာလသည်ကား၊ ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပိတေသု၊ ပွင့်ကုန်သော၊ ဝနသဏ္ဍေသု၊ တောအုပ်တို့၌၊ ဟရိတတိဏသဉ္စန္ဒာယ၊ စိမ်းသောမြက်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊ ဂမနကာလော၊ သွားသောအခါသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ပဋိမာနေန္တော၊ ဝံလျက်၊ ဝဿန္တေ၊ မိမိစားအခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကုလနဂရံ၊ အမျိုးတို့၏မြို့သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဂမနမဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ သွားလတ္တံ့သောခရီးကိုပြီးပွမ်းခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ပြီးပွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အင်္ဂါရိနော၊ သန္တာအဆင်းနှင့်တူသောသစ်ပင်၏အပွင့်အညွန့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗလေသိနော၊ အသီးလည်းရှိကုန်သော၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ သဒနံ၊ ရှေးအရွက်ဟောင်းကို၊ ဝိပ္ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ သံဆိန္နပဏ္ဏ၊ ပလာသာ၊ ပြတ်သောသစ်ရွက်လျှော်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဒုမာ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ အတ္ထိမန္တောဝ၊ အတ္ထိမန္တော့က၊ တောက်ပသောမီးကဲ့သို့၊ ပဘာသယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအရောင်အဝါကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူ

၁၀-ဒုတိယကဏ္ဍ-၁-ပဉ္စမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၁

သောသုရားမြတ်၊ ရသနံ။ အတ္တရသစသည်တို့၏၊ တာဝီ၊ အတို့ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနိဏ္ဏဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုဂ္ဂဟိတာယ၊ ဆွေတော်မျိုး
 တော်တို့ကို ခြီးမြှောက်အံ့သည်၏၊ သမယော၊ အခါတန်ပြီ၊ သမန္တ
 တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒုမာနိ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဗုလ္လ္လာနိ၊ ထိုအရပ်၌သီး
 ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးပွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗဒိသာ၊
 ခပ်ဝိုင်းသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ သဝန္တိ၊ အပွင့်အနံ့တို့ကိုလွှတ်ကုန်
 ပြီ၊ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ပတ္တံ၊ အရွက်ဟောင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပသံ၊
 သီးအံ့သည်ကို၊ အာသိသမာနာ၊ ယူလိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ရက္ခာဘာယသောတန္တိ၊ သစ်ပင်၏အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်ပြီ၊ ဝီရ၊
 ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောသုရားမြတ်၊ ဣတော၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊
 ပတ္တမာယ၊ ဖဲခြင်း၌၊ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ၊ သဒန္တ၊ အရှင်သုရား၊ ဣမတ္ထိ
 ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ အတိဝီတံ၊ အလွန်ချမ်းခြင်းသည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အတိဥဏှံ၊ အလွန်ပူခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတု၊ ဥတု
 သည်၊ အဒ္ဓနိယာ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားခြင်း၌ ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ သုခါ
 အပူအချမ်းနှစ်ပါးမျှသောအားဖြင့် ချမ်းသာ၏၊ ရောဟိနိ၊ ရောဟိနိမည်
 သောမြစ်ကို၊ တရန္တာ၊ ကူးသောသူတို့သည်၊ ပစ္ဆာမရံ၊ နောက်တူဖြစ်၍
 တရန္တိ၊ ကူးရကုန်၏၊ သာကိယာရ၊ သာကိဝန် မင်းမျိုးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကောဠိယာရ၊ ကောဠိယမင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်
 သုရားကို၊ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်ပါစေကုန်လော့၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကဿ
 ကော၊ ထွန်သောသူသည်၊ အာသာယ၊ လယ်၌အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊
 ကဿတေ၊ ထွန်၏၊ ကဿိတွာ၊ ထွန်ပြီး၍၊ ဝပ္ပန္တနု၊ ပျိုးကြီးသောသူသည်၊
 အာသာယ၊ အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဗိဇံ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတိ၊ ကြံချ၏၊
 နေဟာရကော၊ ဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊
 အာသာယ၊ ဥစ္စာကိုတောင့်တသဖြင့်၊ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာကို၊ ယန္တိတရန္တိ၊
 ဖွင့်ဖြင့်ကူးကုန်၏၊ အာရိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ယာယအာသာယ၊
 အကြင်သုရားမြတ်စွာကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို တောင့်တ
 သဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာအာသာယာ
 ပတ္တနာ၊ ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း၊
 တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်သုရားတို့သည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊
 ကြွတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခို၏၊ ဝေကေန္တနု၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ သကံ၊ ရတ္တမတ္တနု၊ တကြိမ်သာပျိုးကာမျှဖြင့်၊ ဝပ္ပေ၊ ကောက်သည်

အသမ္ဘန္တန္တေ၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ကဿကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့
သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် အဖန်တလဲလဲ၊ ဗိဇ္ဇ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပန္တိ၊
မျိုးကုန်၏၊ ဒေဝရာဇာစ၊ ပဇ္ဇနနတ်မင်းသည်လည်း၊ အဝသိတွာ၊ တကြိမ်
မျှသာမရွာမူ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ဆယ်ရက်တကြိမ်ငါးရက်တကြိမ် လခွဲတကြိမ်
ဟုဆိုအပ်သော အဖန်တလဲလဲရှာခြင်းကို၊ ဝသထိ၊ ရွာ၏၊ ကဿကာ၊
လယ်လုပ်သောသူတို့သည်၊ အကသိတွာ၊ တကြိမ်မျှသာမထွန်မူ၍၊ ခေတ္တံ၊
လယ်ကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ကောက်ပြည့်စုံခြင်းညွှန်၏ န ညံ့ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ အဖန်
တလဲလဲထွန်းခြင်းကို၊ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏၊ အပရိတုဿနတေ၊ တကြိမ်
သာစပါးကိုဆောင်ခြင်းကိုပြု၍မသင့်ချေသေးဟုမနှစ်သက်သောသူအား
ပုနပ္ပုနံ၊ ကျိုကြစသည်တို့၌ သိမှီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လူတို့သည်
အဖန်တလဲလဲသလေးစသော စပါးကိုဆောင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧညံ၊
သလေးစပါးကို၊ ရဋ္ဌကောဋ္ဌကံ၊ ကျိုကြသို့၊ ဥပေတိဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။
ယာစကာ၊ သူတောင်းစားတို့သည်၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ န၊
တောင်းကုန်သည်မဟုတ်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ခါနပတိကေ၊ အလှူရှင်
တို့ကို၊ ဓဇန္တိယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏၊ ခါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ ယာစ
ကာနံ၊ သူတောင်းစားတို့အား၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ နဒန္တိ၊
မပေးကုန်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဒဒန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ခါနပတိ၊ အလှူရှင်
တို့သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊
ကပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဟတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊
အဖန်တလဲလဲ၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝိရောဗိရဝါ၊ ကြီးသော
လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဘုရိပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသောပညာရှိတော်
မူသော၊ မဟာပညော၊ ကြီးသော ပညာ ရှိတော်မူသော၊ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်၊ ယတ္ထိကုဿ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုအမျိုး၌၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သတ္တယုဂံ၊ ခုနစ်ပါးသော
ယောက်ျားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအစုံကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေနိုင်၏၊ ယာဝ၊
အကြင်မျှလောက်၊ မတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ ပတိဋ္ဌာပနေန၊ အကျိုး၌တည်
စေသဖြင့်၊ တတောပရံ၊ ထိုထက်လည်း၊ သောဓေတု၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊
ဒေဝဒေဝေါ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့ထက်မြတ်သော နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူ
သောအရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ သက္ကတိ၊ ဝမ်းနှိုင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်စေ၏၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား
သည်၊ ဇာတော၊ အရိယမင်္ဂဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ မုနိ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်သံသရာအကျိုး

၁၀ ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ကာဠုဒါယိတ္တရဂါယာ၊ ၃၇၃

နှစ်ပါးကိုသိသောကြောင့်မနိဟူသော၊ သန္တနာမော၊ မချွတ်မယွင်းသော
 အမည်တော်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ဟို၊ ကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ မဟေသိ
 နော၊ သိလက္ခန္ဓစသောမြတ်သော တရားအပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးသော၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ကား၊ သုဒ္ဓေါဒနောနာမ၊
 သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်ကား၊ မာယာနာမ၊ မာယာ
 အမည်တော်ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုမယ်တော်မာယာသည်၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား
 လောင်းကို၊ ကုမ္ဘိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရိယ၊ ဆောင်ပြီး၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်
 ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဟိဒိဝတ္ထိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊
 မောဒတိ၊ ပွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သာ၊
 ထိုမာယာအေဝီသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ကာလင်္ဂတာ၊ သေခဲ့၍၊ ရတာ
 ရှေ့လျောသည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗေဟိကာမေဟိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌အကျွမ်း
 ဝင်သောနက်တို့၏ကာမဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သမာဓိဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 မောဒတိ၊ ပွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ သာ၊ ထိုမာယာအေဝီသည်၊ ပဉ္စဟိကာမ၊
 ဂုဏဟိစ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဟိဒေဝ
 ဂဏေဟိစ၊ ထိုနတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံလျက်
 မောဒတိ၊ ပွေ့လျော်ရ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညု၊ ဘုရားရှင်၏၊ ဝုတ္တော၊ ရင်တော်မှ
 ဖြစ်သောတရားဒေသနာတော်ကို သောက်ရသောကြောင့်ရင်တော်အနှစ်
 သားတော်စစ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ အသယာသာဟိနော၊ သူတပါးတို့မနှိုက်
 စက်နိုင်ကိုယ်တော်က သူတပါးတို့ကို နှိုက်စက်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော
 အသိုနုသယစရိုက်နှလုံးသွင်းခြင်းစသည်ကိုထင်စွာပြု၍ဘုရားကိုစွဲကိုပြီး
 စေတတ်သော၊ အင်္ဂီရသဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသီလအစရှိသော
 ဂုဏ်အပေါင်း ရှိတော်မူထသော၊ အပ္ပနိမဿ၊ မနိုင်ယှဉ်အပ်ထသော၊
 တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်အစစ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ သက္က၊ သာကီ
 ဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အဘဖြစ်တော်မူ
 သောဘုရားရှင်၏၊ တုဝံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ ဓမ္မေန၊ အရိယ
 ဇာတ်လောကီဇာတ်နှစ်ပါးကိုပေါင်းသောသဘောဖြင့်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီး
 သည်၊ အယျကောဝိတာမဟော၊ ငါ၏အတိုးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အင်္ဂါရိနောတိ၊ အင်္ဂါရိနောဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါ
ရာနိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ဝိပဿတိ၊ ရှုတတ်၏၊ အင်္ဂါရာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊
ရတ္တပဝါဠဝဏ္ဏာနိ၊ နိဿယသန္တာအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊
ရက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ ပုဗ္ဗပလ္လဝါနိ၊ အပွင့်အညွန့်တို့သည်၊ ထာနိ၊ ထိုအပွင့်
အညွန့်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအခါ၌၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
အင်္ဂါရိနော၊ အင်္ဂါရိနောမည်ကုန်၏၊ အတိလောဟိတကုသုမကိသလ္လယေ
တိ၊ အလွန်နိဿယပန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အင်္ဂါရုဋ္ဌိယံ၊ မိ. ကျိ. မိ. ခမ်း၌၊ ပရိ
ကိဏ္ဍောဝိယ၊ ပြင်းသကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဒါနိတိ၊ ဒါနိဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ဣမာတိ၊
ဣမာဟူသည်ကား၊ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဂုဏဝိသေသယုတ္တော၊ ဂုဏ်
အထူးနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူ၍၊ ဂုဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧကသ၊
တခုသော၊ ဒကာရေသ၊ ဒအက္ခရာ၏၊ လောပံ၊ ကျေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏဝိသေသယုတ္တာနုဉ္စ၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်
သောပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂဘူတော၊ အမြတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူ
၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူ၍၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ခြင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤဘဒ္ဒန္တဟူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကော
ရန္တံ၊ ဒေအက္ခရာအဆုံးရှိသော၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမာဝိဘတ်တည်း၊ သုကဓဇ
ပမ္ပိကဓမ္မသုခေဒုက္ခေ ဖိဝေတိအာဒိသုဝိယ၊ သုကဓဇ ပမ္ပိကဓမ္မသုခေဒုက္ခေ
ဖိဝေတိသို့အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ ဣမေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ သမော
ဝေနတ္ထေ၊ ပေါင်းခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထို့
ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒန္တတိအာလပနန္တိ၊ ဘဒ္ဒန္တတိအာလပနံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဘဒ္ဒသဒ္ဓသမာနတ္ထံ၊ ဘဒ္ဒသဒ္ဓါနှင့်တူသောအနက်ရှိသော၊ ဧကံ၊ တ
ခုသော၊ ပဒန္တရံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အထူးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေမိ၊ အချို့သောသူတို့
သည်၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပလ္လာနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဝေသန္တိ၊ ရှာဖွေတတ်ကုန်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပလ္လသိနော၊ ပလ္လသိနောမည်၏၊ အစေတနေ
ဝိ၊ စိတ်မရှိသော သစ်ပင်၌လည်း၊ စေတနကြိယံ၊ စိတ်ရှိသော အမူအရာ
သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ ပလ္လာနိ၊ အသီး
တို့ကို၊ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်း၌၊ အာဒွေယ၊ အားထုတ်သဖြင့်၊ ပလ္လာတဟာ
ကာလံ၊ အသီးယူသောအခါကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဆဒနံဝိပ္ပဟာယာတိ၊ ဆဒနံဝိပ္ပဟာယ ဟူသည်ကား၊ ဂုရာဏ
ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက်ဟောင်းတို့ကို၊ ပဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သမ္ပန္နပဏ္ဏ၊ ပလ္လာသ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၂၅

ပြည့်စုံသော သစ်ရွက်လျော် ရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 အပ္ပိမန္တောဝပတာသယန္တိတိ၊ အပ္ပိမန္တောဝပတာသယန္တိဟူသည်ကား၊
 ဒိသိခါဝန္တောဝပတာသယန္တိတိ၊ ဒိသိခါဝန္တောဝပတာသယန္တိဟူသည်ကား၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇလိတအဂ္ဂိ
 ဝိယ၊ တောက်ပသောမီးကဲ့သို့၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊
 သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သမယောတိ၊ သမယော ဟူသည်ကား၊
 ကာသော၊ အခါတည်း၊ အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟာယဟူသော စကား
 သည်၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းတည်း၊ မဟာဝီရတိ၊ မဟာဝီရဟူ
 သည်ကား၊ မဟာဝီရန္တန္တိ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်ဘုရား၊
 ဘာဂီရဿနန္တိ၊ ဘာဂီရဿနံဟူသည်ကား၊ အတ္ထရဿနိနံ၊ အတ္ထရဿစ
 သည်တို့၏၊ ဘာဂိ၊ အတို့ရှိသည်၊ ဓမ္မေသနာပတိနာ၊ အရှင်သာဓိ ဝုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ဘာဂိဝါအတ္ထရဿဿဓမ္မရဿဿာတိအာဒိ၊ ဘာဂိဝါ
 အတ္ထရဿဿ ဓမ္မရဿဿ ဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဝုတ္တံတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ မဟာဝီရဘာဂိတိ
 စက္ခုဒိဋ္ဌိယံ၊ မဟာဝီရဘာဂိဟူသော ဤစကားနှစ်ခု အပေါင်းကိုလည်း၊
 သဗ္ဗောဒနဝစနံ၊ ဝမ်းမြောက်၍ဆိုသောစကားဟူ၍၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန၊
 ထိုမှတပါး၊ ဘာဂီရဿနန္တိပါဠေ၊ ဘာဂီရဿနံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဘာဂီ
 ရဿနာမ၊ ဘာဂီရဗ္ဗံ မည်သည်ကား၊ အာဒိရာဇာ၊ အစဖြစ်သောမင်း
 တည်း၊ တမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ သဇာတိတာယ၊ ဇာတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းအပေါင်းတို့တွင်၊ သာကိယာ၊ သာကီဝင်
 မင်းတို့သည်၊ ဘာဂီရဗ္ဗာ၊ အစမင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာဂီရဗ္ဗာနံ၊ အစမင်းတို့အား
 ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဒုမာနိတိ၊ ဒုမာနိဟူသောစကားကို၊ လိင်္ဂိဝိပလ္လာသေန၊
 လိင်္ဂဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုမာရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဣ
 တိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သမန္တတောသဗ္ဗဒိသာ
 ပဝန္တိတိ၊ သမန္တတောသဗ္ဗဒိသာပဝန္တိဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်
 ဝန်ကျင်မှ၊ သဗ္ဗတာဝတော၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာသုစ၊
 ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌လည်း၊ ဗုလ္လာနိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ တထာဗုလ္လတ္တာဝေ၊ ထို
 သို့ပွင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်
 မျက်နှာတို့သည်၊ ပဝန္တိ၊ အပွင့် အနံ့တို့ကို လွှတ်ကုန်ပြီ၊ ဝန္တံ၊ အနံ့ကို၊

၃၇၆ လေရက်'ထဲအဓိကထားနိဿိ-တတိယတွဲ၊

ပိဿန္တေန္တိ၊ လွင့်ကုန်၏၊ အာသိသမာနာတိ၊ အာသိသမာနာဟူသည်ကား၊
 အာသိသန္တာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟိတကာမာ၊ ယူလိုကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခသောဘာယ၊ သစ်ပင်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂမန
 မဂ္ဂဿ၊ သွားရာခရီး၏၊ ရာမဏေယျတံ၊ ဓမ္မလျော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဒေသတော၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေဝါတိသိတန္တိ၊ အာဒိနာ၊ နေ
 ဝါတိသိတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥတုသမ္ပတ္တိံ၊ ဥတု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သုခါတိ၊ သုခါဟူသည်ကား၊ နာတိသိတနာတိဥဏ္ဍာ၊ မ
 ချမ်းလွန်းမပူလွန်း၊ ဥတုအဋ္ဌနိယာတိ၊ ဥတုအဋ္ဌနိယာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာနဂ
 မနယောဂေါ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားခြင်းငှါခန့်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္တ၊
 တံသကိယာ၊ ကောဋိယာစ ပစ္ဆာမုခံရောဟိနိယံတရန္တိတိ၊ ပဿန္တ၊ တံ
 သကိယာ၊ ကောဋိယာစပစ္ဆာမုခံရောဟိနိယံတရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရော
 ဟိနိနာမ၊ ရောဟိနိမည်သော၊ နဒီ၊ မြစ်သည်၊ သကိယကောဋိယဇနပဒါ
 နံ၊ သကိယကောဋိယဇနပုဒ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဥတ္တရမိသတော၊
 မြောက်အရပ်မှ၊ ဒက္ခိဏမုခါ၊ တောင်အရပ်သို့တူ၍ဖြစ်၍၊ သန္တတိ၊ မီး၏၊
 ရာဇဂဟံစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်လည်း၊ အဿာ၊ ထိုရောဟိနိမြစ်၏၊ ပု
 ရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊ အရှေ့ထောင်ထောင့်အရပ်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်
 ပြည်သို့၊ ဂန္တ၊ သွားခြင်းငှါ၊ တံနဒီ၊ ထိုရောဟိနိမြစ်ကို၊ တရန္တာ၊ ကူးသော
 သူတို့သည်၊ ပစ္ဆာမုခံ၊ နောက်တူ၍သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တရန္တိ၊ ကူးရ
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ပဿန္တ၊ တံ၊ ပ၊ တရန္တိတိ၊ ပဿန္တ၊ တံ၊ ပ၊ တ
 ရန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆာမု
 ခံ၊ နောက်တူ၍ဖြစ်၍၊ တံရောဟိနိနဒီ၊ ထိုရောဟိနိမြစ်ကို၊ အတိက္ကမန္တံ၊
 လွန်သည်ရှိသော်၊ သကိယဇနပဒါသိနော၊ သကိယဇနပုဒ်၌နေကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ပဿန္တ၊ ဖူးမြင်ပါစေကုန်လော၊ တမ္ပိ၊ ထိုဂါထာကို
 လည်း၊ ကပိလဝတ္ထုဂမနာယ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းငှါ၊ တ
 ဂဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာယာစေန္တော၊ တောင်းပန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဥဿာဟေတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဉ္စနံ၊
 တောင့်တခြင်းကို၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ အာသာယကသတေတိဂါထံ၊ အာသာယကသတေဟူသော ဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာသာယကသတေဓမ္မန္တိ၊ အာသာယကသတေ
 ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ကဿကော၊ လယ်လွန်သမားသည်၊ ကသန္တော၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-မဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၄-ကဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၇

ထွန်သည်ရှိသော်၊ ခေတ္တံ၊ လပတ်ကို၊ ဖလောသယ၊ အသီးကိုတောင့်တသ
 ဖြင့်၊ ကသတိ၊ ထွန်၏၊ ဗိဇ္ဇာသယ၊ ဝပ္ပတိတိ၊ ဗိဇ္ဇာသယ၊ ဝပ္ပတိဟူ
 သည်ကား၊ ကသိတွာ၊ လပတ်ထွန်၍၊ ဝပန္တေန၊ ပျိုးကြီးသာသူသည်၊ ဖလော
 သယမေ၊ အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတိ၊ ကြံ
 ချ၏၊ နိက္ခိယတိ၊ ကြံချ၏၊ အာသယံ၊ ဝါဏိဇာယန္တိတိ၊ အာသယဝါဏိ
 ဇာယန္တိဟူသည်ကား၊ နေဟာရကား၊ ဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ ဝါဏိ
 ဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ နာသယ၊ ဥစ္စာကိုတောင့်တသဖြင့်၊ သမုဒ္ဓံ၊ သ
 မုဒ္ဓရာကို၊ ကရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ ဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ခြင်း
 ငှါ၊ သမုဒ္ဓနာဝါယ၊ သမုဒ္ဓရာသို့ ကူးသော သင်္ဘောဖြင့်၊ ယန္တိ၊ ဝန္တန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ ယာယအာသယတိဋ္ဌာမိတိ၊ ယာယအာသယတိဋ္ဌာမိဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်သည်၊ ယာယအာသယပတ္တနာ
 ယ၊ အကြင်သူများမြတ်စွာကိုပတ်တော်၏ကပ်လဝတ်ပြည်တော်သို့ကြွတော်
 မူခြင်းကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ ကပ်လဝတ္ထု၊ ဝမနပတ္တနာယ၊ ကပ်လဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို
 တောင့်တသဖြင့်၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာအာ
 သာ၊ ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ တုဗ္ဗေ
 တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကပ်လဝတ္ထု၊ ကပ်လဝတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ကြွ
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အာသယသဒိသတာယ၊ အာသယ
 နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ကတ္ထု၊ ကမ္မတာဆန္ဒ၊ ပြုခြင်း
 ငှါ၊ အလိုရှိသောဆန္ဒကို၊ အာသတိ၊ အာသဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဝမနမဂ္ဂ
 သံဝဏ္ဏနာဒိနာ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ သောခရီးကိုပြီးမွင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်
 အနကာဂါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းကို၊ ခုသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ အာဒိ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဝတ္ထမတ္ထေန၊ ပျိုးကားမျှဖြင့်၊ ဝပ္ပေ၊ ကောက်သည်၊
 အသမ္ပန္နမာနေ၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ကဿကာ၊ လပတ်လုပ်သောသူတို့
 သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သည်၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်သည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပန္တိ၊ ပျိုးကုန်၏၊ ပဇ္ဇန္တောဓေဝရာဇာဝိ၊
 ပဇ္ဇာန်နတ်မင်းသည်လည်း၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်မျှသာ၊ အဝသိတွာ၊
 မရှာမူ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခါသိမ်း၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊
 ကဿကာဝိ၊ လပတ်ထွန်းသမားတို့သည်လည်း၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်

သာယျင်၊ အကသိတွာ၊ မထွန်မူ၍၊ သဿသမ္ပတ္တိအတ္တံ၊ ကောကံပြည့်
 စုံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝံသုကဒ္ဓမံဝါ၊ မြေခွံညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒုံနုည့်
 သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ကသန္တံ၊
 ထွန်ကုန်၏၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာယျင်၊ ခညံ၊ စပါးကို၊ သင်္ဂဟံ၊ ရုံး
 စုံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်၊ အလံ၊ တန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အပရိတုဿနတော၊ မနှစ်သက်သောသူအား၊ ကောဋ္ဌာဂါရာဒိသု၊ ဂျီတြ
 အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိသမ္ဘဝသေန၊ သို့မှီးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မနုဿ
 ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။
 သာလိအာဒိခညံ၊ သလေးစသောစပါးကို၊ ကောဋ္ဌံ၊ ကျီတြသို့၊ ဥပပတိဥပနေ
 တိ၊ ဆောင်၏၊ ယာစနကါတိ၊ ယာစနကောဟူသည်ကား၊ ယာစန္ဒာ၊ တောင်း
 သောသူတို့သည်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ကုလိနိ၊ အမျိုးတို့သို့၊ စရန္တိ၊ လှည့်လည်
 ကုန်၏၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာယျင်၊ နစရန္တိ၊ မလှည့်လည်ကုန်၊ ယာစ
 တာနံ၊ တောင်းကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဒါနပတိ
 အလှူရှင်တို့သည်၊ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သကိယေဝ၊ တကြိမ်သာယျင်၊ နဒ
 ဒန္တိ၊ မပေးလှူကုန်၊ ဧယုဓမ္မံ၊ လှူငွေလင်ဝတ္ထုကို၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဒါတာ၊
 ပေးတတ်ကုန်သော၊ ဒါနပတိပန၊ အလှူရှင်တို့သည်ကား၊ ဒဒိတွာ၊ အလှူခံတို့
 အားပေးလှူပြီ၍၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနိတွာ၊
 ဆည်းပူး၍၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ အပရာဇရံ၊ လူးသာလူးသာ၊ သဂ္ဂိဋ္ဌာနံ၊ နတ်
 ပြည်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပဝန္တန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အဟတ္ထိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊
 ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုကို၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ယဒတ္တံ၊ အကြင်အကျိုးငှါ၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ဝမ
 နံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွားခြင်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုး
 ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရောဟဝေတိဂါထံ၊ ဝိရောဟဝေအစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဝိရော
 ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လရှိသော၊ မဟာဝိက္ကန္တာ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊
 တူရိယညော၊ ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊
 ယသ္မိံ၊ ကုလေ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊

၀၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဇ္ဇုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၉

ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ဟဝေဧကံသေန၊စင်စစ်အားဖြင့် ၊သတ္တယုဂံသတ္တယုရိသ
ယုဂံ၊ရုနစ်ပါးသောယောကျ်ားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအစုံကို၊ ယာဝသတ္တမ
ဝိတာမဟယုဂံ၊ ဆွေမျိုးရုနစ်ဆက်တိုင် အောင်သောအတိုးအတွားအစုံ
ကို၊သဗ္ဗာပဋိ ပတ္တိယာဒ၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်၊ ပုနေတိသောဓေတိ၊
သုတ်သင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ လောကဝါဒေါ၊ လူတို့၏အယူပါဒသည်၊
အညောသု၊တပါးတို့၌၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ကား၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမတ္တာ၊မြတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒေဝဒေဝါ၊ဒေဝဒေဝမည်တော်မူ၏၊ ပါပနိဝါရ
ဏေန၊မကောင်းမှုမှတားမြစ်တတ်သောကြောင့်၊ ကလျာဏပတ္တိဋ္ဌာပနေန၊
ကောင်းမှု၌ တည်စေတတ်သောကြောင့်၊ တတောပရိပိ၊ထို့ထက်လည်း၊
သောဓေတုံ၊သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊သတ္တဝိသက္ကောတိ၊တတ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤ
သို့၊အဘံ၊ ငါသည်၊မညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောနည်း
ဟူမူကား၊ဟိ၊ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာတော၊အရိ
ယမဂ်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊မုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါးကို သိသော
ကြောင့်မုနိဟူသော၊သစ္စနာမော၊မချွတ်မယွင်းသောအမည်တော်သည်၊
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကယာသတ္တာရာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ အရိယာ
ယဇာတိယာ၊အရိယဇာတ်အားဖြင့်၊ဇာတော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊မုနိဘာဝေါ၊
ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊မုနိ၊မုနိမည်၏၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊အတ္တဟိ
တပရဟိတာနံ၊မိမိအကျိုးသူဘာပါးအကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဣဇေယာ
ကပရဇေယာကာနုဉ္စ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်အကျိုးနှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊မုန
ဋ္ဌေန၊သိတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ မုနိ၊မုနိမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဝိတထနာမော၊မချွတ်မယွင်းမှန်သောအမည်တော်သည်၊ ဝါ၊တနည်း
ကား၊မောနဝါ၊အရဟတ္တမဂ်ပညာရှိတော်မူ၏၊ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊မုနိ၊မုနိ
မည်တော်မူ၏၊သမဏောပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းသည်၊ ဣသိ၊ဣသိမည်တော်
မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝိတထနာမော၊မချွတ်မယွင်းမှန်သောအမည်ရှိ၏၊တ
ယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊
သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဧကန္တဟိတပဋိလာဘာ ဟောတုဘာဝတော၊စင်
စစ်အကျိုးစီးပွားကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တာ၊ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တတ္ထ၊ထိုကိလိလဝတ်ပြည်သို့၊
ဂမနံ၊ကြွတော်မူခြင်းကို၊ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဣဒါနိ၊ထရအခါ၌၊သတ္တယုဂန္တိ၊ သတ္တယု

ဂံဟူ၍၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပိတုယုဂံ၊ အဘအစုံကို၊ ဒသောတံ၊ ငြိခြင်း
 ဌ၊ သုဒ္ဓေါဒနောနာမာတိအာဒိ၊ သုဒ္ဓေါဒနောနာမ ဤသို့အစရှိသောစကား
 က၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဇေတဿ၊ ထိုမင်ကြီးအား၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊
 ဩဒနံ၊ ထမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဇီဝနံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ သို့၊ ကြောင့်၊ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓပိတာ
 တိ၊ ဗုဒ္ဓပိတာဟူသည်ကား၊ ဧကံသဒ္ဓတာ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓကယ
 ဝစီမနောသမာစာရော၊ အလွန်အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ကိုယ်နှုတ်
 စိတ်အကျင့်ရှိသော၊ သုဝိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ အလွန်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်
 သောအသက်မွေးခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ မာယာနာမာတိ၊ မာယာနာမဟူသည်ကား၊
 ကုလရူပသီလာစာရောဒိသမ္ပတ္တိယာ၊ အမျိုးအဆင်း သီလ အကျင့်အစရှိ
 သည်ရှိ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဉာတိပိတ္တာဒိဟိ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေခင်
 ပွန်းအစရှိသည်တို့သည်၊ မာယာဟိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂုဏတာယ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ မာယာတိ၊ မာယာဟူ၍၊ လန္ဓ
 နာမာ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိ၏၊ ပရိဟရိယာတိ၊ ပရိဟရိယဟူသည်
 ကား၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကာယဿဘေဒါတိ၊ ကာယဿဘေဒါဟူ
 သည်ကား၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအ
 ပေါင်း၏၊ စေတိယသဒိသဿ၊ စေတိနှင့်တူသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကာယဝိနာသဒ္ဓတာ၊ ကိုယ်ပျက်စီးသည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ တိဒိဝန္တိ၊ တိဒိဝံ
 ဟူသည်ကား၊ တုသိတဒေဝလောကံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ တာတိ၊ တာ
 ဟူသည်ကား၊ မာယာဒေဝီ၊ မာယာမိဗုဒ္ဓာသည်း၊ ဂေါတမီတိ၊ ဂေါတမီ
 ဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမာယာမိဗုဒ္ဓာကို၊
 ကိတ္တေတိ၊ ကြား၏၊ ဒိဗ္ဗဟိကာမေဟိတိ၊ ဒိဗ္ဗဟိကာမေဟိဟူသည်ကား၊
 တုသိတာဝပရိယာပနွေဟိ၊ တုသိတာတံ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗ
 ဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့်၊ သမဂ္ဂိဘူတာ
 တိ၊ သမဂ္ဂိဘူတာဟူသည်ကား၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကမရု
 ဇောဟိတိ၊ ကမရုဇောဟိဟူသည်ကား၊ ကမကောဠာသေဟိ၊ ကမအ
 ိုတို့အစရှိကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဝုန၊
 တာနံ၊ ကာမရုဇောဟိတိဝစနေန၊ ကာမရုဇောဟိဟူသော စကားဖြင့်၊
 အနုကတာဝေဟိ၊ များသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၃-ကာဠုဒါယိတ္တေရဂါတာ၊ ၃၀၁

ကာမာဂ္ဂိဖြင့်၊ ပရိဝရိယတိတိ၊ ပရိဝရိယတိဟူသည်ကား၊ မောဒတိ၊ မွေ့
လျော်ရ၏၊ တေဟိတိ၊ တေဟိဟူသည်ကား၊ ယထိ၊ ဒေဝနိကာယေ၊ အကြင်
နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တုသိတဒေဝဂဏေဟိ၊ တုသိတာ
နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ထိုကာမ
ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမာဓိတူတာပရိဝါရိတာတိစ၊ သမာဓိတူတာပရိဝါရိတာဟူ
၍သည်၊ ဣတ္ထိဝိင်္ဂနံဒေသော၊ ဣတ္ထိဝိင်္ဂ၏အဖြစ်ဖြင့်ညွှန် ခြင်းသည်၊ ပုရိ
မတ္တဘာဝသိန္ဓု၊ ရှေးအတ္တဘောဖြင့်ပြီးသော၊ ဣတ္ထိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို၊
ဒေဝတာဘာဝံဝါ၊ နတ်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တထာဒေဝ
ပတ္တိပန၊ ထိုသို့နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ ပုရိသဘာဝေန၊ ယောဂျား၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ယာမိတော
တောင်းပန်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကဝိလဝတ်
ပြည်သို့၊ ဂမနေ၊ ကြွတော်မူရာ၌၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့၏၊ ဝိသေ
သာမိဂမံ၊ တရားထူးကိုရခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိသတိသဟာသခီဏာ
သဝပရိဂုတော၊ နှစ်သောင်းသောရဟန္တာခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟ
တော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ အတုရိတစာရိကဝသေန၊ မလျှင်လွန်းသောကြွ
တော်မူခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကဝိလဝတ္ထုဂါမိမဂ္ဂံ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့
သွားသောခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ထေရော၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်၊
ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွား
တော်မူ၍၊ ရညာ၊ မင်းကြီး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်ဘူးသော၊ ဝေသံ၊ အသွင်ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အတယ်သူ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
အထံတော်သို့၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော၊ အမတ္တပုတ္တံ၊ အမတ်သားဖြစ်
သော၊ မံ ငါ့ကို၊ သစေနဇာနာသိ၊ အကပင်၍ မသိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇေပန၊
ဤသို့ကား၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်
၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏၊ ပုတ္တော၊ ရင်တော်မှဖြစ်သောတရား
ဒေသနာတော်ကို သောက်ရသောကြောင့် ရင်တော် အနှစ်သား တော်
စပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ အသယုသာဟိနော၊ သူတပါးတို့မနှိပ်စက်နိုင်
ကိုယ်တော်ကသာ သူတပါးတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောအလို
အနုသယ စရိုက်နှစ်ဆယ့် သွင်းခြင်းစသည်ကို ထင်စွာပြု၍ ဘုရားကိစ္စကို

ပြီးစေတတ်သော၊ အင်္ဂါရသဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သော သီလအစရှိ
သောဂုဏ်အပေါင်းရှိသော၊ အပ္ပမိမဿ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ တာ
ဒိနော၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်အစစ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္က၊ သာကီဝင်
မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အဘဖြစ်သောဘုရား
ရှင်၏၊ တုဝံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါတမ၊
ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ ဓမ္မေန၊ အရိယဇာတ်လောကီ
ဇာတ်နှစ်ပါးကိုပေါင်းသောသဘောဖြင့်၊ ဝံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ အယျ
ကောဝိတာမဟော၊ ငါ၏အသိုးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩသာန
ဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ
ပုတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပုတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဝါယာမဇနိတာဘိဇာတိတာယ၊ အားထုတ်ခြင်း
သည်ဖြစ်စေအပ်သော ဇာတ်ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩရသ
ပုတ္တော၊ ရင်တော်၌ဖြစ်သောသားသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အသယုသာဟိနော
တိ၊ အသယုသာဟိနောဟူသည်ကား၊ အဘိသဗ္ဗောဓိတော၊ သစ္စာလေးပါး
တရားကိုသိတော်မူသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မဟာဗေဒမိသတ္တံ၊ ဘုရားအ
လောင်းကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်၊
သဟိတံ၊ ညည်းဆဲခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတ္တာ၊ မတတ်နိုင်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ အသယုဿ၊ သူတပါးတို့သည်မညည်းဆဲနိုင်သော၊ သက
လဿ၊ အလုံးစုံသောဗေဒမိသတ္တရသ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော၊ မဟာကရုဏိကာဓိကာရဿ၊ မြတ်သောကရုဏာတော်
တည်းဟူသော ဆုတောင်းခြင်း၏လည်း၊ သဟနတော၊ သည်းခံတတ်
သောကြောင့်၊ တတောပရိစ္စိ၊ ထိုနောင်မှလည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်
သောသူတို့သည်၊ သဟိတံ၊ အဘိဘဝိတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေ
ယျတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသယုဿံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ
ယည်းကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒိမာရာနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ သဟနတော၊ အဘိ
ဘဝနတော၊ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ အာသယာ နုသယစရိယာမိ
မုတ္တိအာဒိဘာဂါဝဗောဓေန၊ အာသယအနုသယစရိတ် နှလုံးသွင်းအစရှိ
သည်ကိုထင်စွာပြုတတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊
ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ ကြွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့
အား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ၊ ကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထဟိ၊ မျက်မှောက်စာမလွန်၌ဖြစ်သော

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၃

မြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ အနုသာသနိသင်္ခါတဿ၊ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ အညဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ အသပ္ပဿ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သော၊
ဗုဒ္ဓကိစ္စဿ၊ ဘုရားကိစ္စကို၊ သဟနတော၊ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊
တတ္ထ၊ ထိုဘုရားကိစ္စ၌၊ သာရကာရိတာဝတော၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အသပ္ပဿဟိနော၊ အသပ္ပဿဟိနောမည်
တော်မူ၏၊ အင်္ဂီရသဿာတိ၊ အင်္ဂီရသဿဟူသည်ကား၊ အင်္ဂီရကတသိ
လာဒိသမ္ပတ္တိကဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသီလအစရှိသောပြည့်စုံခြင်း
ရှိသော၊ အင်္ဂီမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ နိစ္ဆရဏကဏ္ဍတာသဿ၊
ထွက်သောရောက်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေ၊ တပါး
သောသူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်
ကား၊ အင်္ဂီရသဿသိဒ္ဓတ္ထောတိ၊ အင်္ဂီရသဿသိဒ္ဓတ္ထာဟူ၍၊ ဧဒ္ဒနာမာနံ၊
နှစ်ခုသောအမည်တို့ကို၊ ဝိတရာယေဝ၊ အဘသည်သာလျှင်၊ ဂဟိတာနိ၊
ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပဋိမသဿတိ၊ အပဋိမသဿ
ဟူသည်ကား၊ အနုပမဿ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ ဣဠာနိဠေသု၊
ဣဠာရုံအနိဠာရုံတို့၌၊ တာဒိလက္ခဏပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိနော၊ တာဒိမည်၏၊ ပိတုပ္ပိတာမယှံတု
ဝံသီတိ၊ ပိတုပ္ပိတာမယှံတုဝံသီဟူသည်ကား၊ အရိယဇာတိဝသေန၊ အရိ
ယဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ အဘတည်း၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓ
ဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လောကဝေါဟာရေန၊ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်၊
တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကာတိ၊ သက္က
ဟူသည်ကား၊ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို
အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ သဘာဝေန၊ သဘော
အားဖြင့်၊ အရိယဇာတိ၊ အရိယဇာတ်လည်းကောင်း၊ လောကီယဇာတိ၊
လောကီဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွန္တိဇာတိနံ၊ နှစ်ခုသောဇာတ်တို့၏
သဘာဝသမောဓာနေ၊ သဘောကိုပေါင်းသဖြင့်၊ ဂေါတမာတိ၊ ဂေါတမ
ဟူသည်ကား၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာလပတိ
ခေါ်ဝေါ်၏၊ အယုကောသီတိ၊ အယုကောသီဟူသည်ကား၊ ဝိတာမဟာ၊
အဘိုးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿပုတ္တောဒ္ဓိတိ
အာဒိ၊ ဗုဒ္ဓဿပုတ္တောဒ္ဓိတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏
ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ပာဠတု

၃၀၄ ထေရဝါဒအဓိကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ဌေးန၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ မဟာဓမ္မ၊ မြတ်
သောသူတို့သာနေခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်၌၊ နိဝီဒါပေတွင်း၊
နေစေ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဋိယာဒိတဿ၊ စိရင်အပ်သော၊ နာနုဂ္ဂရသ
ဿ၊ အထူးထူးသောမြတ်သောအရသာရှိသော၊ ဘောဇနဿ၊ ဘောဇဉ်
ဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ မေနာ
ကာရံ၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကဿ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘုဂ္ဂထာ၊
ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ ဘုဂ္ဂိဿာမိ၊ စားအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံပန၊
အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဝိသတိသဟဿာဘိက္ခူပ
ရိဝါရော၊ ရဟန်းနှစ်သောအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုမ္မာကံ၊ သင်မင်းကြီး
တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣမံပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်း
ကို၊ ပရိဘုဉ်တွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တော၊
သားသည်၊ ဣမံနဂရံ၊ ဤကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ ပါဝုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ တာဝ၊
ထိုမျှလောက်၊ အဿ၊ ထိုသားတော်အား၊ ဣတော၊ ဤနန်းတော်မှ၊ ပိဏ္ဍပါ
တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဟရေ၊ ဆောင်ပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သျှောက်
သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစား
ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရညောစ၊ မင်းကြီးအားလည်းကောင်း၊ ပရိသာ
ယစ၊ ပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂမနတော၊ ကြွလာတော်မူသည်မှ၊ ဝုရေတရ
မေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သကလရာဇနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံသောမင်း၏နန်း
တော်ကို၊ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ အဘိပ္ပသန္တံ၊ အလွန်ကြည်ညို
သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောပရိသတ်တို့၏
ပဿန္တာနံယေဝ၊ ရှုကြည့်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာ
ဟရိတဗ္ဗဘတ္တပတ္တံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သောသပိတ်ကို
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ လွှတ်၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း
ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အပ္ပုဂ္ဂစ္စံ၊ ယုံတက်၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
ဥပနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌၊ ဌပေ
သိ၊ ထား၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ သို့ဆွမ်းကို၊ ပရိ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၅

ဘုရားတော်ပေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဗုဒ္ဓယောဇနမဂ္ဂေယျဇနာခြောက်
ဆယ်ဝေးကွာသောခရီး၌၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ယောဇနံ၊
တယူဇနာ၊ ဂစ္ဆန္တိဿ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား
ရာဇဂရဟတောဝ၊ မင်းအိမ်မှသာလျှင်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဟာရိတွာ၊
ဆောင်၍၊ အဒါယိ၊ လှူ၏၊ အထ၊ ထို နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုဥဒါယိကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဝိတုမဟာရာဇဿ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏။
သကလနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံသောနန်းတော်ကို၊ ပဿာဒေဝီတိ၊ ကြည်ညိုစေ
၏ဟူ၍၊ ကုလပဿာဒကာနံ၊ အမျိုးကိုကြည်ညို စေကုန်သောရဟန်းတို့
ထက်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ကာဠု
ဒါယိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၅-ဧကဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဗုဒ္ဓတောဝါတိအာဒိကာ၊ သုရတောပစ္ဆိတောဝါဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ဧကဝိဟာရိတ္ထေရဿ၊ ဧကဝိဟာရိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
အယတ္ထိ၊ ဤဧကဝိဟာရိမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်
သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့
သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊
ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဇေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓာသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဝေကာ
ဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေခြင်းကို၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေန
ပုညကဋ္ဌေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်
တို့၏ တခုသော အကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊
သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ထွက်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်

၃၈၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

စွာတရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 တေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော၊ ဓမ္မာသောကရုညော၊ ဓမ္မာသောက
 မင်းကြီး၏၊ ကနိဋ္ဌတာတာ၊ ညီငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရု
 ကြားဘူးသည်ကား၊ အသောကမဟာရာဇာ၊ အသောကမင်းကြီးသည်၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ၊ ဗုဒ္ဓ
 ဝဿသတာနံ၊ အနှစ် နှစ်ရားတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဋ္ဌာရသမေဝသော၊
 တဆွဲနှစ်နှစ်၌၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒိင်္ဂကျန်း၌၊ ဧကရာဇာ
 တိသေကံ၊ ဧကရာဇ်မင်း၊ အဘိသိက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကနိဋ္ဌ၊ ညီဖြစ်သော၊ တိဿကုမာရံ၊ တိဿမင်းသားကို၊ ဥပရေဇ္ဇ၊ အိမ်ရှေ့၊
 အရာ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧကေနဥပါယောန၊ တခုသောဥပါယ်ဖြင့်၊ သာသ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပဿန္တံ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ကို၊ အကာဘိ၊
 ပြု၏၊ သော၊ ထိုတိဿမင်းသားသည်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မိဂဝံ၊ သမင်
 တောသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ယောနကမဟာဓမ္မရက္ခိတဗ္ဗေရံ၊
 ယောနကမဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကို၊ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊
 သာသသခံ၊ အင်းကြင်းခက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဗီဇယမာနံ၊ ယပ်ခတ်
 သျှက်၊ နိသိန္တံ၊ နေသည်ကို၊ ဒိသော၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတပသာဒေါ၊ ဖြစ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ အယံမဟာထေရော
 ဝိယ၊ ဤမထေရ်ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရေယျံ၊
 နေရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ
 ၏၊ ထေရော၊ ယောနကမဟာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမင်း
 သား၏၊ ဝိတ္တစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားခြင်းကို၊ ဥတွဿိ၊ သိ၍၊ ပဿန္တော၊ ရှု
 ကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ အကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂတံ၊ မျှတက်၍၊
 အသောကာရာမေ၊ အသောကာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကံ
 ၏၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ မကွဲသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဌတွာ၊ ချပ်၍၊ ဝိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂဉ္စ၊ အပေါ်ရုံကိုလည်းကောင်း၊ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ ဩလဂ္ဂေတွာ၊ ချိတ်၍၊ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ၊ အာရသိ၊
 အားထုတ်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အာနုဘာ
 ဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ အဘိပ္ပဿန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အရည
 တော၊ တောမှ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂတံ၊ သွား
 ၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာဝိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရေစေသိ၊
 ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုတိဿမင်းသားကို၊ အနေကပ္ပကာရံ

၁၀-ဗြဟ္မကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၅-ဧကဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၇

အကြိမ်များစွာ၊ ယာဝိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာမိဗ္ဗာယံ၊ ရဟန်းပြုလိုသည်
ကို၊ နိဝတ္တေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုတိဿမင်း
သားသည်၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာသုစိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပတ္တေန္တော၊
တောင့်တလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုရတောဝါ၊ မိမိရှေ့မှ
လည်းကောင်း၊ ပန္နတောဝါဝိ၊ မိမိနောက်မှလည်းကောင်း၊ ပဿတော
ပဿန္တဿ၊ ရှုသောသူအား၊ အပရောအညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇ
တိ၊ မရှိ၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝနေ၊
တော၌၊ ဧကဿ၊ တယောက်လည်းတည်း၊ ဝသတော၊ နေသောငါ့အား၊
အဘိဝ၊ အလွန်သျှင်၊ ဗာသုစိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တ
ယခုအခါ၌၊ ဝိဿန္ဓာမိ၊ ရွာကိုငါ့စွန့်၏၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း
ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂ
မိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဧကဝိဟာရိဿ၊ တယောက်အထည်းတည်းနေလေ့ရှိ
ထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ အရညံ၊ တောကျောင်းသည်၊ ဗါသု၊ အလိုရှိအပ်သော
ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဂီပီတိကရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဈာနဝိပဿနာစသော ပီတိကိုပြုတတ်ထသော၊
မတ္တကုဉ္ဇရသေဝိတံ၊ အမုန့်ယစ်သောဆင်တို့၏ သွားလာဖို့ဝရာလည်းဖြစ်
ထသော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောတောကျောင်းသည်၊ ဧကော၊ တ
ယောက်အထည်းတည်း၊ အတ္တဝသိ၊ ရဟန်းတရားကိုအလေ့အလာပြု၍နေ
ခြင်းငှါသင့်သော၊ ကာနနံ၊ တောအရပ်သို့၊ ခိပ္ပံ၊ သျှင်စွာ၊ ဝပသိဿာမိ၊ ဝင်
လေအံ့၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ ကောင်းစွာပွင့်ထသော၊ သီတလေ၊ ချမ်းမြေ့ထသော၊
ဝိရိကန္တရေ၊ တောင်ချောက်ရှိထသော၊ သီတဝနေ၊ အရိပ်ရေနှင့် ပြည့်စုံ
သောယင်းတိုက်တော၌၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိစ္ဆိတွာ၊ ရေဖျန်းသွန်း
၍၊ ဧကကော၊ တဏှာဟူဆိုအပ်သောနှစ်ယောက်သောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊
စက်မိဿာမိ၊ စင်ကြိုသွားလေအံ့၊ ဧကောကိယော၊ အဖော်မရှိသည်၊ အဒု
တိယော၊ တဏှာဟူသော နှစ်ယောက်မြောက်သောသူမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌၊
ကဒါ၊ သပိန်ရောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောတဆွဲ
မြှောက်ပါးသော မက်ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီသာအာသ
ဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိဿာမိ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်း

အရာအားဖြင့်၊ ကတ္တုကာမဿ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ နှလုံးအလိုသည်။ သမိန္ဓုတု၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရှုခြင်းဟုဆိုအပ်
သောအပြီးသို့ရောက်စေသတည်း။ အညဿ၊ တယောက်သောသူသည်။
အညဿ၊ တယောက်သောသူအား၊ ကာရကော၊ သံသရာ၌အကျိုးနိဗ္ဗာန်
အကျိုးကိုပြုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံယေဝ၊ ငါကိုယ်တိုင်သာ
လျှင်၊ သာယေသံသမိ၊ သံသရာအကျိုးနိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုပြီးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဣမာဆဂါယာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝုရတောပစ္ဆတောဝါတိ၊ ဝုရတောပစ္ဆတောဝါဟူသည်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရတောဝါ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောဝါ၊
နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဝါသဒ္ဓဿ၊ ဝါသဒ္ဓါ၏၊ ဝိကပ္ပတ္တတ္တာ၊ ဝိကပ်
အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဿတောဝါ၊ ရှုသောသူအားလည်း၊ အပ
ရောအညော၊ တပါးသော၊ ဇနော၊ လူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆို
ငြားအံ့၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပါသုမိတ္တသုခံ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်၊
တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဝိဟာရိတာဝေန၊ တယောက်လည်းတည်း နေသော
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကဿ၊ တယေဇာန်အလည်းတည်း၊ အာသယဿ၊ နေရာဖြစ်
သော၊ ဝနေ၊ ဟော၌၊ ဝသတော၊ နေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပုပရိစိတေန၊ ကြာ
ရှည်မြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဝိဝေကဏ္ဍာသယေန၊ ဝိဝေကအဏ္ဍာသ
ယသည်၊ အာကမ္ဘိယမာနဟဒယော၊ ငင်အပ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊
ရုတ္တိံဒိဿံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်သုံး၊ မဟာဇနပရိဂုတဝသနဇာဘံ၊ လူအပေါင်းခြံရံ
သည်ဖြစ်၍နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ သင်္ဂဏိကာရာမံ၊ အပေါင်းအဖော်၌
ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကသုခံဝ၊ စိတ်ငြိမ်
ရာ၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ မညန္တော၊ မှတ်ထင်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟန္တာတိ၊ ဟန္တဟူသောဝုန်သည်၊ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ၊ ဝန်
လွှတ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကရိယမာနဿ၊ ပြုလတ္တံ့သော၊ အရညဂမနဿ၊ တော
သို့သွားခြင်း၏၊ နိဗ္ဗိတဘာဝံ၊ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ဧကောဂမိဿာမိတိ၊ ဧကောဂမိဿာမိဟူသည်ကား၊ သုညာဂါရေခေါဂ
ဟပတိတထာဂတာအဘိရမန္တိတိအာဒိဝစနတော၊ သညာဂါရေခေါဂဟ
ပတိတထာ ဂတာအဘိရမန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသော
ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံပသတ္တံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ အ
ရညံ၊ တောကို၊ ဧကောအသဟာယော၊ အပေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂမိဿာမိ၊

၁၀။ အသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၅-ကေဝိယာရိတ္ထေရဂေါတမ၊ ၃၀၆

သွားအံ့၊ ဝါသာမိဌာယောန၊ နေလိုသဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗါသုကေဝိဟာရိဿာတိ၊ ဗါသုကေဝိဟာရိဿ
 ဟူသည်ကား၊ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အသဟာယတာဝေန၊
 အဖေါ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကေဝိဟာရိဿ၊ တယောဂ်အထည်းတည်း
 နေလေ့ရှိထသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပဋိပေသိတစိတ္တတာယ၊ စေလွှတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိသော၊ အမိသိလသိက္ခာဒိကာ၊ အမိသိလသိက္ခာ အစရှိတို့နှင့်
 သော၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခာတော၊ ကျင့်တတ်
 သော၊ တိက္ခာ၊ နာ၊ ရဟန်းအား၊ အရညံ၊ တောသည်၊ ဗါသု၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣဋ္ဌာ
 သုခါဝဟံ၊ အလိုရှိအပ်သော ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောဂီပီတိကရန္တိ၊ ယောဂီပီတိကရံ
 ဟူသည်ကား၊ ယောဂီနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဘာဝနာယ၊
 ဘာဝနာဖြင့်၊ ပယုတ္တန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ အပ္ပသဒ္ဓါဒိဘာဝေန၊ နည်းသော
 အသံအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဈာနပိပဿနာဒိပီတိ၊ ဈာနပိပဿနာစသော
 ပီတိကို၊ အာဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ယောဂီပီတိကရံ။
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဈာနပိပဿနာစသောပီတိကိုပြုတတ်
 ထသော၊ ဝိသဘာဝါရမ္မဏာဘာဝေန၊ ဝိသဘာဝအခရံမရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ပဋိသလ္လာနရူပတာယ၊ ကိန်းအောင်းခြင်း၌၊ လျှောက်ပတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်လည်းရှိထသော၊ မတ္တကုဉ္ဇရသေ
 ပိကန္တိ၊ မတ္တကုဉ္ဇရသေပိ ဟူသည်ကား၊ မတ္တဝရဝါရဏပိစရိတံ၊ အမုန့်
 ယစ်သောဆင်တို့၏သွားရာဖြစ်သော၊ ဣမိနာပိ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ပြဟာ
 ရညဘာဝေန၊ ကျယ်သောတော၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇနဝိဝကံယောဝ၊ လူမှခတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အတ္တဝသိတိ၊ အတ္တဝသိဟူ
 သည်ကား၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်ကား၊ သမဏ
 ဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်းသော၊ ထိုရဟန်းတရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘာဝယျ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းတရား၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂတော၊ လိုက်ရပါ
 အံ့နည်း။ သုပုပ္ဖိတေတိ၊ သုပုပ္ဖိတေဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ပုပ္ဖိ
 တေ၊ ပွင့်သော၊ သိတဝနေတိဆာယုဒကသမ္ပတ္တိယာတိ၊ သိတဝနေတိဆာ
 ယုဒကသမ္ပတ္တိယာစဟူသော၊ တေနဝညဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရံဖြင့်လည်း၊
 ရမ္မဏိယတံယောဝ၊ မွေ့လျော်သွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာ

ဝေတိ၊ ယင်စွာပြု၏၊ ဂိရိကန္ဓရေတိ၊ ဂိရိကန္ဓရေဟူသည်ကား၊ ဂိရိနံ၊ တောင်
 တို့၏၊ ကန္ဓရေ၊ ချောက်၌၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ကန္တိ၊ ကံဟူသည်ကား။ ဥ
 ဒကံ၊ ရေကို၊ ကေန၊ ရေသည်၊ ခါရိတံ၊ ခွဲအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သည်၊ ကန္ဓရံ
 နာမ၊ ကန္ဓရမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဝိတ
 သေ၊ အေးသော၊ ဂိရိကန္ဓရေ၊ တောင်ချောက်၌၊ စာမ္မပရိတာပံ၊ ပူအိုက်ခြင်း
 ကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊
 ပရိသိဉ္စိတွာ၊ ရေဖြင့်သွန်း၍၊ နှာပိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ စက်မိဿာမိ၊ စကြိုသွား
 အံ၊ ဧကကောတိဣမိနာ၊ ဧကကောဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ ကတ္တမိ၊ တရံတခု
 ၌၊ အနာယတ္တဂုတ္တိတံ၊ မစပ်သောဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကောကံ
 ယောတိဇ္ဇေ၊ ကောကံယောဟူသော၍ပါ၌၌၊ ကောတိ၊ ကောဟူသည်
 ကား၊ အသဟာယော၊ အဖေါ်မရှိ၊ အဒုတိယောတိ၊ အဒုတိယောဟူသည်
 ကား၊ တဏှာသင်္ခါတဒုတိယာဘာဝေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော အဖေါ်
 မရှိသဖြင့်၊ အဒုတိယော၊ အဒုတိယမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဏှာ၊ တ
 ဏှာသည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဝိဇ္ဇဟန
 ဌေန၊ မစွန့်သောအနက်သတောကြောင့်၊ ဒုတိယောနာမ၊ အဖေါ်မည်၏၊ တေ
 န၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏှာဒုတိယောဝုရိသော
 ဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနသံသရန္တိ၊ တဏှာဒုတိယောဝုရိသော ဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနသံသရံ ဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံမေကတ္တုကာမဿာတိ၊ ဧဝံမေကတ္တုကာ
 မဿဟူသည်ကား၊ ဟန္တုဧကောဂမိဿာမိတိ အာဒိနာ၊ ဟန္တုဧကောဂ
 မိဿာမိ၍သို့အစရှိသော၊ ဂုတ္တဝိမိနာ၊ ဆိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊ အရညံ
 တောသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘာဝနာတိယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကိုအား
 တုတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တုကာမဿ၊ ပြုလိုသော၊ မေ၊ ငါအား၊ အဓိပ္ပါယောသမိဇ္ဈ
 တုတိ၊ အဓိပ္ပါယောသမိဇ္ဈတုဟူသည်ကား၊ ကဒါဟံဝိဟရိဿာမိကတ
 ကိစ္စောအနာသဝေါတိ၊ ကဒါဟံဝိဟရိဿာမိကတကိစ္စော အနာသဝေါ
 ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ မနောရထော၊ နှလုံးအသိုသည်၊ သ
 မိဇ္ဈတု၊ အပြီးသို့ရောက်စေသတည်း၊ သိဋ္ဌိ၊ အပြီးသို့၊ ပါပဏာတု၊ ရောက်
 စေသတည်း၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဟံသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာယာစနမတ္တေန၊ တောင်းကာမျှဖြင့်၊ သိဇ္ဈတိ၊
 ပြီးသည်ကား၊ နမဟုတ်သေး၊ အညေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ သာဓေတဗ္ဗာ၊
 ပြီးစေအပ်သည်၊ နမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓယိဿာမဟံယေဝ၊
 နုညောအညဿကာရကောတိ၊ သာဓယိဿာမဟံယေဝ၊ နုညောအည

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၈-ပဌမဝဂ်-၂၃၅-ကေဝိယသရိတ္ထရဂါထာ၊ ၃၉၁

သကာရကောဟူ၍၊ အာဟာသိ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပရာဇဿ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ ဒဋ္ဌဇ္ဈတံ၊ ခြံမြို့သော အလိုရှိခြင်းကို၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အသေ၊ ကာရာမဂမနိယံ၊ အသေကာရံ
 ကျောင်းတိုက်သို့သွားရာဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်
 ဆာဆင်စေ၍၊ ကုမာရံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသားကို၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ၊ အလုံးစုံသော
 တန်ဆာကို၊ ဝိဘူသိတံ၊ တန်ဆာဆင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟတိယာ၊
 များစွာသော၊ ရှေ့စေသနာယ၊ မင်း၏စစ်သည်ဖြင့်၊ မဟာစွရာဇာနိဘာဝေန၊
 များသောမင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းလေ့သို့၊ နေထိ၊ ဆောင်
 ၍၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ပဓာနဇာရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတဋ္ဌေရဿ၊ မဟာဓမ္မရက္ခိ တမထေရ်၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အနေကာသတာ၊ အရာမကများစွာကုန်
 သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုတိဿမင်းသားကို၊ အနုပဗ္ဗဇိ၊ သူ
 အတုလိုက်၍ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်
 သော၊ သင်္ဂိမိတ္တာယ၊ သင်္ဂိမိတ္တာမင်းသား၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော၊
 အဂ္ဂိဗြဟ္မာပိ၊ အဂ္ဂိဗြဟ္မာသည်လည်း၊ တမေဝ၊ ထိုတိဿမင်းသားကိုသာ
 လျှင်၊ အနုပဗ္ဗဇိ၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထိုတိဿမင်းသားသည်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရွှင်လင်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။
 သေသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သန္နာဟံ၊ အသက်ကိုမငဲ့ဘဲဝိရိယဟူသော
 ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ပန္နာမိ၊ လွန်စွာကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဖွဲ့ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဖွဲ့ပေအံ၊ ကာနနံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်ပေအံ၊ တတော၊ ထို
 တောကျောင်းမှ၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ကုန်ရာဖြစ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တော၊ မရောက်သေးသရွေ့၊ နနိက္ခမိဿာမိ၊ ငါ
 မထွက်အံ့။ မာလုတေ၊ လေသည်၊ သုရုတိဂန္ဓကေ၊ ကောင်းသောဝတ်
 ပန်းအနံ့ကိုဆောင်ယူက်၊ ဥပဝါယန္တေ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်လှိုင်သာသည်
 ရှိသော်၊ နဂမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်လျက်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ မောဟ
 ဟူသော အမိက်ကို၊ ဒေါလယိဿာမိ၊ ခွဲဖောက်ပေအံ့၊ နနုကေန္တေန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ ဝီတလေ၊ ချင်းမြေ့သော၊ ကုသုမသဉ္စန္ဓေ၊ ကောင်းသောဝတ်ပန်း
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ပတ္တာရေ၊ တောင်
 ရှိုင်း၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းသာဖြင့်
 သူခံတော၊ ချင်းသာသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေသာရစသော

၃၆၂ လေရက်'ထဲအဗ္ဗကထာနိသျှ-တတိယတွဲ၊

တောင်ငါးလုံးဖြင့် ခြံရံအပ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး၌၊ မုမိဿာမိ၊ မွေ
 လျော်လျက်နေလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊
 အံဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဧသဗန္ဓာမိသန္ဓာဟန္တိ၊ ဧသ
 ဗန္ဓာမိသန္ဓာဟံဟူသည့်ကား၊ ဧသဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိရိယသင်္ခါတံ၊ ဝိရိ
 ယဟုဆိုအပ်သော ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဇီဝိတေ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရပေက္ခဝိရိယသန္ဓာဟေ၊
 ဝဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောဝိရိယဟူသောဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓဟာမိ၊ ဖွဲ့၏၊ ဣဒံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာနာ
 မ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သူရော၊ ရဲရင့်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊
 ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူသည်၊ ပစ္စု၊ ပဋိတေ၊ ရှေးရှုတည်လတ်သော်၊ သံဇေတုကာ
 မော၊ ကောင်းစွာအောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကံစွံ၊ ကိစ္စကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာစပရိရုစ္စနာဒိနာ၊ ချစ်မိနညှိစွပ်ခြင်း အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ယုဒ္ဓါယ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ၊ သန္ဓယုတိ၊ ဖွဲ့၏၊ ယုဒ္ဓဘူမိဉ္စ၊ စစ်မြေပြင်သို့
 လည်း၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ အဇေတွာ၊ မအောင်မူ၍၊
 တတော၊ ထိုစစ်မြေပြင်မှ၊ နနိဝတ္တတိယထာ၊ မပြန်သကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ ထို
 ထို့အတူ၊ အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကိလေသပစ္စတ္တိကေ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဇေတုံ၊ အောင်ခြင်းငှါ၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယသဉ္စ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ ဝေ
 ဇ္ဇဉ္စ၊ ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ လစ်လျူရှု၍၊ စတုဗ္ဗိသေဗ္ဗ
 ဓာနဝိရိယသန္ဓာဟံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗဗ္ဗဓာန ဝိရိယတည်းဟူ
 သောချစ်ဝတ်တန်ဆာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္ဓဟာမိ၊ ဖွဲ့၏၊ ကိလေသေ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ အဇေတွာ၊ မအောင်မူ၍၊ ကိလေသဝိဇယယောဂံ၊ ကိ
 လေသာကိုအောင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝိဝေကဋ္ဌာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်
 ကို၊ နဝိဿန္ဓာမိ၊ မစွန့်လွှတ်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ပရိသိဿာမိကာနနံ၊ နတတောနိက္ခ
 မိဿာမိ၊ အပစ္စတ္တာအာသဝက္ခယန္တိ၊ ပရိသိဿာမိကာနနံ၊ နတတောနိက္ခ
 မိဿာမိ၊ အပစ္စတ္တာအာသဝက္ခယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မာလုတေဥပဝါ
 ယန္တေတိအာဒိနာ၊ မာလုတေဥပဝါယန္တေ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊
 အရညဋ္ဌာနံ၊ တောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုတောအရပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာ
 နာဘဝယောဂျတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံးစီးဖြန်းခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ ပေတာရစသောတောင်ငါးလုံးခြံရံ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၅-ကေရိဟာရိတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၉၃

အပ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး၌၊ ရမိဿာမိနုန၊ နွေလျော်လျက်နေလေအံ့၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပဗ္ဗတပရိက္ခ
 ပေ၊ တောင်ငါးလုံးရံသောရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဘိရမိဿာမိမညေ၊ နွေလျော်
 ၍နေရရောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဂတတ္ထံ၊ အနာဂတ်အနက်ကို၊ ပရိ
 ကပ္ပေန္တော၊ ကြံဆသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
 သည်၊ သုဝိညေယျ၊ မဝ၊ သိလွယ်သည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥပဏ္ဍာယေန၊ ဥပဏ္ဍာယ
 ဆရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကလိင်္ဂရဋ္ဌံ၊ ကလိင်္ဂတိုင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုသို့သွားရာ၌၊ အဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဝဇ္ဇိကာဗာ
 ဓော၊ အရေပြတ်သောအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအနာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍
 ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝေန္တော၊ ဆေးသမားသည်၊ ဘန္တော၊ အရှင်တရား
 သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို၊ ပရိယေသထ၊ ရှာတော်မူလော၊ နံ၊ ထိုအနာကို၊ တိ
 ကိန္တိဿာမိ၊ ဆေးကုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို၊ ပရိယေသနံ၊ ရှာခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊
 ဝိပဿနာယေဝ၊ ဝိပဿနာ၏ သာသျှင်၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ရော
 ဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ တိုးပွား၏၊ ဝေန္တော၊ ဆေးသမားသည်၊ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအနာ၌၊ အပ္ပေါသုက္ကဝံ၊ ကြောင့်ကြမ့်နေသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာသျှင်၊ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်
 ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အရေဝံ၊ အနာကင်းသည်ကို၊
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်း
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာသျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကေရိဟာ
 ရိမထေရ်၏အာဒါနံ၊ ။ ဣမဒ္ဒိတဒ္ဒကေကပ္ပေ၊ ဤဒဒ္ဒကကန္တ၌၊ ဗြဟ္မ
 ဗန္ဓု၊ ဗြဟ္မာ၏အဆွေဖြစ်သော၊ မဟာယံသော၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊
 ဂေါတ္တနံ၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ကဿ၊ ပါနာမ၊ ကဿ၊ အမည်တော်ရှိသော၊
 ဝဒတံ၊ ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်၊ ဝရော၊ မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာတရား
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ နိပ္ပပဇ္ဇော၊ ပပဉ္စတရားမရှိ၊ နိရာသဓမ္မော၊ စွဲ
 လင်းရာမရှိ၊ အာကာသသမာနသော၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသောမိတ်ရှိ
 တော်မူ၏၊ သုညတာဗဟုလော၊ သုညဘိဟာရဖြင့်များစွာနေလေ့ရှိ၏၊
 တာမိ၊ သည်းခံခြင်းရှိတော်မူ၏၊ အနိမိတ္တရတော၊ အနိမိတ္တဝိပဿနာ၌လေ့

။ လျော်တော်မူ၏။ ဝဿိ၊ ဝဿိငါးပါးရှိတော်မူ၏။ အသင်္ဂိတ္တော၊ ကပ်ငြိ
 ခြင်းကင်းသောမိတ်ရှိတော်မူ၏။ နိလ္လေပေါ၊ လိမ်းကျခြင်းမှကင်းကော်မူ
 ၏။ ကုလေဝကော၊ အမျိုးဂိုဏ်း၌၊ အသံသဇ္ဈော၊ ရောနှောခြင်းရှိတော်မူ
 သော၊ မဟာကာရုဏီကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊
 မိရော၊ ပညာရှိတော်မူသော၊ ဝိနယောပါယကောဝိဒေါ၊ ဆုံးမခြင်း၏
 အကြောင်း၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ပရုဏိစ္စေသု၊ သူတပါးတို့၏ကိစ္စတို့၌၊
 ဥယျုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
 လောကော၊ လောက၌၊ ဂတိပကံဝိသောသနံ၊ ဂတိတည်းဟူသော ညွှန်ကို
 ချောက်သွေ့ စေတတ်သော၊ နိဗ္ဗာနဂမနမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်
 သောခရီးကို၊ ဝိနယဇ္ဈော၊ ဆုံးမတော်မူလျက်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်း
 သော၊ ပရမဿာသံ၊ လွန်စွာသက်သာရာကိုရစေတတ်သော၊ ဇရာမရဏ
 နိဝရဏံ၊ ဒုခိုခြင်းသေခြင်းကို တားမြစ်တတ်သောတရားကို၊ မဟာပရိ
 သမဇ္ဈေ၊ များစွာသောပရိသတ်အလယ်၌၊ လောကကာရကော၊ လောကကို
 ပြုပြင်တတ်သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဿိန္နော၊ နေတော်မူ၏။
 ကရုမိကရုဒေါ၊ ကရုမိကံဌက်မင်း၏အသံနှင့်တူတော်မူသော၊ နာထော၊
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗြဟ္မဗောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူ
 တော်မူသော၊ တထာဂတော၊ သေခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝိပ္ပနဇ္ဈေန၊ ခရီးမှားသို့သွားကုန်သော၊ အနာယကော၊ ခရီးညွှန်သူလူမရှိ
 ကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂါ၊ သံသရာတည်းဟူသောချောက်မှ၊ ဥဒ္ဓရဇ္ဈော၊ ထုတ်တော်
 မူလျက်၊ ဝိရဇံ၊ ဓမ္မံ၊ ကိလေသာမြှူကင်းသောတရားကို၊ ဒေသေဇ္ဈော၊ ဧဟာ
 တော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 ဒိဇ္ဈော၊ မြင်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။
 သုဏိတွာ၊ နာ၍၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဇိနဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို၊
 စိန္တေဇ္ဈော၊ ကြံလျက်၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်၊
 ရဇ္ဈော၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ကောင်းသော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ သံသဂ္ဂဝိဇ္ဇိတော၊
 အပေါင်းအဘော်ရောနှောခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿိ၊ နေပြီ။
 သံသဂ္ဂဘယဒဿိနော၊ အပေါင်းအဘော်ရောနှောခြင်း၌ ဘေးအားဖြင့်ရှု
 လေ့ရှိသော၊ မနသောဂူပကာသဿ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်း၌ငြိမ်းပြီးသော၊ မေ၊
 ငါသည်၊ သက္ကာယဂူပကာသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိငြိမ်းပြီးသော၊ ဟေတုတူ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၅-ဧကဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၅

တော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
ကျင့်ရပြီ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ၊

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတုဿ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ထေရေ၊
မထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မွှော
သောကင်းကြီးသည်၊ ကောဋိမနပရိစ္ဆာဂေန၊ တကုဋေသောဥစ္စာကိုစွန့်
ကြံသဖြင့်၊ ဘောဇကဝိနိဝိဟာရံနာမ၊ ဘောဇကဝိနိကျောင်းမည်သည်ကို၊
ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊
နေစေလျက်၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံခါနီးအခါ၌၊ ၊ ငံသာအဟံ၊
ထိုငါသည်၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပန္နရသော၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်သော
နေ့၌၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ ပရိပုဏ္ဏောယထာ၊ ပြည့်ဝန်းလျက် ထွန်းသကဲ့သို့၊
ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိတော၊ အဆုံးစုံသောအာသဝေါတရားကုန်သည်၊
အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနန္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ဥတ္တာနတ္တာဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
သာတည်း၊ တဒေဝစ၊ ထိုဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤကားဧကဝိဟာရိမထေရ်၏ ဂါထာအဖွင့်စကားရပ် အပြီးသတ်
တည်း၊ ၊ ဧကဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဧကဝိဟာရိမထေရ်၏ဂါ
ထာအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊

☞ အနာဂတံယောပဋိကစ္စပဿတိတိအာဒိကား၊ အနာဂတံယောပဋိကစ္စ
ပဿတိဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဿ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏၊ ဂါ
ထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤမဟာကပ္ပိနမထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တ
ရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဟံသဝတိ
နဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဗာရေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊

၃၆၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

မိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္ဆေဒ၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ခန္တံ၊ တရားတော်
ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာစဉ်၊ ဧကံဘိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ ဩဝါဒ
ကာနံ၊ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
အရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခိသ္မာ၊
မြင်၍၊ တန္တံ၊ ထိုတေဒဂ်အားလျော်သော၊ အဓိကာရကမ္ဘံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို၊ ပစ္ဆေသိ၊ တောင့်တ၏၊ သော၊
ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံ
သရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်လျက်၊ ကဿပသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်
စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာ
ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္ဆေဒ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပုရိသသဟာသဂဏဇေ
ဋ္ဌကော၊ ယောက်ျားတထောင်ရှိသောအသင်း၏အကြီးအကဲသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ဣသဟာသပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တိုက်ခင်းတထောင်တန်းသာဆင်အပ်
သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဂုဏ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊
တေသဗ္ဗေဝိဇနာ၊ ထိုအဆုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကြကုန်၍၊ တံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါ
သကာကို၊ ဇေဋ္ဌကံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ သုဂတ္တဒါရာ၊ သားမယားနှင့်
တကွ၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်
ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တရသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇေသု၊ ကျင်လည်ရကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်
ဂဏဇေဋ္ဌကောဝ၊ ဂိုဏ်းအကြီးသည်သာလျှင်၊ အမှောက် ငါတို့၏၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦး
စွာသာလျှင်၊ ပစ္စန္တဒေသေ၊ ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌၊ ကုက္ကုဋနာမကေ၊ ကုက္ကုဋ
အမည်ရှိသော၊ နဂရေး၊ မြို့၌၊ ရာဇဂေဟေ၊ မင်းအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊
ထိုသူအား၊ ကပ္ပိနောတိနာမံ၊ ကပ္ပိနဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ သေသပရိသာ၊ ကြွင်းသောပရိသတ်တို့သည်၊ တသ္မိံယေဝနဂရေး၊ ထို
မြို့၌သာလျှင်၊ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ကပ္ပိန
ကုမာရော၊ ကပ္ပိနမင်းသားသည်၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
ဘတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ထောင်၍၊ မဟာကပ္ပိနရာဇာနာမ၊ မဟာ

၀၀-ဇယားကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝါထာ၊ ၃၆၇

ကပ္ပိနမင်းမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမင်းသည်။ သုဘဝိဗ္ဗတာယ၊ အကြားအမြင်ပြန့်နှံ့စေခြင်းငှါပါတောဝ။ စောစောက ပင်လျှင်၊ စတုဟိဒ္ဓါရေဟိ၊ လေးခုသောတံခါးတို့မှ၊ သိဃဂတော၊ လျှင်စွာ သွားတတ်ကုန်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ ပဿ၊ ရှုကြလော၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တေ၊ မြင် ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ နိဝတ္ထိတွာ၊ ပြန်နှစ်ခွဲ၍၊ မယှံ၊ ငါအား၊ အာရောစေထ၊ ပြောကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊ ဝါ ဣဓာ ကုန်သည်တို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥဠာနကံ၊ ဖြစ် သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံနဂရံ၊ ထိုကုဏ္ဍု၊ ခုမြို့သို့၊ ဂတံ သွား၍၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမ်း၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ပဿိသာမာတိ၊ မူးကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပဏ္ဏာကာရဟတ္ထာ၊ လက်ဆောင်လက်စွဲ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ အာရောစသပေသံ၊ ကြားစေကုန်၏၊ တေ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ နိယျာ ဗိတပဏ္ဏကာရေ၊ ဆောင်နှင်းအပ်သော လက်ဆောင်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သောကုန်သည်တို့ကို၊ ကုတော၊ အဘယ် အရပ်မှ၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာဂတာ၊ လာကြပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကပ္ပိ၊ အသို့ နည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်၊ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြောပါ၏လော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး တော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ၊ တရားစောင့်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိဗိသော၊ အဘယ်သို့သတောရှိသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဒေသ၊ အရပ်၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ၊ ထို သတင်းစကားကို၊ ဥန္တိဋ္ဌမုခေဟိ၊ လုပ်မကြင်းသောခံတွင်းတို့ဖြင့်၊ ဣထေ တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီရေန၊ ရွှေကရားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ မှေကို၊ ဒါ

ပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွံ၊
 ဆေး၍၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ခြောက်၍၊ အမှာကံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓရတနံနာမ၊ ဘုရားရတနာမည်သည်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ရုညော၊ မင်းကြီး၏
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဘုရားဟူသောစကားကို၊ သုတမ္မတ္ထယေဝ၊ ကြားကာမျှ၌
 သာလျှင်၊ သကလသရီရံ၊ အသုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ ဗရမာနာ၊ နှံ့လျက်၊ ပီတိ၊
 ပီတိသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တာတာ၊ အမှောင်တို့၊ ဗုဒ္ဓေါ
 တိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဝဇ္ဇေထ၊ ဆိုကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ မေးတော်
 မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဝဒါမ၊ ဆိုကြပါကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝဒါပေတွာ၊ ဆိုစေ၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ၊ ဘုရား
 ဟူသောပုဒ်သည်၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 တတ္ထိ၊ ယေဝပဒေ၊ ထိုဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်၌သာလျှင်၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညို
 သည့်ဖြစ်၍၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အပရိ၊ တပါးသော
 သတင်းစကားကို၊ ဝဇ္ဇေထ၊ ဆိုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်
 မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဓမ္မရတနံနာမ၊ ဘုရားရတနာမည်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ တံဝိ၊ ထိုဘုရားဟူသောပုဒ်ကို
 လည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကို၊
 ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အပရိ၊ တပါးသောသတင်းစကားကို၊ ဝဇ္ဇေထ၊ ဆိုကြကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သံဃာရတနံ
 နာမ၊ သံဃာရတနာမည်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
 ၏၊ တံဝိ၊ ထိုသံဃာရတနာဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တထေဝ၊
 ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဘဂ
 ဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ နိက္ခမိ၊ တွက်တော်မူ၏၊ အမစ္စာ
 အမတ်တို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ နိက္ခမိ၊ သု၊ တွက်ကြကုန်၏
 သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိန မင်းကြီးသည်၊ အမစ္စသဟဿေဟိ၊ အမတ်တ
 ထောင်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 သစေ၊ အကယ်၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို မတောက်မပြန်သိတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမေသံ၊ အသောနံ၊ ဤ
 မြင်းတို့၏၊ ခုရမတ္တမ္ပိ၊ ခွါမျှကိုလည်း၊ မာတေမေတု၊ မတွတ်ပါစေသည်။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၆

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနံ၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနံ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဒကပိဋ္ဌေ
 နေဝ၊ ရေအပြင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရံ၊ ပြည့်သော၊ ဂင်္ဂီနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို၊
 အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ အပရေတ္တိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ အနုယောဇနဝိတ္တ
 တံ၊ ယူဇနာဝက်ကျယ်သော၊ နဒီ၊ မြစ်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ စန္ဒဘာဂံနာမ၊ စန္ဒဘာ
 ဂမည်သော၊ မဟာနဒီ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တံဝိ၊ ထိုမြစ်ကြီးကို
 လည်း၊ တာယဝေသစ္စကြိယာယ၊ ထိုသစ္စာပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတိတ္တ
 မိ၊ လွန်၍၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တံဒီဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ပစ္စုသ
 သမယံယေဝ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌သာလျှင်၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ
 တော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ လော
 ကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မဟာ
 ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိန မင်းသည်၊ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိ
 သော၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အမတ္တသဟဿပရိဝါရော၊
 အမတ်တထောင်ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်
 ၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အာဂမိသတိ၊ လာသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ပဗ္ဗုပ္ပမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
 ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်
 လျှင်၊ သရိရပဋိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊
 ဘိက္ခုဝံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်သည်၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း
 ဘုန်းပေးပြီးသည်မှနေနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏာပါတုပ္ပုတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှတစ်ဆင့်
 သည်ရှိသော်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိန္ဒာ၊ လာ၍၊ စန္ဒဘာဂါယ၊ စန္ဒဘာဂါအမည်ရှိသော၊
 နဒီယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့်တကွသောမင်းတို့
 ၏၊ ဥတ္တရဏတိဉ္ဇယ၊ တက်လတ္တံ့သောဆိပ်၏၊ အဘိဓုခဏ္ဍာနေ၊ တူယူ
 ဖြစ်သောအရပ်၌၊ မဟာနိဂြောဓမူလေ၊ ပြည်ညောင်ပင်ကြီး၏အရင်း၌၊
 ပဉ္စကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရား
 ၏ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းနှင့်
 တကွသောအမတ်တို့သည်၊ တေနတိတ္ထေန၊ ထိုဆိပ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရန္တော၊ တက်
 ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊
 ဣတောပိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ ဝိဿန္တိယော၊ ပြေးသွားသည်တို့ကို၊ ဩလော

ကောန္တံ၊ ဩဠုဩကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးဒိဿံ၊
 မြင်၍၊ ယံသတ္ထာရံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧသော၊
 ဤငါတို့ရည်၍ လာသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနေနေဝ၊ မြင့်သဖြင့်
 သာလျှင်၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊ မြင်ရာ
 အရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်၍၊ ပရမနိဗ္ဗာနာရံ၊ အလွန်ရှိသေ
 ခြင်းကိုးကောန္တံ၊ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၏၊ ဥပသင်္ကမိံ၊ သူ့ကပ်ကြကုန်၏
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါပ္ပဏေသု၊ ဗျောက်
 တို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အမတ္တသဟာသေန၊ အမတ်တ
 တောင်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ
 သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာ၊ ဝေရိ
 ယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တ
 ကွ၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏အပဒါနံ၊ သဗ္ဗဓမ္မေနပါရဂူ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တရားတို့၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရေန၊ မနိနေ၊
 ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာကာသေ၊ ရေးချစ်အံ့ငြါမတတ်ရာသော၊
 အဗ္ဗုရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သရဇေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌၊ ရဝိ၊ နေမင်းသည်
 ဇလံ၊ တောက်ပလျက်၊ ဥဒိတောဣဝ၊ တက်သကဲ့သို့၊ ဥဒိတော၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်သို့တက်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျပဒုမာ
 နိ၊ ဝေနေယျကြာတို့ကို၊ ဝစနာဘာယ၊ ဒေသနာတော်ရောင်ဖြင့်၊ ဗောဓေတိ၊
 ပွင့်စေတော်မူ၏၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မတိရံသီဟိ၊ ပညာ
 တော်ရောင်တို့ဖြင့်၊ ကိလေသပကံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောညွှန်ကို၊
 သောသေတိ၊ သွေ့ခြောက်စေတော်မူ၏၊ ရဝိ၊ နေသည်၊ ခဇ္ဇောတောဘာ၊ ပိုး
 ယဉ်မြှိုးရောင်ကို၊ ဟန္တိယထာ၊ ပျောက်သကဲ့သို့၊ တိတ္ထိယနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊
 ယသော၊ အကျော်အစောသည်၊ ဟန္တိ၊ ပျောက်၏၊ ဒိဝါကရော၊ နေမင်း
 သည်၊ ရတနံ၊ ရတနာကို၊ ပကာသေတိ ယတော၊ ထင်ရှားစေသကဲ့သို့၊
 သစ္စတ္တာဘံ၊ တဆွဲခြောက်ချက် သစ္စာနက်တည်းဟူသော အရောင်ကို၊ ပ
 ကာသေတိ၊ ထင်ရှားစေတော်မူ၏၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ရတ
 နာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ အာယတိဘူတောဝ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဂုဏာ
 နံ၊ ကျေးဇူးတော်တို့၏၊ အာယတိဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူ၏၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထရဂါယာ၊ ၄၀၁

ပဏ္ဍုန္နော၊ ခိဗ်းနတ်သားသည်၊ ပဿတိဇ္ဈဝ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ တူဘာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဓမ္မမေဃေန၊ တရားတည်းဟူသော ခိဗ်းဖြင့်၊ ဝဿတိ၊ ရွာတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသသဌဇယ၊ ဟံသဟူသော မိမိအမည်ရှိသော၊ နဝရေ၊ မြို့၌၊ အက္ခဒသော၊ တရားသူကြီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဇလဗုတ္တရနာမိကဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဥပေစ္စ၊ ကပ်၍၊ အသေသသိ၊ နာရပြီး၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝါဒကဿ၊ ဆုံးမတတ်သော၊ သာဝကဿ၊ သာဝကဖြစ်သော၊ ကတဝိနော၊ ကတဝိရဟန်း၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ပကာသယန္တဿ၊ ထင်ရှားပြလျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနံ၊ နှလုံးကို၊ တပ္ပယန္တဿ၊ နှစ်သက်စေလျက်၊ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လောခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ လသံဃံ၊ သံဃာနှင့်တကွသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေ၊ ပင့်ယိတ်၍၊ သသိသံ၊ တပည့်သံဃာနှင့်တကွ၊ ဘောဇယိတွာနံ၊ ကျွေး၍၊ တံဌာနံ၊ ထိုဘိက္ခုနောဝါဒ ရဟန်းအရာကို၊ အဘိပတ္တပဟိ၊ တောင့်တပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟံသသမဘာဂေါ၊ ဟင်္သာမင်း၏အတို့နှင့်တူသောသွားခြင်းရှိတော်မူလေသော၊ ဟံသသဒုဒ္ဓိဟိနိဝစော၊ ဟင်္သာမင်း၏အသံနှင့် တူသော အသံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝါစမိနံတော်မူ၏၊ ဓံ၊ ငါဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ပတိတ်၊ ဝတ်သော၊ သမုဂ္ဂတတနုရဟံ၊ ရွှင်သောကိုယ်အမွှေးရှိသော၊ ဖိမုတ္တဝဏ္ဏံ၊ ခိဗ်းတိမ်လို့လို့ ညိုသောအဆင်းရှိသော၊ ပီဏံသံ၊ ပြည့်ပြီးသော ပခုံးရှိသော၊ ပဿန္နနယနံ၊ ကြည်လင်သောမျက်စိရှိသော၊ မဟတားများသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ မဟာယသံ၊ များသောအခြံအရံ အကျော်အစောရှိသော၊ ရာဇယုတ္တံ၊ မင်း၏အမှုနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယဝိသာရဒံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌ရဲရင့်သော၊ ဇေတံမဟာမတ္တံ၊ ထိုအမတ်ကြီးကို၊ ပဿယ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဇောဇော၊ ထိုအမတ်သည်၊ ကတဝိနော၊ ကတဝိရဟန်း၏၊ ဌာနံ အရာကို၊ မုဒိတာယ၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဣမိနာပ၊ ဣပ၊ တေနစ၊ ဤသရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာဂေနစ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏိဓာယစ၊ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်သို့၊ အနုပပဇ္ဇတိ၊ မလားရလတ္တံ့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ ဒေဝေသောဘဂျံ၊ နတ်၏တင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ မာနုသေသု၊ လူတို့၌၊ မဟန္တဟံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဘုတ္တာန၊ ခံစား၍၊ သေသေန၊ ကြွင်း

၄၆၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောကုသိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ နှုတ်တော
 ဤတဒ္ဒကဝိကန္တာမှ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကန္တာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာ
 ကကုလသန္တဝေါ၊ တတိယဩက္ကာက အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
 အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊
 ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သောတရားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားသည်
 ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကပ္ပိနောနာမ၊
 ကပ္ပိန အမည်ရှိသော၊ သတ္ထု၊ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့် သားသည်၊
 ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိနဿသ
 နေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကာ
 ရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကတွာနု၊ ပြု၍၊ မာနုသံဒေဟံ၊ လူ၏ကုန်ကို၊ ဇဟိတွာ
 စွန့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုသံတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိံ၊ သွား
 ပြီး၊ ဒေဝမာနုသရဇ္ဇာနိ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ မင်းအဖြစ်ကို၊ သုတ
 သော၊ အကြားအမြင်အားဖြင့်၊ အနုဿာသိယ၊ ဆုံးမ၍၊ ဗာရာဏသိသမာ
 သန္တေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၏အနီး၌၊ ကေနိယဇေတိယံ၊ အစားလုပ်သဖြင့်အ
 သက်မွေးသောအမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ သသဟဿပရိဝါရေန၊ အခြံအရံ
 တထောင်နှင့်တကွ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သပဇာပတိကော၊ မယားနှင့်တကွ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့၏၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့ကို၊ သမုပဋ္ဌဟံ၊
 လုပ်ကျွေးပြီး၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ တောဇယိတွာနု၊ လုပ်
 ကျွေး၍၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်အခါ၌၊ တိစိဝရံ၊ တိစိဝရိက်ကို၊ ဒမ္မိ၊ လှူ၏၊ တတော၊
 ထိုဘဝမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဟံဒသုပဂါ၊ တာဝတံ သာသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဗုန၊ တဘန်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောငါတို့သည်၊ တတော၊ ထိုတာဝတံ
 သာနတ်ပြည်မှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ့ပြည်သို့၊
 အဂမိမှ၊ လားကုန်၏၊ ဟံမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ ပဿတော၊ နံပါးမှ၊
 ကုက္ကုဋုမ္ပိပုရေ၊ ကုက္ကုဋုပြည်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကပ္ပိ
 နောနာမ၊ ကပ္ပိနအမည်ရှိသော၊ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံအကျဉ်း
 အစောရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီးသေသော၊ ကြွင်း
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊
 မမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ပရိဝါရယံ၊ ခြံရံကုန်၏၊ မဟာရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။

၁၀-ဇာတိနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၃

သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပိက္ခေယ၊ ရောက်၏၊ သမ္ပကာမသမိဒ္ဓိမာ၊ ခပ်သိမ်းသော အ
 လှိုင်ပြည့်စုံ၏၊ ဝါဏိဇေဟိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သားကုန်သည်များတို့သည်၊
 သမက္ခာတံ၊ ကြားအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သ
 ဏိ၊ ကြားပြီး၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အသမေ၊ အတုမရှိသော၊ ဧကပုဂ္ဂ
 လေ၊ တယောဘိဝံသလည်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတံ၊
 သေခြင်းကင်းသော၊ သုခမုတ္တမံ၊ မြတ်သောချမ်းသာဖြစ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတရားတော်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏၊ တဿ
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သိဿာစ၊ တပည့်တို့သည်လည်း၊ သုယုတ္တာ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်နှင့်ယှဉ်ကုန်၏၊ သုမုတ္တာစ၊ ကိလေသာမှလွတ်လည်းလွတ်
 ကုန်၏၊ အနာသဝေ၊ အာသဝေါမရှိကုန်၊ နေသံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သားကုန်
 သည်များတို့၏၊ သုဝစနံ၊ ကောင်းသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝါဏိ
 ဇေ၊ ကုန်သည်တို့ကို၊ သက္ကရိတွာ၊ အသပြာသုံးသိန်းပူဇော်၍၊ ဇန္တံ၊ တိုင်း
 ပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သာမဇ္ဈော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊
 ဘုရား၌မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီး၊ သမတိက္ကိကံ၊ ကင်း
 နှင့်အမျှပူရံ၊ ပြည့်သော၊ အပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာမရှိသော၊ အနာလမ္ဘံ၊ ထောက်
 ရာမရှိသော၊ ဗုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်သော၊ သိဃဝါဟိနိ၊ လျှင်စွာမျှောတတ်သော
 မဟာစန္ဒံ၊ မဟာစန္ဒအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ နိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်တော်ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မှ၍၊ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်း
 သာသဖြင့်၊ သမတိက္ကမိ၊ ကူးပြီး၊ ဝိဘူ၊ အထူးဖြစ်တော်မူသော၊ လော
 ကန္တု၊ လောက၏ အဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘဝသောတံ၊ ဘဝတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ စေတိဇ္ဈော၊ အကယ်
 ၍ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကို
 ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စေ
 သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်သည်၊ ယဒိသန္တိ၊ ဂမေ၊ အကယ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်အံ့၊ မောက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အနန္တိကံ၊ စင်စစ်၊ စေသုခံ၊ အကယ်
 ၍ချမ်းသာအံ့၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်
 မေ၊ ငါအား၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စေသော၊
 ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှု၏ခေတ်ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 သံဃော၊ သံဃာသည်၊ စေတိဇ္ဈကန္တာရော၊ အကယ်၍ ခရီးခဲသို့လွန်
 မြောက်ပြားအံ့၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်

၁၀

မေ၊ ငါအား၊ ကမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စေသော၊ သစ္စဝရေ၊
 မြတ်သောသစ္စာကို၊ သဟကတော၊ ပြုသည်နှင့်တကွ၊ ဇလံ၊ ရေသည်၊
 မဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးမှ၊ အာဂတံ၊ ဖဲ၏၊ တတောတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊
 သုခနုလွယ်သဖြင့်၊ ဥတိဇ္ဈေယျ၊ ကူး၏၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ နဒိတိ၊ ရေမြစ်ကမ်း၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဥဒေန္တံ၊ တက်သော၊
 ပတက်ရံ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဇလန္တံ၊ တောက်ပသော၊ ဟေမသေလံ၊ ရွှေ
 တောင်ကဲ့သို့၊ ဇေါတေန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဒိပရက္ခံ၊ ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့၊
 တာရာသယိတံ၊ ကြယ်နှင့်တကွသော၊ သဝီဝံ၊ လကဲ့သို့၊ ဝါသဝံ၊ သိကြား
 မင်းကို၊ ဝုရက္ခတံ၊ ခြံရံသကဲ့သို့၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့ဖြင့်၊ ဝုရက္ခ
 တံ၊ ခြံရံလျက်၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဒေသနာဇာလဗန္တရံ၊ ဒေသနာကွန်
 ယက်အထူးရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ဝဗ္ဗတွာနု၊ ရှိခိုး၍
 သဟာမဂ္ဂော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအ
 ရပ်သို့၊ ဥပဝါသိ၊ ကပ်ပြီး၊ ဘတောတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊
 အာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာနု၊ နာရ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဖိနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဝေါရမ္မံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ မဟာဝီရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရဟန်း
 ပြုတော်မူပါလော့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ ငြီးငွေ့
 ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
 ဒုက္ခန္တကရဏာယ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊
 သုက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူပြီး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို၊ စရိယံ၊ ကျင့်ကြံကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုနိသတ္တမော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဟဝါစာယ၊ ဟောတော်မူသည်နှင့်
 တကွ၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ မယတ္ထိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခုဝေသစ
 ရာ၊ ရဟန်း၏အသွင်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဥပသမ္ပန္နာ၊
 ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သော
 တာပန္နာစ၊ သောတာပန်တို့သည်လည်း၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ငတိံ၊ သွား၍၊ ဝိနာယ
 ကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနုသိဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရောတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဝံ၊ ပုဂံ၊ ရောက်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘိက္ခုသ

၁၀-ဧက ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထရဂါထာ၊ ၄၀၅

ဟဿသနိ၊ရဟန်းတံထောင်တို့ကို၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အနု
သာသိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊မမ၊ ငါ၏၊ အနုသာသနကရာ၊အဆုံးအမကိုလိုက်
နာကုန်သော၊ တေဝိ၊ထိုတထောင်သောရဟန်း တို့သည်လည်း၊အနာသ
ဝါ၊အာသဝေါ ကင်းကုန်သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဖိနော၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊တသ္မိံ၊ရုဏေ၊ ထိုကျေးဇူး၌၊တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊
ကပ္ပိနော၊ကပ္ပိနရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ဩဝါဒကောနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားကို
ဆုံးမတတ်သောသူတို့တွင်းအဂ္ဂ၊မြတ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မံ၊ငါ့ကို၊မဟာဇ
နေ၊လူမျိုးဘောင်၌၊ဧတဒဂ္ဂ၊ဧတဒဂ်အရာ၌၊ဥပေသိ၊ထားတော်မူ၏၊ ။
သတသဟသော၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ကမ္မံ၊ကံသည်
ပမုတ္တော၊လွတ်အပ်သော၊ သရဇေဇဂေါ၊မြား၏အဟုန်ကဲ့သို့၊ဣ၊ဤဘ
ဝ၌၊မေ၊ငါအား၊ပလံ၊အကျိုးကို၊ဒဿတိ၊ပြု၏၊မမ၊ငါသည်၊ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိံ၊ဗုတ်မြှိုက်ပြီး၊ မဟံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊(လ)၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ပန၊ရောက်၍
ကား၊ဝေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်
စွာဘုရားကို၊ပဗ္ဗန္တံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ယာပိံ၊သု၊တောင်းကြကုန်၏၊သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊တေ၊ထိုသူတို့ကို၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထေ၊သာကြ
ကုန်သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊သာဓေ၊ ထိုသို့ခေါ်တော်မူ
ခြင်းသည်သာလျှင်၊တေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ပဗ္ဗန္တံ၊ရှင်အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ဥပသမ္ပဒါ၊စ၊ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဟံဘိက္ခု၊သဟဿံ၊ထိုရဟန်းတထောင်ကို
အာဒါယ၊ယူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့၊အာ၊မသိ၊ကြွလာတော်မူ၏၊အထ၊ထိုနေ့၌၊ဧကမ္ပိ
ဝသီ၊တနေ့သ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဿ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမ
ထေရ်၏၊အန္တေ၊ဝါသိကေ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊အာဟ၊အဘယံသို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကမ္ပိ၊အသို့နည်း၊ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့အား၊ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ဒေသသိ၊ဟောသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ နဒေသတိ၊ ဟော၊အပ္ပေါ
ဘုရား၊ကြောင့်ကြမဲ့၊မိဗ္ဗဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ

စွာနေခြင်းကိုအနုယုက္ခော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဩဝါဒ
မတ္တဗ္ဗိ၊ အဆုံးအမမျှကိုလည်း၊ နဒေသိ၊ မပေး၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ထေရံ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ကပ္ပိန၊ ကပ္ပိန၊
တွံ၊ သင်သည်၊ အန္တေဝါသိကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ဩဝါဒမတ္တဗ္ဗိ၊ အဆုံးအမ
မျှကိုလည်း၊ နဒေသိ၊ မပေးသည်ဟူသည်၊ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောချစ်သား၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာကရိ၊ မပြုလင့်၊ အဇ္ဈပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာ
ကုန်သောတပည့်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေဟိ၊ ဟောလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်၍၊ ထေရော၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်သည်၊ သတ္ထုဝစနံ၊ မြတ်
စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သိရသာ၊ ပြီးဖြင့်၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဧကော
ဝါဒေနေဝ၊ တခုသောအဆုံးအမဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏသဟသံ၊ ရဟန်း
တထောင်ကို၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေယိ၊ တည်စေ၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်နံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို၊ ပဋိပါဒိယသ၊ အစဉ်အား
ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာဝကေ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရေ၊ မထေရ်
ကြီးတို့ကို၊ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌၊ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်
ဘိက္ခု၊ ဩဝါဒကာနံ၊ ရဟန်းတို့ကိုဆုံးမတတ်သောသူတို့တွင်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊
မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေယိ၊ ထားတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကမိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဩဝ
ဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိ
တံ၊ အစီးအပွားရှိသော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ အဟိတံ၊ အစီးအ
ပွားမရှိသော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တံနွယံ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသည်
မရှိသည်ဖြစ်သောနှစ်ပါးစုံသောကိစ္စကို၊ အနာဂတံ၊ မရောက်မီရှေးဦးစွာ
ကသာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ပဿတိ၊ စုံစမ်းခြင်းဖြင့်မြင်၏၊
တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဝိဒ္ဓေသိ၊ နာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမလိုသောခင်ပွန်းယုတ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဟိတေသိနော၊ အကျိုးစီးပွား ကိုလိုသော ခင်ပွန်း
ကောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရန္တံ၊ ဆိဋ္ဌံ၊ အပေါက်ကို၊ သမေက္ခမာနာ၊ ရှာ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ယဿယောဂိနော၊ အကြင်
ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင်အာရုံရှိ
သောသတိကို၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့၏တဆဲ့ခြောက်ပါး
သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်အခါခပ်သိမ်းပြည့်စုံခြင်းခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၇

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိတို့၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်၏။
 ဗုဒ္ဓနု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာယထာ၊ သောသတောဝေအသသ
 တိအစရှိသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗအနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ ပွားစေအပ်လေ လာအပ်၏။ သောယောဂါဝစရော၊ ထို
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်
 သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဇဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဇ္ဇမံလောကံ၊ ဤလောကကို၊ ပဘာသေ
 တိ၊ ဉာဏ်ဟူသောအလင်းဖြင့် မိမိသန္တာန်သုတပါး သန္တာန်၌ ကျသော
 သင်္ခါရလောကကို ထင်စွာပြုတတ်၏။ ။မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊
 အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်သော ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်သောနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဒါတာဝတ၊ နိဝရဏ
 တည်းဟူသောအညစ်အကြေးမှကင်းသောကြောင့်ဖြစ်စွတကား၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓံ
 ပဋိဝိဇ္ဇိတံ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သည်၊ ပဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောအတို့မှဖယ်၍ယူအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ဧကသစ္စာဝသော
 ပုဗ္ဗန္တာနုဗ္ဗိစသော ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့သည်၊ ဩဘာသတော၊ ထင်
 စွာဖြစ်ကုန်၏။ ။ဝိတ္တပရိက္ခယော၊ ကုန်သောဥစ္စာရှိသော၊ သပ္ပညောအပိ၊
 အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဇိဝတေဝ၊ ရေသ
 များသာပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍ အပြစ်မရှိသော အသက်ရှင်ခြင်း
 မည်သည်သာသျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဝံ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို ချွတ်ယွင်းစေသောအမှုဖြင့်ဥစ္စာရှိသော
 လည်း၊ ပညာယ၊ အဆင်အခြင်ပညာဖြင့်၊ အလာဘေနအလာဘတ္တာ၊ မရ
 သောကြောင့်၊ နဇိဝတိ၊ ရတိုင်းသောဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးလျက်အသက်ကို
 ကောင်းစွာတည်စေခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ ။သေပညာနာမ၊ ဤပညာမည်
 သည်ကား၊ သုတပိနိန္ဒနိ၊ ကြားမြင်တိုင်းသောတရား၏အနက်ကို ဤကား
 ကုသိုလ် ဤကားအကုသိုလ် ဤကားအပြစ်ရှိ၏ ဤကားအပြစ် မရှိစသည်
 ဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သေပညာ၊ ဤပညာသည်၊ ကိတ္တိသိလော
 ကဝန္ဓနိ၊ မျက်မှောက်ပြီးပွင်းခြင်းဖြင့် လူအပေါင်း၌ပြန့်နှံ့ခြင်း၏သဘော
 အားဖြင့်ပွားခြင်းရှိ၏၊ ပညာသဟိတော၊ ပါမိုဟာရိယပညာဝိပဿနာပညာ
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ နရော၊ လူသည်၊ ဣလေသကေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေသု
 အပိစ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သော ခန္ဓာအာယတနစသည်
 တို့၌လည်း၊ သုခါနိ၊ အဟုတ်အဟတ်သဘောကို ထိုးတွင်း၍သိသဖြင့်အာ
 မိသကင်းသော ချမ်းသာတို့ကို၊ ဝိန္နတိ၊ ရ၏။ ။သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊

၄၀၈ ထေရ်ဂါယာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဗျာဟိယောအယံဓမ္မော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသဘောသေခြင်းသဘောသည်၊
 အဇ္ဈတနေ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအဇ္ဈောရော၊ မပြတ်၊ ဖြစ်
 ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အံ့ဘွဟိသရေလည်းမရှိ၊ နပိအတ္တ၊ တော၊ ရှေး၌မ
 ဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မဖြစ်ဘူးသော သဘောဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမ
 ဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါရလောက၌၊ ဇာယေထ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေရာ
 ၏သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ မိယေထ၊ စင်စစ်သောသည်သာတည်း
 တတ္ထ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနုခြင်းသေခြင်းသဘောရှိသောသင်္ခါရလောက၌၊ ကိ
 ဝိယကိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင် မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့် ဖြစ်ရာအံ့
 နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော
 သတ္တဝါ၏၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်ရှင်သည်မှ ရပ်၊ အဋ္ဌိ၊ မရကံ၊ သေခြင်းသည်၊
 ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်သည်မှ၊ မ
 ရန္တိ၊ အခြားမဲ့၌သေရကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏိနော၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဇေဓမ္မော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်မှအထက်၌ သေခြင်းသို့ရောက်ရ
 ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကိနာ
 မအတ္တ၊ တံ၊ အဘယ်ကြောင့် မဖြစ်ဘူးသော သဘောဖြင့်ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊
 မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ ယံဇိဝိကတ္တံ၊ အကြင်အသက် ရှင်ခြင်း၏
 အကြောင်းကို၊ ပရပေါရိသာနံ၊ တပါးသောယောကျ်ားတို့၏၊ မတံဇေ၊ သေ
 ရခြင်းသည်သာလျှင်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသေခြင်းကို၊ ရုဏ္ဏံ၊ ရုနံ၊ တားဖြစ်
 တတ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်း၏အကျိုး၌၊ နဝါယမေ၊ လုံ့လမ
 ပြုရာ၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ယသော၊ အကျော်အစောကိုဆောင်တတ်
 သည်၊ သောကျံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သ
 မဏာပြာဟ္မဏေဟိ၊ ပညာရှိသောရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်း
 အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ နဝါယမေ၊ အသက်ရှင်
 ခြင်း၌လုံ့လမပြုရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုဏ္ဏံ၊ ရုနန္တဿ၊ ပိုကြွေးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စက္ခုစ၊ မျက်စိသည်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရေ၊ ကံပံသည်
 လည်းကောင်း၊ ဥပဟန္တိ၊ ပူတတ်ကုန်၏၊ တေနရုဏ္ဏေန၊ ထိုသို့ပိုကြွေးသ
 ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏုဉ္စ၊ အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း
 ကောင်း၊ မတိစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ နိဟိယျတိ၊ ယုတ်၏၊ အဿ၊ ထို
 ပိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဿ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အာနန္တိနော၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုပိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟိတေတိ၊ နာ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၆

အစီးအပွားကို အလိုရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ သုခိ၊
ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဝဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို၊
ကြောင့်၊ မေခပိနောစစ၊ မိသားစုကြီးစက်ကဲ့သို့ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတစ၊ တရားကျွမ်းကျင်အကြားအမြင်များ
သောပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုလေ၊ မိမိအမျိုး၌၊ ဝသန္တေ၊ နေခြင်း
တို့ကို၊ ဣန္ဒြေယျ၊ ပဋိကဇနိယျ၊ ထိုပညာရှိသောဆရာတို့ကိုကပ်ခြင်းကိုပြု
ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ ပညာဝိတဝေနေ၊ ပညာအား
ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်ဖြင့်ပြည့်သော၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ နာဝါယ၊
ထွေဖြင့်၊ တရန္တိ၊ ဣဝ၊ ကူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို၊ အတူ၊ ကုလပုတ္တဘ၊
အမျိုးသားတို့သည်၊ ကိစ္စံ၊ မိမိအကျိုး၊ စီးပွား၊ ကိစ္စကို၊ တရန္တိ၊ အပြီးသို့
ရောက်စေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိ၊ ဆို၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနာဂတန္တိ၊ အနာဂတံဟူသည်ကား၊ အာဂတံ
ရောက်လာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိန္နံ၊ ရသည့်မဟုတ်၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ပဋိကစ္ဆာတိ၊ ပဋိကစ္ဆဟူသည်ကား၊ ပုရေတရံယေဝ
ရှေးဦးကလျှင်၊ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူသည်ကား၊ ဩယောကေတိ၊ ဩညံ
ရှု၏၊ အတ္ထန္တိ၊ အတ္ထံဟူသည်ကား၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ တံဒွယန္တိ၊ တံဒွယံဟူသည်
ကား၊ ဟိတာဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော၊ ဝိဒ္ဓေသိနောဟိ၊
ဝိဒ္ဓေသိနောဟူသည်ကား၊ အမိတ္တာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ ဟိတေသိနောဟိ၊ ဟိ
တေသိနောဟူသည်ကား၊ မိတ္တာ၊ ခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ရန္တန္တိ၊ ရန္တံဟူ
သည်ကား၊ ဆိန္ဒု၊ အပေါက်ကို၊ သမေက္ခမာနာတိ၊ သမေက္ခမာနာဟူသည်ကား
ဂဝေသန္တိ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ဟိတာဟိတာဝဟံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကိုဆောင်တတ်သော၊
တဒုဘယဉ္စ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ အနာဂတံ
အသမ္ပတ္တံ၊ မရောက်မီ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ ပညာစက္ခု
နာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ အဟံပိယ၊ ငါကဲ့သို့၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဝိမံသဘိ၊ စုံစမ်း
ဆင်ခြင်၏၊ ဝိစာရေတိ၊ စီးစစ်၏၊ တထာ၊ ထို၊ အတူ၊ အမိတ္တာဝါ၊ ရန်သူတို့
သည်လည်း၊ အဟိတဇ္ဈာသယေန၊ အစီးအပွားမဲ့ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ မိတ္တာ
ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဟိတဇ္ဈာသယေန၊
အကျိုးစီးပွားကိုလိုသဖြင့်၊ ရန္တံ၊ အပေါက်ကို၊ ဂဝေသန္တိ၊ ရှာကုန်သည်

၄၁၁

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

ရှိသော်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာဝါ၊
ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဇော၊ ဗုဒ္ဓါလံသည်၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဗုဒ္ဓံ
ဗုဒ္ဓော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်
တို့သည်၊ တထာရှုပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူတို့သည်၊ ဘဝိတု၊ ဖွဲ့၊ ဖြစ်
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား၊ အနက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာနာပါနဿတိတာဝနာ
ယ၊ အာနာပါနဿတိတာဝနာ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝနာ၌၊ တာနိ၊ ထိုအာနာပါနဿတိတို့ကို၊ ယောဇေ
တုံ၊ ယှဉ်ခြင်းငှါ၊ အာနာပါနဿတိယဿာတိရုတိယံဂါထံ၊ အာနာပါနဿ
တိယဿ ဟူသောရုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာနန္တိ၊ အာနံဟူသည်ကား၊ အဿာသော၊ ထွက်
သက်တည်း၊ ပါနန္တိ၊ ပါနံဟူသည်ကား၊ ပဿာသော၊ ဝင်သက်တည်း၊
အဿာသပဿာသနိမိတ္တာရမ္ပဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင်အကြောင်း
အာရုံရှိသော၊ သတိ၊ သတိတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သတိသီလေနစ၊ သတိ
ကိုအပြီးပြုသဖြင့်လည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တသမာဓိတာဝနာ၊ ထိုအာနာပါနဿ
တိနှင့်ယှဉ်သောသမာဓိတာဝနာကို၊ အနိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယဿာ
တိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ ယဿယောဂိနော၊ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ပရိပုဏ္ဏာသုဘာဝိတာတိ၊ ပရိပုဏ္ဏာသုဘာဝိတာ ဟူသည်ကား၊ စတုန္ဒံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၏၊ သောဇ္ဇသန္တုဗ္ဗအာကာ
ရာနံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့၏လည်း၊ ပရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်း
ကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ နိဗ္ဗာ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနန္တံ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝိမုတ္တိတို့၏လည်းကောင်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ၊
ဘာဝိတာဝနံတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ အနုပုဗ္ဗံပရိစိတာယထာဗုဒ္ဓေနဒေဝိတာ
တိ၊ အနုပုဗ္ဗံပရိစိတာယထာဗုဒ္ဓေနဒေဝိတာဟူသည်ကား၊ သောသတော
ဝအဿသတိတိအာဒိနာ၊ သောသတောဝအဿသတိဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝိတာယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့
သို့၊ အနုပုဗ္ဗံအနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ လေ့လာအပ်၏၊ အာသေ
ဝိတာ၊ မှီဝဲအပ်၏၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ သောမံလောကံပတာသေတိ
အတ္တာမုတ္တောဝစန္ဒိမာတိ၊ သောမံလောကံပတာသေတိအတ္တာမုတ္တောဝစန္ဒိ
မာဟူသည်ကား၊ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အတ္တာဒိဗ္ဗပက္ခိလေသဝိမုတ္တော၊ တိမ်တိုက်အစရှိသော အညစ်အကြေးမှ

၀၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပုပ္ဖမဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၆

ကင်းသော၊ စန္ဒာ၊ လသည်၊ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်၊ ဣမံတြိကာသ
 လောကံ၊ ဤတြိကာသလောကကို၊ ပဘာသေတိယထာ၊ ထွန်းလင်းစေသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဝိဇ္ဇာဒိဥပက္ကိလေသဝိမုတ္တော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောညစ်
 ညူးခြင်းမှကင်းသော၊ ဉာဏာလောကေန၊ ဉာဏ်ရောင်ဖြင့်၊ အတ္တသန္တာန
 ပတိတဉ္စ၊ မိမိသန္တာန်၌ကျသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရသန္တာနပတိတဉ္စ၊ သူ
 တပါးသန္တာန်၌ကျသည်လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရလောကံ၊ သင်္ခါရလော
 ကကို၊ ပဘာသေတိ၊ ထွန်းတောက်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊
 သင်တို့သည်၊ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို၊
 ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တဇနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ပြ
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဘာဝနာတိယောဂဿ၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်
 ခြင်း၏၊ သမ္ပလတံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဩဒါတံဝတမေဓိတ္တန္တိ၊ ဩဒါတံဝတမေဓိတ္တံဟူသော၊ တတိယံ၊ သုံးခု
 မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ နိဝရုဏမလဗီမတော၊ နိဝရုဏတည်းဟူသော
 အညစ်အကြေးမှကင်းသောကြောင့်၊ ဩဒါတံဝိသုဒ္ဓိဝတ၊ ဖြူစင်စွာကား၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ပမာဏကရာ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ရာ
 ဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်သော၊ အပ္ပမာဏဉ္စ၊ ပမာ
 ဏမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၊
 အဟောသိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားအပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွား
 စေအပ်သည်၊ တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ စက္ကာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါး
 သောသစ္စာတို့ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒပဒ္ဓိဝိဇ္ဇိတံ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သည်၊ သကလသံကိ
 လေသမက္ခတော၊ အလုံးစုံသောသံကိလေသာအတို့မှ၊ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ဖဲ၍ယူ
 အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာဒိကာ၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိကုန်သော
 ပုဗ္ဗန္တာဒိကာစ၊ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဗ္ဗိအစရှိသော၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
 ရပ်တို့သည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗန္တာနုဒိဗ္ဗိအစ
 ရှိသည်၌၊ ဝိတိဇ္ဈကင်္ခတ္တာ၊ လွန်မြောက်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗမဓ္ဓေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ ဝိဂတသဓ္ဓောဟတမတ္တာ
 စ၊ ကင်းပြီးသောမောဟတည်းဟူသော အမှန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ဧဝံ

၄၁၂ စောရဂါယအတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဝိတ္တံ၊ ဤသို့သောဝိတ်ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊
 ပြု၏။ သာဝနာမယိပညာ၊ ဘာဝနာဖြင့် ပြီးသောပညာသည်၊ ဝိတ္တမလေဝိ
 သောဝနာ၊ ဝိတ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကိုသုတ်သင်တတ်သော၊ ဝိ
 ပဿနာနာမ၊ ဝိပဿနာမည်သည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား၊ ဗဟူပကာ
 ရာယထာ၊ ကျေးဇူးများသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣတရာပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော
 ပညာတို့ သည်းလည်း၊ ဗဟူပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇိပတေဝါဝိ သပ္ပညောတိ၊ ဇိပတေဝါဝိ
 သပ္ပညောအစရှိသော၊ စတုတ္ထဂါထံ၊ စတုတ္ထဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။
 တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပရိက္ခိဏစနောပိ၊ ကုန်သော
 ဥစ္စာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သပ္ပညဇာတိကော၊ အဆင်အခြင်ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဣတိတရသန္တောသေန၊ ရေသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်
 ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ အနဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊
 ဇိဝိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝတိယေပ၊ အသက်ရှင်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဇိဝိတံနာမ၊ အသက်ရှင်ခြင်း
 မည်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညာဇိဝိဇိဝိတ
 မာဟုသေဋ္ဌန္တိ၊ ပညာဇိဝိဇိဝိတမာဟုသေဋ္ဌဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဒုဓမ္မေပုဂ္ဂလောပန၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာကို
 အလာတေန၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဗ္ဗ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္မရာ
 ဟိကဗ္ဗ၊ တမလွန်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိရာဇေန္တော၊ ချွတ်
 ယွင်းစေလျက်၊ ဝိတ္တဝါဝိ၊ ဥစ္စာရှိသော်လည်း၊ နဇိဝတိယေဝ၊ အသက်ရှင်
 ခြင်းမမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ အပါယာဒိပ္ပတ္တိယာ၊ အပါယ်အစရှိသည်
 သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဇိဝနံနာမ၊ အသက်ရှင်ခြင်းမည်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊
 အနုပါယညတယဝါ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌ သိခြင်းကြောင့်လည်း၊
 ယထာမိဂတံ၊ ရဟိုင်းသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နာသေန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ ဇိဝိ
 တန္တိ၊ အသက်ကိုလည်း၊ သန္တာရေတု၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိယေဝ၊
 မတတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပါရိဟာရိကပညာပိ၊ ပါ
 ရိဟာရိကပညာကိုလည်း၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တေဟိ၊ မမေ့မ
 ဝေ့ချာခြင်းတို့ဖြင့်၊ သမ္မာဒေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာ၏။
 အာနိသံသေ၊ အကျိုးကိုကို၊ ဒသေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ပညာသုတဝိနိစ္ဆိနိတိ၊ ပ
 ညာသုတဝိနိစ္ဆိနိဟူသော၊ ပစ္စမဂါထံ၊ ငါးခုမြောက်သောဂါထာကို၊ အာ

၁၀-ဇွန်ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၃

ဟ၊ ခေါ်၏၊ ကဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကား၊ သောပညာနာမ၊ ဤ
ပညာမည်သည်၊ သုတဿ၊ အကြားအမြင်ကို၊ ဝိနိစ္ဆယိနိ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသ
ဘောရှိ၏၊ ယဿသုတေ၊ ကြားတိုင်းကုန်သော၊ သောတပထေ၊ သောတ
ခွါရသို့၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ကုသ
လော၊ ကုသိုလ်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သာပဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိ၊ ဣတိအာဓိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ဝိနိစ္ဆယဇာနိ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို ထိလေ့ရှိ၏၊ ကိတ္တိသိလောကဝဇ္ဇနိတိ၊
ကိတ္တိသိလောကဝဇ္ဇနိဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိယာသမ္ပုခါပသံသာယ၊ မျက်
မှောက်ခြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ သိလောကဿ၊ လူအပေါင်း၌၊ ပတ္တဇူဿ၊ ပြန့်နှံ့
ခြင်း၏၊ သဘာဝဝဇ္ဇနိ၊ သဘောအားဖြင့်ပွားခြင်းရှိ၏၊ ပညာတောယေဝါ
တိ၊ ပညာတောယေဝဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိအာဒယော၊ ကျော်စောခြင်းအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ပသံသဘာဝတော၊ ခြီးမွမ်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပညာသဟိတောတိ၊ ပညာသဟိတောဟူသည်ကား၊
ပါဠိဟာရိယပညာယစ၊ ပါဠိဟာရိယပညာနှင့် လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ
ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်းကောင်း ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ အဗိဒုက္ခေ
သုသုခါနိဝိဇ္ဇတိတိ၊ အဗိဒုက္ခေသုသုခါနိဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဧကန္တဒုက္ခသ
ဘာဝေသု၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာ
အာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပာပဋိဝတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊
ယထာဘူတသဘာဝါဝဗောဓေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောသဘောကိုထိုးတွင်း
၍သိသဖြင့်၊ နိရာမိသာနိ၊ ကင်းသောအာမိသရှိကုန်သော၊ သုခါနိ၊ ချမ်းသာ
တို့ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တာသံဘိက္ခုနိနံ၊ ထိုဘိက္ခုနိမ
တို့အား၊ အနိစ္စတာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ အနိစ္စတာအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ မိရ
တာဝါဝဟံ၊ ကြာမြင့်စွာဖြစ်သဖြင့်ရှက်ဆောင်တတ်သေး၊ ဓမ္မံတရားကို၊
ကထေဇ္ဇော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာယံအဇ္ဇတနောဓမ္မောတိအာဓိနာ၊ နာယံ
အဇ္ဇတနောဓမ္မောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သေသဂါထာ၊ ကြွင်းသောဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတြ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ယသ္မာပိ၊
အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာယနမိယနသဘာဝေါ၊
ဖြစ်ခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောရှိသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အဇ္ဇတ
နောအရနာ၊ ယခုအခါ၌၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသိဗျာပဝတ္တိ ကတာယ၊

မပြတ်ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နအတ္တရိယော၊ အံဘွယ်သရဲ
လည်းမရှိ၊ အပုဗ္ဗကာဘာဝတော၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
နဝိအတ္တတောဓမ္မော၊ မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါရလောက၌၊ ဇာယေ၊ ပမိုသန္ဓေနေ
၏၊ ဘထိ၊ လောကေ၊ ထိုလောက၌၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဇာယေ၊ ပမို
သန္ဓေနေရာ၏၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ မိယေ
ထ၊ သေသည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရလောက၌၊ ကိ'ဝိယကိ'နာမ
အတ္တ၊ အဘယ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်သောသဘောဖြင့်ဖြစ်သည်၊ သိယာ၊
ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ မရဏသမ၊ သေခြင်းကို၊ အသ မ္ဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ခဏိကမရဏသမ၊ ခဏိကမရဏ၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနန္တ
ရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဇာတသမ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်ရှင်သည်
မှ၊ ခုခံ၊ အမြဲ၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇာတသမ၊ ဖြစ်
သောသတ္တဝါ၏၊ ဇာတိသမနန္တရာ၊ ဖြစ်သည်မှအခြားမဲ့၌၊ ဇိဝိတတော၊
အသက်ရှင်သည်မှ၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဧကန္တိကံ၊ မြဲ၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ ခန္ဓာတို့၏၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇနတော၊ ပျက်
တတ်သောကြောင့်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်
ကား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကဝေါဟာရော၊ လောက၏
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ တဒုပါဒါ
နဿ၊ ထိုသို့ခွဲလမ်းခြင်း၏၊ အနေကပယုတ္တာ၊ များစွာယှဉ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနေကန္တိကော၊ အနေကန္တိကမည်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဧကံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းဟုတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဘွားတိုင်းဘွားတိုင်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊
မရန္တိ ဝ၊ သေကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏိ
နော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံဓမ္မာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း
ပျက်ခြင်းသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပကတိ၊ သဘောတရား၊ ယဒိဒံဇာ
တာနံဇာတာနံမရဏန္တိ၊ ယဒိဒံဇာတာနံဇာတာနံမရဏံဟူသည်ကား၊ ဇာ
တိယာ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်း၏၊ မရဏာနုဗန္ဓတံ၊ သေခြင်းသည် အစဉ်လိုက်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဘံ၊ ဆို၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တာသုတိက္ခုနိဿယ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့တွင်၊ သောကပတ္တဝိတ္တာ၊
စိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ကာစိဝိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်း

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာသကဗျနတ္ထရဂါထာ၊ ၄၁၅

မိန်းမတို့သည်လည်း၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာသံ၊ ထို
ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ သောကဝိနောဒနံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းကို
ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဟောတိတံတဒတ္ထာယာတိအာဒိ၊ နဟောတိတံတ
ဒတ္ထာယာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊
နဟောတိတံတဒတ္ထာယမတဿဟောတိတိ၊ နဟောတိတံတဒတ္ထာယမ
တဿဟောတိ ဟူသည်ကား၊ မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ ဟောတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ ယံဇိဝိကတ္တံဇိဝိတနိမိတ္တံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ ပရပေါရိသာနံပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဇေတံ
ရုဏ္ဏံ၊ ဤငိုကြွေးခြင်းသည်၊ မတဿ၊ သေသော၊ တဿသတ္တဿ၊ ထိုသတ္တ
ဝါ၏၊ ဇိဝိကတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ တာဝတိဋ္ဌတု၊ တည်
စေဦး၊ ကဿမိပိ၊ တရံတယောက်သောသူ၏လည်း၊ အတ္ထာယးအကျိုးငှါ၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ရုဏ္ဏန္တိ၊ ငိုကြွေး
ကုန်၏၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ မတမ္ဘိမတပုဂ္ဂလနိမိတ္တံ၊ သေ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ရုဏ္ဏံ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊
ယသော၊ အကျော်အစောသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောကျံ၊ စင်ကြယ်
သည်၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယသာဝဟဉ္စ၊ အကျော်အစောကို
ဆောင်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါဝဟဉ္စ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်
ကိုဆောင်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဝဏ္ဏိတံသမဏာ
ဗြာဟ္မဏေဟိတိ၊ နဝဏ္ဏိတံသမဏာဗြာဟ္မဏေဟိ ဟူသည်ကား၊ ဝိညူပ
သတ္တမ္ဘိ၊ ပညာရှိတို့ပြီးပွင်းအပ်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်
စစ်သော်ကား၊ ဝိညူဂရဟိတမေဝ၊ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေဝလမေဝ၊
သက်သက်သာလျှင်၊ ရုဒိတေ၊ ငိုကြွေးရာ၌၊ တေယေဝအာဒိနဝါ၊ ထိုအပြစ်
တို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေ၊ ဤ
သည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊
သရိရံဥပဟန္တိတိ၊ စက္ခုသရိရံဥပဟန္တိ ဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို
ပြီး၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ သောကာဒိအနုတ္တပနိဗ္ဗာဟ
နတ္တံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးမဲ့ကိုတားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ဣလျာဏမိတ္တ
ဗယိရပါသနာယ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကိုဆည်းကပ်ခြင် ဖြင့်၊ တာ
ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာ
တိအာဒိကံ၊ တသ္မာဤသို့အစရှိသော၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါ

ထာကရိ၊ အာဟ၊ ခေါဏိ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုဏ္ဏိရဒန္တဿ၊ ဝိသြေသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်လည်းကောင်း၊ သရိရဉ္စ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊
ဥပဟန္တိ၊ ဗိဗာဓတိ၊ ကျင်နာ၏၊ တေန ရုဇ္ဈေန၊ ထိုဝိသြေသဖြင့်၊ ဝဇ္ဈောစ၊
အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်းကောင်း၊ မတိစ၊
ပညာသည် လည်းကောင်း၊ နိဟိယာဘိပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လေ၏၊
တဿ ရုဒန္တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝိသြေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဿာသပတ္တာ၊
ရန်သူရှိသည်၊ အာနန္ဒိတာ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ပမောဒဝန္တော၊ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဝီတိမန္တော၊ နှစ်မြို့ခြင်းရှိကုန်သည်၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဟိတေသိနော၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွေကုန်သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်
ပွန်းတို့သည်၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့ခြင်း
သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာဓမ္မောစပညာယသမန္နာ
ဂတတ္တာ၊ ထိုတရား၌ဖြစ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ
ဓေဝီနော၊ ပညာရှိသောသူအား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထသန္နိသိတဿ၊ မျက်
မှောက်၌ ခံစားအပ်သည် အစရှိသော အကျိုး၌ကောင်းစွာမြီသော၊ ဗာ
ဟုသမ္ပဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်၏၊ ပါရိပူရိယာ၊
ပြည့်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော သူတို့ကို၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဝသန္တေန၊ နေသည်တို့ကို၊ ဣန္ဒြေယျပဋိ
ကဓိယျ၊ အလိုရှိရာ၏၊ ကုလူပကေ၊ အိမ်သို့ကပ်သည်တို့ကို၊ ကရေယျ၊ ပြု
စေရာ၏၊ ယေသန္တိ၊ ယေသံဟူသည်ကား၊ မေဓေဝီနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရားတို့နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတောနံ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်သော၊ ယေသံပဏ္ဍိတာနံ၊ အကြင်ပညာရှိတို့၏၊ ပညာဘဝေန
ပညာဗလေန၊ ပညာအစွမ်းဖြင့်၊ မဟောစာဿ၊ များသောအပေါင်းဖြင့်၊
ပုဏ္ဏနဒိ၊ ပြည့်သောဖြစ်ကိုးနာဝါယ၊ သဘောသောဖြင့်၊ တရန္တိ ယထာ၊ ကူး
ကုန်သကဲ့သို့၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အတ္တကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏၊ ပါနံ၊ ထိုဌာဘက်ကမ်းသို့၊ ပါဝု
ဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊
ဝသန္တေန၊ နေသည်တို့ကို၊ ဣန္ဒြေယျ၊ အလိုရှိရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တာသံ
ဘိက္ခုနီနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြော၍၊
ဝိဿန္တေတိ၊ ယွတ်၏၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၇

ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်ကုန်၍၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဝိနော
ဒေတွာ၊ ဖျောက်ကုန်၍၊ ဟောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိဟော၊
ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအကျိုး၌၊ ပရိပူဇေသုံ၊ ပြည့်ကုန်၏။
မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ၊ ဂါထာဇာတိနာ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃၇-ရုဇ္ဈပန္တကတ္ထေရဂါထာ၊

ဧ ခန္ဓာမဟံ ဂတိတိ အာဒိကာ၊ ခန္ဓာမဟံ ဂတိဤသို့ အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတောရုဇ္ဈပန္တကတ္ထေရဿ၊ အရှင်ရုဇ္ဈပန္တက မထေရ်၏
ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဋ္ဌ၊ ပတ္တိ
ဝသေန၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထို
စကားကို၊ အဋ္ဌကနိပါတေ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ မဟာပန္တကဝတ္ထုသို့၊ မဟာ
ပန္တက၏အကြောင်း၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်
တည်း၊ အယမ္ဗန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ မဟာ
ပန္တကတ္ထေရော၊ မဟာပန္တကမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂဗလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာ
မေန္တော၊ လွန်စေလျက်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ရုဇ္ဈပန္တ
ကမ္ပိ ရုဇ္ဈပန္တကကိုလည်း၊ ဣမသ္မိံ သုခေ၊ ဤချမ်းသာ၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်
စေခြင်း၌၊ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နှိုင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
သော၊ ထိုမဟာပန္တကသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အယျကံ၊ အဘိုးဖြစ်သော၊
ဇနသေဗ္ဗိံ၊ ဇနသုဌေးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ မဟာသေဗ္ဗိံ၊ သုဌေးကြီး၊
တံ၊ သင်သုဌေးကြီးသည်၊ သဝေအနုဇာနာသိ၊ အကယ်၍ခွင့်ပြုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုဇ္ဈပန္တကံ၊ ရုဇ္ဈပန္တကကို၊ ပဗ္ဗဇေယျံ
ရှင်ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဗ္ဗာဇေယ၊ ရှင်
ပြုတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မဟာ
ပန္တကမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုရုဇ္ဈပန္တကကို၊ ပဗ္ဗာဇေယိ၊ ရှင်ပြု၏၊ သော၊ သို့
ရုဇ္ဈပန္တကသည်၊ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိ
တော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာတု၊ နောင်တော်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဗဒမံ
ယထာကောကနုဒံဂန္တံ၊ ပါတောသိယာယုလ္လမဝီတဂန္တံ၊ အင်္ဂီရသံပဿဝိရော
ဝမာနံ၊ တပန္တမာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေတိ၊ ပဒုမံယထာကောကနုဒံဂန္တံ၊ ပါ

၄၁၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိယတွဲ။

တောသိယာဗုလ္လမပီတဂန္ဓံ၊ အင်္ဂါရသံပဿဝိရောစမာနံ၊ တပန္နမာဒိစ္စမိ
 ဝန္တလိက္ခေဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထံ၊ ဥပ္ပဏ္ဍန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်၊ စတု
 ဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်
 နှိုင်း၊ ဂဟိတာဂဟိတံ၊ သင်တိုင်းသင်တိုင်းသော၊ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်၊ ဟဒယေ၊
 နှလုံး၌၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုစုဠပန္တကကို၊ မဟာပန္တ
 ကော၊ မဟာပန္တကသည်၊ ပန္တက၊ ပန္တက၊ တံ၊ နှင်သည်၊ ဣမသ္မိ၊ သာသန၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ အာပဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်
 ကေဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုလည်း၊ ဂဟေတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခောတိ၊
 မတွင်းနှိုင်း၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စမ္ပန၊ ရဟန်းကိစ္စကိုကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပေဿတိ၊ ရောက်စေနိုင်လတ္တံ့နည်း၊
 ဣတော၊ ဤကျောင်းမှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 သော၊ ထိုရှင်စုဠပန္တကသည်၊ ထေရေန၊ မဟာပန္တကမထေရ်သည်၊ ပဏာ
 မိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ခွါရကောဋ္ဌကသမိပေ၊ တံခါးမချ်၏အနီး
 ၌၊ ရောဇမာနော၊ ဝမ်းနဲ့ယှိုက်ဖိုငိုရုံတသလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ တေန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇိပကမ္ပဇေန၊ ဇိဝက၏
 သရက်ဥယျာဉ်၌၊ ဝိဟမတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိဝကော ဇိဝ
 ကသည်၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားတယောက်ကို၊ ပဉ္စဟိလိက္ခ၊ သတေဟိ၊ ငါး
 ရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေဟိ၊
 ပင့်ဖိတ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ တေနသမယေန၊ ထို
 အခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာမဟပန္တကော၊ အရှင်မဟာပန္တကသည်၊ တတ္ထ၊
 ခန္ဓသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်မ
 ဟာပန္တကသည်၊ ဟန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဉ္စဟိက္ခ၊ သတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိစ္ဆိယ၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဖျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ စုဠပန္တကံ၊ စုဠပန္တကကို၊ ဌပေက္ခာ၊
 တား၍၊ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ပဋိစ္ဆာမိ၊ ခံ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ စုဠပန္တကော၊ စုဠ
 ပန္တကသည်၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ခေါ်မနဿ
 ပ္ပက္ခော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုစုဠပန္တက၏၊ ဝိတ္တဓနံ၊ ဝိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကို၊ ဒိယာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ စုဠပန္တကော၊ စုဠပန္တကသည်၊ မယ၊ ငါးဘုရား
 သည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ သို့

လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုစူဠပန္နက၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော၊
ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဣဿတော၊ ပြတော်မူ၍၊ ပန္နက၊
ပန္နက၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ရောဒထိ၊ ငိုကြွေးဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာတာ၊ နောင်တော်သည်၊
မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပဏာမေတိ၊ နှင်ထုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိ
သော်၊ ပန္နက၊ ပန္နက၊ မာမိန္ဒယိ၊ မကြံလင့်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟေ၊ လါလော၊ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရဇောဟရဏံ
ရဇောဟရဏန္တိ၊ မြူကိုဆောင်တတ်၏၊ မြူကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍၊ မနသိ
ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊
သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ စောဠက္ခဏံ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ စီရင်၍၊
အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုစူဠပန္နကသည်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးတော်မူအပ်သော၊ စောဠက္ခဏံ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို၊ ရဇောဟရ
ဏံ၊ ရဇောဟရဏန္တိ၊ မြူကိုဆောင်တတ်၏၊ မြူကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဟတ္ထ
န၊ လက်ဖြင့်၊ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ဆုတ်နယ်လျက်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တဿ၊ ထိုစူဠ
ပန္နကသည်၊ တံ၊ ထိုပုဆိုးပိုင်းကို၊ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ဆုတ်နယ်သည်ရှိသော်၊
ကိလိဋ္ဌဓာတုကံ၊ ညစ်နွမ်းသောသဘောကိုဆောင်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊
ပုန၊ တဖန်၊ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ဆုတ်နယ်သည်ရှိသော်၊ ဥက္ခလိပရိပုဉ္ဇနသဒိသံ၊
လက်နှီးနှင်တူသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုစူဠပန္နကသည်၊ ဥပဏဿ၊
ဥပဏ၏၊ ပရိပတ္တတ္တာ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ
စည်၏၊ ကိ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံစည်သနည်း၊ ဣဒံစောဠက္ခဏံ၊ ဤပုဆိုး
ပိုင်းသည်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣမံဥပါဒိန္န
ကသရိရံ၊ ဤဥပါဒိန္နကဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်
နွမ်းသည်၊ အညာဒိသံ၊ တပါးကဲ့သို့ရှုအပ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဧတံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းသည်၊ အနိစ္စယထာဝ၊ မမြဲသကဲ့သို့
လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိတ္တုဇ္ဇိ၊ ဖိတ်သည်လည်း၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ
သိ၊ ကြံ၏၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဝေယဝယံ၊ ကုန်ခြင်ဖျက်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ တသ္မိံ၊ ဝေယဝနိမိတ္တေ၊ ထိုနိမိတ်၌သာလျှင်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနပါဒကံ၊ ဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဟပဋိသန္တိဒါတိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟ
တ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဧတနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ

အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေ'မှဆောင်ယူပူဇော်အပ်သောအလှူ
ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဏှာ၊ ဂိုဏ်း၊ မှ၊ ဝုပကဇ္ဇော၊
ဆုတ်ခွါရှောင်လွှဲ ဖဲတော်မူ၍၊ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ အာ၊ မြို့၊
ငါသည်လည်း၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အသမေ၊
သစ်မ်းကျောင်း၌၊ ဝသမိ၊ နေ၏။ အဗိရာဂတံ၊ လာ၍မကြာမီ၊ မဟာဇိရံ၊
ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ လူသုံးပါးတို့ကိုနိဗ္ဗာန်
သို့ရို၊ ဆောင်တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပေသိ'၊ ကပ်ပြီး ။
ပုပ္ဖန္တတ္တံ၊ ပဒုမာကြာတီးကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ နရာသတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဥပဂန္တိ'၊ ကပ်ပြီး၊ သမာဓိ'၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ'
ဝင်စားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တရာယံ၊ သမာပတ်၏အန္တ
ရာယံကို၊ အကာသိ'၊ ပြုပြီး ။ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်
ပုပ္ဖန္တတ္တံ၊ ပန်းတီးကို၊ ပဂ္ဂဟေ၊ မြှောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ'၊ လှူပြီး၊
မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ဥပေန္တိ'၊ ကပ်ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊
ထိုနတ်တို့သည်၊ သာဓုကာရံ၊ ကြော်ငြာသောင်းသောင်း ကောင်းခြီးကို၊
စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနု
မောဒိဿတိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိ'သု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာနု၊ ဆိုကုန်ပြီး၍၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့
သည်၊ နရတ္ထမံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တိ'၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
ပဒုမုတ္တတ္တံ၊ ပဒုမာကြာတီးသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဓာရယန္တိ'၊
ဆောင်းမိုးလျက်၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏။ ။ သတပတ္တဆတ္တံ၊ ပွင့်ချပ်တရာ
ကြာတီးကို၊ ဂဏှာ၊ ယူ၍၊ ယောတာပသော၊ အကြင်ရသေ့သည်၊ မမ၊ ငါ
ဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ လှူပြီး၊ တံတာပသံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်
ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ တာသတော၊ ဆိုတော်မူသော၊ မမ၊ ငါဘုရား
၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊ ။ ပဗ္ဗေဝိသတိကပ္ပါနိ၊
နှစ်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊
ပြုရလတ္တံ့၊ စတုတိ' သတိဝတ္ထု'စ၊ သုံးဆဲ့လေးကြိမ်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာ

ကတေးမင်းသည်တရိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အေတ္တံနတ်၌လည်းဖြစ်သော၊
 ဝနုသံလုန့်လည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အဩဝေအဩဝေ အမျိုးသို့၊
 အသသံသရတိ၊ အကယ်၍ပြောင်းရွှေ့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောင်းရွှေ့သည်မှ
 သေဝံတံတံယောနိ၊ ထိုထိုအမျိုး၌၊ အဓမ္မာကာသေ၊ ဟင်းလင်းအပြင်
 လွင်တီးခေါင်၌၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာသည်၊ ဓာရေယိဿ
 ဧတိ၊ အောင်လတ္တံ့၊ ကပ္ပသတသဟသမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာ
 ကကုသသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အား
 ဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်းလောကက၊ လောက၌၊ တရိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပါဝစနေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားစကားတော်သည်၊ ပကာသိတေ၊ အရပ်ဆယ်ပါး ထင်ရှားလတ်
 သော်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ သေဝိယာတိ၊ ရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 မနောမယမ္ပိ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးစေအပ်သော၊ ကာယမ္ပိ၊ ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း
 ခြင်း၌၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သည်တရိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပန္နကပ္ပယာ၊ ပန္နက အမည်ရှိကုန်သော၊ ဧန္တု
 ဟောကံကုန်သော၊ ဘာတရော၊ ညီနောင်တို့သည်၊ တရိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့၊ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးကို၊ အနုဘောတွာန၊ ခံ
 စားကုန်၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဇောဇယိယန္တိ၊ တောက်ပစေ
 ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိတ္တယိ၊ ကြားတော်မူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဉ္စာ
 ရသဉ္စာသော၊ တဆွဲရှစ်နှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ကျောင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊
 ရှင်ပြုပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ခယုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားမြတ်ဘုရား၏
 သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊ နိရိန္ဒာမိ၊ မရေးမဟွံ၊
 ငါ၏၊ ကတိ၊ ပညာသည်၊ ဒန္ဓာနံ၊ နှေးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုရု၊ ရှေးကသပမြတ်စွာဘုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ပရိဘူတော၊ ဥာဏ်လေးသောသူကိုနှိပ်စက်ဘူး၏၊ ကသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ခါနီ၊ ယခု၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သာတာစ၊ နောင်တော်သည်လည်း၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်
 ၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်၊ သန္တော၊
 ဖြစ်လျက်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃာအရံ၏၊ ကောဠကေ၊ တံခါးမုတ်၌၊ ဒုဗ္ဗနော
 နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ သာမညသ္မိ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေခဝါ၊ ငဲ့ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဉ္စာသိ၊ ချပ်ပြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်းတတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အာဂန္တိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သိသံ၊

ဥက္ခာသင်းကို၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊ မီးငါ၏၊ ဗာဟုယ၊ လက်
 မောင်း၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာချာမံ၊ သံဃာအရံသို့၊ ပဝေ
 သယံ၊ သွင်းတော်မူ၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနု
 ကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒပုဏ္ဏုနိ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊ အဒါသိ
 ပေးတော်မူ၏၊ သုန္ဒ၊ ဖြူစင်သော၊ ဇေတိ၊ ဤခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊ အဓိဇ္ဈဟိ၊
 ရေဇောဟရဏံရေဇောဟရဏံဟု ရွတ်အံဆိုမည် ဆောက်တည်လေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကမန္တံ၊
 တင့်အပ်ချောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ သွာမိဗ္ဗိတံ၊ ရေဇောဟရဏံရေဇောဟရ
 ဏံဟု ရွတ်အံဆိုမည်ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊ ဂယျ၊ ကိုင်၍၊ ကောကနန္ဒ
 နောင်တော်သင်အပ်သောပဒုမံယထာကောကနန္ဒစသောဂါထာကို၊ သရိ
 အောက်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ရာ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ဝိရစ္စ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏ္ဏံ၊
 ရောက်ပြီ၊ မနောမယေသု၊ ဈာန်စိတ်သည်ပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ ကာ
 လေသု၊ ကိုယ်ဘုရားဆင်းခြင်းတို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသဘဝကပါရမီ
 ဉာဏ်တို့၌၊ ပါရမိဂတော၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အာသဝေတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိထျက်၊ အနာသဝေ၊ အာသဝေ၊
 တရားမရှိဘဲ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ လောင်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တမဂ္ဂေနဝ၊ အရဟတ္တမင်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုစူဠဝန္တက
 အား၊ တေဝိဇ္ဇကမ္ပိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ အဘိညာဝိ၊ အဘိညာဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂမိံသု၊ သာ
 ကုန်၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကေန၊ တပါးသောရဟန်းဖြင့်၊ ဦနေ
 ဟိ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၌၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဇိဝကဿ၊ ဇိဝက၏၊ နိဝသနေ၊ အိပ်၌၊
 နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ စူဠဝန္တကောပန၊ စူဠဝန္တကသည်ကား၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ ဘိက္ခုယ၊ ဆွမ်းကို၊ အသမ္ပုနိန္ဒိတတ္တာဝေ၊ မခံအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ နဂတော၊ မသွား၊ ဇိဝကော၊ ဇိဝကသည်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂု
 ကို၊ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ အရတိ၊ အားထုတ်၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်ဖြင့်၊ ဝိဇဟိ၊ ဝိတ်တော်မူ၏။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နဂဏ္ဌထ၊ မခံတော်မူ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဇီဝက၊ ဇီဝက၊ ဝိဟာရေး၊
ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ကုန်ရှိရစ်သေး
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဇီဝကသည်၊ ဝုရိသံ၊
ယောကျ်ားတယောက်ကို၊ ဘဏော၊ အချင်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဝိဟာရေး၊
ကျောင်း၌၊ နိဝိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ အယျံ၊ အရှင်ကို၊ ဂဗာတွာ၊ ပင့်၍၊ ဧတိ၊
လာသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏၊ စူဠပဇ္ဇိကတ္ထေရေဝိ၊ စူဠ
ပဇ္ဇိက မထေရ်သည်လည်း၊ ဣပေနစ၊ အဆင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဩယာယစ၊ အမူအရာ အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧကမ္ပိ၊ တပါးသည်
လည်း၊ ဧကေန၊ တပါးနှင့်၊ အသဒိသံ၊ မတူသော၊ ဘိက္ခု၊ သဟဿံ၊ ရဟန်း
တထောင်ကို၊ နိဇ္ဈိန္နတွာ၊ ဗန်ဆင်း၍၊ နိဝိဇိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သောဝုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဗဟုဘဝ
ံ၊ များသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက
အား၊ ဣမသ္မာ၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းထက်၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်း
၌၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း အပေါင်းသည်၊ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့်
များ၏၊ ပက္ခောသိတဗ္ဗံ၊ ပင့်အပ်သော၊ အယျံ၊ အရှင်ကို၊ နဇာနဿိ၊ မသိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်း၌၊ နိဝိန္နံ၊ ဘိက္ခု၊ ထိုင်
နေသောရဟန်းသည်၊ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိပုတ္တိ၊ ပြန်လျှောက်၏၊ ဇီဝက၊ ဇီဝက၊ စူဠပဇ္ဇိကော၊ နာမ၊ စူဠပဇ္ဇိကမည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဏော၊ အချင်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊
စူဠပဇ္ဇိကော၊ နာမ၊ စူဠပဇ္ဇိကမည်သည်ကား၊ ကတမော၊ အဘယ်ရဟန်း
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
စေအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ စူဠပဇ္ဇိကော၊ နာမ၊ စူဠပဇ္ဇိကမည်
သည်ကား၊ ကတမော၊ အဘယ်ရဟန်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ စူဠပဇ္ဇိကော၊ စူဠပဇ္ဇိကတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စူဠပဇ္ဇိကော၊
စူဠပဇ္ဇိကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ သဟဿမ္ပိ၊ ရဟန်းတထောင်သည်
လည်း၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တပ
ဝတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်၊

ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စတ္တာ၊ ထိုးတွင်း၍ သိအပ်ပြီးသောသစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အသယျာ၊ အရှင်သည်၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယတော၊ နည်းအား
ဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဏေး၊ အချင်း၊ ဂန္ထ၊ သွားချေ၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ကထာ၊
ကံ၊ ဆိုသော၊ အယျမေ၊ အရှင်ကိုသာလျှင်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ပက္ခေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊
ဆို၍၊ ဝိဝရကဏ္ဍေ၊ သင်္ကန်းစွန့်၍၊ ဂဏှ၊ ကိုင်လေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
ဆို၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊
တထာ၊ ထိုဇီဝကဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တာ၊ ခေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊
နိစ္ဆိတဘိက္ခု၊ ဖန်ဆင်းသောရဟန်းတို့သည်၊ အန္တရဓာယိ၊ သု၊ ကွယ်ကုန်၏၊
သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဂဟတွာ၊ ပင့်၍၊
အဂမာသိ၊ သွား၏၊ သာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိ၊ ခဏေးထိုခဏ၌၊
ယာရံ၊ ယာရုကို၊ ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘတ္တ
ကိစ္စံ၊ ဆွမ်းသုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
တော်သို့၊ ဂတေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈသဘာယံ၊ တရားသ
ဘင်္ဂ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အစွမ်းသည်၊ အဟော၊
အံ၊ ဩဘွယ်ရှိစွာ၊ စတ္တာရောမာသော၊ လေးသတို့ပတ်သုံး၊ ဧကဂါထံ၊ တဂါ
ထာကို၊ ဂဟတံ၊ သင်ယူခြင်းငှါ၊ အသက္ခေန္တံ၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်း
ကို၊ လဟကေန၊ ခဏောန၊ တဏှာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ဤသို့ကြိုးသောတန်ခိုးရှိ
သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဥပပါဒိ
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟေသံ၊ သိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ ကထာ၊ သလ္လာပံ၊ စကား၊ ပြောဟောသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ
၍၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ကိ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဝဇေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိတွာ
မေးတော်မူ၍၊ ဣမာ၊ သနာမာတိ၊ ဤအမည်ရှိသော စကားပါတည်းဟု၊
ဝုက္ခေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂူဠပန္တကေန၊ စူဠ
ပန္တကသည်၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတုရား၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊
တည်၍၊ လောကုတ္တရဒါယန္တံ၊ လောကုတ္တရာအမွေကို၊ သဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ဝုဇ္ဇ
ပန၊ ရှေး၌ကား၊ လောကီယဒါယန္တံ၊ လောကီအမွေကို၊ သဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယာမိ
တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠသေဗ္ဗိဇာတကံ၊ စူဠသေဗ္ဗိဇာတ်ကို၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို၌၊ နံ၊ ထိုစူဠပန္တက

၁၀ ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၇-ရုဇ္ဈပန္နကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၁

မထေရ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယဂဏပရိဝုတော၊ အရိယာ
 ခေပေါင်း သည်ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောသနေရာ၌၊ နိ
 သိန္နာ၊ ထိုင်တော်မူလျက်၊ မနောမယံ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊
 ကိုယ်ကို၊ အဘိန္တိန္နန္တရန္တု၊ ဗန်ဆင်းတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်လည်း
 ကောင်း၊ စေတောဝိဝဇ္ဇကုသလာနန္တု၊ စေတောဝိဝဇ္ဇ၌ လိမ္မာကုန်သော
 ရဟန်းတို့ထက် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌၊ ဌပေသိ၊
 ထားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်ရုဇ္ဈပန္နကထေရ်သည်၊ အပရေန၊ တပါး
 သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တထာဒန္တဓာတုကေန
 ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် နဲ့ သောသဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊
 ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သံဝ္ဗာနိ၊ သစ္စာ
 တို့ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါနံနိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘာဘုပဏာမနတော၊ နောင်တော်နှင်ထုတ်သည်မှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပကသေန္တော၊ ပြုလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာမဟံ၊ ပ၊ ဒက္ခိဏန္တိ၊ ဒန္ဓာမဟံ၊ ပ၊ ဒက္ခိဏံဟူ၍၊ ဣမာဂံ၊
 ထားဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော၏၊ အာဝုသော၊ အသက်ရှည်လျား
 အရှင်များတို့၊ မဟံ၊ ရုဇ္ဈပန်ခေါ်တပည့်တော်၏၊ ဂတိ၊ ပညာသည်၊ ဒန္ဓာ၊
 နို့နှေးလေးကံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရေ၊ ရှေးဝုသုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပရိဘူတော၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန္နက၊ ပန္နက၊ ဒါနိ၊ ယခုတုဝံ၊ သင်သည်၊ ဗာရံ၊
 အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဘာတာ၊ နောင်
 တော်သည်၊ ပဏာမေထိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်
 တော်သည်၊ ပဟိတော၊ အိမ်သို့သွားလေဟုစေခိုင်းနှင်ထုတ်အပ်သည်၊
 သန္တော၊ ဖြစ်သတ်သော်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃာအရံ၏၊ ကောဠကေ၊
 တံခါးမုတ်၏အနီး၌၊ ဒုဗ္ဗနေ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာ
 တော်၌၊ အပေခါ၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတံခါးမုတ်၏အနီးသို့၊ အာဂန္တိ၊ ဩလာ
 တော်မူ၏၊ အာဂန္တိ၊ ဩလာတော်မူ၍မဟံ၊ တပည့်တော်၏၊ သိသေ၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ပရာမသိ၊ လက်တော်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၏၊ မံမေ၊ တပည့်တော်
 ၏၊ ဗာဟုယ၊ လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံ
 ဗာအရံသို့၊ ပဝေသဟိ၊ သွင်းတော်မူပြီ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မေ၊ တပည့်တော်အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပါဒဝုဠေ၊

ခြေသုတ်ပုဆိုးကိုးသုန္ဒ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤခြေသုတ်ပုဆိုးသည်၊ သွာ
 မိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကမန္တံ။ တင့်
 အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အမိဋ္ဌေဟိ၊ ဆောက်တည်လေသော၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ပါဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်
 သည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သာသနော၊ သာ
 သနာတော်၌၊ ရတော၊ မွေ့မွေ့လျော်လျော်၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေ
 ပြီး၍၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 သမာဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီ။ ၊ ဗုဒ္ဓနိဝါသံ၊
 ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု
 အတိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိဝံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊
 တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်ပြီ။ ၊ ပန္နကော၊ ပန္နကမည်သော ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 သဟဿက္ခတ္တု၊ တထောင်၊ နိဗ္ဗိနိတွာနု၊ ဖန်ဆင်း၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အဟံ
 တပည့်တော်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ကာလပ္ပဝေဒနံ၊ ဆွမ်းစား
 ပင့်သောအခါကိုကြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ရမ္မေ၊
 မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အမ္မဝနေ၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်၌ ဆောက်အပ်
 သောကျောင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မေ၊ တပည့်
 တော်အား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာလပ္ပဝေဒကံ၊ ဆွမ်းစားအံ
 သောအခါကိုကြားတတ်သော၊ နုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်တော်
 မူ၏၊ ကာလမ္ပိ၊ ဆွမ်းစားအံသောအခါကို၊ ပဝေဒိတမ္ပိ၊ ကြားအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝေဟာသာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဥပသကံမိ၊ သုရားဆွမ်းတင်ပေးရာ
 အရပ်သို့ကပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သတ္ထု၊ နေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိရိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်
 တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊
 နိဝိန္ဒံ၊ ထိုင်နေသည်ကို၊ ဝိဒိတွာနု၊ သိတော်မူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်း၏၊ အာ
 ယာဂေါ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှ
 ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ မ
 န္နဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီကို
 ရိုက်ပျိုးရာလတ်၊ မြကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁၀-ဒွာကနိပါတ်-၁-မဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၇-စူဠပဋိကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၇

ဧက္ခိဏံ၊ ဇိဝကသညံ၊ ဧဝံ၊ အဝံ၊ သောယာဂုဗေသွပံ၊ စသညံ၊ အပြားရှိသေခ
 လ္လာဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ ခံတော်မူပြီး၊ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါ
 ထာဘို့၌၊ ခန္ဓာတိ၊ ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ မန္ဒာ၊ နို့၏၊ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါးရှိ
 သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလံတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတု၊ သင်
 ယူခြင်းငှါ၊ အသမတ္တဘာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဗ္ဗဿ၊
 နည်းသောအားရှိ၏၊ ဂတိတိ၊ ဂတိဟူသည်ကား၊ ဥာဏဂတိ၊ ဥာဏ်အလား
 တည်း၊ အာဝိတိ၊ အာသိဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပရိဘုတောတိ၊
 ပရိဘုတောဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့နဲ့ နှေးသောဥာဏ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိ၏၊ အသမ္ပဇာ
 နောတိ၊ အသမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ ဟိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ ပုရေတိ၊ ပုရေ
 ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပုသုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော
 အခါ၌၊ ဘာတာစာတိ၊ ဘာတာစဟူသည်ကား၊ စသန္ဓေ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သ
 မုပ္ပယတ္ထော၊ သမုပ္ပည်းအနက်ရှိ၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပရိဘုတောဝေ၊
 လွတ်သောသတိရှိသည်သာလျှင်၊ နမဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သေခ
 ကား၊ ဘာတာဝိ၊ နောင်တော်သည်ကား၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပဋ္ဌကား
 ပဋ္ဌက၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟေတုကော
 မညော၊ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရောင်တကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကိစ္စံ၊
 ရဟန်းကိစ္စကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပေတု၊ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ အသ
 မတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမဿသာသနဿ၊ ဤသာသနာတော်
 အား၊ နအနုစ္ဆရိကော၊ မလျောက်ပတ်၊ ဒါနိ၊ ယခုထုဟုံ၊ သင်၏၊ အယျကာ
 စာရံ၊ အတိုးအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိက္ကဇေသိ၊ နှင်ထုတ်၏၊
 ဘာတာတိ၊ ဘာတာဟူသည်ကား၊ ဘာတာ၊ နောင်တော်အစ်ကိုတည်း၊
 ကောဋ္ဌကေတိ၊ ကောဋ္ဌကေ ဟူသည်ကား၊ ဧါဒကောဋ္ဌကသမိပေ၊ တံခါး
 မုတ်အနီး၌၊ ဗုဗ္ဗနောတိ၊ ဗုဗ္ဗနောဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿကော၊ နှလုံးမ
 သာသည်ဖြစ်၍၊ သာသနသိ၊ အပေခဝါတိ၊ သာသနသိ၊ အပေခဝါဟူသည်
 ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သာ
 ပေက္ခော၊ ခဲ့ခြင်းရှိ၏၊ အဝိတ္တမိတုကာမော၊ လူထွက်ခြင်းငှါအလိုမရှိ၊ ဘဂ
 ဝါတတ္ထအာဂစ္ဆိတိ၊ ဘဂဝါတတ္ထအာဂစ္ဆိဟူသည်ကား၊ မဟာကရုဏာ
 သဗ္ဗောဒိတမာနသော၊ ကြီးစွာသောသနားခြင်းသည်တိုက်တွန်းအပ်သော
 မိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တား၊ ပြီးမြောက်
 တော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တံခါးမုတ်

၄၂၀ ဇေယျဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယတ္ထံ

ဇာတိအနိစ္စ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပြီးတာ၊ ရပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုတပည့်တော်
 ရပ်ရာတံခါး၊ မုတ်၏အနိစ္စ၊ အာဂမာသိ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ အာဂတ္တာ၊
 ကြွလာတော်မူပြီး၍လည်း၊ ပဉ္စက၊ ပဉ္စက၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တေ၊
 သင်၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း၊ နမဟာပဉ္စကော၊ မဟာပဉ္စကသည်သင့်
 ဆရာမဟုတ်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရှင်
 အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမဿာသေန္တော၊ သင်သာ
 ရာကိုရစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ တပည့်တော်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပရာမ
 သိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဇာလာဗန္ဓန မုဒုတလုဏာဝိနိရာယ တင်္ဂုလိဝ၊ မပ
 သောတိတေနဝိကသိတာပဒုမသသိရိ၊ နန၊ ရွာကွန်ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောနူးညံ့
 သေးသွယ်ရှည်လျားသောလက်ချောင်းတော်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော
 ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သောပဒုမာကြာပန်းကဲ့သို့အသရေရှိသော၊ စက္ကဝိတော
 န၊ စက်လက္ခဏာတော်ဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဟတ္ထတလေန၊ လက်ဝါးအပြင်
 ဖြင့်၊ ဣဒါနိယေဝ၊ ယခုသာလျှင်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 မယံ၊ တပည့်တော်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊
 ဗာဟာယံမံဂဟေတွာနာတိ၊ ဗာဟာယံမံဂဟေတွာနဟူသည့်ကား၊ ကသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်သနည်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ စန္ဒနဂန္ဓိနာ၊ စန္ဒကူးအနံ့လှိုင်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်ဖြင့်၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဘုဇေလက်ရုံးမောင်း၌၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ အန္တောသံဃာရာမံ၊ သံဃာအရံတွင်းသို့၊ ပဝေ
 သေသိ၊ သွင်းတော်မူ၏၊ ပါဒါသိပါဒပုဉ္ဏနိန္ဒိ၊ ပါဒါသိပါဒပုဉ္ဏနိ ဟူသည်
 ကား၊ ပါဒပုဉ္ဏနိ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏
 ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံဟူ၍၊ မနုဿိကရောဟိ၊ နှလုံးပြုလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဒါသိပါဒပုဉ္ဏနိန္ဒိ၊ အဒါသိပါဒပုဉ္ဏနိ ဟူ၍
 လည်း၊ ပဉ္စန္ဒိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ ကေပိပန၊ အချိုသောဆရာတို့သည်ကား၊ ပါ
 ဒပုဉ္ဏနိန္ဒိ၊ ပါဒပုဉ္ဏနိ ဟူသည်ကား၊ ပါဒပုဉ္ဏနစောဇ္ဇက္ခဏ္ဍံ၊ ခြေသုတ်ကြိုး
 ဝန်းပုဆိုးပိုင်းကို၊ ပါဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
 တံ၊ ထိုကေပိ ဆရာတို့ ဆိုသောစကားသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အတိသင်္ခရိတွာ၊
 တန်ဆင်းတော်မူ၍၊ စောဇ္ဇက္ခဏ္ဍဿ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို၊ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးတော်မူ

၀၀-ဇေယျကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၇- ဓူပေန္တိကတ္ထေရဝါထာ၊ ၄၂၆

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဇေတံသုဒ္ဓိအဓိဋ္ဌေဟိ၊ ဧကမန္တံသွာမိဋ္ဌိတန္တိ၊
ဇေတံသုဒ္ဓိအဓိဋ္ဌေဟိဧကမန္တံသွာမိဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော
ဇေတံစောဇ္ဇဘူဏ္ဍံ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းကို၊ ရဇောဟရဏံရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇော
ဟရဏံရဇောဟရဏံဟူ၍၊ မနုထိကာရေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ သွာမိဋ္ဌိ
တံ၊ ကောင်းစွာဆောက် တည်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကမန္တံဧက
မန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဂန္ဓကုဋိပ
မုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏အပြီး၌၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေလျက်၊ အဓိဋ္ဌေဟိ၊ ဆောက်တည်
လော၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဟိ
တံ၊ တည်ကြည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝတ္ထေဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ တဿာ
ဟံဝစနံသုတွာတိ၊ တဿာဟံ ဝစနံသုတွာ ဟူသည်ကား၊ တဿာတဂ
ဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တသ္မိံ၊ သာသနေ၊ ဩဝါဒေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်
၏အဆုံးအမတော်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ
ပြေ၊ ယထာနုထိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ပဋိပဇ္ဇန္တောဝ၊
ကျင့်လျက်သာလျှင်၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိာကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီး၊ ဥတ္တ
မတ္တဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဥတ္တ
မတ္ထောနာမ၊ ဥတ္တမတ္တမည်သည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊
တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရေခြင်းငှါ၊ ကသိတာပရိကမ္မဓ
သေန၊ ကသိုဏ်းပရိကံ၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣပဏ္ဏာနာနိ၊ ဣပဏ္ဏာန်တို့ကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနပါဒကံ၊ ဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိ
ပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ အဂ္ဂ
မဂ္ဂသမာဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောသမာဓိာကို၊ သမ္ဘာဒေသိ၊ ကောင်း
စွာပြီးစေပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ဟည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ ပြပြီး
အံ၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူသည်ကား၊ ဥပစာရသမာဓိ
တော၊ ဥပစာရသမာဓိမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှုလောက်၊ စတုတ္ထ
မဂ္ဂသမာဓိ စတုတ္ထမဂ်သမာဓိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှုလောက်၊ သ
မာဓိဿာမညေန၊ သမာဓိဿာမညအားဖြင့်၊ ဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ အဂ္ဂ
ဖလသမာဓိပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိသည်ကား၊ ဥတ္တမတ္တဂဟဏေန၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူသဖြင့်၊ သာတိသယံစေဝ၊ အလွန်အကဲနှင့် တကွ
သာလျှင်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိ၌လိမ္မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သမာဓိံပဋိပါဒေသိန္တိ၊ သမာဓိံ ပဋိပါဒေသိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ငါနိတော်

မူ၊ ပြီးဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သမာဓိကုသလ တာယ၊ သမာဓိ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အသံ၊ ဤစူဠပန်မထေရ်သည်၊ စေတောဝိဝရ ကုသလောနာမ၊ စိတ်ဖြင့်ဝရ်ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ မဟာပန္နကထေရောပန၊ မဟာပန်မထေရ်သည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကုသလတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဝိဝရ ကုသလောနာမ၊ ပညာဖြင့်ဝရ်ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဧကောစ၊ တပါးသောမထေရ်သည်လည်း၊ သမာဓိလက္ခဏေ၊ သမာဓိလက္ခဏာ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနာလက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာလက္ခဏာ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ သမာဓိဂါဠော၊ သမာဓိ၌မြဲမြံ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနဂါဠော၊ ဝိပဿနာ၌မြဲမြံ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းပြရာ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အာရမ္မဏသံဝိတ္တေ၊ အာရုံကို အကျဉ်းပြရာ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အင်္ဂဝဝတ္ထာနေ၊ အင်္ဂါကို ဝိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အာရမ္မဏဝဝတ္ထာနေ၊ အာရုံကိုဝိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စူဠပန္နကထေရော၊ စူဠပန္နကမထေရ်ကို၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ချပါဝစရဏ္ဍာနာနံ၊ ချပါဝစရချာန်တို့ကို၊ လာဘိတာယ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတောဝိဝရ ကုသလော၊ စိတ်ဖြင့်ဝရ်ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာပန္နကထေရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်ကို၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အချပါဝစရဏ္ဍာနာနံ၊ အချပါဝစရချာန်တို့ကို၊ လာဘိတာယ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဝိဝရ ကုသလော၊ ပညာဖြင့်ဝရ်ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဗ္ဗေမာ၊ ဂွေးဦးစွာသောစူဠပန္နကမထေရ်သည်၊ ချပါဝစရဏ္ဍာနလဘိ၊ ချပါဝစရချာန်ကိုရသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဈာနင်္ဂေဟိ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတောဝိဝရ ကုသလော၊ စိတ်ဖြင့်ဝရ်ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသောသူမည်၏၊ ဣတရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်၊ အချပါ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၈-ပဌမဝဂ်-၂၃၇- ဂူဇ္ဇပန္နကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၃၀

ဝစရန္တာနုဿာတိ၊ အရူပါဝစရဈာန်ကိုရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဈာန်ဂေါဟိ၊
ဈာန်အင်္ဂါတို့မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာပိဝဇ္ဇကုသယော၊ ပညာဖြင့်ဝဇ္ဇီ
ကင်းခြင်း၌လိမ္မာသောသူမည်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ မနောမယံ၊ စိတ်
ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ အညော၊ တပါး
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တယောဝါ၊ သုံးယောက်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊
စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုကေဝါ၊
များစွာသောသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧကသဒိသယောဝ၊ တယောက်
ထည်းတူသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
ဧကပိဓေမေဝ၊ တပါးသောအတို့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကုရမာနေ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံပနထေရော၊ ဤဂူဇ္ဇ
ပန်မထေရ်သည်ကား၊ ဧကာဝဇ္ဇနေန၊ တခုသောအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်၊ သမဏ
သဘာသံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို၊ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်း၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ယောက်
သောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဧကသဒိသေ၊ တူသည်၏
အဖြစ်ကို၊ နအကာသိ၊ မပြု၊ ဧကသဒိသံ၊ တူသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကုရမာနေ၊
ပြုသည်တို့ကို၊ နအကာသိ၊ မပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီး
သောတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိနိဗ္ဗာတာနံ၊ ဘန်ဆင်းကုန်သောသူတို့
ထက်၊ အဂ္ဂေါနာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ယခုအခါ၌
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အမိဂတပိသေသံ၊ ရအပ်သောတရားထူးကို၊ ဒသေဝတုံ
ပြခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာမိဘိအာဒိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာမိ၍သို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံထေရော၊ ဤဂူဇ္ဇပန္နကမထေရ်
သည်၊ ဆဇ္ဇဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ ကာမဉ္စဟော
တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယာ
အဘိညာ၊ အကြင်အဘိညာဉ်သည်၊ အာသဝက္ခယညာဏာမိဂမဿ၊ အာ
သဝက္ခယညာဏ်ကိုရခြင်းအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊
တံ၊ ထိုအဘိညာဉ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာမိ
ဒိဗ္ဗစက္ခုပိသေသမိတန္တိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာမိဒိဗ္ဗစက္ခုပိသေသ မိဟံဟူ၍၊
ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ တိသေသပိစ္ဆိ၊ အနုပ္ပတ္တာတိ၊ တိသေသပိစ္ဆိ၊ အနုပ္ပတ္တာ
ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသယထာကမ္မုပဂအနာဂတံ
သညာဏာနံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ယထာကမ္မုပဂညာဏ်အနာဂတံသညာဏ်
တို့သည်၊ ပိပဿနာစာရဿ၊ ပိပဿနာကိုကျက်စားခြင်းအား၊ ဗဟုပကာရ

၄၃၂

ထေရ်ကလေးအဓိကထားသော-တတိယတွဲ

ရာနိ၊ ချားသောကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတရဉ္စ၊ ထာနိ၊ တပါး
ကုန်သောဉာဏ်ဘို့သည်၊ ဗဟုပကာရာနိ၊ ချားသောကျေးဇူးရှိကုန်သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သဟဿက္ခတ္တန္တိ၊ သဟဿက္ခတ္တံဟူသည်ကား၊
သဟဿံ၊ အထောင်ကို၊ သဟဿဝါရံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကေဝိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကဝဇ္ဇေနနပန၊ တခု
သောအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်ကား၊ ထေရော၊ ခုဉ္စပန္နကမထေရ်သည်၊ သဟဿော၊
တထောင်ကုန်သော၊ မနောမယေ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်တို့
ကို၊ နိဗ္ဗိနိ၊ ဘန်ဆင်း၏၊ ဝါရေန၊ အကြိမ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနိ၊ မတန်ဆင်း၊ တေဝခေါ၊
ထိုနိဗ္ဗိတပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အသဒိသေ၊ တေ
သည်တို့ကို၊ ဝိဝိဓဉ္စ၊ အထူးထူးအပြားပြားလည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကရေန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိနိ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၏၊ ကိပန၊ အသို့နည်း၊
သာဝကမ္မိ၊ ဘုရားတပည့်သားသည်လည်း၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဣဒ္ဓိနိဗ္ဗာနံ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းသည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်
လော၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ အသုံးစုံ
ကုန်သောဘပည့်တို့အား၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
အဘိနိဟာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အယမေ
ဝထေရာ၊ ဤခုဉ္စပန္နကမထေရ်သည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တန်ခိုးဘန်ဆင်း
ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧသ
ဇေသော၊ ဤခုဉ္စပန္နကမထေရ်ကို၊ ဣမိနာအင်္ဂန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒံ၊ အရာ၌၊ ဣဒိတော၊ ထားအပ်၏၊ ပန္နကောနိသိ
ဒိတိ၊ ပန္နကောနိသိဒိဟူသည်ကား၊ အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊
ပရိဘုသေ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အမ္ဘဝနေတိ၊ အမ္ဘဝနေဟူသည်ကား၊
အမ္ဘဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်ဘော၌၊ ဖိဝကေန၊ ဖိဝကသည်၊ ကတဝိဟာရေ၊
ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်း၌၊ ဝေဟာသတိ၊ ဝေဟာသဟူသည်
ကား၊ ကရေယာ၊ ကရိုဏ်း၌၊ နိသက္ကဝစနံ၊ ပစ္စိမိဘတ်တည်း၊ ဝေဟာသေန၊
ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နကာ
ရော၊ နအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ အထာ
တိ၊ အထဟူသည်ကား၊ မမေဝံ၊ နိသန္တာယ၊ ထိုင်သည်မှ၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌၊
ပဋိဂ္ဂဟိတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟိဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ မြတ်သောအလှူရေစက်
ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏၊ အာယာဂေါသဗ္ဗသောကဿာတိ၊ အာယာဂေါ
ညဗ္ဗသောကဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ သဒေဝကယော

၁၀. ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၇- ဂူဠပန္တကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၃၃

ကဿနန္တိန္ဒကကွဒသာသောကဏ္ဍိ၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတာယ၊ မြတ်သော
 အလ္လကိုခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လ္လဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အာ
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယဇိတဗ္ဗဋ္ဌာနဘူတော၊ ပူဇော်အပ်သောဋ္ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်
 တော်မူ၏။ အာဟုတိနံပဋိဂ္ဂဟောတိ၊ အာဟုတိနံပဋိဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊
 မဟာဗလဘာဝကုရဏေန၊ များသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်၊
 ဒက္ခိဏာဟုတိနံ၊ မြတ်သောအလ္လကိုကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတော၊ ခံတော်မူထိုက်
 သောကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိတ္ထဒက္ခိဏန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှိတ္ထဒက္ခိဏံ ဟူသည်ကား၊
 ဇီဝကေန၊ ဇီဝကသည်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ယာဂုဓန္ဓာဒိဘေဒံ၊ ယာ
 ဂုဓံဘွယ်စသည်ပြားသော၊ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သောအလ္လကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံ
 တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တ
 ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊
 ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂူဠပန္တကံ၊ ဂူဠပန္တကကို၊ အနုမောဒနံ၊
 အနုမောဒနာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်
 မူ၏။ သော၊ ထိုဂူဠပန္တက မထေရ်သည်၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ မထေဇန္တောပိယ၊ မွေ
 နောက်ပုတ်ခတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ပထိန္နပဋိသန္တိဒတာယ၊ အပြားအားဖြင့်သိ
 အပ်သောပဋိသန္တိဒါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သင်္ခေါဘေဇန္တော
 ဟုပျောက်ချားလျက်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုတော်
 ကို၊ ဂဏှဇန္တော၊ ယူလျက်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
 မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပနိသ္မသမ္ပန္နော၊ အား
 ကြီးသောအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်
 သောအသက်တော်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤဂူဠပန္တကမထေရ်သည်၊ တထာရူ
 ပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဝိလောစိကာယ၊ ကံဟောင်းကံကြွင်း
 သည်၊ ပရိဗာမိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါးရှိသော
 ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလူတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတု၊ သင်ယူခြင်း
 ဌာနာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ တံပန၊ ထိုဂူဠပန်ကိုကား၊ အဿအနေနု၊ ဤငါတို့
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပနိသ္မသမ္ပတ္တိံ၊ အားကြီးသောအကြောင်း
 ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ပုဗ္ဗာစရိယာနုရူပံ၊
 ရှေးစရိုက်အားလျော်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယောနိသောမနသိကာရေ၊ အသင့်
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ နိယောဇေသိ၊ ယှဉ်စေ၏။ တထာဟိတံတောဇေ

၄၃၄ ထေရဝါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇီဝ
 ကဿ၊ ဇီဝကဏ္ဍ၊ နိဝေသနေး၊ အိပ်၌၊ နိသိန္နောဝေ၊ နေတော်မူလျက်သာလျှင်
 ဂူဇ္ဇပန္တကဿ၊ ဂူဇ္ဇပန္တကဏ္ဍ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်
 ၏၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ ဝိသိပ္ပနိပန္နာ၊ ခရီးသို့သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ယထာနိသိန္နောဝေ၊ ထိုင်နေတော်မူဖြတ်၍သာလျှင်၊
 အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ ပန္တက၊ ပန္တက၊ အယံဝိလောတိ
 ကာ၊ ဤပုဆိုးပိုင်းသည်၊ သံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်နွမ်းသည်၊ ရဇောနုကိဏ္ဍာ၊ ခြုံငုံခြင်း
 သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတေပန၊ ဤပုဆိုးပိုင်း၏ညစ်နွမ်းခြင်းမြို့ကပ်
 ငြိမ်းမှသည်၊ အညော၊ တပါးသော၊ အရိယဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဝိနယေ၊
 အဆုံးအမတော်၌၊ သံကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်၊ ရဇောဝေ၊ မြို့မည်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။
 ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏၊ မေဏု၊ မြို့ဖွဲ့ကို၊ နပနဂ္ဂတိ၊ မဆိုအပ်၊
 ရဇောတိဇေတံ၊ ရဇောဟူသောဤအမည်သည်၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏၊ အမိဝစနံ၊
 အမည်တည်း၊ ဇေတံရဇံ၊ ထိုရာဂတည်းဟူသောမြို့ကို၊ ဝိပ္ပဗဟိတွာ၊ ပယ်
 စွန့်၍၊ တေတိက္ခဝေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိတရဇဿ၊ ရာဂမြို့မှေးကင်းဝေး
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ ၊ ဧဝံသော၊ ဧဝံသသည်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏၊ (ပ)၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ ၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ရဇော၊ မြို့မည်၏၊ (ပ)၊ ဝိတ
 ရဇဿ၊ မောဟမြို့မှေးကင်းဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ ဝိဟန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာ
 ဩဘာသဂါထာ၊ ဤဩဘာသဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဂါထာပရိယောသာနေး၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဂူဇ္ဇပန္တကော၊ ဂူဇ္ဇပန္တကသည်၊
 အဘိညာပဋိသန္တိဒါပရိဝါရံ၊ အဘိညာဉ်ပဋိသန္တိဒါ အခြံအရံရှိသော၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်
 အပ်၏။ ၊ ဂူဇ္ဇပန္တကတ္ထေရဝါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဂူဇ္ဇပန္တကမထေရ်၏ ဂါထာ
 အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၀-ဓမ္မကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပက္ခေရဝါယာ၊

နာနာကုလမလသမ္ပုဏ္ဏောတိအာဒိကံ၊ နာနာကုလမလသမ္ပုဏ္ဏောဤ
 ဤအစရှိသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ထောင်ရှိ

၁၀-ဇွန်ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပတ္တေရဂါထာ၊ ၄၃၅

သော၊ ကပ္ပတ္တေရသင်္ခါ၊ ကပ္ပမထေရ်ဇာတိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဇ္ဈိ၊ ဤ
ကပ္ပမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊
ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ
၌၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ သိန္ဓတ္ထသ၊
သိန္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝံတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နေ၊ စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိတု၊ အတ၏၊ အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဝိညတံ၊ သိကြား
လိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နာနာဝိရာဂဝဏ္ဏဝိစိတ္တဟိ၊
အထူးထူးအပြားပြားသောတပ်စွန်းခြင်းအဆင်းတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊
ဝတ္တေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်၊ အနေကဝိဇေဟိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊
အာဘာရဏေဟိစ၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိဇေဟိ၊ အထူး
ထူးအပြားပြားကုန်သော၊ မဏိရတနေဟိစ၊ ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဗဟုဝိဇေဟိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဂန္ဓဒါမမာလာဒါမာဒိ
ဟိစ၊ နံသာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပရုက္ခံနာမ၊ ပဒေသာပင်
မည်သည်ကို၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍၊ လောန၊ ထိုပဒေသာပင်ဖြင့်၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊
ထိုကပ္ပမထေရ် အလောင်းသည်၊ တေနပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
ရသည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထင်ရှား
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂ္ဂဓရဠေ၊ မဂ္ဂဓရစ်တိုင်း၌၊ မဏ္ဍလိကရာဇကုလေ၊
မဏ္ဍလိကမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိတု၊ အတ၏၊ အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်
ရဇဇ္ဈမင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အတိဝိ
ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ရတ္တော၊ တပ်သည်၊ ဂိဇ္ဈေ၊ မက်မောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏တံ၊ ထိုမဏ္ဍလိကမင်းကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်၌၊ ဝုဠာယ၊ လ
တော်မူ၍၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ
သော်၊ ဥာဏဇာလေ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောကွန်ယက်၌၊ ပညာယမာ
နံ၊ ထင်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကိန္နုခေါ၊ အဝယ်သို့လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဇေဇ
သော၊ ဤမဏ္ဍလိကမင်းသည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကာ၊ အထံတော်၌၊
အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ကာမေသု၊ ကာမ

၄၃၆ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဂုံဏ်သိန္နိ၊ ဝိရတ္တမိတ္တော၊ တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊
 ပဗ္ဗဇိတွဲ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်သတိ၊ ရောက်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွဲ၊ သိတော်မူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊
 တတ္ထံ၊ ထိုမဂဓရစ်တိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ အယံကာယော၊ ဤ
 ကိုယ်သည်၊ နာနာကလသမ္ပုဇ္ဈော၊ ဆံအမွေးအစရှိသော အထူးထူး
 အပြားပြား မစင်ကြယ်သောအရာဖြင့်ပြည့်၏၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ပဝေါ၊ ကြီး
 စွာသောမစင်ရနှင့် တူသောအမိဝမ်းတိုက်ဟု ဆိုအပ်သောဖြစ်ရာလည်း
 ရှိ၏၊ စန္ဒနိကံဝစန္ဒနိကံဇ္ဈဝ၊ လုပ်ဆေးနေကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးစသည်
 တို့၏စွန့်ရာဌာနဖြစ်၍မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့၊ ပရိပတ္တံ၊
 ရင့်ခြင်းဟောင်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ မဟာဂဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသောအိုင်းအနား
 နှင့်လည်းတူ၏၊ မဟာဝဇ္ဇော၊ ကြီးစွာသောအမာဝနှင့်လည်းတူ၏၊ ပုဗ္ဗ
 ရဟိရသမ္ပုဇ္ဈော၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ဂူထကူပေ၊ မစင်တွင်း၌၊ နိဂါဠိ
 ကော၊ မြုပ်နစ်၏၊ အပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်ဟုဆိုအပ်သောအရည်
 ဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဉ္စရဏိကာယော၊ ပဋိစီးသောကိုယ်ရှိ၏၊ ပူတိ
 ကံ၊ သလိပ်သည်းခြေ ချွေးကျင်ငယ်စသော အပုပ်ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊
 သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ သဗ္ဗိကဏ္ဍရသမ္ပန္နော၊ ခြောက်ဆယ်သောအကြောမကြီး
 တို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏၊ ဗံသလေပနလေဝိကော၊ အသားတည်းဟူသောလိမ်းကျ
 ခြင်းဖြင့်လိမ်းကျအပ်၏၊ စမ္ပကဉ္စုကသန္ဓန္တေ၊ အရေဟူသောသင်ခိုင်းဖြင့်
 ခပ်သိမ်းသောအပိုင်းအခြား၌ဖွဲ့အပ်၏၊ အယံပူတိကာယော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ပုပ်သောအနံ့ရှိသောဤကိုယ်သည်၊ နိရတ္ထကော၊ အကျိုး
 မရှိ၊ အဗ္ဗိသံဃာဝုဗ္ဗတော၊ အရိုးစု အပေါင်းနှင့်စပ်၏၊ န္ဒရသုတ္တနိ
 ပန္နနော၊ ချည်နှင့်တူကုန်သော ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့် နှစ်ဖွဲ့အပ်၏၊
 အနေကေသံ၊ များစွာသော လေးပါးသော မဟာသုတ် ဇီဝိတိန္ဒြေထွက်
 သက်ဝင်သက်ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏၊ သံဂဟိတဘာဝါ၊ ညီညွတ်ခြင်း
 သဘောဖြင့်၊ ဣရိယာပထံ၊ ယန္တရားစက်ကဲ့သို့ ရင်ခြင်းထိုင်ခြင်းစသော
 ဣရိယာပုထ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုပြင်တတ်၏၊ မရဏာယ၊ သေခြင်း၏အကျိုး၌၊
 ဓဝပ္ပယာတော၊ တခုသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ သန္တိ
 ကော၊ အနီး၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌သာလျှင်၊ ဆန္ဒ
 ယိတွာန၊ ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊ နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယေနကာမံဂမော၊ အလိုရှိ
 တိုရီးသော အရပ်သို့ သွားတတ်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ကို၊
 အင်န္တာယ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည်၊ နိဝုတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ စတုဂဇ္ဇေန၊

၀၀-ဓမ္မကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပတ္တရဂါယာ၊ ၄၃၇

အရိန္ဒာကာယဂန္ထဝသေဝေးပါးသောဂန္ထဖြင့်၊ ဂန္ထတော၊ မြေးရှက်အပ်
 ၏အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဩဃာသံသီဒနော၊ ကာမောဃာစသော
 လေးပါးသောဩဃာတို့၌နစ်တတ်၏၊ အနုသယဇာယမောတ္တတော၊ မပယ်
 အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့် သန္တာန်၌ အဖန်တလဲလဲ ကျိန်းတတ်သော
 ကာမရာဂါနုသယစသောကွန်ယက်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏၊ ပဉ္စဝနိဝရဏေ၊
 ငါးပါးသောနိဝဏ္ဏံ၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ ဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်ဖြင့်၊ သပ္ပိတော
 နှိပ်စက်အပ်၏၊ တဏှာမူလေန၊ တဏှာမူလသည်၊ အနုဂတော၊ အစဉ်
 လိုက်အပ်၏၊ မောဟန္တုဒနသောဒိတော၊ မောဟတည်းဟူသောအရိက်ဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ခံအမွေးအစရှိသော အထူး
 ထူးအပြားပြားသောမစင်အရတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
 သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္တန္တောစ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကမ္မယန္တေန၊ ကောင်း
 မှုကံမကောင်းမှုကံ ဟူသောယန္တရားဖြင့်၊ ယန္တိတော၊ သုဂတိနုဂတိဘဝ
 တို့၌လည်သောအားဖြင့်၊ ဝတ္တတိပရိတ္တမတိ၊ ပျောက်ခြားကွဲသို့လည်၏၊ ဧတ္တ
 ဤသို့လည်၍ဖြစ်ရာ၌၊ သမ္ပတ္တိစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ တို့သည်လည်း၊ ဝိပ
 ဓမ္မန္တော၊ ပျက်စီးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏၊ နာနာဘာဝေါ၊ ဖျက်စီးခြင် ချစ်
 နှစ်လိုသောသူတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ ရံခါကွေကွင်းအပ်
 သည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လတ္တံ့၊ ယေအန္ဓဗာလဝု
 ထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်မိက်တို့သည်၊ ဣမံကာယံ၊ မတင့်တယ်သောအမြဲ
 မရှိသောဆင်းရဲသောအနှစ်မရှိသောဤကိုယ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊
 ငါ့ကိုယ်တည်းငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု၊ မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 ကုန်၏၊ ဧတေအန္ဓဗာလဝုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုမိက်စွာသောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ စော
 ရံဘယာနကံ၊ ဇာတ်အစရှိသည်ငဲ့အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်
 သော၊ ကဋသိ၊ ပညာမဲ့သောသူတို့ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော သံသရာကို၊
 ဝဗန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲဇရာမရဏအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပွားစေကုန်၏၊ ပုနတ္တံ၊
 တဖန်အသစ်အသစ်သောဘဝကို၊ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊
 အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ဣမံကာယံ၊ ဤမတင့်တယ်ခြင်း အမြဲမရှိခြင်းစ
 သည်နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်ကို၊ ဂူယလိတ္တံဣဝ၊ မစင်ရကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ပန္နဂံဣဝ၊ အဆိတ်ရှိသော မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ဤကိုးကား
 အနိစ္စအစရှိသော ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်၏ဟု ကြည်ကုန်၏၊ ဧတပဏ္ဍိတာ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဘဝမူလံ၊ ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဘဝတ
 ဟောကို၊ ဝမိတွာန၊ ထွေးအန်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမှကင်းကုန်သည်

၄၃၈ လေထုဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗိဿန္တိ။ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
သတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါ
ယာတို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုမဏ္ဍလိက်မင်းအား။ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာ
ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဏ္ဍလိက်မင်းသည်၊ သတ္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၍။ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ များ
သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ ယထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအား
ဖြင့်၊ သရိရသန္တာဝနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာကို၊
သုတွားကြား၍။ သကေနကာယေန၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗိယမာနော၊ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုန္တမာနော၊ စက်ဆုပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်
အဖြစ်ကို၊ လဘောယျံ၊ ရချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊
တောင်းပန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌိတံ၊ တည်
သော၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း
တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာဏာပေသိ၊ အဘယံသို့စေခိုင်းတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ဂစ္ဆသွားသေး၊ ဣမံ၊ ဤမဏ္ဍလိက်မင်းကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပ
သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပညွှင်းခံ၍၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ
ပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ သော၊ ထိုစေခိုင်းအပ်သောရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထို
မဏ္ဍလိက်မင်းကို၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ဒတွာ၊
ပေးတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထိုမဏ္ဍလိက်မင်းသည်၊ ခရဂ္ဂေ
ယေဝ၊ သင်ရန်း၏အဆုံး၌သာလျှင်၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါလေး
ပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန၊
ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထ အမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ထူပသေဋ္ဌဿ၊ စေတိမြတ်၏။
သဗ္ဗုခါ၊ အဦး၌၊ ဝိဝိတ္တဒုဿေဟိ၊ ဆန်းကြတ်သောဝုဆိုးတို့ဖြင့်၊ လဂ္ဂေတွာ
ဆွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကပ္ပရုက္ခံ၊ ပဒေသာပင်ကို၊ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ ။
ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံယံယော
နိံ၊ အကြင်အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်ရ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအ
မျိုး၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ခွါရံ၊ အိမ်တံခါးကို၊ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်စေလျက်။
ကပ္ပရုက္ခော၊ ပဒေသာပင်သည်။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပတ္တေရဂါထာ၊ ၄၃၉

လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါအား၊ အသိတာ၊ မြီကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ပရိသာစေဝ၊ ပရိသတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ တဌာ၊ ထိုပဒေသာပင်မှ၊ ဒုဿံ၊ ပုဆိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဝါ
သေမ၊ ဝတ်ရကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊ စတုန္နုဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ်
လေးကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံရုက္ခံ၊ အကြင်ပဒေသာပင်ကို၊ ဌပယိ
ထား၊ ပြီးတတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိကို၊ နာဘိစာနာမိ၊
မသိစာဘူး၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကပ္ပရုက္ခဿ၊ ပဒေသာပင်၏၊ ပလံ၊
အကျိုးတည်း၊ ဣတောစ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှလည်း၊ သတ္တမေကပ္ပေ၊ ခုနစ်
ကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရထေနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်ပြီကုန်သော၊
မဟဗ္ဗဿ၊ များသောအားရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော၊ သုစေဋ္ဌာ၊ သုစေဋ္ဌအမည်ရှိကုန်သော၊ အပ္ပ၊ ရှစ်ကြိမ်ကုန်
သော၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်၊ အာသိံ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ မယံ၊ ငါသည်၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီး၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောအပ်၏။ ။

၂။ အရဟတ္တပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ လဇ္ဈပသမ္ပ
ဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်
သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရေန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝေဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကိုသံလျှင်၊
အာသာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ကြား၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့် သံလျှင်၊
ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဂါထာနာမ၊ ဂါထာမည်သည်၊ ဇေတော၊ ဖြစ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နာနာကလမလ သမ္ပုဇ္ဈောတိ၊ နာနာကလမလ
သမ္ပုဇ္ဈော ဟူသည်ကား၊ နာနာကလေဟိ နာနာသာဝဂေဟိ၊ အထူးထူး
သောအတို့ရှိကုန်သော၊ မလေဟိ၊ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပုဇ္ဈော၊
ပြည့်သော၊ ကေသလောမာဒိနာနာပိစ အသုဘကောဋ္ဌာ သဘာရိတော၊
ဆံပင်မွေး၌အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသော မကင့်ထပ်သော
အစုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
မဟာဥက္ကာရသမ္ပ ဝေါတိ၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ပ ဝေါဟူသည်ကား၊ ဥက္က
ပံ၊ မစင်တွင်းကို၊ ဥက္ကာရော၊ ဥက္ကာရဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယတ္ထကံစ၊ အ
ကြင်မျှသောက်သောကာလပတ်လုံးလည်း၊ ယာမာတာ၊ အကြင်အမိသည်

၄၄၀ ထေရ်ဂုဏ်ထူးအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တတ္ထကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အပရိသေသ
မိတဝစ္စကုပသဒိသတာယ။ မသုတ်သင်သောမစင်တွင်း၌ တူသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ မတူကုန္တိ၊ အဓိဝမ်းကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ မဟာဥက္ကာရောတိ၊
မဟာဥက္ကာရဟူ၍၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေဿ၊ ကိုသူအား၊
ကုန္တိသမ္ဘဝေါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပ္ပတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ဘဝေါ၊ မဟာ
ဥက္ကာရသမ္ဘဝမည်၏၊ စန္ဒနိကံဝါတိ၊ စန္ဒနိကံဟူသည်ကား၊ စန္ဒနိကံနာမ၊
စန္ဒနိကမည်သည်ကား၊ ဥန္တိဋ္ဌောဒကဂန္ထ မလဒိနံ၊ လုတ်ဆေးရေကိုယ်
ဝန်အညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့၏၊ ဆဋ္ဌနဌာနံ၊ စွန့်ရာအရပ်တည်း၊ တံ၊
ထိုအရပ်သည်၊ ဇဏ္ဍု၊ မတ္တံ၊ ပဆစ်ခူးဝန်းမျှ၊ အသုစိဘရိတမ္ပိ၊ မစင်ကြယ်
သောအရတို့ဖြင့်ပြည့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသောအရပ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဘော၊ အနက်တည်း၊
ပရိပက္ကန္တိ၊ ပရိပက္ကံဟူသည်ကား၊ ပရိဏတံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ပုရာဏံ၊ ဟောင်း
ခြင်းသို့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စဏ္ဍာလဂါမဒ္ဓါရေ၊ နွန့်၊ စဏ္ဍာလဂါမဒ္ဓါရေ၊ နွန့်၊
စာသမယေ၊ နွေအခါ၌၊ ဝုဠုဗျသိတကေ၊ ကြမ်းသောရိပ်းပေါက်ရှိသော၊
ဧဝေ၊ ရိပ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိတော်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သမုပ္ပဗျ၊
ဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာရဝေး သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တကရိသအဋ္ဌိစဉ္စ နှာရုဓဏ္ဍာရဉ္စ
သိဗန်နိကာဒိနာနာကုဏပဘရိတံ၊ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီးအရိုးအရေအကြော
ပိုင်းတံတွေးနှစ်အစရှိသော အထူးထူးသော စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့ဖြင့်ပြည့်
သော၊ ကဒ္ဓမောဒကာလုဋ္ဌိတံ၊ ရှံ၊ ရည်တို့ဖြင့်မွေ့နှောကပ်အပ်သည်ရှိသော်၊
ကတိပယဒိဝဿာတိတ္ထမေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်၊ သံဇာတကိမိ
ကုလ္လကုလံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ သုရိယာတပ
သန္တာပကုမိတံ၊ နေပူသည်ပူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဂ္ဂိကံ၊ ဩဂ္ဂိကံဆူသော၊ ဥပရိ
မေန၊ အထက်အပြင်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗုဇ္ဇကာဒိ၊ ရေပြွန်အစရှိသည်ကို၊ မုဗ္ဗန္တံ၊
လွှတ်သော၊ အတိနိလဝဏ္ဏံ၊ အလွန်ညိုသောအဆင်းရှိသော၊ ပရမဒုဂ္ဂန္တံ၊
အလွန် မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဇေတုန္တံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော၊ စန္ဒိ
ကာဝါဠံ၊ တစ်တွင်းကို၊ ဥပဂန္တံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်း၌၊ နေဝဇ္ဇန္တိတိ၊ အသို့မရှိ
ဓမ္မံ၊ ရှုမြင်ခြင်း၌၊ နုဇ္ဈန္တိတိ၊ အလိုမရှိ၊ အသာတရူပံ၊ မသာယာအပ်သော
သဘောရှိသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အယံကာ
ယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ တထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသော
တိ၊ ပြု၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒုက္ခတာမူလယောဂတောစ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပဏ္ဍေရဂီထာ၊ ၄၄၁

ဤအကြောင်းနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အသုစိပုဉ္ဏ
ဂုဏတောစ၊ မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို ယိုစီးစေတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒရောမရဏောဟိ၊ ဖြစ်ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းတို့ကြောင့်၊
ဥဒ္ဓါမာတေန၊ ဖူးဖူးရောင်သဖြင့်၊ ပရိပဇ္ဇနဘိဇ္ဇနသဘာဝတောစ၊ ရင့်ခြင်း
ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တော၊ ကြီး
သော၊ ဝဏ္ဏာဝိယ၊ အနာနှင့်တူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဝဏ္ဏော၊
မဟာဝဏ္ဏမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခဝေဒနာနု
ဗန္ဓတ္တာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသို့အစဉ်လိုက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဃာနုနာ
ပသာရတောစ၊ ဝိနိုက်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသုစိဝိ
သန္ဓနတောစ၊ မစင်ကြယ်သောတံတွေးအစရှိသည်တို့ကိုယိုစီးစေတတ်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တော၊ ကြီးသော၊ ဝဏ္ဏာဝိယ၊ အိုင်းအ
မာနှင့်တူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဝဏ္ဏော၊ မဟာဝဏ္ဏမည်၏၊
ဂူထကူပေနိဂါဠိတောဟိ၊ ဂူထကူပေနိဂါဠိတောဟူသည်ကား၊ ဝစ္စုကူပေ
မစင်တွင်း၌၊ ဝစ္စုနေဝ၊ မစင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘရိတော၊ ပြည့်၏၊ ဂူထကူပေနိ
ဂါဠိတောဟိ၊ ဂူထကူပေနိဂါဠိတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဝစ္စကူပ
တော၊ မစင်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ အာပေါပုဉ္ဏရဏိကာယောသဒါသန္ဓတိပူတိကန္တိ၊ အာပေါ
ပုဉ္ဏရဏိကာယောသဒါသန္ဓတိပူတိကံဟူသည်ကား၊ အယံကာယော၊ ဤ
ကိုယ်သည်၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်တည်းဟူသော အရည်ဖြင့်၊
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုဉ္ဏရဏာဘိလော၊ ယိုစီးတတ်သောအလေ့ရှိ၏၊ တဉ္စ
ခေါ၊ ထိုသို့ယိုစီးခြင်းသည်လည်း၊ ဝိတ္တသေမှသေဒမုတ္တာဒိကံ၊ သည်းခြေ
သလိပ်ချွေးကျင်ငယ်အစရှိသော၊ ပုတိကံ၊ ပုင်သော၊ အသုစိယေဝ၊ မစင်
ကြယ်သော ဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ သန္ဓတိ၊ ပယိုစီး၏၊ ကဒိမိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှ
လည်း၊ သုစိစင်ကြယ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ သဗ္ဗိကဏ္ဍရသမ္ပန္နောဟိ၊ သဗ္ဗိကဏ္ဍရသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊
ဂီဝါယ၊ လည်၌၊ ဥပရိဘာဝတော၊ အထက်အဘို့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သရိရံ၊
ကိုယ်ကို၊ ဝိနန္ဒခါန၊ မှေးရှက်ကုန်သော၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ပုရိမပန္နိမေက္ခိ
ဏဝါမပဿေသု၊ ရှေ့နောက်သင်္ချာလက်ဝဲနံပါးတို့၌၊ ပဋ္ဌေကံ၊ အသီးအ
သီး၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ငါးခုငါးခုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသတိစ၊ နှစ်ဆယ်ကုန်သောအ
ကြောတို့၎င်း၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေ၌၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက် ကုန်သော၊
တေသံ၊ ထိုလက်ခြေတို့၏၊ ပုရိမပန္နိမေက္ခိဏဝါမပဿေသု၊ ရှေ့နောက်

၁။ လကျာလက်ဝဲနံပါးတို့၌၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ငါးခုငါးခုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စက္ကသိသ
 လေးဆယ်ကုန်သော အကြောတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗိယာ၊
 ခြောက်ဆယ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍာရဟိမဟာနာရဟိ၊ အကြောမတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဗဒ္ဓေါဝိနဒ္ဓေါ၊ မွေးရှက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗိကဏ္ဍာရသဗ္ဗန္ဓော၊ သဗ္ဗိကဏ္ဍာရသဗ္ဗန္ဓမည်၏၊ မံသလေပနလေ
 ပိတောတိ၊ မံသလေပနလေပိတောဟူသည်ကား၊ မံသသင်္ခါတေန၊ အသား
 ဟုဆိုအပ်သော၊ လေပနေန၊ လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ လိတ္တော၊ လိပ်၊ ကျံအပ်၏၊
 နဝမံသပေသိသတာနုလိတ္တော၊ ကိုးရာသောအသားတို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်၏
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စမ္ပကဉ္စုကသန္တဒ္ဓေါတိ၊
 စမ္ပကဉ္စုကသန္တဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ စမ္ပသင်္ခါတေန၊ အရဟုဆိုအပ်သော၊
 ကဉ္စုကေန၊ သင်းခိုင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဩနဒ္ဓေါ၊ မွေးရှက်
 အပ်၏၊ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မွေးရှက်အပ်၏၊ ပဋိစ္ဆန္ဓော၊ ဗုံးလွှမ်း
 အပ်၏၊ ပုတိကာယောတိ၊ ပုတိကာယောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်း
 ခပ်သိမ်း၊ ပုတိဂန္ဓိကာယော၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသောကိုယ်တည်း၊ နိရတ္ထကော
 တိ၊ နိရတ္ထကောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပယောဇနော၊ အကျိုးမရှိ၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံး
 အညာသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
 စမ္ပာဒိဝိနိယောဂေန၊ အရေအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ သိယာ၊ အချို့၊
 သဗ္ဗယောဇနော၊ အလုံးစုံတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တတာ၊ ထိုအတူ၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
 ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤကားအထူးတည်း၊ အဗ္ဗိ
 သဗ်သု၊ စာပို့တောတိ၊ အဗ္ဗိသဗ်သု၊ စာပို့တောဟူသည်ကား၊ အတိရေက
 တိသတာနံ၊ အလွန်နှင့်တကွသုံးရာကုန်သော၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊ သံဃာဇေ
 န၊ အပေါင်းနှင့်၊ စာပို့တောသဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်၏၊ နှာရုသုတ္တနိဗန္ဓနောတိ၊ နှာရုသုတ္တ
 နိဗန္ဓနောဟူသည်ကား၊ သုတ္တသဒိသေဟိ၊ ချည်ချုပ်နှင့်တူကုန်သော၊ နဝဟိ
 နှာရုသတေဟိ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့်၊ နိဗန္ဓိတော၊ အမြဲဖွဲ့အပ်၏၊
 ပနေကေသံသံဂတိတာဝါတိ၊ ပနေကေသံသံဂတိတာဝါ ဟူသည်ကား၊
 စတုမဟာဘူတဇိဝိတိန္ဒြိယ အသာသပသာသဝိညာဏာဒိနံ၊ လေးပါး
 သောမဟာဘူတ ဇိဝိတိန္ဒြိယွက်သက်ဝင်သက်အစရှိသည်တို့၏၊ သမ
 ဝါယသတ္တဝေန၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ သုတ္တမေရကသမဝါယေန၊ ချည်
 ချုပ်တို့ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ယန္တိဝိယ၊ ယန္တရားစက်ကဲ့သို့၊ ဌာ
 နာဒိဣရိယာပထံ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသောဣရိယာပုထံကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ခုဝပ္ပ
 ယာတောမရုဏာယာတိ၊ ခုဝပ္ပယာတောမရုဏာယ ဟူသည်ကား၊ မရ

၀၀-ဒွာကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၀-ကပ္ပတ္တေရဂါထာ၊ ၄၄၃

ဏဿ၊သေခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ကေန္တံဂမနော၊ စင်စစ်သွား၏၊
 နိဗ္ဗတ္တိတော၊ဖြစ်သည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊မရဏပတိ၊သေမင်းကိုစွဲ၍၊ပဝတ္တော
 ဖြစ်၏၊တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊မစ္စ၊ရာဇဿမရဏဿ၊သေမင်း
 ၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ဌိတော၊တည်၏၊ ဣဓေဝဆဋ္ဌယိတွာနာတိ၊ ဣဓေဝ
 ဆဋ္ဌယိတွာနဟူသည်ကား၊ဣမသ္မိ'ယေဝလောကေ၊ဤလောက၌သာလျှင်
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဆဋ္ဌတွာ၊စွန့်၍၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
 ယထာရုစိတဋ္ဌာနဂါမိ၊ အလိုရှိသိုင်း ရပ်ခြင်းသွားခြင်းရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ဂမနိယော၊သွား
 အပ်၏၊ဣတိဝေဓိ၊ဤသို့လည်း၊ သင်္ဂီ၊ကပ်ငြိခြင်းကို၊နကာတဗ္ဗော၊ မပြု
 အပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ပြု၏၊ အဝိဇ္ဇာယနိရတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာယနိရ
 တောဟူသည်ကား၊အဝိဇ္ဇာနိဝရဏေန၊အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည်၊ နိရတော၊
 ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ပဋိန္ဒာဒိတာဒိနဝေါ၊ ဖုံးလွှမ်းရခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်
 ရှိ၏၊အညယ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ကော၊ အဘယ်အမည်
 ရှိသောသူသည်၊ဇ္ဈေးဤကိုယ်၌၊ သင်္ဂီ၊ကပ်ငြိခြင်းကို၊ ဇနေယျ၊ ဖြစ်စေ
 ရာအံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ စတု
 ဂန္တေနာတိ၊ စတုဂန္တေန ဟူသည်ကား၊ အဘိဇ္ဇာကာယ ဂန္တာဒိနာ၊
 အဘိဇ္ဇာကာယဂန္တ အစရှိသော၊ စတုဗြဟ္မေ၊လေးပါးအပြားရှိသောဂန္တ
 ဖြင့်၊ဂန္တိတော၊မှေး ရှက်အပ်၏၊ဂန္တနိယဘာဝေန၊ မှေးရှက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ပိနန္ဒိတော၊ မှေးရှက်အပ်၏၊ ဩဃသံသီဒနောတိ၊ ဩဃသံ
 သီဒနော ဟူသည်ကား၊ ဩဃနိယဘာဝေန၊ ဩဃနိယ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 ကာမောစာဒိသု၊ ကာမောဃာ အစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ဩစောသု၊ဩဇာတို့၌၊ သံသီဒနကော၊ နတ်တတ်၏၊ အပ္ပဟိနဘာ
 ဝေန၊မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တာနေ၊သန္တာန်၌၊ အနုအနု၊
 အဖန်တလဲလဲ၊ သေန္တိ၊ ကိန်းတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အနုသယာ၊အနုသယမည်ကုန်၏၊ ကာမရာဂါဒယော၊ ကာမရာဂအစရှိ
 ကုန်သော၊အနုသယာ၊အနုသယတို့ကို၊လ ဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏၊ တေသံ၊ထိုအနု
 သယတို့၏၊ဇာလေန၊တွန့်ယက်ဖြင့်၊ ဩတ္ထတောအဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနုသယဇာလမောတ္ထတော၊အနုသယ
 ဇာလမောတ္ထတမည်၏၊ မကာရော၊မအက္ခရာသည်၊ ဝဒသန္တိကရော၊ပုဒ်
 စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ဂါထာဖွဲ့လွယ်စိတ်သောငှါ၊ဒီဃံ၊
 ဒီဃာကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ကာမန္တန္ဒာဒိနာ၊ ကာမန္တန္ဒအစရှိ

သော၊ ပဉ္စဝိနော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ နိဝရဏေန၊ နိဝရဏနှစ်၊ ယုတ္တော၊
 ယှဉ်၏။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စနိဝရဏော
 ယုတ္တော၊ ပဉ္စနိဝရဏယုတ္တမည်၏။ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ ဘုမ္မ
 ၀စနံ၊ သတ္တဝီရိတတ်တည်း။ ကာမဝိတက္ကာဒိနာ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသော၊
 မိစ္ဆာဝိတက္ကေန၊ မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့်၊ သမပ္ပိတောသမ္ပန္နိတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတက္ကေနသမပ္ပိတော၊ ဝိတက္ကေနသမပ္ပိတ
 မည်၏။ တဗျာမူလေနာနုဂတောတိ၊ တဗျာမူလေနာနုဂတောဟူသည်
 ကား၊ တဗျာသင်္ခါတေန၊ တဗျာဟုဆိုအပ်သော၊ ဘဝမူလေန၊ ဘဝ၏
 အကြောင်းသည်၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်၏။ မောဟန္တဒနသာဒိတောတိ၊
 မောဟန္တဒနသာဒိတောဟူသည်ကား၊ သမ္မောဟသင်္ခါတေန၊ သမ္မောဟ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ အာဝရဏေန၊ ဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်၊ ပလိဂုဗ္ဗိတော၊ ဖုံးအုပ်
 အပ်၏။ ဧတံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ သဝိညာဏကံ၊ သဝိညာဏကဖြစ်
 သော၊ ကရဏကယံ၊ ကရဏကယကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 သဝိညာဏကောတိ၊ သဝိညာဏကောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တတောဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဥန္တိန္ဒဘဝနေတ္တိကော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောဘဝသို့ဆွဲငင်တတ်သော
 သံယောဇဉ် တည်းဟူသောကြိုးရှိသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အယဉ္ဇေဝကာယော၊ ဤကိုယ်သည် လည်းကောင်း၊
 ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပဉ္စလည်း၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိသု
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကာယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဧဝံပဝတ္တတိကာယောတိ၊ ဧဝံပဝတ္တတိကာယောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ နာနာကလမလ သံသုဇ္ဈောတိအာဒိနာစ၊ နာနာကလမလသံသုဇ္ဈော
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၎င်း၊ အဝိဇ္ဇာယနိဝုတောတိအာဒိနာစ၊ အဝိဇ္ဇာယ
 နိဝုတောဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၎င်း၊ ဂုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအ
 ပြားဖြင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္တန္တောစ၊ ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ကမ္မယန္တေနသုကဋ္ဌရက္ခဋေန၊ ကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်မကောင်း
 သဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ကမ္မသင်္ခါတေန၊ ကံဟုဆိုအပ်သော၊ ယန္တေန၊ ယန္တ
 ရုံးဖြင့်၊ ယန္တိတော၊ လည်သောအားဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ခေမံ၊
 ဘေးကင်းသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်ကို၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်
 နှိုင်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သင်္ခါတိတော၊ ချောက်ချားအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိသု၊ သုဂတိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌၊ ဝတ္တ

တိပရိတ္တမတိ၊ လည်၏။ သမ္ပတ္တိဝိပဿန္တိန္ဒာတိ၊ သမ္ပတ္တိဝိပဿန္တိန္ဒာဟု
လည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့လည်၍ ဖြစ်ရာ၌၊ ယာသမ္ပတ္တိယော၊ အကြင်စည်းစိမ်
ချမ်းသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာသမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ
တို့သည်၊ ဝိပတ္တိပရိယောသနာ၊ ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိကုန်၏၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ ငှန်၏၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယောဗ္ဗန္တံ၊ အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဇရာဗရိယော
သာနံ၊ အိုခြင်းအဆုံးရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာရေဂျံ၊ အနာကင်းခြင်း
သည်၊ ဗျာဓိပရိယောသာနံ၊ နာရခြင်းအဆုံးရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇိဝိတံ
အသက်ရှင် ရခြင်းသည်၊ မရဏပရိယောသာနံ။ သေခြင်း အဆုံးရှိ၏၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ ဝိယာဂပရိ
ယောသာနော၊ ကွေကွင်းခြင်းအဆုံးရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာဘာဝေါ
ဝိပဇ္ဇတိတိ၊ နာနာဘာဝေါဝိပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နာနာဘာ
ဝေါတိ၊ နာနာဘာဝေါဟူသည်ကား၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ကွေကွင်းခြင်းသည်၊
ဝိပ္ပယောဂေါ၊ မယှဉ်တွဲရခြင်းသည်၊ သော၊ ထိုကွေကွင်းခြင်းသည်၊ ကဒါမိ
ရံခ၊ ဝိပ္ပယုတ္တိတဗ္ဗဿ၊ ကွေကွင်းအပ်သည်၏၊ ဝသေနဝိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ ဗန္ဓတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏိဿတိ
ရောက်လတ္တံ့၊ ယေဓံကာယံမမာယန္တိတိ၊ ယေဓံကာယံမမာယန္တိ ဟူသည်
ကား၊ အန္ဓဗာလ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော၊ ယေပုဏုန္နာ၊ အကြင်ပုဏုဇဉ်
တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသုဘံ၊ မတင့်တယ်သော၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိသော၊ အရ
ဝံ၊ မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ဣမံကာယံ၊
ဤကိုယ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ့ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂဏ္ဌန္တာ၊ ယူကုန်လျက်၊ မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏၊
ဆန္ဒရာဂံ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအလွန်
မိုက်သောပုဏုဇဉ်တို့သည်၊ ဇာတိအာဒိဟိဝ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းအစရှိသည်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိရယာဒိဟိဝ၊ ရေအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဗောဓရံ၊ ကြမ်းသော၊ တယာနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ အပဏှိတေဟိ၊
ပညာမရှိသောသူတို့သည်၊ အဘိဓမ္မိတဗ္ဗတော၊ ဓမ္မ၊ ဇေယျာအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဋ္ဌသိသင်္ခါတံ၊ ကဋ္ဌသိဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသ
ရာကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဇရာမရတာဒိဟိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဝဗ္ဗေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဒိယန္တိ၊ ပုနဗ္ဗာန်
အာဒိယန္တိ၊ ပုနဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေဓံကာယံဝိဝေဒန္တိ၊ ဂူထ
လိတ္တံဝပန္နုန္တိ၊ ယေဓံကာယံဝိဝေဒန္တိ၊ ဂူထလိတ္တံဝပန္နုနံ ဟူသည်ကား၊

၄၄၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဂူထဂတံ၊ မစင်ရကိုလည်းကောင်း၊ အာယိဝိသံ၊ သွင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဇိဂုန္တ နိယတာယဝါ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပဒိတယတာယဝါ၊ ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဝဇ္ဇေတိယသော၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ နအလ္လိယတိယထာ၊ မငြိကပ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ယေကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်၊ အသုစိတာဝေန၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေဂုန္တ၊ စက်ဆုပ်သွပ်ရှိသော၊ အနိစ္စာဒိတာဝေန၊ မမြဲခြင်းအစရှိသော အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဒိတယံ၊ ဘေးဘျင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်သဖြင့်၊ ပဇာဟန္တိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တေကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်၊ ဘဝမူလံ၊ ဘဝ၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှဉ္စ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဝမိတွာနဆဇ္ဇေတွာန၊ စွန့်၍၊ အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဥပါဒိသေသာယစ၊ သဥပါဒိသေသလည်းဖြစ်သော၊ အနုပါဒိသေသာယစ၊ အနုပါဒိသေသလည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနခာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ငှတ်အပ်၏၊ ကပ္ပတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကပ္ပမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်- ၂ ၃၀-ဥပသေနတ္ထေရဂါထာ၊

၀၂ ပိဝိတ္တံအပ္ပနိဋ္ဌော သန္တိ အာဒိကာ၊ ပိဝိတ္တံအပ္ပနိဋ္ဌောသံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥပသေနတ္ထေရဿ၊ ဥပသေနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ချွေ၍ ပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဥပသေန မထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၄၇

၌၊ဟံသဝတိနဂဓေ၊ဟံသဝတိပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ
 တွားဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏမာနော၊
 နာသည်ရှိသော်၊ဧကံ၊တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊သမန္တပါသာဒိကာ
 နံ၊ထက်ဝန်ကျင် ကြည်ညိုတွယ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောနေရာ၌၊ဥပေန္တံ၊ထားတော်မူသော၊သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဓိကာရကမ္ပံ၊ပူဇော်ခြင်းအမှု
 ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊တံဌာနန္တရံ၊ထိုအရာထူးကို၊ပတ္ထေတွာ၊တောင့်တ၍၊ယာ
 ဝဇိဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဒေဝမနုဿ
 သု၊နတ်ပြည်လူ၊ပြည်တို့၌၊သံသရန္တော၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ
 ဗုဒ္ဓု၊ဗုဒ္ဓ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ
 ၌၊နာဠကဂါမေ၊နာဠကရွာ၌၊ ရူပသာရိဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိ
 သောပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုန္တိမ္ပိ၊ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၍၊အသာ၊ထိုသူ၏၊ ဥပသေ
 နောတိ၊ဥပသေနဟူသော၊နာမံ၊အမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထို
 ဥပသေနသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယော
 ပေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်၍၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ကြားနာ၍၊ပဋိသန္ဓ
 သဇ္ဈေ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရှင်ပြု၍၊ဥပသမ္ပ
 ဒေါယ၊ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ၊ ဧကဝသိကော၊တဝါရသော ဥပသေနမထေရ်
 သည်၊အရိယဂစ္ဆံ၊အရိယာတို့ကို၊ ဝဇေသိတိ၊ပွားစေအံ့ဟူ၍၊အညံ၊တ
 ပါးသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ဥပသမ္ပာ
 ဒေတွာ၊ပဉ္စင်းခံ၍၊တေန၊ထိုတပည့်ရဟန်းနှင့်၊ သန္တိံ၊တကွ၊ သတ္ထု၊မြတ်
 စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ဂေတာ၊သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ
 ရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝသိကဿ၊ ဝါရသေးသော၊တဿဘိက္ခု
 နော၊ထိုရဟန်း၏၊ သန္တိဝိဟာရိကသာဝံ၊အတူနေတပြည့်၏အဖြစ်ကို၊သု
 တွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ မောဃပုရိယ၊ မဂ်ဖိုလ် မြီးအချည်း နှီးသော
 ယောကျ်ားတို့၊သင်သည်၊ အဟိလဟုံခေါ၊အလွန်လျှင်စွာလျှင်၊ဗာဟုလ္လာ
 ယ၊ပစ္စည်းများခြင်းငှါ၊အာဝတ္တော၊လည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂရဟိတော၊ကဲ့
 ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါကို၊ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊
 နိဿာယ၊မြီ၍၊သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒိဂရဟိတော၊အကယ်
 ၍ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပရိသံယေဝပန၊ပရိသတ်ကိုသာလျှင်၊နိဿာယ၊

၄၄၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အဖိုပြု၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါသံသယာပိ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်း၊
သဝိဿာပိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရဿော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ
အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပါဒါ
နေ၊ အပါဒါနှင့်။ ။

ပတ္တာရမ္ဘိ၊ တောင်၌၊ နိသီဒန္တံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ လောကဓမ္မံ၊
လူသုံးပါးတို့ ထက်မြတ်တော်မူသော၊ နရာသတံ၊ နရာသဘာဝဖြစ်တော်မူ
သော၊ နရုတ္တမံ၊ လူတို့ ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊ ။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်
သော၊ ကဏိကာရံ၊ မဟာဓြေခါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝဏ္ဏေ၊ အညွှာတို့ကို၊
ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆတ္တမ္ဘိ၊ ဝီရိယံ၊ အလက်
ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပဟိ၊
ဆောင်းမိုးပြီ၊ ။ ပရမန္တံ၊ မြတ်သောအစာဖြစ်သော၊ သုဘောဓနံ၊ ကောင်း
သောဘောဓဉ်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ ပါဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ၊
ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ၊ နဝမေ၊ ကိုးယောက်၊ မြောက်ကုန်သော အဋ္ဌ
သမဏ၊ ရှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ ဘောဓဇယံ၊
ဆွမ်းကျွေးပြီ၊ ။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သ
ယတ္ထ၊ ။ အလိုလိုသိတော်မူသော၊ အဂ္ဂဂုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ ဣမိနာဆတ္တဒါနေနစ၊ ဤထီးအလှူ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမန္တပဝန္တနာစ၊ မြတ်သောဆွမ်းအလှူဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ။ တေနုစိတ္တ ပဿာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင် ခြင်းကြောင့်၊
သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘောဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ဆတ္တိံ
သက္ခတ္တုဉ္စ၊ သုံးဆွဲခြောက်ကြိမ်လည်း၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ကေဝိသ
တိက္ခတ္တုဉ္စ၊ နှစ်ဆွဲတကြိမ်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြင့်လတ္တံ့၊ ဝိပုဏံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသ
ရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဂဏနာတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊
မရတွက်နိုင်၊ ။ ဘုရိပညံ၊ မြကြီးသဘွယ်ကြီးကျယ်ထူထဲသောပညာ
ရှိသော၊ သုမေဓေတိ၊ ကောင်းသောပညာ ရှိတော်မူသော၊ ယံဂေါတမံ၊
အကြင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ သုမေဓေတိ၊ ကောင်းသောပညာရှိ၏
ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ။ ဣတော၊ ဤငါပဒုမုတ္တရပွင့်ရာသာရကပ်မှ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနတ္ထေရဂါတာ၊ ၄၄၉

သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊
 ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ဂေါတ္တေန၊အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊
 ဂေါတမအမည်ရှိသော၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောက၌၊
 ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဗိဗ္ဗမာနုဋ္ဌိ၊
 တောက်ပသည်ရှိသော်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ တဿ၊ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ ဒါယာ
 ဒေါ၊အမွေခံဖြစ်သော၊ဩရသော၊ရင်၌ဖြစ်သော၊ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊တရားသည်
 ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ဥပသေနောတိနာမေန၊ဥပသေနဟူသောအမည်ဖြင့်၊
 သတ္ထု၊သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဟေဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ သ
 မန္တပါသာဒိကတ္တာ၊ထက်ဝန်ကျင်ကြည်ညိုခွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ထားလတ္တံ့၊ မဟံ ငါ၍၊စရိမံ၊
 အဆုံးဘဝသည်၊ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗေတပါ၊အလုံးစုံကုန်သော ဘဝတို့
 ကို၊သမူဟတာ၊အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဝါဟနံ၊စစ်သည်နှင့်တကွ
 သော၊မာရ်၊မာရ်ကို၊ဇိတွာ၊အောင်း၍၊အန္တိမံ၊အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်
 ကို၊ခေရေမိ၊ဆောင်၏၊မဟံ၊ငါသည်၊ ကိလေသာ ကိလေသာတို့ကို၊ချစ်
 တာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တံ၊ဟောအပ်
 ၏၊အရဟတ္တံ၊ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊ သယမ္ပိ၊မိမိ
 သည်လည်း၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ရတင်ဓမ္မေ၊ ရတင်တရားတို့ကို၊
 သမာဒါယ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ကျင့်၏၊အညေဝိ၊တပါး
 သောသူတို့ကိုလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုရတင်အကျိုး၌၊ သမာဒပေသိ၊
 ဆောက်တည်စေ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊နံ၊ထိုဥပသေနမထေရ်ကို၊ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမန္တပါဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်ကျင် ကြည်ညိုခွယ်ရှိ
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်သောအရာ၌၊ဌပေသိ၊ ထားတော်
 မူ၏၊သော၊ထိုဥပသေနမထေရ်သည်၊အပရေန၊တပါးသော၊သမယေန၊အ
 ခါ၌၊ကောသမ္ပိယံ၊ကောသမ္ပိပြည်၌၊ကလဟေ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခုသံဃောစ၊ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ ဗ္ဗိစာဘူတော၊
 နှစ်ကွဲဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဧကေန၊တပါးသော၊ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းသည်၊
 တံကလဟံ၊ထိုငြင်းခုံခြင်းကို၊ပရိဝုဇ္ဈိတု၊ကစားနေ၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၌၊အလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတရဟံ၊ယခုအခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်၊ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း
 သည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊သံဃော၊သံဃာသည်၊ဗ္ဗိစာဘူတော၊နှစ်ကွဲဖြစ်၍ဖြစ်

၄၅၀ ထေရ်ကံထာဝရကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

၏။ကထံနုခေါ၊အသို့လျှင်၊မယာ၊ငါသည်၊ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံ၊ကျင့်ပုပါအံနည်း၊အ
 တိ၊ဤသို့၊ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ဝိဝေကဝါသတော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌
 နေခြင်း၊မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ပဋိပတ္တိံ၊အကျင့်ကို၊က
 ထေန္တော၊ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ။အဒံသေနာသနံ၊ဤတောကျောင်း
 သည်၊ဝိပိတ္တံ၊လူတို့၏အသံမှဆိတ်၏၊အပ္ပနိဋ္ဌောသံ၊လူတို့၏ကြွေးကြော်
 သောအသံမှကင်း၏၊ဝါဠုမဂ္ဂနိသေဝိတံ၊ခြင်္သေ့ကျားသစ်အစရှိသောသား
 ရဲတို့၏မြိဝ်ရာလည်းဖြစ်၏၊ဘိက္ခု၊ဘိက္ခု၊ယ၊ရဟန်း၏၊ပဋိသလ္လာနကာရ
 ဏာ၊အထူးထူးသော အာရုံမှနှစ်စေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင် စိတ်ကိုငြိစေ
 ခြင်းအကြောင်းရှိ၏၊
 ။သံကာရပုဋ္ဌော၊တံမြက်ချေစွန့်ရာအရပ်မှ၊အာဟိ
 တွာ၊ဆောင်၍၊သုသာနာစ၊သုသာန်မှလည်းကောင်း၊ရထိယာဟိစ၊ခရီးမ
 တို့မှလည်းကောင်း၊အာဟိတွာ၊ဆောင်၍၊တဇော၊ထိုတံမြက်ချေးစု
 သုသာန်ခရီးဆုံမှ၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊သံဃာဒို့၊ဒုက္ခကို၊ကတွာ၊ငြိ၍၊
 ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊လူခံ၊မပြေပြစ်သောအဆင်းရှိသော၊စိဝရံ၊သင်္ကန်းကို
 ခေရေယျ၊ဝတ်ရုံခြင်းအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဆောင်ရာ၏၊ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊နိဗ္ဗံ၊နိဗ္ဗာန်သောမာန်ခက်ထန်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို၊ကရိတွာ
 န၊ငြိ၍၊ကုလသကုလံ၊အိမ်တအိမ်မှအိမ်တအိမ်သို့၊သပဒါနံ၊အိမ်စဉ်မ
 ပြတ်၊ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ကောင်းစွာပိတ်အပ်သောကျွ၊စသောခွဲရရှိသည်ဖြစ်၍
 သုသံဝတော၊ကုက္ကုစ္စအစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာစောင့်
 ရှောက်သျက်၊ပိဏ္ဍိကာယ၊အရောရောသောဆွမ်းအလို၊ဌ၊စရေစရေယျ၊
 သွားရာ၏၊
 ။လူခေနပိစ၊ကြမ်းသောဆွမ်းဖြင့်လည်း၊သန္တုဿ၊အညီ
 အညွတ်အားဖြင့် နှစ်သက်ရာ၏၊အညံ၊မိမိရေထိုက်သော ဆွမ်းမှတပ၊
 သော၊ရသန္တု၊ကောင်းမြတ်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ဗဟုဉ္စ၊များစွာ
 မှန်မြတ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊နပတ္ထေနပတ္ထေယျ၊မတောင့်တရာ၊
 ရသေယျ၊ကောင်းမြတ်သောအရသာတို့၌၊အနဂိဒ္ဓဿ၊တပ်မက်မောခြင်း
 မရှိသောရဟန်း၏၊မနော၊စိတ်သည်၊ဈာနေန၊အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်၊
 ရမတိ၊မွေ့လျော်၏၊
 ။ရနိ၊ပစ္စုပ္ပန်လောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကိုသိ
 တတ်သောရဟန်းသည်၊အပ္ပိဇ္ဈောင၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌တဏှာတည်း
 ဟုံသောတောင့်တခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍အလိုနည်းသည်၎င်း၊သန္တုဋ္ဌောစ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ပဝိပိတ္တေ၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်၊ဝသေဝသေယျ၊နေရာ၏၊ဂဟေဋ္ဌဟိစ၊
 အိမ်ရာထောင်သော လူတို့နှင့် လည်းကောင်း၊အနဂါရေဟိစ၊အိမ်ရာမ

၁၀-အသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၀

ထောင်သောရဟန်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံ
သောသူတို့နှင့်၊ အသံသဇ္ဈာ၊ ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေယျ၊ နေ
ရာ၏။ အဇ္ဈောဝါ၊ မရောက်ဘဲလည်း၊ အမူဂေါပိ၊ မအာဘဲလည်း၊ ဇဇ္ဈောမူ
ဂေါသထာ၊ ရောက်ဘိအဘိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို
အသေယ၊ ပြရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ အတိဝေလံ၊
ပြောဆိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍၊ သံဃမဇ္ဈိမိ၊ သံဃအ
လယ်၌၊ နသမ္ဘာသေယျ၊ မပြောမဆိုရာ၊ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအ
ကျင့်ရှိသောရဟန်းသည်၊ ကိဉ္စ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ်ဖြစ်သောတရံတ
ယောက်သောသူကို၊ နဥပဝဒေ၊ နှုတ်ဖြင့်ကဲ့ရဲ့မဆိုရာ၊ ဥပစာဝတံ၊ ကိုယ်
ဖြင့်သူတပါးအားညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ပါတိ
မောက္ခတ္ထိ၊ ပါတိမောက္ခသံဃရတိလ၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်
ရှောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဇ္ဇနေ၊ ရှာဖွေအပ်ခံစားအပ်သုံးဆောင်
အပ်စွန့်အပ်သောဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ အဿ
ဖြစ်ရာ၏။ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ သုဂဟိတနိ
မိတ္တော၊ ကောင်းစွာယူအပ်သောသမာဓိနိမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပါဒကောဓီ
ဒေါ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သောအားဖြင့်ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၌လိမ္မာ
သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိတ္တဿ၊ တွန့်တိုပျံလွင့်သောစိတ်၏၊ ကုသလော၊
ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၌လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သမထံ၊ သမထဘာဝနာ
ကို၊ အနုယုဇ္ဈေယျ၊ မဖြစ်သေးသောသမာဓိကိုဖြစ်စေရာ၏ ဖြစ်ပြီးသောသ
သမာဓိကိုလည်း ပွားစေရာ၏။ ကာလေန၊ သမထဘာဝနာကို အားထုတ်
သည်ရှိသော်ထိုသမထဘာဝနာ၏ ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိပဿနံ၊ တွန့်တို
ခြင်းသို့မရောက် စေမူ၍ အရိယမင်္ဂကို ရှေ့ခြင်းငှါ အနိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့်
ရှုသောဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဈေယျ၊ အဖန် တလဲလဲအားထုတ်ရာ၊
ဝိရိယသာတစ္စသမ္ပန္နော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယုတ္တယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌အမြဲယှဉ်သည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏
အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အပတွာဝ၊ မရောက်သေးဘဲလျှင်၊ ဝိသာ
သံဝိသဇ္ဈာ၊ ဝိပဿနာကိုတွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသည်၊ နယျေနဘဝယျ၊ မဖြစ်
ရာ၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းကိုမှီဝဲခြင်းအစီအစဉ်
ဖြင့်၊ ဝိဟရမာနဿ၊ နေသော၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမဿ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သဇ္ဈေ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ နိယန္တိ၊ ကုန်
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတိဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာတို့၌၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဝိဝိတ္တံဟူသည်ကား။ ဇနဝိဝိတ္တံ၊ လူမှဆိတ်သော၊ သည်း၊
 ဆိတ်သော၊ အရညာဒိ၊ တောအစရှိသည်ကို၊ အပ္ပနိဋ္ဌေ၊ သန္တိ၊ အပ္ပနိဋ္ဌေ၊
 သံဟူသည်ကား၊ နိသန္ဓံ၊ အသံမရှိသော၊ သန္ဓသံဃာနုနရဟိတံ၊ အသံထိ
 နိက်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဝါဠမိဂနိသေဝိတန္တိ၊ ဝါဠမိဂနိသေဝိတံဟူသည်
 ကား၊ သီဟဗျဉ္ဇဒိဝါဠမိဂေဟိ၊ ခြင်္သေ့ကျားသစ်သားရဲတို့သည်၊ စရိတံ၊
 ကျက်စားလှည့်လည်အပ်သော၊ ဣမိနာပိ၊ ဤဝါဠမိဂနိသေဝိတံဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ဇနဝိဝေကံယေဝ၊ လူတို့မှဆိတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပန္တသေနာသနဘာဝဒိပ
 နတော၊ အစွန်ဖြစ်သောကျောင်း၏အဖြစ်ကိုပြသောကြောင့်တည်း၊ သေနာ
 သနန္တိ၊ သေနာသနံဟူသည်ကား၊ သယိတုဉ္စ၊ အိပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဝိပဿိတုဉ္စ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယုတ္တဘာဝေန၊ သင့်သည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝသနဉ္စာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သေနာသနန္တိ၊
 သေနာသနဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပဋိသလ္လာနက၊ ရုဏာတိ၊ ပဋိ
 သလ္လာနက၊ ရုဏာ ဟူသည်ကား။ ပဋိသလ္လာနနိမိတ္တံ၊ ကိန်းအောင်းခြင်း
 လျှင်အကြောင်းရှိသော၊ နါနုရမ္မဏတော၊ အထူးထူးသောအာရုံမှ၊ နိဝတ္တေ
 တွာ၊ နစ်စေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌန်း၌သာလျှင်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပဋိ
 ပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အလ္လိယာနတ္ထံ၊ ပြီစေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝနာနုရူပံ၊ ဘာဝနာအားလျော်သော၊ သေနာသနံ
 ကျောင်းကို၊ နိဒ္ဒိသန္တော၊ ညွှန်ပြသည်ဖြစ်၍၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊
 သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စိဝရာဒိ
 သု၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၌၊ တံ၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒေသတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 သင်္ကာရပုဉ္ဇာတိအာဒိ၊ သင်္ကာရပုဉ္ဇာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သင်္ကာရပုဉ္ဇာတိ၊ သင်္ကာရပုဉ္ဇာဟူ
 သည်ကား၊ သင်္ကာရကစဝရဋ္ဌာနာ၊ တံမြက်ချေးအမျှက်စွန့်ရာအရပ်မှ၊
 အာဟိတွာတိ၊ အာဟိတွာဟူသည်ကား၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တတော
 တိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်မှ၊ အာဟ
 တစောဠက္ခန္ဓဗ္ဗဟိ၊ ဆောင်အပ်သောပုခို၊ ပိုင်းတို့ဖြင့်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ
 ဤတတောဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရုဏေ၊ ကမ္မိဏ်းအနက်၌၊ နိသက္ကဝစနံ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၃

ပဋ္ဌမိဝိဘတ်သက်သောဝုဒ္ဓိတည်း၊ လုခန္တိ၊ လုခံဟူသည်ကား၊ သုတ္တလုခရ
 ဇလုခါဒိနာ၊ ချည်၏ခေါင်းပါးခြင်းဆိုးရည်၏ခေါင်းပါးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊
 လုခံ၊ ခေါင်းပါးသော၊ အဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ မပြေပြစ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဓာရေ
 ယျာတိ၊ ဓာရေယျဟူသည်ကား၊ နိပါသနာဒိဝသေန၊ ဝတ်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ဇေတန၊ ဤလုခံဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ စိဝရသန္တောသံ၊ သက်နိုး၌ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နိဗ္ဗံမနံက
 ရိတွာနာတိ၊ နိဗ္ဗံမနံကရိတွာနဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိကာနံ
 အသက်ရှင်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤစိတ်သည်၊ အန္တံ၊ ယုတ်၏၊ ဣတိအာ
 ဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သုဂတောဝါဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်
 ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့၍၊ နိဟတမာနဗ္ဗံ၊ ပယ်ပျောက်အပ်
 ပြီးသောမာန်မူခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သပဒါနန္တံ၊ သပဒါ
 နံဟူသည်ကား၊ စာရေသု၊ အိမ်တို့၌၊ အဝဏ္ဏေရဟိတံ၊ အယုတ်အားဖြင့်
 ကျိုးပျက်ခြင်းမှကင်းသော၊ အနုစာရံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်းလှည့်သည်ခြင်ကို၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကု
 လာကုလန္တိ၊ ကုလာကုလံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကုလ၊ ကုလန္တိ၊ ကု
 လာကုလံဟူသည်ကား၊ ကုလတော၊ အိမ်တစ်ခုမှ၊ ကုလံ၊ အိမ်တစ်ခုသို့၊ ကု
 လာနုပုဗ္ဗိယာစာရပဋိပါဒိယာ၊ အိမ်စဉ်အားဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဇ္ဇိကာယာတိ၊ ဝိဇ္ဇိကာယဟူသည်ကား၊ မိဿ
 ကဘိက္ခာယ၊ ရောနှောသောဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဣဒိနာ၊ ဤဝိဇ္ဇိကာယဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာပါတသန္တောသံ၊ ဆွမ်း၌ရောင့်ရဲသည်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဂုတ္တ
 ခွါရောတိ၊ ဂုတ္တခွါရောဟူသည်ကား၊ သုဝိဟိတစက္ခာဒိခွါရော၊ ကောင်းစွာ
 ပိတ်အပ်သောစက္ခုအစရှိသောခွါရ်သည်ဖြစ်၍၊ သုသံဝုတောတိ၊ သုသံဝု
 တောဟူသည်ကား၊ ဟဿကုက္ကုစ္စာဒိနံ၊ လက်လှုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊
 အဘာဝေနမရှိသဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊
 လုခေနပိစာတိတ္ထေ၊ လုခေနပိစဟူသောဤပါဌ်၌၊ အပိသဒ္ဓေါ၊ အပိသဒ္ဓါ
 သည်၊ သမုစ္စယေ၊ ဆည်းခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသဒ္ဓေါ၊
 စသဒ္ဓါသည်၊ ပိကပ္ပေ၊ အထူးကြံခြင်းအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဘယေ
 နပိ၊ နှစ်ပါး စုံဖြင့်လည်း၊ လုခေနပိ၊ ခေါင်းပါး သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော၊ သုလဘေန၊ လွယ်သော၊
 ဣတရိတရေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊
 သမံ၊ အညီအညွတ်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ သန္တုနံ၊ ထင်ရှားရှိသဖြင့်၊

၄၅၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တုဿယ၊ နှစ်သက်ရာဇ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာညံပတ္ထေရသံဃဟုန္တိ၊
 နာညံပတ္ထေရသံဃဟုဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နာညံပတ္ထေရသံဃဟုန္တိ၊
 နာညံပတ္ထေရသံဃဟုဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ယထာလဒ္ဓတော၊
 ရဟိုင်းသော ဆွမ်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ မရရာဒိရသံဇ၊ အချို့အစရှိ
 သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပဏိတစ္ဆ၊ မှန်မြတ်
 သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နပတ္ထေယ၊ မတောင့်တရာ၊ နဝိဟေယ၊ မချစ်
 မြတ်နိုးရာ၊ ဣမိနာ၊ ဤနာညံပတ္ထေရသံဃဟုဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိသနပစ္စ
 ယေန၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ သန္တောသော
 နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသေ
 သ၊ အရသာတို့၌၊ ဝေဝါရဏတ္ထံပန၊ တပ်မက်မောခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်း
 အကျိုးငှါကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝန္တော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ရသေသုအနုဂိဒ္ဓဿဈာနေနရမတေမနောတိ၊ ရသေသုအနုဂိဒ္ဓဿဈာနေ
 နရမတေမနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဓိ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်
 စည်းခြင်းကိုလည်း၊ ပရိပူရေန္တဿ၊ ဖြည့်သောသူအား၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တသမာ
 ဓနံ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော
 ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ သလ္လေခပဋိပတ္တိံ၊ ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို၊
 ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဝသိဋ္ဌကထာဝတ္ထုနိ၊ ကြွင်း
 သောကထာဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပိန္နောဝေဝါတိအာဒိ၊
 အပ္ပိန္နောဝေဝဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ပါဠိတော်စကား၌၊ အပ္ပိန္နောတိ၊ အပ္ပိန္နောဟူသည်ကား၊ အနိန္နော၊ အလို
 မရှိ၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ဣန္ဒြာရဟိတော၊
 အလိုမှကင်း၏၊ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိပပစ္စယေသု၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်
 သောပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှုပ္ပါဒဝိက္ခန္တနံ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကို ခွဲခြင်းကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ သန္တုဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယထာလသဘာသန္တောသမာဓိ
 နာ၊ ရရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်
 ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသည်ကို၊ နာနု
 သောစေယ၊ မပိုးရိပ်ရာ၊ အနာဂဟံ၊ လာလတ္တံ့သည်ကို၊ နပ္ပစပေယျ၊
 မတောင့်တရာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယာပေယျ၊ ယူတရာ
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူတသည်ရှိသော်၊ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ ရောင့်ရဲ၏ဟူ၍၊ ပဝုပ္ပတိ၊

၁၀ - ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၃၆ - ဥပသေနတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၅၅

အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပရိဝိတ္တော
 တိ၊ ပရိဝိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊ အပေါင်းအဘော်ကို၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်ဝှံ့၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတ္တောပုဂ္ဂလဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 အရပ်သို့ကပ်လျက်၊ ဟိ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိတ္တဝိဝေကော၊ ဝိတ္တဝိဝေကကို၊ ပရ
 ထော၊ နောက်၌၊ ဂက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဝေဿ၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ မောနေယျဓမ္မသမန္တာဂ
 မေန၊ မောနေယျတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏။ အသံသဋ္ဌော
 တိ၊ အသံသဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဒဿနာဝနသမုလ္လပနသံဘောဂကာယာ
 သံသဂ္ဂါနံ၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းစကားပြောခြင်းပေါင်းတော်ခြင်းကိုယ်လက်
 နှိုးနှောခြင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော၊ ယထာ
 ဂုတ္တသံသဂ္ဂရဟိတော၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ပေါင်းတော်ခြင်းမှကင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌဟိစ၊ လူတို့နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနဂါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယေ
 ဟိဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်လည်း၊ အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဥဘယံဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရဏေ၊ ကရိုဏ်း
 အနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ အတ္တာနံဒဿ
 ယေတထာတိ၊ အတ္တာနံဒဿယေတထာဟူသည်ကား၊ အဇဇော၊ မရိုက်
 သည်၊ အနုဂေါ၊ မအသည်၊ သမာနေဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇဇောစ၊ ရိုက်သည်လည်း၊ မူဂေါ၊ အသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဒဿယျ၊ ပြရာ၏။ ဧတေန ဤအတ္တာနံဒဿယေတထာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 ပါဂန္တိယပဟာနံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ အဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဇလောစမူဂေါဝါတိစ၊ ဇလောစမူဂေါဝါဟူ၍လည်း၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါ
 ထာ၊ ဖွဲ့လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ရဿတ္ထံ၊ ရဿ၏အဖြစ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၍၊ စဝါသဓ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါဝါသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စယဋ္ဌော၊ သမုစ္စည်းအနက်ရှိ
 ၍၊ နာတိဝေလံသမ္ဘာသေယျာတိ၊ နာတိဝေလံသမ္ဘာသေယျဟူသည်ကား
 အတိဝေဠုအတိက္ကန္တပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်၍၊ နာဘာသေယျ၊
 စကားမဆိုရာ။ မန္တဘာဏီ၊ တိုင်ပင်၍ဆိုလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သပံ၊ မဇ္ဈိတိ၊ သပံ၊ မဇ္ဈ
 ဗြဟ္မဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာဇနသမူဟေဝါ၊ ရဟန်းသံဃာလူအပေါင်း၌
 လည်းကောင်း၊ နသောဥပဝဒေကိဋ္ဌိတိ၊ နသောဥပဝဒေကိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊

၄၅၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ယထာဝုတ္တပဋိပတ္တိကော၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်ရှိသော၊ သော
 တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဟိနဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဇ္ဈိမံဝါ၊
 အလတ်လည်းဖြစ်သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စ၊
 အမှတ်မရှိတရံတယောကံသောသု၊ ဘုံဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်၊ နဥပဝဒေယျ၊
 ကဲ့ရဲ့မဆိုရာ၊ ဥပစာတံဝိဝဇ္ဇယေတိ၊ ဥပစာတံဝိဝဇ္ဇယ ဟူသည်ကား၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥပစာတံပရိပေဋ္ဌနံ၊ သူတပါးအားဥဉ်းခံခြင်းကို
 ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ သံဝုတောပါတိမောက္ခသ္မိန္တိ၊ သံဝုတောပါတိမောက္ခ
 သ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ပါတိမောက္ခသ္မိံသံဝရဝီလေ၊ ပါတိမောက္ခသ္မိံဝရဝီလည်း
 သံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပါတိမောက္ခ
 သံဝရဝီလေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရဝီလဖြင့်၊ ပိတိတကာယဝါစော၊ ပိတိ
 အပ်သောကိုယ်နှုတ်ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မတ္တညုစဿဘောဇနေတိ၊ မတ္တညုစဿဘောဇ
 နေဟူသည်ကား၊ ပရိယေသနပနိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝိသုဇ္ဇနေသု၊ ရှာဖွေ
 ခြင်းခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဘောဇနေသု၊
 ဘောဇဉ်တို့၌၊ ပမာဏညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တဿာတိ၊ သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဟိ
 တံ၊ တည်ကြည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ကာလံ၊ အခါကို၊ သလ္လက္ခေန္တော၊ ကောင်းစွာမှတ်လျက်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဂဟိတသမာဓိနိမိတ္တော၊ ယူအပ်သောသမာဓိနိမိတ်ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တောသောတိဝိ၊ သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တောသောဟူ၍လည်း၊
 ပါဠော၊ ပါဠအချို့ရှိ၏။ ယောဂိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန့်ခြင်း၌ အားထုတ်သောသူ
 သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိတ္တသုပ္ပါဒကော
 ဝိဒေါတိ၊ ဗိတ္တသုပ္ပါဒကောဝိဒေါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝယတော၊
 ပွားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝီနံ၊ တွန့်တိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့တွန့်တိုသည်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံလွင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီနသသစ၊
 တွန့်တိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓတသသစ၊ ပျံလွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဗိတ္တဿ စိတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိကာရဏ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၌၊ ကုသလော၊
 လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝီနေ၊ တွန့်တို
 သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မဝိစယဝီရိယဝိတံသမ္ပောဏ္ဍိ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဏ္ဍိ
 ဝီရိယသမ္ပောဏ္ဍိဝီရိယသမ္ပောဏ္ဍိတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၄-ပဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနက္ခေရဂါထာ၊ ၄၅၇

ဥန္တတ၊ ဟုံလွင့်သောစိတ်၌၊ ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပဿဒ္ဓိ
သမ္ပောဇ္ဈင်သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ဥပက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါပန၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင် ကိုကား၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ၊ သမယ၊ အကြင်အခါ
၌၊ ဟိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝေန္တံ၊ တွန့်တိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယ၊ ထို
အခါ၌၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာယ၊
ပွားခြင်းငှါ၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
သမထံအနုယုဉ္ဇေယျာတိ၊ သမထံအနုယုဉ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ သမထဘာ
ဝနံ၊ သမထဘာဝနာကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားရာ၏၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊
သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသောသမာဓိ
ကိုလည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝသိတာဝပ္ပတ္တိ၊ ဝသိတော်မူရောက်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝဇေယျဗျူဟေယျ၊ ပွားရာ
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလေနစရိပဿ
နန္တိ၊ ကာလေနစရိပဿနံဟူသည်ကား၊ ယထာလန္တံ၊ ရမြဲတိုင်းသော၊ သမာ
ဓိံ၊ သမာဓိကို၊ နိကန္တိ၊ ယာ၊ တွယ်တာခြင်း၏၊ အပရိယ၊ ဒါနေန၊ မကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဟာနဘာဂိယံဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏အတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌိတိ
ဘာဂိယံဝါ၊ တည်ခြင်း၏အတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗေ
ဘာဂိယံဝါ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းအတို့ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကာလေန၊ လျှောက်
ပတ်သောအခါ၌၊ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုလည်း၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အားထုတ်
ရာ၏၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာလေနစရိပဿနန္တိ၊ ကာလေနစရိပဿနံ
ဟူသည်ကား၊ သမထံ၊ သမထကို၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ တဿ၊ ထိုသမထ၏၊ ဝေရုဘူတကာလေ၊ မြဲမြံစွာဖြစ်သောအခါ၌၊
သင်္ကေသံ၊ တွန့်တိုခြင်းသို့၊ အနာပဗ္ဗိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမ
နာယ၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းငှါ၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အနုယုဉ္ဇေယျ၊ အား
ထုတ်ရာ၏၊ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူ
ကား၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သမာဓိလစဘေနဝါ၊ သမာဓိကိုနေ့သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတ္တံ၊ သယနေနဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသာသံ၊ ဝိပဿနာကိုတွန့်လွှတ်ခြင်းသို့၊ အာပာဒိ၊
မရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံ

၄၅၀ ထေရဝါဒသမ္မာဓကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သာဘတ္တသမ္ပန္နောတိအာဒိ၊ ဝိရိယသာဘတ္တ သမ္ပန္နော ဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတတဘာဝေါ၊ မြဲသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ သာတစ္ဆံ၊ သာဘတ္တမည်၏။ တေန၊ ထိုမြဲသောအဖြစ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ သတတပဝုတ္တံ၊ အမြဲဖြစ်သော၊ ဝိရိ
 ယော၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပဋ္ဌဟိတဝိရိယော၊ ချီပင့်အပ်သော
 လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ယုတ္တယောဂေါသဒါသိယာတိ၊ ယုတ္တယောဂေါသဒါသိယာဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘာဝနာယုတ္တော၊ ဘာဝနာ၌အမြဲ
 ယှဉ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒုက္ခဿန္တန္တိ၊ ဒုက္ခဿန္တဟူသည်ကား၊ ဝဋ်
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တပရိယောသာနံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ နိရောဓံနိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အပဗ္ဗာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဝိဿသံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းသို့၊ နယျေဝန္တေ
 ယျ၊ မရောက်ရာ၊ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ ဈာနသာ
 တိ၊ ဈာန်ကိုရသော၊ အတိညာလာတိ၊ အတိညာဉ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ မတ္ထကံ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊
 ဌိတောတိဝါ၊ တည်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ စွန့်လွှတ်သည်။ နာပေယျ၊
 မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံဝိဟရမာ
 နဿာတိ၊ ဧဝံဝိဟရမာနဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိတ္တသေနာသနာ
 သေဝနာဒိဝိမိနာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ခြံခြင်းအစရှိသော အစီ
 အရင်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယုတ္တယောဂ
 တာပရိယောသာနေန၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်အဆုံးရှိ
 သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ သုဒ္ဓိကာမဿာတိ၊
 သုဒ္ဓိကာမဿဟူသည်ကား၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဥာဏ်အမြင်စင်ကြယ်
 သော၊ အတ္တန္တဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အရကတ္တံစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယန္တဿ၊ အလို
 ရှိသော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဘယဿ၊ ဘေးကို၊ ဣက္ခနေန၊ ရှုသော၊ တိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊
 အဆုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝါ တရားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်
 ကုန်၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ အတ္တတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ
 သံ၊ ထိုကာမာသဝအစရှိကုန်သောအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယဂမနေနေ
 ဝ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပါဒိသေသအနုပါ
 ဒိသေသပဘောဒံ၊ ဥပါဒိသေသအနုပါဒိသေသအပြားရှိသော၊ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၉-ဥပသေနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၉

ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ အဓိကန္တတိပါပုဏ္ဏာ
တိ၊ ရောက်၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ဥပသေနမထေရ်သည်။ တဿာသိက္ခ
နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဩဝါဒနာပဒေသေန၊ အဆုံးအမကိုညွှန်ကြားသဖြင့်၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဗ္ဗိပန္နဘာဝံ၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒီပေန္တော၊ ပြလျက်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ ဥပ
သေနတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥပသေနမထေရ်၏ ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊

ဝိဇာနေယျသကံအတ္တန္တိ အာဒိကာ၊ ဝိဇာနေယျသကံအတ္တံဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယာသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊
အပရဂေါတမဿ၊ အပရဂေါတမမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
အယတ္ထိ၊ ဤအပရဂေါတမမထေရ်သည်လည်း။ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၌။ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ ဝစိုက်ခြင်း၏
အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊
ဆည်းပူး၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊
ဖြစ်တော်မူသည်မှ၊ ဝုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
ဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥဒ္ဓိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဥဒ္ဓိစ္စပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိဗ္ဗန္တဝေဒါနံ၊ ပေဒင်သုံးပုံ
တို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါဒမဂ္ဂံ၊ ဝါဒ၏
အကြောင်းကို၊ ဥပ္ပဟိတွာ၊ သင်ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဒဿ၊ ဝါဒ၏၊
ဥပရိ၊ အသက်၌၊ ဥတ္တရံ၊ အလွန်ကို၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုတတ်သောသူကို၊ အလ
ဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုသူတို့နှင့်၊ ဝိဂ္ဂဟိကာကထံ၊
ငြင်းခုံခိုက်ရန်စကားကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ
လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်
သောမြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ယဿာဒိ
ကော၊ ယဿအစရှိကုန်သော၊ ဝေနေယျ၊ ဆုံးမထိုက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့

ကိုးဝိနောတွာဆုံးမ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုဋ္ဌေး၏။ အဘိ
ယာစနာယ၊ တောင်းပန်းလျှောက်ထားခြင်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရား
သခင်၏။ စေတဝနပဋိပ္ပာဟဏေ၊ စေတဝနကျောင်းတော်ကို အလှူခံရာ၌၊
ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါ တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သက္က၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
ပဗ္ဗန္တံရှင်အဖြစ်ကို၊ ယာဝိ၊ တောင်း၏။ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အည
တရံ၊ တပါးသော၊ ပိဏ္ဍိတရီကာဘိက္ခု၊ ပိဏ္ဍိပါတ်ရတင်ဆောင်သောရဟန်း
ကို၊ အာဇာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ကိံ၊ အာဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေတော်
မူသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရှင်ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဇာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တေန၊ ထိုပိဏ္ဍ
ပါတ်ရတင်ဆောင်သောရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိယမာနေ၊ ရှင်ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ခုရငွေပေဝ၊ သင်ရန်း၏အဆုံး၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍိတွာ၊ ရောက်၍၊ ကောသလဇနပဒံ၊ ကောသလတိုင်းဇနပဒံ
သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကောသလတိုင်းဇနပဒံ၌၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဝ
သိတွာ၊ နေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လာ၏။
တံ၊ ထိုအပရ၊ ဂေါတမမထေရ်ကို၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥာတကာ၊
အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာဿ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာ
လတို့သည်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍၊ ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်
၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကုန်လျက်၊ ဣမတ္ထိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ သံသာရေးသံ
ရာ၌၊ သုဒ္ဓိဝါဒါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို အယူရှိကုန်သော၊ ဗဟုသမဏ၊ ဗြာဟ္မ
ဏ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထို
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ကတမေသံနုခေါ၊ အဘယ်သူတို့၏လျှင်၊ ဝါဒေါ၊ အယူ
သည်၊ နိယျာနိကော၊ ဝနီဆင်းရဲမှထွက်မြောက်သနည်း၊ ကံဝါ၊ အဘယ်ဝါ
ဒကိုလည်း၊ ပဋိပစ္ဆန္တာ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ သံသာရတော၊ သံသာရတော၊
သုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိံ၊ သုမေးကုန်၏။ ထေရေ၊ အပ
ရဂေါတမမထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ပကာသေန္တာ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိသော၊ အသိပညာပြည့်စုံစွာ
သောဟောကျားသည်၊ သကံ၊ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို၊ ဝိစာနေယျ၊ ဟုတ်မှန်
သောအတိုင်းဆင်ခြင်၍သိရာ၏၊ ဝိစာရေန္တာ၊ ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ ပါ
ဝစနံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကား

၁၀-ဇယားကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါယာ၊ ဇုဇိဝ

ကို၊ အဝလောကေယျာယ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ အဇ္ဈပကတဿ၊ ကပ်သောအမျိုးသားအား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ အဝလောကေယျာယ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော၊ ဗိတ္တန္တ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းလည်းကောင်း၊ သိက္ခာဝိပုလသမာဒါနံ၊ ပြန့်ပြောသော သိက္ခာဝုဒ်ကို၊ ဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂဇ္ဈနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သောဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ ယာသုသုသာစ၊ အကြင် အဆုံးအမကိုနာခြင်း၌၊ အလိုရှိခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤကလျာဏဗိတ္တကို ဖြစ်ခြင်းစသည်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ အရဟံအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်တို့၌၊ ယဂါရဝတာစ၊ ရိုသေသည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မ၊ အရိယာဓမ္မ၌၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အပမိတိစ၊ ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံဃေ၊ အရိယာသံဃာ၌၊ ဗိတ္တိကာရောစ၊ ရိုသေမြတ်နိုးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ အာစာရဂေါတမေ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မလွန်မကျူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အာစာရဆွမ်းအသို့၊ ဤသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဟုဆိုအပ်သောဂေါတမရှင်၊ ယုတ္တေ၊ ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သောမိတော၊ ခင်ကြည်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရုပ္ပာစ၊ ပညာရှိတို့သည်မကွဲရဲအပ်သေး၊ အာဇီဝေါစ၊ အသက်မွေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်ကို၊ သတ္တပနံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌ လောဘာစသည်တို့ကိုမဖြစ်စေသောအားဖြင့်ကောင်းစွာထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤအာစာရဂေါတမဗုဒ္ဓိစသည်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ စာရိတ္တံ၊ ကျင့်သည်ကိုပြု၍ ပြည့်စုံစေအပ်သော သီလလည်းကောင်း၊ ဝါရိတ္တံ၊ ကြည်ခြင်းမပြုခြင်းဖြင့် ပြည့်စေအပ်သောသီလ လည်းကောင်း၊ ပဿာဒနီယံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဣရိယာပဝိယံ၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သောအဆင်အခြင်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ အမိမိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာစသည်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၌၊ အာယောဂေါစ၊ အဖန်တလဲလဲပွားစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤစာရိတ္တအစရှိသည်သည်၊ သမဏဿ၊

ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂဟံ၊ လျောက်ပတ်၏။ အရညကာနိ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်တ
 သော၊ ပန္နာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အပ္ပသဒ္ဓါနိ၊
 လူတို့၏ကြွေးကြော်သံမှ ကင်းကုန်ထသော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့
 ကို၊ မုနိနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဇိတဗ္ဗာနိ၊ ခြံဝဲအပ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော တောကျောင်းသည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း
 အား၊ ပတိဂ္ဂဟံ၊ လျောက်ပတ်၏။ သီလဉ္စ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလလည်း
 ကောင်း၊ ဗာဟု သာဓုဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော သူ၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို၊ ယထာတူတံ၊ မတောက်မပြန်၊ ပဓိစ
 ယောစ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို၊ အဘိသမယောစ၊ အဘိညာဘိသမယအစရှိသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤသီလဗဟုသုတ အစရှိ
 သည်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂဟံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။
 အနိစ္စန္တိစ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာယူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တသညဉ္စ၊
 သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သောသညာကိုလည်းကောင်း၊ အသုဘ
 သညဉ္စ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကား မတင့်တယ်ဟု ဖြစ်သော သညာကို လည်း
 ကောင်း၊ လောကမှိစ၊ တောဘုမ္မိက သင်္ခါရလောက၌လည်း၊ အနဘိဇုတိ၊
 အပြစ်ကိုရှုခြင်းဝင်္ခိုမှပြီးငွေ့ခြင်းကိုရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သောမွေ့လျော်ဘွယ်
 မရှိဟူသောအမှတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ပွားစေရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤ
 သို့အနိစ္စအစရှိသည်အစွမ်းဖြင့် ပွားစေခြင်းစသည်သည်၊ သမဏဿ၊ ရ
 ဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂဟံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေစ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်စသော
 ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒါနိစ၊ ခန္ဓိဒ္ဓိပ္ပါဒ်စသော
 ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၎င်း၊ ဣဒ္ဓိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဣဒ္ဓိတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောမိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂဝါ၊ မဂ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုပွားစေခြင်းအ
 စရှိသည်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဂ္ဂဟံ၊ လျောက်ပတ်၏။ မုနိ၊
 ရဟန်းသည်၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအပြားရှိသော အလုံးစုံသောတ
 ဏှာကို၊ ပဇဟေယျ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏။ သမူလကေ၊ ကာမရာဂ
 သညာအစရှိသောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊ ကာမာသဝ
 စသောအာသဝေတရားတို့ကို၊ ပဒါလေယျ၊ ဖေါက်ခွဲရာ၏၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ခပ်
 သိမ်းသောက်လေသာတို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်အလုံးစုံသောဥပဓိမှလွတ်

၁၀၀ ဒသကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၃

သည့်ဖြစ်၍၊ ဝိစာရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤတဏှာကိုယ်ခြင်း၊ အစရှိသည်
သည်၊ သမဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိဣမာဂါထာ၊
ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိစာရေယျသကံအတ္တန္တိ၊ ဝိစာရေယျသကံအတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ ဝိစာရေကော၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော
အားဖြင့်၊ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်၍၊ စာရေယျ၊ သိရာ၏၊ ဝိစာရေန္တောစ၊
ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ ပါဝစနံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သောဝိဇ္ဇကတ်သုံး
ပုံဟုဆိုအပ်သောစကားတော်ကို၊ အာလောကေယျာထ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်
ကုန်ရာ၏၊ ဣလောကော၊ ဤလောက၌၊ ပုထုသမဏာဗြဟ္မဏောဟိ၊ များစွာ
ကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေနစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ပဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပါဝစနံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်
သော၊ သမယော၊ အယူသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟူသော
အယူ၌၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ ဩလောကေယျ၊ ကြည့်ရာ၏၊ ပညာစက္ခု
နာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ပဿေယျ၊ ရှုရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နာ
နာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော၊ ဣမေသဏေဗြဟ္မဏာ၊
ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနိစ္စေ၊ မပြေသည်၌၊ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍၊ အနတ္တနိ၊
အစိုးမရအလိုသို့မလိုက်သည်၌၊ အတ္တာတိ၊ အစိုးရ၏အလိုသို့လိုက်၏ဟူ
၍၊ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂဉ္စ၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂေါတိ၊ စင်
ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍၊ ဝိစ္ဆာဘိနိဝေယိနော၊ မှားသောနှလုံးသွင်း
ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝစီသုဒ္ဓိဝါဒေါ၊ နှုတ်ဖြင့်စင်
ကြယ်၏ဟုအယူရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဝါ
ဒေါ၊ အယူသည်၊ အနိယျာနိကော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်၊
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်
သန္တံ၊ ငြိမ်းအေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သယတ္တုညာဏေန၊ ကိုယ်တိုင်သိတော်မူ
သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အတ္တညာယ၊ ထိုးတွင်း၍သိ
တော်မူ၍၊ ပဝေဒေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နိယျာနိကော၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်

မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဟန္တံ၊ မြတ်
သော၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ဩလောကေယျ၊ ဩညံရှုဆင်ခြင်ရာ
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယံစေတ္တအသံပတိ၊
ရုပ်သာမညံအဇ္ဈ၊ ပဂတဿာတိ၊ ယံစေတ္တအသံပတိရုပ် သာမညံအဇ္ဈ၊
ပဂတဿဟူသည်ကား၊ သာမညံသမဏဘာဝံပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊
ဥပဂတဿ၊ ကပ်သော၊ ကုလဝုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်
အမှုသည်၊ ဧတ္ထသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေဝါ၊ ရဟန်း
အဖြစ်၌လည်း၊ ပတိရုပ်သာရပွံ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ အသသိယော၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ ဟတ္ထိ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမှုကိုလည်း၊ အဝလောကေယျ၊
ပညာမျက်စိဖြင့်ဩညံရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အမှုသည်၊ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ မိတ္တံဣဒေက
လျာဏန္တိ၊ မိတ္တံဣဒေကလျာဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣမသ္မိံသာသ
နော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊
သေဝိယမာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရုပ်၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
တည်း၊ ဣတရေသုပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသနယော၊ ဤနည်း
ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ အကုသလံ၊ အကု
သိုလ်ကို၊ ပဗေဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘဒ္ဒပေတိ၊ ပွား၏၊
သုဗ္ဗံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏၊ သိက္ခာပိ
ပုလသမာဒါနန္တိ၊ သိက္ခာပိပုလသမာဒါနံဟူသည်ကား၊ ပိပုလသိက္ခာသ
မာဒါနံ၊ ပြန့်ပြောသောသိက္ခာပုဒ်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ မဟာတိယော၊
မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယောယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်ခြင်း၌၊ အဓိသိလသိက္ခာ
အနုဗ္ဗာနံ၊ အဓိသိလသိက္ခာကို အဖန်လဲလဲ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဿုသာစဂဉ္စနန္တိ၊ သုဿု
သာစဂဉ္စနံဟူသည်ကား၊ ဂဉ္စနံ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်ကုန်သော၊ အာစရိ
ယုပဇ္ဈာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ ကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ဩဝါဒဿ၊ အဆုံးအမကို၊ သောတုကမျတာစ၊ နာ
ခြင်း၌အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါရိစရိယာစ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း
လည်းကောင်း၊ တေန္တိ၊ တော်ဟူသည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝနာဒိ၊
ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းအစရှိသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓေသုသဝါရေတာတိ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၆၅

ဗုဒ္ဓသုသာဂါရဝတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတရား
ကိုသိတော်မူကုန်သောဘုရားတို့၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာလေးပါးတရား
တို့ကိုမသောကမပြုန် ကိုယ်တော်ထိုင် သိတော်မူသောဘုရား၊ ဘဂဝါ။
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါရဝ
ယောဂေါ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ဂရုဗိတ္တိကာရော၊ အရိုအသေ
အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဓမ္မေအပပိတိယထာဘူတန္တိ၊ ဓမ္မအပပိတိ
ယထာဘူတံ ဟူသည်ကား၊ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယာတရား၌၊ ယာထာဂ
တော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အာစာယနံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အာဒရေနံ၊
ရိုသေသဖြင့်၊ အဘိပူဇနံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ သဗေဓိတိ၊ သဗေဓ်ဟူသည်ကား၊
အရိယသဗေဓံ၊ အရိယာသဗေဓံ၊ ဗိတ္တိကာရောတိ၊ ဗိတ္တိကာရောဟူသည်
ကား၊ သက္ကာရော၊ ရိုသေခြင်း၊ သမ္ဗာနနံ၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ တေန္တိ၊ တော်ဟူသည်
ကား၊ ရတနတ္ထယဂရုကရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအလေး
အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ အာစာရဂေါစရေ ယုတ္တောတိ၊ အာစာရဂေါစရေ
ယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာယိကဝါစာသိကဝီတိက္ကမနသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်
ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ အနာစာရံစ၊
မကျင့်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇူပါတာဒိနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ အယုတ္တဋ္ဌာနဘူတံ၊ မ
သင့်သောအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝေထိယာဒိအဂေါစရေ၊ ပြည့်တန်ဆာမ
အစရှိသောအဂေါစရေ ခြောက်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
ကာယိကဝါစာသိကအဝီတိက္ကမသင်္ခါတေန၊ ကိုယ်နှုတ်၍ဖြစ်သောမလွန်
ကျူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာစာရေနစ၊ အကျင့်အာစာရနှင့်လည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇူပါတာဒိနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ
တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဋ္ဌာနဘူတေန၊ သင့်သောအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂေါ
စရေနစ၊ ကျက်စားအပ်သော အရပ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊
သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သမ္ပန္န အာစာရဂေါစရော၊ ပြည့်စုံသောအာစာရဂေါစ
ရရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဇီဝေါသော
မိတောတိ၊ အာဇီဝေါသောမိတောဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဒါနာဒိဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊
ဝါပေးခြင်း အစရှိသော ဘုရားစက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော၊ အနေသနံ၊
မအပ်သောရှာဖွေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနဝဇ္ဇုပ္ပါဒေ၊ အပြစ်မရှိဖြစ်
ကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ သေဝန္တဿ၊ မှီဝဲသောသူအား၊ အာဇီဝေါ၊
အသက်မွေးခြင်းကို၊ သောမိတော၊ စင်ကြယ်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၄၆၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တဘိဇာတိ

၏၊ သုဝိသုဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတီး၊ ဖြစ်၏၊ သောမိ
 တတ္ထာဝေ၊ စင်ကြယ် စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိညူဟီး၊
 ပညာရှိတို့သည်၊ အဂါရပေယျာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဟောတီး၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တဿ
 စသဏ္ဌပနန္တိ၊ ဝိတ္တဿစသဏ္ဌပနံဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒိန္ဒါရေဟိ၊ စက္ခ
 အစရှိသောဒွါရတို့ဖြင့်၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အစရုံ
 တို့၌၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ လောဘအစရှိသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိယထာ၊
 မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဒိဋ္ဌေ၊ ငြင်းရာ၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တာဒိဝသေန၊
 ဖြင်ကာမျှအစရှိသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ သမဋ္ဌပနံ၊ အညီ
 အမျှသားခြင်းတည်း၊ ဇေတန္တိ၊ ဇေတံဟူသည်ကား၊ အာစာရဂေါစရေသမ္ပတ္တံ
 အာစာရဂေါစရ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အသက်မွေးခြင်း
 ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဣန္ဒြေယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊ လုံခြုံသော
 တံခါးရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံ၊ ဤအာစာရဂေါစရ၏ပြည့်
 စုံခြင်း၊ အသက်မွေးခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေတို့၌လုံခြုံသော တံခါးရှိ
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ စာရိတ္တန္တိ၊ စာရိတ္တံဟူသည်ကား၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိပူရေတဗ္ဗသီလံ၊ ဖြည့်အပ်သောသီလတည်း၊ ဝါရိတ္တန္တိ၊ ဝါ
 ရိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝီရတိယာ၊ ကြည်ခြင်းဖြင့်၊ အကရဏေန၊ မပြုခြင်းဖြင့်၊
 ပရိပူရေတဗ္ဗံ၊ ဖြည့်အပ်သောသီလတည်း၊ ဣရိယာပထိယံပသာဒနိယန္တိ၊
 ဣရိယာပထိယံပသာဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ပသာ
 ဒါဝဟံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ အာကပ္ပသမ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊ အသွင်
 အပြင်ပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣရိယာပထနိသိတသမ္ပဇေညံ၊
 ဣရိယာပုထံကိုမှီးသောအဆင်အခြင်ပညာကို၊ အမိစိတ္တေစအာယောဂေါ
 တိ၊ အမိစိတ္တေစအာယောဂေါ ဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဒိသု၊ သမ
 ထဝိပဿနာအစရှိသည်တို့၌၊ အနုယောဂေါဘာဝနာ၊ အဖန်တလဲလဲပွား
 ခြင်းသည်၊ အရညကာနိတိ၊ အရညကာနိဟူသည်ကား၊ အရညေ၊ တော
 ၌၊ ပရိယာပန္နာနိ၊ အကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တာနိ၊ ခိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်ကုန်
 သော၊ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
 တည်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအုံးဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ
 ပျက်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အဘိန္နိတွာ၊ မပျက်မူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗဟုသုတဘာဝေါယေဝ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဘာဝနာနုယောဂဿ၊ ဘာ
 ဝနာကိုအဖန်တလဲလဲအားထုတ်သောသူပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များ

၀၀-ဗဒ္ဒကနိပါတ်-၁-ဝဂ်- ၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၇

သောကျေးဇူးရှိ၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂကောသလ္လအနုတ္တရဝိတိဘာဝအဓိပ္ပိတ္တယုတ္တာ
 ဒိသု။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၌ လိမ္မာခြင်း၊ လောကုတ္တရာဝိတိ၏အဖြစ် အဓိပ္ပိတ္တနှင့်ယှဉ်
 ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓကောင်းစွာ၊ ပရိစယဗဟုလသော၊ စုံစမ်းဆင်
 ခြင်ခြင်း၊ များသော ဂုဏ်လင်္ကာ၊ သမထဝိပဿနာ နှင့်ယောဂေါ၊ သမထ
 ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်းသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဓမ္မာနံပရိစယော
 ယထာဘူတန္တိ၊ ဓမ္မာနံပရိစယောယထာဘူတံဟူသည်ကား၊ ရူပါရူပဓမ္မာ
 နံ၊ ရုပ်နာမ် တရားတို့ကို၊ အဝိပရိတသလက္ခဏာတောစ၊ မဘာဝက်မပြန်
 သောမိမိလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာမညလက္ခဏာတောစ၊ သာ
 မညလက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဝိမံသော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း
 တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤဓမ္မာနံပရိစယောယထာဘူတံ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဓိ
 ပညာဓမ္မဝိပဿနံ၊ အဓိပညာတရားကိုရှုခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 သစ္စာနံအဘိသမယောတိ၊ သစ္စာနံအဘိသမယောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခာဒိ
 နံ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပရိညာဘိသ
 မယောဒိသေနေ၊ ပရိညာအဘိသမယအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိ
 ဝေခေ၊ ထိုးတွင်း၍သိခြင်းသည်၊ သွာဟံသစ္စာဘိသမယော၊ ထိုသစ္စာကို
 ထိုးတွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုထိုးတွင်း၍သိခြင်းကို၊ ဒေသတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘာဝေယျာတိအာဒိ၊
 ဘာဝေယျဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်
 တော်စကား၌၊ ဘာဝေယျ အနိစ္စန္တိ၊ ဘာဝေယျအနိစ္စံ ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝနတောစ၊ ထင်စွာပြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ယံကိပ္ပိရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္တိန္တိ အာဒိနာ၊ ယံကိပ္ပိရူပံအတိတာနာ
 ဂတပစ္စုပ္ပန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝနတောစ၊ ထင်စွာပြသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံကုန်သောသင်္ခါရတရား
 တို့၌၊ အနိစ္စသညံ၊ မမြဲသောအမှတ်သည်ကို၊ ဘာဝေယျဝဇေယျ၊ ပွားရာ
 ၏၊ ဥပွါဒေယျစေတ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေရာ၏၊ ဝဇေယျစ၊ ပွားလည်းပွားစေရာ
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အနတ္တသညန္တိ။
 အနတ္တသညံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရအလိုသို့မလိုက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊
 အနတ္တသညဉ္စ၊ အနတ္တသညာသို့လည်း၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားရာ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသော

၄၆၈ ထေရဝါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း၊ အသုဘသညာန္တိ၊ အသုဘသညာဟူ
သညာကား၊ ကရဇကောယ၊ ကရဇကောယ၌၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိငါးအလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ တေသုမ္ဘကသင်္ခါရေ၊ တေသုမ္ဘကသင်္ခါရ၌၊ ကိလေသာသုခိပုဂ္ဂရဏ
တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို ယိုစေ
တတ်သောကြောင့်၊ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟူ၍၊ ပဝတ္ထသညာ၊ ဖြစ်သော
သညာကို၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒုက္ခသညာဝါရော၊ ဒုက္ခသညာဝါရဟုဆို
အပ်သော၊ အယံ၊ ဤဝါရသညာ၊ ကာတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဧတေနဝစ၊ ဤ
အသုဘသညာဟူသောပါဌ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဒုက္ခသညာပိ၊
ဒုက္ခသညာကိုလည်း၊ ဂတိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ လောကဗြစအနုဘိရတိန္တိ၊ လောကဗြစအနုဘိရတိဟူသညာကား၊ သဗ္ဗ
လောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ တေသုမ္ဘကေသု၊ တုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အနုဘိရတိသညာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်မရှိဟူ
သောအဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေန၊ လောကဗြစအနုဘိရတိဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အာဒိနဝါနုပဿနဉ္စ၊ အပြစ်ကိုရှုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဒါနု
ပဿနဉ္စ၊ ပြီးမွေ့ခြင်းကိုရှုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့
ကား၊ ဝိပဿနာဘာဝနံ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်
သောသူသည်၊ ကံ၊ ထိုဝိပဿနာဘာဝနာကို၊ ဥဿုတ္တာပေန္တော၊ လုံ့လပြု
သောသူသည်၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝဇေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေယျဗောဇ္ဈင်္ဂေတိဂါထံ၊ ဘာ
ဝေယျဗောဇ္ဈင်္ဂဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါ
ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း
၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတိအာဒိသတ္တဝိဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ သတိအစရှိ
သောခုနစ်ပါးအပြားရှိသောတရား၏ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗော
ဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း၏၊ တံသမာဓိနော၊ ထိုသတိအစရှိ
သောတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့
တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ကုန်၏၊ သတိအာ
ဒယော၊ သတိအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သတိ
အာဒယော၊ သတိအစရှိကုန်သော၊ တေသတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ထိုခုနစ်ပါးကုန်
သောဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို၊ ဆန္ဒအာဒိနိ၊ ဆန္ဒအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိဇ္ဈဒ္ဓိပ္ပါဒါနိ
စ၊ လေးပါးကုန်သောဇ္ဈဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်
သော၊ ပဋိန္ဒြိယာနိစ၊ ငါးပါးကုန်သောဇ္ဈဒ္ဓိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဒိနိ

၁၀-ဓမ္မကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၂၄၀-အပရဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၉

ယေဝ၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမလာနိဝ၊ ငါးပါးကုန်
သောဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့
၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂ်အရိယမင်္ဂဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော
အရိယမင်္ဂကိုလည်းကောင်း၊ စသဒ္ဓေန၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနာနိဝ၊ သတိ
ပဋ္ဌာနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဝေနာနိဝ၊ သမ္မပ္ပဝေနတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တတိ'သပေမိ ပက္ခိယမေဓွေ၊
သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သောပေမိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဘာဝေယျဝေ၊ ယျဝေ၊
ပွားလည်းပွားရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောပေမိတို့တွင်း၊ ပဋ္ဌမမဂ္ဂက္ခ
ဏေ၊ ရှေးဦးစွာသောမင်္ဂဓာန၌၊ ယဒေတံယံဇေတံပေမိတို့၊ အကြင်ပေမိတို့
ကို၊ ဥပ္ပါဒနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပရိမဂ္ဂက္ခဏေဝ၊ အထက်
မင်္ဂဓာန၌လည်း၊ ယဒေတံယံဇေတံပေမိတို့၊ အကြင်ပေမိတို့ကို၊ ဝဇနံဝေ၊
ပွားစေခြင်းအပ်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံ၊ ဤပေမိတို့ကိုဖြစ်စေခြင်း
ပွားစေခြင်းသည်၊ သမဏသဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်
ပတ်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပေမိပဝတ္တိသတ္တတိ'သမေဓွေ၊ သံစွာလေးပါးတရား
ကိုသိခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဘာ
ဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝနာဘိသမယဝ
သေန၊ ဘာဝနာဘိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိသ၊ မတိယထာ၊ ထိုး
တွင်း၍သိသကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ ဤအတူ၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဟာ
နာဘိသမယဝသေန၊ ပဟာနာဘိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စံ၊
နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကိရိယာဘိသမယဝသေန၊ သန္တိကိရိယာဘိသမ
ယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိသမေတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဏှိပဇဟေယျာတိ၊ တဏှိပဇဟေယျဟူ
သော၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တဏှိပဇဟေယျာတိ၊ တဏှိပဇဟေယျဟူသည်ကား၊
ကာမတဏှာဒိပ္ပဘောဒံ၊ ကာမတဏှာစသည်အပြားရှိသော၊ သမ္မတဏှံ၊
အလုံးစုံသောတဏှာကို၊ အရိယဂေဂ္ဂန၊ အရိယမင်္ဂဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊
အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ သမုန္တိန္နေယျ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ရာ၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊
မောနံ၊ မောနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ထိုဥာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တံ၊
ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏၊ သမူလဂေကအာသဝေပဒါ
လေယျာတိ၊ သမူလဂေကအာသဝေပဒါလေယျဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂါ

နုဿယာဒိနာ၊ ကာမရာခါနုဿယ အစရှိသည်ဖြင့်၊ သမူလကော၊ အမြစ်
 အရင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ ကာမသဝါဒိကော၊ ကာမသဝအစရှိကုန်သော၊
 သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊
 ဘိဇ္ဇေယျ၊ ဖောက်ခွဲရာ၏။ ဝိဟရေယျဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ဝိဟရေယျဝိပ္ပမုတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသော၊ အရင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ပဟိန္နတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိဝိပ္ပမုတ္တော၊
 အလုံးစုံတို့မှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပမိပနိဿိယံ၊ အလုံးစုံသောဥပမိ
 မှလွတ်သော၊ နိရောဓံနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဝိဟ
 ရေယျ၊ နေရာ၏။ ဧတန္တိ၊ ဧတံဟူသည်ကား၊ ယဒေတံယံဧတံ ဝိဟရဏံ၊
 အကြင်နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤနေခြင်းသည်၊ သမဏသသမိတ
 ပါပဿ၊ ပြင်းပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ချာနီးအား၊ ပဟိဉ္စ
 ပံသာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝရော၊ မထေရ်သည်၊ သမဏသံရုပ္ပပနိပတ္တိကိတ္တန
 မုခေန၊ ချာနီးတို့အား လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကြားခြင်းကိုအပြီးပြု
 သဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိကဘာဝံ၊ သံသရာဝန်မှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိလောမနတော၊ ထို
 သာသနာတော်နှင့်မလျော်သော၊ ဗဟိရကသမဏဿ၊ သာသနာတော်
 မှအပြစ်သောချာနီး၏၊ အနိယျာနိကတဉ္စ၊ သံသရာဝန်မှထွက်မြောက်
 ကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝေယိ၊ ထင်ရှားပြု
 ၍၊ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ တေဗြာဟ္မဏမဟာသဝ
 လာ၊ ထိုမဟာသဝလအမျိုးဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာသနေး၊ သာ
 သနာတော်၌၊ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သရဏာဒိသု
 သရဏဂုံအစရှိသည်တို့၌၊ ပဟိဋ္ဌဟိ၊ သု၊ တည်ကုန်၏။ ဂေါတမတ္ထေရ
 ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂေါတမမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ဒသကနိပါတပဏ္ဏနာ၊ ဒသကနိပါတ် အတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-ကောဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၀-သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာ၊

ကောဒသနိပါတေ၊ ကောဒသနိပါတ်၌၊ ကိံတဝတ္ထောဝနေတာတာတိ
 အာဒိကာ၊ ကိံတဝတ္ထောဝနေတာတဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၁-သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၁

အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သံကိစ္စတ္ထေရဿ၊ သံ
 ကိစ္စမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဒ္ဓိ၊ ဤသံကိစ္စမထေရ်သည်
 လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇပနိဿ
 ယံ၊ ဝရ်ကင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနိက္ခာ
 သည်းပူး၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊
 ပြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယု၏၊ တသ္မိံ၊
 ထိုသံကိစ္စ မထေရ် အလောင်းသည်၊ ကုန္တိဂတေယဝ၊ ဝမ်း၌တည်
 သောအခါ၌သာလျှင်၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဗျာမိကာ၊ ဗျားနာသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအလောင်းအား
 သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ နုတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဗျာပိယမာနာယ၊ မီးတိုက်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဂတ္တသယော၊ သူငယ်အိပ်သည်၊ နုဗျာယိ၊ မီးမလောင်။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သူငယ်ဟိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးကြကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏၊ အက္ခိကာဋီ၊ မျက်လှောင်ကို၊ ပဟ
 ရိံ၊ သု၊ ထိုခိုက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသူငယ်အိပ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊
 ထိုး၍၊ အင်္ဂါ၊ ခေဟိ၊ မီးကျိုးတို့ဖြင့်၊ ပဋိန္တာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပက္ကမံ၊ သု၊
 ဖဲသွားကြကုန်၏၊ ကုန္တိမဒေသောပိ၊ ဝမ်းအရပ်သည်လည်း၊ ဗျာယိ၊ မီး
 လောင်၏၊ အင်္ဂါ၊ ရေမတ္တကေပန၊ မီးကျိုး၏အထက်၌ကား၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိ
 သော၊ ရွှေဆင်းယုနှင့်ထူသော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ပဒုမိနိဂဏ္ဌေ၊ ပဒုမ္မာ
 ကြာတိုက်၌၊ နိပ္ပန္နောပိယ၊ လျောင်းသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပန္တိမဘာပိကသတ္တဿ၊ ပန္တိမဘာပိကသတ္တဝါအား၊
 သိနရုနာ၊ မြင်မိရ်တောင်ဖြင့်၊ ဩတ္တရိယမာနဿပိ၊ ဘိသော်လည်း၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဇိဝိတက္ခယောနာမ၊
 အသက်ကုန်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုနဗိဝသေ၊ တတန်ရိဗားသောက်
 သောနေ၌၊ အဇ္ဇဟနဋ္ဌာနံ၊ သင်းချိုင်းအရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သော၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအာ၊ ဖြင့်၊ နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော၊
 ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အတ္တရိယအတ္တ၊ တ ဗိတ္တဇာတာ၊
 မဖြစ်ဘူး၊ ခုန့်ဘွယ်သရဲဖြစ်သော ဗိတ်ဖြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကံ၊ သူ
 ငယ်ကို၊ အာဒါယံ၊ ယူ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နေမိတ္တကေ၊
 နိမိတ်ဘတ်တတ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ပုန္တိံ၊ သု၊ မေးကြကုန်၏၊ နေမိတ္တ

၄၂၂ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

ကားနိမိတ်တတ်တတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ သစေ၊ အကယ်၍ အယံဒါ
ရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ အဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့
သည်ဖြစ်အံ့၊ ယာဝသတ္တမာ ကုလပရိဝုဒ္ဓာ၊ ဆွေမျိုးချစ် ဆက်တိုင်
အောင်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သောသူတို့သည်၊ နာဘိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ပဉ္စဟိ
သမဏသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊
ဝိစရိဿတိ၊ လှည့်လည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဥာတ
ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဝဇီတကာလေ၊ ကြီးပွား
သောအခါ၌၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေ
ရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇေဿာမ၊ ရှင်ပြုကုန်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ သင်္ကနာ၊ ငြောင့်တံကျင့်ဖြင့်၊ ဆိန္နက္ခိကောဋီတာ
ယ၊ ဖြတ်အပ်သောမျက်လောင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံကိစ္စောတိ၊ သံ
ကိစ္စဟူ၍၊ ဝဒန္တာ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို
၌၊ သံကိစ္စောတိ၊ သံကိစ္စဟူ၍၊ ဝေါဟရိသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထို
သံကိစ္စသည်၊ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါ၌၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဂန္တသတသေဝ၊ ဝမ်း၌ရှိစဉ်ပင်လျှင်၊ မာတု၊ အမိ၏၊ မရဏဉ္စ
သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တေ၊ ဝမ်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိံ၊ စ၊ ဖြစ်
ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာသိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ သာရ၊ ကောင်းပြီး
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာ
ရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊
ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒံ
သု၊ ပေးအပ်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တံ၊
ထိုသံကိစ္စကို၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏၊ သော၊ ထိုသံကိစ္စသည်၊ ခုရငွေလေဝ၊ သင်ရန်း၏အဆုံး
၌သာလျှင်၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးနှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တိ၊ သမတ္တေဟိတိက္ခ၊ သတေဟိ၊ သုံး
ရာမျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟ
ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသုံးရာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ စောရ
ဟတ္ထတော၊ ခိုးသူလက်မှ၊ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်

၁၀ . ဒသကနိပါတ်-၁၀၄-ဝဂ်- ၂၄၁-သံကိစ္စတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၇၃

လည်းတေစောရေထိုခိုးသူတို့ကိုဒေမတွာ၊ ဆုံးမ၍ပဗ္ဗာဇေတွာရှင်ပြု
 ၍အရညသို့ပိတကရေတောကျောင်း၌ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သောဘိက္ခု
 ဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ပိတကန္တော၊ နေသည်ရှိသော်ပိတိဒါပသု
 တေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၌လေ့လာကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုဒိသွာ၊
 မြင်၍အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်းတို့ကိုအာပုတ္တိ၊ ပန်ကြား၍၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဧတ္ထ၊
 ဤထေရဂါယာအဋ္ဌကထာ၌သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊
 အကျယ်ကိုကား၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထု၊ ဓမ္မပဒဝတ္ထု၌၊ အာဂတနယေနဝ၊ လာ
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဇတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှအည
 တရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါကယာသည်၊ ဥပဗ္ဗာတုကာ
 မော၊ လုပ်ကျွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာသန္နဗ္ဗာနေ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဝါ
 သံ၊ နေခြင်းကို၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တာတ၊ ချစ်သား
 သာမဏော၊ ပနေ၊ တော၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိ
 အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ အဇ္ဈဟာနောစ၊ အဇ္ဈဟာနတောင်
 သည်လည်း၊ ပါဝသေ၊ ခိုဗ်းကာလ၌၊ တဝ၊ သင်ချစ်သားအား၊ ကိ
 အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ တေ၊ သင်ချစ်သားအား၊ ဝေရေတ္ထ၊
 ဝေရေတ္ထလေတို့သည်၊ ကိရေမ္မဏိယာ၊ အဘယ်သို့မ္မေလျော်ဘွယ်ရှိပါကုန်
 သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်သောသူတို့အား၊ ပဝိဝ
 ကော၊ လေစသည်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာပာ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစ
 ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ သံကိစ္စမထေရ်သည်၊ အာဝုသော၊ ဒါယ
 ကာ၊ ပါဝသေ၊ ခိုဗ်းကာလ၌၊ အဗ္ဘာနိ၊ တိမ်တိုက်တို့ကို၊ ဝေရေတ္ထ ဝါတော၊
 လာသောလေသည်၊ နုဒတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဝိဝေကပဋိသညတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အဘိကိရန္တိ၊ အာကုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
 သာလျှင်ငင်ကုန်၏၊ အပဏ္ဏ၊ ရော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ အဏ္ဏ
 သမ္ဘဝေ၊ ဥဉ်ဖြစ်သောကျိုးသည်၊ သိငထိကာယ၊ သင်းချိုင်း အရပ်၌၊
 နိကေတစာရိကော၊ ထိုသင်းချိုင်းအရပ်၌ နေရာရွာနက်ပြု၍ သွားလာ၏၊
 မေ၊ ငါ၏၊ သန္ဓေဟသ္မိံ၊ ကိုယ်၌၊ ပိရာဂနိသိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကင်းပြီသော၊
 သတိ၊ ကာယဂတာသတိနှင့်ယှဉ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဥပ္ပါဒယတေဝ၊
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယဉ္စပဗ္ဗဇိတံ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း၊ အည

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တပါးကုန်သောသူတို့သည်။ နရက္ခန္တိ၊ ကြောင့်ပြာခြင်းကို ဖြစ်စေသော အားဖြင့်မစောင့်ရှောက်ကုန်းယဉ်ပဗ္ဗဇိတံ၊ အကြင်မဟာန်းကိုလည်း၊ အညေ တပါးကုန်သောမြဲတတ်သောသူတို့သည်။ နရက္ခန္တိ၊ တစ်မက်မောဝွယ် သောပရိက္ခရာမရှိသောကြောင့် မစောင့်ရှောက်ကုန်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုမ ဟန်းသည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့၌။ ဧ၊ နပေက္ခဝါ၊ ဝဲတွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသုခံ၊ စင်စစ်သဖြင့် အမှတ်မရှိသော အရပ် ၌ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေ၏၊ တေပဗ္ဗတာ၊ ထိုတောင်တို့သည်။ အန္တော ဒကာ၊ ကြည်သော ရေလည်းရှိကုန်၏။ ဝုဇုသံသာ၊ ကြီးသောကျောက် လည်းရှိကုန်၏။ ဂေါနဂိုလမိဂါယုထာ၊ တေးနွားသမင်အစရှိသောသား တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏။ အဗ္ဗု၊ သေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ မှတ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသောမြို့ ဖြတ်သောရေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖံ၊ ငါးကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ မေခယာ၊ ငါသည်။ အရညေသု၊ တောအရပ်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကန္ဓရာသုစ ချောက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊ လိုဏ်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝသိတံ၊ ရှေး၌နေဘူးလေပြီ။ ဝါဠုမိဂနိသေဝိတေ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသည်တို့သည် မြဲအပ်သော တော၌၊ ပဇ္ဇေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန် သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ဝသိတံ၊ နေဘူးလေပြီ။ ဣမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို ဟညန္တု၊ မြားလှ အစရှိသည်တို့ဖြတ်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်သေစေကုန်သ တည်း၊ ဝဇ္ဈန္တု၊ လက်ဆုပ်အစရှိသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်စေ ကုန်သတည်း၊ နုက္ခာ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတည်းသော သင်ရဲခြင်းသို့မူလည်း၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်စပ်သော၊ အနဂါယံ၊ ဗျာပါဒဝိတက် ဗိဟိ သဝိတက်စသည် အပြားရှိသော၊ သံကပ္ပံ၊ ယုတ်မာသောအကြံကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိ စဘူး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသို့၊ ပရိမိဇ္ဈောဥပါယိ တော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဂေကောတာရော၊ လေးစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ် သောတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခ ယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊

၁၀-ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၁-သံကိစ္ဆတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၅

ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ပြီ၊ မေမ
 ဟော၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အ
 သက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ကာလဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော
 ကာလကိုသာသျှင်၊ ပဋိကင်္ခါမိအာဂမေမိ၊ ငုံ့၏၊ ဘဋကော၊ သူစားသည်၊
 ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 ကမ္မသိဒ္ဓိံ၊ အမှု၏ပြုခြင်းကို၊ အနိဗ္ဗိသံအနိဗ္ဗိသန္တော၊ မနှစ်သက်ဘဲလျက်၊
 ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တောယထော၊ နေကုန်ခြင်းမျှကို တောင့်က၍ပြုသကဲ့
 ဝို့၊ ဧဝံဘထော၊ ထိုအတူ၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိ
 နန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊
 သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသသံတော၊ ထင်
 သောသလိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသာသျှင်၊
 ပဋိကင်္ခါမိအာဂမေမိ၊ ငုံ့လျက်နေ၏၊ ဣဝိဣမဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကိံတဝတ္ထောဝနေတိ၊
 ကိံတဝတ္ထောဝနေဟူသည်ကား၊ ကိန္တိ၊ ကိံဟူ၍၊ လိင်္ဂိပဋ္ဌာသေန၊ လိင်္ဂ
 တောက်ပြန့်သဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝနေ၊ တော၌၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကော
 အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
 နည်း၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တာတာတိ၊ တာတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဟရသာမဏေရတာယ၊ ငယ်သောသာမဏေဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသံကိစ္ဆမထေရ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝတ္ထုဌာနေ၊ သား
 အချင်းဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ အဇ္ဈုဟာနောစပါဝသေတိ၊
 အဇ္ဈုဟာနောစပါဝသေဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈုဟာနောနာမ၊ အဇ္ဈုဟာနအ
 မည်သော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပဗ္ဗတော တောင်သည်၊ ဟောတိကိရ၊ ရှိ
 သည်ဖြစ်သတတ်သော၊ ထိုအဇ္ဈုဟာနတောင်သည်၊ ဝနဂဟနသဉ္စန္ဒာ
 တောချုံတို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးအုပ်၏၊ ဗဟုသောဣကန္တရော၊ များသောထုန်း
 အိုင်ချောက်ရှိ၍၊ ဟဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ သန္ဓမာနသလိလော၊ မီးသော
 ရေရှိ၏၊ ဝဿကာလေ၊ မိနင်းအခါ၌၊ အသပ္ပ၊ သော၊ မလျောက်ပတ်၊ တတ္ထာ
 ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဈုဟာနော၊ အဇ္ဈုဟာနအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတောစ၊ တောင်
 သည်လည်း၊ တေရဟိပါဝသကာလေ၊ ဤမိနင်းအခါ၌၊ တဝ၊ သင်အား၊
 ကိမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ကေမိပန၊ အချို့သောစာရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 အဇ္ဈုဟာနောနာမ၊ အဇ္ဈုဟာနအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သကု

၄၇၆

ထေရ်ဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကော၊ ငှက်သည်၊ သိတံ၊ အအေးကို၊ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဝသကာ
လေ၊ ချမ်းအခါ၌၊ ဝနဂုဗ္ဗနိဗ္ဗိနော၊ တောချုံ၌ခိုအောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ
သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ မတေန
အလိုအားဖြင့်၊ အဇ္ဈဟာနဿ၊ အဇ္ဈဟာနမည်သော၊ သကုဏသမိယ၊
ငှက်ကဲ့သို့၊ ပါဝသကာလေ၊ ချမ်းအခါ၌၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကော၊ အတ္ထော၊
အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေရန္တ၊ ရေတွက်
ယာတေတိ၊ ဝေရန္တ၊ ရေတွက်ယာတေ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်ချစ်သား
အား၊ ဝါယန္တာ၊ လှိုင်ကုန်သော၊ ဝေရန္တ ဝါတော၊ ဝေရန္တလေတို့သည်၊
ကိရမ္မဏိယာ၊ အဘယ်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်၊ ဝေရန္တနာမ၊ ဝေရန္တမည်သည်ကား၊ ကော၊ တရသော၊ ပဗ္ဗတဂု
ဟာ၊ တောင်ဂူတည်း၊ ဝန္တာရော၊ ချိုင်းဝှမ်းသောအရပ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဉ္စဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်လည်း၊ ဂမနာဂမန
ယုတ္တံ၊ သွားခြင်းလာခြင်း၌၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဝနသမ္ဗာဓရေဟိတံ၊ တော
ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်း၏၊ ဆာယုဒကသမ္ပန္နဉ္စ၊ အရိပ်ရေနှင့်လည်းပြည့်
စုံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေရန္တ၊ ဝေရန္တလေတို့သည်၊ ရမ္မဏိယာ၊ မွေ့
လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်း၌၊ ယုတ္တရူပါ၊ သင့်
လျော်လျောက်ပတ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဝိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဖြစ်သနည်း၊ တာမိ
သာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စား ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသောအရပ်၌၊ ဝိဝေကောယေဝ
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗေ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နှုရံ၊ ဝေးသော၊ အရညဋ္ဌာနံ၊ တောအရပ်သို့၊ အင်္ဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊
တာတ၊ ချစ်သား၊ ဝေရန္တယံ၊ ဝေရန္တလေသာရာအရပ်၌၊ ဝသ၊ နေပါလော
ဣတိ၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
ဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်သောသူတို့
အား၊ ပဝိဝေကက္ခမေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ခံသော၊ နိဝါသနဗာသုကော၊ နေခြင်း
၌ချမ်းသာသော၊ သေနသနေ၊ ကျောင်းကို၊ သဒ္ဓေယေဝ၊ ရသည်ရှိသော်
သာလျှင်၊ ဈာနာဒယော၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့သည်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်
၏၊ အလဒ္ဓေ၊ မရသည်ရှိသော်၊ နသမ္ပန္နန္တိ၊ မပြည့်စုံကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သိတကာလေ၊ အေးသောအခါ၌၊ ယတ္ထ

၀၀-ဒုသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၁-သံကိစ္စတ္ထရဂါယာ၊ ၄၂၆

ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော၊ ဝနေ၊တော၌၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊အလျော်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဂုဟာပတ္တာရာဒိသု၊
 ဂူတောင်း၌ဝမ်းစသည်တို့၌၊ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဥပါသကေန၊ဒါယကာသည်၊ဝတ္ထေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ထေရော၊ သံကိစ္စမထေရ်သည်၊ ဝနာဒယောဧဝ၊ တောအစရှိသည်တို့
 သည်သာလျှင်၊ မရိရမန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မွေ့လျော်တွယ်ရှိကုန်၏၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဒဿန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာအတ္တာနိတိအာဒိ၊ ယထာ
 အတ္တာနိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂို
 တော်စကား၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား၊ဝဿကာလေ၊မိလားကာလ၌၊အတ္တာ
 နိဝဿဟကာနိ၊တိမ်တို့ကို၊ဝေရတ္တာဝါတော၊လာသောလေသည်၊နုဒတိ
 ခိပတိနိဟရတိယထာ၊ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊
 မေ၊ငါ၏၊ဝိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဝိဝေကပဋိသညတာ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊
 ပညာ၊ပညာသည်၊အဘိကိရန္တိ၊ငင်ကုန်၏၊ ဝိဝေကဋ္ဌာနံယေဝ၊ဆိတ်ငြိမ်
 ရာအရပ်သို့သာလျှင်၊အာကုန္တိ၊ငင်ကုန်၏ ကိ'စ၊ အာဟံသို့လျှင်၊အာ
 ကုန္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သာလျှင်ငင်ကုန်သနည်း၊အပဏ္ဏရောကဉ္စ
 ဝဏ္ဏော၊မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊အဏ္ဏသန္တ ဝေါအဏ္ဏဇော၊အဥ၌
 ဖြစ်သော၊ကာကော၊ကျီးသည်၊သိဝထိကာယသုသာနဋ္ဌာနေ၊သင်းချိုင်း
 အချပ်၌၊နိကေတစာရိကော၊သွားလာ၏၊တမေဝ၊ထိုသင်းချိုင်းကိုသာလျှင်
 နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်ကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊ဝိစရေတော၊သွားလာ၏၊ဥပ္ပါဒ
 ယတေဝမေသတိသန္ဓေဟသ္မိ'ဝိရာဂနိသ္မိတန္တိ၊ဥပ္ပါဒယတေဝမေသတိ
 သန္ဓေဟသ္မိ'ဝိရာဂနိသ္မိတံဟူသည်ကား၊ ကာယသ္မိ'ကိုယ်၌၊ဝိရာဂူပသံ
 ဟိတံ၊ရာဂကင်းခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကာယဂ
 တာသတိနှင့်ယှဉ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊မယံ၊ငါအား၊ ဥပ္ပါဒယတိယေဝ၊
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ကိရ၊ချွဲ၍ပြပြီးအံ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ထေရော
 သံကိစ္စမထေရ်သည်၊ကာကေန၊ကျီး သည်၊ခန္ဓမာနံ၊ ခဲအပ်သော၊မနုဿ
 ကုဏာပံ၊လူသေကောင်ကို၊ပသိတွာ၊မြင်၍၊အသုဘသည်၊အသုဘသည်
 ကို၊ပဋိလတိ၊ရ၏၊တံ၊ထိုသို့အသုဘသည်ကိုရသည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍
 ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ကာယေ၊ကိုယ်၌၊သဗ္ဗ
 သော၊အချင်းဝပ်သိမ်း၊ဆန္ဒရာဂဿ၊ဆန္ဒရာဂ၏၊နုတ္ထိတာယ၊မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ဝနေယေဝ၊တော၌သာလျှင်၊ဝသိတုကာမော၊နေခြင်းငှါ'အ
 လိုရှိသည်၊အမိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ယဉ္ဇတိဧတ္ထ၊ယဉ္ဇဟူ

သောပါဌိန္ဒ၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စယတ္ထော၊ သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏။
 တေန၊ ထိုသမုစ္စည်းအနက်ရှိသောစသဒ္ဓါဖြင့်၊ အညဋ္ဌိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော
 မမ၊ ငါ၏၊ အရညဝါသကာရဏံ၊ တော၌နေခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သုကာယိ
 နာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ယံပဗ္ဗဇိတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊
 မေတ္တာဝိဟာရိတာယစ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အလောဘနိယ ပရိက္ခရာဇတာယစ၊ တပ်မက်မောဘွယ်သော
 ပရိက္ခရာမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတဗ္ဗဿ၊ စောင့်ရှောက်အပ်
 သောဝတ္ထု၏၊ အဘာဝတောစ၊ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေ၊
 တပါးကုန်သော၊ သေဝကာဒယော၊ မှီဝဲကတ်သောသူ အစရှိသည်တို့
 သည်၊ နရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ ယဉ္ဇပဗ္ဗဇိတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်
 ကိုလည်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ တာဒိသာယေဝ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော တပ်နှစ်သက်ဖွယ်သော ပရိက္ခရာအစရှိ
 သည်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကေနိကိဉ္စနပလိဗောဓောတေန၊
 တရံတရသောကြောင့်ကြခြင်းကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ နရက္ခန္တိ၊ မစောင့်
 ရှောက်ကုန်၊ သဝေဘိက္ခုသုခံသေတိတိ၊ သဝေဘိက္ခုသုခံသေတိဟူသည်
 ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမုန္တိန္ဒကိလေသ ကာမတာယ၊
 ကောင်းစွာဖြတ်အင်ပြီးသော ကိလေသာကာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ အိန္ဒိယပေက္ခဝါ
 အပက္ခရဟိတော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေ
 တိ၊ အိပ်နေရာ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုဿကိတပရိသကိတာဘာဝ
 တော၊ အဖန်တလဲလဲ ယုံမှားခြင်းထက်ဝန်းကျင် ယုံမှားခြင်း၏ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အရညတ္ထိ၊ တော၌၊ ဂါမမိ၊ ရွာ၌၊ သဒိသမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အေတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ပဗ္ဗတဝနာဒိနံ၊ တောင်တောအစရှိသည်တို့၏၊ ရမဏီယတဉ္စ၊ မွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသိတပုဗ္ဗတဉ္စ၊ နေဘူးသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေထု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အန္တောဒိကာတိအာဒိ၊ အန္တော
 ဒိကာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဝသိ
 တံမေတိ၊ ဝသိတံမေဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တပုဗ္ဗံ၊ နေဘူးလေ
 ပြီး၊ ဝါဠုမိဝနိသေဝိတေတိ၊ ဝါဠုမိပသေဝိတေ၊ ဟူသည်ကား၊ သိဟဗျဿာ
 ဒိဟံ၊ ခြင်္သေ့ဘျားအစရှိကုန်သော၊ ဝါဠုမိဝေဟိ၊ သားရဲတို့သည်၊ ဥပသေဝိ
 တေ၊ မှီဝဲအပ်သော၊ ပနေ၊ တော၌၊ သံကပ္ပံနာဘိဇာနာမိတိ၊ သံကပ္ပံနာဘိဇာ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၄၀-သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၇၆

နာမိယူသည့်ကား၊ လေကေမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဣမေပါဏိနောသတ္တဝါ
 ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥယုသတ္တိအာဒိတိ၊ မြားထွ်းစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟရ
 ဏေဟိ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟညန္တု၊ မာရိယန္တု၊ သေစေကုန်သတည်း၊
 မုဋ္ဌိပဟာဒါဒိတိ၊ လက်ဆုပ်ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တု၊ ဗေဓ
 ယန္တု၊ နှိပ်စက်စေကုန်သတည်း၊ အညေနဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သေး၊ လေ
 နကေမိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပပ္ဖေ၊ နှုတ်ယူကာ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဒေါသသံဟံတံပဋိဃသံယုတ္တံ၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော၊ တ
 တောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနရိယံဗျာပါဒဝိဟိံသာဒိပ္ပဘာဒံ၊ ဗျာပါ
 ဒဝိတက်ဝိဟိံသံဝိတက် စသည်အပြားရှိသော၊ ပါပသင်္ကပ္ပံ၊ ပုတ်မာ
 သောအကြံကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊
 မိစ္ဆာဝိတက္ကော၊ မိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ နုဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေတ္တာဝိဟာရိတံ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိဝိဇ္ဇောတိအာဒိနာ၊ ပရိဝိဇ္ဇော ဤသို့အစရှိသော
 စကားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရိဝိဇ္ဇောတိ၊ ပရိဝိဇ္ဇောဟူ
 သည်ကား၊ ဩဝါဒါနုသာသနိ၊ ကဓုဏဝသေန၊ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်းကိုပြု
 သည်၏အခွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပါသိတော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီး၊ ဩဟိတောတံ၊
 ဩဟိတောဟူသည်ကား၊ ဩရောဟိတော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဂရုကောသာရော
 တံ၊ ဂရုကောသာရောဟူသည်ကား၊ ဂရုတရော၊ လေးစွာသော၊ ခန္ဓဘာ
 ရော၊ ခန္ဓာဝန်ကို၊ နာဘိနန္ဓာမိမရဏန္တိ၊ နာဘိနန္ဓာမိမရဏံဟူသည်ကား၊
 ကထံနုခေါ၊ အသို့မူ၍လျှင်၊ မေ၊ ဝါအား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
 ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နုဣန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ နာဘိနန္ဓာ
 မိဇိဝိတန္တိ၊ နာဘိနန္ဓာမိဇိဝိတံဟူသည်ကား၊ ကထံနုခေါ၊ အသို့မူ၍လျှင်၊
 အဟံ၊ ဝါသည် စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝေယျံ၊ အသက်ရှင်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇိဝိတမ္ပိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုလည်း၊ နုဣန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ဇေတန၊ ဤ
 နာဘိနန္ဓာမိမရဏံ၊ နာဘိနန္ဓာမိဇိဝိတံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မရဏေ၊ သေခြင်း
 ၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သမာနမိတ္တ
 တံ၊ တူသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ကာလံဝပဋိကင်္ခါ၊ ဝိ
 တိ၊ ကာလံဝပဋိကင်္ခါမိဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော
 ကာလကို၊ အာဂမေမိ၊ ငုံ့လင့်၏၊ နိဗ္ဗိသံနိဗ္ဗိသန္တော၊ ပြီးငွေ့လျက်၊ ပရုဿ

၄၀၀ ထေရ်က'သာအဗ္ဗကသာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ကမ္ဘိကရောဇ္ဇောဘဇ္ဇကောယထာတိ။ ပရဿကမ္ဘိကရောဇ္ဇောဘဇ္ဇကော
ယထာဟူသည်ကား။ ဘဇ္ဇကော။ သူစားသည်။ ပရဿ။ သူတပါး၏။ ကမ္ဘိ
အမှုကို။ ကရောဇ္ဇော။ ပြုသည်ရှိသော်။ ကမ္ဘိသိဒ္ဓိ'။ အမှု၏ပြီးခြင်းကို။ အနဘိ
နန္ဒန္တောပိ။ မနှစ်သက်သော်လည်း။ ကမ္ဘိ-အမှုကို။ ကရောဇ္ဇောဝ။ ပြုလျက်
သာလျှင်။ ဒိဝသက္ခယံ။ နေ၏ကုန်ခြင်းကို။ ဥဒိက္ခတိယထာ။ ကြည့်သကဲ့သို့။
ဝေတထာ။ ထိုအတူ။ အဟတ္ထိ။ ငါသည်လည်း။ ဇီဝိတံ။ အသက်ကို။ အနဘိ
နန္ဒန္တောပိ။ မနှစ်သက်သော်လည်း။ အတ္တတာဝဿ။ အတ္တတော၏။ ယာပ
နေန ၊ မှတခြင်းဖြင့်။ မရဏံ။ သေခြင်းကို။ အနဘိနန္ဒန္တောပိ ၊ မနှစ်သက်
သော်လည်း။ ပရိယောသာနကာလံ အဆုံးဖြစ်သောကာလကို။ ပဋိကပ် ၊ မိ။
အလိုရှိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ သေသံ ကြွင်း
သောစကားသည်။ ဂုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သံကိစ္စမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း
သည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ကောဒသနိပါတဝဏ္ဏနာ။ ကော
ဒသနိပါတ်အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၂-ခွါဒသနိပါတ် - ၂၄၁-သီလဝတ္ထေရဂါထာ။

ခွါဒသနိပါတေ။ ခွါဒသနိပါတ်၌။ သီလမေဝါတိအာဒိကာ။ သီလမေဝဤ
သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော။ ရှည်သောအသက်တော်
ရှိသော။ သီလဝတ္ထေရဿ။ သီလဝမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း။
အဟတ္ထိ။ ဤသီလဝမထေရ်သည်လည်း။ ပရိမဗုဒ္ဓေသု။ ရှေးဘုရားတို့၌။ က
တဝိကာရော။ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ။ ထိုထိုဘဝ၌။ ဝိဝေဇ္ဇပနိဿယံ။ ဝေဒ်ကင်းခြင်း၏ အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်ကို။ ဥပစိနိတွာ။ ဆည်းပူး၍။ ဣမသ္မိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ
၌။ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဗိမ္ဗိသာရရဉ္ဇော။ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ ပုတ္တော။
သားသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်၏။ သီလဝါတိ။ သီလဝဟူသော။
အဿ။ ထိုမင်းသား၏။ နာမံ။ အမည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဝယပ္ပတ္တိ။
အရှယ်သို့ရောက်သော။ တံ။ ထိုသီလဝမင်းသားကို။ ရာဇာအဇာလသတ္တု။
အဇာတသတ်မင်းသည်။ မာရေတုကာမော။ သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်။
ဝဏ္ဏမတ္တဟတ္ထိ'။ ကြမ်းသောအမုန်ရစ်သောဆင်သို့။ အာရောပေတွာ။ တင်၍

နာနာပိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကမန္တပိဓေ၊ သပြေသော်
လည်း၊ ပန္နိမတပိကဿ၊ ပန္နိမတပိကပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဇီဝိတန္တရာယာဘာဝ
အော၊ အသက်၏အန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရေတုံ၊ သေစေ
ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿ၊ ထိုသီလဝမင်းသား၏၊ ပဝတ္တိံ၊
အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာနဋ္ဌေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ သီလဝကုမာရံ၊ သီလဝ
မင်းသားကို၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း
တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဣဗ္ဗိဗလေန၊ တန်ခိုး၏
အတွင်းအားဖြင့်၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်၏၊ ကုမာ
ရော၊ မင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိတော၊ ဆင်မှ၊ ဩရယျ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခိုး၍၊ နိဝီဒိ၊ ထိုင်နေ
၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသီလဝမင်းသားအား၊ အတ္တဉာ
သယာနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဒေသသိ၊ ပေးတော်
မူ၏၊ သော၊ ထိုသီလဝမင်းသားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါ တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
သည်ရှိသော်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်
မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုသီလဝမထေရ်ကို၊ အဓတသတ္တံ၊ အဓတ
သတ်မင်းသည်၊ မါရေထ၊ သတ်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုရိသေ၊ မင်းချင်း
တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ တေ၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်၊ ထေရဿ၊ သီလ
ဝမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တော၊ သွားကြကုန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကြကုန်
သည်ရှိသော်၊ ထေရေန၊ သီလဝမထေရ်သည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ သဗ္ဗာတသံဂေ
ဝါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပသန္တံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊
ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ သု၊ ရှင်ပြု
ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ သီလဝမထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းချင်းတို့အား၊
အတ္ထိံ၊ လောကေ၊ ဤသင်္ခါရလောက၌၊ ကုလပုတ္တော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလို
ရှိသောအမျိုးသားသည်၊ သုသိက္ခိတံ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားသ
ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ သီလဓမ္မံ၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလကို

၄၀၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာဒိသျှ-တတိယတွဲ။

သာလျှင်၊ သိက္ခေယ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကျင့်ကြောင့်၊ သေဝိတံ၊ ကြိ
 တံ၊ စောင့်အပ်သော၊ သီလံ၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
 ခပ်သိမ်းသောလူစည်းမိမ် နတ်စည်းမိမ် နိဗ္ဗာန်စည်းမိမ်ကို၊ ဥပနာမေတိ၊
 ဆောင်ပေ၏။ တယောသုခေ၊ သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယာနော
 အလိုရှိသော၊ မေခေဝီ၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလကို၊
 ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား၊ ဣဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 လောက၌၊ ပသံသဉ္စ၊ ပညာရှိတို့သည် ခြီးမွမ်းအပ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဝိတ္တိလာဘဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေစ္စ၊
 တမလွန်ဘဝ၌၊ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်၌၊ မောဒနဉ္စ၊ နတ်တို့၏စည်းမိမ်ဖြင့်မွေ
 လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီလ
 ဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ သညမေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊
 ဗဟုမိတ္တေ၊ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဝိဝစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ဒုသိ
 လောပန၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကား၊ ပါဝံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမ
 ကောင်းမှုကို၊ အာစရံ၊ အာစရန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တေဟိမိတ္တေဝေ၊
 အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုသာသျှင်၊ ခံသတေ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဒုသိလော၊ သီလမရှိ
 သော၊ နရော၊ လူသည်၊ အဝဏ္ဏံစ၊ မျက်မှောက်၌ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို
 ပြောဆိုသောအားဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂတ္တိဉ္စ၊ အကျော်
 အစောမဲ့ကိုပြောဆိုသောအားဖြင့် မြက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 လာဘတေ၊ ရ၏၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ ကျေးဇူးသတင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကိတ္တိံစ၊ မျက်ကွယ်၌ကျော်စောပြန့်နှံ့ခြင်း ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပသံသဉ္စ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ လ
 ဧတတိ၊ ရ၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ အာဒိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏အစဖြစ်၍၊
 ပတိဋ္ဌာစ၊ ခပ်သိမ်းသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့၏တည်ရာသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းကုန်သောသမထဝီ
 ပဿနာစသောတရားတို့၏၊ မာတုကံမာတုဘူတံ၊ အမိသဗ္ဗဟံဖြစ်၍ဖြစ်
 ၍၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ပါတိမောက္ခစသောခပ်သိမ်းသောတ
 ရားတို့၏၊ ပမုခံပမုဘူတံ၊ အမှူးဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလံ၊
 သီလကို၊ ဝိသောဓယေ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်ဖြင့်၊
 ပြည့်စုံစေရာ၏။ သီလံ၊ သီလကို၊ ဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍
 သံပရိသံဝရန္တော၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ မိမိပိတ်ကို၊
 အာဟိဟာသနံ၊ နှလုံးသာယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့် နှစ်သက်စေ

တတ်သည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်ထိမ်းသော သာဝကပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါဘုရားတို့ကို၊ တိတ္ထန္တံ၊ ရောင့်ရဲလည်း ရောင့်ရဲစေတတ်ငမ်းမြောက်
လည်းငမ်းမြောက်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဝိသေ
သေ၊ မကျိုးမပျက် မပြောက် မကြားခြင်းစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏။
သီလံ၊ သီလသည်၊ အပဋိမံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗလံ၊ မာရ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အာရုံ၊ ကိလေသာကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောလက်နက်လည်းမည်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊
အာဘရဏံ၊ တင့်တယ်စေတတ်သောတန်းဆာလည်းမည်၏။ သေဋ္ဌံ၊ ခပ်
ထိမ်းသောကာလပတ်လုံးဖြစ်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ အန္တတံ၊ မဖြစ်ဘူး
မြဲသော၊ ကဝဏံ၊ တပါးသောမြှားလှံနှင့်တူသော ကိလေသာကိုတားမြစ်
တတ်သောချစ်တန်းဆာသတ္တဝန်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ အနုတ္တ
ရော၊ နွေး၊ လေညာလေအောက် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌ အနံတကြိုင်
ကြိုင်လှိုင်တတ်သောကြောင့် အတုမရှိသောနံသာမည်၏။ သီလံ၊ သီလ
သည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိလေပနံ၊ နံသာပျောင်းနှင့်လည်းတူ၏။ ယေနသီ
လဂန္ဓနံ၊ အကြင်သီလတည်းဟူသောအနံဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်
မျက်နှာတိုက်အောင်၊ ဝါတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ အဂ္ဂံ၊
မြတ်သော၊ သမ္ပသမေဝသမ္ပလံ၊ ယူဆောင်၍သွားသောထမင်းထုပ်
နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပါထေယျံ၊ ယူဆောင်၍
သွားသောရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊
အတိဝါဟော၊ အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်းချမ်းသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်သို့ဆောင်တတ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း လွန်စွာဝန်ကိုရှက်ဆောင်တတ်သော သူနှင့်တူ၏။
ယေနအတိဝါဟေန၊ အကြင်လွန်စွာဝန်ကိုရှက်ဆောင်တတ်သောသူနှင့်
တူသောသီလဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ ဝါတိ၊ ချမ်းသာစွာ
ရောက်စေတတ်၏။ ဒုမ္ပနော၊ သီလမှကင်းသည်ဖြစ်၍နှလုံးဆိုသောလူ
မိုက်သည်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌သာလျှင်၊ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏။ ပေစ္စံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော
ကာလ၌၊ ဒုက္ခံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏။ ဒုမ္ပနော၊ မ
ကောင်းသော နှလုံးရှိသော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အသမာဟိတော၊ မ
ဆောက်တည် မစောင့်စည်းသော၊ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အ
လုံးစုံသော တမလွန်လောကပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လဘတိ၊

၄၀၄ လောကီဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ရ၏။ သို့မနော၊ ကောင်းသော စိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပညာ
ရှိသည်၊ ဣဒေဝ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ သာလျှင်၊ ကိတ္တိံ။ ခပ်သိမ်းသော အ
ရပ်တို့၌ ပြန့်နှံ့သော ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍
မျက်ကွယ်၌ ပညာရှိတို့ ခြီးမွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ပေစွ၊ တမလွန်တဝံ၌၊
သက္ကေသုစ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ကာလတို့၌လည်း၊ ကိတ္တိံ။ ဤသူကား သူ
တော်ကောင်းတည်း။ ကောင်းသော သီလရှိသော သူတည်းဟု ခြီးမွမ်းခြင်း
ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သုမနော၊ ကောင်းသော စိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော
သီလေသု၊ စာရိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ဆောက်
တည်အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌၊ ကိတ္တိံ။ ဤသူကား သူတော်ကောင်း ဤ
သူကား ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သူဟု ခြီးမွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏
ဣဒေ၊ ဤလောက၌၊ သီလမေဝ၊ သီလသည် သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ပန၊ ထိုသီ
လထက် ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။ မနု၊ သာ
သုစ၊ လူတို့၌လည်း ကောင်း၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်တို့၌လည်း ကောင်း၊ သီလ
ပညာဇာတော၊ သီလပညာအားဖြင့်၊ ဧယန္တိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
ဒုစရိုက်တရားကို အောင်နှိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလဝတ္ထေရော၊ သီလဝ
မထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သီလမေဝိသိက္ခေတအတ္ထိံ
လောကေတိပဒေ၊ သီလမေဝိသိက္ခေတအတ္ထိံ လောကေဟူသော ဤပုဒ်၌၊
ဣဒေတိ၊ ဣဒေဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ဣမတ္ထိံ သတ္တ
လောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော
ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ စာရိတ္တဝါရိတ္တာဒိဘေဒံ၊ စာရိတ္တဝါရိတ္တစ
သည် အပြားရှိသော၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သီလမေဝ၊ သီလကိုသာလျှင်၊
သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ သိက္ခန္တောစ၊ ကျင့်သော်လည်း၊ နံ၊ ထိုသီလကို၊ သု
သိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သည်ကို၊ အဓဏ္ဍာဒိဘာဝါပါဒေန နမကျိုး
မပေါက်ခြင်း အစရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သိက္ခိ
တံ၊ ကျင့်အပ်သော သီလကို၊ သုပရိသန္တံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်ကို၊
ပရိပုဏ္ဏု၊ ပြည့်စုံသည်ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။
အတ္ထိံ လောကေတိ၊ အတ္ထိံ လောကေဟူသည် ကား၊ ဣမတ္ထိံ သင်္ခါရလော
ကေ၊ ဤသင်္ခါရလောက၌၊ သိက္ခိတဗ္ဗေသု၊ ကျင့်အပ်သော တရားတို့တွင်
သီလံ၊ သီလကို၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ သိက္ခေယျဝ၊ ကျင့်အပ်သည်သာ

လျှင်တည်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာဝဓိးအယူ၏ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း၊ သီလသာ၊ သီ
 လ၏ပတိဋ္ဌာဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီလံပတိတိအာဒိ၊
 သီလံပတိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ဟိတိ၊ ဟိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသော
 သဒ္ဒါတည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်သေး၊ ပရိပိတံ၊
 ၉ လေ့ကျက်အပ်သော၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ သီလံ၊ သီလသည်၊
 မနုဿသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ လူ့စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နတ်စည်းစိမ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကို၊ တံသမာဓိနော၊ ထိုသီလ
 လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါအား၊ ဥပနာမေတိအာဝဟာတိ၊ ရွက်
 ဆောင်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကို၊ ဥပ
 နာမေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မေမတ္တံ
 ခရိုအပ်သောအနက်ကို၊ ဗိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ သီလံရက္ခေယျာတိအာဒိ၊ သီလံရက္ခေယျ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ရက္ခေယျာတိ၊ ရက္ခေ
 ယျဟူသည်ကား၊ ဂေါပေယျ၊ လုံခြုံစေရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပါဏာတိပါ
 ဏာဒိတော၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုမှ၊ ဝိရမန္တော၊ ရှောင်ကြည်
 သောသူသည်၊ ဝတ္တပဇ္ဇိပတ္တိဉ္စ၊ ဝတ်အကျင့်ကိုလည်း၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဇ္ဇိပက္ခာတိဘဝနတော၊ သီလ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 တရားတို့ကိုနှိပ်နင်းတတ်သောကြောင့်၊ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်ရှောက်သည်
 မည်၏၊ မေဓာဝိတိ၊ မေဓာဝိဟူသည်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
 ဣဒ္ဓိ၊ ဤမေဓာဝိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ရက္ခနုပယ
 ဒဿနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုဖြုတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ဥာဏဗလေန၊ ဥာဏ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 သမာဒါနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောသီလသည်၊ အဝိကောပနဉ္စ၊ မပျက်
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္ထယာနောတိ၊ ပတ္ထယာနောဟူသည်ကား၊
 ဣန္ဒြိန္ဒြိယ၊ အလိုရှိသော၊ တယောသုခေတိ၊ တယောသုခေဟူသည်ကား၊
 တိဏှိသုခါနိ၊ သုံးပါးကုန်သောချမ်းသာတို့ကို၊ သုခနိမိတ္တံ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ၏အကြောင်းသည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပေတံ၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ ပသံသန္တိ၊ ပသံသံဟူသည်ကား၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 ပသံသိတံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်၊ ဝိတ္တိလာဘန္တိ၊ ဝိတ္တိလာဘံဟူသည်ကား၊

တုဋ္ဌိလာဘံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဝိတ္တလာဘန္တိ၊ ဝိတ္တလာဘံဟူ
 ချ်လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ချွတ်ကြကုန်၏၊ နေလာဘံ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလ
 ဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မဟန္တိ၊ များသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုံကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊
 ရ၏၊ ပေစ္စာတိ၊ ပေစ္စဟူသည်ကား၊ ကာလကံတွာ၊ သေ၍၊ သဂ္ဂေပမောဒနန္တိ၊
 သဂ္ဂေပမောဒနံဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဣဋ္ဌေဟိ၊ အလိုရှိ
 အပ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မောဒနန္တိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်း၊ ပတ္တယမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ ဣဝလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ပသံသံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်
 သော၊ ဝိတ္တိလာဘံ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းကို၊ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ ဒိဗ္ဗ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်စည်းစိမ်ဖြင့်၊ မောဒနန္တိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဣဋ္ဌန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သညမေ
 နာတိ၊ သညမေနဟူသည်ကား၊ ကာယာဒိသညမေန၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့
 ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ၊ ကာယဒုစ
 ရိက်အစရှိသည်တို့မှ၊ သံယတော၊ စောင့်စည်းသောသူသည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူကို၊ အဝိဟေဋ္ဌန္တော၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲမူ၍၊ အဘယဒါနံ၊ ဘေး
 မဲ့အလှူကို၊ ဒဒန္တောဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့၊ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊
 ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ခံသတေတိ၊ ခံသတေဟူသည်ကား၊ အပေတိ၊ ဖဲ၏၊ ပါပ
 မာစရန္တိ၊ ပါပမာစရံဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိ၊ ပါတာဒိပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိ
 ပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဒုသသီလံ၊ သီလမရှိသော၊ ဂုဏလံ၊ ဂုဏ်လံကို၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုး
 စီးပွားကိုအလိုရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နတဇန္တိ၊ မဆည်း
 ကပ်ကုန်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရိဝုဇန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊
 အဝဏ္ဏန္တိ၊ အဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ အကိတ္တိန္တိ၊ အကိတ္တိံဟူ
 သည်ကား၊ အယသံအသိလောက်၊ အကျော်အစောမဲ့ကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ဝဏ္ဏံ
 ဟူသည်ကား၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကိတ္တိန္တိ၊ ကိတ္တိံဟူသည်ကား၊ သိလော
 ကံ၊ ကျော်စောခြင်းကို၊ ပတ္တုယသတံ၊ ပြန့်နှံ့သောအကျော်အစောရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပသံသံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊

ထောမနံ၊ ခြီးမွင်းခြင်းကို၊ အာဒိတိ၊ အာဒိဟူသည်ကား၊ မူလံ၊ အမြစ်အရင်း
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကုသလာနံ၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာဒိ၊ အမြစ်အရင်းတည်း၊
 ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဒိ
 မေဝ၊ အရင်းအမြစ်ဖြစ်သောသီလကိုသာလျှင်၊ ဝိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်
 လော၊ ကောစ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာဒိ၊ အရင်းအမြစ်မည်သနည်း၊ သုဝိသုဒ္ဓိ၊ အလွန်စင်
 ကြယ်သော၊ သီလဉ္စ၊ သီလသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ပတိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မာနံ၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတည်း၊ တေန
 ထိုကြောင့်၊ သီလေပတိဋ္ဌာယာတိအာဒိ၊ သီလေပတိဋ္ဌာယ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကလျာဏဉ္စမာတုကန္တိ၊ ကလျာ
 ဏဉ္စမာတုကံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဒိနံ၊ သမထဝိပဿနာအစရှိ
 ကုန်သော၊ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောတရားတို့၏၊ မာတုဘူတံဇနကံ၊
 အဝိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ပမုခံသဗ္ဗဓမ္မာနန္တိ၊ ပမုခံသဗ္ဗဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ပါမောဇ္ဇာဒိနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာနံ၊
 အပြစ်မရှိကုန်သောတရားတို့၏၊ ပမုခံမာတုတံ၊ အပြီးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ပဝတ္တိ
 ခွါရံ၊ ဖြစ်ရာတံခါးမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ အာဒိဘာဝါဒီတော၊ အစဖြစ်ခြင်းအစရှိ
 သည်မှ၊ ဝိသောဓယေတိ၊ ဝိသောဓယဟူသည်ကား၊ အက္ခယျာဒိဘာဝေ
 န၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သမ္မာဓေယျ၊ ပြည့်
 စုံစေရာ၏၊ ဝေလ္လာတိ၊ ဝေလ္လာဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တရိတေဟိ၊ ဒုစရိုက်တို့ဖြင့်၊
 အနုတိက္ကမနိယဇ္ဇေန၊ မလွန်ကျူးသော အနက်ကြောင့်၊ ဝေလ္လာသီမာ၊
 အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုသိလျှံ၊ သီလမရှိသောသူကို၊ ဝေလ္လာယတံဝေလ္လာယတံဝိသံ
 သေတိ၊ ဟုတ်သီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေလ္လာ၊ ဝေလ္လာမည်၏၊
 သံဝရံသီလန္တိ၊ သံဝရံသီလံဟူသည်ကား၊ ကာယဒုတ္တရိတာဒိနံ၊ ကာယ
 ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိခါရဿ၊ ဖြစ်ရာတံခါးကို၊ ဝိဒဟာနုတော၊

၄၀၈

ထေရ်ဂုဏ်သီလအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဝိတ်တတ်သောကြောင့်၊ အဘိဟာသနန္တိ၊ အဘိဟာသနံ ဟူသည်ကား၊
 တောသနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 အဝိပ္ပဒိသရဟေတုတာယ၊ နှလုံးသာယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့်
 ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်ကို၊ အဘိပ္ပမောဒနတော၊ နှစ်သက်စေတတ်သောကြောင့်
 တည်း၊ ဟိတ္တဉ္စသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဟိတ္တဉ္စသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ သာဝက
 ဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်
 မူကုန်သောအရှင်တို့၏၊ ကိလေသမလပ္ပဝါဟနေန၊ ကိလေသံတည်းဟူ
 သောအညစ်အကြေးကို ခြောသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနမဟာသမုဒ္ဓါဝ ဂဟနေစ၊
 နိဗ္ဗာနတည်းဟူသောသမုဒ္ဓရာသို့သက်ဝင်ရာ၌လည်း၊ သီလံ၊ သီလသည်း
 ဟိတ္တဘူတဉ္စ၊ သီလသပ္ပယ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်၏၊ ဗလံ၊ အပ္ပဒိမန္တိ၊ ဗလံ၊ အပ္ပဒိမံ
 ဟူသည်ကား၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနေ၊ မာရ်စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းခြင်း၌၊ ဗလံ၊
 စွမ်းနိုင်သော၊ သေနာထာမောစ၊ စစ်သည်အားလည်းရှိ၏၊ အာဂုဓမုတ္တ
 မန္တိ၊ အာဂုဓမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ သံကိလေသဓမ္မာနံ၊ ကိလေသာတရား
 တို့ကို၊ ဆေဒနေ၊ ဖြတ်ခြင်း၌၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပဟရဏံ၊ လတ်နက်မည်
 ၏၊ ဂုဏသရိရောပသောဘဏဋ္ဌေန၊ ဂုဏ်ကို တင့်တယ် စေတတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ အာဘရဏံ၊ တန်းဆာမည်၏၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ သေဋ္ဌိဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ဒုဗ္ဗသေရပါတပရိတ္တာန
 တော၊ ဆိုနိုင်ခက်သောသတောတည်းဟူသောမြား၏ကျခြင်းကိုတားမြစ်
 တတ်သောကြောင့်၊ ကဝစတ္ထံ၊ တံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသောချပ်တန်ဆာသပ္ပယ်၍
 ဖြစ်၏အတ္တိဒန္တိစ၊ အတ္တိဒံဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ အဘန္တံ၊ မကွဲယွက်
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပါယမဟောစာ
 ဟိတ္တမနေစ၊ အပါယ်တည်းဟူသောရေအယဉ်ကိုလွန်မြောက်ရာ၌လည်း
 ကောင်း၊ သံသာရမဟောစာဟိတ္တမေစ၊ သံသာရာတည်းဟူသောရေအယဉ်
 ကိုလွန်မြောက်ရာ၌ရင်း၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ အသံသီဒနဋ္ဌ
 န၊ မနှစ်နိုင်သောအနက်ကြောင့်၊ သေတု၊ တံတားသပ္ပယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ မဟာ
 သက္ခေဝတိ၊ မဟာသက္ခေဝဟူသည်ကား၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ကြီးသောအားရှိ
 သော၊ ဂန္ဓောအနုတ္တရောဟိ၊ ဂန္ဓောအနုတ္တရောဟူသည်ကား၊ ပဋိဝါတံ၊
 လေညာကို၊ သဗ္ဗဒိသာသုစ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌လည်း၊ ဝါယနတော
 တာဏှိင်ဏှိင်လှိုင်တတ်သောကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ဂန္ဓော၊
 အနံ၊ မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဓနမနောဟ

ရတ္တာ။ အလုံးစုံသောလူတို့၏စိတ်နှလုံးကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေန ဝါတိဒိသောဒိသန္တိ၊ ယေန ဝါတိဒိသောဒိသံဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေန ဝါတိဒိသောဒိသန္တိ၊ ယေန ဝါတိဒိသောဒိသံ
 ဟူသည်ကား၊ ယေန သီလဝဂ္ဂန္ဓေန၊ အကြင်သီလတည်းဟူသောအနံ့ဖြင့်၊
 တံသမာဓိ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိသောဒိသံသမ္ပဒိသာ။
 ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို၊ ဝါယတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏၊ ဒိသောဒိသ
 တိဝိ၊ ဒိသောဒိသဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဒသဒိသာ၊ ဆယ်ခုသော
 အရပ်တို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပလမေ
 ဝဂ္ဂန္တိ၊ သမ္ပလမေဝဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ သမ္ပလံနာမ၊ သမ္ပလမည်သည်ကား၊
 ပုဗ္ဗဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်တည်း၊ ပုဗ္ဗဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂန္ထန္တော၊ သွားသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အန္တရာ
 မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဖိဂန္ထောဒုက္ခေန၊ ဆာသောင်ခြင်းဆင်းရဲဖြင့်၊ နကိလ
 မတိယထာ၊ မပင်ပန်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်
 စုံသောသူသည်၊ ဝိသုဒ္ဓသီလံ၊ စင်ကြယ်သောသီလဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ပ
 လံ၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သံသာရကန္တာရံ၊ သံသာရာခရီးခဲသို့၊
 ပဋိပန္နော၊ သွားရသည်ရှိသော်၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ
 အရပ်၌၊ နကိလမတိ၊ မပင်ပန်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလသည်
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ပလံနာမ၊ ရိက္ခာထမင်းထုပ်မည်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊
 ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ ပါထေယျယထာ၊ ရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏၊ စောရာဒိတိ၊ ခိုးသူ
 အစရှိသည်တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏတ္တာစ၊ မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗသမ္ပတ္တိနိပ္ပာဒနတောစ၊
 အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
 အတိက္ကမေန္တော၊ လွန်မြောက်လျက်၊ တံဟံဌာနံဝါ၊ ထိုထိုအရပ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ ယထိန္ဒြိယဌာနံဝါ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ
 ဟေတိသမ္ပာပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတိဝါ
 ဟော၊ အတိဝါဟမည်၏၊ ယေနကောနမိ၊ အမှတ်မရှိတစ်စုံတယောက်သောသူ
 သည်၊ အနုပဗ္ဗုတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယဌာနပတ္တိ
 ဟေတုတာယ၊ အလိုရှိအပ်သောအရပ်သို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 သောကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ အတိဝါဟော၊ အတိ
 ဝါဟမည်၏၊ ယေနအတိဝါဟေနယာတိဒိသောဒိသန္တိ၊ ယေနအတိဝါဟေ
 နယာတိဒိသောဒိသံဟူသည်ကား၊ အဂတိဉ္ဇာပိ၊ မရောက်ဘူးသည်လည်း။

၄၆၀ လေရက်လေအဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ၊

ဖြစ်သော၊ ဂတိဉ္ဇာဝိ၊ ရောက်ဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံဒိသံ၊ ထိုအရပ်သို့
သုခေနဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏၊ ဣဇေဝ နိဗ္ဗိလတ၊ တီ
တိ၊ ဣဇေဝ နိဗ္ဗိလတတိဟူသည်ကား၊ ဣဇေဝလောကေဝိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လော
က၌လည်း၊ ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဒုသိတစိတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသော၊ ဒုသိလော၊ သိလ
မရှိသော၊ ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသောရှိသောသူဟူ၍၊ နိဗ္ဗိ
ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ ပေပစ္စုပ္ပန်လောကေဝိ၊ တမလွန်လောက၌
လည်း၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဝ
ဇာတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောသူတည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ ယမဂုရိသာဒိဟိစ၊ ယမမင်း၏အချင်းယောက်ျားအစရှိသည်တို့
မှလည်း၊ နိဗ္ဗိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ နိဗ္ဗိမေဝ၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ လတတိ၊ ရသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်လောကတလွန်လောကတို့၌၊ ဒုမ္မနော၊
မကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်၊ ဣဇေဝလောကေ၊
ဤလောက၌၊ ဒုစရိတစရဏေန၊ ဒုစရိုက်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဒုသိတစိတ္တော၊
ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသည်၊ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ ကမ္မက၊ ရဏာ
ဒိဝသေန၊ ကမ္မကရဏအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခာဝိတာ၊ ဆင်၊ ရဲ
စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်လောကတမ
လွန်လောက၌၊ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်၊ ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောနှလုံး
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သိလေသု၊
သိလတို့၌၊ အသမာဒိတော၊ မဆောက်တည်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ နဋ္ဌဝိတစိတ္တော၊ မထားသောစိတ်ရှိသော၊ အပတိဋ္ဌိတ
စိတ္တော၊ မတည်သောစိတ်ရှိသောသူသည်၊ ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောနှလုံးရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဇေဝကိတ္တိံလတတိတိ၊ ဣဇေဝကိတ္တိံလတတိ
ဟူသည်ကား၊ ဣဇေဝလောကေဝိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌လည်း၊ သုမနော၊
ကောင်းသောနှလုံးရှိသောသူ၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း၊ သိလဝါ၊
သိလရှိသောသူ၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောသူ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောပြီးပွင်းခြင်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ ပေပစ္စုပ္ပန်လောကေ
ဝိ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အယံဂုရိသော၊ ဤ
ယောက်ျားသည်၊ သိလဝါ၊ သိလရှိ၏၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောပြီးပွင်းခြင်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊

တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သမာဗျတံ
အပေါင်း၊ အဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤ
သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကိတ္တိ'၊ ကျော်စောပြီးမွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ကေဝ
လံ၊ သက်သက်၊ ကိတ္တိမေဝ၊ ကျော်စောပြီးမွမ်းခြင်းကိုသေလျှင်၊ လဘတိ၊
ရသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သဘာဝကား၊ မိရောမိဘိသမ္ပန္နော၊
တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သီလသု၊ သီလတို့၌၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊
သမာဟိတော၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ အပ္ပိတစိတ္တော၊ သွင်းအပ်သော
စိတ်ရှိသော၊ သုပတိဗ္ဗိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိသောသူ
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဝေလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သုစရိတစရ
ဏေန၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ပရေလောကေ၊ တမလွန်လော
က၌၊ သမ္ပတ္တိ'၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိလာဘေန၊ ရသဖြင့်၊ သုမနော၊ ကောင်းသော
စိတ်ရှိသည်၊ သောမနဿပ္ပတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလမေဝဣဒ္ဓိ၊ သီလမေဝဣဒ္ဓိအဂ္ဂံဟူသည်
ကား၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ လောကီယလောကုတ္တရန္တိ၊ လောကီလောကုတ္တ
ရာဟူ၍၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လောကီယံ၊
လောကီသီလသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာမလောကေ၊ ကာမလောက၌၊
ခတ္တိယမဟာသာလာဒိသု၊ ခတ္တိယမဟာသာလအစရှိသည်တို့၌၊ ဒေဝလော
ကေ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌လည်း
ကောင်း၊ ဥပပတ္တိဝိသေသံ၊ ဖြစ်ရခြင်းအထူးကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏
လာတိ ဘာဝါဒိကဿစ၊ လာဘ်ရသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်၏လည်း၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကုတ္တရံပန၊ လောကုတ္တ
ရာသီလသည်ကား၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဇ္ဇနက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
အတိက္ကာမေတိ၊ လွန်မြောက်စေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလ
သည်၊ အဂ္ဂမေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဟိနန၊ ယုတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၊ ခတ္တိယေသု၊ မင်းမျိုးတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ မန္တိမေန၊ အလတ်
ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေနစ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၏
အဖြစ်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စေအာကင်္ခေယျ၊
အကပ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဗိဝရိဏ္ဏပါတ သေနာသနဂိလာနပစ္စယ

ဘောသန္တပရိက္ခရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း သုနာဇ္ဇိ အထောက်အပံ့၊
 ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခရာတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသည်းအသံ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ သီလမေဝ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်
 ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အသမ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စေတေပဏိ
 မိ၊ စိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းချင်းသိမ်း၊ ပဟိနပက္ခဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဆန့်ကျင်
 တက်တရားရှိသော၊ သတ္တမဘဝတော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောဘဝမှ၊ ပဉ္စာ
 ယ၊ စ၍၊ သံသာရုက္ခံ၊ သံသာရာဆင်းရဲကို၊ ဝိနိဝတ္တေန္တဿ၊ အထူးသဖြင့်
 နစ်စေသော၊ လောကုတ္တရသီလသံဃန၊ လောကုတ္တရာသီလ၏ကား၊ အဂ္ဂ
 တာဝေ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုတွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ပညဝါပနဥတ္တမေတိ၊ ပညဝါပနဥတ္တမောဟူသည်ကား၊ ပညဝါ၊
 ပညာရှိသော၊ ဝုတ္တလောပန၊ ဝုတ္တလ်သည်ကား၊ ဥတ္တမောပရမောသေဋ္ဌော
 ယေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တလမိဋ္ဌာနေန၊ ဝုတ္တလမိဋ္ဌာနံ
 ဖြင့်၊ ပညာယဇေ၊ ပညာ၏သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာသင်္ဂံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သီလပညာနံ၊ သီလပညာတို့၏၊ သေဋ္ဌာသင်္ဂံ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒေသသန္တော၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သီလပညာဏတောဇယန္တိ၊ သီလပညာဏတောဇယံဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဇယန္တိ၊ ဇယံဟူ၍လည်း၊ လိင်္ဂံဝိပလ္လာသော၊ လိင်္ဂံပေါက်ပြန့်
 ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အာဟူတိ၊ အာဟုဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝစန
 သေသော၊ စကားကြွင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ပဇာနနဋ္ဌေန၊ အ
 ပြားအားဖြင့်သိတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ပညာဏံ၊ ပညာဏမည်၏၊ သီ
 လတောစ၊ သီလအားဖြင့်၎င်း၊ ပညာဏတောစ၊ ပညာအားဖြင့်၎င်း၊ မဒ္ဒိပက္ခ
 ဇယော၊ ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သောဒုစရိုက်တရားတို့ကိုအောင်ခြင်းတည်း၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပညာ၊ ပညာ
 သည်၊ နသန္တဝတိ၊ မဖြစ်၊ ပညာယစ၊ ပညာနှင့်လည်း၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သီလ
 ကိစ္စကရံ၊ သီလကိစ္စကိုပြုခြင်းသည်၊ နသန္တဝတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသီလပညာ
 နှစ်ပါးသည်၊ အညမညူပကရဏံ၊ အချင်းချင်းကျေးဇူးများ၏၊ သီလပရိ
 ဇောတာ၊ သီလဖြင့်ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ ပညာ၊ ပညာမည်၏၊ ပညာပရိဇော
 တံ၊ ပညာဖြင့်ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ သီလံ၊ သီလမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိ

ဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ မနုဿေသုစဒေဝသုစာ
 တိန္ဒုဒံ၊ မနုဿေသုစဒေဝသုစဟူသော ဤစကားသည်၊ နေသံ၊ ထိုသီလ
 ပညာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ပြုခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုလူ့ပြည်နတ်
 ပြည်ဘို့၌၊ တာနိဝိဝိသေသာနိ၊ ထိုအထူးတို့သည်လည်း၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သမာဓိပန၊ သမာဓိသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဓိ
 ဋ္ဌာနဘာဝတောစ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သီလပက္ခိကော၊ သီ
 လ၏အတို့၌ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝေတဗ္ဗတောစ၊ ပွားအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သီလာဓိဋ္ဌာနတောစ၊ သီလ၏တည်ရာ
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာပက္ခိကော၊ ပညာ၏အတို့၌ဖြစ်၏၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တေသံဝိက္ခုနံ၊ ထိုဟောင်းတို့အား၊ သီ
 လမူလ၊ သီလ၏မူလ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောလျက်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလာဒိဂုဏဒိပနေန၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သောသီလအစ
 ရှိသောဂုဏ်ကိုပြသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊
 သီလဝတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သီလဝမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂-ဒွါဒသနိပါတ်-၂၄၃-သုနိတတ္ထေရဂါထာ၊

နိစေကုလဒ္ဓိတိအာဒိကာ၊ နိစေကုလဒ္ဓိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
 သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုနိတတ္ထေရဿ
 သုနိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤသုနိတမထေရ်သည်
 လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတဓိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆု
 တောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်ဘို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သုညကာလေ၊ ဆိတ်သော ကာလ၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှုပ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗလာဇနေ
 ပိ၊ မိုက်သောသူဘို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကိဇ္ဇာပသုတော၊ ကစားမြူးတူးခြင်း
 ၌လေ့လာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ဂါ
 မေ၊ ရှာ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ လှည့်လည်တော်မူသော၊ ဧကံ၊
 တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တုဟံ၊ သင်အား၊

သဗ္ဗသောဝဏ္ဏိကသရိယသိယ။ အလုံးစုံသောရွှေသောအဆင်းရှိသော
ကိုယ်ရှိသကဲ့သို့၊ သကလကာယံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊
ဗုံးလွှမ်း၍၊ ဘိက္ခဝစရဏေန၊ ဆွမ်းအလို့ငှါတွည့်လည်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကထိဝါကိဇာဒိဟိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပတဗ္ဗာနနနာမ၊ ပြုအပ်
သည်မည်သည်မဟုတ်လော၊ တာနိ၊ ထိုလယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စေနသက္ကောသိ၊ အကယ်၍မတတ်နိုင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ စာရေစာရေအိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ မုတ္တကရိသံနိ၊ ကျင်ငယ်
ကျင်ကြီးတို့ကို၊ ဟရန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ ပစ္စာဝတ္ထုသောနေန၊ အိပ်
နောက်ပေးကိုသုတ်သင်သဖြင့်၊ ဇိဝိဟိ၊ အသက်မွေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ သော၊ ထိုသုနိတမထေရ် အလောင်းသည်၊ တေန
ကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိသွာ၊ ကျက်၍၊ တသော
ဝ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပ၊ ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ မနု
ဇသလောကေဝိ၊ လူ့ပြည်၌လည်း၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတာနိ
ဘဝအရာတို့တိုင်တိုင်၊ ဂုပ္ပဆန္ဒကကုလေ၊ မစင်ကျုံးသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုမစင်ကျုံးသောအမျိုး၌၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်း
ကို၊ ကပ္ပတိ၊ ပြု၏၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓါပွါဒေ၊ ဤငါတို့ဝါတမ ဖြတ်စွာထုရားထင်
ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌လည်း၊ ဂုပ္ပဆန္ဒကုလေဝေ၊ ပန်းမျက်သွန်အမျိုး
၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကာရသောနေကမ္မေန၊ မစင်သုတ်
သင်သောအမှုဖြင့်၊ ဃာသန္တာဒနမတ္တိ၊ စားရုံဝတ်ရုံမျှလည်း၊ အလာတန္တော
မရမူ၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပတိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ
ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာဝ်၌၊ ဗုဒ္ဓါဘိဝိဇ္ဇန္တံ၊ ထုရားတို့
သည်လေ့ကျက်တော်မူအပ်သော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိံ၊ မဟာကရု
ဏာသမာပတ်ကို၊ သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုမဟာကရု
ဏာသမာပတ်မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ လောက
ကို၊ ဝါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သုနိတဿ၊ သုနိတ၏၊
ဟဒယန္တန္တရေ၊ နှလုံး၏အတွင်း၌၊ စာရေ၊ အိုး၌၊ ပဒိပံဝိယ၊ ဆီခီးကဲ့သို့၊ ပစ္စ
လန္တံ၊ တောက်ပသော၊ အရဟတ္တုပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီး
သောအကြောင်းကို၊ နိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာ
ယ၊ လင်းလတ်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်း
ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊

ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယသံ
ဝိဝိဿံ၊ အကြင်ခရီး၌၊ သုနိတော၊ သုနိတသည်၊ ဥက္ကာမေသော၊ နေကမ္ဘာ၊ မစင်
သုတ်သင်သောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံဝိထိ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကြွ
တော်မူ၏၊ သုနိတောပိ၊ သုနိတသည်လည်း၊ တတ္ထတတ္ထဝိဝိဿာ၊ ထိုထို
ခရီး၌၊ သန္တာဒကံသင်္ကာရာဇိကံ၊ ကောင်းစွာဖုံးဖွမ်းသောအမြှိုက်အဝှံရှိ
သည်ကို၊ ရာသိ၊ အရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဋကေသု၊ တောင်းတို့၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊
ထည့်၍၊ ကာဇေန၊ ထင်းပိုးဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရိဟရန္တော၊ ဆောင်
သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ အာ
ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
သာရဇ္ဈမာနော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ သမာကုလဟဒယော၊ ကောင်း
စွာနှောင့်ရှက်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂမနမဂ္ဂဉ္စ၊ သွားရာလမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဝိယိနောကာသဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊
အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကာဇံ၊ ထင်းပိုးကို၊ ဘိတ္တိပဿေ၊ နံရံ၏နံပါး
၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧကေနပဿေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်၊ အနုပရိသန္တောပိ
ယ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဘိတ္တိ၊ နံရံကို၊ အလ္လိနောပ၊ ကပ်လျက်သာလျှင်၊ အဉ္ဇလိ
ကော၊ ချီသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဘိတ္တိ၊ ခပ်ဇွန်နံရံ
ပေါက်ဖြင့်၊ အာတ္တမိတုကာမော၊ ဗဲသွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ၊
ထိုသုနိတ၏၊ သဝိဝံ၊ အနီးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အယံ၊ ဤသုနိတသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလမူလ သံစောဒိတံ၊ ကုသိုလ် တည်းဟူသော
အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂတမ္ပိ၊ ကပ်ရောက်
လာသည်ကိုလည်း၊ သာရဇ္ဈမာနော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိယာစ၊
ဇာတ်၏လည်းကောင်း၊ ကမ္မဿစ၊ အမှု၏လည်းကောင်း၊ နိဟိတာယ၊
ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပုဗ္ဗိသာမေ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို
လည်း၊ လဇ္ဇတိ၊ ရှက်၏၊ ဟန္တ၊ ယခုအသ၊ ထိုသုနိတအား၊ ဝေသာရန္တံ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရ
ဝိကဗျာမဇ္ဈနာ၊ ကရဝိကံ ငှက်မင်း၏မြည်သံနှင့် တူသောသံဃာသော၊
သကလဝနနိန္ဒာဒဂန္တိ၊ ရေန၊ အလုံးစုံသောတောတို့ကို ဖဲ့တင်ထပ်စေလျက်
နက်သော၊ ဗြဟ္မသရေန၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံတော်ဖြင့်၊ သုနိတောတိ၊ သုနိ
တဟူ၍၊ အာလပိတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဣမာယဒုက္ခ ဖိဝိကာယ၊ ဤဆင်းရဲသော

၄၆၆ လေ့ရက်'ဝေအဗ္ဗကံသနိသျှ-တတိယတွဲ။

အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတံ။ ရှင်ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခိယသတိကံ၊ တတိ
 နှိုင်းလတ္တံ့လော၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုနိတော၊ သုနိတသည်
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တေနဝစနေ၊ ထိုစကားတော်ဖြင့်၊ အမတေန၊
 အမြှောက်သုခါဖြင့်၊ အဘိသိတ္တောဝိယ၊ သွန်းလောင်းသကဲ့သို့၊ ဥဠာရံ၊ မြတ်
 သော၊ ပီတိသောမနသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊
 ပြန်၍လျှောက်ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မာဒိသာဝိ၊
 အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဣ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို၊ သစေလောန္တိ၊ အကယ်၍ရကုန်သည်ဖြစ်
 အံ့၊ ကလ္လ၊ အတယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်း
 မပြုနိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေယ၊ ရှင်
 ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဇေဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုသုနိတသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇေဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူသော
 ခဏ၌သာလျှင်၊ ဇေဟိဘိက္ခုတာဝေန၊ ဇေဟိဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇေယ၊ ရှင်
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဗ္ဗ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ လတိ
 တွာ၊ ရ၍၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တဝီဝရစရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသဝိတ်သင်္ကန်းကို
 ဆောင်လျက်၊ ဝဿသတိကတ္ထေရောဝိယ၊ အဝါတရာရပြီးသောမထေရ်ကဲ့
 သို့ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထို
 သုနိတမထေရ်ကို၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကို၊ အပိက္ခိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသုနိတမထေရ်သည်၊
 ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ အဋ္ဌသမာပက္ခိယောစ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောသမာပတ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစအဘိညာယော၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ
 ၍၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တံ၊ ထိုသုနိတမထေရ်ကို၊ သက္ကာဒယော၊ သိကြားအစရှိကုန်သော၊ ဒေ
 ဝါစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍၊ နမသိ၊ သု၊ ရှိရှိကြကုန်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဠာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာကုန်သော၊
 တာဒေဝတာစ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒောစ၊ သိကြားသည်လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍၊ အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဇာတိဇာ

ရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာသညှိဝ်စက်အပ်သော၊ သုနိတံ၊ သုနိတမထေရ်
ကို၊ ပဿန္နိဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်
၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃာပုရေက္ခတံ၊ သံဃာသည် ခြံရံအပ်သော၊
တံယေဝ၊ ထိုသုနိတမထေရ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝီတံ၊ ပြုံးတော်မူ
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တပေ
နဗြဟ္မစရိယေနာကိဂါတာယ၊ တပေနဗြဟ္မစရိယေန ဟူသောဂါထာဖြင့်၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသုနိ
တမထေရ်ကို၊ သမ္ပဟုလော၊ ချားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝီ
ဟနာဒံ၊ ခြသ့်မင်း၏ အသံနှင့်တူသောအသံတော်ကို၊ နဒါပေတုကာမော၊
ကျူးရင့်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဝုသောသုနိတ၊ ငါရှင်သုနိတ၊
ကဿာကုလော၊ အဘယ်အမျိုးမှ တွံးသင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသ
နည်း၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့မူ၍လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း၊ ကထည
အဘယ်သို့လျှင်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးတွင်း၍၊ သိသနည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုနိတမထေရ်သည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအ
လုံးစုံကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစေ၊ ယုတ်
သော၊ ကုလမ္ဘိ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပဘောဇနော၊
နည်းသောထမင်းရှိသော၊ ဒလိဇ္ဈေ၊ ပြုပြင်စွာအသက်မွေးရသောသူဆင်း
ရဲသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မံမမ၊ ငါအား၊ ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုသည်၊ အာ
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုပ္ဖဆန္ဒကော၊ ညှိုးလေပြီးသော ပန်းအဖိုက်ကို စွန့်ရသောသူ
ဆင်းရဲဘင်ကို ကျူးရသော သူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ မနုဿာနံ
မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဖိဂုစ္ဆိတော၊ အမျိုးအမှုဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်သည်၊
ပရိဘူတောအာညာတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်သိအပ်သည်၊ ဝန္တိတော၊
ရှုတ်ချအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ နိစမနံ၊ တပါးသောသူကို မြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့
သို့ပြီးပင့်၍ ထိုသူတို့၏မြေမှန်မျှဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ယုတ်သည်ကိုပြု၍ဖြစ်
သောအားဖြင့်နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ ဗဟုကံဇနံ၊ ချား
စွာသောလူကို၊ ဝန္တိသံဝန္တိဿာမိ၊ မြင်သောကာလ၌ လက်အုပ်ချီခြင်းကို
ပြု၍ရှိခိုးရ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးခြင်းကိုပြုရာမှတပါးသောအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံ
ဃာပုရေက္ခတံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ရှေးဦးကြွတော်မူသော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီး
သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဂဓာနံ၊ မဂဓ
ရာဇ်တိုင်းသူတို့၏၊ ပုရုတ္တမံ၊ မြတ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပရိသန္တံ၊ ဆွမ်း

ခံဝင်လတ်သည် ဟိုအဋ္ဌသာသီ၊ ငါမြင်ရ၏၊ တဒါ၊ ထိုငါမြင်သောအခါ၌၊
 ဗျာဘဝိ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နိက္ခိဝိတွာ၊ ချလတ်၍၊ ဝဇ္ဇိတုံ၊ ရှိခိုးအံသောဌ၊ ဥပ
 သင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီးမမေ့၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားတော်
 မူသဖြင့်၊ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဋ္ဌသာသီ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ အာယာမိ၊ တောင်းပန်ပြီး၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကာရု
 ကိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကနုကမ္ပ
 ကော၊ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုစောင့်ရှောက် တတ်သော၊
 သတ္တာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မံ၊ ငါ့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မေးငါအား၊ သာဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အရညသ္မိံ၊ တော
 ကျောင်း၌၊ အတန္တိတော၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌မပျင်းမရိအားထုတ်လျက်
 ဧကော၊ တယောက်အံ့သည်တည်း၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ယထာ၊ အကြင်
 သမထလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသောဝိပဿနာကိုပွားစေလော ဟူသောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ တထာ၊
 ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သတ္တုဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော
 စကားအတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီးရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပဌမံယာမံ၊ ပဌ
 မယာမံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေး၌နေဘူးဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာဇာတိကို၊ အနုဿရိ၊
 အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့ပြီး၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမံ၌၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး၊ ရတ္တိယာ
 ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမံ၌၊ တမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလ
 ဟိ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးပြီး၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကျောဝသာ
 နေ၊ ညဉ့်၏အဆုံး၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ သူရိယုဂ္ဂမနကာလေ၊ နေထွက်သောအခါ၌၊
 ပကိဇ္ဈန္ဒာစ၊ နတ်တို့အရှင် ဖြစ်သောသိကြားမင်း သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ အဇ္ဈလိ၊
 လက်အုပ်ကို၊ ပဌယ၊ ချီကြကုန်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နမသမိံ၊ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ပုရိသာ
 ဧည၊ ယောကျ်ားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်
 ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော

အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ယံသာတေ၊ အကြင်
 အရှင်ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်
 ပြီး၊ မာရိယ၊ ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိ
 ဂေယျော၊ မြတ်သော အဿူကိခံထိုက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဒေဝသံဃာသုရက္ခတံ၊ နတ်အပေါင်း၏ရှေးဦးစွာနေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ပါ
 တုကရိတွာန၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို၊
 အဘာသထ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေနတပေနစ၊ အကြင်ဣန္ဒြေကိုစောင့်
 ရှောက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနသံယမေနစ၊ အကြင်ဘီလဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ယေနဗြဟ္မစရိယေနစ၊ အကြင်ကြွင်းသောမြတ်သော အကျင့်ဖြင့်
 ၎င်း၊ ဇေတန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်း
 မှုကိုအပပြုပြီးသောကြောင့် ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသောသူကို၊ ဗြဟ္မေသု၊ မြတ်သော
 ဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ဗြဟ္မဏံ၊ အလုံးစုံသောဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗြဟ္မာနံ၊
 မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူပူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာ
 ပဟိဂါထာပဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော
 အသံတော်ကို၊ နဒိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိစေတိ၊ နိစေ
 ဟူသည်ကား၊ လာမကေး၊ ယုတ်သော၊ သဗ္ဗနိဟိနေ၊ အလုံးစုံတို့အောက်
 ယုတ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပ္ပနိစဘာဝေါနာမ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ယုတ်
 သည်၏အဖြစ်မည်သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥပါဒါယုပါဒါယ၊
 ထောက်၍ထောက်၍၊ အယံပန၊ ဤသုနိတသည်ကား၊ သဗ္ဗနိဟိနေ၊ အလုံးစုံ
 တို့အောက်ယုတ်သော၊ ဝုတ္တု၊ သကုလ၊ ပန်းဖြိုက်သွန်အမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏
 တံ၊ ထိုပန်းဖြိုက်သွန်အမျိုး၌ဖြစ်သည်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 နိစေကုလမ္ပိတေတောတိ၊ နိစေကုလမ္ပိတေတောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့် နိစေတိလာမကေသဗ္ဗနိဟိနေတိ၊ နိစေတိလာမကေသဗ္ဗ
 နိဟိနေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ ဒလိဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊
 ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲသည်၊ ဟိ၊ ချွေ၍ပြုပြီးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒလိဒ္ဓါ
 ဝိ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဒမိ၊ ရံခါ၊ စာသတ္တ၊ ဒနဿ၊ အစားအဝတ်
 ကို၊ လာဘိနေ၊ ရခြင်းရှိကုန်သည်၊ အကသိရဂုတ္တိနေ၊ မပြုငြင်သော
 အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊
 သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကသိရဂုတ္တိ နာဘိဘူတော၊ ပြုငြင်သော

အသက်မွေးခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂံထက်မျက်သည်ကို၊
 ပထိတရသကော၊ ပထအပ်သောအရသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒသန္တသုတ္တံ၊
 မိတ်ဆာချည်မြင်ကိုလည်း၊ အပသိယေဝ၊ မမြင်သည် သးလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဘာဇနာတိ၊ အပ္ပဘာဇ
 နာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နိစကုလိကာ၊ ယုတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ဒလိဒ္ဓါဝိ၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်ကုန်သော်လည်း၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ အနိစကမ္မာဇီဝ၊ မယုက်မာသောအမှုဖြင့် အသက်မွေးကြကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါအားကား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိနကမ္မံမ
 မအာသိတိ၊ ဟိနကမ္မံမမအာသိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'ဒိသံ။
 အဘဟံသိသဘာဝါရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ ဝုပ္ပဆန္ဒကော၊
 ပန်းမှိုက်သွန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဟတ္ထဝိကာရသးလက်ဖောက် ပြန်
 သောသူအား၊ ဟတ္ထဝါဟိဝိယ၊ လက်သည်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဥပစရေသေ
 န၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယံပန၊ ငါအား၊ ဝုပ္ပဆန္ဒကောတိ၊ ပန်းမှိုက်သွန်
 ဟူသော၊ ယဒိဒံယာအယံ၊ အကြင်အမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံသမညာ
 ဤပန်းမှိုက်သွန်ဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌာရတုမိ
 ကော၊ အညစ်အကြေးစွန့်ရာအရပ်မှ၊ မိလ္လာတဝုပ္ပသန္တရဝဏ္ဏတာယဝါ၊
 ညှိုးသောပန်းအခင်းအဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့ဝုပ္ပဆန္ဒက
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇိဂုန္တိတောတိ၊ ဇိဂုန္တိတောဟူသည်ကား၊ ဇာတိ
 ယာစေ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မုနာစ၊ အမှုအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဟိန္ဒိတော၊ ရှုန့်ချအပ်၏၊ မနုဿာနန္တိ၊ မနုဿာနံ ဟူသည်ကား၊
 မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပရိဘူတောတိ၊ ပရိဘူတောဟူသည်ကား၊ အဝ
 ဉာတော၊ အယုတ်အားဖြင့် သိအပ်၏၊ ဝန္တိတောတိ၊ ဝန္တိတောဟူသည်
 ကား၊ ခုံသိတော၊ ရှုန့်ချအပ်သည်၊ နိစမနံကရိတွာနာတိ၊ နိစမနံကရိတွာန
 ဟူသည်ကား၊ အညောတပါးကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ သိနေရုံဝိယ၊
 မြင်မိရ်တောင်ကဲ့သို့၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီပင်၍၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ပဒဝံသု
 တောဝိ၊ ခြေမှုန့်ထက်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဟိနံ၊ ယုတ်သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝတ္ထိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ နိဝံနိဟိနံ၊ ယုတ်သော၊ မနံ၊ မိတ်ကို
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိသံဗဟုကံဇနန္တိ၊ ဝန္တိသံဗဟုကံဇနံဟူသည်ကား၊ ဝုထု
 မဘာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ ဒိဋ္ဌကာလေ၊ မြင်သောအခါ၌၊ ဝန္တိ၊
 ရှိသိုး၏၊ သိရသိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊

ပဏာသိ၊ နိဗ္ဗာန်၊ အထာတိ၊ အထဟူသော ပုဒ်သည်။ အဓိကာ ရန္တရဒီပ
 နေ၊ အဓိကာရန္တရကိုပြခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ အဒ္ဓဿာသိန္တိ၊
 အဒ္ဓဿာသိဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ မဂဓာနန္တိ မဂဓာနံဟူသည်
 ကား၊ မဂဓာနာမ၊ မဂဓအမည်ရှိသော၊ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်၌နေသော၊ ရာဇ
 ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာ
 ဖြစ်သော၊ ဧကောဝိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ရုဠိယာ၊
 ရုဠိအားဖြင့်၊ မဂဓာနန္တိ၊ မဂဓာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ မဂဓဇနပဒဿ
 မဂဓရာဇ်တိုင်၊ ဇနပုဒ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝုရုတ္တမန္တိ၊ ဝုရုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သို့ ဗျာ
 ဘင်္ဂန္တိ၊ ဗျာဘင်္ဂံဟူသည်ကား၊ ကာဇံ၊ ထင်းပိုးကို၊ ပဗ္ဗန္တံအဟမယာဝိန္တိ၊
 ပဗ္ဗန္တံအဟမယာဝိဟူသည်ကား၊ သုနိတံ၊ သုနိတံ၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြခြင်း
 ဌာ၊ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာယာဝိ၊ တောင်းပြီး၊ အာသုပသမ္ပဒါတိ၊
 အာသုပသမ္ပဒါဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားမျှဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယထာဝံ၊ ဩဝဒတိတိ၊ ယထာဝံ၊ ဩဝဒတိဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သမထရှေ့သွားရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ တာဝေဟိ၊ ပွားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သတ္တု၊ နေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီး၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်ပြီး၊
 ရတ္တိယာတိအာဒိ၊ ရတ္တိယာအစရှိသောစကားသည်၊ တဿာပဋိပတ္တိယာ၊
 ထိုအကျင့်၏၊ ရသဒဿနံ၊ ကိစ္စကိုပြခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရတ္တိယာအစ
 ရှိသော၊ ဌာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏဉ္စ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အ
 နာဂတံသဉာဏဉ္စ၊ အနာဂတံသဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကိစ္စံ ဗျားသော
 ကိစ္စရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဌမယာဝံ၊ မဇ္ဈိမယာဝံ၊ ပဌမယာဝံ၊ မဇ္ဈိမယာဝံဟူ၍
 အတ္တန္တသံယောဂဝသေန၊ အတ္တန္တသံယောဂံ၊ ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပယော
 ဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ အာသဝက္ခယ
 ဉာဏ်ကို၊ ကောသိသမယဝသေန၊ တပြိုင်နက် ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပန္နိယေယာမေတိ၊ ပန္နိယေ

ယာမေဟူ၍၊ ဘုမ္မဝသေန၊ သတ္တမိဝိဘတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏ဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣန္ဒောတိ၊ ဣန္ဒောဟူသည်ကား၊ သက္ကောဒေဝရာ
 စာ၊ သိကြားနတ်မင်းတည်း၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မာ၊
 မဟာဗြဟ္မာတည်း၊ ဣန္ဒုဗြဟ္မဂဟဏေန၊ ဣန္ဒသဒ္ဓါဗြဟ္မသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ကာမဒေဝါနဉ္စ၊ ကာမဝစရနတ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ ဝုတ္တ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ရာဇာအာဂတောယထာ၊ ရာဇာအာဂတောဟူသော သဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဇေ
 သဇေသော၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌနိန္ဒသော၊ အကြီးအမှူးကိုညွှန်ပြသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ နမသမိ' သူတိ၊ နမသမိ' သုဟူသည်ကား၊ ကာယနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြု
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာယနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊
 နမက္ကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈလိန္တိ၊ အဇ္ဈလိ' ဟူ
 ၍၊ ဝတော၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ နမက္ကာရံ ရှိခိုးခြင်း
 ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နမောတေတိအာဒိ၊ နမောတေဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ ဆိုအပ်၏၊ ဒေဝသံဃာဝုရက္ခတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဒေဝသံဃာဝုရက္ခ
 တံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒေဝဂ္ဂဟဏေန၊ ဒေဝသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥပပတ္တိဒေဝတာဝ
 တော၊ ဥပပတ္တိနတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာနောတိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို
 လည်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ သိတံပါတုကရိတွာနာတိ၊ သိတံပါတု
 ကရိတွာနဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩဝါဒဿ၊ အဆုံးအမ၏၊
 မဟာဗုဿတဉ္စ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝ
 ဗြဟ္မ၊ နဉ္စ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏လည်း၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ'၊ ဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတွာ
 ကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏၊ ပါတု၊ ထင်စွာ၊ ကရောန္တောပန၊ ပြုတော်မူ
 သည်ရှိသော်ကား၊ အညေဝိယ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဒန္တေ၊ သွား
 တို့ကို၊ နုပိဒံသေတိ၊ မပြု၊ မုခါဒါနံပန၊ နှုတ်ခမ်းတော်ကိုကား၊ ထောကံ၊
 အတန်ငယ်၊ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်တော်မူ၏၊ သတ္တကေနစ၊ ထိုမျှပြုံးတော်မူခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဒိဗ္ဗဖလိကမုတ္တရသို့ယော၊ နတ်၏အရောင်ဖလ်၏အရောင်ပုလဲ၏
 အရောင်တို့ကို၊ အဘိဘူတော၊ လွင်းချိုသည်ဖြစ်၍၊ တာရကာသသိမေရိဝိ
 ယော၊ ကြယ်ရောင်လရောင်လျှပ်စစ်ရောင်တို့ကို၊ အဝဟသိတော၊ ပြက်
 ပယ်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သုသုက္ကဒါဋ္ဌသမ္ဘဝါ၊ ကောင်းစွာပြုပေးသော အစွယ်

တော်မူပြန်ကုန်သော၊ ဗာနုရသို့သော၊ တခဲနက်သော အရောင်တော်တို့
သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို၊ ပဒေက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်ကုန်
သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်
မူခြင်းကို၊ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊
ကောင်းစွာသိကုန်၏၊ တပေနာတိ၊ တပေနဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီ
လေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဖြင့်၊ ရတဓမ္မသမာဒါနေန၊ ရတင်တရားကို
ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ
ဆိုကြကုန်၏၊ သံယမေနာတိ၊ သံယမေနဟူသည်ကား၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊
ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ၊
ဗြဟ္မစရိယေနဟူသည်ကား၊ အဝသိဋ္ဌသေဋ္ဌစရိယာယ၊ ကြွင်းသောမြတ်
သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဇေတနာတိ၊ ဇေတနဟူသည်ကား၊ ယထာရတ္ထေန၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တပါဒိနာ၊ အကျင့်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဗဟိ
တပါပဘာဝတော၊ အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတန္တိ၊ ဇေတံဟူသည်
ကား၊ ယထာရတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တပါဒိ၊ အကျင့်အစ
ရှိသည်ကို၊ ဗြာဟ္မဏရတ္တမန္တိ၊ ဗြာဟ္မဏရတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဝုဏ္ဏားကို၊ ဗြဟ္မေသု၊ ဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ဥတ္တမံသဗ္ဗ
သေဋ္ဌံ၊ အသုံးစုံသောဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်သော၊ အဟူတိ၊ အဟုဟူသည်
ကား၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗြာဟ္မဏန္တိ၊
ဗြာဟ္မဏံဟူသည်၊ ဗြဟ္မဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုအပဋ္ဌိပြီးသောသူကို၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မဉ္စ၊ မကောင်းမှုမှအပဋ္ဌိပြီးသော
သူတည်း၊ ဇေတံ၊ ဇေတံအစရှိသည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာတိကုလပဒေသ
ဂေါတ္တသမ္ပတ္တိအာဒယော၊ ဇာတိအမျိုးအစဉ် အဆက်အနွယ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အရိယဘာဝဿ၊ အရိယအဖြစ်၏၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဓိသီလ
သိက္ခာဒယောဇေ၊ အဓိသီလအစရှိကုန်သော သိက္ခာတို့သည်သာလျှင်၊
ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတံ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ကာရဋ္ဌာ
နသ္မိ၊ တံမြက်ချေးရုရာဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဈိတသ္မိ၊ စွန့်အပ်သော၊ မဟာပထေ၊

၅၀၄ တေရုဏ်'ထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ခရီးမဖြစ်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သုစိဂန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိသော၊
မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်၊ ဇာယေ
ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ သင်္ကာရတူတေသု၊ တံမြက်ချေး
သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အန္ဓပုထုန္တနေသုစ၊ အန္ဓပုထုဇဉ်တို့၌လည်း၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်၊ အဘိရောစတိ၊ အလွန် တင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ သုနိတမထေရ်သည်၊ ထေဟိဘိက္ခု
တိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တိတံ၊ မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဣမာဟိ
ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေဆိုလျက်၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့
မင်းအသံနှင့်တူသောအသံကို၊ နဒိ၊ မြွက်ဆိုကူးရင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဗ္ဗဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။ သုနိတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုနိတမထေရ်၏ ဂါထာ
အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ခန္ဓာဒသကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊
ခန္ဓာဒသကနိပါတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၄၃-သောဏကောဓိုဝိသတ္ထေရဂါထာ။

☞ တေရသနိပါတေ၊ တေရသနိပါတ်၌၊ ယာဟုရဓမ္မတိအာဒိကာ၊ ယာဟု
ရဓမ္မဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ သောဏဿ၊ သောဏအမည်ရှိသော၊ ကောဓိုဝိသဿ၊ ကော
ဓိုဝိသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤသောဏကောဓိုဝိသ
မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ
၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိ၊ ဆည်းပူး၍၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤ
သောဏကောဓိုဝိသ မထေရ်သည်၊ အနောမဒသိဿ၊ အနောမဒသိ
အမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
၌၊ မဟာဝိဘဝေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ ဟုတွား
ဖြစ်၍၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
ဂတံ၊ သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စက်မနဋ္ဌာနေ၊ စကြိုကြရာ
အရပ်၌၊ သုခေယ၊ အကံတဖြင့်၊ ပရိကမ္ပံ၊ အပြေအပြစ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြု

၁၃-တေရသနိပါတ်-၂၄၄-သောဏကောဋိဝိသတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၅

စေ၍နာနာဝဏ္ဏဟိ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗဟိ၊ ပန်းတို့
ဖြင့်၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နာနာဝိရာဇဝဏ္ဏဟိ၊ အထူးထူး
သောဆိုးရည်တို့ဖြင့်၊ ဆိုးအပ်ကုန်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတာနံ၊ မျက်နှာ
ကျက်ကို၊ ဗန္ဓာပေသိ၊ ဖွဲ့စေ၏၊ သတ္တု၊ သံ၊ မြတ်စွာဘုရားအားကဲ့သို့၊
သိက္ခ၊ သံဃာသံဃစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း၊ ဒီဃသလံ၊ ရှည်သောစင်
ကို၊ ကာရတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ နိယျာဒေသိ၊ လှူ၏၊ သော၊ ထိုသောဏ
ကောဋိဝိသမထေရ်အလောင်းသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်
သည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်တက်တော်၌၊ ဟံသဝတိ၊ နဂဇရ၊ ဟံသာ
ဝတီပြည်၌၊ သေဗြိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိရိဝဇ္ဇာတိ၊
သိရိဝဇ္ဇဟူသော၊ အသ၊ ထိုသူအား၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ သော၊ ထိုသိရိဝဇ္ဇသည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တ
ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏဇ္ဇော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကေ၊ တ
ပါးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ အာရဇ္ဇဗိရိယာနံ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ
ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်
မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ သယမ္ဗိ၊ မိမိသည်လည်း
တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္ထေဇ္ဇော၊ တောင့်တလျက်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆု
တောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာဝိ၊ မြတ်စွာသည်လည်း၊ တဿ၊
ထိုသိရိဝဇ္ဇသူဌေး၏၊ ပန္နနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏၊ သမိတ္တနဘာဝံ၊ ပြည့်
သက္ကံ၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား
ကြားတော်မူ၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏၊ သောဝိ၊ ထိုသိရိဝဇ္ဇသူဌေးသည်
လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
သော်၊ ကဿပဒသဗလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗရိနိဋ္ဌတေ၊ ဗရိ
နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ကုလ
ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊
ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ပဏ္ဍသလံ၊

၅၀၆ လေရက်သံအဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

သစ်ရွက်ရိုးသောစရပ်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ တဆူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ စတုဟိပစ္စယဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဖုဋ္ဌာသော၊ ဝါကျွတ်သည်ရှိသော်၊ ပရိပုဏ္ဏပရိက္ခာရော၊ ပြည့်စုံသောပရိက္ခာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တမာဒနမေ၊ ဝန္တမာဒနတောင်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ သောဝိကုလပုတ္တော၊ ထိုဒေသျိုးသားသည်လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ တက္က၊ ထိုဘဝ၌၊ ပုညဝနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေတာ၊ ထိုတငှေ၊ စဝိတွာ၊ ရတေ၍၊ ဧဝမနုသေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ စမ္ပာနဂရေ၊ စမ္ပာမြို့၌၊ ဥသတသေဋ္ဌိဿ၊ ဥသတသုဋ္ဌေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယု၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ပဋိသန္တိဂ္ဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်မှာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သုဋ္ဌေးအား၊ မဟာဘာဂက္ခန္ဓာ၊ များစွာသောဥစ္စာရသည်၊ အဘိဝဓိ၊ တိုးပွား၍၊ တဿ၊ ထိုသူပေ၏၊ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ၌။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌၊ မဟာသက္ကာရသမ္ပာနော၊ များစွာသောပူဇော်သကာမြတ်နိုးခြင်းသည်အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသောဏကောဗိုဝိသအလောင်းအား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ သတသဟဿ၊ ယွှန်ကရုတ္တကမ္မလပရိစ္စာဂေန၊ အတိုးတထိန်းထိုက်သောနိသောကမ္မလာကို စွန့်လွှဲခြင်းကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သုရမေ၊ လတရောစ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တကောသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ သောဏောတိနာမံ၊ သောဏဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၍၊ မဟတော၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဗ္ဗတိ၊ ကြီးပွား၍၊ တဿ၊ ထိုသောဏ၏၊ ဟတ္ထပါဒတလာနိ၊ လက်ခြေအပြင်တို့သည်၊ ဗန္ဓုဇိဝကပုဗ္ဗဝဏ္ဏာနိ၊ မိုဗ်းစွေပန်းအဆင်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သတဝိဟတကပ္ပါသဿ၊ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သောငွမ်း၏၊ သမ္ပသောဝိယ၊ အထွေကဲ့သို့၊ ပါဒတလေသု၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့၌၊ မဏိကုဏ္ဍလာဝဇ္ဇဝဏ္ဏာနိ၊ ပတ္တမြားနားတောင်းကဲ့သို့လည်သောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်၊ ဇာယိံသု၊ ပေါက်ကုန်၍၊ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်သောသောဏသတို့သားအား၊ ဝိဏ္ဏံဥတုနံ၊ သုံးပါးကုန်သောဥတုတို့အား၊

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၂၄၄-သောဏကောမ္ဘီဝိသတ္ထရာဂါထာ၊ ၅၀၇

အနုန္တဝိကော၊ ဝေဿာကံပတ်ကုန်သော၊ တယောပါသာဒေ၊ သုံးဆောင်ကုန်
သော၊ ပြာသာဒ်ဘိုကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ နာမကုန်၊ ကချေသံညှိတို့အား၊
ဥပဋ္ဌောသုံးလုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊ သော၊ ထိုသောဏသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံး
ဆောင်ကုန်သော၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ မဟာတံ၊ ချားမြတ်သော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်း
စိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်၊ ဒေဝကုမာရရာဇိယ၊ နတ်လုလင်
ကဲ့သို့၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဝတ္တဝရ
ဓမ္မစက္က၊ လည်စေအပ်သော၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ ဗိမ္ဗိသာရေညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရခင်းသည်၊ ပက္ခောသာဝိတော၊ ခေါ်စေအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဘိယာဂါမိကသဟာသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သောရွာ
နေသူလူအပေါင်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာဂ
တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊
ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊
အနုဇာနာပတွာ၊ ခွင့်လွှတ်စေ၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန် ပြု၍၊ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟ
တွာ၊ ယူ၍၊ ဇနသံသပ္ပပရိဟဇဏတ္ထံ၊ လူတို့နှင့်ပေါင်းသော်၊ ခြင်းမှတစ်ဆင့်
ခြင်းငှါ၊ ဝိတဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ
၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ သုရမာလံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊ သုခေနဝ၊ ချမ်းသာသ
ဖြင့်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နဝသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဌာနစက်မ
မေဝ၊ ရပ်ခြင်းစကြိုသွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊
ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ပါဒတလေ
သု၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့၌၊ ဖောဇေသု၊ အဖူးတို့သည်၊ ဥဗ္ဗိတသုပိ၊ ပေါက်
ကုန်သော်လည်း၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခေတွာ၊ လျစ်လျူရှု၍၊ ဝဠု
ဝိရိယံ၊ ဖြံ့ဖြိုးသာစိရိယကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အဗ္ဘာရန္တ ဝိရိ
ယတာယ၊ အားထုတ်လွန်းသောလုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသ
သံ၊ တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတု၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်

၅၀၈

သေရဂါယာအဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကို လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ မေးငါအား၊ ဗုဒ္ဓဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိနာယာဝတ္တိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း၊ တုဗ္ဗိဿသမိ၊ သုံးဘောင်ခံစားအံ့၊ ပုညာနိစ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ ကရိဿသမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြံကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကတ္ထ၊ ထိုသောအရာရင်းတိုက်တောသို့၊ ငတ္တာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဝိဏူပမောဝါဒေန၊ စောင်းဥပမာရှိသောအဆုံးအမဖြင့်၊ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ဝိရိယသမတယောဇနဝိမိံ၊ မျှသောဝိရိယနှင့် ယှဉ်ခြင်းအစီအရင်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဗ္ဗာနံ၊ ကမ္မဗ္ဗာန်းကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ဂိဇ္ဈကုဋံ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့၊ ဂတော၊ ကြွသွား၏၊ သောဏက္ခေရေပိ၊ သောဏ မထေရ်သည်လည်း၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယမျှသည်အဖြစ်ကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြုစေ၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အနောမဒသိဿ၊ အနောမဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခေယ၊ အကံတေဖြင့်၊ လေပနံ၊ လိမ်းကျံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စက်မံ၊ စကြံကို၊ ကာရယိံ၊ ပြုပြီး ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာနာပုဗ္ဗေဟိ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်၊ စက်မံ၊ စကြံကို၊ သန္တရိံ၊ ခင်းပြီး၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိတာနံ၊ မျက်နှာကျက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇယိံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီး ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည် တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုအနောမဒသိ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ မြှောက်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒီဃသင်္ဃာလံ၊ ရှည်သောစရပ်ကို၊ နိယျာဓေမိ၊ ဆောင်ရှင်း၏၊ မမေငါ၏၊ သက်ပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ အနုတ္တရေ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူ ရှိတော်မူ

ဓမ္မ-တေရသနိပါတ်- ၂၄၄-သောဏကောဓိဝိသတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၉

သော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပဋိဂ္ဂဟေထိ၊ အလှူခံတော်မူ၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓေဝ
 ကေ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောက၌၊ ဒက္ခိဏေပဿုံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂ
 ဟေတွာ၊ အလှူခံတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝေဒိတွာ၊ နေ
 တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ရှုတ်တော်မူ၏၊
 ယောသော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟဋ္ဌေန၊ ရှင်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ
 ဘုရားအား၊ ဒိဃသလံ၊ ရှည်သောရပ်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူ၏၊ ကံ၊ ထိုသူ
 ကို၊ အဘံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြီးအံ့၊ ဘာသာတော၊ ဟော
 တော်မူသော၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်
 လော၊
 ဝုညကမ္မသမာဓိနော၊ ကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣမဿ၊
 ဤသူအား၊ မစ္စုကာလမ္ပိ၊ သေသောအခါကာလ၌၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊
 သဟဿယုတ္တော၊ သိန္ဓုမြင်းဟထောင်ကသော၊ ရထော၊ ရထားသည်၊
 ဥပဋ္ဌိဿတိ၊ ထင်လာလတ္တံ့၊
 သောပေါသော၊ ထိုကောင်မှရှိသော
 ယောကျ်ားသည်၊ တေနယာနေန၊ ထိုယာဉ်ဖြင့်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊
 ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့၊ သမ္ဘတ္တေ၊ ကာမဂုဏ် ခံစားဘက်ဖြစ်သော၊
 ကုလသမ္ဘဝေ၊ ကောင်းမှုရှိသောအမျိုးတို့ဖြစ်ရာဖြစ်သောနတ်ပြည်၌၊ ဒေ
 ဝေါ၊ နတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုမောဒိဿရေ၊ အစဉ်မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊
 မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသူတို့သာနေခြင်းငှါထိုက်သော၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊
 ရတနဘိက္ခုသမုဇ္ဈလံ၊ ရတနာနံရံတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ကူ
 ဇာဂါရဝရူပေတံ၊ မြတ်သောစူးလစ်မွန်ချွန်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗျဗ္ဗံ၊ ဗိမာန်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗျဗ္ဗံ၊ ဗိမာန်၌၊ အဇ္ဈဝသိဿတိ၊ စိုးအုပ်၍
 နေရလတ္တံ့၊ တိံသကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာသုံးဆယ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝ
 လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ပဉ္စဝိသတိကပ္ပါနိ၊
 နှစ်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝရာဇေ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊
 သတ္တသတ္တထိက္ခတ္တု၊ စုရနစ်ဆဲ့ရနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယသောရော
 သနာမာ၊ ယသောရောအမည်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုစကြာမင်းတို့သည်၊ ဧကနာမကာ၊ တူသောအမည်ရှိကုန်
 ၏၊
 ခန္ဓသမ္ပတ္တိံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောစည်းစိမ်တို့ကို၊ အနုဘုတွာ၊ အစဉ်
 သုံးဆောင်ခံစား၍၊ ဝုညသဉ္ဇယံ၊ ကောင်းမှုအပေါင်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍
 အဗ္ဗုဒ္ဓိသတိကပ္ပမ္ပိ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊

ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တတြိပိ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်၌လည်း၊
 ဝိညကမ္ပေန၊ ဝိသကြိုသည်၊ မာဝိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ဗျဉ္ဇံ၊ ဗိမာန်ရှိသော
 ဒသသဒ္ဓါဝိဝိတ္တန္တံ၊ ဆယ်ပါးသောအသံတို့ဖြင့်မခတ်သော၊ ပုရံ၊ ပြည်ကို၊
 အဏ္ဏဝေသိဿတိ၊ မိုးအုပ်၍နေရလတ္တံ့၊ အတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ အပရိမေယျ၊
 မရေတွက်နိုင်သော၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ၌၊ တုမိပါလော၊ မြေကိုအစိုးရသော၊
 မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဩက္ကာ
 ကောနာမ၊ ဩက္ကာကအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဝေဠုတိုင်းနိုင်ငံ၌၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောဠုသိတ္ထိ သဟဿာနံ၊ တသောင်းခြောက်
 ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့တွင်၊ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောမိန်းမတို့ထက်
 ပဝရာစ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတိဇာတာ၊ မျိုးနွယ်ထင်ရှားနန်း၌
 မွေးဖွားသော၊ ယာတ္တိယာနိ၊ အကြင်မိဖုရားသည်၊ နဝပုတ္တေ၊ ကိုးယောက်
 သောသားသွီးတို့ကို၊ ဇနေဿတိ၊ မွေးဖွားလတ္တံ့၊ နဝပုတ္တေ၊ ကိုး
 ယောက်သောသားသွီးတို့ကို၊ ဇနေတွာန၊ မွေးဖွား၍၊ ခတ္တိယာနိ၊ မိဖုရား
 သည်းမရှိသတိ၊ သေလတ္တံ့၊ တရုဏိစ၊ ပျိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိယာ၊
 ချစ်အပ်သော၊ ကညာ၊ သတို့သွီးသည်၊ မဟေသိတ္တံ၊ မိဖုရား၏အဖြစ်ကို၊
 ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဩက္ကာကံ၊ ဩက္ကာကမင်းကြီးကို၊ တောသယိ
 တွာန၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ကညာ၊ သတို့သွီးသည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ လဘိဿတိ၊
 ရလတ္တံ့၊ သာကညာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ ပုတ္တေ၊
 သားကြီးသွီးကြီးတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇယိဿတိ၊ နှင်ထုတ်စေလတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာစ၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 တေ၊ ထိုမင်းသားမင်းသွီးတို့သည်၊ နဂုတ္တမံ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်သို့၊
 ဂမိဿန္တိ၊ သွားကြကုန်လတ္တံ့၊ ဇာတိဘေဒဘယာ၊ ဇာတ်ပျက်မည်မှ
 ကြောက်လောကြောင့်၊ ဘဂိနိဟိ၊ နှစ်မတို့နှင့်၊ ဝသိဿရေ၊ ပေါင်းတော်နေ
 ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ကညာစ၊ မင်းသွီးသည်လည်း၊
 ဗျာမိ၊ အနာရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုရက္ခတာ၊ ခြံရံကုန်သော၊
 နေ၊ ထိုမင်းသားမင်းသွီးတို့သည်၊ ဇာတိ၊ အမျိုးဇာတ်သည်၊ မာပတိဇ္ဇိတိ၊
 မပျက်စေလင့်ဟု၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ နိက္ခဏိဿန္တိ၊ သွင်းတူး၍
 သွင်းထားကုန်လတ္တံ့၊ ခတ္တိယော၊ တပါးသောမင်းသည်၊ နိဟရိတွာန၊
 ထုတ်ဆောင်၍၊ တာယ၊ ထိုမင်းသွီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၏ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ တေဒေါ၊ ပြားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တောသံ၊ ထိုနှစ်

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၂၄၄-သောဏကောဓိုဝိသတ္ထေရဂါထာ။ ၁၁၁

ယောကံသောမင်းမင်းသွီးတို့၏နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကောဓိယနာမ၊
 ကောဓိယအမည်ရှိကုန်သော၊ ပဇာ၊ သားတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့၊ တကြ၊ ထိုကောဓိယအမျိုး၌၊ မာနုသကံးလူ၌ဖြစ်သော၊ အနုဋ္ဌကံး၊
 များသော၊ တောကံး၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောသတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊
 တဋ္ဌာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ စပိတွာန၊ ရုတေ၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊
 ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့၊ တကြပိ၊ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊
 မနောဓုမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဝှံ့ဝှံ့ရှိသော၊ ဗျုမ္ပံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာန၊ ရုတေ၍၊ သုတ္တမူလေန၊
 ကုသိုလ်အကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သောဏောနာမ၊ သောဏ
 အမည်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာရေဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်
 အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊
 သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေ၊ တရားတို့
 ကိုးပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းငြိမ်းရလတ္တံ့၊ အနန္တဿပိ၊ အဆုံးမရှိ
 သောဥပဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်
 မူသော၊ သက္ခဝုဂ်ဂေါ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော၊
 ပိသေသည၊ အထူးသဖြင့်သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊
 ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်သော၊ ဒမ
 ထေးဆုံးမခြင်း၌၊ ဒန္တော၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးပြီးမေးငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 သုပဏိဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ပြီးမေးငါသည်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော
 ဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသောဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချေပေတော့မည်၊ အနာ
 သဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်
 ပြီး၊ အဂီရသော၊ အဂီရသအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာနာဂေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဘိဇာတော၊ ဖွားသစ်စဖြစ်သော၊ ကောသရိဝ၊ ခြံသို့ကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဘိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တေဒဂ္ဂေ
 တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ မဟ္တံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ ဖျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပေ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

၅၀၂ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိသျှ-တတိယတွဲ၊

ဘုရား၏။သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊
ဟောအပ်၏။ ၊

အရဟတ္တပန၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊အတ္တနော၊မိမိ
၏၊ပနိပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ဥဒါနဝသေန၊ဥဒါန်း
ကျူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကဏေဝသေန
ဓ၊ကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ရေဋ္ဌ၊အင်္ဂတိုင်း၌၊သမုက္ခဋ္ဌော၊ရှစ်
သောင်းသော ရှာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ စည်းမိပ်ချင်းသာ အစိုးရ
ခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ အင်္ဂဿ၊ အင်္ဂတိုင်း၏၊သာမိနော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊
ရညော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ပဋ္ဌဂူ၊ အခြံအရံသူကြွယ်ဖြစ်သော၊ ယောအဟံ
သောဏော၊အကြင်သောဏ အမည်ရှိသောငါသည်၊ အဟုအဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊သောသောဏော၊ထိုသောဏသည်၊အဇ္ဇ၊ယခု၊ဓမ္မေသု၊သောကုတ္တ
ရာတရားတို့၌၊ဥက္ကဋ္ဌော၊လွန်မြတ်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ဆင်၊ရဲ၏၊ပါရဂူ၊အလုံး
စုံသော၊နိဆင်၊ရဲ၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊အဟုအဟော
သိ၊ဖြစ်ပြီ။ ပဉ္စ၊အပါယ်တုံ ကာမသုဂတိရုနစ်တုံသို့ ရောက်စေတတ်
သောငါးပါးသော၊ဩရ ဗ္ဗာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဓေ၊ အောက်မင်
သုံးခုဖြင့် ဖြတ်ရာ၏၊ ပဉ္စ၊ အထက်ရူပတုံ အရူပတုံသို့သာ လာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးသောဥဉ္စ ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊
ဇဟော၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏၊ ပဉ္စစ၊ငါးပါးသော သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြ
တို့ကိုလည်း၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ဘာဝယေ ဘာဝယေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ပဉ္စ
သင်္ဂါ၊တိဂေါ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သောငါးပါးသောဗြ
တုယံတတ်သော တရားတို့ကိုလွန်နိုင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊
ဩဃာဘိဇ္ဈောတိ၊ကာမေဃာစသောလေးပါးသော ဩဃာမှလွန်မြောက်
နိုင်သောရဟန်းဟူ၍၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဥန္နဋ္ဌဿ၊တက်သောအချည်းစည်း
သောမာန်ရှိသော၊ ပမတ္တဿ၊ လွတ်သော သတိဖြင့် မေ့လျော့ ခြင်းသို့
ရောက်သော၊ဗာဟိရာသယဿ၊ဗာဟိရာရတနတို့၌ ရှေးရှုဆောင်သော
အားဖြင့်မကင်းသောရာဂရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ သီလသမာဓိ
ပညာစ၊သီလသမာဓိပညာသည်လည်း၊ပါရိပူရိ၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊နဂန္တတိ
မရောက်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကိစ္စံ၊တာဝနာ၌ မွေ့လျော်
ခြင်းကိစ္စမည်သည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏၊တံကိစ္စံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမိမိကိစ္စကို၊
ယံယေနဘိက္ခုနာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပဝိဋ္ဌံ၊ မပြုသောအားဖြင့်စွန့်
အပ်၏၊အကိစ္စံပန၊သပိတ်သက်န်း တန်းသာဆင်ခြင်းအစရှိသော ရဟန်း

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၂၄-သောတာပန်ဝိသုတ္တံရဂါထာ၊ ၅၁၃

အား မပြုအပ်သောကိစ္စမည်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့မပြုအပ်
သောအမှုကို၊ ကပိရတိ၊ ပြုအပ်၏၊ ဥန္တဋ္ဌာနံ၊ တက်သောမာန်ရှိကုန်သော၊
ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့သောသတိရှိကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်း
တို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဗန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကာယဂတာသမိ၊ ခံအစရှိ
သောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအရာကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသတိကို၊ သုသမာရန္တိ၊
ကောင်းစွာအားထုတ် ပွားစေအပ်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
အကိစ္စံ၊ သတိကို တန်းသာဆင်ခြင်းအစရှိသော မအပ်သောကိစ္စကို၊ န
သေန္တိ၊ မရှိဘဲကုန်၊ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ အတိုင်းအရှည်မရှိ
ပြုအပ်သောသီလအစရှိသောကျေးဇူးကို လုံခြုံစေခြင်းစသောအမှု၌၊ သာ
တစ္စကာရိနေ၊ မချွတ်မယွင်းပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သ
တာနံ၊ မကင်းသောသတိရှိကုန်သော၊ သမ္ပဓာနာနံ၊ သက္ကကသမ္ပဓည
စသောသေးပါးသောသမ္ပဓညတို့ဖြင့်အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သ
သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား
သေးပါးတို့သည်၊ အတ္တဝိနာသံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
ဥဇ္ဈမဂ္ဂမ္ဘိ၊ အယုတ်တရား နှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကောက်ကုတ်ခြင်း
စသည် နိပယ်သဖြင့် ဖြောင့်မတ်မြူစင်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
အရိယမဂ်တရားကို၊ အက္ခာတေ၊ တရားမြတ်စွာဟောတော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်၊ တထာ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆထပဋိပဇ္ဇတ၊ လုံ့
လကြိုးကုတ် အားထုတ်ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ မာနိဝတ္ထထ၊ အကြား၌ ဆုံးစေ၍
မလျော့စေကုန်လင့်၊ အတ္တနာ၊ ဤလောက၌အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော
အမျိုးသားသည်အပါတ်ဘေးကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းစသည်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို
သာလျှင်းစောဒယန္တာနံ၊ အပြစ်တင်ကုန်သော သူတို့အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့၊ အဘိဟာရယေ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရာ၏၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊
အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိရိယမ္ဘိ၊ လုံ့
လကို၊ အတ္တဓုမ္ဘိ၊ အလွန်အကဲအားထုတ်သောသူ၌၊ ဝိဇ္ဇောပမံ၊ စောင်းသမား
၏မတင်းမလျော့တီးသောဥပမာကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုတော်မူ၍၊ မေ၊ ငါအား၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ
သတ္ထုနေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ ရွှေလျော်စွာ၊ ဝိဟာရိ၊ နေပြီ ဥပ္ပ

၅၀၄ လေ့ကျင့်သောအခွင့်အလမ်း-တစ်ခုလုံး

မတ္တဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ သမတံ၊ ငါ့ရိယ
 နှင့်သမာဓိမျှသည်ကို၊ ဥပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ပဋိပါဒေဝိ၊ ချာန်နှစ်တည်
 ချီပိပဿနာသမာဓိကိုပြီးစေပြီ။ မယာ၊ ငါသည်၊ ဟိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်
 သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောသာသနာကို၊ ကတံ
 ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ နိက္ခမေ၊ ရဟန်းအဖြစ် ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်
 ခြင်း၌၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပပိဝေကဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုလည်း၊ အဓိ
 မုတ္တဿ၊ နှလုံးသွင် ခြင်းရှိသည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ အဗျာပဏ္ဍာမိ
 မုတ္တဿ၊ စတုတ္ထချာန်ပဉ္စဈေချာန်တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ထိန္တုဆင်းရဲခဲရှိဟုနှလုံး
 သွင်းခြင်းရှိသော၊ ဥပါဒါနက္ခယဿ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်
 ရှိသော၊ တဏှာက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်း၌၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းရှိသော၊ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စေတသော၊ စိတ်
 ၏၊ အသမ္ဘောဟဉ္စ၊ တွေဝေခြင်းမရှိသည်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာယတ
 နုပ္ပါဒံ၊ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ထိုမြင်ခြင်း၏ဆန့်ကျင်
 ဘက်အားဖြင့်နိရောဓသစ္စာကို ပိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာ
 ဖြင့်မြင်သောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ အကြောင်း သင့်သောအားဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ မဂ်၏အစဉ်အားဖြင့် အလုံးစုံသောအာသဝေါမှ လွတ်၏။
 သမ္မာပိမုတ္တဿ၊ အကြောင်းသင့်သောအားဖြင့် အာသဝေါ တရားတို့မှ
 လွတ်ပြီးထသော၊ သန္တမိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိသော၊ တိက္ခု
 နော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊
 ပဋိစယော၊ ထမန်ပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော
 တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာ
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ကေလ္လနော၊ တခဲနက်သော၊ သေလော၊
 ကျောက်အတိ ဖြီးသော တောင်သည်၊ ဝါတေ၊ ပြကတေ၊ သောလေ
 ကြောင့်၊ နသမိရတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ကေဝလော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဂူပါ၊ နှစ်လိုတွယ်သောဂူပါရုံကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ရသော၊ နှစ်လိုတွယ်သောရသောရုံကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ နှစ်
 လိုတွယ်သောသဒ္ဓါရုံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ၊ နှစ်လိုတွယ်သောဂန္ဓာရုံ
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖဿာ၊ နှစ်လိုတွယ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကြောင့်လည်း၊
 နသမိရတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ တာဒိနော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်
 စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့ သည်

၁၃-တေရသနိပါတ်-၂၄၄-သောဏကောမ္ဘိဝိသုတ္တရာဂါထာ။ ၅၁၅

လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌာ၊ အဓိမုဒ္ဓိအင်္ဂကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတိသညံ
လည်းကောင်း၊ ဌိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဖြစ်သို့ရောက်၍တည်သော၊ ဝိ
သညုတ္တံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊ အလုံးစုံသောသောကမ္ဘာကောင်းသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတံ
ကို၊ နုဋ္ဌဝေဓန္တိ နစာလေန္တိ။ မလှုပ်ရှားစေနိုင်ကုန်၊ အသေစ၊ ထိုအာရုံတရား
၏လည်း၊ ဝယံ၊ ချုပ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ အနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲခြင်း၏၊
ဣတိဣသဂါထာ၊ ဤဂါထာဟူ၍ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
တို့၌၊ ယာဟုရဋ္ဌေသမုက္ကဋ္ဌောတိ၊ ယာဟုရဋ္ဌေသမုက္ကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဘူအဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂရဋ္ဌေ၊ အင်္ဂတိုင်း၌၊
အသိတိယာဂါမိကသဟာသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောရွာနေသူလူအပေါင်း
တို့၌၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဣဿရိယ သမ္ပတ္တိယာစ၊ အစိုးရခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
သမ္မာအတိဝိယ။ အလွန်လျှင်၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ ရုညောအင်္ဂသပဋ္ဌဂူတိ
ရုညောအင်္ဂသပဋ္ဌဂူ ဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟ
ဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား၊ ရဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ တင်
နှစ်သက်စေ တတ်သောကြောင့်၊ အင်္ဂါမိပတိနော၊ အင်္ဂတိုင်းကိုအစိုးရ
သော၊ မိမိသာရဿ၊ မိမိသာရအမည်ရှိသော၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ပရိဝါရဘူ
တော၊ အခြံအရံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဝိသေသော၊ သူကြွယ်အသွေး
ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုမိမိသာရမင်း၏ ကုဗျုဋ္ဌိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ အဟု၊
ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ သုဇ္ဈမဋ္ဌေသုဥက္ကဋ္ဌောတိ၊
သုဇ္ဈမဋ္ဌေသုဥက္ကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ သောသောတော၊ ထိုသောဏသည်၊
အဇ္ဈတေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားတို့၌၊
ဥက္ကဋ္ဌော၊ မြတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဂိဟိကာလေဝိ၊ လူဖြစ်သောကာလ၌
လည်းကောင်း၊ ကေဟိမိ၊ အမျိုးကုန်သောသူသို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌေယေဝ၊ မြတ်သည်သာ
လျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေဝိ၊ ရဟန်းပြုသော
အခါ၌လည်း၊ ဥက္ကဋ္ဌေယေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရံဝိသ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဒေသေ
တိ၊ ပြု၏၊ ဒုက္ခဿပါရဂူတိ၊ ဒုက္ခဿပါရဂူဟူသည်ကား၊ သကလဿ၊
အလုံးစုံသော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပါရိပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတော၊
ရောက်၏၊ ဇေတေန၊ ဤဒုက္ခဿပါရဂူဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဥက္ကဋ္ဌေ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆုံးအပ်
၏၊ အရဟတ္တာမိဂမနဒိပနတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရခြင်းကို ပြတတ်သော

ကြောင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌဘာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂိယေသေတိ၊ အထူ ပြု၏။ ဣ
ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာယပနိပဒါယ၊ အကြွင်းအကျန်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏
ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို ညွှန်းပြသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဆင်းရဲ၏ အဆုံးသို့ ရောက်သည်ကို၊
ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဆိဒ္ဓေတိဂါတံ၊ ပဉ္စဆိဒ္ဓအစရှိသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကား၊ အပါယကံမသုဂတိသမ္ပါပကာနိ၊ အပါယ်တုံ ကာမသုဂတိချနစ်
တုံသို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စောရုတ္တာဂိယာနိ၊ ငါးပါးသံသြရုတ္တာ
ဂိယဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဗန္ဓုန္တေ၊
ဖွဲ့အပ်သောကြိုးကို၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သတ္တေန၊ ခားဖြင့်၊ ဆိန္ဒုတိ
ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဟေဋ္ဌိမေန၊ အောက်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂတ္တယေန၊ မင်္ဂသုံးပါး
အပေါင်းဖြင့်၊ ဆိန္ဒုယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ တေသံပနဉ္စဘာဂိယ သံယောဇနာနံ၊
ထိုငါးပါးကုန်သောဉ္စဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကိုကား၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်အော၊ သဒ္ဓါနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့
ကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဘာဝယေဘာဝေယျ၊ ပွားရာ၏၊ ဧဝံဘူတောပန၊ ဤသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရာဂသင်္ဂေ၊ ရာဂဟူသော
ကပ်ငြိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိသင်္ဂေ၊ ဒေါသတည်းဟူ
သောကပ်ငြိခြင်း မောဟတည်းဟူသောကပ်ငြိခြင်း မာနတည်းဟူသော
ကပ်ငြိခြင်းဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကပ်ငြိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗန္ဓုန္တေ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂါနံ၊ ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို၊ အတိတ္တမနေန၊ လွန်သဖြင့်၊
ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ ငါးပါးသော ငြိတွယ်တတ်သော ဟရားတို့ကို လွန်နိုင်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာမောစော၊ ကာမဩစာလည်းကောင်း၊ ဘဝေါ
စော၊ ဘဝဩစာလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌောစော၊ ဒိဋ္ဌိဩစာလည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇောစော၊ အဝိဇ္ဇာဩစာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္တေ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဩစာနံ၊ ဩစာတို့ကို၊ တိဏ္ဏတ္တာ၊ ကူးမြောက် ပြီးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩစာတိဏ္ဏောတိ၊ ဩစာတိဏ္ဏဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
အယဉ္စဩစာတရဏံ၊ ဤဩစာကိုကူးမြောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ပနိပတ္တိ
သီလာဒိနံ၊ အကျင့်သီလအစရှိသည်တို့၏၊ ပါရိပူရိယာစ၊ ပြည့်ခြင်းကြောင့်
လည်း၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလာဒယောစ၊ သီလအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊
အတိမာနာဒိပဟာနေန၊ လွန်သောမာနအစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပါရိ
ပူရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အညဿအညေန၊ တပါးသော

ခဏ-တေရသနိပါတ်- ၂၄၄-သောဏကောဓိုဝိသတ္ထရဂါထာ၊ ၅၀၇

အခြင်းအရာဖြင့်၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေ၊ နေ့၊ ပြလို
သည့်ဖြစ်၍၊ ဥန္တဇ္ဇဿာတိဂါထံ၊ ဥန္တဇ္ဇဿအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥန္တဇ္ဇဿာတိ၊ ဥန္တဇ္ဇဿဟူသည့်ကား၊ ဥဂ္ဂတ၊
တုစ္ဆ၊ မာနဿ၊ တက်သောအချည်းစည်းသောမာနရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
မာနော၊ မာနသည်၊ ဥန္တမနာကာရုတ္တိယာ၊ တက်ကြွသောစိတ်အခြင်းအရာ
၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ တုစ္ဆတာဝေနစ၊ အချည်းစည်းသောအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ နဇ္ဇောဝိ
ယ၊ ကျုပ်နှင့်တူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဇ္ဇောတိ၊ နဇ္ဇဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ထို
အပ်၏၊ ပမတ္တဿာတိ၊ ပမတ္တဿဟူသည့်ကား၊ သတိဝေါသဂ္ဂေန၊ သတိ
ကိုစွန့်လွှတ်သဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပန္နဿ၊ ရောက်သော၊ ဗါဟိ
ရာသယဿာတိ၊ ဗါဟိရာသယဿဟူသည့်ကား၊ ဗါဟိရေသု၊ အပဖြစ်ကုန်
သော၊ အာယတနောသု၊ အာယတနတို့၌၊ အာသယဝတော၊ အလိုရှိသော
သူအား၊ ကာမောသု၊ ကာမတို့၌၊ အဝိတရာဂဿ၊ မကင်းသောရာဂရှိသော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝီလသမာဓိပညာစပါရိ
ပူရိ၊ နဂစ္ဆန္တိတိတိ၊ ဝီလသမာဓိပညာစပါရိပူရိ၊ နဂစ္ဆန္တိဟူသည့်ကား၊ ဝီ
လာဒိနံ၊ ဝီလအစရှိသည်တို့၏၊ ပဋိပက္ခသေဝိနေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုနှိပ်
သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ လောကီယောဝိ၊ လောကီ
လည်းဖြစ်သော၊ ဝီလာဒိဂုဏော၊ ဝီလစသောဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ပါရိပူ
ရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိတိ၊ မရောက်၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာသည်၊
ပဂဂဝ၊ အတယ်ဆိုတွယ်ရှိအံ့နည်း၊ တတ္ထဝစာန၊ ထိုစကား၌၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ယထာကိစ္ဆန္တိ၊ အခါနာ၊ ယထာကိစ္စံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုနောတိ၊ ဘိက္ခုနောဟူသည့်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
လတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အပရိမာဏာဝီလက္ခန္ဓဂေါ
ပနအရညဝါသော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောဝီလစသော ကျေးဇူးကိုလုံ
ခြုံစေခြင်းတော၌နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရတင်ပရိဟရဏံ၊ ရတင်ကို
ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာဝနာရာမတာ၊ သာဝနာ၌မွေ့လျော်
သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်သည်
ကိစ္စနာမ၊ ကိစ္စမည်၏၊ ယေနပန၊ အကြင်ကိစ္စဖြင့်ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊
ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဣဒံကိစ္စံ၊ ဤကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော၊ တံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ အကရဏေန၊ မပြုသဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်အပ်
ပြီး၊ အကိစ္စန္တိ၊ အကိစ္စဟူသည့်ကား၊ ပတ္တမဗျူဟစိဝရကာယဗန္ဓနအံသဗန္ဓ
ဆတ္တု၊ ပဟနတာလဝဏ္ဏမေကာရဏမဗ္ဗူနံ၊ သဝိတ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း

သင်္ကန်းခါးပန်းကြိုးအံသကိုနိတိးဘိနပ်ထန် ရှက်ယပ် မေကရိဏ်ကိုတန်း
 သာဆင်ခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိက္ခာရမဏ္ဍနံ၊ ပရိက္ခရာ
 ကိုတန်းသာဆင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စယသဗာဟုလိယံ၊ ပစ္စည်းများ
 ခြင်းကို၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အင်္ကိစ္စနာ
 မ၊ ကိစ္စမဟုတ်သည်မည်သော၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ တေသံ
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ မာနနဠာ၊ တက်ကြွသောမာနကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍ စရဏ
 န၊ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ဥန္နဠာနံ၊ တက်သောမာန်ရှိကုန်သော၊ ဝေါဿဂ္ဂေန၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွန့်လွှတ်သဖြင့်၊ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိကုန်သောသူတို့
 အား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်
 ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ယေသံပန၊ အကြင်သူတို့အားကား၊ ပညာဒိဂုဏော၊
 ပညာအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ တိုးပွား၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊
 ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယေသန္တိအာဒိ၊ ယေသံအစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သုသမာရန္တ၊ တီးသုသမာရန္တဟူသည်ကား၊
 သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဂ္ဂဟိတာ၊ ချီပင့်အပ်၏၊ ကာယဂတာသတိတိ၊ ကာယဂ
 တာသတိဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာတာဝနာ၊ ကာယာနုပဿနာ
 ကိုပွားခြင်းသည်၊ အင်္ကိစ္စန္တေတိ၊ အင်္ကိစ္စန္တေဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုအား
 ထုတ်အပ်သောကာယဂတာသတိရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေပတ္တ
 မဏ္ဍနာဒိအင်္ကိစ္စ၊ ဤသတိကိုတန်းသာဆင်ခြင်း အစရှိသောကိစ္စမဟုတ်
 သည်ကို၊ နသေဝန္တိ၊ မရှိဘဲကုန်၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ကိစ္စေတိ၊ ကိစ္စေဟူ
 သည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ကတ္တဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်သော၊ အပရိမာဏာဘိလက္ခန္ဓ ဝေါပနာဒိကေး၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိသောဘိလကျေးဇူးကိုလုံစေခြင်းအစရှိသည်၌၊ သာတစ္ဆကာ
 ရိနောတိ၊ သာတစ္ဆကာရိနောဟူသည်ကား၊ သတကာရိနော၊ အမြဲပြုလေ့
 ရှိကုန်သည်၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသေန၊ မကင်းသဖြင့်၊ တေသံ
 သတာနံ၊ ထိုသို့မကင်းသောသတိရှိကုန်သော၊ သတ္ထကသမ္ပစညံ၊ သတ္ထ
 ကသမ္ပစဉ် လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစဉ် လည်း
 ကောင်း၊ ဝေါစရသမ္ပစညံ၊ ဝေါစရသမ္ပစဉ်လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟ
 သမ္ပစညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပစဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ သမ္ပစညေဟိ၊ သမ္ပစဉ်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပစာနာနံ၊ အဆင်အခြင်
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အတ္တံ၊ ပျက်ခြင်းသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၂၄၄-သောဏကောဋီဝိသတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၈

ရောက်ကုန်၏၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ အဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ငန္ထိန္ဒိ၊
ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနံ၊
ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဌိတဝိက္ခုနံ၊ တည်ကုန်
သောရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဥဇုမဂ္ဂမ္ဘိတိဂါထံ၊ ဥဇုမဂ္ဂမ္ဘိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဇုမဂ္ဂမ္ဘိအက္ခာတေတိ၊ ဥဇုမဂ္ဂမ္ဘိအက္ခာတေဟူသည်
ကား၊ အန္တိဒ္ဓယပရိဝဇ္ဇနေနစ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ပယ်သဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကာယဝင်္ကံဒိပဟာနေနစ၊ ကိုယ်၏ကောက်ကြပ်ခြင်း အစရှိ
သည်ကိုပယ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇုမဂ္ဂ၊ ဖြောင့်သော၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါတူ
တေ၊ အလယ်အလတ် အကျင့်မြတ်ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်
တရားကို၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်
သည်ရှိသော်၊ ငန္ထိယတိ၊ ငန္ထိယဟူသည်ကား၊ ပဋိပစ္စယ၊ ကျင့်ကြံကုန်
လော၊ မာနိဝတ္ထယတိ၊ မာနိဝတ္ထယဟူသည်ကား၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊
ဝေါသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့၊ မာပစ္စယ၊ မရောက်စေကုန်လင့်၊ အတ္တနာစောဓ
ယတ္တာနန္တိ၊ အတ္တနာစောဓယတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ အတ္တ
ကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊
အပါယပစ္စဝေက္ခနာဒိနာ၊ အပါယ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တ
နာဇေ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ စောဒေန္တော၊ စောဒနာ
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံအဘိဟာရယေတိ၊ နိဗ္ဗာနံအဘိဟာရယေဟူသည်ကား
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိဟာရယေဥပဟနေယျ၊ ရှေးရှု
ဆောင်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ပဋိပစ္စယ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေမေ၊ ဤအထူသာ
လျှင်၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်
ကို၊ ဒေသာဝတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အတ္တာရုဇ္ဈမ္ဘိတိအာဒိ၊ အတ္တာရုဇ္ဈမ္ဘိတိသို့အစရှိသော
ဝကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အတ္တာရုဇ္ဈမ္ဘိဝိရိယမ္ဘိတိ၊ အတ္တာရုဇ္ဈမ္ဘိဝိရိယမ္ဘိဟူ
သည်ကား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေန္တေန၊ ပွားသောလူသည်၊ မယာ
ငါသည်၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ သမံ၊ ညီမျှသည်ကို၊
အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိရိယေ၊ လုံ့လကို၊ ပဂ္ဂဟိတေ၊
ချီပင့်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာရုဇ္ဈမ္ဘိဝိရိယတ္တာဇေ၊ အားထုတ်လွန်းသောလုံ့

လရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာပမံကရိတွာနာတိ၊ ဝိဇ္ဇာပမံ
 ကရိတွာနဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 သောဏဿ၊ သောဏအား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေကေပိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ အာရုဋ္ဌဝီရိယာ
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟနန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုအားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူတို့တွင်၊ အည
 တရော၊ တယောက်တည်း၊ အထစပန၊ ထိုသို့ပင် အားထုတ်အပ်သောသူ
 ဖြစ်သော်လည်း၊ မေးငါ၏၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မိစ္ဆာလမ်းမူ၍၊
 အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ နိရမုစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တမိဿာမိ၊ လူထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်၌၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်
 ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ သောဏ၊ သောဏ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဝိတ္တမိဿာမိ၊ လူထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်
 စေသနည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကုတော၊ အသို့နည်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ စောင်း၏၊ တန္တိယာ၊ စောင်းကြိုး
 ၏အသံတို့ကို၊ သုဏသိ၊ ကြားဘူး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗိတွာ၊ မေးတော်
 မူ၍၊ တေန၊ ထိုသောဏမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤမိန့်
 တော်မူတိုင်းကြားဘူးပါ၏ဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗိတွာ၊ မေးတော်
 သည်ရှိသော်၊ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကား
 ကို၊ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိယော၊ ကြိုးတို့သည်၊ အစွာယတော၊ တင်းလွန်း
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပိနု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊ သင်၏၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ စောင်းသည်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့တင်းလွန်းသောအခါ၌၊ သရဝ
 တိဝါ၊ အသံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညဝါ၊ အမှု၌ခုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စောင်းကြိုးကိုတင်းလွန်းခြင်းသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်ပါ
 ဘုရား၊ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊
 ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိယော၊ ကြိုးတို့သည်၊ အတိသိယိယာ၊ လျော့လွန်း
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပိနု၊ စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စောင်း

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၂၄-သောဏကောဓိုဝိသတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၂၀

သညံ၊ သတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုကြို လျော့လွန်းသော အခါ၌၊ သရဝတိဝါ၊ အသံ
 ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညာဝါ၊ အမှု၌ခံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စောင်းကြိုးကိုလျော့ခြင်းသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား၊
 ယဒါပန၊ အခြင်အခါ၌ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိယော၊
 ကြိုးတို့သည်၊ နန္တယတာ၊ မတင်းလွန်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 နာတိသိတိသာ၊ မလျော့လွန်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမေ၊ ညီမျှ
 သော၊ ဂုဏေ၊ ညှို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏၊ အဝိနု၊ စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာ
 စောင်းသည်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို အခါ၌၊ သရဝတိဝါ၊ အသံရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညာဝါ၊ အမှု၌ခံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤမိန့်
 တော်မူတိုင်းမှန်ပါ၏ဘုရား၊ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤ
 အတူသာမျှင်းအရွာရခွံအားထုတ်လွန်းသော၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာ
 ဟ၊ ဟုံ၊ လွင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိသိတိလံ၊ လျော့လွန်းသော၊
 ဝီရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ကောသဇ္ဇာယ၊ ပျင်းရိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဇာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါ့ဘုရားသာသနာတော်၌၊ သောဏ၊ ချစ်သား
 သောဏ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝီရိယသမတံ၊ ဝီရိယမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ အမိဋ္ဌာ
 တိ၊ ဆောက်တည်လော၊ ဣန္ဒြိယာနဓိ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏လည်း၊ သမတံ၊ ညီမျှသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဏံ၊ စောင်း
 ကို၊ ဥပဓိကတွာ၊ ဥပမာပြုတော်မူ၍၊ ပတ္တိတေန၊ တောင့်တအပ်သော၊ ဝိဏူ
 ပမောဝါဒေ၊ စောင်းဥပမာအဆုံးအမဖြင့်၊ မသွံ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဓမ္မသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာဟံဝစနံသုတွာတိ၊ တဿာဟံဝစနံ
 သုတွာဟူသည်ကား၊ တဿာဟံဝစော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံဝိဏူ
 ပမောဝါဒံ၊ စောင်းဥပမာအဆုံးအမစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
 အန္တရား၊ အကြား၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော၊ ဝိဇ္ဇမိတုကာမေတံ၊ လူထွက်
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ခုတောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်ရ
 ကည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သမတံ၊ ဝီရိ
 ယနှင့်သာမမိမျှသည်အဖြစ်ကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီ၊ ဝီရိယသမတံ၊ ဝီရိ
 ယမျှသည်အဖြစ်ကို၊ ယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေလျက်၊ သဒ္ဓါပညာနံဝိယံ၊
 ဥဒ္ဓါပညာတို့ကဲ့သို့၊ ဝီရိယာနံ၊ ဝီရိယတို့၏၊ သမတံ၊ မျှသည်အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါ

၁၂၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

၁။ ဧဒန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဈာန်သမိဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်၌တည်သော၊ ဝိပဿနာသမာဓိ၊
 ဝိပဿနာသမာဓိကိုသံပါဒေသိ၊ ကောင်းစွာပြီးစေပြီ၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဥဿုက္ကာပေသိ၊ လုံ့လပြုစေပြီ၊ တဿ၊ ထိုဝိပဿနာ၏၊ ပယောဇနံ၊
 အကျိုးကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမတ္တဿပတ္တိယသတိ၊ ဥတ္တမတ္တဿ
 ပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဓိဂမာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်း
 အကျိုး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပန္နဿ၊ ကျင့်သောသူ
 အား၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာတို့သည်၊ သမ္ပန္နိ၊ သုပြည့်စုံကုန်
 ၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ဒသော
 ဇန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမေတိအာဒိ၊ နိက္ခမေဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိသော်စကား၌၊ နိက္ခမေတိ၊ နိက္ခမေ
 ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာဒိကေ၊ ရဟန်းအဖြစ်စသော၊ ကာမနိဿရဏေ၊ ကာ
 မမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အဓိမုတ္တဿသတိ၊ အဓိမုတ္တဿ ဟူသည်ကား၊
 တတ္ထ၊ ထိုကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရတာဝေန၊ ညွှတ်
 ကိုင်းရှိုင်းသည်အဖြစ်၌၊ ယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သော၊ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ပဗ္ဗန္ဓာတိရသေ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရှေးရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍သာလျှင်၊ သီလ
 ပိသောဇနံ၊ သီလကိုသုတ်သင်ခြင်း၊ အရညဝါသော၊ ကောဏျောင်း၌နေ
 ခြင်း၊ ရတင်္ဂပရိဟရဏံ၊ ရတင်ကိုဆောင်ခြင်း၊ ဘာဝနာတိယောဂေါ၊ ဘာ
 ဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇ
 ဓမ္မေသု၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့၌၊ ယုတ္တပယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဝိဝေကဉ္စစေတသော
 တိ၊ ပဝိဝေကဉ္စစေတသောဟူသည်ကား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဝိဝေကဉ္စ
 ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုလည်း၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိက္ခမာ
 ဓိမုတ္တဿ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ သတော၊
 ဖြတ်လတ်သော်၊ စတုတ္ထပဉ္စကဏ္ဍာနာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ပဉ္စက ဈာန်တို့ကို၊
 နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ပိဝေကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ ယုတ္တဿ၊ အားထုတ်
 သော၊ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တဿသတိ၊ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တဿ ဟူသည်ကား၊
 အဗျာပဇ္ဇာနိဒ္ဒက္ခတာယ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်း၌၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
 သော၊ ဈာနသမာပတ္တိယော၊ ဈာန်သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 သမထသုခေ၊ သမထချမ်းသာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သော၊ ဥပါ

၁၃-တေရုသနိပါတ်- ၂၄၄-သောတာပန်သတ္တဝါတို့- ၅၂၃

ဒါနက္ခယသဘာဝိ၊ ဥပါဒါနက္ခယသဘာဝသုသင်္ဂဟာ၊ စတုနံ၊ ယေပါး
 ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါနံတို့၏၊ ခယန္တေ၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော၊
 အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခယသဘာဝသုသင်္ဂဟာ
 ကုမ္ပဏ္ဏံ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊
 ယသာမိဝတံ၊ ရတိုင်းသော၊ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ အရဟတ္တာမိဂမာယ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းအကျိုး၌၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဈန္တဿ၊ အားထုတ်သောရဟန်းအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဏှက္ခယာမိမုတ္တဿာတိ၊ တဏှက္ခ
 ယာမိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ခယ
 တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှက္ခယေ၊ တဏှက္ခယမည်၏၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယတ္ထတိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းရှိသော၊ ဥပါဒိံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ငဲ့လမ်းခြင်းကို၊ ဘယတော၊
 တေးအားဖြင့်၊ အနုပါဒိံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏မစွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဓမ္မတောစ၊
 တေးကင်းသောအားဖြင့်လည်း၊ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်၊ နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊
 နိန္ဒပေါတာ၊ ဟောရဿ၊ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းသော၊ အသမ္မောဟဉ္စစတသော
 တိ၊ အသမ္မောဟဉ္စစတသောဟူသည်ကား၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇာတသေ
 န၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇာတ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အသမ္မော
 ဟပ္ပတ္တိ၊ မတွေဝေသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သမ္မောဟသမုန္တိန္ဒနေန၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကိုဖြတ်သဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်
 ၏၊ အသမ္မောဟဘူတံ၊ မတွေဝေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်
 ကို၊ အဓိမုတ္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဒိသ္မာအာယတနုပ္ပါဒန္တိ၊ ဒိသ္မာ
 အာယတနုပ္ပါဒ်ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဒိဋ္ဌိ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ အာယာတ
 နာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ ယထာသကပစ္စယေဟိ၊ အကြင်မိမိတို့၏အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ခဏေခဏ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ဥပ္ပါဒံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ တဗ္ဗုပ္ပိပက္ခ
 တော၊ ထိုဥပါဒ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ နိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို
 လည်း၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊
 မဂ္ဂပညာယ။ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒဿနပောထု၊ မြင်ခြင်း၏
 အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္မာဗိတ္တံ၊ ဗိမုတ္တတိ၊ သမ္မာဗိတ္တံ၊ ဗိမုတ္တတိဟူသည်ကား၊
 သမ္မာဟေတုနာဉာဏေ၊ အကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်၊ မဂ္ဂပုပ္ဖိပါဒိယာ၊
 မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ သမ္မာသဝတော၊ အလုံးစုံသောအာသဝမှ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်

သညံ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဝိမုတ္တသ္မာဝိအာဒိသုး
သမ္မာဝိမုတ္တသ္မာဝိအစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သညံကား၊ သင်္ခေ
ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသတော၊ အလုံးစုံ
သောကိလေသာမှ၊ ဝိမုတ္တသ္မာ၊ လွတ်သော။ တတောဇေဝ၊ ထိုသို့ကိလေ
သာတို့မှလွတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တန္တုပသမေန၊ စင်စစ်မြင်းသဖြင့်
သန္တုမိတ္တသ္မာ၊ မြင်းအေးသောမိတ်ရှိသော၊ တဿဒိကာသင်္ခတိက္ခုနော၊
ထိုအာသဝေါ ကုန်ပြီးသော ရဟန်းအား၊ မဂ္ဂေနော၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊
သမုပ္ပာတိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာခွါအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတသ္မာ
ပြုအပ်သော၊ ကုသလသ္မာဝါ၊ ကုသိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အကုသလသ္မာ
ဝါ၊ အကုသိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဥပစယော၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ကတကိစ္စတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိညာ
ဒိဘောဒံ၊ ပရိညာစသည်အပြားရှိသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုသူပင်ကိစ္စသည်၊
နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဧဝံဘူတသ္မာ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဧကန္တနော၊ တစ်နက်သော၊ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊
တောင်သည်၊ ပကတိဝါ တေန၊ ပြုကတော့သောလေဖြင့်၊ နသမိရတိနာသံ
ကမ္ပတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဋ္ဌာစ၊ ဣဋ္ဌလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာစ၊ အနိဋ္ဌလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိ
ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းရှိသော၊ တာဒိ
ဘာဝပ္ပတ္တသ္မာ၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ အနေဇံ၊ ကိလေသာမရှိသော၊ ပဟိနသဗ္ဗသော
ကတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နပ္ပဝေဓန္တိ၊ နာလေန္တိ၊
မတုန်လှုပ်စေကုန်၊ အဿစအာရမ္မဏဓမ္မသ္မာ၊ ထိုအာရုံတရားကိုလည်း၊
ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသည်ရှိသော၊ ဝယံနိရေဇံ၊
ချုပ်ခြင်းကို၊ ခဏော၊ ခဏတိုင်း၌၊ ဘိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ ယှက်သောသဘောကို၊
အနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သောတာပကာမှိုဝိသတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ
သောတာပကာမှိုဝိသမထေရ်၏ ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့

၁၃-တေရသနိပါတ်-၂၄၄-သောကကောဓိဝိသက္ခေရဂါထာ။ ၅၂၅

ရောက်ပြီ။ တေရသနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ တေရသနိပါတ်အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၄-စတုဒ္ဒသနိပါတ်-၂၄၄-ခဗိရဝနိယက္ခေရဂါထာ။

စတုဒ္ဒသနိပါတ်၊ စတုဒ္ဒသနိပါတ်၌၊ ယဒါအဟန္တိအာဒိကာယဒါအဟံဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ခဗိရဝနိယက္ခေရဿ၊ ခဗိရဝနိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဧကနိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်၌လည်း၊ ကမမ္မအာဂတာ၊ အကပ်၍လာ၏ရှင်၊ တတ္ထပန၊ ထိုဧကနိပါတ်၌ကား၊ အဿအနေန၊ ဤခဗိရဝနိယမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဘာဂိနေယေသု၊ တူတို့၌၊ သတိဇနနမတ္တံ၊ သတိဖြစ်စေခြင်းမျှကို၊ ဒသိတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုခဗိရဝနိယမထေရ်အား၊ ဧကနိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်၌၊ သင်္ဂဟော၊ ရေကွက်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣမာပန၊ ဤဂါထာတို့သည်ကား၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာကာလတော၊ ရဟန် ပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍ယာဝပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံသည်တိုင်အောင်၊ ပဋိပတ္တံ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဣမသ္မိ၊ စတုဒ္ဒသနိပါတေ၊ ဤစတုဒ္ဒသနိပါတ်၌၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာကို၊ အာရောပိတာ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခဗိရဝနိယထေရဂါထာ၌၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ထေရော၊ ထေရော၊ ခဗိရဝနိယမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုသ်သို့၊ ပထွာ၊ ရောက်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တုတ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ရင်း၊ ဓမ္မသေနာပတိပတူတိနံ၊ ဓမ္မသေနာပတိ အစရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်ကြီးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခဗားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားမထေရ်ကြီးတို့၏အထံ၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ခဗိရဝနမေဝ၊ ရှားတောသို့သာလျှင်၊ ပစ္စာဂစ္ဆံ၊ တဖန်ပြန်လာ၍၊ ဖလသမာပတ္တိသုခေနစ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာ ရဟိစ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွား

၅၂၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သည့်ရှိသော်၊ ဖိဇ္ဈော၊ အိုသည့်၊ ဝုဇ္ဈော၊ ကြီးရင့်သည့်၊ ဝယော၊ အနွံဖွတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုခါဒီရ ဝနိယမထေရ်
 သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအားစားခြင်းသို့၊ ဝန္တ
 န္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ အရုညေ၊ တော၌၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ တေန
 စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ စောရားရိုးသူတို့သည်၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ကတ
 ကမ္မာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ ခိုးမှုကိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာရက္ခမနုဿဟိ၊ အစောင့်
 ဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်၊ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပလ္လာ
 ယန္တာ၊ ပြေးကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊
 ဂဟိတတဏှံ၊ ခိုးယူအပ်သောတဏှာကို၊ သန္ဓေတွာ၊ ဝှန်၍၊ ပလ္လာယိံ၊ သူ
 ပြေးကြကုန်၏၊ အနုဓာဝန္တာ၊ အစဉ်လိုက်လာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ စောရောကိသညာယ၊ ခိုးယူဟူသော
 အမှတ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊ အယံ၊ ဤ
 သူသည်၊ စောရော၊ သူခိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿသံ၊ ပြကြကုန်၏၊ ခုစာ၊
 မင်းသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ရုညာပေတွာ၊ လွှတ်စေ၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 တုမဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣဒံစာရိကကမ္မံ၊ ဤခိုးမှုကို၊ ကတံဝါ၊ ပြု
 အပ်သလော၊ နဝါကတံ၊ မပြုအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဇာတိတော၊ မွေးဖွားသည်မှ
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ခိုးမှုကို၊ နက
 တပုဗ္ဗံ၊ မပြုစဘူး၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဂတ
 ဘာဝဿ၊ လာသောအဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ခိုးမှုကို၊ ကရဏေ၊ ပြုခြင်း၌၊ အ
 ဘဗ္ဗတယ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သ
 မိပေ၊ အနီး၌၊ မြီတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အား၎င်း၊ ရ
 ညောစ၊ မင်းအား၎င်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့
 ၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဒီဃမန္တရေ၊
 ဤရဟန်းပြုသည်ကာလမှစ၍ဤယခုအဆုံးတိုင်ဖြစ်သောကာလ၏အတွင်း

နှိုးဆွမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟညန္တုဝါ၊ ထွံးစသောလက်
 နက်တို့ဖြင့်လည်းသေစေကုန်သတည်း၊ ဝဏ္ဏန္တုဝါ၊ လက်ဆုပ်စသည်ဖြင့်
 ပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲ စေကုန်သတည်း၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲသို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်စေ
 ကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနရိယံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေါသသဟိတံ၊ အမျက်
 နှင့်တကွဖြစ်သောအကြံကို၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ကြံမိ၏ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊
 ဧတံသင်္ကပ္ပံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြံကို၊ နာဘိဇာနာမိ နောက်ကာလ၌မသိ
 ဘူး၊ အပ္ပမာဏံ၊ မရည်မှတ်မှု၍ ပွားစေနှံ စေသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်
 အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သုဘာဝိတံ၊ အလေ့
 အလာအားကြီးစွာသော အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ကောင်းစွာပွားစေအပ်
 သော၊ မေတ္တဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့အားသနာ ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောမေတ္တာကိုလည်း
 ဗုဒ္ဓန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံယထာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ
 ဟောန္တုစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗပရိမိတံ၊ မေတ္တာထို
 နောက်ကရုဏာ ထိုနောက်မုနိတာ ထိုနောက်ဥပေက္ခာဤသို့အစဉ်အား
 ဖြင့်လေ့လာအပ်ပွားစေအပ်အကြိမ်များစွာပြုအပ်သောဗြဟ္မဝိဟာရတရား
 လေးပါးကိုလည်း၊ ဘာဝနံ၊ ပွားစေခြင်းကို၊ အသိဇာနာမိ၊ ငါသိ၏၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗမိတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါလျှင်အသေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ
 ဘူတာနုကမ္မကော၊ အသုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မေတ္တမိတ္တဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်
 သောမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေမိ၊ အထူးသဖြင့်ပွားစေ၏၊ အဗျာပဇ္ဇေ၊
 သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ခြင်း၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတော
 အဘိရတော၊ မချွတ်မယွင်းပြုသောအားဖြင့်အလွန်မြေ့ လျော်ခြင်းရှိသည်
 လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသံဟိရံ၊ ရန်သူဟူ၍တွန့်တိုခြင်း
 မရှိချစ်သောသူဟူ၍ရာဂအားမငင်အပ်သော၊ အသံကုပ္ပံ၊ ဝေးသောရန်သူ
 ၌ဖြစ်သောဒေါသဖြင့်အမျက်တွက်ခြင်းမရှိသည်ကိုပြု၍၊ ဗိတ္တံ၊ ငါ၏မေတ္တာ
 စိတ်ကို၊ အာမောဒယာမိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စေ၏၊ အကာဂုရိသသေဝိ
 တံ၊ ယုတ်သော ယောက်ျားတို့သည် မရှိဘဲအပ် အရိယာ ဖြစ်ကုန်သော
 ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်ရှိဘဲအပ်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရံ၊ မြတ်သောအပြစ်
 မရှိသောမေတ္တာ စသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေမိဝနေမိ၊ ပွားစေ၏၊ အဝိ
 တက္ကံ၊ ဝိတက်မိစာရမှကင်းသောဒုက္ခိယစသောဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်
 စားသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားဖြစ်သောငါသည်၊
 အရိယေန၊ မြတ်သော၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းနေခြင်းနှင့်၊ ဘာဝနေ၊

၅၂၀ ထောရဂုဏ်ယောအတ္တကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောခဏန္တုပတေားပြည့်စုံသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။
 ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သေလော၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြီး
 သော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ အစလော၊ ပြကတော့သောလေတို့ဖြင့်မတုန်
 လှုပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သုပ္ပတိဗ္ဗိတောယထာ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့ ဧဝံ
 တတာ၊ ထိုအတူ၊ မောဘက္ခယာ၊ အဟောတ္တမဂ်ဥာဏ်အတွင်း အားဖြင့်မော
 ဟာကိုအကြွင်းမဲ့ ပယ်ပြီးသောကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သောပျားနား
 သည်။ သုပ္ပတိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ကိပိယ၊
 အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသော တောင်
 သည်။ နဝေတိဇ္ဈဝ၊ ပြကတော့သောလေတို့ဖြင့် မတုန်မလှုပ်ကောင်းစွာ
 တည်သကဲ့သို့တည်း။ အနဂ်ဏဿ၊ အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောရာ
 ဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ အခြေ၊ သုစိံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်အ
 ဖြစ်မရှိသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောတရားကို။ ဂဝေသိနော၊ ရှာလေ့ရှိသော၊
 ပေါသဿ၊ သူတောင်ကောင်းဖြစ်သောဟောကျ်ားအား။ ပါသဿ၊ မကောင်း
 မှုမှ၊ ဝါသဂ္ဂမတ္တံ၊ သားမြီးဖျားမျှသည်လည်း။ လဂ္ဂံ၊ ငြိတွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အတ္တမတ္တံ၊ အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကိုနှံ့၍ တည်သော တိမ်တိုက်
 အတိုင်းအရှည်မျှသည်သာလျှင်။ ဟုတွားဖြစ်၍။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ယထာ
 ကိ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သန္တရဗာဟိရံ၊ အတွင်းအပနှစ်
 ပါးဖြစ်သော၊ ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်လုံခြုံ စေအပ်သော၊ ပစ္စန္တံ၊
 အခြားမရှိ ဖြေမြဲစွာသောပြအိုး ကျုံးစသည်တို့ဖြင့် စီမံတည်ထားအပ်
 သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပစ္စတ္ထိကေဟိ၊ ရန်သူတို့သည်။ အပဝိဋ္ဌိပိယ၊ မဝင်နိုင်သ
 ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုးဂေါပေထ၊ လုံခြုံစောင့်
 ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓဏသည်။ မာဥပဇ္ဈာ၊
 မာအတိတ္တမိ၊ မလွန်စေသတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏံ၊ သေခြင်းကိုးနာ
 ဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်
 သက်၊ ကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကိုသာလျှင်။ ပဋိကင်္ခါ၊ မိခာဂ
 မေမိ၊ ငဲ့၏။ ယထာ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဘဇ္ဇကော၊ အခကို
 ယူ၍သူတပါးအမှုကို လုပ်ဆောင်သော သူစားသည်။ အနိဗ္ဗိသံအနိဗ္ဗိ
 သန္တော၊ အမှုပြီးခြင်းကို မငဲ့မူ၍နကုန်ခြင်းကို ရှာဖွေသကဲ့သို့တည်း။
 အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏံ၊ သေခြင်းကိုးနာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊
 အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်
 အခြင်နှင်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။

၁၄-စတုဒ္ဒသနိပါတ်-၂၄၅-ခရီးရိနယတ္ထေရဂါထာ၊ ၅-၆

ကာလံဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကိုသာလျှင်၊ ပဋိကင်္ခါမိအာဂမေမိ၊
 ငုံ့၏၊ မယော၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိစိန္တော၊ မေတ္တာအစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်ပွားစေခြင်းကို လေ့ကျက်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောသတင်းသုံးခြင်းကို၊ က
 တံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရု၊ ကာသာနရ၊ လေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချ
 အပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သော တဏှာ
 တည်းဟူသောကြိုးကို၊ သမုဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်ဖြတ်
 ပယ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြွင်းအရဟတ္တမိလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 အာဂါသေသာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
 မထောင်သောရဟန် ၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊
 မေမယော၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊
 သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊
 အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ တုမှေ၊ သင်သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ ဒါနသီလဘာဝနာ အစရှိသည်၌ မမေ့
 မလျော့အားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္မာဒေယ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သော၊ သော၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတရားတည်း၊ ဟန္တု၊ ယခုအခါ
 ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေအံ့၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိ
 လေသာခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣ
 မာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်
 အဖွင့်တည်း၊ ဣမသ္မိ၊ ဒိဃမန္တရေတိ၊ ဣမသ္မိ၊ ဒိဃမန္တရေဟူသည်ကား၊ ယ
 ဒါ၊ အကြွင်းအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊
 တတော၊ ထိုရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အယံ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်သည်
 ကား၊ စရိမကာလော၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလတည်း၊ ဧတသ္မိ၊ ဒိဃမန္တရေ
 ဤသို့ရှည်စွာသော အကြားဟုဆိုအပ်သော၊ ကာလေ၊ ကာလ၌၊ ဣဒံ၊ ဤ
 စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ဧဟာတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘိဇ္ဈာဝသေနဝါ၊ အဘိဇ္ဈာ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣ
 မေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟညန္တု၊ 'ဗုဒ္ဓ' ဝေါသော လက်နက်တို့
 ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း၊ ဣတိအာဒိဗျာပါဒဝသေနဝါ၊ ဤသို့အစရှိသော
 ဗျာပါဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဂါရိယံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေါသ
 သဟိတံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ

၅၄၀။ ထေရဝါသဒဗ္ဗကထာဒိသျှ-တဘိလတွဲ၊

စတုး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မေတ္တုဉ္စ
 အဘိဇာနာမိတိ၊ မေတ္တုဉ္စအဘိဇာနာမိဟူသည်ကား၊ တောယ၊ ဤတရား
 သဘောဖြင့်၊ မိစ္ဆတိသိနိယတိ၊ ချစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာ
 မေတ္တာမည်၏၊ အဗျာပါဒေါ၊ အဒေါသကို၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တေသ၊ ထို
 ဝုတ္တိလ်အား၊ မေတ္တု၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 မေတ္တာ၊ မေတ္တာမည်၏၊ မေတ္တာဘာဝနာဗြဟ္မဝိဟာရော၊ မေတ္တာဘာဝနာ
 ဗြဟ္မဝိဟာရကို၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တံမေတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ စသဒ္ဓေန၊
 စသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကရုဏေ၊ ကရုဏာလည်းကောင်း၊ မုဒိတေ၊ မုဒိတာလည်း
 ကောင်း၊ ဥပေက္ခေ၊ ဥပက္ခာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတရေဗြဟ္မဝိဟာ
 ရေ၊ မေတ္တာမှတစ်ပါးသောဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို၊ သင်္ဂဏ္ဌတိ၊ သိမ်းယူ၏၊ အဘိ
 ဇာနာမိတိ၊ အဘိဇာနာမိဟူသည်ကား၊ အဘိမုခတော၊ မျက်မှောက်ပြု
 သောအားဖြင့်၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏၊ ဟိ၊ ရှေ့ပြဦးအံ့၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ ဈာ
 နံ၊ ဈာန်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောဝုတ္တိလ်အား၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာ
 ဏာသ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏၊ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှုတည်ခြင်းသည်၊ ဟောတံ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိ၊ ဒီသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ အပ္ပမာဏန္တိ အာဒိ၊ အပ္ပမာဏံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊
 ဘုန်းထော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အနာ
 ဒိဿကမရဏာသယေန၊ မရည်ညွှန်းဘဲနဲ့ စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ
 ရိခာဏသတ္တာရမ္မဏတာယ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသောသတ္တဝါလျှင်အစရှိ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏမည်၏၊ ပဂုဏဗလဝဘဝါ
 ပါဒနေန၊ လေ့လာအားကြီးသောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ
 ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သော၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မုဒိတာ၊ မုဒိတာ
 ကို၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အနုဏ္ဏ
 မေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရိပိတံ၊ လေ့လာအပ်သည်ကို၊ အာသေဝိတံ၊ ရှိစွာ
 သည်ကို၊ ဗဟုလီကတံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုသည်ကို၊ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ အ
 လုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မိတ္တော၊ အစွေခင်ပွန်းတည်း၊ ဝါ
 တနည်းကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မယျံ၊

၁၄-စတုဒ္ဒသနိပါတ်- ၂၄၅-ခဒိရဗီနယဇ္ဈရဂါထာ၊ ၅၃၁

ငါ၏၊မိတ္တာ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့တည်း၊ကိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊မေတ္တံ
မေတ္တာကို၊ဘာဝေန္တော၊ ပွားသောသူကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ဝိ
ယော၊ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗသခေါတိဇ္ဈာဝိ၊ သဗ္ဗသခေါ
ဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဇေသဝနယော၊ဤနည်းပင်တည်း၊ သဗ္ဗဘူတာနု
ကမ္ပကောတိ၊သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပကောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊အသုံးစုံ
သောသတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဗျနကော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
မေတ္တမိတ္တဉ္စဘာဝယေတိ၊ မေတ္တမိတ္တဉ္စ ဘာဝယေဟူသည်ကား၊ ယော။
အကြင်သူသည်၊ မေတ္တာယ၊မေတ္တာနှင့်၊ သဟိတံသမ္ပယုတ္တံ၊ယှဉ်သော၊
မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ဝိသေသတောဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ဘာဝေဝိဝဇ္ဇေ
မိ၊ပွားစေ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပကာသေမိ၊ပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အကထေန္တော
ဝိ၊မဆိုသော်လည်း၊ဘာဝနာယ၊ဘာဝနာ၌၊ ဥက္ကံသဂတဘာဝတော၊လွန်
ကဲခြင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မေတ္တမိတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာမိတ်ကို
လည်း၊ဘာဝေမိ၊ ပွား၏၊ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်း၊ ပါဠော၊ပါဌ်ရှိ၏၊တဿ၊ထို
ပါဌ်၏၊အတ္ထော၊အနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တနယော၊ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည် သေလျှင်တည်း၊ အဗျာပဇ္ဇရတောတိ၊ အဗျာပဇ္ဇရ
တောဟူသည်ကား၊အဗျာပဇ္ဇသတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတုပသံဟရေ၊
အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်ခြင်း၌၊ အဘိရတော၊ အလွန်မြေ့လျော်ခြင်းရှိ၏၊
သဒါတိ၊သဒါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်းတေန၊ ထိုသဒါ
ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊တတ္ထ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်ခြင်း၌၊
သာတစ္ဆကြိယံ၊ အမြဲပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသဟိ၊ပြု၏၊ အသံဟိရန္တိ၊
အသံဟိရံဟူသည်ကား၊ နသံဟိရံ၊တွန့်တိုခြင်းမရှိ၊ အာသန္နပစ္စတ္ထိကေန၊
နီးသောနေသူဖြစ်သော၊ရာဂေန၊ရာဂသည်၊အနာကမုနိယံ၊မငင်အပ်သော
အသံကုပ္ပန္တိ၊ အသံကုပ္ပံဟူသည်ကား၊ နုရပစ္စတ္ထိကေန၊ ဝေးသောနေသူ
ဖြစ်သော၊ဗျာပါဒေန၊ဒေါသဖြင့်၊အကောဝိယံ၊အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်
ကို၊ဧဝံဘူတံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊မမ၊ငါ၏၊မေတ္တမိတ္တံ၊မေတ္တာ
မိတ်သည်၊အာမောဒယာမိ၊ဝမ်းမြောက်စေ၏၊အတိပ္ပမောဒယာမိ၊အပြား
အားဖြင့်အလွန်ဝမ်းမြောက်စေ၏၊ ဗြဟ္မဝိဟာရံ၊ဗြဟ္မဝိဟာရကို၊ ဘာဂေ
တိ၊ပွား၏၊အကာပုရိသသေဝိတန္တိ၊အ ကာပုရိသသေဝိတံဟူသည်ကား၊
ကာပုရိသေဟိနိဝဇ္ဇနေဟိ၊ယုတ်သောသူတို့သည်၊ အသေဝိတံ၊မြှဲအပ်
သော၊ဝါ၊တနည်းကား၊ အကာပုရိသေဟိအရိယေဟိ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်
သော၊ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊သေဝိတံ၊မြှဲအပ်သော၊ဗြဟ္မံ

၅၃၂ ထေရ်ဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သေဉ်၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေသံ၊ အပြစ်ကင်းသော၊ မေတ္တာဒိဝိဟာရံ၊ မေတ္တာ
 အစရှိသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေဝိပဗ္ဗေမိ၊ ပွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထုဒ္ဓေသဝသေန၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒသေတော၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုအကျင့်
 ကို၊ အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ အဝိတက္ကန္တံ၊ အာဒိနာ၊ အဝိတက္ကန္တံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတ
 သောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဝိတက္ကန္တံသမာပန္နောတိ၊ အဝိတက္ကန္တံသမာပန္နော
 ဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကန္တံစာရရဟိတံ၊ ဝိတက်ဝိစာရမှကင်းသော၊ ဒုတိယာ
 ဒိဈာနံ၊ ဒုတိယအစရှိသောဈာန်ကို၊ သမာပန္နော၊ ဝင်စားသော၊ ဧတေန၊
 ဤအဝိတက္ကန္တံသမာပန္နောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်
 ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာယ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကိုပွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အညာ
 ပဒေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ဒုတိယာဒိဈာ
 နာမိဂမံ၊ ဒုတိယအစရှိသောဈာန်ကိုရခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယသ္မာ
 ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤခဏီရဝနိယမထေရ်သည်၊ တမ
 ဝဈာနံ၊ ထိုဈာန်ကိုအာသျှင်၊ ပါကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝဗ္ဗေတွာ၊ ပွား၍၊ ဧကောသနေနေဝ၊ တနေရာတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏ္ဌိ၊ ယူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ အညာပဒေသနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်သာလျှင်၊
 ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဝိတက္ကန္တံသမာပန္နောတိ၊ အဝိတက္ကန္တံသမာ
 ပန္နောဟူ၍၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကောအရိယေန
 တုဏှိတာဝေန ဥပေတောဟောတိတာဝဒေတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော
 အရိယေနတုဏှိတာဝေန ဥပေတောဟောတိတာဝဒေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ ဝစိသင်္ခါရာတာဝတော၊ ဝစိ
 သင်္ခါရ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဝိတက္ကန္တံစာရသမာပတ္တိံ၊ ဝိတက်ဝိစာရမှ
 ကင်းသောသမာပတ်ကို၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ တုဏှိတာဝေါတိ၊ ဆိတ်
 ဆိတ်နေခြင်းဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္နိပတိတာနံ၊
 စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော၊ ဧဝါ၊ သင်တို့အား၊ ဣယံ၊ နှစ်ပါးသော၊ ကရ
 ဏိယံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊
 အရိယောဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တုဏှိတာဝေါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ

ခြင်းမည်၏။ ဣတိပန၊ ဤသို့ကား။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။
ယာက၊ စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်သည်။ အရိယော၊ မြတ်
သော၊ ဘုရားဘာဝေါနာမ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းမည်၏။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌
ကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကာ၊ စတုတ္ထဈာန်ရှိသော၊ အဂ္ဂဗလသမာပတ္တိ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ် သမာပတ်ကို၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌၊
တဿာဓိဂမတ္တာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္မနိယတံ၊ မတုန်လှုပ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေ၊ နှော၊ ပြသိုသည်ဖြစ်၍၊
ယထာဝိပဗ္ဗတောတိဂါထံ၊ ယထာဝိပဗ္ဗတောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဗ္ဗတောသေလောတိ၊ ပဗ္ဗတောသေလော
ဟူသည်ကား။ သိလသယော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဧကန္တနသေလော၊
တစ်ခုနက်သောကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတောယထာ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ ပ
သုပဗ္ဗတော၊ မြေတောင်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မိသကပဗ္ဗတော၊ မြေနှင့်ကျောက်
ရောသောတောင်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ အစလောသုပ္ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ အစလော သုပ္ပတိဋ္ဌိတောဟူ
သည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဋ္ဌိတမူလော၊ တည်သောအရင်းအမြစ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ ပြကတေသောလေတို့သည်၊ အစလော
အကမ္မနိယော၊ မတုန်လှုပ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အကမ္မနိယော၊ မတုန်လှုပ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံမော
ဟက္ခယောတိက္ခ၊ ပဗ္ဗတောဝနဝေဓတိတိ၊ ဧဝံမောဟက္ခယောတိက္ခ၊ ပဗ္ဗ
တောဝနဝေဓတိဟူသည်ကား။ မောဟသ၊ မောဟကို၊ အနဝသေသပ္ပ
ဟာနာ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးသောကြောင့်၊ သဗ္ဗာကုသလာနံ၊ အလုံးစုံကုန်
သောအကုသိုလ်တို့၏၊ မောဟမူလကတ္တာစ၊ မောဟအကြောင်းရင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပဟိနသဗ္ဗာကုသလော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
အလုံးစုံသောအကုသိုလ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သောပဗ္ဗတော၊
ထိုကျောက်အတိပြီးသောတောင်ကို၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ ပြကတေသော
လေတို့သည်။ နကမ္မနိယယထာယထာ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ
လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ မော
ဟက္ခယောတိဝါ၊ မောဟက္ခယဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊

နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်တို့၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုးကြောင့်၊ မောဟက္ခယာတိ၊ မောဟက္ခယဟူသည့်ကား၊ မောဟက္ခယဿ၊ မောဟကုန်ခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနဿတ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဿတ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိကတတ္တာ၊ ရသည့်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေတု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စတို့၌၊ ပထိဗ္ဗိတော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာပန္နကာလဝိ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောအခါ၌လည်း၊ ပဗ္ဗတောဝိယ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ သမာပန္နကာလေ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောအခါ၌၊ ပဝေဝံ၊ အတယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတံပါပံနာမ၊ ဤမကောင်းမှုမည်သည်ကို၊ အသုဝိသိလောဇေ၊ မစင်ကြယ်သောသိလရှိသောသူသည်သာလျှင်၊ သမာစရတိ၊ ကျင့်၏၊ သုဝိသိလဿပန၊ စင်ကြယ်သောသိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ အနုမတ္တန္တိ၊ အနုမြူလည်း၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနက်ဏဿာတိအာဒိဂါထံ၊ အနက်ဏဿဤသို့အစရှိသောဂါထာကို အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ရာဂါဒိအင်္ဂဏာဘာဝတော၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနက်ဏဿ၊ ကိလေသာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုဝိအနုဝဇ္ဇဓမ္မဇေ၊ အပြစ်ရှိသော တရားတို့ကို သာလျှင်၊ ဂဝေသန္တဿ၊ ရှာဖွေသော၊ သပ္ပုရိသဿ၊ သူတော်ကောင်းအား၊ ဝါဠုမတ္တံ၊ သားမြီးဖျားလောက်သော၊ ကေသပ္ပမတ္တံ၊ ဆံချည်ဖျားမျှလောက်သော၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ လေသမတ္တန္တိ၊ အမြွက်မျှကိုလည်း၊ သဂ္ဂလံ၊ အသုံးစုံသော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်ကို၊ ဖရိက္ခာ၊ နှံ့၍၊ ဗြိတံ၊ တည်သည်ကို၊ အတ္တမတ္တံ၊ တိမ်တိုက်မျှသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထာပန၊ ထိုကြောင့်ကား၊ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေခါးမုန္တိ၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူအား၊ အသင်္ကာတဗ္ဗာ၊ မယုံမှားအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိက္ခိလေသုပိ၊ ကိလေသာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ အနုဗာလာ၊ အလွန်မြိုက်သောသူတို့သည်၊ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော အပဝါဒေ၊ စွပ်စွဲခြင်းတို့ကို၊ သမုဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တကာမေဟိ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊

သက္ကဋ္ဌံရိသေဝ္ဗာ၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို၊ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ နဂရံယထာတိအာဒိဂါထံ၊ နဂရံယထာဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပစ္စန္တံ
 နဂရံဝါသတိဟိ၊ ပစ္စန္တံရံမြို့၌နေကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပစ္စန္တံ၊
 ပစ္စန္တံရံဖြစ်သော၊ နဂရံမြို့ကို၊ ဧရပါကာရာဒိနိ၊ တံခါးမြို့ရိုးအစရှိသည်
 တို့ကို၊ ထိရာနိ၊ မြို့ခြံခံသည်တို့ကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုကုန်သည်သားလျှင်
 ဟည်း၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဒဠုဒ္ဓါပပရိက္ခာရာဒိနိ၊ မြို့သေမင်းအိမ်ကျုံး
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ထိရာနိ၊ မြို့ခြံခံသည်တို့ကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုကုန်
 သည်သားလျှင်ဟည်း၊ သန္တရဗဟိရန္တိ၊ သန္တရဗဟိရံဟူသည်ကား၊
 သဟအန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်းအပနှင့်တကွ၊ ဝတ္ထု၊ မြို့ရာကို၊ ကရိယတိ
 ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တုဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သတိ၊
 သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွော၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊
 ဆန္ဒါရာနိ၊ ခြောက်စွဲရံတို့ကို၊ ပိဒဟိတွော၊ ပိတ်ဆို့၍၊ ဧရရက္ခိတံ၊ တံခါး
 စောင့်ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိကို၊ အဝိဿန္တေတွော၊ မလွှတ်မူ၍၊ ဂပ္ပမာနာ
 နိ၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ ဗဟိရာနိ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယ
 တနတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာတာယ၊ အနီး၌ကပ်၍သတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိယထာ၊
 ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တာနိဝိ၊ ထိုဗဟိရာယတနတို့ကို
 လည်း၊ အဂ္ဂာဏေန၊ မယူသဖြင့်၊ ထိရာနိ၊ မြို့ခြံခံသည်တို့ကို၊ ကတ္ထော၊
 ပြု၍၊ တေသံ၊ ထိုဗဟိရာယတနတို့ကို၊ အပ္ပဝေသာယ၊ မဝင်ခြင်းအကျိုး
 ငှါ၊ ဧရရက္ခိတံ၊ တံခါးစောင့်ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိကို၊ အပ္ပဘာယ၊ မစွန့်
 မူ၍၊ ပိဝရန္တော၊ ဟုည့်လည်လျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံ
 စေကြကုန်လော့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝဓာ
 ဏသည်၊ မာဥပဇ္ဈာဂါ၊ လွန်၍မသွားပါစေလင့်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
 ဖွန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊
 လုံခြုံစေ၏၊ တံဂုဌလံ၊ ထိုဂုဌုလံကို၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေဏော၊ ဘုရားပွင့်တော်မူ
 သောဓာလည်းကောင်း၊ မနုဿတ္တဘာဝဓဏော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း
 ဓာလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌၊ ဥပ္ပတ္တိဓဏော၊ ဖြစ်သော
 ဓာလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိယာ၊ ကောင်းသောအယူကို၊ ပရိလဒ္ဓဓဏော၊
 မျှအပ်သောဓာလည်းကောင်း၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊

၅၃၆ လေရက်ထားအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အာယတနတို့၏ အဝေကလွှမ်းမိုးမှု၊ မချိုတဲ့သော ခဏလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဒါရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံခဏော၊ ဤခဏသည်၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်၏၊ သောခဏော၊ ထိုခဏသည်၊ တုမှ၊ သင်တို့ကို၊ မာအတိတ္တမတု၊ မလွန်စေလင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်သည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သရာဇိကံ၊ မင်းရှိသော၊ ပရိသဉ္စ၊ ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ပေးနိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဩဝေဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံသမ္ပာဒေထပ္ပမာဒေနာတိ၊ တံသမ္ပာဒေထပ္ပမာဒေနဟူသည်ကား၊ သမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ ပြည့်စုံစေအပ်သော၊ ဒါနသီလသဒ္ဓါ၊ ဒါနသီလစသည်ကို၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိတရားနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံကြစေကုန်လော့၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗိကသမ္ပရာယိကပ္ပဘေဒေ၊ မျက်မှောက်တမလွန်အပြာရှိသော၊ သတ္တဝေတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော၊ သီလသန္ဓေကုဏ္ဍဏေ၊ သီလကိုစောင့်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သမထအနုယောဂေ၊ သမထကိုအားထုတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဘာဝနာယစ၊ ဝိပဿနာကို ပွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ ဧသမေအနုသာသနီတိ၊ ဧသမေအနုသာသနီဟူသည်ကား၊ ဒါနသီလသဒ္ဓါ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်တို့၌၊ နပမန္တထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ဤဒါနသီလအစရှိသည်တို့၌မမေ့နှင့်ဟုဆုံးမခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။

≡ အနုသိဋ္ဌိဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သိခပတ္တံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော၊ ပရဟိတပဋိပတ္တိံ၊ သူတပါး၏အစီးအပွားဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဒိပေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိမ္မိ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားအကျင့်ကိုလည်း၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟန္တာဟံပရိနိဗ္ဗိဿံဝိပ္ပမုတ္တာမှိသဗ္ဗမိတိ၊ ဟန္တာဟံပရိနိဗ္ဗိဿံဝိပ္ပမုတ္တာမှိသဗ္ဗမိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တာမှိသဗ္ဗမိတိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာမှိသဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကံလေသဟိစ၊ ကံလေသာတို့မှလည်းကောင်း၊ တဝေဟိစ၊ တဝတို့မှလည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာသမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ကား၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပဏ္ဍကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဧတေဇောဓာတု၊ ဧတေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဗ္ဗိတွာ၊

၁၄- စတုဒ္ဒသနိပါတ် - ၂၄၅- ခဒ္ဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ၅၃၇

ဝင်စား၍၊ ပစ္စယန္တော၊ အလျှံတောက်လျက်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်
ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊
ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူ၏။ ခဒ္ဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ခဒ္ဒိရဝနိ
ယတ္ထေရဝတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရဒ္ဒိသနိပါတ် - ၂၄၅ - ဂေါဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ယထာပိဘဒြောတိအာဒိကာ၊ ယထာပိဘဒြောဤသို့အစရှိသောဂါထာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါဒတ္တတ္ထေ
ရဿ၊ ဂေါဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဂေါဒတ္တ
မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထကတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ
၌၊ ဝိဝဇ္ဈပနိဿယံ၊ ဝန်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ ဘိုးဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝဏ္ဏိ
ယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ သတ္တဝါဟကုလေ၊ လည်းကုန်သည်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော
ဖြစ်၏၊ ဂေါဒတ္တောတိလဒ္ဓနာမော၊ ဂေါဒတ္တဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော၊ ပိတရိ၊ အဘသည်၊
ကာလင်္ကတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ ကုဗုဒ္ဓံ၊ ဥစ္စာရကို၊ သဏ္ဌပေန္တော၊ တည်
စေလျက်၊ ပဉ္စဟိသကဋသသေဟိ၊ လည်းအစီ၊ ငါးရာတို့ဖြင့်၊ တဏှံ၊ တဏှာ
ကို၊ အာဒါယ၊ ပူ၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ သဉ္ဇရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊
ဝါတိဇေန၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုရ
၏၊ ယထာပိဘဝံ၊ စည်းစိမ်အလျောက်၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောတိ
ပြု၏၊ သော၊ သို့ဂေါဒတ္တသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အန္တရာမဝ္တ၊ ခရီး
အကြား၌၊ ရုဓရ၊ အပြီး၌၊ ယုတ္တဂေါဏေ၊ ကသောနွားသည်၊ ဝဟိတံ၊ ဝန်
ကိုဆောင်းခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပတိတော၊
လည်းသည်ရှိသော်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုနွားကို၊ ဝုဠာပေဝသံ၊
ထစေခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တေသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သယမေ
ဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ တံ၊ ထိုနွားကို၊ နဂုံဠေ၊ အပြီး၌၊
ဝါဠု၊ ပြင်းစွာ၊ ဝိဇ္ဈိ၊ ထိုး၏၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်၊ အယံအသပ္ပုရိသော၊ ဤ

၅၄၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

လူယုတ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဗလ၊ ဗလံ၊ အားရှိသည် မရှိသည်ကို၊ အစော
နန္ဒော၊ မသိဘဲ၊ ဂါဠှံ၊ ပြင်းစွာ၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးဆွ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဒ္ဓေါ၊
အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿဝါ၊ ဘာသာ၊ လူတို့၏စကားဖြင့်၊ ဂေါဒတ္တံ၊
ဂေါဒတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ကာလံ၊ ဤမျှသောကာလပတ်လုံး၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဗလံ၊ အားကို၊ အနိရုဟန္တော၊ မလျှို့ဝှက်ဘဲ၊ တုယံ၊ သင်၏၊
ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟိံ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ အဇ္ဈပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ အသမတ္တဘာ
ဝေန၊ မစွမ်းသောနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟိတံ၊ လည်းသည်ကို၊
အတိဝိသ၊ အလွန်လျှင်၊ ဗာဓေသိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတော၊ ဤ
နွားဘဝမှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော
အရပ်၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဗာဓေတု၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သော၊
ပဋိသတ္တ၊ ရန်သူသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနာနုရ
ပေန၊ ဆုတောင်းအားလျော်သဖြင့်၊ အတ္တောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဂေါဒတ္တော၊ ဂေါဒတ္တသည်၊ ဇေနာမ၊ ဤသို့မည်သော၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗာဓေတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဣမာယဇိဝိကာယ၊ ဤ
အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂ
ဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိဘ
ဝံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊
မဟာထေရဿ၊ မထေရ်ကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
နမိရသေ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ သမာပတ္တိသုခေန၊ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်
စေသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရဟန်းဖြစ်ကုန်
သော၊ အရိယဂဏာနံ၊ အရိယာအပေါင်းတို့အား၊ လောကဓမ္မေ၊ လောကဓံ
တရားတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟော
ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ရူရေ၊ ထွန်းဦး၌၊ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော၊ ရုရဿဟော၊
ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အတိတာရေန၊ လေးစွာသောဝန်
ဖြင့်၊ မဝိတော၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောအား
စွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇဉော၊ နွားသားဥသဘာသည်၊ သံယုဂံ၊ မိမိထမ်း
ပိုးကို၊ နာတိဝတ္တတိနုပရိစ္စတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ
ရေသည်၊ မဟာသရဒ္ဓေါ၊ မဟာသရဒ္ဓရာကို၊ နာတိဝတ္တတိယထာ၊ မစွန့်သ

ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပညာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာ
 ဖြင့်၊ ကိတ္တာပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့
 ကို၊ ပရေ၊ တပါးသောယုတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ နအတိ
 မညန္တိ၊ ယုတ်သောပညာဖြင့်မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ အရိယဓမ္မော၊ အရိယာ
 တို့၏တရားသည်သာလျှင်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊
 ပရိပူရကာရိ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလေ၊ လာဘ
 အလာဘစသည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သောကာလန္တံ၊ ကာလသမ္ပတ္တံ၊ လာဘ်
 ရခြင်းစသော ကာလ၏နိုင်ငံသို့ ကပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊
 တဝါတဝသံဝတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်မရှိသည်၏နိုင်ငံသို့ကပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ယုတ်သောပညာရှိသောသူတို့သို့၊ အနုဝတ္တန္တိ
 လာဘ်ကိုမမက်မောသော အားဖြင့်အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မာဏဝါ၊ မာဏဝဟု
 ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တေနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊
 အနုရာဓပဋိရာဓံ၊ လာဘ်များခြင်းလာဘ်နည်းခြင်းစသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာပွားခြင်းပညာယုတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်းနှစ်သက်ခြင်း အမျက်တွက်ခြင်းသို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သေစန္တိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတွင်စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ပရလောကေ၊
 တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်း စသော ဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ သုခဓမ္မေန၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစည်း
 စိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဥန္နတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မာန်ယစ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစည်းစိမ်
 ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဝေါနတာ၊ ယုတ်သောအဖြစ်ဆင်းရဲသော
 အဖြစ်စသည်ဖြင့်သနားတွယ်ရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ န္တိ
 ယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမာန်တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းနှစ်ပါးဖြင့်၊ ယထာ
 ဘူဝံ၊ ဟုတ်မှန်သောအဘိုင်း၊ အဒသိနေ၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ ဗာလ၊ လူ
 မိုက်တို့သည်၊ ဟညန္တိ ဗာစန္တိ၊ လျော်မလျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်
 စက်ကုန်ညှို့ နှမ်းကုန်၏၊ ယေပနအရိယာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ကား၊ ဒုက္ခစ၊ ဒုက္ခပဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သုခမ္ပိစ၊ သုခဝေဒနာ၌လည်း
 ကောင်း၊ မဇ္ဈေစ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ လည်းကောင်း၊
 သိပ္ပိနံ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့် စပ်သောပြင်းစွာတတ်တတ် ချုတ်တတ်ဖွဲ့
 တတ်သောတဏှာကို၊ အစ္စဂူအတိက္ကမိံသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရသဖြင့်

လွန်နိုင်ကုန်၏။ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိ
 လော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်၊ ဝါဘေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလော့ဖို့ဖြင့် အကမ္ဘိ
 ယော၊ မတုန်မလှုပ်နိုင် သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာယထ၊ တည်သကဲ့သို့၊ လော
 ကဓမ္မေဟိ၊ လာဘအလာဘအစရှိသော လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့သည်၊
 အသံကမ္ဘိယာ၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။
 တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒိမိဝိ၊ တရံတခါလည်း
 ဥန္တတဩနတာ၊ မာန်တက်ခြင်း မာန်မတက်ခြင်း တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊
 အချင်းခပ်သိမ်းမုန်းခြင်းချစ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်မဖြစ်ကုန်၊ လာဘေစ၊
 သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းကိုမရခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အလာဘေစ၊ ထိုသင်္ကန်း
 စသောပစ္စည်းကိုမရခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နယသေစ၊ အခြံအရံယုတ်
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နစကိတ္တိယာ၊ ပြန့်နှံ့ကျော်စောခြင်းမရှိသည်၌လည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗိယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပသံသာယံ၊ မျက်မှောက်ခြီး
 မွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကမ္မနာ၊ ထုန်ထုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဟောနဟိ
 ဝေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုက္ခေစ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌လည်း
 ကောင်း၊ သုခမ္ပိစ၊ ချမ်းသာခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထို
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဇ္ဈိဉ္စိသု၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးစသော
 အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌ အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိ
 သောကြောင့်မလိမ်းကျံမကပ်ငြိကုန်၊ ကိ'ဝိယ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ ပေါက္ခဏေ၊ ကြာဘက်ပေါ်၌၊ ဥဒဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်၊ နုလိမ္မတိ
 ဣဝ၊ ကပ်တည်သော်လည်းထိုရေပေါက်နှင့်မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ နုလိမ္မန္တိ၊
 မလိမ်းကျံကုန် မိရာ၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သောသူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော လောကဓံတရားရှစ်ပါး ရူပါရုံအ
 စရှိသောအာရုံတို့၌၊ သုခတာ၊ ပိုမိုခြင်း စသည်၏မရှိသောကြောင့်ချမ်း
 သာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောလောက
 ဓံတရားရှစ်ပါး ရူပါရုံစသည်တို့၌၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ လာဘအလာဘအစရှိ
 သည်တို့သည်မနှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် မရှုံးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ယောစလာဘော၊ အကြင်လာဘကိုလည်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်
 သဖြင့်၊ အလာဘော၊ မရအပ်၊ ယောစလာဘော၊ အကြင်လာဘကိုလည်း၊
 အဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်မလျော်သဖြင့်ရအပ်၏။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်
 သော၊ အလာဘော၊ လာဘကိုမရခြင်းသည်၊ သေယျာ၊ မြတ်စွာ၏၊ ယံစ

ဟောသော၊ အကြင်လောကီ၊ အဓိဋ္ဌိကော၊ တရားနှင့်မလျော်သည်ဖြစ်၍၊
 အပ်သည်၊ စေဟော၏၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သောလောကော၊ ထိုလောကီသည်၊
 နသေယျော၊ မမြတ်၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသောသူတို့၏၊ ယောစ
 ယသော၊ အကြင်အခြံအရံကိုလည်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သောစယသော၊
 ထိုအကျော်အစောအခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့
 ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောစယသော၊ အကြင်အကျော်အစော
 အခြံအရံ၏ယုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေသုဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ဝိည္ဇနံ ပညာရှိတို့၏၊ အယသောဝ၊ အကျော်အစောအခြံအရံမရှိခြင်း
 သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသောသူတို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောစယသော၊ အကြင်အကျော်အစော အခြံ
 အရံကိုလောကော၊ ရ၏၊ သောစယသော၊ ထိုအကျော်အစောအခြံအရံသည်၊
 နသေယျော၊ မမြတ်၊ ဒုဗ္ဗေတိ၊ ပညာနည်းသောသူတို့သည်၊ ယာပသံသာ
 စ၊ အကြင်ဦးပွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ယာဂရ
 ဟာစ၊ အကြင်ကွဲရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါး
 တို့တွင်၊ ဝိည္ဇဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟာဝ၊ ကွဲရဲခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေ
 ယျော၊ မြတ်၏၊ ယံယာဗာလပသံသာ၊ အကြင်သူရိက်တို့၏ ဦးပွမ်းခြင်း
 သည် အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသူရိက်တို့၏ ဦးပွမ်းခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မ
 မြတ်၊ ကာမယိကံ၊ ကာမဂုဏ်၌စပ်၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊
 အကြင်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝေကံ၊ ကာမဂုဏ်မှဆိတ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယံဒုက္ခဉ္စ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပရိဝေကံ၊ ကာမဂုဏ်မှဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ကာမမယံ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ချမ်းသာကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်၊ စေအတ္ထိ၊
 အကယ်၍ရှိငြားမူလည်း၊ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာ
 သည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်၊ ယံဇီဝိတဉ္စ၊ အကြင်
 အသက်ရှင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ယံဇေဏဉ္စ၊
 အကြင်သေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
 ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊
 အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော၊ ယံဇီဝေယံဇီဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတရားနှင့် မလျော်သော အသက်ရှင်ခြင်း
 သည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမဒကာပပဟိ

နာ၊ ကာမတဏှာအမျက်ထွက်ခြင်းတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တ
 ဗိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ
 သောလောကဋ္ဌ၊ အသိတာအနိဿိတာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းအားဖြင့်မရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တဝါဘဝေ၊ ဘဝငယ်ဘဝကြီး၌၊ စရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဖိယာဖိသံ၊ လာဘအလာဘစသောလောကဓံ
 တရားရှစ်ပါးရှုပါရုံစသည်တို့၌ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေအရိ
 ယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
 စသောခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစ
 သောငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါး
 သောဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ ပဓံသန္တိ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အနာသပါ၊ ကင်းသောအာသ
 ဝေါ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန ခေတ်ဖြင့်
 ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကုန်၏၊ ဣတိဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အာဇေညာတိ၊ အာဇေညာဟူသည်ကား၊ ဥသ
 ဘာဇာနိယော။ အာဇာနည်ဖြစ်သော နွားလားဥသကသည်၊ ရရေယုတ္တော
 တိ၊ ရရေယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ သကဋရရေ၊ ထွန်းဦး၌၊ ယောဇိတော၊
 ကအပ်သော၊ ရရသဟောတိ၊ ရရသဟောဟူသည်ကား၊ ရရဝါဟော၊
 ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤရရသဟော ဟူသော
 ပုဒ်၌၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စိမ့်သောငှါ၊ နိဗ္ဗာနာရတော၊ နှစ်လုံး
 သောသအက္ခရာအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ သ
 ကဋဘာရံ၊ ထွန်းဝန်ကို၊ ဝဟိတံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပတိတောအတိ
 တာရေနာတိ၊ ပတိတောအတိတာရေနဟူသည်ကား၊ အတိတာရေနဂရ
 ဘာရေန၊ လေးသောဝန်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မန္ဒိတောတိဝိ၊ မန္ဒိ
 တောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ သောဝေတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်ပင်တည်း၊
 သံယုဂန္တိ၊ သံယုဂ်ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓဥပိတံ၊ ပရံ၊ နှစ်ထား
 သော၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နာတိဝတ္တတိ နာတိတ္တမေတိ၊ မလွန်စေနိုင်၊
 သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ယော၊ အကြင်နွားလားဥသကသည်၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ကြွ၍၊
 ရရံ၊ ထွန်းဦးကို၊ သန္ဓေတွာန၊ စွန့်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝေန္တိ၊ ဝေဟူသည်
 ကား၊ သောဝေရေယော၊ ထိုဝန်ကိုဆောင်သောနွားလားသည်၊ အတ္တနော၊

မိမိ၏၊ ဘဒ္ဒိဇာဇာနိယတာယ။ ကောင်းသောအာဇာနည် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထိရိရတာယ။ မြင့်သောလုံ့လ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ နာထိဝတ္တတိနပရိစ္စတေတယ
 ထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယေ၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဝါရိနာ၊ ရေသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ နာထိဝတ္တတိနပရိစ္စ
 တေတိယ၊ မစွန့်သကဲ့သို့၊ လောကီယလောကုတ္တရာယ၊ လောကီလောကုတ္တ
 ရာဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ တိတ္ထာဓာတာပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ တေပဉ္စိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ နိတိနပ
 ဉ္စေ၊ ယုတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့ကို၊ နအတိမညန္တိ နပရိဘဝန္တိ
 ယုတ်သောပညာဖြင့် မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ကာရေ
 တံ၊ အကြောင်းကို၊ အရိယမဇ္ဈောဝပါဏီနန္တိ၊ အရိယမဇ္ဈောဝပါဏီနံဟူ၍
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပါဏီနံသတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အယံမဇ္ဈော၊ ဤတရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊
 ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ယဒိဒံပါရိပူရိ၊ အကြင်ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္ထာ၊ ရောက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လာဘာဒိနာ၊ လာဘ်ရခြင်းစသည်ဖြင့်၊ အတ္တနန္တိ
 သနံတိယ၊ မိမိကိုယ်ကို မခြီးမြှောက်သကဲ့သို့၊ အလာဘာဒိနာ၊ လာဘ်မရ
 ခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အဝတ္ထ နံတိယစ၊ မကဲ့ရဲ့မရှုပ်ချ
 ခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညာပါရိပူရိယာ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုခဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရ
 သည်အဖြစ်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြုံး၍၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုပညာ၏မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အနရိယာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဒုက္ခဝိဟာရံ၊ ဆင်းရဲစွာနေရ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြခြင်း၌၊ ကာလေတိအာဒိ၊ ကာလေဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကာ
 လေတိ၊ ကာလေဟူသည်ကား၊ လာဘာလာဘာဒိနာ၊ လာဘာအလာဘာစ
 သည်နှင့်၊ သမ္ဘိတူတကာလေ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ ကာလသံသံ
 ပတ္တာတိ၊ ကာလသံသံပတ္တာဟူသည်ကား၊ လာဘာဒိကာလသမ္ဘိတူ၊ လာဘ်
 ရခြင်းစသောကာလ၏လည်းကောင်း၊ အလာဘာဒိကာလသမ္ဘိတူ၊ လာဘ်မရ
 ခြင်းစသောကာလ၏လည်းကောင်း၊ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်
 ကုန်သော၊ လာဘာဒိနာ၊ လာဘ်ရခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သောမနသိတာ၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ အလာဘာဒိနာစ၊ လာဘ်မရခြင်းအစရှိသည်
 ဖြင့်လည်း၊ ခေါမနသိတာ၊ နှလုံးမသာခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၃၄၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဝါဘဝသံဂတာတိ၊ ဘဝါဘဝသံဂတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဘဝသမ္ဘဝည်းစိပ် ချမ်းသာရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊
 အဘဝသမ္ဘဝည်းစိပ်ချမ်းသာ မရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊ ဝသံ၊ အလို
 နိုင်ငံသို့၊ ဥဂဂတာ၊ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဟောနိဿယ၊ ယုတ်သောပညာ
 ရှိသောသူတို့သို့၊ အနုဝတ္ထန္တိ၊ လာဘ်ကိုငဲ့သောအားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်
 ၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 တေစသောစန္ဒိမာဏဝါတိ၊ တေစသောစန္ဒိမာဏဝါ ဟူသည်ကား၊ မာ
 ဏဝါတိစ၊ မာဏဝ ဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်
 သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ လာဘာလာဘဒိဝသေနစ၊ လာ
 ဘာအလာဘအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဟောနိဝ
 သေနစ၊ ပညာပွားခြင်း ပညာယုတ်ခြင်း၏အစွမ်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အနုရောပေဋ္ဌိဝိရောခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊
 ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ သောစန္ဒိ၊ ပိုး
 ရိပ်ရကုန်၏၊ ပရလောကေစ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊ နိရယသဒိဒုက္ခ၊ ငရဲ
 စသောဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥန္တတာဒိအာဒိနာဝိ၊ ဥန္တတာ အစရှိသောစ
 ကားဖြင့်လည်း၊ လောကဓမ္မာသေန၊ လောကဓံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထာနံ၊
 အနက်တို့၏၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိမေဝ၊ အတ္တုပ္ပတ္တိကိုသာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဥန္တတာအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥန္တတာသုခဓမ္မေနာတိ၊ ဥန္တတာသုခ
 ဓမ္မေန ဟူသည်ကား၊ သုခဟေတုနာ သုခပစ္စယေန၊ ချမ်းသာခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိအာဒိနာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်း
 စသည်ဖြင့်၊ ဥန္တတိဂတာဘောဂမဒေါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မာန်ယစ်ကုန်
 သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ခဓမ္မေနစောန
 တာတိ၊ ဒုက္ခဓမ္မေနစောနတာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဟေတုနာဒုက္ခပစ္စယေန၊
 ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘောဂဝိပတ္တိအာဒိနာ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
 သာပျက်စီးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ နိဟိနတံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာ၊
 ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါလိန္ဒိယာဒိနာ၊ ဆင်းရဲသော အဖြစ်စသည်ဖြင့်၊
 ကာရုညတံ၊ သနားတွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နွယေနာတိ၊ နွယေနဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော ဥန္တတာနုန္တတိနွယေနဝါ၊ မာန်တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းနှစ်ပါးဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ လာဘာလာဘဒိနွယေနဝါ၊ လာဘ်ရခြင်းလာဘ်မရခြင်းအ

၁၄-မတုဒ္ဓသနိပါတ်- ၂၄၅-ခဒိရိနယတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၄၅

စရှိသောနှစ်ပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဟညန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ အနုရောဓပဋိရောဓဝသေန၊ လျော်မလျော်
သည် နှိပ်စားအားဖြင့်၊ ဝိဗာဓယန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ မိလသယန္တိ၊ ညှိုး
နွမ်းကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ မိလသယန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သနည်း၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဒဿိနော၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊
တေဗာသာ၊ ထိုလူရိုက်တို့သည်၊ ဓမ္မသတာဝံ၊ တရားသဘောကို၊ ယာ
ထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအားဖြင့်၊ နတ္ထဤံ၊ မသိကုန်၊ ပရိညာ
တက္ခန္ဓာစ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတိန
ကိလေသာစ၊ မပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိကုန်သည်လည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိလသယန္တိ၊
ညှိုးနွမ်းကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ
ဘူတံ အဒဿနာတိ၊ ယထာဘူတံ အဒဿနာဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်
၏၊ အဒဿနဟောသု၊ မမြင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေဝေဒုက္ခသုခမိစ္ဆမဇ္ဈေဝိဗ္ဗိ
နိမစ္ဆဂူတိ၊ ယေဝေဒုက္ခသုခမိစ္ဆမဇ္ဈေဝိဗ္ဗိနိမစ္ဆဂူဟူကည်ကား၊ ယေပနအ
ရိယာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒုက္ခဝေဒနာယစ၊ ဒုက္ခဝေဒ
နာဋ္ဌလည်းကောင်း၊ သုခဝေဒနာယစ၊ သုခဝေဒနာဋ္ဌလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေဝ
ဒနာယစ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဋ္ဌလည်းကောင်း၊ တပ္ပဋိဗန္ဓံ၊ ထိုဝေဒနာသို့ ပါးနှင့်
စပ်သော၊ ဆန္ဒရာဂတူတံ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ဆန္ဒရာဂဖြစ်သော၊ သိဗ္ဗိ
နိ၊ ချုပ်တတ်ဖွဲ့တတ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အဂ္ဂ၊ ဝှါဓိဂမေန၊ အရဟ
တ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အတ္တဂူအဘိက္ကမံ၊ သု၊ လွန်နိုင်ကုန်၏၊ တေအရိယာ၊ ထို
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣန္ဒြိယော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်၊ ဝါတေဟိ၊
လေတို့ဖြင့်၊ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်မလှုပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတောဝိယ၊ တည်
သကဲ့သို့၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကအလောဘအစရှိသောလောကဓံတရား
ရှစ်ပါးတို့သည်၊ အာသမ္ပကမ္ဘိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဌိ
တာ၊ တည်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
သဗ္ဗေသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ အနုနယပဋိဗာသတာဝတော၊ မုန်းခြင်းချစ်
ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ ကဒါမိပိ၊ တရံတခါလည်း၊ ဥန္တတဩနတာ၊ မိနိတက်
ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဥန္တတာဝါ၊ မာန်တက်
ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩနတာဝါ၊ မာန်မတက်ခြင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်

၅၄၆ ထေရဝါဒသံဃာဗျူဟာ-တံတိယတွဲ

အား၊ ဝေဒနာမိဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ အနုပလေပံ၊ လိမ်းကျံ
 တတ်သောတဏှာ၏မရှိခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ အဿ၊
 ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အနု
 ပလေပံ၊ လိမ်းကျံခြင်းမရှိခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဟေဝါ
 တိအာဒိ၊ နဟေဝ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုနဟေဝအစရှိသောစကား၌၊ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူသည်ကား၊ စိဝရာ
 ဒီနံ၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ပဋိလာဘေ၊ မချင်း၌၊
 အလာဘာတိ၊ အလာဘာဟူသည်ကား၊ တေသံယေပ၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိ
 သောပစ္စည်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အပ္ပဋိလာဘေ၊ မချင်း၌၊ အပဂမေစကင်း
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နယသေတိ၊ နယသေဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရဟာနိယံ
 အခြံအရံ ယုတ်ခြင်း၌၊ အကိတ္တိယံ၊ ကျော်စောခြင်း မရှိသည်၌လည်း
 ကောင်း၊ ကိတ္တိယာတိ၊ ကိတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ပတ္ထုတယသတာယံ၊ ပြန့်နှံ့
 သောကျော်စောခြင်းရှိသည်အဖြစ်၌၊ နိန္ဒါယန္တိ၊ နိန္ဒါယံဟူသည်ကား၊ သမ္မု
 ခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဂယာယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌၊ ပသံသယန္တိ၊ ပသံသယံဟူ
 သည်ကား၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဂုဏာဘိတ္တဝနေ၊ ဂုဏ်ကို
 ခြီးမွမ်းခြင်း၌၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဓုတေ၊ ဘေးဥပါဒ်ဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်သည်၌၊ သုခေတိတ္ထေဝိ၊ သုခေဟူသောဤဝန်၌လည်း၊ ဇေယဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊
 အလုံးစုံသော၊ ယထာဂုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အဋ္ဌပိဓေပိ၊
 ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကဓမ္မေ၊ လောကဓံတရား၌၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော၊ ရူပါဒိကေ၊ ရူပါရုံအစရှိသော၊ ဝိသ
 ယေ၊ အာရုံ၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိနကိလေသတ္တာ၊ ပယ်အပ်
 ပြီးသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ နလိမ္မန္တိ၊ မလိမ်းကျံကုန်၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ ပေါက္ခရေ၊ ကြာဘက်ပါ၌၊ ဥဒဓိန္နု၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့တည်း၊
 ကမလေဒလေ၊ ကြာဘက်၌၊ ဇလဓိန္နု၊ ရေပေါက်သည်၊ အလ္လိယိတွာ၊ ပြကပ်
 ၍၊ ဌိတမ္ပိ၊ တည်သော်လည်း၊ တေန၊ ထိုကြာဘက်၌၊ နလိမ္မတိယထာ၊ မ
 လိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ ဇလဓိန္နုနာစ၊ ရေပေါက်နှင့်လည်း၊ ကမလံဒလံ၊ ကြာ
 ဘက်သည်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိသံသဗ္ဗမေဝ၊ မရောနှောသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇေတဝိ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊

လောဘာဒိကော၊ လာဘ်ရခြင်းစသည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတေစ၊ တည်လတ်သည်ရှိ
 သော်လည်း၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏော၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံသည်၊ အာပါထဂ
 ဇေတစ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ဝိသံသဋ္ဌာဇေ၊ မရောနှောသည်
 သာလျှင်တည်း၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိရာပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော လောဘာဒိသု၊ လာဘ်ရခြင်းအစရှိသည်တို့
 ၌၊ ဥာဏမုခေန၊ ဥာဏ်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဝိယနိမိတ္တာနံ၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သောကာဒိနဉ္စ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ အဘာဝ
 တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်၏၊ လောဘာဒိဟိစ
 လာဘ်ရခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ အနဘိဘဝနိယတော၊ မနှိပ်စက်
 အပ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သောကဓံတရားရှစ်ပါးရူပါရုံစ
 သည်တို့၌၊ အပရာဇိတာစ၊ မရှုံးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါ
 နိယမအခါ၌၊ လောဘာလောဘာဒိသု၊ လာဘ်ရခြင်း လာဘ်မရခြင်းအစရှိ
 သည်တို့၌၊ သေယျံ၊ မြတ်သည်ကို၊ နိဇ္ဈာဓေတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ဒေသန္တော
 ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မနာဘိအာဒိ၊ ဓမ္မနုဉ်သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဓမ္မနစအလာဘောယောဟိ၊ ဓမ္မန
 စအလာဘောယောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ရက္ခန္တဿ၊ စောင့်
 ရှောက်သောသူ၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုလာဘ်ရခြင်းအကြောင်းကို၊ အလာဘော
 လောဘာဘာဇေ၊ လာဘ်မရသည်၏အဖြစ်သည်၊ လာဘဟာနိ၊ လာဘ်၏
 ယုတ်ခြင်းသည်၊ ယောစလာဘော၊ အကြင်လာဘ်သည်လည်း၊ အဓမ္မိကော
 တရားနှင့်မလျော်၊ အဓမ္မနအညာယေန၊ တရားနှင့်မလျော်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ
 ကုဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တေသုဒ္ဓိသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်
 သော၊ ဓမ္မာဝဟော၊ တရားကိုဆောင်သော၊ အလာဘော၊ လာဘ်မရခြင်း
 သည်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ လာဘံ၊
 လာဘ်ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈန္တဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလာဓမ္မာ၊
 အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလာ
 ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ တာဒိသော၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ အလာဘော၊ လာဘ်မရခြင်းသည်၊ ပါသံသတရော၊
 အလွန်ပြီးမွမ်းထိုက်၏၊ အတ္ထာဝဟော၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်၏၊ ပယိသတ္ထံ၊
 ရှိ၏၊ ယံယောလောဘော၊ အကြင်လာဘ်ရခြင်းသည်၊ အဓမ္မိကော၊ တရား
 နှင့်မလျော်သည်၊ စေဟောဟိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယော၊ အကြင်လာဘ်သည်

၅၄၈ ဆေရုဂါယာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ကထိယလ္လိ

အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုလောက်သည်၊ နသေယျာ၊ မမြတ်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယသော၊ အကျော်အစောအခြံအရံသည်လည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ယသော၊ အကျော်အစောအခြံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ဒုပ္ပညာနံ၊ ပညာမရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယော၊ ယသော၊ အကြင်အကျော်အစောအခြံအရံကိုလ၊ ဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပဏှိတာနံ၊ ပညာရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယော၊ အယသော၊ အကြင်အကျော်အစောအခြံအရံမရှိခြင်းကို၊ ယသဟာနိ၊ အကျော်အစောအခြံအရံ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ လ၊ ဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣမေ၊ သုဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အယသော၊ အကျော်အစောအခြံအရံမရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ သေလျော့၊ မြတ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအလားအယသအစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ အယ၊ ထိုပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အကုသလာဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အတိ၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယသဟာနိ၊ အကျော်အစောအခြံအရံ၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသို့၊ ဝဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဘဗ္ဗဇာတိကော၊ ကျွတ်ထိုက်သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ အဂ္ဂဏံ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဂုဏော၊ ကျေးဇူး၌၊ ပတိဇ္ဇေယျ၊ တည်ရာ၏၊ နသေယျာ၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနန္တိ၊ နသေယျာ၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံဟူသည်ကား၊ ဒုပ္ပညာနံ၊ ပညာနည်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယသော၊ အကျော်အစောအခြံအရံသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဘူတဂုဏာတိဟာရ၊ ဝသေနာပိ၊ မဟုတ်မမှန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ နံ၊ ထိုအကျော်အစောအခြံအရံကို၊ ဥပ္ပာဒေယျံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ သော၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သော ကျေးဇူးကို ဆောင်ခြင်းသည်လည်း၊ အယ၊ ထိုဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သောက၌လည်း၊ ဝိည္ဇဂရုဟာဒိနာ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သံပရာယေ၊ တမလွန်သောက၌လည်း၊ ဒုဂ္ဂတိယံ၊ ဒုဂ္ဂတိသံ၊ သုဂတိယဉ္စ၊ သုဂတိသံလည်း၊ ဒုက္ခပရိတ္တိလေသာဒိနာ၊ ဆင်းရဲခြင်း ညစ်ညူးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနတ္တာဝဟော၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်၏၊ တေန၊ ထို

ကြောင့်၊ တကဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ လာဘောသိလောကောသက္ကာရော၊
 ဝိန္ဒာလန္ဒေါစယောယသောသက္ကာရောကာရုရိသံဟန္တိတိ။ လာဘောသိ
 လောကောသက္ကာရော၊ ဝိန္ဒာလန္ဒေါစယောယသောသက္ကာရောကာရုရိ
 သံဟန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒုဗ္ဗေဓေဟိတိ၊ ဒုဗ္ဗေဓေဟိဟူသည်
 ကား၊ နိပ္ပညေဟိ၊ ပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ယံဗေဗာလပသံသနာတိ
 ယံဗေဗာလပသံသနာဟူသည်ကား၊ ဗာလေဟိအဝိဒ္ဓသူဟိ၊ ပညာမရှိကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ယာနာမပသံသနာ၊ အကြင်ဗြီးမွမ်းခြင်းမည်သည်၊ ကာမ
 မယိကန္တိ၊ ကာမမယိကံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမမယံ၊ ဝတ္ထုကာမဖြင့်
 ဗြီးသော၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ
 ပဝိဝေကိယန္တိ။ ဒုက္ခဉ္စပဝိဝေကိယံဟူသည်ကား၊ ပဝိဝေကတော၊ ကာမ
 ဂုဏ်နှစ်ဘိတ်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာယိကကိလမထေသေန၊
 ကိုယ်၌ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိသမာ
 သနုပတာပါဒိဟေတုကံ။ မည်ညွတ်သောနေရာ ၏ပျဉ်းခြင်းအစရှိသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ နိရာ
 မိသံ၊ အာမိသကင်းသော၊ တံပန၊ ထိုဆင်းရဲသည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယ
 တာယ၊ ဝန့်ကင်းခြင်း၏အကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိညူ
 နံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပါသံယံ၊ ဗြီးမွမ်းအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဝိဝေက
 ဒုက္ခံသယျောကိ၊ ပဝိဝေကဒုက္ခံသယျောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဇိဝိ
 တဉ္စအဓမ္မေနာတိ၊ ဇိဝိတဉ္စအဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ အဓမ္မေန၊ မတရားသ
 ဖြင့်၊ ဇိဝိတကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ဇိဝိဟဟေတု၊ အသက်
 မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဓမ္မစရဏံ၊ မတရားကျင့်ခြင်း
 သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ မရဏံနာမ၊ သေခြင်းမည်သည်၊ ဣမံနာမ၊ ဤ
 မည်သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကရောန္တိ၊ မပြုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်
 ကို၊ မာရေသာသနိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မာရေနန္တပိ၊ သတ်ရာ၌လည်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုသတ်
 အပ်သောသူသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 အဝိကောပေန္တဿ၊ မပျက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မဟေတု၊ တရားဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊
 သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဒိသမရဏံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသေ
 ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတော၊ တရားမှ၊ အနုပေဘတ္တာ၊ မကင်းသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်၍၊ သဂ္ဂသမ္ပပနတောစ၊ နတ်ရွာသို့ရောက်

စေတတိယောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနပနိဿယတောစ၊ တဏှာမှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိညာနံ၊ ပညာရှိဟူသည်၊ ပသံသကရံ၊ အလွန်မြီးမွင်းထိုက်၏၊
တထာစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အင်္ဂဝရဿ၊ မြတ်သောအင်္ဂါ၏၊ ဟေတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခ
မာနော၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို၊ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏၊ ခမ္ဘံ၊
တရားကို၊ အနုဿရဇ္ဈော၊ အစဉ်အောက်မေ့သော၊ နရော၊ လူသည်၊
အင်္ဂုစ္ဆံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ခနုစ္ဆံ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
ဇိဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏၊
ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၍၊ ယံစေတီဝေအဓိကန္တိ၊ ယံစေ
တီဝေအဓိကံဟူသည်ကား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အပတံ၊ ကင်း
သော၊ ယံဇိဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ ဇိဝေယျ၊ အသက်ရှင်ရာ၏၊
တံ၊ ထိုသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဝိညာဟိ၊ ပညာရှိဟူသည်၊ ဂရဟိတတ္တာ
စ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပါယသဗ္ဗာပနတော
စ၊ အပါယ်သို့ ရောက်စေတတိယောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နသေယျော၊
မမြတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ယထာဝုတ္တဒိဏာသဝါနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော
ချာန္တာဝုတ္တုလံဘူအာ၊ အနုပလေပံ၊ ကိလေသာလိမ်းကျံခြင်းမရှိသည်ကို
ကာရုဏတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမ
ကောပပဟိနာတိအာဒိဂါထံ၊ ကာမကောပပဟိနာဤသို့အစရှိသောဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမကောပပဟိနာတိ၊ ကာ
မကောပပဟိနာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသောဝ
အချင်းခပ်သိမ်းလျှင်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အင်ကုန်သော၊ အနုရောဓပမ္ဘိရောဓ၊ နှစ်
သက်ခြင်းအမျက်ထွက်ခြင်းဟူသည်၊ သန္တမိတ္တာ ဘဝါဘဝေတိ၊ သန္တ
မိတ္တာဘဝါဘဝေဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကေစေတီ၊ လော်သည်လည်းဖြစ်သော၊
မဟန္တေစ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ အနဝသေသပဟိန
ကိလေသပရိဇ္ဇာဟတာယ၊ အကြွင်းမရှိပယ်အပ်သောကိလေသာတည်း
ဟူသောပူအိုက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂူပသန္တမိတ္တာ၊ ပြိမ်သက်
သောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာဒိ
လောကေ၊ ခန္ဓာအစရှိသောလောက၌၊ အသိတာတိ၊ အသိတာဟူသည်ကား
တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမြဲရာ၏အတွင်းအား

ဖြင့်၊ အနိဿိဘာ၊ မရှိကုန်၊ နတ္ထိတေသံဝိယာဝိယန္တိ၊ နတ္ထိတေသံဝိယာဝိယံ
 ဟူသည်ကား၊ တေသံဝိဿာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကတ္တမိ၊
 တရံဘရသော၊ လောဘာဒိကော၊ လာဘ်ရခြင်းအစရှိသည်၌လည်းကောင်း၊
 ရှုပါဒိဝိသယေစ၊ ရှုပ်အစရှိသော အာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဝိယံဝါ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ အဝိယံဝါ၊ မုန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံနိမိတ္တာနံ၊ ထိုချစ်ခြင်းမုန်းခြင်း
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမုန္တိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အကြောင်းတည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာယတာဝနာယ၊ အကြင်ဘာဝနာဖြင့်၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကိလေသာ၏ပြတ်ခြင်းဟူသည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာ၌ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနောတုယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိ
 သောနိဗ္ဗာနောတ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဏ္ဍဇ္ဇော၊
 ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝယိတွာနာတိဩသာနဂ 'ထံ၊ ဘာဝယိတွာနအစ
 ရှိသောအဆုံးဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပပ္ဖုယျာ
 တိ၊ ပပ္ဖုယျဟူသည်ကား၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစ
 ကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣမာဝေစဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့သည်လည်း၊ အညံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏာဝိ၊ ကြားခြင်းတို့သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဂေါဒတ္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂေါဒတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ရုဒ္ဒသနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ရုဒ္ဒသနိပါတ်
 အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၆ - သောဠသနိပါတ် - ၂၄၆ - အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ

☞ သောဠသနိပါတေ၊ သောဠသနိပါတ်၌၊ သေဘိယျောတိ အာဒိကာ၊
 သေဘိယျောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
 အသက်တော်ရှိသော၊ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဿ၊ အညာသိကောဏ္ဍ
 ညမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤအညာသိကောဏ္ဍည
 မထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊

၅၅၂ ထေရဝါဒအဓမ္မကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ
 အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ လိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပဗ္ဗေဒ၊ ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကေ၊ တပါး
 သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
 ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဋိဝိဒ္ဓဓမ္မံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတရားရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တညနံ၊ ညဉ့်အပိုင်း၊ အခြားကို ထိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ တားတော်မူသော်၊ သတ္တဝရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ဗိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထို
 အရာထူးကို၊ ပဗ္ဗေဒန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ သတသဟသဘိက္ခု၊ ပရိဝါ
 ရသေ၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိသော၊ သတ္တု၊ နေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ခုက်ပတ်သုံးမဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဗ္ဗေဒ
 တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဏိခာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာပိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အသေ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ အနန္တရာယတံ၊ အန္တ
 ရာယမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဘာဝိနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော
 သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထို
 သူကြွယ်သည်၊ ယာဇဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်
 ရှိသော်၊ စေတိယေ၊ စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာပိယမာနေ၊ တည်စေသည်ရှိသော်၊
 အန္တောစေတိယေ၊ စေတီအတွင်း၌၊ ရတနာစာရံ၊ ရတနာအိမ်ကို၊ ကာရေ
 သိ၊ ပြုစေပြီ၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ သဟသရဟနန္တိ
 ကာနိစ၊ တထောင်သောရတနာပွတ်ရံတို့ကိုလည်း၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တထော၊ ထိုတဝှေ့
 စပ်တွာ၊ စုတ၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊
 ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မဟာကာဓဇ္ဇောနာမ၊
 မဟာကာဓဇ္ဇအမည်ရှိသော၊ ကုဠုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အဋ္ဌကရိယမက္ကေ၊ ရှစ်မင်းပယ်ပမာဏရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ သာလိ
 ဂတ္ထံ၊ သလေးအဖုံးကို၊ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဂဟိတသာလိတဏှု၊ လေဟိ၊ ယူ
 အပ်သော သလေးဆန်တို့ဖြင့်၊ အသန္တိန္ဒဝိရပါယာသံ၊ မရောသောနို့၊ ဂ
 ဏာကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂဏာ၌၊ မရသပ္ပိသက္ခရာဒ

၁၆-သောဠသနိပါတ် - ၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထရဂါယာ၊ ၅၅၃

ယော၊ ဖျားလောပတ်ကင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမ
 သာ၊ ဘုရားအမှု ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ အဒါသိ၊
 လှူ၏၊ သာလိဂတ္တံ၊ သလေးဖုံးကို၊ ဗေလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဂဟိတ၊ ဂဟိတဌာနံ၊ ယူ
 တိုင်းယူတိုင်းသောအရပ်သည်၊ ဝုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်၏၊ ဝုတု
 ကကာလေ၊ နို့ရည်ခဲသောကာလ၌၊ ဝုတုကဂ္ဂံနာမ၊ နို့ရည်ခဲပြီးမည်သည်ကို
 အဒါသိ၊ လှူ၏၊ လာယနေးရိပ်သောအခါ၌၊ လာယနဂ္ဂံရိပ်ပြီးကို၊ ဝေဏိက
 ဇုဏကာလေ၊ အထုန်းပြုသောအခါ၌၊ ဝေဏဂ္ဂံထုန်းပြီးကို၊ ကလာပါဒိကရ
 ဇော၊ အဆိုင်အစရှိသည်ကိုပြုသောအခါ၌၊ ကာလငဂ္ဂံအဆိုင်ပြီးကို၊ ခဠဂ္ဂံ
 ကော၊ ကံနုပတ်တလင်းပြီးကို၊ ဘဏ္ဍဂ္ဂံစပါးပုံပြီးကို မိနဂ္ဂံ၊ ချင်ပြီးကို၊ ကော
 ဌဂ္ဂံကျီသွင်းပြီးကို၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧကသဿေ၊ တခုသောကောက်၌၊
 နဝဝါရေကိုးကြိမ်ဘို့တိုင်တိုင်၊ ဒေဂ္ဂဒါနံနာမ၊ အပြီးအလှူမည်သည်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တမ္ဘိသဿံ၊ ထိုကောက်သည်လည်း၊ အတိရေကတရံ၊
 အတိုင်းထက်အလွန်၊ သမ္ပန္နံပြည့်စုံသည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွဝံ၊ ပြု၍၊ တ
 တော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊
 လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရဇန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ အမှာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဒ္ဓရတရမေဝ၊ ရှေ့ပြီးစွာသာ
 လျှင်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ နဝရဿ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏၊ အရိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ ဧ၊ န
 ဝတ္ထုနာမကော၊ ဧါနဝတ္ထုအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊
 ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊
 ကောဏ္ဍညေတိ၊ ကောဏ္ဍညဟူသော၊ ဂေါတ္တတော၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာ
 ဂတံ၊ လာသော၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကောဏ္ဍ
 ညသည်၊ ဝဟပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယောဝေဒေ၊
 ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ လက္ခဏမန္တေသုစ၊ လက္ခဏာဗေ
 ဒင်တို့၌လည်း၊ ပါရံ၊ အဆုံးသို့၊ အဂမသိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုကောဏ္ဍည
 သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ တုသိတပု
 ရတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေ၍၊ ကပိလပုရေ၊ ကပိလဝတ်
 ပြည်၌၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏၊ ဂေဟေ၊ နန်းတော်
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအလောင်းတော်မင်းသားအား၊ နာမဂ္ဂဟဏဒိ
 ဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ၌၊ အာနိတေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ အဠုပ္ပ

၅၅၄ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ရသတဗြာဟ္မဏေသု။ တရုရှစ်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ပေအဋ္ဌဇနာ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ လက္ခဏာပဒိုပ္ပဟဏတ္ထံ၊ လက္ခဏာပတ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ မဟာတလံ၊ မြတ်သောအပြင်သို့၊ ဥပနိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ထေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက် ငယ်သောသူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာပုရိသဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ လက္ခဏာနိပ္ပတ္တိံ၊ လက္ခဏာ၏ပြီးခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကေသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ အဘိနိက္ခမနံ၊ တောထွက်ခြင်းကို၊ ဥဒိက္ခန္တော၊ ကြည့်လျက်သာလျှင်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဗေဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဇုမနေော၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဏပရိပါကံ၊ ဥပဏ၏ရင့်ခြင်းသို့၊ တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေနတိ၊ သေ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ်မြောက်သော၊ ဝဿ၊ နှစ်၌၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းသို့၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အနောမန ဒိတိဇေ၊ အနောမြစ်ကင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥရုဝေလံ၊ ဥရုဝေလတာသို့၊ ဂစ္ဆော၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပဝေနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောဗ္ဗညဉာမာဏဝေါ၊ ကောဗ္ဗညလူလင်သည်၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ပဗ္ဗဇိတတာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ လက္ခဏာပဒိုပ္ပဟဏေနံ၊ လက္ခဏာကို ပတ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝုတ္တေဟိ၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မမာဏဝါဒီဟိ၊ ဓမ္မလူလင်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတ္တပဉ္စမော၊ မိမိလျှင်ငါးယောက်မြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဗေဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သဗ္ဗဿာနိ၊ မြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊ ဩဋ္ဌာရိကာဟာရပရိဘောဂေန၊ ရုံ၊ ရင်းသောအာဟာရကိုသုံးဆောင်းခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ပြီးစွေသည်ဖြစ်၍၊ အပတ္တမိတွာ၊ ဖဲ၍၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတနတောသို့၊ အဂမာယိ၊ သွား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗေဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဩဋ္ဌာရိကာဟာရပရိဘောဂေန၊ ရုံ၊ ရင်း

၁၆-သောဓမ္မသနိပါတ်-၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညဥတ္တရဂါထာ၊ ၅၅၅

သောအာဟာရေသုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ လန္တကာယဗလော၊ ရအင်သော
ကိုယ်အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာခယဏ္ဍမာယံ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ဗောဓိ
ရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အရင်း၌၊ အပရာဇိတပလ္လဘက်၊ အပရာဇိတပလ္လင်၌၊
နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ တိဏ္ဍိမာရာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောမာရ်တို့၏၊ မတ္တကံ၊ ထိပ်
ကို၊ မဇ္ဈိတွားနင်းနှိုက်၍၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသော
ဘုရားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လည်၊ ဗောဓိ
မဏ္ဍေဇေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ
နံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏၊ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို၊ ဥတွာ သိ၍၊ အေ
သဋ္ဌိယုဏ္ဍမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတနတောသို့၊ ဂစ္စာ၊
ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန္တံ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို၊ ဒေသေ
သိ၊ ဘောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊
ကောဏ္ဍညဥတ္တရော၊ ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိဗြဟ္မကေ၊ ဝဇ္ဇိ
ဟိ၊ တဆဲရှစ်ကုဋေ ကုန်သောဗြဟ္မာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သောတာပတ္တိဖ
လေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အသ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပက္ခဿ၊
လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ပဉ္စမိယံ၊ ငါးရက် မြောက်သောနေ့၌၊ အနတ္တလက္ခဏ
သုတ္တန္တံ၊ ဒေသနာယ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ဒေသနာဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သတ္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အ
ပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

လောကဇေဉ္ဇံ၊ လောကဇေဉ္ဇဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့
ဆောင်တော် မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဘူမိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊
ရောက်တော်မူပြီးသော၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဘံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ယာဝတော၊ အကြင်သူ
လောက်၊ ဗောဓိယာ၊ ထင်းရှူးဗောဓိ၏၊ မူလေ၊ အနီး၌၊ သဗ္ဗေယက္ခာ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော နတ်တို့သည်၊ သမာဝတော၊ အညီအညွတ် လာကုန်၍၊
သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံလျက်၊ အဉ္စလိကတာ၊ လက်
အုပ်၍ကုန်လျက်၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သေ
ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဝုဠမာနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သဉ္ဇရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏၊ အန္ဓကာရတမေ၊
နုဒေါ၊ အရိက်မှောင်ကို ငယ်ပျောက်တတ်သော၊ အသံဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့အစဉ်ရောက်ပြီး၊ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့ဆို၍၊ သဉ္ဇရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏၊ ဟာသပရေတာနံ၊ ရှင်ခြင်းဖြစ်ကုန်

သော၊ တေသံ၊ ထိနုတ်တို့၏၊ မဟာနာဒေါ၊ ဝဲ၊ တင်ရှိက်ဟီးသည်းစွာသော
 အသံသည်၊ အဝတ္တထ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ကိံ၊ အဝတ္တထ၊ အာဟံသို့
 ဖြစ်လတ်သနည်း၊ သဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
 ဦး၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပယိဿာမ၊ ဖုတ်မြှောက်ကုန်အုံး၊ ဣတိ
 မဟာနာဒေါ၊ ဤသို့ရှိက်ဟီးသည်းစွာသော အသံသည်၊ အဝတ္တထ၊ ဖြစ်
 လတ်သတည်း၊ ဥဒိရိဟံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဝါစာသတိံ၊ မြတ်သောစကားဖြစ်
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နုတ်တို့၏၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟဋ္ဌမိတ္တေန၊ ရွှင်သောစိတ်ဖြင့်၊ အာဒိတိက္ခံ၊ ဆွမ်းတော်
 ဦးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီး၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ဆွမ်းတော်ဦး၊ ကပ်လှူ
 ခြင်းကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ အနုတ္တရော၊ တုတက်မရှိ
 သော၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝသံဃော၊ နုတ်အပေါင်းအလယ်၌၊
 နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဣမာဂါတာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ အဘိနိက္ခမ္ဘတောထွက်တော်မူ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ချက်ပတ်
 လုံး၊ ပဒဟိတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိဥပဇာန်သို့၊
 အဇ္ဈာဂမံ၊ ရောက်ပြီး၊ ဗြဟ္မစာရိဿ၊ ဗြဟ္မစာရိဖြစ်တော်မူသော၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ ယာပနံ၊ မျှလောက်သော၊ ဣဒံပဋ္ဌမဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းဦးကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
 လှူ၏၊ ဟိ၊ ဗျာဒိတ်စကားဟောကြားအုံး၊ တုသိတာ၊ တုသိတံ၊ နုတ်ပြည်
 မှ၊ ဣမ၊ ဤလူပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ယောဒေဝုတ္တော၊ အကြင်နတ်သား
 သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥပနယိံ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဟံဒေဝုတ္တံ၊ ထို
 ဆွမ်းလှူသောနတ်သားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအုံး၊
 ဘာသတော၊ ဆိုသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊
 တိံ၊ သမတ္တေကပ္ပသဟာသော၊ အာယုကင်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝဇ္ဇံ၊
 နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒေ
 ဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အဘိဘောတွာ၊ အယုဝဏ္ဏံ စသည် ဆတ်ပါးသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့် နှိပ်နင်း၍၊ တိဒံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အာဝသိဿတိ၊ အုပ်စိုး
 လတ္တံ့၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာန၊ စုတေ၍၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏
 အဖြစ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ လားလတ္တံ့၊ သဟာသမေ၊ အကြိမ်တသောင်းစက္က
 ဝတ္တံ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုလူပြည်၌၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇ္ဇံ၊ မင်း
 အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ ကပ္ပသတသဟာသမိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 ထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊
 အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊

၁၆-သောဠသနိပါတ်- ၂၄၇-အညာသိကာဏ္ဍညတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၅၇

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကန္တံ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ သော၊
ထိုသူသည်၊ တိဒဿ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဝိတိတွာ၊ ရုတေ၍၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်
ကို၊ ဝမိဿတိ၊ လားလတ္တံ့၊ အဝံ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဇ္ဇေတိတွာ
န၊ ရဟန်းပြု၍၊ သဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ ။
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တမကေဝသေ၊ ခုနစ်နှစ်ခြောက်နှစ်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတ
မမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို၊ ကလေဿတိ၊ ဟော
လတ္တံ့၊ ကောဏ္ဍညာနာမနာမေန၊ ကောဏ္ဍညဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ သန္တိကာဟိတိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့၊
နိက္ခန္တေ၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားတောထွက်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား
သို့၊ အနုပဗ္ဗဇိ၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြုပြီးမယာ၊ ငါသည်၊ ပဝေနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီ၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပ
ယတ္ထာယ ဖုတ်မြိုက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရှေ့မထောင်ရဟန်း
သောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊
လောကန္တံ၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏မိဂါရည်၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ အဘိဂစ္ဆာန၊ ကြွ
တော်မူ၍၊ ဣမိနာ၊ ဤဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အမတဘေရိ၊ အမြိုက်
စည်ကြီးကို၊ အာဟာနံ၊ ခတ်တီးရွင်းဆော် ဟောတော်မူပြီ၊ ။ သော
အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုတ္တရံ၊ ထုဘက်မရှိသော၊ သန္တိ
ပဒံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ သဗ္ဗာသဝေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောအာသဝေတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာ
သဝေ၊ အာသဝေမရှိကံ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ။ မယံ ငါသည်၊ ကိလေသာ
ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိယာဖုတ်မြိုက်အပ်ကုန်ပြီးပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ။

၉ အထူးထိုနောင်မှနံ၊ ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ သိက္ခုသံဃာမဇ္ဈ၊ ရဟန်း၊ အပေါင်း၏အသယံ၌၊ ပညတ္တ
ဝရဗုဒ္ဓါသန၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နော၊
နေတော်မူလျက်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိဝိဇ္ဇဓမ္မဘာဝံ၊ ထိုးတွင်း၍ သိအပ်
သောတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပပန္နော၊ ပြတော်မူလျက်၊ သိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ ကပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တညနံ၊

ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိထက်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ
 လောကဿိအညာသိကောဏှညော၊ အကြင်အညာသိကောဏှညမထေရ်
 သည်၊ အတ္တိ၊ ဤ၏၊ ဇေတံသော၊ ဤအညာသိကောဏှညမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံ
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒင်္ဂအရာ၌၊ ဌပေယိ၊ ထားတော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုအညာသိကောဏှညမထေရ်သည်၊ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ အဂ္ဂသာဝက တို့သည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ကရိယမာနံ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ပရမနိပစ္စာကာရဉ္စ၊ လွန်စွာအရိအသေပြုခြင်းကိုငြင်း၊ ဂါမန္တ
 သေနာသနေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ အာကိဏ္ဏဝိဟာရဉ္စ၊ ငြိမ်းသောနေခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိဟရိတုကာမော၊ ရှောင်လွှဲလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကာဘိ
 ရတိယာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ဓမ္မေ၊ လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရိတုကာမောစ၊ နေလို
 သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်
 လာကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရဟန်းတို့အား၊ ပဋိသန္ဓာရကရဏံ၊ စ
 ကားအစေ့အစပ်ပြုရခြင်းကို၊ ပပဉ္စ၊ ကြားမြင်သည်ကို၊ မညမါနော၊ မှတ်ထင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျောက်
 ၍၊ ဆဒ္ဓန္တေဟိ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်းမင်းတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဆဒ္ဓန္တဒဟတိရေ၊ ဆဒ္ဓန်အိုင်၏ကင်းနား၌၊ ဒွိဒေသသံဝန္တရာ
 နိ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုဆဒ္ဓန်
 အိုင်၏အနီး၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ထေရံ၊ အညာသိကောဏှညမ
 ထေရ်ကို၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်း
 သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဋီတော၊ ရပ်လျက်၊ ဇေတံ၊ ဤ
 သို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာဟယ်သို့လျှောက်သနည်းဟူမူကား၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရအာယံ၊ စာမိ၊ တောင်းပန်းပါ၏၊ အယျော၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ လျှောက်၍၊ ထေရေ၊ ကောဏှညမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုသိ
 ကြားမင်းအား၊ စတုသစ္စဇ္ဇန္တံ၊ သစ္စာလေးပါး တည်းဟူသော တိုက်ရှိ
 သော၊ တိလက္ခဏာဟာတံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့်စပ်သော၊ သုညတပဋိ
 သံယုတ္တံ၊ သုညတနှင့်ယှဉ်သော၊ နာနာနယဝိပိတ္တံ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့
 ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ အမတောဂဓံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်စေတတ်
 သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကော်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗိလာယ၊ ဘုရား၏တင့်တယ် စမွယ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဟောအပ်သောတရားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညို

၁၆-သောဠသနိပါတ်- ၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ၊ ၆၅၆

ခြင်းကိုးပင်ဝေဒန္တော၊ ကြားလျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ လေရော၊ အရှင်
ကောဏ္ဍညမလေ့ရှိသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ပြီးစေတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါဒါယ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
သင်္ခါရတို့တွင်တစ်ခုတစ်ခုသောတရားကိုမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂေါ၊ အလုံး
စုံသောကိလေသာသင်္ခါရတို့၌ တပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကင်း
သောရာဂရှိထင်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ မဟာရသံ၊ အထူးထူးအ
ပြားပြား ဆန်းကြယ်သော နည်းတော်ဖြီးခြင်းကို ပြုသဖြင့်များမြတ်သော
အရသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ဧသေသေ၊ အဟံ၊ ထိုငါ
သည်၊ ဘိယျော၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသိဒါမိ၊ ကြည်ညို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ပဋ္ဌမိဂါထံ၊ ရှေးဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျောက်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧသဘိယျောပသိဒါမိသုတွာ ဓမ္မံမဟာရသန္တိ၊
ဧသဘိယျောပသိဒါမိသုတွာဓမ္မံမဟာရသံဟူသည်ကား၊ ယဒိဝိ၊ အကယ်
၍လည်း၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
၌၊ အဘိပ္ပသန္တော၊ ကြည်ညို၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ တုဌေဟိ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်၊ ကထိတနာနာနယဝိစိတ္တတာယစ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကင်း၊
အာသေဝနကတာယစ၊ ခြံခြင်းကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ မဟာရသံ၊ မြတ်သောအရသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာရ၍၊ ဧသေသေ၊ အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ဘိ
ယျော၊ အလွန်၊ ပသိဒါမိ၊ ကြည်ညို၏၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းသော၊ ဓမ္မော၊ တ
ရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနုပါဒါယသဗ္ဗသေဝတိ၊ အနုပါ
ဒါယသဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံကိလေသတောစ၊ အလုံးစုံသောကိ
လေသာမှ သည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသင်္ခါရတောစ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရလည်း
ကောင်း၊ ဝိရစ္ဆနတော၊ တပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာဂဇနန
တော၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ၊ ကင်း
သောရာဂရှိထင်သော၊ တတော၊ ထိုရာဂကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
သာလျှင်၊ ဣပါဒိသု၊ ဣပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ အနုပါဒါယအဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဝိရတ္တိသာနေဝသေန၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကိုပြီးစေတတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်

၅၆၀ ထေရဝံသအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလမ်း၊
မယူမူ၍၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊
သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ထေ၊
မေတ္တာ၊ ပြီးပွမ်း၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခဲ့
၍၊ သက္ကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာတာဝတိံသာ သို့လျှင်၊ တေတာ၊ သွားလေ၏၊
အထ၊ ဆိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မိစ္ဆာ
ပိတက္ကဟိ၊ မိစ္ဆာပိတက်တို့သည်၊ အဘိဘုယျမာနာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်
သော၊ ဧကဋ္ဌာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စိတ္တာ
စာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဗ္ဗဒို့ပက္ခဘူတံစ၊ ထိုမိစ္ဆာ
ပိတက်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားကိုလည်း၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်
အား၊ အနုက္ကမံ၊ အဉ်အတိုင်း၊ အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အောက်မေ့၍၊ အတ္တ
နောစ၊ မိမိ၏လည်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ တေတာ၊ ထိုမိစ္ဆာပိတက်
မှ၊ ဝိနိဝတ္တိတမာနသတံ၊ ဆုတ်နှစ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာ
ဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒိပေတွာ၊ ပြ၍၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ဗဟူနိ၊ များကုန်သော၊ ဝိစိတြာနိ၊ အညှိအရွှေ မိန်းမယောကျ်ား
အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆန်းကြယ် ကုန်သော၊ ယသိအာရမ္မ
ကာနိ၊ ဤကြင်အာရုံမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အတ္ထိ၊ ပုထုပိမဏ္ဍလေ၊ ဤ
လူတို့မြေအပြင်၌၊ တေသုအာရမ္မဏေသု၊ ထိုဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့၌၊
သုတံသုဘံဇ္ဇတိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ရာဂူပသဟိတံ၊ မသင့်သောနှလုံး
သွင်းခြင်းဖြင့်ရာဂနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ကာမပိတက်ဟူသော၊ အကြံ
သည်၊ မထေန္တိ၊ မညေး၊ လုံးထွေးလျက် တည်ကုန်ယောင်တကား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာကဲ့သို့၊ န၊ မ
ဟုတ်၊ ယထာ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်အကြံကားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝါတေ
န၊ နွေလတို့၏ အဆုံးပါဆိုလ၌ ဖြစ်သောလေနှင့် တကွသော၊ မေဗော၊
သည်းထန်စွာ ရွာသောရိပ်သည်၊ ဥဟတံ၊ တက်လတ်သော်၊ ခုန့်၊ မြို့
အပါင်းကို၊ ဥပသမယေယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
တာနိ၊ ထိုလောက၌ ဆန်းကြယ်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို၊ ယဒ၊
အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကြောင့်
အနှစ်မရှိသောအကာအဘိဟုမြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ သင်္ကပ္ပံ၊
အလုံးစုံသောကာမ ပိတက်တို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဇွေဂါထာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၁၆-သောဠသနိပါတ်- ၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၆၀

တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ဗဟုနိလောကေဝိမိတြာနိတိ၊ ဗဟုနိလောကေ
 ဝိမိတြာနိဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိဝသေန၊ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊
 တတ္ထာပိ၊ ထိုရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ နိသဝီတာဒိဝသေန၊ အညှီ
 အရွှေအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝုရိသာဒိဝ
 သေန၊ မိန်းမယောကျာ်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိတ္ထဝိမိတြာနိ၊ ဆန်း
 ကြယ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာဇာတာနိ၊ အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထိံ ပုထုဝိ
 မဏ္ဍလေတိ၊ အတ္ထိံ ပုထုဝိမဏ္ဍလေဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဘူတံ၊ မျက်မှောက်
 ၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မနုဿာလောကံ၊ လူ့ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 ၏၊ မထေန္တိ မညေသက်ပွန္တိ၊ မထေန္တိ မညေသက်ပွံဟူသည်ကား၊ တန္တံ၊
 ထိုအကြံအားလျော်သော၊ ပုရိသဝါယမသဟိတံ၊ ယောကျာ်းတို့၏လုံ့လ
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အရဏိသဟိတံ၊ ပွတ်ချံနှင့်တကွသော၊ အတ္တိံ ဝိယ၊ မီး
 ကဲ့သို့၊ အယောနိသော မနုဿိကာရာဘိသင်္ခတာနိ၊ မသင့်သောအားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါနိ၊ မှားသော
 အကြံအစည်တို့သည်၊ မထေန္တိ မညေ၊ လုံးထွေးလျက်တည်ရာပ်တကား
 မထေန္တိ၊ နိဗ္ဗာ၊ လုံးထွေးကုန်သကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ကိံ နိဓာံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော၊ ရာဂူပသံဟိတံ၊ ရာဂ
 နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဣမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုကာ
 မဝိတက်ကို၊ သုဘာကာရဂဟဏေန၊ တင့်တယ်၏ဟူသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ယူခြင်းကြောင့်၊ သုဘောတိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်
 ဝေါအပ်၏၊ ရဇမူဟတဉ္စ ဝါတေနာ တိတ္ထေ၊ ရဇမူဟတဉ္စ ဝါတေနဟူ
 သောဤပါဌ်၌၊ စဇ္ဇတိ၊ စဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊
 ဂိဌာနံ၊ နွေလတို့၏ပန္နိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ မာသေ၊ လ၌၊ ဝါတေန၊
 လေကြောင့်၊ ဥဟာတံဥဗ္ဗိတံ၊ တက်သော၊ ရဇံ၊ ရှိုကို၊ မဟာမေစော၊ ကြီးစွာ
 သောရိဗ်းသည်၊ ဝံသန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပယောဂူပသမေယျ
 ဟာတာ၊ ပြင်းစေသကဲ့သို့၊ ဇေသမန္တိ သင်္ကပ္ပါယဒါပညာယ ပဿတိတိ၊
 ဇေသမန္တိ သင်္ကပ္ပါ ယဒါပညာယပဿတိ ဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်၊ လောကဝိတြာနိ၊ လော
 က၌ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုကာမဝိတက်တို့ကို၊ သမုဒယတောစ၊
 ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာဒတောစ၊ သာယာသောအားဖြင့်

၅၆၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝတောစ၊ အပြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဿယ
 တောစ၊ ထွက်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ မြင်သောအခါ၌၊
 ဥဟတံ၊ တက်သော၊ ရံ၊ မြို့ကို၊ မေဃေန၊ မိမိ၏သည်၊ ဥပသမယေယထာ၊
 ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာကြောင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၊ မှားသောအကြံ အစည် တို့သည်၊
 သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိယာ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၊ မှားသောအကြံအစည်တို့သည်၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာ
 ကို၊ နဟိလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တံ၊ ထိုပညာဖြင့် မြင်သည်ကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ ကံ
 စိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်ပြု
 ပြင်အပ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊
 ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဧ
 သေသော၊ ဤသံသရာဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့မှ
 စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂမုပါယော၊ ရခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်၏၊ (ပ)။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပညတ်နှင့်တကွကုန်သော
 သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အတ္တဟုဆိုအပ်သော အနှစ်မရှိကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
 ငြီးငွေ့၏၊ ဧသေသော၊ ဤသံသရာဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိ
 လေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂမုပါယော၊ ရခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသာဂါထာ၊ သုံးပါးကုန်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။

၁။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗေ၊ သင်္ခါရတရား၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေသုပ္ပကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့သည်၊ အနိစ္စာဒိ မဇ္ဈိမန္တဝန္တတော၊
 အမြဲမရှိခြင်း အစရှိသော အစအလယ်အလုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

၁၆-သေခန္ဓသနိပါတ်-၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၆၃

အနိစ္စန္တိကတော၊ မမြဲခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသောကြောင့်၊ တာဝကာလိက
တော၊ အခိုက်အတန့်အားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာဝတ္ထုဟူသမျှတို့၌
တိစ္ဆာနတော၊ ပျက်စီးတတ်သောကြောင့်၊ နနိစ္စ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
အသနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဒုက္ခတိ၊ အသနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ အထဇ္ဈမသ္မိံ၊ ဝဇ္ဇ
ဒုက္ခ၊ ဤဝဇ္ဇိတင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြိမ်းငွေ့၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြိမ်းငွေ့သည်ရှိသော်၊
ဒုက္ခပရိဇာနနာဒိဝိဓိနာ၊ ဒုက္ခကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်း၊ အစရှိသောအစီအရင်
ဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာမိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဧသမဂ္ဂေါဝိသုဒ္ဓိယာ
တိ၊ ဧသမဂ္ဂေါဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဝုတ္တော၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီး
သော၊ ဧသဝိပဿနာဝိဓိ၊ ဤဝိပဿနာအစီအရင်သည်၊ ဥာဏဒဿနဝိ
သုဒ္ဓိယာ၊ ဥာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အဓိကရပါယော၊ ရခြင်း၏
အကြောင်းတည်း၊ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ သပ္ပုဗ္ဗိဘယတောစ၊
တေးရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒယသံပဋိဝိဇ္ဇနတောစ၊ ဖြစ်ခြင်း
ပျက်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ
ပဋိက္ခေပတောစ၊ အတ္တကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ
မည်၏၊ ဧသသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ အနတ္တာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ အနတ္တာ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဘုမ္မကဓမ္မာ၊
ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏၊
ဇ္ဈပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ တေဘုမ္မကဓမ္မာဝ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့
ကိုသာလျှင်၊ ဝပောတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
တေ၊ ထိုတေဘုမ္မကတရားတို့ကို၊ အသေရတောစ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အဝသဝတ္တနတောစ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သုညတောစ၊ အတ္တမှဆိတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အတ္တပဋိက္ခေပတောစ၊ အတ္တကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တာ
တိ၊ အနတ္တဟူ၍၊ ဝိပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဧသသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊
ဝုရိမသဒိသမေဝ၊ ဧရှုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာဝိ
ဓိံ၊ ဝိပဿနာအစီအရင်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ တေနဝိဓိနာ၊ ထိုဝိပဿနာ
အစီအရင်ဖြင့်၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ အညံ့ဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ မြဲမြံသောသို့ လရှိသော၊ ပပီနဇာတိမရဏော၊ ပယ်အပ်ပြီး

၅၆၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတို့သည်
 သိအပ်ကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ဘုရားရှင်တို့၏ ဒေသနာကို
 အစဉ်လျှောက်၍သိသော၊ ကောဏ္ဍညော၊ အညာတကောဏ္ဍည အမည်ရှိ
 သော၊ ယောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယသ၊ မင်္ဂတည်းဟူ
 သောမြတ်သောသတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကေဝလီအနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့
 ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဩဃပါသော၊ ကာမေဗာစသော
 ဩဃာလေးပါးရာဂတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဠောနိ
 လော၊ မြဲမြံစွာသောစေတောနိလစသောပြောင့်တံသင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဒုပ္ပဒါလယော၊ ခွဲနှိုင်းခွဲ၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ခွဲနှိုင်းခွဲသောကြောင့်သာလျှင်၊
 နိလစ္စ၊ ဗုဒ္ဓကင်္ခါတိစသောငါးပါးသော စေတောနိလကို လည်းကောင်း၊
 ပါသဗ္ဗ၊ ရာဂတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ အရိ
 ယမင်္ဂတည်းဟူသောခေးသန်လျက်ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဒုပ္ပိဒံ၊ ခွဲနှိုင်းခွဲသော၊ သေ
 လံ၊ မသိခြင်းမောဟတည်းဟူသော ကျောက်တောင်ကို၊ ဆေတွာန၊ ဝဇီရ
 စိန်တည်းဟူသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ဖြစ်ပြီး၍၊ တိဇ္ဈော၊ လေးပါး
 သောဩဇာတို့ကိုလွန်၍၊ ပါရံဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းဘဘက်
 သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မာရဗန္ဓနာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမာရ်အဖွဲ့မှ၊
 မုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောထေရော၊ ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊
 ဈာယိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနလက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာနနှစ်ပါးဖြင့်ဝင်စားပြီး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟာ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အထုလိုက်၍သိသော၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိတာနိ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊
 တေသံ၊ ထိုဘုရားတို့၏၊ ဒေသနာနုသာဓေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ်
 လျှောက်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဠော၊
 အနက်တည်း၊ ဝိရေဟိ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ ကုန်သော၊ အသေက္ခေဟိ၊ အသေက္ခဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဝိလသာရာဒိဟိ၊ သိလတည်းဟူသော အနှစ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊
 ထေရ်မည်၏၊ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍညော ဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တ
 ကိတ္တနံ၊ အနွယ်ကိုကြားခြင်းတည်း၊ တိဗ္ဗနိက္ကမောတိ၊ တိဗ္ဗနိက္ကမောဟူ
 သည်ကား၊ ဒဠဝိရိယောဝိရပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသော၊ ဇာတိ
 မရဏာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့ကို၊ ပဟိနကာရဏတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီး

၁၆-သောဠသနိပါတ်- ၂၄၇ - အညာသိကာဏညာတ္ထရဂါထာ၊ ၅၆၅

သောအကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနဇာတိမရဏော၊ ပဟိအပ်
ပြီးသောပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယသကကောဝလီတိ
ဗြဟ္မစရိယသကကောဝလီဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊ မဂ်တည်းဟူ
သောမြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊
မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ပရိပူရကော၊ ဖြည့်လေ့ရှိ
သည်။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသတို့နှင့်၊ အသမ္ဘိသိ
ကာယ၊ မရောနှောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂဉာဏဉ္စ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဗေဉာဏဉ္စ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ကောဝလီနာ
မကောဝလီမည်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤသု၌၊ တံ၊ ထိုကိလေသတို့နှင့် မရောသော
မဂ်ဖိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောဝလီ၊ ကောဝလီမည်
၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကာ၊ တဒုဟယဇ္ဈိ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နှစ်ပါးစုံသည်
လည်း၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်း
၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယသကကော
ဝလီတိ၊ ဗြဟ္မစရိယသကကောဝလီဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ခိုအပ်၏၊ ဩစာပါသောတိ၊
ဩစာပါသောဟူသည်ကား၊ ကာမောစော၊ ကာမောစာလည်းကောင်း၊
ဘဝေါစော၊ ဘဝေါစာလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌောစော၊ ဒိဋ္ဌောစာလည်း
ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇောစော၊ အဝိဇ္ဇောစာလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊
ဟောတေဝ်မူအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာရောဩစာ၊ လေးပါးကုန်သောဩစာ
တို့သည်၊ မာနသော၊ ပိတ်၏၊ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စား
သော၊ ယွာယံယောအယံပါသော၊ အကြင်ကိလေသတည်းဟူသော
ကျော့ကွင်းသည်၊ စရတိ၊ ကျက်စား၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဟောအပ်
သော၊ ရာဂပါသောစ၊ ရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ဒဠောဝိလောတိ၊ ဒဠောဝိလောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား
၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဓမ္မေတရောတေဝ်၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ သံစော၊ သံဃာ
တေဝ်၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊
သဗြဟ္မစရိယ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ အာဟတစိတ္တော၊
ရန်ငြိုးဖွဲ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝိလဇာတော၊ ငြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်သည်၊
ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဟောအပ်သော၊ ပဗ္ဗဝိဇော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊

စေတောဝိလောစ၊ စိတ်၏ပြောင့်တံသင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေဒန
ဟိ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ ပဒါလေတုံ၊ ခွဲခြင်းငှါ။ အသတ္တုဏေယျတ္တာ၊
မတွင်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုပ္ပဒါလယော၊ ခွဲနိုင်၏၊ တတောဇေ၊ ထို
သို့ခွဲနိုင်သောကြောင့် သာလျှင်၊ ပဗ္ဗတသဒိသတာယ။ တောင်နှင့်တူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတောတိစ၊ ပဗ္ဗတဟူ၍လည်း၊ သင်္ခ၊ ရေတွက်
ခြင်းသို့၊ တော၊ ရောက်၏၊ ဒုက္ခေအညာဏန္တိအာဒိနာဝါ၊ ဒုက္ခေအညာ
ဏံဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအော်
သော၊ အညာဏပ္ပတေဒေါစ၊ မထိခြင်းအပြားကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
တေသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဆေတွာဝိလစ္ဆပါသဉ္စာတိ၊ ဆေတွာဝိလစ္ဆပါ
သဉ္စဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဓေသု၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဧတေသုသံ
ကိလေသဓမ္မေသု၊ ဤသံကိလေသ တရားတို့၌၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝိလစ္ဆ၊ စေတောဝိလကိုလည်းကောင်း၊ ဝါသဉ္စ၊ ရာဂတည်းဟူသော
ကျေခွဲကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏာသိနာ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်
တည်းဟူသောသန်လျက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သေလံဆေတွာနုဒုန္တိ
ဒန္တိ၊ သေလံဆေတွာနု ဒုန္တိဒံဟူသည်ကား၊ အညေနပိ၊ တပါးသောသူ
သည်လည်း၊ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသတ္တုဏေယျံ၊ မတွင်းနိုင်သော၊ အ
ညာဏသေလံ၊ မောဟတည်းဟူသောကျောက်တောင်ကိုးဝဇီရူပမဉ္စာ
ဏေန၊ ဝဇီရစိန်ဥပမာရှိသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
စတ္တာရောပိဩဇော၊ လေးပါးကုန်သော ဩဇာတို့ကိုလည်း၊ တရိတွာ၊
ကူး၍၊ တေသံ၊ ထိုဩဇာတို့၏၊ ပရတိဓရ၊ ထိုဌာတက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊
နိဗ္ဗာန်၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဗ္ဗေန္တာ၊ လေးပါးသောဩ
ဇာတို့ကိုလွန်၍၊ ပါရိတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာနလက္ခဏေန၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏာ
ချာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏေန၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန
လက္ခဏာချာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓေနပိ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်
လည်း၊ ဈာယိ၊ ဝင်စားပြီး၊ မုတ္တောသောမာရဗန္ဓနာတိ၊ မုတ္တောသောမာရ
ဗန္ဓနာ ဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဏာသဝေါ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသ္မာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသမာရ
ဗန္ဓနာ၊ ကိလေသာမာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ အထူးသဖြင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တော၊
မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာ

၁၆-သောဠာသနိပါတ်- ၂၄၇- အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၇

ယ၊ရည်၍၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဝဇ္ဇတိ၊ဆို၍၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ဧကမိ
ဝသံ၊တနေ့သ၌၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊
အတူနေတပည့်ဖြစ်သော၊ ဧကံ၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊
အကလျာဏ မိတ္တသံသဂ္ဂန၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်း
တော်ခြင်းကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိနဝိရိယံ၊ယုတ်သော
လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥဒ္ဓဝံ၊တက်သော၊ဥန္နဋ္ဌံ၊မာနရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရန္တိ၊
နေသည်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဣဒ္ဓိယံ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်
သို့၊ဂစ္ဆာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ အာရုသော၊ ငါရှင်၊ဧဝံ၊
ဤသို့၊မကရိ၊မပြုလင့်၊ အကလျာဏမိတ္တ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်
ပွန်းတို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ကလျာဏမိတ္တ၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း
တို့ကို၊သေဝန္တော၊မှီဝဲလျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို၊ကရောဟိ၊ပြု
သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩဝဓိ၊ ဆုံးမ၏၊သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေရသော၊
ကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊နာဒိယိ၊မနာယူ၊ထေရော၊အညာသိ
ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊အနာဒိယနေနု၊နားမထောင်
ခြင်းဖြင့်၊ဓမ္မသံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ဓမ္မသံဝေဂသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ပုဂ္ဂလာမိ
ဋ္ဌာနာယ၊ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊မိစ္ဆာပဋိ၊ ဣဒ္ဓိ၊
မှားသော အကျင့်ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာပနိပတ္တိဉ္စ၊
ကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝေကာဝါသဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌
နေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓ
တော၊ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သောမတည်ကြည်မျှလွင့်သော၊စပလော၊သင်္ကန်းကို
တန်းဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊
ပါပကေ၊ယုတ်မာကုန်သော၊မိတ္တ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊အာဂမ္မ၊ အရှိပြု
၍၊အကရာန္တော၊ရဟန်းတရားကိုမပြုမကျင့်သည်ရှိသော၊မဟောဃသ္မိံ
ကြီးစွာသောသမုဒ္ဒရာ၌၊ဦမိယာ၊ လှိုင်းတံပိုးဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတော၊လွှမ်းမိုး
ဘိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊သံသိဒတိယထာ၊ထိုသမုဒ္ဒရာ၌နစ်သကဲ့သို့၊ဧဝံတ
ထာ၊ထိုအတူ၊ သံသာရမဟောဃသ္မိံ၊ သံသာရာတည်းဟူသောကြီးစွာ
သောရေအဖင်၌၊ဦမိယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင် နှလုံးမသာယာခြင်းတည်း
ဟူသောတံပိုးဖြင့်၊ပဋိကုဇ္ဇိတော၊လွှမ်းမိုးဘိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊သံသိဒတိ
ဝိပဿနာအစွမ်းအားဖြင့် ပညာဟူသော ဦးခေါင်းကိုချီခြင်းငှါမရသည်
ဖြစ်၍ ထိုဩဇာလေးပါး၌သာနစ်၏၊ အနုဇ္ဈတော၊ တည်ကြည်သောမ
မျှလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ အပလော၊သင်္ကန်းတန်းဆာဆင်ခြင်စသည့်

၅၆၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

ဖြင့်မလျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိပကော၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအ
 ကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသော၊ သံဝုတိန္ဒြိယော၊ မနုဿင်္ဒြေဓာန် ခုမြောက်ဖြစ်
 သောဣန္ဒြေတို့ကိုစောင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကဿာဏမိတ္တော၊ ကောင်း
 သောအဆွေခင်ပွင်းရှိသော၊ မေဓာဝီ၊ တရားဩဇာဟူသောပညာနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတာပနိသော၊
 ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊
 အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုနိုင်သည်၊ သိယော၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂ သင်္ကာသော၊
 အသားတို့၏ ပွားခြင်းမှ ကင်းသဖြင့်ကြိုသော မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိ
 သောကိုယ်အစရှိသောကြောင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသားအရေအပိတ်တို့၏၊
 အန္တပါနမ္ပိ၊ ထမင်းအဖျော်၌မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ကိ
 သော၊ ကြိုသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မေနိသန္တတော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထ
 သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောကျ်ားဟုဆိုအပ်သောရဟန်း
 သည်၊ အဒီနမာနသော၊ ပျင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်သော
 ကြောင့်မတွန့်တိုသောပိတ်ရှိ၏၊ သင်္ဂါမသီသေစစ်ဦး၌၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်
 သည်၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သန်လျက်ခရင်းစသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို
 သည်းခံ၍၊ ဝိဓိသေတိဣဝ၊ သူတပါးစစ်သည်တို့ကို ဗျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ ကြီးစွာသောတော၌
 တည်သော၊ အရညသ္မိံ၊ တောကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိစ၊ မှက်တို့ဖြင့်ရင်း၊ မက
 သေဟိစ၊ ခြင်တို့ဖြင့်ရင်း၊ ဗုဇ္ဈော၊ တွေအပ်သောကိုက်ခြင်းကို၊ သတော၊ သ
 တိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင့်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ တတြ၊ ထိုမှက်ခြင်စသည်တို့ဖြင့်ကိုက်ခဲခြင်းစသောအထွေ၌၊ အဓိ
 ဝါသယေ၊ သည်းခံရာ၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ပ၊ မ
 ယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိမိဇ္ဈော၊ မေတ္တာကို
 ပွားစေခြင်းအလေ့အလာပြုအပ်ပြီး၊ ပ၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဝါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်မှ
 အနဂါရယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္တော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီး၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ဣမိနာသဒ္ဓိဝိဟာရိနာ၊ ဤဆိုနိုင်ခက်သောတပည့်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့သို့၊ အဘာသိ၊

၁၆-သောဠသနိပါတ်- ၂၄၇-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၆၆

ရှုတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥဒ္ဓတောတိ၊ ဥဒ္ဓတောဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ယုဒတ္တာ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော၊ အသမာဟ်တော၊ မတည်ကြည်သော၊
ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ မျှံလွင့်သောမိတ်ရှိသော၊ စပလောတိ၊ စပလောဟူသည်
ကား၊ ပတ္တစိဝရမဏ္ဍနာဒိနာ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို တန်းသာဆင်ခြင်းအစရှိ
သော၊ စပလေျန၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ လောလပ
ကတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသဘောရှိသော၊ မိစ္ဆတ္တအာဂဗ္ဗပါပကေတိ၊ မိတ္တ
အာဂဗ္ဗပါပကေဟူသည်ကား၊ အကလျာဏမိတ္တော၊ မကောင်းသောအဆွေ
ခင်ပွန်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ သမဏခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကရောန္တော
မကျင့်သည်ရှိသော်၊ သံဝိဒတိမဟောစာသ္မိံ၊ ဦးမိယာပဋိကုဇ္ဇိတောတိ၊
သံဝိဒတိမဟောစာသ္မိံ၊ ဦးမိယာပဋိကုဇ္ဇိတောဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒေ
မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ပကတိဝုရိသော၊ ပြကတောသောယောကျ်ားသည်၊ သ
မုဒ္ဒဝိစိတိ၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံဝိုးတို့ဖြင့်၊ ဩတ္ထဒော၊ လွှမ်းမိုးတိစီးအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိဝိတုံ၊ ချိုခြင်းငှါ၊ အလဘန္တော၊ မရသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၌သာလျှင်၊ သံဝိဒတိယထာ၊ နစ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သံသာရမဟောစာသ္မိံ၊ သံသာရာတည်းဟူသော
ကြီးစွာသောဓေအယဉ်၌၊ ပရိတ္တမန္တော၊ လည်လျက်၊ ကောရပါယာသဦးမိ
ယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ဟူသောတံဝိုးဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိ
တောဩတ္ထဒော၊ လွှမ်းမိုး တိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိ
ပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညာဝီသံ၊ ပညာတည်းဟူသောဦးခေါင်းကို၊
ဥက္ခိဝိတုံ၊ ချိုခြင်းငှါ၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဩဇာ၌
သာလျှင်၊ သံဝိဒတိ၊ နစ်၏၊ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား၊ နိပုဏော၊
သိမ်မွေ့သော၊ အတ္တတ္ထပရတ္ထေ၊ မိမိအကျိုးသူဘဝါးအကျိုး၌၊ ကုသလော၊
လိမ္မာသော၊ သံဝုတိဇ္ဈန္တိယောတိ၊ သံဝုတိဇ္ဈန္တိယောဟူသည်ကား၊ မနုဿိဋ္ဌာ
နံ၊ မနုလျှင်ခြောက်ခုခြောက်ကုန်သော၊ ဇ္ဈန္တိယာနံ၊ ဇ္ဈန္တိတို့ကို၊ သံဝရဏော
န၊ စောင့်စည်းသဖြင့်၊ ဝိဟိတိဇ္ဈန္တိယော၊ ဝိတ်ဆိုအပ်သော ဇ္ဈန္တိရှိသော၊ က
လျာဏမိတ္တောတိ၊ ကလျာဏမိတ္တော ဟူသည်ကား၊ ကလျာဏေဟိ၊
ကောင်းကုန်သော၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ မေခေဝိတိ၊ မေခေဝိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားဩဇာ
ဟူသောပညာနှင့်၊ သဇ္ဇိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသန္တန္တ
ကရောသိယာဟိ၊ ဒုက္ခသန္တန္တကရောသိယာ ဟူသည်ကား၊ သောတာပိ
သော၊ ထိုသို့သဘော ရှိသောသူသည်၊ သကလသမိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်

၅၂၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သော၊ ဝဋ္ဋနုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ တဝ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသင်္ကာသောတိအာဒိ၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသင်္ကာသော
ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဝိဝေကာဘိရုတိကိတ္တနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့
လျော်ခြင်းကိုကြားခြင်းတည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိတိအာဒိပန၊ နာဘိနန္ဒာမိတ္တံသို့
အစရှိသောစကား သည်ကား၊ ကတကိစ္စတာဝဒဿနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းတည်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သားလျှင်တည်း။

အဝဿာနပန၊ အဆုံး၌ကား၊ ကိံမေသဒ္ဓိဝိဟာရိနာတိ၊ ကိံမေသဒ္ဓိဝိဟာ
ရိနာဟူသောစကားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတူနေတပည့်
ကို၊ သန္ဓာယံ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဒိသေန၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓစွေန၊ ဆိုနိုင်ခက်သော၊ အနာဒရေန၊ နားမထောင်သော
သဒ္ဓိဝိဟာရိနာ၊ အတူနေတပည့်ဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိံပယောဇနံ၊ အတယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဧကဝိဟာရောယေဝ၊ တယောက် အထည်းတည်းနေ
ခြင်းကိုသာလျှင်၊ မသ္မံ၊ ငါသည်၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့ကား၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ
၍၊ ဆဒ္ဓန္တဒဟမေဝ၊ ဆဒ္ဓန်အိုင်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုဆဒ္ဓန်အိုင်၌၊ ဧဒသဝဿာနိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊
နေတော်မူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်၊ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သည်
ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊ ခြံစွာထုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်လွှတ်စေ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆဒ္ဓန်
အိုင်သို့သာလျှင်၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။

အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်
၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၆-သောဠသနိပါတ်-၂၄၈-ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊

မနုဿဝူတန္တိ အာဒိကော၊ မနုဿဘူတံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥဒါယိတ္ထေရဿ၊
ဥဒါယိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဥဒါယိမထေရ်သည်
လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးထုရားတို့၌၊ ကာတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆု
တောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ

ဝနီကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုဉ်းကုသိုလ်ကောင်း
 နှုတ်၊ ဥပပိနိဝ္ဗာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
 ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရားထင်ရှား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိလဝတ္ထုတ္တိ၊ ကပိလဝတ်
 နေပြည်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဠာသားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွားဖြစ်၍၊ ဥဒါယိ
 တိလန္ဒနာမော၊ ဥဒါယိဟု ရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗပုတ္တော၊
 အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာတိသမာဂမေ၊
 သွေတော်မျိုးတော်အစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်
 တော်ကိုးဒိသွား၊ မြင်၍၊ ပဋိသန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှု
 ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရသေဝံ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဣမေ၊ ဤဥဒါ
 ယိတို့သည်၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ဥဒါယိတ္ထရော၊ ဥဒါယိမ
 ထေရ်လည်းကောင်း၊ အမတ္တပုတ္တော၊ အမတ်သားဖြစ်သော၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာ
 ဂတော၊ လာသော၊ ကာဠုဒါယိ၊ ကာဠုဒါယိ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ
 ပုတ္တော၊ ဝုဠာသားဖြစ်သော၊ အယမဟာဥဒါယိ၊ ဤမဟာဥဒါယိလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ယွာယံ၊ အကြင်ဥဒါ
 ယိသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာ
 လင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်းဆင်ဆင်အပ်သော
 သေဏာ၊ ရတံ၊ ဆင်ဖြူတော်ကို၊ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပသံ
 ယိယမာနံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်ကို၊ အဠုပ္ပတ္တိံ၊ အဠုပ္ပတ္တိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နာ
 ဂေါ၊ ဆင်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်ကို၊ ဒေသိတေ၊ ဟော
 ရာ၌၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
 ၏၊ ဉာဏဗလသန္ဓုပံ၊ ဉာဏ်တော်အားလျော်စွာ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဂုဏော၊ ဂုဏ်၌၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိ
 ဖြင့်၊ သမုဿာဟိတမာနာသော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အယံမဟာဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ တိရုစ္ဆာနဂတံ၊ တိရုစ္ဆာန်ဖြစ်
 သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ကို၊ ပသံသတိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ဗုဒ္ဓမဟာနာဂံ၊ ဘုရားတည်းဟူ
 သောမြတ်သောဆင်ကို၊ နပသံသတိ၊ မခြီးမွမ်း၊ ဟန္တံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊
 ဗုဒ္ဓမဟာဂန္ဓဟတ္ထိနေ၊ ဘုရားတည်းဟူသော မြတ်သော ဂန္ဓဆင်၏၊ ဂု
 ဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊

ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေန္တော၊ မြီးမွမ်းလို့
 သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီး
 သောယဉ်ကျေးသော ကိုယ်ရှိတော်မူထသော၊ သမာဟိတံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
 သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မမပထေ၊ လေးပါး
 သောဗြဟ္မဝိဟာရစရီး၌၊ ဣရယမာနံ၊ ညွတ်ကိုင်လျက်ရှိတော်မူထသော၊
 စိတ္တဿ၊ စိတ်တော်၏၊ ဥပသမေ၊ ငြိမ်းချမ်းရာအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရုတံ၊
 ဝင်စား၍အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောအာယတနအစရှိကုန်သောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဘိညာဉ်တို့
 ၏အဆုံးပရိညာတို့၏အဆုံး၊ အစရှိကုန်သော ခြောက်ပါးသော အဆုံးသို့
 ရောက်တော်မူပြီး ထသော၊ ယံသဗ္ဗသဗ္ဗန္တံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊
 မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံသဗ္ဗသဗ္ဗန္တံ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရဟတော၊
 ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော အကြောင်းအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သုတံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံအစရှိ
 သည်ကို ဆိုသော ဂုဏ်ကိုးပါးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော
 အရှင်မြတ်တို့၏ အထံမှကြားအပ်ပြီး ။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံ၊ အလုံး
 စုံဆုံလပ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို လေးပါးသော မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီးသော
 ကြောင့်ဝါသနာနှင့်တကွ လွန်မြောက်ပြီးထသော၊ ဝနာနိဗ္ဗနမာဂတံ၊ ကိ
 လေသာဟူသောတောမှကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ပြီး၍၊ ရုတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
 ဈာန်ဝိပဿနာအစရှိသည်၌ မွေ့လျော်ပြီးထသော၊ သေလော၊ ကျောက်ဟူ
 သောအဖြစ်မှ၊ မုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သော၊ ကဗ္ဗနံ၊ ကဗ္ဗနံ၊ ရွှေကဲ့သို့သော၊
 တံသဗ္ဗသဗ္ဗန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊ န
 မဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အစ္စန္တရူပိ၊ ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်း
 ဉာဏ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လူသုံးပါးကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်းရှိ
 တော်မူထသော၊ သောနာဂေါ၊ ထိုတဖန်တဝသို့ သွားခြင်းမရှိပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝေတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်တင့်တယ်တော်
 မူ၏၊ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း
 သည်၊ အညေ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော၊ သိလုစ္စယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို၊
 အတိရောစတိ၊ မြီမြီသောအားဖြင့် ဆေးနံ့သာစသော အနှစ်ရှိသော

ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်စွာ တင့်တယ် သကဲ့သို့။ အတိရောစတိ။ ကြက်သရေ
 အပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သဗ္ဗေသံနာဂနာမာနံ။ နာဂမည်သော ဆင်သေက္ခအသေက္ခပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါဟူသော အလုံးစုံသော နာဂအမည်ရှိကုန်သောသူတို့ထက်။ အနုတ္တရော
 အထူးမရှိသော။ သစ္စနာမော။ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့် နာဂမည်တော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့ဝေါ့။ သင်တို့အား။ နာဂံ။ နာဂမည်သော အဖြစ်ကို။
 အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ ကိတ္တယိသာမိ။ ကြားပေအံ့ဟူသော။ အကြင်ကြောင့်
 အာဂုံ။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တရားကို။ နကရောတိ။ အချင်းခပ်သိမ်းမပြု။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုသူသည်။ နာဂေါ။ နာဂမည်၏။ သောရစ္စံ။ သိ
 လသည်လည်းကောင်း။ အဝိဟိံသာစ။ ကရုဏာသည်လည်းကောင်း။ ဣ
 တိ။ ဤသို့။ တေဒုဝေ။ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်။ နာဂဿ။ ရဟန္တာ၏။ ဝါဒါ။ သွား
 တတ်သောခြေမည်ကုန်၏။ သတိစ။ သတိသည် လည်းကောင်း။ သမ္မ
 ဇညဉ္စပညာသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေဒုဝေ။ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်
 နာဂဿ။ ရဟန္တာ၏။ အပရေ။ ဆိုအပ်သည်မှတစ်ပါးကုန်သော။ စရဏာ။
 သွားတတ်သော ခြေမည်ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟတ္ထော။ အပြစ်မရှိသော တရား
 တို့ကိုယူတတ်သောသဒ္ဓါတည်းဟူသောထက်ရှိထသော။ သေတဒန္တဝါ။
 ဖြိုစင်သော အစွယ်ရှိသော။ ဥပေက္ခာစ။ ဝေဒနာဥာဏ် အပြားရှိသော
 ဥပေက္ခာသည်လည်းကောင်း။ မဟာနာဂေါ မဟာနာဂဿ။ မြတ်သော
 ရဟန္တာ၏။ သေတဒန္တာ။ ဖြိုစင်သောအစွယ်မည်၏။ သတိ။ သတိသည်။
 ဝိဝါ။ နာဂ၏လည်မည်၏။ ဝိမံသာစ။ ခဲအပ်သည် မခဲအပ်သည်ကိုစုံစမ်း
 တတ်သော။ ဝိန္တာ။ ကုသိုလ်ဓမ္မစသည်ကို ကြံတတ်သော။ ပညာ။ ပညာ
 သည်။ သိရော။ ဦးခေါင်းမည်၏။ သမ္မာဝါသော။ အညီအညွတ်နေခြင်းသည်။
 ဓမ္မကုန္တိ။ သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောတရားဝမ်းမည်၏။ ဝိဝေကော။
 ဥပဝိဝေကသည်။ တဿ။ ထိုဘုရားအစရှိသော ဆင်မြတ်၏။ ဝါလမိ။
 အမြီးမည်၏။ သောဗုဒ္ဓနာဂေါ။ ထိုဘုရားဟူသော ဆင်မင်းသည်။ ဗျာဟိ။
 အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန်ဖြင့် ဝင်စား၍ နေလေ့ရှိ၏။
 အဿာသရတော။ မြတ်သော သက်သာရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ဓမ္မ
 လျော်တော်မူ၏။ အဇ္ဈတ္တံ။ အဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောဗလသမာပတ်၌။ သု
 သမာဟိတော။ ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ နာဂေါ။ ဘုရားဖြစ်သော
 ဆင်မင်းသည်။ ဂန္တိဂန္တိန္တော။ ကြွသည်ရှိသော်။ သမာဟိတော။ ဝါသနာ
 နှင့်တကွဥဒ္ဓစ္စကိုပယ်ပြီးသောကြောင့် ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့် အမြဲ

တည်ကြည်သလျှင်ကတည်း၊ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်သည်၊ ဦးတော၊ ရှင်သည်ရှိသော်၊ သမာဟိတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော ဆင်မင်းသည်၊ သယံ သယန္တော၊ ကျိန်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည် ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ နိသိန္ဒေဝိ၊ ထိုင် တော်မူသော်လည်း၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံအလုံး စုံသောဒွါရ၌၊ သံဝုတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ပိတ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောသဗ္ဗာ၊ ဤအလုံးစုံသည်ပင်လျှင်၊ နာဂဿ၊ ဘုရားဖြစ် သောဆင်မြတ်၏။ သမ္ပဒေါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ နာဂေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ အန ဝဇ္ဇာနိ၊ သဗ္ဗာအာဇီ၏လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့် အပြစ်မရှိသော စွမ်းခံတွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုရားတော်မူ၏။ သာဝဇ္ဇာနိ၊ ကဲ့ရဲ့ အပ်သောအပြစ်ရှိသောဘောဇဉ်ခံတွယ်တို့ကို၊ နာဂဗ္ဗတိ၊ မဘုရားပေးမသုံး ဆောင်၊ ဘုရားသော၊ ဘုန်းပေးသောရဟန္တာအား၊ စာသံ၊ စားအပ်သောခံ တွယ်ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အန္တာဒနံ၊ သင်္ကန်းအဝတ်ကိုလည်း ကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ သန္နိမိ၊ သိမြဲခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံ၊ ပရိဝဇ္ဇယန္တော၊ ကြည် လျက်၊ ဘုရားတော်မူ၏။ ဘုရားပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။ အဏှံ၊ အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ထူလံ၊ ရုံ၊ ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနံ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၌သတ္တဝါ တို့ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော၊ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်ကို၊ ဆေတွာ၊ မင်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ယေနယေနဒိသာဘာဂေနေဝ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောအရပ်မျက်နှာအတို့သို့သာ လျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဂစ္ဆန္တောစ၊ ကြွတော်မူသော်လည်း၊ အန ပေက္ခာဝ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ယထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ပုဏ္ဏရိ ကံ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်သည်၊ ပဝုဇတိ၊ ပွားမူကားပွား၏။ ဝဗ္ဗန္တောဝိ၊ ပွားသော် လည်း၊ သုစိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မနောရမ္ပံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ် ရှိသော၊ ပုပ္ဖပတ္တံ၊ အပွင့်အရွက်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိ ယထာ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ လောကေ၊ မနုဿလောက၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ဝိဟရန္တောစ၊ လောက၌ဖြစ်၍ နေထိုင်မူသော် လည်း၊ လောကေန၊ လူနှင့်၊ နောပလိမ္ပတိ၊ တဏှာမာနဟူသောလိမ်းကျခြင်း

ဖြင့်လိမ်းကျံတော်မူ၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇလဇံ၊ ရေ
 နှ့်ဖြစ်သော၊ ငဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြာရွက်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နော
 ပလိမ္မတိယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇလိတော၊ တောက်ပသော၊ မဟာ
 အဂ္ဂိန၊ မီးကျိုးသည်၊ အနာဟာရော၊ လောင်စာမရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပတိ
 ငြိမ်း၏၊ အင်္ဂါ၊ ရေသူ၊ မီးကျိုးစုတို့သည်၊ ဥပသာန္တေသု၊ ငြိမ်းကုန်သည်ရှိသော်
 နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်းပြီးသောမီးဟူ၍၊ ပရစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သောဥပမေယျအနက်ကို၊ ယာပိညာပနိ၊ အကြင်သိ
 စေခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အယံပိညာပနိ၊ ဤသို့သိစေခြင်းသည်၊ ပိညူဟိ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမ၊ နာဂူ
 ပမာဟူ၍၊ ဒေသိတောပကာသိတော၊ ပြုအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နာဂေန၊ ရဟန္တာနာဂဖြစ်သောငါသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ နာဂံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသောဂန္ဓဆင်မင်းကို၊ မဟာနာဂါ၊ ရဟန္တာမြတ်
 တို့သည်၊ ပိညိဿန္တိ၊ မိမိ၏ဂုဏ်အထူး၌တည်၍သိကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အယံဥပ
 မာ၊ ဤဥပမာကို၊ နာဘာသိတာ၊ ငါတို့သည်မဆိုအပ်၊ ယောနာဂေါ၊ အကြင်
 ဘုရားတည်းဟူသော နာဂသည်၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂလည်းရှိ
 တော်မူ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသလည်းရှိတော်မူ၏၊ ဝိတမော
 ဟော၊ ကင်းသောမောဟလည်းရှိတော်မူ၏၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော
 အာသဝေါလည်းရှိတော်မူ၏၊ သောနာဂေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ သရိရံ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါးဟုဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊ ပိတဟံပိတဟန္တာ၊ စွန့်လျက်၊ အနာ
 သဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မနုဿဘူတန္တိ၊ မနုဿဘူတံဟူသည်ကား၊
 မနုဿေသု၊ လူပြည်တို့၌၊ ဘူတံနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 မနုဿတ္တဘာဝံ၊ လူ၏အတ္တဘောသို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစ
 ကားသည်မှန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသဝက္ခယဉာဏာမိဂ
 မေန၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ကိုရသဖြင့်၊ သဗ္ဗဂတိပရိရက္ခောပိ၊ အလုံးစုံသော
 ဂတိမှလွတ်သော်လည်း။ စရိမတ္တဘာဝေ၊ အဆုံးဖြစ်သောအတ္တဘော၌၊
 ဂဟိတ ပရိသန္ဓိဝသေန၊ ယူအပ်သော ပရိသန္ဓေ၏ အတွင်း အားဖြင့်၊
 မနုဿာဝေတွဝ၊ မနုဿဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂုဏဝသေနပန၊ ဂုဏ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ထက်၊ အတိဒေဝေါ၊ လွန်သောနတ်၊
 ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အတိဗြဟ္မာ၊ လွန်သောဗြဟ္မာ၊ သမ္မုဒ္ဓန္တိ၊ သမ္မုဒ္ဓိ
 ဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်တော်သည်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 သော၊ ဗုဒ္ဓဝန္တံ၊ သိခြင်းရှိတော်မူသော၊ အတ္တဒန္တန္တိ၊ အတ္တဒန္တဟူသည်
 ကား၊ အတ္တနာယေဝ၊ ကိုယ်တော်သည်သာလျှင်၊ ဒန္တံ၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေး
 တော်မူပြီးသော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္တနာယေဝ၊ ကိုယ်တော်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒိတေန၊ ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ စက္ခုတေဝရိ၊ စက္ခုအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊ မနတေဝရိ၊ မနအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊
 ဒမထေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော၊ သမာ
 ဟိတန္တိ၊ သမာဟိတံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဝိဓေန၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊
 သမာဓိနာစ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဖလသမာဓိနာစ၊ မဂ်ဖိုလ်သမာ
 ဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်တော်မူသော၊ ဣရိယမာနံ
 ဗြဟ္မဝိဟာရပထေတိ၊ ဣရိယမာနံဗြဟ္မဝိဟာရပထေဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိ
 ဓေဝိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပထေ၊ ဗြဟ္မဝိ
 ဟာရခရီး၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗြဟ္မသေဋ္ဌေ၊ မြတ်သော၊ ဖလသမာပတ္တိ
 ပထေ၊ ဖလသမာပတ်တည်းဟူသောခရီး၌၊ သမာပန္နနဝသေန၊ ဝင်စား
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယထာသုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 ဗြဟ္မပထေ၊ လေးပါးသောဗြဟ္မဝိဟာရခရီး၌၊ ကိဗ္ဗဝိနုဣရိယတိ၊ အကယ်၍
 ကားမဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာဝရိ၊ ထိုထို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလေး
 ပါးသောဗြဟ္မဝိဟာရတို့၌၊ ဣရိယာသာမတ္ထိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 တန္တိတဉ္စ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ၌ညွတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥပ'ဒါယ၊ စွဲ၍၊
 ဣရိယမာနန္တိ၊ ဣရိယမာနံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိတ္တဿုပသမေရတန္တိ၊
 ဝိတ္တဿုပသမေရတံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဥပသမဟေတုဘူတော
 ငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထေ၊ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါရတို့၌ ငြိမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတံ၊ မွေ့လျော်
 တော်မူထသော၊ ယံမနုဿာနမန္တိ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူန္တိ၊ ယံမနုဿာနမန္တိ
 သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူဟူသည်ကား၊ ယံသဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာဒိဓမ္မာနံ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိ

ကုန်သောတရားတို့၏၊ အဘိညာပါရဂူ၊ အဘိညာဉ်တို့၏ အဆုံးလည်း
ကောင်း၊ ပရိညာပါရဂူ၊ ပရိညာတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း၊ ပဟာနပါရဂူ၊
ပဟာနတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာပါရဂူ၊ ဘာဝနာတို့၏ အဆုံး
လည်းကောင်း၊ သန္တိကိရိယပါရဂူ၊ သန္တိကိရိယတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း
သမာပတ္တိပါရဂူ၊ သမာပတ်တို့၏အဆုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဓာ၊
ခြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော
မရရက္ခံ သဂတသမ္ပတ္တိံ၊ အလွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော
စည်းစိမ်တို့၊ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာဒယော၊ မင်းပညာရှိအစရှိကုန်သော သူတို့
သည်၊ နမန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဓမ္မနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ၊ တရားတရားအားလျော်
သောအကျင့်ဖြင့်၊ ပူဇန္တော၊ ပူဇော်ကြကုန်လျက်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ တန္တိန္ဒာ၊ ထိုဘုရား၌ညွတ်ကုန်သည်၊ တပ္ပေါဏာ၊ ထိုဘုရား၌ကိုင်
ကုန်သည်၊ တပ္ပဗ္ဗာရာ၊ ထိုဘုရား၌ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧ
ဝါပိတံ နမဿန္တိဟိ၊ ဧဝါပိတံ နမဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ မနုဿာဇေ၊ လူတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ အထစေ၊ စင်စစ်
သော်ကား အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတု
သု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ ဧဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိမေအရဟတောသုတန္တိ၊ ဣတိမေအရဟ
တောသုတံဟူသည်ကား၊ အာရုက္ခာဒိဟိ၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူ
ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အရဟတော၊
လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်
တော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဇန္တိ၊ ခိုတော်မူ
ကုန်သော၊ ဓမ္မသေနာပတိအာဒိနဉ္စ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိ
ပုတ္တရာအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သု
တံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတန္တိ
သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသပိ
သံယောဇနာနိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ကိုလည်း၊ ယထာရဟံ၊
ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့
ဖြင့်၊ သဟဝါသနာယ၊ ဝါသနာ၌တကွ၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသ
သော၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမဂ္ဂဟန္တိ၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမဂ္ဂတံဟူသည်ကား၊ ကိလေသာ

၅၂၀ ထေရဝါသဒဗ္ဗကထာနိသျ-တတိယတွဲ

ဝနသော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောတောမှာ၊ ရဟိတံ၊ ကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမမဟိနိက္ခမ္ပရတန္တိ၊ ကာမမဟိ
 နိက္ခမ္ပရတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကာမမဟိ၊ ကာမတို့မှ
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာချာနဗိပဿနာဒိဘောဇေ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ချာန
 ဗိပဿနာအစရှိသောအပြား၌၊ နိက္ခမ္ပ၊ တောထွက်ခြင်း၌၊ အဘိရတံ၊
 အလွန်မွေ့လျော်ထသော၊ မုတ္တံသေလံဝကဉ္စနန္တိ၊ မုတ္တံသေလံဝကဉ္စနံဟူ
 သည်ကား၊ အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်၊ နိဿဇ္ဈသာရသဘာ
 ဝတ္တာ၊ ကင်းသောအနှစ်သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေလတော၊
 ကျောက်မှ၊ နိဿဇ္ဈကဉ္စနသဒိသံ၊ ကင်းလွတ်သောရွှေနှင့်တူသော၊ တံ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဝေအစ္စန္တရုစိနာ
 ဂေါတိ၊ သဝေအစ္စန္တရုစိနာဂေါဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်တရားကို
 နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ ဝုနန္တံ၊ တဖန်ဘဝသစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ နာ
 ဂေါဝိယဗလပါဘိ၊ နာဂေါဝိယဗလပါဟူသည်ကား၊ နာဂေါတိ၊ နာဂဟူ၍
 လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အစ္စန္တရုစိတိ၊ အစ္စန္တရုစိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယ
 ရုစိယာစ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥာဏရုစိယာစ၊
 ဥာဏတော်၏အရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
 လောကံ၊ လောကကို၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍၊ ရုစိသောတိ၊ တင့်တယ်တော်
 မူ၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟိမဝ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်မင်းသည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သိလုစ္စယေ၊ တောင်တို့ကို၊
 ဟိမဝါပဗ္ဗတရာဇော၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တိရ
 ဂရူမဟာသာရဘာဝါဒိဟိ၊ မြဲမြံသောအားဖြင့်မြတ်သောအဖြစ်အစရှိကုန်
 သော၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်တို့
 ကို၊ အတိရောစတိယသော၊ လွန်၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတိ
 ရောစတိ၊ ကြက်သဇေအပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗေသံနာဂနာမာနန္တိ၊ သဗ္ဗေသံ
 နာဂနာမာနံဟူသည်ကား၊ အဟိနာဂဟတ္ထိနာဂဂုရိသနာဂါနံဝါ၊ မြွေဟော
 နာဂဆင်ဟောနာဂယောကျ်ားဟောနာဂတို့ထက်လည်းကောင်း၊ သေခါ
 သေခပစ္စေကဗုဒ္ဓနာဂါနံဝါ၊ သေခနာဂ အသေခနာဂ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ နာဂတို့

လက်လည်းကောင်း၊ သစ္စနာမောတိ၊ သစ္စနာမောဟူသည်ကား၊ သစ္စနေဝ၊
 အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နာဂနာမော၊ နာဂမည်တော်မူ၏၊ တံပန
 သစ္စနာမတံ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောနာဂမည်သောအဖြစ်ကို၊ နဟိအာဂုံကရော
 တိတိအာဒိနာ၊ နဟိအာဂုံကရောတိဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ သယမေဝ၊
 ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဝက္ခဘိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓနာဂံ၊ ဘုရား
 တည်းဟူသော နာဂကို၊ အဝယဝတောစ၊ အဝိအတ်မိတ် အားဖြင့်လည်း၊
 ဒဿန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာမတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဒဿတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဟိအာဂုံကရောတိသောတိ၊ နဟိအာဂုံကရောတိ
 သောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂုံပါပံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောရစ္စန္တိ၊ သောရဇ္ဈံဟူသည်ကား၊ သီလံ၊ သီလ
 တည်း၊ အဝိဟိံ၊ သာဒိ၊ မညှဉ်းစဲခြင်းအစရှိသော၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာတည်း၊
 တဒုဘယံ၊ ထိုသီလကရုဏာနှစ်ပါးရံသည်၊ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးရံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဂုဏရာသိဿ၊ ဂုဏ်အရ၏၊ ဗုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားတည်း၊ ဣတိကတ္တာ၊
 ဤသို့ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသောနာဂ၏၊ ဗုရိမပါဒတာဝေ၊
 ရှေ့ခြေ၏အဖြစ်သည်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသောနာဂနှင့်၊ ယုတ္တော၊
 ယှဉ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဒါနာဂဿတေဒုဝေတိ၊ ပါဒါနာဂဿတေဒု
 ဝေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အပရပါဒတာဝေန၊ နောက်ခြေ၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတိစသမ္ပဗညဉ္ဇရဏာနာဂဿတေ
 ပရေတိ၊ သတိစသမ္ပဗညဉ္ဇရဏာနာဂဿ တေပရေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တျာပရေတိ၊ တျာပရေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊
 တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်၊ အာရေတွဝ၊ အပရေဟူ၍သာလျှင်၊ ပဒဝိဘာဂံ၊
 ပုဒ် ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတိဿ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူ
 သောဆင်အား၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာနံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ အာဒါနေ၊
 ယူရာ၌၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသော နှာမောင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ သဒ္ဓါဟတ္ထ
 မည်၏၊ သုပရိသုဒ္ဓေဝဒနာဥာဏပသောဒါ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ဝေဒနာ
 ဥာဏ်အပြားရှိသော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်၊ သေတဒန္တော၊ ဖြူစင်
 သောအစွယ်မည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုဘုရား တည်းဟူသော ဆင်အား၊
 တေ၊ ထိုဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သောဖြူစင်သောအစွယ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊

ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပေက္ခာ သေတဒန္တဝါ၊ ဥပေက္ခာ သေတဒန္တဝါမည်ကုန်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဥတ္တမင်္ဂ၊ ဦးခေါင်းမည်၏။ တဿာ၊ ထိုပညာ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။ သတိ၊ သတိမည်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိဂိဝါသီရောပညာတိ၊ သတိဂိဝါသီရောပညာဟူ၍၊ အာဟာ ဟောတော်မူ၏။ ဝိမံသာဓမ္မဝိန္တနာတိ၊ ဝိမံသာဓမ္မဝိန္တနာဟူသည်ကား၊ ခါဒိတဗ္ဗာခါဒိတဗ္ဗဿ၊ ခဲအပ်သည် မခဲအပ်သည်ကို၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာ မောင်းဖြင့်၊ ပရာမသနဉ္စ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စာသနဉ္စ၊ နန်း ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်အား၊ ဝိမံသာနာမ၊ ရံ စမ်းခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓနာဂ ဿ၊ သုရားတည်းဟူသောဆင်မင်းအား၊ ကုဿလာဒိဓမ္မဝိန္တနာ၊ ကုသိုလ် အစရှိသည်ကိုကြံခြင်းသည်၊ ဝိမံသာ၊ ရံစမ်းခြင်းမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသသနာ တော်၌၊ သဗ္ဗာ၊ အညီအညွတ်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာဝါသော၊ သဗ္ဗာဝါသမည်၏။ ဘာဇနကုန္တိဧဝံ၊ တည်ရာဝမ်းသည် သာလျှင်၊ သဗ္ဗာဝါသော၊ သဗ္ဗာဝါသမည်၏။ ဧတဿ၊ ထိုသုရားတည်းဟူ သောဆင်မင်းအား၊ အဘိညာသမထာနံ၊ အဘိညာဉ်သမထတို့၏။ အာဝေန ဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထဝိပဿနာသင်္ခါတော၊ သမ ထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားဟုဆိုအပ်သော၊ ကုန္တိသမာ ဝါသော၊ ဝမ်း၌အညီအညွတ်နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသုရားတည်းဟူသော ဆင်သည်၊ ကုန္တိသဗ္ဗာဝါသော၊ ကုန္တိ သဗ္ဗာဝါသမည်၏။ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ ဥပမိဝိဝေကော ဥပမိဝိဝေကသည်၊ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ သုရား တည်းဟူသောဆင်၏၊ ပရိယောသာနဂံဘာဝတော၊ အဆုံးဖြစ်သောအင်္ဂါ ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါဠမိ၊ အမြီးမည်၏။ ဈာယိတိ၊ ဈာယိဟူသည်ကား၊ အာ ရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပ နိဇ္ဈာနေနစ၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယနသီလော၊ ဝင် စားလေ့ရှိ၏။ အဿာသရတောတိ၊ အဿာသရတောဟူသည်ကား၊ ပရေမ သာသတူတော၊ မြတ်သောသင်္ကသာရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ မတော၊ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာ ဟိတောဟူသည်ကား၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တော၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ ဗလ သမာပတ္တိယံ၊ ဗလသမာပတ်၌၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည် တော်မူသော၊ ယဒိဒံသမာဝေနံ၊ အခြွင်တည်ခြင်းသည်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊

သဗ္ဗကံလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်းတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
 ဂန္တိသမာဟိတောနာဂေါတိအာဒိ၊ ဂန္တိသမာဟိတောနာဂေါတိသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သဝါသနဿ၊ ဝါသနာနှင့်တကွသော၊ ဥဒ္ဓစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို၊ ပဟိနတ္တာ
 ပတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိက္ခေပါဘဝတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သမာဟိတောဝ၊ တည်ကြည်တော်မူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံယံ၊ ယိုယို၊ အကြင်အကြင်၊ ဣရိ
 ယာသုတ်ကို၊ ကပ္ပေ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တံတံ၊ ထိုထို၊ ဣရိယာသုတ်ကို၊ သမာ
 ဟိတောဝ၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကပ္ပေ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အ
 လုံးဝသော၊ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌၊ သဗ္ဗသ္မိညံ၊ အလုံးဝလည်းဖြစ်သော၊ ဣရေ၊ ဣ
 ရ၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဟိတဝုတ္တိ၊ ဝိတ်ဆို၊ အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ
 သည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗိကာယကမ္မဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမဉာဏာနုပရိဝတ္တန္တိ
 အာဒိ၊ သဗ္ဗိကာယကမ္မဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောစ
 ကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇေသာနာဂဿ၊ သမ္ပဒါတိ၊ ဇေသာနာဂဿ၊ သမ္ပ
 ဒါဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေသာ၊ ဤအလုံးဝသည်၊ အာဂုံ၊ မကောင်းမှု
 ကို၊ နကရောတိ၊ မပြုသော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အ
 စရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓန္တိ အာဒိနာဇေဝ၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ယထာဝုတ္တာစ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဝက္ခမာနာစ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ သည်လည်းဖြစ်သောစကားအပေါင်းသည်၊
 ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာဟတ္ထိနော၊ ဘုရားတည်းဟူသောဝိဇ္ဇာဆင်၏၊ သမ္ပတ္တိဂုဏပရိပူရဏံ
 စည်းစိမ်ဂုဏ်၏ပြည့်ခြင်းကိုပြသောစကားတည်း၊ ဘုဉ္ဇတိအနုဝဇ္ဇာနိတိ၊
 ဘုဉ္ဇတိအနုဝဇ္ဇာနိဟူသည်ကား၊ သမ္ပာဇီဝဿ၊ ကောင်းသော အသက်
 မွေးခြင်း၏၊ ဥက္ကံသပါရမိပတ္တိယာ၊ လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်၊
 အဂရဟိတဗ္ဗာနိ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သောဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊
 ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ မိစ္ဆာဇီဝဿ၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဝါသနဉ္စ၊ ဝါသနာနှင့်တကွလည်း၊ ပဟိနတ္တာ၊
 ပတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော၊ ဂရဟိ
 တဗ္ဗာနိ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ နဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၊
 အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တောစ၊ စားသော်
 လည်း၊ သန္တမိ၊ သိမှီးခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံ၊ ရှောင်ကြဉ်လျက်၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊

ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သံယောဇနန္တိ၊
 သံယောဇနံဟူသညကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သတ္တဝာ
 နံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံယောဇနတော၊ ယှဉ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊
 ဝဋ်၌၊ ဩသီဒါပနသမတ္ထံ၊ နစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဒသဝိဓသံယောဇ
 နံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောသံယောဇဉ်ကို၊ အဏုယူလန္တိ၊ အဏုယူလံဟူ
 သညကား၊ ခုဒ္ဒကဇ္ဈဝ၊ ငယ်သညလည်းဖြစ်သော၊ မဟန္တဇ္ဈဝ၊ ကြီးသည
 လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗိဆေတွာန ဗန္ဓနန္တိ၊ သဗ္ဗိဆေတွာနဗန္ဓနံ ဟူသည
 ကား၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ကိလေ
 သဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 ယေနယေနာတိ၊ ယေနယေန ဟူသညကား၊ ယေနယေန ဗိသာဘာဂေန၊
 အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊ ယထာဝိ၊ ဥပမာမည်သညကား၊
 ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇာတံ၊ ပေါက်သော၊ ဗုဏ္ဏရိကံ၊ ကြာဗုဏ္ဏရိကံသည်၊ ဥဒကေ၊
 ရေ၌၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား၏၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိယထာ၊ မလိမ်းကျံ
 သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အနုပလေပသဘာဝတ္တာ၊ လိမ်းကျံ
 သောသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဗျာဒိဗ္ဗိမာနလေပါတာဝတော၊ တဗျာဒိဗ္ဗိမာနဟူ
 သောလိမ်းကျံခြင်းမရှိသည၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေန၊ လူနှင့်၊ နောပ
 လိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ ဂိနိတိ၊ ဂိနိဟူသညကား၊ အဂ္ဂိ၊ ဝိ၊ တည်း၊ အနာဟာရောတိ၊ အနာ
 ဟာရောဟူသညကား၊ အနိန္ဒနော၊ လောင်စာမရှိသော၊ အတ္ထဿာယံဝိညာ
 ပနိတိ၊ အတ္ထဿာယံဝိညာပနိဟူသညကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဂုဏသင်္ခါတဿ၊ ဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပမေယျတ္ထဿ၊ ဥပမေယျ၏
 အနက်ကို၊ ဝိညာပနိပကာသနိ၊ ပြတတ်သော၊ အယံ၊ ဤဥပမာသည်၊ နာဂူ
 ပမာ၊ ဆင်ဥပမာတည်း၊ ဝိညူဟိတိ၊ ဝိညူဟိဟူသညကား၊ စတုသစ္စပဋိဝေ
 သသတ္တုဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးတွင်း၍သိတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏
 တရားကို၊ ပရိဇာနန္တေဟိ၊ သိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝိညိဿန္တိတိ၊ အာဒိ၊ ဝိညိဿန္တိ ဤသို့အစ
 ရှိသောစကားသည်၊ ကာရုဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာဂေန၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ
 တံ၊ ဟောအပ်သော၊ နာဂံတထာဂတဂန္ဓဟတ္ထိ၊ ဘုရားတည်းဟူသော

ဆင်ကို၊ နီကာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ မဟာနာဂါစ၊
 ရာဇာန္တာမြတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသေသေ၊ ဂုဏ်အထူး၌၊
 ဌတွာ၊ တည်ကုန်၍၊ ဝိစာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုဏ္ဏနာနံ၊ ပုဏ္ဏဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥပနတ္တံ၊
 သိစေခြင်းအကျိုး၌၊ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ တာ
 သိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 သရိရံဝိစဟံနာဂေါပရိ နိဗ္ဗိဿတုနာသဝေါတိ၊ သရိရံဝိစဟံနာဂေါပရိ
 နိဗ္ဗိဿတုနာသဝေါဟူသည်ကား၊ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ သဥပါဒိ
 သေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသောပရိနိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊
 အနာသဝေါ၊ အာသဝေါရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဋ္ဌနာဂေါ၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားကိုမဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသောတရားတည်း၊
 ဟူသောဆင်မင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သရိရံအတ္တတာဝံ၊ အတ္တဇော
 ကို၊ ပဋိစဟန္တော၊ တမနိစွန့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန
 ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓသဟံ
 ကဆဲ့လေးခုကုန်သော၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈေတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍၊
 သောဠသဟိဂါထာဟိ၊ ကဆဲ့ခြောက်ပါးတို့ဖြင့်၊ စတုသမ္ပိယာပဒေဟိ၊
 ခြောက်ဆဲ့လေးပါးတို့ဖြင့်၊ သတ္ထုဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့
 ကို၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ပြီးမွမ်းလျက်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်
 အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ နိဌပေယိ၊ ပြီးဆုံးစေ
 ၏၊ ဥဒါယိတ္ထရဂါထာဝဇ္ဇန္တာ၊ ဥဒါယိမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ သောဠသနိပါတဝဇ္ဇန္တာ၊ သောဠသ
 နိပါတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ထေရ်ဂုဏ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-တတိယတွဲ-ပြီး၏